

ساھابىلار ھاياتىنىڭ تاللىنىشلار

ئۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى

- 3 ئەبۇ بەكر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 6 ئۆمەر ئىبن ئەلخەتتاب
- 9 ئوسمان ئىبن ئەففان
- 12 ئەلى ئىبن ئەبى تالىب
- 15 سەئىد ئىبنى ئامر ئەلجۇمەھى
- 35 ئابدۇللاھ ئىبنى ھۇزافە ئەسسەھمى
- 44 ئۆمەير ئىبنى ۋەھب
- 50 بەرا ئىبنى مالىك ئەنسارى
- 58 ئۆمۇسەلىمە
- 68 سۇمامە ئىبنى ئۇسال
- 76 ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى
- 77 ئەمرۇبنۇل جەمۇھ
- 85 ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش
- 94 ئەبۇئەبىدە ئىبنى جەرراھ
- 102 ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد
- 112 سالمان پارىسى
- 121 ئىكرىمە ئىبنى ئەبۇجەھل
- 132 زەيدۇلخەيرى
- 141 ئەدىي ئىبنى ھاتەم ئەتتائىي
- 149 ئەبۇزەرىلغەففارى
- 157 ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمۇ مەكتۇب
- 164 مەجزە ئەتويۇ سەۋرەس سەدۇسى
- 171 ئۆسەيد ئىبنى ھۇزەير
- 180 ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس
- 192 نوئمان ئىبنى مۇقەررەبىل مۇزەينى
- 200 سۇھەيب رۇمى
- 206 ئەبۇ دەردا
- 217 زەيد ئىبنى ھارس
- 225 ئۆسامە ئىبنى زەيد
- 233 سەئىد ئىبنى زەيد
- 240 ئۆمەير ئىبنى سەئىد (1)
- 247 ئۆمەير ئىبنى سەئىد (2)

- 255..... ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق
- 263..... جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ
- 276..... ئەبۇ سۇففىيان ئىبنى ھارس
- 285..... سەئىد ئىبنى ۋەققاس
- 293..... ھۇزەفە ئىبنى يامانى
- 302..... ئوقبە ئىبنى ئامىر جۇھانى
- 309..... ھەبىب ئىبنى زەيد ئەنسارى
- 317..... ئەبۇ تەلھە ئەنسارى
- 325..... رەملە بىنتى ئەبى سۇففىيان
- 332..... ۋەھشى ئىبنى ھەرب
- 339..... ھەكىم ئىبنى ھەزام
- 345..... ئەبىد ئىبنى بەشىر
- 351..... زەيد ئىبنى سابىت
- 357..... رەبىئە ئىبنى كەئەب
- 365..... ئەبۇ ئاس ئىبنى رەبىئە
- 373..... ئاسىم ئىبنى سابىت
- 379..... سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتەلىپ
- 387..... ئۆتبە ئىبنى غەزۋان
- 395..... ئۇئەيم ئىبنى مەسۇد
- 405..... خەبىب ئىبنى ئەرتتى
- 413..... رەبىئە ئىبنى زىياد ھارس
- 421..... ئابدۇللاھ ئىبنى سالام
- 429..... سۇراقە ئىبنى مالىك
- 438..... فايزۇرۇد دەيلەمىيۇ
- 446..... سابىت ئىبنى قەيس ئەنسارى
- 453..... ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرى
- 461..... تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھ تەيمىيە
- 469..... ئەبۇ ھۇرەيرە دەۋسى
- 479..... سەلەمە ئىبنى قەيس ئەشجەئى
- 486..... مۇئاز ئىبنى جەبەل

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

(ۋاپاتى ھىجرىيەنىڭ 13 - يىلى)

ئىسمى: ئابدۇللاھ ئىبن ئەبى قەھافە ئوسمان ئىبن ئامىر
ئىبن كەئب ئەلىسسىدىق ئەتتەممى ئەلقۇرەشى بولۇپ، ئەسسىدىق
ۋە ئەلئەتتىق دەپ لەقەبلەنگەن.

مەككىدە توغۇلۇپ، ئۆسكەن. قەبىلىلەرنىڭ نەسەپلىرى ۋە
ئۇلارنىڭ خەۋەرلىرى ئۆز ئىچىگە ئالغان قۇرەيشلەرنىڭ
كاتتىلىرىدىن بولۇپ، ئەرەبلەر ئۇلارنى قۇرەيشلەر ئالىمى دەپ
ئاتايتتى.

تىجارەت بىلەن شوغۇللىنىپ، مال - دۇنيا توپلىغان.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋەتىلگەن چاغدا، ئۇنىڭغا تۇنجى ئىمان
كەلتۈرگەن. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ھىجرەت
قىلغان. غاردىكى ئىككى كىشىنىڭ بىرى ئىدى. پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئۇنى مەسجىد نەبەۋىگە يېقىن بىرگە
ئولتۇراقلاشتۇرغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بەدر ۋە ئۇھۇد غازاتلىرىغا
قاتناشقان، باشقىلارنىڭ گۇۋاھلىق بەرگىنىدەك، مۇسۇلمانلار
چىچىلىپ كەتكەندىمۇ سابىت قەدەم تۇرغان. تەبۇك غازىتىدا
بايراقنى كۈتۈرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىسلامدىكى
تۇنجى ھەجگە مەسئۇل قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېسلى ئېغىرلىشىپ قالغاندا:
«ئەبۇ بەكرىنىڭ قېشىغا بېرىڭلار، كىشىلەرگە ناماز ئوقۇپ
بەرسۇن. دېۋىدى، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: ئىي، رەسۇلۇللاھ!
ئەبۇ بەكرى كۆڭلى يۇمشاق كىشى، ئەگەر سىلى قىلىدىغان ئىشنى
قىلسا، كىشىلەر ئۇنى ئاڭلىيالمىدۇ - دېدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام: ئەبۇ بەكرىنىڭ قېشىغا بېرىڭلار، كىشىلەرگە ناماز ئوقۇپ بەرسۇن!... دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تېنى ئاجىزلاپ قالغانلىقىنى ھىس قىلغان بىر چاغدا مەسجىدكە كىردى، ئەبۇ بەكرى ئۇنىڭ كىرگەنلىكىنى ئاڭلاپ، كىچىكتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: داۋاملاشتۇرىۋەر! دەپ ئىشارەت قىلدى ۋە ئەبۇ بەكرىگە ئىقتىدا قىلىپ، ئولتۇرۇپ ناماز ئوقىدى. مانا بۇ، ئەبۇ بەكرىگە قىلىنغان ئىززەت - ئىكراملار قاتارىدىن بولۇپ سانىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا مۇسۇلمانلار قالايمىقان بولۇپ كەتكەندىمۇ، ئەبۇ بەكرى مۇقىم مەيداندا، مۇستەھكەم تۇردى ۋە باشقىلارنىمۇ ھەقىقەتكە قايتۇرۇپ كەلەلدى.

ھىجرىيەنىڭ 11 - يىلى ئۇنى خەلىپە دەپ ئېتىراپ قىلىپ، مۇسۇلمانلار بەنى سەقىفەدە بەيئەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھازىرلىغان ئۇسامنىڭ قۇشۇنىنى يولغا سېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىنىڭ داۋامىنى ئىجرا قىلدى. مۇرتەدلەر ۋە زاكات بىرىشكە قارشى چىققۇچىلارغا قارشى جەڭ قىلدى. ئۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە شام ۋە ئىراقنىڭ كۆپ قىسمى فەتىھ قىلىندى. ئۆزىدىن كېيىن، ئۆمەرنىڭ خەلىپە بولىشىنى تەۋسىيە قىلدى.

ئۇ، مۇسۇلمانلارنىڭ نامازلىرىدا ئىمامى، جۇمەلەر، ھېيتلار ۋە مەۋسۇملاردا خەتبىلىرى ئىدى.

ئۇنىڭ ئىنتايىن يۈكسەك ئەسلىمىلىرى بار، ئۇ جاھىلىيەت دەۋرىدە ھاراقىتىن ئۆزىنى چەكلىگەن، ئىسلامدىن كېيىن، بارلىق ماللىرىنى ئاللاھ يولىدا سەرپ قىلغان، ئېغىرچىلىق ۋە مۇسبەتلەرنى كۈتۈرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق دېگەن: كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا مەن ئۈچۈن

ئۆزىنىڭ مېلى ۋە جېنى بىلەن ئەمىن قىلغان ئەبۇ بەكرىدەك بىر كىشى يوق. ئەگەر كىشىلەرنىڭ ئىچىدىن بىر دوست تۇتىدىغان ئىش بولسا ئەبۇ بەكرىنى دوست تۇتقان بولاتتىم. لېكىن ئارىمىزدا ئىسلامنىڭ قېرىنداشلىقى ۋە مۇھەببىتى بار. مەسجىد تە ئەبۇ بەكرىنىڭ ئىشىكىنى قالدۇرۇپ قويۇپ، باشقا ئىشىكلەرنى تاقىۋەتتى..

ئۇنىڭ: ئابدۇللاھ، ئەسما (زاتۇنننەققەين)، ئابدۇرراھمان، ئائىشە، مۇھەممەد، ئۇممۇ كۇلسۇملاردىن ئىبارەت پەرزەنتلىرى بار. (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن)

خىلاپەت مۇددىتى ئىككى يىل، ئالتە يېرىم ئاي بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ 13 - يىلى، 63 - يېشىدا مەدىنە مۇنەۋۋەرەدە ۋاپات بولغان.

ئۆمەر ئىبن ئەلخەتتاب

(ھىجرىيەدىن ئىلگىرىكى 40 - يىللىرى ئەتراپىدىن ھىجرىيەنىڭ 23 - يىلىغىچە ياشىغان)

ئۇنىڭ تولۇق ئىسمى: ئۆمەر ئىبن ئەلخەتتاب ئىبن نۇفەيل ئىبن ئابدۇلئۇززا، ئەبۇ ھەفس، ئەلفارۇق ئەلئەدەۋى ئەلقۇرەشى بولۇپ، ئانىسى: ھەنتەمە بنت ھىشام ئىبن ئەلمۇغىيرە ئەلمەخزۇمدۇر.

ھىجرىيەدىن 40 يىل ئىلگىرى مەككە مۇكەررەمەدە توغۇلغان. قەۋمى ئارىسىدا ئىززەت - ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ ياشىغان. قۇرەيشلەر ئارىسىدا ياراشتۇرۇپ قويدىغان ئىشلار ئۇنىڭ ئالدىغا كەلتى. ئىشنىڭ بېشىدا، ئىسلامغا قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىي كىلىپ ئالتە يىلدىن كېيىن ئىمان ئېيتقان. ئۇ چاغدا مۇسۇلمانلار ئاجىز ئىدى، ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرىشى بىلەن باشلىرىنى كۆتۈردى ۋە ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئاشكارىلىدى.

قۇرەيش كاتتىلىرىنىڭ باشلامچىسى سۈپىتى بىلەن، ئۇلارنىڭ ئۆزىگە قارشىلىق كۆرسىتىش خىيالى بارلارغا تەھدىد سېلىپ قويۇپ، مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى.

مەدىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بارلىق غازاتلارغا قاتناشتى ۋە بەزى قۇشۇنلارغا رەھبەرلىك قىلدى. ئەبۇ بەكر بىلەن ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەزىرلىرى ئېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ئەبۇ بەكرنىڭ ئىشەنچلىك مەسلىھەتچىسى ۋە ئادىل خەلىپىسى بولغان ئىدى.

ئەبۇ بەكرىدىن كېيىن، ھىجرىيەنىڭ 13 - يىلى خەلىپىلىك ئۇنىڭ قولىغا ئۆتكەندە، ئۇ بىر ئىخلاسمەن مۇمىننىڭ كۈچى، غەيرەتلىك بىر ئىنساننىڭ ئىرادىسى بىلەن مۇسۇلمانلارغا رەھبەرلىك قىلدى. كىشىلەر ئارىسىدا ئادالەت ئورنىتىلىپ، ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ سىرتىدا فەتىھ قىلىنغان جايلار كۆپەيدى. شام، ئىراق، ئىران، مىسىر، جەزىرە ۋە باشقا جايلارنىڭ فەتىھ قىلىنىشى ئۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە مەيدانغا كەلگەن ئىدى.

ئۇ، ھىجرىيە تارىخىنى تۇنجى ئۇتتۇرىغا قويغان، تۇنجى مۇسۇلمانلارنىڭ بەيتۇل مالنى تەسىس قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىدە كىشىلەرنى تەراۋىھ نامىزىغا توپلىغان ۋە ئورگان تەسىس قىلىش قاتارلىق ئىشلارنى قىلغان كىشى ئىدى.

ئۇ ئىشلەتكەن خىزمەتچى ۋە ۋالىلارنى قاتتىق كونترول قىلىدىغان بولۇپ، ھوقۇقىدىن ئېلىپ تاشلانغان ياكى ئالماشقان چاغلىرىدا، ئۇلارنىڭ خۇسۇسىي مال - مۈلكىدىن ھېساپ ئالاتتى. ھىجرىيەنىڭ 18 - يىلى ئاچارچىلىق يۈز بەرگەندە، نان بىلەن مايدىن باشقا ھېچ نەرسە يېمەي، تىرىلىرى قارىداپ كەتكەن ئىدى. ئۇ مۇنداق دېگەن ئېدى: "كىشىلەر ئاچ قېلىپ، مەن توق يۇرىدىغان ئۇنداق باشلىقلىققا ۋاي.."

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نۇرغۇن ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان، ئۇنىڭدىن، ئەلى ئىبن ئەبى تالىب، ئابدۇللاھ ئىبن ئەلمەسئۇد، ئابدۇللاھ ئىبن ئابباس، ئەبۇ ھۇرەيرە، خىزمەتكارى ئەسلىم ۋە باشقا ساھابىلەر رىۋايەتلەرنى قىلغان.

خەلىپىلىك مەزگىلىدە، جۈمە، ھېيت ۋە باشقا نامازلاردا مۇسۇلمانلارغا ئىماملىق قىلىپ بىرەتتى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئېگىز كىشى بولۇپ، كۈچلۈك دىندار، كۆرىنىشى ھەيۋەتلىك، ناھايىتى تەقۋا، ئىلم دائىرىسى كەڭ، قولى پاكىز كىشى ئىدى. ئۆزۈكىنىڭ نەقىشىگە: ”ئى ئۆمەر! ۋەز - نەسىھەت ئۈچۈن ئۆلۈمنىڭ ئۆزى كۇپايە“ دەپ ئويدۇرۇۋالغان ئېدى.

ئۇنىڭ نۇرغۇن نەتىجە ۋە پەزىلەتلىرى بار:

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ”ئۆمەردىن شەيتان قىچىدۇ“ (ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى)

سەئىد ئىبن ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا مۇنداق دېگەنلىكىنى نەقىل كەلتۈرىدۇ: ”نەپسى ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن بىر جىلغىدا ماگساڭ، شەيتان ساڭا ئۇچراشماي، باشقا بىر جىلغىدىن ماگىدۇ“ بۇخارىي رىۋايىتى.

ئۇنىڭغا تەۋە مەشھۇر كارامەتلەر بار ئىدى: ”سارىيە ئىبن زەنىمغا، ئۇ ناھاۋەند دەرۋازىسى قېشىدا چېغىدا خىتاب قىلسا، سارىيەنىڭ ئۇ خىتابىنى ئاڭلىغان ئىدى.“

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھېجرىيەنىڭ 23 - يىلى، مەدىنە مۇنەۋۋەرەدە، مۇغىيرە ئىبن شۆئبەنىڭ قولى ئەبى لۇئۇد ئەلمەجۇسىنىڭ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بامادات نامىزىنى ئوقۇۋاتقان چېغىدا، ئۇنىڭغا پىچاق تۇرغان. ئۇ ئۆيىگە يۆتكەپ كېلىنىپ، ئۈچ كۈندىن كېيىن ۋاپات بولغان بولۇپ، بەقەد قەبرىستانلىقىغا دەپن قىلىنغان. ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!

ئوسمان ئىبن ئەففان

(ھىجرىيەدىن 47 يىل بۇرۇن توغۇلۇپ، ھىجرىيە 35 - يىلى ۋاپات بولغان)

تولۇق ئىسمى: ئوسمان ئىبن ئەففان ئىبن ئەبى ئەلئاس ئىبن ئۆمەييە، ئەبۇ ئابدۇللاھ، زۇننۇرەين، ئەلقۇرەشى ئەلئۇمەۋى بولۇپ، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى، ئۈچىنچى خەلىپە، جەننەتتىن بىشارەت بىرىلگەن ئون كىشىنىڭ بىرى ۋە ئىسلامغا دەسلەپ كىرگەنلەر قاتارىدىكى كىشىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى رۇقىيەنى ئۇنىڭغا بەرگەن. ئۇ، ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. كېيىن قايتىپ كىلىپ، مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان.

بەدر غازىتىغا قاتنىشالمىغان؛ چۈنكى، ئايالى ئىنتايىن ئېغىر كېسەل بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئايالىغا قاراشقا بۇيرىغان (ئايالى شۇ قېتىملىق كېسىلىدە ۋاپات بولغان) ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر ئوقيا ئېتىپ قويغان. شۇنىڭ بىلەن، بەدرگە قاتناشقان كىشىلەر بىلەن باراۋەر بولغان. ئۇنىڭدىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئىككىنچى قىزى ئۇممۇ كۇلسۇمنى ياتلىق قىلىپ قويغان. ئۇممۇ كۇلسۇم ۋاپات بولۇپ كەتكەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئەگەر، ئۈچىنچىسى بولغان بولسا، ساڭا ئۆيلەپ قويغان بولار ئىدۇق، دېگەن.

ئۆمەر ئىبن خەتتاب ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ خەلىپىلىكىگە بەيئەت قىلىنغان.

ئۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە: ئەرمىنىيە، كاپكاز، خۇراسان، كەرمان، سەجىستان، ئافرىقا ۋە قىبرىسلىر فەتىھى قىلىنغان.

ئۇ، قۇرئاننى جەمئى قىلىش ئىشىنى تاماملىغان. ئەبۇ بەكر توپلىغان قۇرئاننى كۆچۈرۈپ، قالغانلىرىنى كۆيدۈرۈۋەتكەن. ئۇ، بىرىنچى ئەزاننى ئوقۇشقا بۇيرىغان تۇنجى كىشى، ھېيتنىڭ خۇتبىسىنى نامازنىڭ ئالدىغا سۈرگەن. ئۇنىڭدىن باشقا ساقچى تەيىن قىلىش، مەھكىمە تۇرغۇزۇش ئىشلىرىنى تاماملىغان.

ئۇنىڭ قولغا كەلتۈرگەن نۇرغۇن ئۇتۇقلىرى بار: ئەسەرە قوشۇنىنىڭ يېرىمىنى ئۆزىنىڭ مەبلىغى بىلەن تەييارلىغان (ئۈچ يۈز خېچىرنى ئىگەر - جابدۇقلىرى بىلەن بىرىپ، يەنە مىڭ دىنار ئىئانە قىلغان.) ئۇ يەنە روما قۇدۇقىنى سېتىۋېلىپ، مۇسۇلمانلارغا ۋەق قىلىپ بەرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ توغرىسىدا: ”ھەر قانداق پەيغەمبەرنىڭ ھەمراھى بولىدۇ - جەننەتتە دېمەكچى - مېنىڭ ھەمراھىم ئوسمان“ دېگەن.

ئۇ يەنە، ئاللاھ تائالانىڭ: ”ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكى دۈشمەنلىكنى چىقىرىپ تاشلايمىز“ دەپ ئايەت نازىل بولغان كىشىلەرنىڭ قاتارىدىن ئېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئەبۇ بەكر، ئۆمەر ۋە ئوسمان (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) لار بىلەن ئۆھۇدنىڭ ئۈستىگە چىققاندا، ئۆھۇد تىترەپ كېتىۋىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ”ئۆھۇد، تىترىمە! سېنىڭ ئۈستۈڭدىكىلىرى پەيغەمبەر، سىددىق ۋە ئىككى شەھىدىدىن ئىبارەت“ دېگەن.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي ئىشلىرىدىكى ئىمامى ۋە خەلىپىسى ئېدى. نامازلىرىدا ئىمام بولۇپ بىرەتتى. جۈمە كۈنلىرى، ھېيتلار ۋە ھەج مەۋسۇملىرىدا خۇتبە ئوقۇيتتى.

خەلىپىلىك دەۋرىنىڭ ئاخىرىقى مەزگىللىرىدە، پىتىنە يۈز بەرگەن. ئۇنىڭ بىر قىسىم تۇققانلىرىنى بەزى مەنسەپلەرگە ئورۇنلاشتۇرغانلىقى سەۋەپلىك ئۇنىڭغا ئۆچمەنلىك قىلغان. بۇ پىتىننى ئابدۇللاھ ئىبن سەبەئ ئىسىملىك بىر يەھۇدى قوزغىغان. نەتىجىدە، مىسىر، كۇپە، بەسرە قاتارلىق جايلاردىن ۋەكىللەر كىلىپ، ئۆيىنى قورشاپ، ئۇنىڭ ئىچىدىغان سۈيىنى توسىۋالغان ۋە نامازغا چىقىشىدىنمۇ چەكلىگەن. ئۇلارنىڭ تەلىۋى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىكتىن ئىستىپا بېرىشىنى ئىدى. ئەمما، ئۇ بۇنداق قىلىشنى رەت قىلدى. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئۇنىڭغا: ”ئىي، ئوسمان! ساڭا ئاللاھ بىر كۆپىنەك كەيگۈزۈپ قېلىشى مۇمكىن، ئەگەر، سېنى ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىشكە زورلىسا، ئۇنىڭدىن ۋاز كەچمىگىن“ دېگەن ئېدى.

پىتىنە چىقارغۇچىلارغا شامدىن ئوسمان ئىبن ئەففاننى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن قوشۇن كىلىۋاتقانلىق خەۋىرى يىتىپ كەلگەچكە، ئۆيىگە باستۇرۇپ كىرىپ، قۇرئان ئوقۇۋاتقان يىرىدىلا ئۆلتۈرۈۋەتتى. بۇ ۋاقىت، ھىجرىيەنىڭ 35 - يىلى، زۇلھەججە ئېيى ئېدى. ئۇ - ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن - بەقىد قەبرىستانلىقىغا دەپن قىلىندى.

ئەلى ئىبن ئەبى تالىب

(ھىجرىيەدىن بۇرۇن 21 يىل توغۇلۇپ، ھىجرىيەنىڭ 40 - يىلى ۋاپات بولغان)

تولۇق ئىسمى: ئەلى ئىبن ئەبى تالىب ئىبن ئابدۇللىمۇتەللىب ئىبن ھاشىم، ئەبۇ ھەسەن ۋە ئەبۇ تۇراب ئەلھاشىمى ئەلقۇرەشى بولۇپ، ئاپىسى: فاتىمە بىنت ئەسەد ئىبن ھاشىمدۇر.

ئۇ، رەسۇلۇللاھنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى بولۇپ، رەسۇلۇللاھ ئۇنىڭغا قىزى فاتىمە ئەلزۇھرانى ياتلىق قىلغان. ئۇ، ھەسەن ۋە ھۇسەيىن (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) لەرنىڭ ئاتىسى.

ئۇ، ھىجرەتتىن 21 يىل ئىلگىرى مەككە مۇكەررەمەدە دۇنياغا كەلگەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن.

ئۇ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەھىيسى كەلگەندە، كىچىكلەر ئارىسىدىكى تۇنجى ئىمان كەلتۈرگەن بالا ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تەلىم ئالدى، سۈپەت ۋە ئەخلاقلىرىدىن ئۆگەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، ئۇنىڭ ئورنىدا ياتتى ۋە كىشىلەرنىڭ ئامانەت، ھەق - ھۇقۇقلىرىنى سالامەت يەتكۈزۈپ بىرىپ، ئۈچ كۈندىن كېيىن، مەدىنىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېشىغا يېتىپ كەلدى. ئۇ يەردە يەرلىشىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمە ئەزەھرانى ئەمرىگە ئالدى ۋە ئۇنىڭدىن جەننەتتىكى ياشلارنىڭ خۇجلىرى بولغان ھەسەن ۋە ھۇسەيىن (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) ۋە

زەينەپ، ئۇممۇ كۇلسۇم (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) قاتارلىق تۆت پەرزەنت يۈزى كۆردى.

فاتىمەنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن (ھىجرىيەنىڭ 11 - يىلى) بىر قانچە ئايال بىلەن توي قىلىپ، بىر نەچچە قىز - ئوغۇل پەرزەنت يۈزى كۆرگەن.

تەبۇك غازىتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىلىسىگە قاراشقا قالدۇرۇپ قويغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، بارلىق غازاتلارغا رەسۇلۇللاھ بىلەن بىرگە قاتناشقان. كۆپىنچىسىدە بايراق كۆتۈرەتتى، يەككە ئېلىشىشلارغا چۈشۈپ، بىر قانچىلىغان ئەرەب ۋە يەھۇدى باتۇرلىرىنى يەر چىشلەتكەن. بەدر، خەندەك ۋە خەيبەر غازاتلىرىدا ئۇنىڭ باتۇرلىقى ھەقىقىي نامايەن بولغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا، ئەبۇ بەكرىگە بەيئەت قىلغان ۋە ئۇنىڭ ۋەزىر ۋە مەسلىھەتچىلىرىدىن بىرىگە ئايلانغان. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ئەدلىيە ئىشىغا ئورۇنلاشتۇرغان. ئۇ يەنە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرىپىدىن خەلىپىلىككە نامزات كۆرسىتىلگەن ئالتە نەپەر شۇرا ئەزاسىنىڭ بىرى ئىدى.

ھىجرىيەنىڭ 35 - يىلى ئوسمان ئىبن ئەففان قەتلى قىلىنغاندىن كېيىن، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بەيئەت قىلىنغان. ئۇ كۆپەنچى ئۆزىنىڭ پايىتەختى قىلغان.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، زۇبەير ئىبن ئەۋۋام ۋە تەلھە ئىبن ئۇبەيدۇللاھ (ئاللاھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن) قاتارلىقلار ئوسمان ئىبن ئەففاننىڭ ئىنتىقامىنى تەلەپ قىلىپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىشنى رەت قىلىشتى. نەتىجىدە ھىجرىيەنىڭ 36 - يىلى تۈگە ۋەقەسى ئورۇشى يۈز بەردى. ئوسمان ئىبن ئەففان تەرىپىدىن شامغا ۋالى قىلىپ تەيىنلەنگەن مۇئاۋىيە ئىبن ئەبى

سۇفيانمۇ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىشنى رەت قىلدى. بۇنىڭ نەتىجىسى، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھىجرىيەنىڭ 38 - يىلىدىكى سىفىيىن ئۇرۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئاخىرى سۇلىھى بىلەن ئاخىرلاشتى.

ئەلىي رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شىجائەتلىك، باتۇر كىشى ئىدى. فىقھىدا قارىشى ئېتىبارلىق ئىدى، تەقۋالىقتا نەمۇنە، ھەقىقەتتە ھەقىقەتەن چىڭ تۇراتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن: ”ئەلىي، ئەلىي! سەن ماڭا نىسبەتەن مۇسانىڭ يېنىدا ھارۇننىڭ قانداق ئورنى بولسا، شۇنداق ئورۇنغا ئىگىسەن. بىراق مېنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر كەلمەيدۇ.“

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەبۇل ھەسەن (ئەلىي رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى دېمەكچى - ت) بولمىغان چاغدا بىرەر قېيىنچىلىققا دۇچ كېلىپ قېلىشتىن پاناھ تىلەيتتى.

ئۇ مۇنداق دېگەن ئىدى: ”ئەلىي ھۆكۈم قىلىپ قويدىمۇ؟“

ئۇ كۆپە مەسجىدىدە بامدات نامىزى ئوقۇۋاتقان چېغىدا ئابدۇراھمان ئىبن مۇلجىم ئەلخارىجى تەرىپىدىن سۈيىقەستكە ئۇچىرىدى، ئۇنىڭ شەھىد قىلىنغان ۋاقتى ھىجرىيەنىڭ 40 - يىلى رامىزان ئېيىغا توغرا كەلدى. (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن)

سەئىد ئىبنى ئامر ئەلجۇمەھى

سەئىد ئىبنى ئامر ئەلجۇمەھى
بۇ دۇنياغا ئاخىرەتنى
سېتىۋالغان، اللھ ۋە اللھ نىڭ
رەسۇلىنى ھەممىدىن ئۈستۈن
قويغان كىشى ئىدى.

- تارىخچىلار

ياش يىگىت سەئىد ئىبنى ئامر ئەلجۇمەھى: قۇرەيشلەرنى
مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەسھابلىرىدىن بىر - خۇبەيب
ئىبنى ئەدىينى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن شۇنىڭ ئۆلۈمىنى كۆرۈش
ئۈچۈن مەككىنىڭ سىرتىدىكى "تەنئىم" رايونىغا چىقىشقا
تەشكىللەنگەن نەچچە مىڭ كىشىنىڭ بىرى ئىدى.

سەئىدنىڭ نەۋقران ياشلىقى، پىشىپ يېتىلگەن يىگىتلىكى
كىشىلەر بىلەن تەڭ تۇرۇش، ھەتتا ئەبۇسۇفيان، سەفۋان ئىبنى
ئومەييەلەردەك قۇرەيش كاتتىباشلىرىغا ئوخشاش سەپنىڭ بېشىدا
تۇرىدىغان قۇرەيش پىشقەدەملىرى بىلەن باراۋەر تۇرۇش
ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلغان. بۇ ئۇنىڭغا قۇرەيشلەرنىڭ كىشەنلەنگەن
ئەسرى خۇبەيبىنى كۆرۈش پۇرسىتىنى يارىتىپ بەردى. ئاياللار،
بالىلار ۋە ياشلارنىڭ ئالقانلىرى ئۇنى ئۆلتۈرۈپ مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالامدىن شەخسىي ئىنتىقامنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ بەدىدە
ئۆلگەن كىشىلىرىنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۇنى ئۆلۈم
مەيدانىغا ئىتتىرىپ باراتتى.

بۇ جامائەت ئۆز ئەسرىنى ئۆلتۈرۈش مەيدانىغا ئېلىپ
بارغاندا سەئىد ئۆزىنىڭ ئېگىز قامىتى بىلەن دار ئالدىغا ئېلىپ

كېتىلىۋاتقان خۇبەيىنى كۆرۈپ توختىدى ۋە ئاياللار، بالىلارنىڭ چۇقانىلىرى ئارىسىدىن خۇبەيىنىڭ تەمكىن، كۆتۈرەڭگۈ ئاۋازىنى ئاڭلىدى:

- ئەگەر خالساڭلار ئۆلۈشتىن ئىلگىرى ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇۋالسام،

سەئىد خۇبەيىكە قارىدى. خۇبەيى قىبلىگە قاراپ ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. بۇ ئىككى رەكئەت ناماز ھەقىقەتەن چىرايلىق ۋە مۇكەممەل ئوقۇلغان ئىدى. ئاندىن خۇبەيى كىشىلەرنىڭ باشلىقلىرىغا ئالدىنى قىلىپ:

- اللھ بىلەن قەسەمكى، سىلەر مېنى ئۆلۈمدىن قورقۇپ نامازنى ئۇزۇن قىلدى، دەپ قالمايدىغان بولساڭلار تېخىمۇ ئۇزۇن قىلاتتىم.

سەئىد ئۆز قەۋمىنىڭ خۇبەيىنى تىرىك تۇرغۇزۇپ چاناۋاتقانلىقىنى بەدىنىنى بىر - بىرلەپ يۇناۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلار خۇبەيىكە:

- سەن قۇتۇلۇپ سېنىڭ ئورنىڭدا مۇھەممەدنىڭ بولۇشىنى خالامسەن؟ دەيتتى. خۇبەيى جاۋابەن: - ئۇنىڭ بەدىنىدىن قانلار ئېقىۋاتاتتى - اللھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۆيۈمدە بالىلىرىم بىلەن خاتىرجەم تۇرۇپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بىر تال تىكەننىڭ كىرىشىگە قەتئىي رازى ئەمەس! دېدى. شۇ ھامان كىشىلەرنىڭ قوللىرى بوشلۇقتا پولاڭلاپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈڭلار! ئۇنى ئۆلتۈرۈڭلار! دېگەن چۇقانىلىرى كۆككە كۆتۈرۈلدى.

سەئىد خۇبەيىنىڭ دار ئۈستىدىن كۆزىنى ئاسمانغا تىكىپ دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ مۇنداق دەيتتى:

- ئى اللھ! ئۇلارنى بىر پۇتۇن يىغىقن! بىر - بىرلەپ ئۆلتۈرگىن! بىرىنىمۇ قالدۇرمىغىن! دەپ اللھ تائالاغا ئىلتىجا قىلىپ تۇرغان پېتى نەپسى ئۇزۇلدى. ئۇنىڭ جەستىدىكى قىلىچ ئۇرۇلغان نەيزە سانجىلغان جايلارنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايتتى.

××

××

××

قۇرەيشلىكلەر مەككىگە قايتىشتى. چوڭ ۋەقەلەر قىستاڭچىلىقىدا خۇبەيب ۋە ئۇنىڭ ئۆلۈمىنى ئۇنتۇپ كەتتى.

لېكىن خۇبەيب، قۇرامغا يەتكەن سەئىد خاتىرىسىدىن بىر مىنۇتمۇ يۇقاپ كەتمىدى. ئۇ خۇبەيبنى ئۇخلىسا چۈشىدە، ئويغانسا كۆڭۈل ئىكرانىدا كۆرەتتى. خۇبەيبنىڭ دار ئالدىدا خاتىرجەم، تەمكىن ھالدا ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇۋاتقان ھالىتى كۆز ئالدىغا كېلەتتى. سەئىدنىڭ قۇلاق تۈۋىدە خۇبەيبنىڭ قۇرەيشلەرنىڭ زىيىنىغا دۇئا قىلىۋاتقان ئاۋازى جاراڭلايتتى - دە، ئۆزىگە مۇشۇ ئىش تۈپەيلىدىن اللھ تائالانىڭ غەزەپ قىلىشىدىن قورقاتتى.

خۇبەيب سەئىدقا بۇندىن بۇرۇن بىلىمگەن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىتىپ قويدى:

ئۇنىڭغا ھەقىقىي ھاياتلىقنىڭ ئەقىدە ۋە شۇ ئەقىدە يولىدا ئۆلگۈچە كۈرەش قىلىش⁽¹⁾ ئىكەنلىكىنى مۇستەھكەم ئىماننىڭ

(1) تەھلىل: راست شۇنداق! خۇبەيب سەئىدكە ھەقىقىي ھاياتلىقنىڭ قانۇنىيىتىنى، ھەر بىر ئادەم بىلىشكە تېگىشلىك دۇنياۋى بىلىمنى ئۆگىتىپ قويدى. پەيلاسوپ كانت مۇنداق دەيدۇ: "ئىلاھنىڭ بارلىقى، روھنىڭ مەڭگۈلۈكلىكى، ئۆلگەندىن كېيىن ھېسابتىن ئىبارەت ئۈچ ئىشقا مۇنتىزىم ئېتىقادى قىلماي تۇرۇپ ھەقىقىي ئىنسانىي ھاياتلىق مەۋجۇت ئەمەس"، يەنە بۇ توغرىسىدا قرانىيەلىك مەشھۇر ئەدەبىياتچى پولتىر، ماددىرىمچ دىنىسەرلار تەبىقىسىنى مەسخىرە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: "سىلەر نېمىشقا اللھ تائالانىڭ بارلىقى توغرىسىدا گۇمان قىلىسىلەر؟ ئەگەر اللھ بولمىغان بولسا ئايالىم مېنى ئالدىغان، خىزمەتچىم مېنىڭ نەرسە كېرەكلىرىمنى ئوغرىلىۋالغان بولاتتى".

ئاجايىپ ئىشلارنى قىلىدىغانلىقىنى ، مۆجىزىلەرنى ۋۇجۇتقا چىقىرىدىغانلىقىنى ئۆگىتىپ قويدى .

ئۇنىڭغا يەنە ، ھەمسۆھبەتلىرى پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن ياخشى كۆرىدىغان بۇ كىشىنىڭ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ) ئاسماندىن كۈچلەندۈرۈلگەن پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئۆگىتىپ قويدى .

بۇ ۋاقىتتا اللە سەئىدىنىڭ قەلبىنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتتى . سەئىد كىشىلەر ئارىسىدا ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆزىنىڭ قۇرەيشلەرنىڭ يامانلىقلىرىدىن بىزار ئىكەنلىكىنى ، ئۇلارنىڭ بۇتلىرىدىن قول ئۆزگەنلىكىنى ، اللە تائالانىڭ دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئېلان قىلدى .

سەئىد مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە تۇردى . خەيبەر ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى بىر قانچە ئۇرۇشلارغا قاتناشتى .

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا سەئىدىدىن رازى ئىدى . سەئىد شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى خەلىپىسى ئەبۇبەكرى ۋە ئۆمەر - اللە ئۇ ئىككىسىدىن رازى بولسۇن ! - نىڭ قولىدىكى يالىڭاچلانغان قىلىچ بولۇپ تۇردى ھەمدە دۇنياغا ئاخىرەتنى سېتىۋالغان ، اللە تائالانىڭ رازىلىقى ، اللە تائالانىڭ ساۋابىنى ، كۆڭۈللەرنىڭ قىزىقتۇرۇشى ، جىسمىنىڭ

مەككە ھەج ۋورنىلىنىڭ 3 - ساندا مۇنداق دېيىلگەن: ”سىتالىنىڭ قىزى (سۇتىلانا) نىڭ ئۆز ۋەتىنىدىن ۋە بالىلىرىدىن ئايرىلىشتىكى ھەقىقىي سەۋەب «دىن» . ئۇ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ بىرەرسى پەرۋەردىگارىنى تونۇمايدىغان دىنسىز ئائىلىدە چوڭ بولغان ئۇلارنىڭ يېنىدا قەستەن ياكى سەۋەنلىك تۈپەيلىدىنمۇ خۇدا تىلغا ئېلىنىپ قالمايتتى . سۇتىلانا ھەقىقىي تونۇش بېشىغا يەتكەندە ئۆز ۋۇجۇدىدا سىرتقى كۈچنىڭ تەسىرىسىز ، اللە تائالغا ئىشەنىگەن ھاياتنىڭ ھايات ئەمەسلىكى ، ئىنسان سۇ ۋە ھاۋاغا موھتاج بولغىنىدەك اللە تائالغا ئىشىنىشكىمۇ موھتاج ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت توغرا سىزمنى بايقىغان“ — (تەرىپەتۈلئۇلاد) تىن ئېلىندى .

شەھۋەتلىرىدىن ئۈستۈن بىلگەن مۆئمىنلارنىڭ بىرىدىن - بىر مىسلىسىز ئۈلگۈسى بولۇپ ياشىدى.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى خەلىپىسى سەئىدىنىڭ راستچىللىقى ۋە ئۇنىڭ تەقۋالىقىنى بىلەتتى، ئۇنىڭ نەسەبىتىگە قۇلاق سالاتتى. سۆزىگە كۆڭۈل بۆلەتتى. سەئىد ئۆمەرنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە ئۇنىڭ قېشىغا كىرىپ: ئى ئۆمەر! مەن سېنىڭ كىشىلەر توغرىسىدا ئاللاھتىن قورقۇشۇڭنى، ئاللاھ توغرىسىدا كىشىلەردىن قورقماسلىقىڭنى، سۆزۈڭنىڭ ئىش - ھەرىكىتىگە قارشى بولماسلىقىنى تەۋسىيە قىلىمەن. چوقۇمكى، سۆزۈڭنى ياخشىسى ئەمەلىيەتتە ئېلىپ بېرىلغىنى..

- ئى ئۆمەر! ئاللاھ سېنى ئىشلىرىغا باشلىق قىلىپ قويغان يېقىن - يىراق جايدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىدا ئادىل بول! سەن ئۆزەڭگە ۋە بالا - چاقىلىرىڭغا ياخشى كۆرگەن نەرسىنى ئۇلارغىمۇ ياخشى كۆر! ئۆزەڭگە ۋە بالا - چاقىلىرىڭغا يامان كۆرگەن نەرسىنى ئۇلارغىمۇ يامان كۆر! ھەقىقەتكە چوڭقۇر چۆككەن! ئاللاھ توغرىسىدىكى پىتىنخورنىڭ پىتىنىسىدىن قورقما! دېدى. ئۆمەر:

- ئى سەئىد! بۇنىڭغا كىممۇ قادىر بولالايدۇ؟! - دېگەندە، سەئىد:

- بۇنىڭغا، ئاللاھ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىنىڭ ئىشىغا ئىگە قىلغان ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تائالانىڭ ئوتتۇرىسىدا ۋاستە بولمىغان ساڭا ئوخشاش ئادەم قادىر بولالايدۇ، دېدى.

ئۆمەر سەئىدىنى ھوزۇرىغا چاقىرىتىپ:

- ئى سەئىد! بىز سېنى "ھىمسە" شەھىرىگە ۋالىي قىلماقچى، دېدى. سەئىد:

- ئۆمەر! مېنى ئازدۇرمىساڭ! مېنى دۇنياغا يېقىن يولاتمىساڭ! - دېدى. بۇ چاغدا ئۆمەر ئاچچىقلاپ:

- ۋاي ئىسىت سىلەرگە! سىلەر مۇشۇنچە ئىشلارنى مېنىڭ زېمىمىگە قويۇپ قويدۇڭلار! ئاندىن مەندىن يىراقلاشتىڭلار! دېدى ۋە ئۇنى "ھىمىسە" شەھرىگە ۋالىي قىلدى ۋە سىزگە مائاش توختىتىپ بىرىمىزمۇ؟ - دېگەندە، سەئىد:

- ئەمىرىل مۆمىن! مەن ئۇنى نېمە قىلمەن؟ مېنىڭ "بەيتۇل مالدىن" كەلگەن نېسىۋەم ھاجىتىمدىن يېتىپ ئاشىدۇ - دېدى - دە، "ھىمىسە" گە قاراپ يول ئالدى. ئۇزۇن ئۆتمەي "ھىمىسە" شەھىرىدىن بىر تۈركۈم ئىشەنچلىك كىشىلەر ئۆمەرنىڭ قېشىغا ئەلچىلىككە كەلدى، ئۆمەر ئۇلارغا:

- سىلەر ماڭا ئاراڭلاردىكى كەمبەغەللەرنىڭ ئىسمىنى يېزىپ بېرىڭلار، مەن ھاجىتىدىن چىقاي - دېدى. ئۇلار بىر پارچە خەت كۆتۈرۈپ كېلىشتى، ئۇ خەتتە كەمبەغەللەرنىڭ ئىسمى بار بولۇپ، شۇ قاتاردا سەئىد ئىبنى ئامىر، دەپ بار ئىكەن. ئۆمەر:

سەئىد ئىبنى ئامىر دېگەن كىم؟ دەپ سورىدى. ئەلچىلەر جاۋابەن:

- بىزنىڭ باشلىقىمىز! دەپ جاۋاب بېرىشتى. ئۆمەر:

- باشلىقنىڭ كەمبەغەلمۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇلار:

- ھەئە، اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇنىڭ ئۆيىدە بىر نەچچە كۈن بىرەر قېتىم ئوت يېقىلمايدۇ، دېيىشتى ئۆمەر يىغلاپ كەتتى، ھەتتاكى ياشلىرى ساقلىنى ھۆل قىلىۋەتتى. ئاندىن مىڭ دىينار تەييارلاپ بېرىپ مۇنداق دېدى:

- ئۇنىڭغا مەندىن سالام ئېيتىڭلار ۋە ئۇنىڭغا مۆمىنلارنىڭ ئەمرى بۇ پۇللارنى ئىشلەتسۇن دەپ، سىزگە ئەۋەتتى دېگەنلار! -

دېدى. ئەلچىلەر سەئىدنىڭ قېشىغا ھەمياننى ئېلىپ؛ كەلدى. سەئىد ھەمياندىكى پۇلنى كۆرۈپ ئۇنى ئۆزىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، خۇددى ئازاب چۈشكەندەك:

- بىز الله نىڭ ئىلكىدىمىز، يەنە الله تەرەپكە قايتىمىز، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئايالى يۈگۈرۈپ چىقىپ:

- ئى سەئىد ساڭا نېمە بولدى؟ ئەمىرۇلمۆمىن ۋاپات بوپتۇمۇ؟ دەپ سورىدى. سەئىد:

- ئۇنىڭدىنمۇ چوڭراق ئىش بوپتۇ، دېدى. ئايالى يەنە:

- مۇسۇلمانلار بىرەر ۋەقەگە دۇچ كەپتۇمۇ؟ دەپ قايتا سورىدى. سەئىد:

- ئۇنىڭدىنمۇ چوڭراق نېمە ئىش بوپتۇ؟ دېۋىدى. سەئىد:

- ئاخىرەتلىكىمنى بۇزغىلى دۇنيا كىردى، ئۆيۈمگە پىتنە چۈشتى، - دېدى. ئايالى بۇنى ئاڭلاپ:

- ئۇنىڭدىن يىراق بولۇڭ! دېدى. سەئىد ئايالىغا قاراپ:

- ماڭا مۇشۇ ئىشتا ياردەم بېرەمسەن؟ دېۋىدى. ئايالى دەرھال:

- ھەئە، دېدى. سەئىد دىنارلارنى ھەميانغا سېلىپ كەمبەغەل مۇسۇلمانلارغا تارقىتىپ بەردى...

يۇقىرىدىكى ئىشلارغا ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب شام شەھىرىنىڭ ئىسكەندىيەنى كۆرۈپ كەچۈرگىلى "ھىمىسە" شەھىرىگە كەلگەندە "ھىمىسە" شەھىرىنىڭ مۆتىۋەرلىرى ئۆمەرنىڭ ئالدىغا سالامغا كەلدى. ئۆمەر ئۇلارغا: «باشلىقڭلار قانداقكەن؟» دېدى. ئۇلار ئۆمەرگە:

- سەئىدىنىڭ ئۈستىدىن تۆت ئىشنى شىكايەت قىلىشتى. ئۇ ئىشلار بىر - بىرىسىدىن چوڭ ئىدى. ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ:

- مەن سەئىد ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى كىشىلەرنى يىغدىم ۋە اللە تائالادىن گۇمانىمنى ئىشقا ئاشۇرماستىن تىلىدىم. مەن سەئىدىتى چوڭ ئۈمىد تە ئىدىم. ئۇلار ھەممىسى يىغىلىپ بولغاندا مەن ئۇلارغا:

- باشلىقىڭلاردىن نېمىنى شىكايەت قىلىسىلەر؟ دەپ سورىدىم. ئۇلار:

- ئۇ بىزنىڭ قېشىمىزغا كۈن چىقىمىغۇچە چىقمايدۇ، دېدى. مەن:

— سەئىد! سەن بۇ توغرىسىدا نېمە دەيسەن؟ دەپ سورىدىم. سەئىد بىردەم جىم تۇرۇپ:

- اللە بىلەن قەسەمكى، مەن بۇ ئىشنى ئاشكارا قىلىشنى بەكمۇ يامان كۆرەتتىم. ئەمما دېمەي ئامال بولمىدى، ھەقىقەتەن يۇغۇرىمەن، خېمىر ئۆرلەپ (تىنىپ) بولغۇچە كۈتۈپ تۇرىمەن، ئاندىن تاھارەت ئېلىپ كىشىلەرنىڭ قېشىغا چىقمەن، دېدى.

ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: مەن كىشىلەردىن «سەئىدىتىن يەنە قانداق ئىشلارنى شىكايەت قىلىسىلەر؟» دېسەم، - ئۇلار:

- ئۇ كېچىدە ھېچكىمگە ئىشكىنى ئاچمايدۇ، دېيىشتى. مەن دېدىم.

- سەئىد! سەن بۇ توغرىدا نېمە دەيسەن؟ سەئىد:

- اللە بىلەن قەسەم، مەن بۇ ئىشنىمۇ ئاشكارا قىلىشنى ياقتۇرمايتتىم. مەن كېچىنى اللە ئۈچۈن، كۈندۈزنى كىشىلەر ئۈچۈن قىلغان ئىدىم، دېدى. مەن ئۇلاردىن:

- سىلەر سەئىدىتىن يەنە نېمىنى تەلەپ قىلىسىلەر؟ دېدىم.
ئۇلار:

- ئۇ قېشىمىزغا ھەر ئايدا بىر كۈن چىقمايدۇ، دېيىشتى.
مەن سەئىدىگە قاراپ:

- سەئىد! بۇ نېمە ئىش؟ دەپ سورىدىم. سەئىد:

- ئى ئەمرۇل مۆئمىن! مېنىڭ ئۆيۈمدە خىزمەتچى يوق،
كىيىۋاتقان كىيىمىمدىن باشقا كىيىمىمۇ يوق، مەن ئۇنى ھەر ئايدا
بىر قېتىم يۇيىمەن، قۇرۇپ بولغىچە كۈتۈپ تۇرىمەن، ئاندىن
ئۇلارنىڭ قېشىغا كەچ تەرەپتە چىقىمەن، دېدى. مەن يەنە:

- سىلەر يەنە سەئىد توغرىسىدا نېمىنى شىكايەت
قىلىسىلەر؟ دەپ سورىدىم. ئۇلار:

- ئۇنىڭغا بەزى ۋاقىتلاردا ئۆزىنى يوقىتىش يېتىپ قالىدۇ، بۇ
ۋاقىتلاردا ئۇ كىشىلەرنى تاشلاپ سورۇندىن چىقىپ كېتىدۇ،
دېيىشتى. مەن:

سەئىد! بۇ نېمە ئىش؟ دەپ سورىدىم. سەئىد:

- مەن ئىلگىرى مۇشرىك ۋاقتىمدا خۇبەيىنىڭ ئۆلۈم مەيدانىدا
ھازىر ئىدىم، قۇرەيشلەرنىڭ ئۇنىڭ جەسىتىنى پارچىلاۋاتقانلىقىنى
كۆرگەن ئىدىم، ئۇلار خۇبەيىكە: سەن قۇتۇلۇپ مۇھەممەدنىڭ
سېنىڭ ئورنىڭدا بولۇشىنى خالامسەن؟ دېگەندە، جۇبەيب
جاۋابەن: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۆيۈمدە خاتىرجەم تۇرۇپ،
مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بىر تال تىكەننىڭ سانجىلىپ قېلىشىغا
رازى ئەمەسمەن دەيدۇ. اللھ بىلەن قەسەمكى، مەن مۇشۇ كۈننى
ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بەرمىگەنلىكىمنى ئويلىسام، اللھ مېنىڭ
گۇناھلىرىمنى كەچۈرمەسكىن، دەپ ئويلاپ قالىمەن، مانا مۇشۇ
ۋاقىتتا ماڭا خۇدنى يوقىتىش يېتىدۇ، دېدى. بۇ ۋاقىتتا ئۆمر:

گومانىمنى ئەمەلگە ئاشۇرمىغان اللھ تائالاغا مىڭ شۈكرى، دەپ ئۆز - ئۆزىگە پىچىرىلدى.

ئاندىن سەئىدىنىڭ ئېھتىياجلىق ئورۇنلارغا ئىشلىتىشى ئۈچۈن مىڭ دىنار ئەۋەتىپ بەردى. بۇ پۇللارنى كۆرگەن ئايالى، سەئىدقا: بىزنى، سىزنى خىزمەتكە سېلىشتىن بىھاجەت قىلغاندا اللھ تائالاغا يۈز مىڭ شۈكرى، بىزگە ئاشلىق سېتىۋېلىپ، خىزمەتچى سېلىپ بېرىڭ! دېۋىدى. سەئىد ئايالغا: سىزگە بۇنىڭدىنمۇ ياخشىسى بولسا مەيلىمۇ؟ دېدى. ئايالى: نېمە ئۇ، دېدى. سەئىد: بىز بۇ پۇللارنى قېشىمىزغا سوراپ كەلگەنلەرگە بېرىمىز، بىز بۇ پۇللار ئارقىلىق كېلىدىغان نەرسىگە بەك موھتاج دېدى. ئايالى ئۇ نېمە؟ دەپ سورىدى. سەئىد: بىز ئۇنى چىرايلىق قەرىز سۈپىتىدە بېرىپ تۇرىمىز، دېدى. ئايالى: بولىدۇ، اللھ سىزگە ياخشى مۇكاپاتلارنى بەرسۇن دېدى. سەئىد ئورنىدىن يۆتكەلمەيلا دىنلارنى ھەميانغا سېلىپ بالىلىرىدىن بىرىگە: سەن بۇ پۇللارنى پالانىنىڭ تۇل ئايالغا، پالانىنىڭ يىتىملىرىگە، پالانىنىڭ مىسكىنلىرىگە، پالانىنىڭ ھاجەتمەنلىرىگە، ئاپىرىپ بەرگىن! دېدى.

اللھ سەئىد ئىبنى ئامر ئەل جۇمەھىدىن رازى بولسۇن! ئۇ ئۆزىنىڭ ھاجىتى بار تۇرۇقلۇق، ئۆزىدىن باشقىلارنى ئەلا بىلگەن كىشى _____ نى _____ دى...

تۇفەيل ئىبنى ئەمرۇد دەۋسى

ئى ئاللاھ! ئۇنىڭ نىيەت قىلغان ياخشىلىقىغا ياردەم بېرىدىغان
بىر پاكىت قىلىپ بەرگىن!!!

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

تۇفەيل جاھىلىيەت دەۋرىدە دەۋس قەبىلىسىنىڭ كاتتىبېشى،
ئەرەبلەرنىڭ ئىسىل، شەرەپلىك كىشىلىرىنىڭ بىرى، شۇنداقلا
جاھىلىيەتتىن كېيىن كۆزگە كۆرۈنگەن بىر قانچە ساھابىلاردىن
بىرى ئىدى.

ئۇنىڭ قازىنى ئوچىغىدىن چۈشمەيتتى، يول تەرەپكە قارىغان
ئىشىكى تاقالمايتتى، ئۇ ئاچلارغا تائام بېرەتتى، قورققانلارغا
ئەمىنلىك ئاتا قىلاتتى، ھاجەتمەنلەرنىڭ ھاجىتىدىن چىققاتتى،
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ھۇشيار، چىچەن، ھېس - تۇيغۇسى ئۆتكۈر
سېزىمى چوڭقۇر، سۆزىنىڭ شېرىن - چۈچمەنلىكى پەرقلەنىپ
تۇرىدىغان ئەدىب ۋە شائىر بولۇپ، ئۇنىڭ سۆزلىرى ناھايىتى
جەلپكارلىققا ئىگە ئىدى.

تۇفەيل "تەھاممە" تېغىدىكى قەۋملەردىن ئايرىلىپ،
مەككىگە يول ئالدى، ئۇرۇش تۈگىمىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
بىلەن قۇرەيش كاپىرلىرى ئوتتۇرىسىدا چۆگىلىۋاتاتتى. ھەر ئىككىلا
تەرەپ ياردەمگە ئېھتىياجلىق ئىدى. ھەر ئىككى تەرەپ ئۆز
گۇرۇھلىرىغا ياردەمچىلەرنى چاقىراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
كىشىلەرنى ھەقىقەتكە چاقىراتتى. ئۇنىڭ قورالى ھەق بىلەن ئىمان
ئىدى. قۇرەيش كاپىرلىرى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
چاقىرقىغا بارلىق ۋاسىتىلار بىلەن قارشى تۇراتتى. بارلىق قەبىھە
ۋاسىتىلار بىلەن كىشىلەرنى توغرا يولدىن توساتتى.

تۇفەيل ئۆزىنىڭ بۇ ئۇرۇشقا تەييارلىقسىز كىرىپ قالغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭغا مەقسەتسىز قاتنىشىۋاتقانلىقىنى سەزدى. ئۇ مەككىگە بىرەر غەرەزەدە كەلمىگەن ئىدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ياكى قۇرەيش كاپىرلىرىنىڭ بۇندىن بۇرۇنقى ئىشلىرى، ھەر قانداق ئەھۋالدا بولسۇن كۆڭلىگە كىرىپمۇ چىقمايتتى.

بۇ يەردە مۇشۇ ئۇرۇش بىلەن بىرگە تۇفەيلنىڭ ئۇنتۇلمايدىغان بىر ھېكايىسى بار بولۇپ، ئۇ ناھايىتى قىزىق ھېكايىلەردىن بىرى، تۇفەيل بۇ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ:

- مەن مەككىگە كەلدىم، قۇرەيش كاتتىباشلىرى مېنى كۆرۈشى بىلەنلا ئالدىمغا چىقىپ مېنى ئالاھىدە كۈتۈۋالدى، ئىسىل ئورۇنلاردا ئولتۇرغۇزۇپ دېدىكى:

- ئى تۇفەيل! سەن شەھرىمىزگە قەدەم باستىڭ! ئۆزىنى پەيغەمبەر دەۋالغان بۇ ئادەم بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنى بۇزدى، بىرلىكىمىزنى پارچىلىدى، بىز بىزگە كەلگەن ئىشلارنىڭ ساڭا ۋە خەلقنىڭ ئىچىدىكى ھوقۇقۇڭغا، كېلىشىدىن ئەنسىرەيمىز، سەن بۇ ئادەمگە سۆزلىمىگىن! ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاقمۇ سالمايغىن! ئۇنىڭ سېھىر قىلغۇدەك سۆزلىرى بار بولۇپ، ئاتا بىلەن بالىنىڭ، بىر تۇغقان بىلەن بىر تۇغقاننىڭ، ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىۋېتىدۇ! دېدى، تۇفەيل مۇنداق دەيدۇ:

- ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار ماڭا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەيران قالارلىق خەۋەرلىرىنى توختىماستىن سۆزلەپ بەردى، مېنى ۋە خەلقىمنى ئۇنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن قورقۇتتى، ھەتتا مېنى ئۇنىڭغا يېقىنلاشماسلىققا، ئۇنىڭغا سۆزلىمەسلىككە، ئۇنىڭدىن سۆز ئالغىماسلىققا چاقىردى، مەن كەينى تاپىپ قېلىشنى (بىز چوقىنىدىغان ۋە تاپىپ قېلىدىغان بۇتلىرىمىزغا باش قويغىلى) كەلگىنىمدە، قۇلۇغىمغا

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنىڭ كىرىپ قېلىشىدىن قورقۇپ قۇلىقىمغا پاختا تىقۇۋالدىم. لېكىن، مەسچىتكە كىرىشەن بىلەنلا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزنىڭ نامىزىمىزغا ئوخشىمايدىغان نامازنى ئوقۇپ تۇرغانلىقىنى ۋە بىزنىڭ ئىبادىتىمىزگە ئوخشىمايدىغان ئىبادەتنى قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، ئۇنىڭ كۆرۈنۈشى مېنى ئەسەرگە ئېلىۋالدى، ئۇنىڭ ئىبادىتى مېنى قىزىقتۇردى، مەن ئۆزەمنىڭ ئۇنىڭغا مەقسەتسىز ھالدا ئاستا - ئاستا يېقىنلىشىپ ئۇنىڭغا يېقىن بېرىپ، قالغانلىقىمنى سەزدەم ئاللاھ ماڭا ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاتتى، مەن شۇنداق چىرايلىق بىر سۆزنى ئاڭلىدىم ۋە ئۇ كۆڭلۈمدە دېدىمكى: ھەي! ئۆلگۈر تۇفەيل!... سەن ئۇستا شائىر ساڭا سەتلەر ئىچىدىكى چىرايلىقى يوشۇرۇلۇپ قالالمايدۇ، سېنىڭ بۇ ئادەم دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ بېقىشىڭغا نېمە توسقۇنلۇق قىلىدۇ؟ ئۇنىڭ سۆزى ياخشى بولسا قوبۇل قىلارسەن، يامان بولسا تاشلاپ قويارسەن!

تۇفەيل يەنە مۇنداق دەيدۇ:

— مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايتقۇچە كۈتۈپ تۇرۇپ، قايتقىنىدا ھويلىسىغا كىرگۈچە ئەگەشتىم، ئاندىن:

— ئى مۇھەممەد! سېنىڭ قەۋمىڭ ماڭا سەن توغرۇلۇق نۇرۇغۇن گەپلەرنى قىلدى، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار مېنى داۋاملىق سېنىڭ ئىشىڭ قورقىتىۋەرگەچكە ئاخىرى مەن سۆزۈڭنى ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن قۇلىغىمنى پاختا بىلەن ئېتىۋالغان ئىدىم، ئاللاھ قۇلىقىمغا بىر سۆزنى كىرگۈزدى، مەن ئۇنىڭ ئىنتايىن چىرايلىق سۆز ئىكەنلىكىنى سەزدەم، ماڭا ئىشىنىڭ ھەقىقىتىنى ماڭا بايان قىلغىن! دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ئىخلاسنى ئوقۇپ بەردى، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنىڭ سۆزىدىن چىرايلىق سۆزنى ئاڭلاپ باقمىغان، ئۇنىڭ ئىشىدەك ئادىل ئىشنى كۆرۈپ باقمىغان، مەن بۇ ۋاقىتتا قولۇمنى

يېيىپ، بىر ئاللاھ تەن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىپ ئىسلام دىنىغا كىردىم.

تۆفەيل مۇنداق دەيدۇ:

- مەن مەككىدە بىر مەزگىل تۇرۇپ ئىسلام قانۇنىيەتلىرىنى ئۆگەندىم قۇرئاندىن ماڭا ئاسان بولغانلىرىدىن ياد ئالدىم، مەن خەلقىم قېشىغا قايتماقچى بولغىنىمدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

- ئى رەسۇلۇللاھ! مەن يۇرتۇمدا سۆزۈم ئۆتىدىغان ئادەم، مەن ئۇلارنىڭ قېشىغا قايتىپ ئۇلارنى ئىسلام دىنىغا چاقىرماقچى، ئاللاھ تائالاغا ئۇلارنى چاقىرغان ئىشتا ماڭا ياردەم بېرىدىغان پاكىت قىلىپ بېرىشكە دۇئا قىلساڭ! دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- «ئى ئاللاھ! ئۇنىڭغا پاكىت قىلىپ بەرسەڭ!» دېدى، مەن قەۋمىمنىڭ قېشىغا بېرىپ ئېگىز بىر يەرگە چىقتىم، بۇ ۋاقىتتا ئىككى كۆزۈمنىڭ ئوتتۇرىسىدا چىراققا ئوخشاش بىر نۇر پەيدا بولدى، مەن شۇئان:

- ئى ئاللاھ! بۇ نۇرنى يۈزۈمدىن باشقا ئورۇندا قىلساڭ! ھەقىقەتەن مەن ئۇلارنىڭ بۇ نۇرنى، ئۇلارنىڭ دىنىدىن ئايرىلغانلىقىم ئۈچۈن يۈزۈمگە چۈشكەن ئازاب، دەپ خاتا گۇمان قېلىشىدىن قورقىمەن، دېيىشىم بىلەن نۇر يۆتكىلىپ قامچامنىڭ دەستىسىگە چۈشتى.

مەن ئېگىز جايدىن كەنتكە چۈشتۈم كىشىلەر قامچامدىكى ئېسىقلىق پانۇسقا ئوخشاش يېنىپ تۇرغان نۇرنى كۆرۈشكە باشلىدى، ئۆيگە كەلسەم ئاتام قېشىمغا كەلدى، ئاتام ياشىنىپ قالغان ئىدى، مەن ئاتامغا:

– سىز مەندىن يىراق تۇرۇڭ! مەن سىزگە ئوخشىمايمەن،
سىزمۇ ھەم ماڭا ئوخشىمايسىز! دېدىم، ئاتام:

– نېمىشقا ئوغلۇم! دېدى. مەن:

– مەن! مۇسۇلمان بولدۇم، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ
دىنىغا ئەگەشتىم، دېدىم. ئاتام:

– ئوغلۇم! سېنىڭ دىنىڭ مېنىڭ دىنىم! دېدى. مەن:

– سىز بېرىپ يۇيۇنۇڭ! كىيىمىڭىزنى پاكىزلاپ قېشىمغا
كېلىڭ! مەن سىزگە ئۈگەنگىنىمنى ئۈگىتىپ قوياي! دېدىم. ئاتام
بېرىپ يۇيۇنۇپ، كىيىملىرىنى پاكىزلاپ كەلدى، مەن ئاتامغا:
ئىسلام دىنىنى بايان قىلدىم، ئاتام مۇسۇلمان بولدى، ئاندىن
قېشىمغا ئايالىم كەلدى، مەن ئۇنىڭغىمۇ:

– مەندىن يىراق تۇرۇڭ! مەن سىزگە ئوخشىمايمەن، سىزمۇ
ماڭا ئوخشىمايسىز! دېۋىدىم، ئايالىم:

– نېمىشقا؟ ئاتا – ئانام پىدا بولۇپ كەتسۇن! زادى نېمىشقا؟!
دېدى. مەن:

– ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئىسلام ئايرىپ تۇرىدۇ. مەن
مۇسۇلمان بولدۇم! مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا ئەگەشتىم!
دېدىم. ئايالىم:

– سىزنىڭ دىنىڭىز مېنىڭ دىنىم! دېدى. مەن:

– سىز بېرىپ ”زى شىرا“ نىڭ سۈيىدە يۇيۇنۇپ كېلىڭ!
(زى شىرا، دەۋس قەبىلىسىنىڭ بۇتى بولۇپ ئۇنىڭ ئەتراپىدا
تاغدىن چۈشىدىغان سۇ بار ئىدى) دېدى. ئايالىم:

– ئاتا – ئانام پىدا بولۇپ كەتسۇن! سىز زى شىرادىن ماڭا
زىيان يېتىپ قېلىشىدىن قورقماسىز؟! دېدى.

مەن ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ:

- ھەي ئاخىمەق! قۇرۇپ كەتسۇن! ئۇنداق زى شىرا، مەن سىزگە كىشىلەردىن يىراق ئورۇنغا بېرىپ يۇيۇنۇڭ! دېدىم، مەن بۇ گاز تاشنىڭ سىزگە زىيان سالالمايدىغانلىقىغا كاپالەت بېرىمەن! دېدىم. ئايالىم بېرىپ يۇيۇنۇپ كەلدى، مەن ئىسلام دىنىنى بايان قىلدىم، ئۇمۇ مۇسۇلمان بولدى.

مەن دەۋس قەبىلىسىنى ئىسلامغا چاقىردىم، ئەبۇھۇرەيرەدىن باشقىسى مۇسۇلمان بولغىلى ئۇنىمىدى، ئەبۇھۇرەيرە مۇسۇلمان بولۇشتا كىشىلەرنىڭ ئەۋەلقىسى بولدى.

تۇفەيل مۇنداق دەيدۇ: مەن مەككىگە رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا كەلدىم، مەن بىلەن ئەبۇھۇرەيرە بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- تۇفەيل! خەلقىڭ قانداقراق قالدى؟ دېدى، مەن:

- دىللىرى ھەقنى كۆرۈشتىن پەردىلەنگەن ۋە قاتتىق كۈفرىلىق ئىچىدە قالدى، ھەقىقەتەن دەۋس قەبىلىسىگە پاسىقلىق ۋە ئىسيانكارلىق غەلبە قىلىپ كەتتى، دېدىم.

بۇ ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئالدى ۋە ناماز ئوقۇپ دۇئاغا قول كۆتۈردى، ئەبۇھۇرەيرە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

- مەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق قىلغانلىقىنى كۆرگەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەۋمىمنىڭ زىيىنىغا دۇئا قىلسا، ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇپ كېتىشىدىن قورقۇپ، ئۆز-ئۆزۈمگە: - ئاھ! خەلقىم!... دەۋەتتىم.

لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېيىشكە باشلىدى: «ئى ئاللاھ! دەۋس قەبىلىسىنى توغرا يولغا باشلىغىن!...».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا قاراپ:

— سەن قەۋمىڭنىڭ يېنىغا قايتىپ ئۇلار بىلەن قۇيۇق ئارىلاشقىن! ئۇلارنى ئىسلامغا چاقىرىغىن! دېدى - دەپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى.

مەن دۋەس قەبىلىسىگە چۈشۈپلا ئۇلارنى ئىسلامغا چاقىردىم، بۇ مەزگىلدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى، بەدىر، ئۇھۇد، خەندەك ئۇرۇشلىرىمۇ ئۆتۈپ كەتتى، مەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا مۇسۇلمانلىقى كامالەتكە يەتكەندىن كىشىدىن 80 ئۆيلۈك كىشى بىلەن بىللە باردىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزدىن خۇرسەن بولدى ۋە بىزگىمۇ مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە خەيبەر ئۇرۇشىنىڭ غەنىمەتلىرىدىن بۆلۈپ بەردى، بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

- ئى رەسۇلۇللاھ! بىزنى سەن ئېلىپ بارغان ھەر قانداق غازاتتا ئوڭ قاننىڭ قىلساڭ! بىزنى «مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلغۇچىلار» دەپ ئاتىساڭ! دېدۇق. تۇفەيل مۇنداق دەيدۇ:

- ئاللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەككىنى پەتھى قىلىپ بەرگۈچە رەسۇلۇللاھ بىلەن بىرگە تۇردۇم ۋە «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى ئەمىر ئېنى ھەمە مەنىڭ «زىلكىفن» (بۇتنىڭ ئىسمى) دېگەن بۇتنىڭ قېشىغا ئەۋەتسەڭ! مەن ئۇنى كۆيدۈرەي! دېدىم، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا رۇخسەت قىلدى، مەن قەۋمىمدىن 40 كىشىلىك قوشۇننى باشلاپ يۈرۈپ كەتتىم، بىز بۇتنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنى كۆيدۈرۈشنى مەقسەت قىلغىنىمىزدا، ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئەرلەر، ئاياللار، ۋە كىچىك بالىلار يىغىلىپ، بىزلەرنىڭ بۇت تەرەپتىن بىرەر ئازابىنىڭ چۈشىشىنى ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتكىنىچە قاراپ تۇرۇشاتتى، بىز زەنجىر شەكىلدە بولۇپ تۇردۇق. مەن

شېئىر ئوقۇغاچ، بۇتپەرەسلەرنىڭ كۆزىگە كۆرىنىدىغان ئورۇندا تۇرۇپ، بۇتنىڭ يۈرىكىگە ئوت ياقتم:

- يازەل كەففەين لەستۇمىن ئۇبادىكا،

مىلادۇنا ئەقەدە مۆمىن مىلادىكا.

ئىننى ھەشەۋ تۇننا رەفىي پۇئادىكا⁽¹⁾

تۇفەيل شۇنىڭدىن كېيىن تاكى رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغانغا قەدەر رەسۇلۇللاھ بىلەن بىللە تۇردى، خەلىپىلىكتە ئەبۇبەكرى ئولتۇرغان ۋاقىتتا تۇفەيل ئۆزىنى، قىلىچىنى ۋە بالىسىنى خەلىپىنىڭ ئىشلىتىشىگە تاپشۇردى، مۇسەيلىمەگە قارشى مۇسۇلمانلار قوشۇنىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە ماڭدى، ئۇنىڭ ئوغلى ئەمرىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدى، تۇفەيل يەمامە يولىدا كېتىۋېتىپ بىر چۈش كۆردى، ئاندىن ھەمسۆھبەتلىرىگە:

- مەن! بىر چۈش كۆرۈپتىمەن، ماڭا ئۇنىڭ تەبىرىنى بېرىڭلار! دېدى - دە، چۈشىنى مۇنداق بايان قىلدى:

- مەن چېچىمنىڭ چۈشۈرۈپتىلىگەنلىكىنى، ئېغىزىمدىن بىر قۇشنىڭ ئۇچۇپ كەتكەنلىكىنى، بىر ئايالنىڭ مېنى قۇرسىقىغا كىرگۈزۈۋالغانلىقىنى، ئوغلۇمنىڭ مېنى تەلەپ قىلغانلىقىنى، لېكىن ئوغلۇم بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرامدا تۇسالغۇ پەيدا بولغانلىقىنى كۆردۈم! دېدى، بۇ ۋاقىتتا ھەمسۆھبەتلىرى: ياخشى چۈش كۆرۈپسەن دېيىشتى. تۇفەيل:

- ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنىڭغا تەبىر بېرىپ بولدۇم،

(1) تەرجىمىسى: ئى زەلكەففىن! مەن ساڭا ئىبادەت قىلغۇچىلاردىن ئەمەس! بىزنىڭ يارىتىلىشىمىز، سېنىڭ يارىتىلىشىڭدىن بۇرۇن! بىز ساڭا قانداقمۇ ئىبادەت قىلايلى؟ قارا! مەن سېنىڭ يۈرۈكۈڭگە ئوت تولدۇردۇم! ئىبادەت قىلىنغۇچى ئىبادەت قىلغۇچىدىن بۇرۇن بولۇشى كېرەك!

- چېچىمنىڭ چۈشۈرۈلۈشى بولسا بېشىمنىڭ تىنىمدىن جۇدا قىلىنىپ كېسىلىشىدۇر، ئاغزىمدىن چىقىپ كەتكەن قۇش جېنىمدۇر، مېنى قورسىقىغا كىرگۈزىۋالغان ئايال زېمىن بولۇپ ئۇ كۈلىنىپ، مەن ئۇنىڭغا دەپنە قىلىنمەن...

مەن شېھىت بولۇشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتىم، ئەمما ئوغلۇمنىڭ مېنى تەلەپ قىلغانلىقى - مەن يېقىندا نېسىپ قىلىنىدىغان شېھىتلىكنى ئۇمۇ خالايدۇ. لېكىن، ئۇ شېھىتلىكنى مەندىن كېيىن تاپىدۇ، دېدى.

يەمامە ئۇرۇشىدا ئۇلۇغ ساھابە تۇفەيل ياكى شېھىت بولغۇچە قاتتىق ئۇرۇشتى. ئەمما ئوغلى ئەمىر يارىسى ئۇنى ئاجىزلاشتۇرغۇچە ئۇرۇش قىلدى، ئۇنىڭ ئوڭ قولىنىڭ ئالقىنى كېسىپ تاشلاندى، ئۇ يەمامە زېمىنىدا ئاتىسى بىلەن قۇلىنى تاشلاپ قويۇپ مەككىگە قايتتى.

ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە، بۇ خەلىپە قېشىغا ئەمىر كىرىپ كەلدى، بۇ چاغدا ئۆمەرنىڭ قېشىغا تاماق كەلتۈرۈلدى، كىشىلەر ئۆمەرنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇشقان ئىدى، ئۆمەر جامائەتنى تاماققا چاقىردى، ئەمىر ئۇ تاماقتىن يىراق تۇردى، ئۆمەر ئۇنىڭغا:

- نېمە بولدى؟! ئېھتىمال سەن قۇلۇڭدىن خىجىل بولۇپ تاماقتىن يىراق تۇرىۋاتامسەن؟

- ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن بۇ تاماقنى ئاشۇ كېسىلگەن قۇلۇڭ بىلەن يېمىگۈچە مەنمۇ يېمەيمەن! ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، كىشىلەر ئىچىدە بىر پارچىسى جەننەتتە تۇرغان كىشىلەردىن سەنلا بار!... دېدى. ئۆمەر يۇقىرىقى ئاۋاز بىلەن ئەمرىنىڭ جەڭدە كېسىلگەن قۇلىنى مەقسەت قىلغان ئىدى.

ئەمىر ئاتىسىدىن ئايرىلغاندىن بۇيان، ئۇنىڭ كۆڭلىدە،
شېھىت بولۇشنىڭ ئىشتىياقى يالقۇنجايتتى، يەرمۇك ئۇرۇشى
بولغاندا ئەمىر ئالدىنقى سەپتە ئۇرۇشقا چىقتى ۋە ئاتىسى ئۇنى
ئۆمىدلەندۈرگەن شېھىتلىككە ئېرىشكۈچى ئۇرۇش قىلدى.

ئاللاھ، تۇفەيلى ئىبنى ئەمىرۇد دەۋىسىغا رەھىم قىلسۇن! ئۇ
شېھىت ۋە شېھىتنىڭ ئاتىسى ئىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ھۇزافە ئەسەھمى

ھەربىر مۇسۇلماننىڭ
ئابدۇللاھنىڭ بېشىغا سۆيۈش
مەجبۇرىيىتى بار! مەن بىرىنچى
بولۇپ باشلايمەن!
- ئۆمەر ئىبنى خەتتاب.

بۇ ھېكايىمىزنىڭ باش قەھرىمانى - ساھابىلاردىن بولغان
ئابدۇللاھ ئىبنى ھۇزافە ئەسەھمى دەپ ئاتىلىدىغان كىشىدۇر.

ئىسلام دىنى ئابدۇللاھقا ئۆز زامانىسىدىكى دۇنيا رەھبەرلىرى
بولغان، ئىران پادىشاھى كىسرا ۋە رۇم پادىشاھى قەيسەر بىلەن
كۆرۈشكە ۋە ئۇ ئىككى كىشىنىڭ ھەر بىرى بىلەن زامان
ئەسلىمىسىدە ساقلانغان، تارىخ تىللىرىدا سۆزلىنىدىغان
ھېكايىسىنىڭ قالدۇرۇش پۇرسىتىگە ئىگە قىلغان.

ئۇنىڭ ئىران پادىشاھى كىسرا بىلەن بولغان ھېكايىسى
ھىجرەتنىڭ 6 - يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ساھابىلىرى
ئىچىدىن بىر تۈركۈم كىشىلەرنى چەتئەل پادىشاھلىرىغا، ئىسلامغا
دەۋەت قىلىپ مەكتۇب ئەۋەتمەكچى بولغاندا يۈز بەرگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ مۇھىم ۋەزىپىنىڭ خەتىرىنى
توتۇپ يەتكەن ئىدى. بۇ ئەلچىلەر بۇرۇن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈپ
باقمىغان يىراق ئەللەرگە بارىدۇ، ئۇلار بۇ ئەللەرنىڭ تىلىنى
بىلمەيدۇ، پادىشاھلارنىڭ مەجەزىنى بىلمەيدۇ، مانا شۇنداق
تۇرۇقلۇق ئۇلار بۇ پادىشاھلارنى دىننى تاشلاشقا، يۈز ئابروي ۋە
مەنسۇپىدىن ئايرىلىشقا، تۆنۈگۈنكى ئەگەشكۈچىلىرى بولغان
كىشىلەرنىڭ دىنىغا كىرىشكە چاقىرىدۇ.

بۇ ھەقىقەتەن بارغان ئادەم يوقالغان، قايتقان ئادەم يېڭىدىن تۇغۇلغان بولۇپ ھېسابلىنىدىغان مۇشكۈل سەپەردۇر، شۇڭلاشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى بىر يەرگە يىغىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ خۇتبە ئوقۇدى، ھەمدۇسانا ۋە گۇۋاھلىق سۆزىنى ئېيتقاندىن كېيىن، مەقسەتنى ئوتتۇرىغا قويدى:

- مەن سىلەردىن بەزىلىرىڭلارنى چەتئەل پادىشاھلىرىغا ئەلچىلىككە ئەۋەتمەكچى، سىلەر ماڭا بەنى ئىسرائىل ئىسا ئىبنى مەريەمگە قارشى چىققاندەك قارشى چىقماڭلار! دېدى. ئۇنىڭ ساھابىلىرى:

- ئى رەسۇلۇللاھ! خالىغان ئىشىڭنى ئادا قىلىشقا بىز تەييارمىز! بىزنى خالىغان يېرىڭگە ئەۋەتكىن! دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەب ۋە چەتئەل پادىشاھلىرىغا ئۆز مەكتۇبلىرىنى ئەۋەتىش ئۈچۈن ساھابىلاردىن ئالتە كىشىنى تاللىدى، ئابدۇللاھ ئىبنى ھۇزافە ۋە ئاشۇ ئالتە كىشىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ پارس پادىشاھى كىسراغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېتىنى ئاپىرىشقا تەيىنلىدى.

ئابدۇللاھ ئۇلىغىنى تەييارلاپ ئايالى ۋە بالىلىرى بىلەن خوشلىشىپ نىشانغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ پەقەت ئاللاھنىڭ ھەمراھلىقىدا يالغۇز ھالدا تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ، ئويمان - ئازگاللاردىن ئۆتۈپ ئاخىرى پارس دىيارىغا يېتىپ باردى - دە، پادىشاھ دىيارىدا ئوردىغا كىرىشكە ئىجازەت سورىدى، ھەم دەرۋازىۋەنگە ئېلىپ كەلگەن خەتنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزدى.

كىسرا ئوردىسىنى ئالاھىدە زىننەتلەپ پارس كاتتىلىرىنى مەجلىسكە كېلىشكە چاقىردى، ئۇلار كەلگەندىن كېيىن ئوردا ئىچى بىر خىل سۈرلۈك تۈسكە كىردى، ئاندىن ئەلچى ئابدۇللاھنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت بېرىلدى.

ئابدۇللاھ پارس پادىشاھىنىڭ ھوزۇرىغا ئاددى - ساددا، توقۇلۇشى قويال، ئەرەبلەرگە خاس كىيىم بىلەن كىردى، لېكىن ئۇنىڭ بېشى ئۈستۈن، قەددى تىكلەنگەن بولۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدىدىن ئىسلامنىڭ ئىززىتى چاقناپ، دىلىدا ئىماننىڭ كاتتىلىقى يالقۇنچاپ تۇراتتى، كىسرا ئۆز تەرىپىگە كېلىۋاتقان ئابدۇللاھنى كۆرۈشى بىلەنلا، قېشىدىكى خىزمەتچىلەردىن بىرگە ئۇنىڭ قولىدىكى خەتنى ئېلىشقا ئىشارەت قىلدى، ئابدۇللاھ:

- ياق! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى بۇ خەتنى كىسرانىڭ ئۆز قولىغا بېرىشكە بۇيرۇغان، مەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلمايمەن! دېدى. كىسرا قېشىدىكى خىزمەتچىلەرگە:

- ئۇنى قېشىمغا كەلگىلى قويۇڭلار! دېدى، ئابدۇللاھ كىسرانىڭ قېشىغا كېلىپ خەتنى كىسرانىڭ ئۆز قولىغا بەردى، ئاندىن كېيىن كىسرا ھەرە ئەھلىدىن بولغان كاتىپىنى چاقىرىپ خەتنى ئۇرۇشقا بۇيرۇدى، خەت:

- «ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەدتىن - پارس كاتتىسى كىسراغا، توغرا يولغا ئەگەشكەنلەرگە سالام!...» دەپ باشلىغان ئىدى.

كىسرا خەتتىن مۇشۇ يەرگىچە ئاڭلاپ، چەكسىز غەزەپكە كېلىپ يۈزى قىزىرىپ، چىكە ۋە گەدەن تومۇرلىرى كۆپۈپ كەتتى، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەتنى ئۆزىنىڭ ئىسمى بىلەن باشلىغان...

كىسرا خەتنى كاتىپىنىڭ قولىدىن سىلكىپ تارتىۋېلىپ ئۇ خەتنى ئاخىرىنى ئوقۇمايلا يىرتىپ تاشلىدى ۋە ئۇ: «ماڭا مۇشۇنداقمۇ يازامدۇ؟ ئۇ دېگەن مېنىڭ قۇلۇم تۇرسا!» دەپ

كايشىقا باشلىدى، ئاندىن ئابدۇللاھنى مەجلىستىن چىقىرىۋېتىشكە بۇيرۇدى.

ئابدۇللاھ كىسرا نىڭ ھوزۇرىدىن چىقىپ كەتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى ياكى تىرىك قويۇۋېتىلدىغانلىقىنى بىلمەيتتى...

لېكىن ئۇ ئۇزۇن تۇرمايلا: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېتىنى جايىغا يەتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئەمدى نېمىلا ئەھۋال بولمىسۇن، پەرۋايم - پەلەك دېدى - دە، ئۇلغىغا مېنىپ يۈرۈپ كەتتى. كىسرا نىڭ ئاچچىقى بېسىلغاندا، ئابدۇللاھنى ئۆز يېنىغا ئېلىپ كىرىشكە بۇيرۇدى، لېكىن ئۇ تېپىلمىدى، ئۇنىڭ ئىز - دىرىكىنى ئالالمىدى، ئۇلار ئابدۇللاھنى ئەرەب ئارىلىدىكى يوللارغا قەدەر ئىزلەپ بېرىپ ئۇنىڭ كېتىپ بولغانلىقىنى ئۇقتى، ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ كىسرا نىڭ ئىشلىرىنى ۋە خەتنىڭ يىرتىپ تاشلانغىنىنى خەۋەر قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ”ئاللاھ ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى ۋەيران قىلىۋەتسۇن!“ دېدى. ۋە باشقا گەپ - سۆز قىلمىدى.

ئەمما كىسرا، يەمەن ۋالىسى بازانغا: «ھىجازدا باش كۆتەرگەن بۇ ئادەمگە قېشىڭدىن كۈچلۈك ئىككى كىشىنى ئەۋەت! ئۇلار ئۇ ئادەمنى مېنىڭ يېنىمغا ئېلىپ بارسۇن!» دەپ خەت يازدى.

بازان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئىككى ئادەمنى خەت بىلەن ئەۋەتتى خەت:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كېچىكمەستىن كىسرا بىلەن ئۇچۇرشىش ئۈچۈن كېلىشكە بۇيرۇق بەرگەن ئىدى...

بازان يەنە بۇ ئىككى كىشىگە ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىشنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېلىپ بېرىۋاتقان ئىشلىرىدىن خەۋەر بېرىشنى ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن مەلۇمات ئىگەللەشنى بۇيرۇغان ئىدى. بۇ ئىككىسى تېزلىكتە سەپەرگە ئاتلاندى ، تاشق شەھىرىگە يېتىپ بارغاندا تاشقىتا قۇرەيشلىك سودىگەرلەر بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ ، ئۇلاردىن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى سورىدى. قۇرەيشلىكلەر: ئۇ مەدىنىدە! دەپ جاۋاب بېرىپ خاتىرجەم ھالدا مەككىگە ئىلگىرلەپ كەتتى ، ئۇلار قۇرەيش خەلقىنى تەبرىكلەپ: — خوشخەۋەر! ئېنىقكى ، كىسرا مۇھەممەدكە قارشى تۇرۇپتۇ! سىلەردىن ئۇنىڭ يامانلىقىنى توسۇپتۇ! دېگىلى تۇردى. ھېلىقى ئىككىسى مەدىنىە تەرەپكە يول ئالدى. ئۇ ئىككىسى مەدىنىگە بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈپ ، بازاننىڭ خېتىنى بېرىپ: پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى كىسرا ، پادىشاھىمىز بازانغا سىزنى ئېلىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتىشكە خەت يېزىپتۇ... بىز سىزنى ئۇنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كەلدۇق! ئەگەر سىز ماقۇل كۆرسىڭىز كىسراغا سىزنىڭ مەنپەئەتىڭىز ئۈچۈن سىزنى جازالىماسلىق توغرىسىدا سۆزلەپ قويىمىز ، ئەگەر ئۈنۈمسىڭىز ئۇنىڭ ئاچچىقىنى ، ئۇنىڭ ئازابىنىڭ يامانلىقىنى ئۇنىڭ سىز ۋە قەۋمىڭىزنى ھالاك قىلىۋېتىشتىكى قۇدرىتىنى سىز بىلىسىز! دېۋىدى ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبەسسۇم بىلەن ئۇ ئىككىسىگە: - بۈگۈن قايتىپ ئەتە كېلىڭلار! بۈگۈنچە ياتىقىڭلاردا دەم ئېلىپ تۇرۇڭلار! ئەتە سۆزلىشەيلى! دېدى ، ئۇلار قايتىپ ئەتىسى كېلىشتى ۋە:

- بىز بىلەن كىسرانىڭ قېشىغا بېرىشقا تەييارلىق قىلىدىڭىزمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىگە: «سىلەر بۇنىڭدىن كېيىن كىسرا بىلەن كۆرۈشەلمەيسىلەر!... ئۇنى ئاللاھ

ئۆلتۈرۈۋەتتى، مۇشۇ ئاينىڭ پالانى كۈنى ئۇنىڭ ئوغلى ”شرۋەيھ“ نى ئۇنىڭ ئورنىغا رەھبەر قىلدى، دېدى. ئۇ ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چەكچەيگىنچە قاراپ قېلىشتى، يۈزلىرىدە ھەيرانلىق ئالامەتلىرى پەيدا بولدى - دە، ئۇ ئىككىسى:

- سەن نېمە دەۋاتقانلىقىڭنى بىلەمسەن؟! پادىشاھىمىز ”بازان“ غا مۇشۇنداق يازىمىزمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: - شۇنداق! بازانغا — «مۇھەممەد، روشەنكى مېنىڭ دىنىم كىسرانىڭ پادىشاھلىقى يېتىپ بارغان يەرلەرگىچە يېتىپ بارىدۇ! مۇسۇلمان بولساڭ قولىڭدىكى خىزمەتنى ساڭا بېرىمەن، سېنى قەۋمىڭگە باشلىق قىلىمەن دېدى، دەرلار» دەپ ئۇلارنى يولغا سېلىپ قويدى.

بۇ ئىككىسى بازانىڭ قېشىغا كەلدى - دە، بازانغا بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەردى. بازان ئەگەر مۇھەممەدنىڭ گېپى راست بولسا، ئۇ راست پەيغەمبەر، ئەگەر يالغان بولسا ئىش ئالدىمىزدا، قانداقلىقىنى بىلىمىز! دېدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي بازانغا شرۋەيھنىڭ خېتى يېتىپ كەلدى، ئۇ خەتتە:

- «مەن كىسرانى ئۆلتۈرۈۋەتتىم! ئۇنى پەقەت خەلقىمىزنىڭ ئىنتىقامى ئۈچۈنلا ئۆلتۈردۈم! ئۇ خەلقىمىزنىڭ شەرەپلىك كىشىلىرىنى ئۆلتۈرۈش، ئاياللىرىنى دەپسەندە قىلىش، ماللىرىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلدى، خېتىم بارغان ھامان قېشىڭدىكىلەر بىلەن بىرگە ماڭا بويسۇنغىن!»

بازان - شرۋەيھنىڭ خېتىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئۇنى بىر تەرەپكە تاشلاپ قويدى - دە، ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى جاكارلىدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە يەمەن شەھىرىدىكى

ئىرانلىقلارنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمان بولدى، مانا بۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ھۇزافەنىڭ ئىران پادىشاھى كىسرا بىلەن ئۇچراشقاندىكى ئاجايىپ ھېكايىسى.

ئۇنداقتا ئابدۇللاھنىڭ رۇم كاتتىسى قەيسەر بىلەن ئۇچرىشىشى قانداق بولغان ئىدى؟

بۇ ئىش، ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خەلىپە دەۋرىدە بولغان بولۇپ، ئابدۇللاھنىڭ قەيسەر بىلەن بولغان قىسسىسىمۇ ئاجايىپ قىسسىلەردىن بىرى ئىدى.

ھىجرەتنىڭ 19 - يىلى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رۇمغا قارشى ئەسكەر چىقاردى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئابدۇللاھمۇ بار ئىدى... رۇم پادىشاھى قەيسەرگە مۇسۇلمان قوشۇنلىرىنىڭ خەۋەرلىرى، ئىماننىڭ راستلىقى، ئەقىدىنىڭ پۇختىلىقى، ئاللاھ ۋە پەيغەمبەرنىڭ يولىدا جېنىنى ئايىماسلىق، قاتارلىق سۈپەتلىرى يېتىپ بارغان ئىدى.

قەيسەر، ئەسكەرلىرىگە: ئەگەر مۇسۇلمانلاردىن بىرەسى ئەسىر بولۇپ قولغا چۈشسە، ئۇنى قويۇۋەتمەستىنلا ئۆزىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇغان ئىدى. ئاللاھ ئابدۇللاھنىڭ رۇملۇقلار قولغا ئەسىر بولۇپ چۈشىشىنى ئىرادە قىلدى، ئۇلار ئابدۇللاھنى پادىشاھ قېشىغا بۇ مۇھەممەدنىڭ دىنىغا دەسلەپ كىرگەن كىشىلەرنىڭ بىرى! دەپ ئېلىپ كېلىشتى، قەيسەر ئابدۇللاھقا بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن. تېزلا! مەن ساڭا بىر شەرتنى قويىمەن! دېدى. ئابدۇللاھ: ئۇ نېمە شەرت؟ دېدى. قەيسەر: مەن ساڭا خرىستىئان بولۇشنى شەرت قىلىمەن! ئەگەر خرىستىئان بولساڭ سېنى قويۇپ بېرىمەن! مەنسىپىڭنى ئۆستۈرىمەن! دېدى.

- ئابدۇللاھ مەنسىتمەستىن: ئۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ماڭا نىسبەتەن سەن چاقىرغان نەرسىدىن ئۆلۈم مەڭ

مەرتىبە ياخشى! دېدى. سەن پاراسەتلىك ئادەمدەك قىلسەن!
ئەگەر سەن مەن ئوتتۇرىغا قويغان شەرتنى قوبۇل قىلساڭ
ئىشلىرىمغا شېرىك قىلمەن! پادىشاھلىقىمنى بۆلۈپ بېرىمەن!
دېدى - قەيسەر.

كەشەنلەنگەن ئابدۇللاھ كۆلۈپ تۇرۇپ:

- «ئاللاھ بىلەن قەيسەمكى، ئەگەر سەن ماڭا مەن كۆرگەن،
بىلگەن نەرسىنىڭ ھەممىسىنى بەرسەڭمۇ، مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىدىن كۆزىنى يۇمۇپ ئاچقۇچىلىكمۇ
قايتىمايمەن!» دېدى. قەيسەر:

- ئۇنداقتا سېنى ئۆلتۈرىمەن! دېدى.

ئابدۇللاھ:

- خالىغىنىڭنى قىل! دېدى. قەيسەر بۇيرۇق قىلىپ:
ئابدۇللاھنى دارغا ئاستۇردى ۋە ئاتارمەنلىرىگە رۇم تىلىدا، ئۇنىڭ
قولغا يېقىن ئېتىڭلار! دېدى ۋە ئۇنى خرىستىئان بولۇشقا
زورلىدى، ئابدۇللاھ قەتئىي ئۈنمىدى، قەيسەر يەنە ئۇنىڭ پۇتىغا
يېقىن ئېتىشقا بۇيرۇدى ۋە ئۇنى خرىستىئان بولۇشقا قىستىدى،
ئابدۇللاھ ئۈنمىدى. بۇ چاغدا قەيسەر ئاتارمەنلىرىنى توختاشقا
بۇيرۇپ ئابدۇللاھنى داردىن چۈشۈرۈڭلار! دېدى - دە، چوڭ بىر
قازاننى ئەكەلدۈرۈپ ئۇنى ياغ بىلەن توشقۇزۇپ ئۇچاققا ئوت
يېقىشقا بۇيرۇدى، قازاندىكى ياغ قاينىدى. قەيسەر بۇيرۇق قىلىپ:
مۇسۇلمان ئەسەرلەردىن ئىككىنى چاقىرىپ، ئۇنى قازاندىكى ياغقا
تاشلاشقۇزدى، ئۇلارنىڭ گۆشلىرى كاۋاپ بولۇپ، سۆڭەكلىرى
يالىڭاچلىنىپ قالدى، ئاندىن قەيسەر ئابدۇللاھنى خرىستىئان
بولۇشقا قىستىدى. لېكىن ئابدۇللاھ بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك چىڭ
تۇردى. قەيسەر، ئابدۇللاھتىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ ئۇنىمۇ قازان
قېشىغا ئېلىپ كەلگەندە، ئابدۇللاھ ئىختىيارسىز يىغلاپ كەتتى،

قەيسەرنىڭ ئادەملىرى قەيسەرگە ، ئۇ يىغلىدى! دېدى. قەيسەر ئابدۇللاھنى ئۆلۈمدىن قورقۇپ يىغلىغان چېغى! دەپ گۇمان قىلىپ ، ئۇنى ئۆز ئالدىغا ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى ، ئابدۇللاھ قەيسەرنىڭ يېنىغا كەلگەندە ، ئۇنى يەنە خرىستىئان بولۇشقا قىستىدى ، ئابدۇللاھ ئۇنىمىدى قەيسەر ، ۋاي ئىست ساگا!!! باياتتىن سەن نېمىگە يىغلىغان ئىدىڭ؟ دېدى. ئابدۇللاھ: مېنى يىغلاتقىنى مەن ئۆز - ئۆزۈمگە: «سەن ھازىر قازانغا تاشلىنىسەن! سېنىڭ جېنىڭ ئاللاھ تەرەپكە كېتىدۇ! دېدىم ۋە بەدىنىمدىكى تۈكنىڭ باراۋىرىدە ، بىردىن جېنىم بولغان بولسا ، ئۇنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاللاھ يولىدا مۇشۇ قازانغا تاشلىنىشىنى ئۈمىد قىلىپ يىغلىدىم! دېدى.

قەيسەر: سەن مېنىڭ بېشىمغا سۆيۈپ قويساڭ ، مەن سېنى ۋە قولىمىدىكى بارلىق مۇسۇلمان ئەسەرلەرنى قويۇپ بېرىمەن! دېدى. ئابدۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئاللاھنىڭ دۈشمىنى ، مەن بۇنىڭ بېشىغا سۆيۈپ قويمەن ، ئۇ مېنى ۋە بارلىق مۇسۇلمان ئەسەرلەرنى قويۇپ بېرىدۇ ، ماڭا زىيان يوق ، دېدىم! دەيدۇ.

ئابدۇللاھ قەيسەرگە يېقىن كېلىپ بېشىغا سۆيۈپ قويدى ، رۇم پادىشاھى بارلىق مۇسۇلمان ئەسەرلەرنى يىغىپ ، ئابدۇللاھقا تاپشۇرۇپ بېرىشكە بۇيرۇدى. ئۇلار تاپشۇرۇلدى.

ئابدۇللاھ ، ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ يېنىغا كەلگەندە ئۇنىڭغا ، بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەردى. ئۆمەر ئابدۇللاھتىن بەك خۇرسەن بولدى ۋە بارلىق ئەسەرلەرگە قاراپ:

«ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ ئابدۇللاھنىڭ بېشىغا سۆيۈش مەجبۇرىيىتى بار! مەن ئاۋۋال سۆيۈشنى باشلايمەن!... دېدى - دە ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ بېشىغا سۆيۈپ قويدى...»

ئۆمەير ئىبنى ۋەھب

بۈگۈن ئۆمەير، مېنىڭ بەزى
ئوغۇللىرىمدىنمۇ بەك سۆيۈملۈك
بولۇپ قالدى.

- ئۆمەير ئىبنى خەتتاب.

ئۆمەير ئىبنى ۋەھب بەدەر ئۇرۇشىدىن ئۆزىنى قۇتقۇزۇپ
قايتىپ كەلدى، لېكىن ئوغلى ۋەھبنى مۇسۇلمانلار قولىدا ئەسىر
ھالىتىدە قويۇپ قايتىپ كەلدى.

ئۆمەير مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزىنىڭ رەسۇلۇللاھقا يەتكۈزگەن
ئەزىيەتلىرى، ساھابىلارغا قىلغان ئازابلىرى تۈپەيلىدىن ئوغلىغا
قاتتىق ئازابىنى تېتىتىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەيتتى.

بىر ئەتىگىنى ئۆمەير كەئىبنى تاۋاپ قىلغىلى ۋە بۇتقا
چوقۇنغىلى كېلىپ، تاش يېنىدا ئولتۇرغان، سەفۋان ئىبنى
ئۆمەييەنى كۆردى - دە، ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ: خەيرلىك
ئەتىگەن! قۇرەيش كاتتىسى! دېدى. سەفۋانمۇ جاۋابەن: خەيرلىك
ئەتىگەن! ئەبۇۋەھب! ئولتۇرۇڭ! پاراڭلىشايلى! سۆزلۈشۈش
ئارقىلىق ۋاقتىنى تېز ئۆتكۈزگىلى بولىدۇ! دېدى. ئۆمەير سەفۋاننىڭ
ئۇدۇلىدا ئولتۇردى، بۇ ئىككەيلەن بەردىر ئۇرۇشنى، ئۇنىڭدا يۈز
بەرگەن قاتتىق مۇسبەتلەرنى، مۇسۇلمانلار قولىغا چۈشۈپ قالغان
ئەسىرلەرنىڭ سانى، مۇسۇلمانلار قىلچى ئۆلتۈرۋاتقان ۋە چوڭقۇر
قۇدۇق يۈتۈپ كەتكەن قۇرەيش كاتتىلىرى توغرىسىدا ئىچ
ئاغرىتىشقان ھالدا سۆزلەشنى، بۇ ۋاقىتتا، سەفۋان ئېغىر بىر
تېنىۋېلىپ:

- ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بۇندىن كېيىن ياشاشنىڭ ئەھمىيىتى قالمدى! دېۋىدى، ئۆمەير: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، راست گەپ قىلدىڭ! دېدى ۋە بىردەملىك سۈكۈتتىن كېيىن: كەئىبنىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن قەسەمكى، ئەگەر مېنىڭ تۈگۈتۈپ بولالمىغان قەرزىم ۋە مەندىن كېيىن جاپا تارتىپ قالدىغان بالىلىرىم بولمىغان بولسا ئىدى، مەن مۇھەممەدنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ئىشىنى توختىتىپ ئۇنىڭ يامانلىقىنى توسقان بولاتتىم! دېدى. ئۇ يەنە ئاستا پىچىرلاپ تۇرۇپ:

- ئوغلۇم ۋەھبىنىڭ ئۇلارنىڭ قولىدا بولغانلىقى مېنىڭ مەدىنىگە بېرىشىمغا يامان گۇمان قوزغىيالمىدۇ! دېدى. سەفۋان ئۆمەييەننىڭ بۇ سۆزلىرىنى غەنىمەت بىلىپ، بۇ پۇرسەتنىڭ ئۆتۈپ كېتىشىنى خالىمىدى - دە، ئۇنىڭغا قاراپ: ئۆمەير! قانچىلىك قەرزىڭ بولسا مېنىڭ ئۈستۈمگە قويۇپ قوي! مەن ئادا قىلىۋېتەي!... ئەمما، بالىلىرىڭغا كەلسەك، مەن ئۇلارنى ئۆمۈر بويى مېنىڭ بالىلىرىمغا قوشۇۋېتەي! مېنىڭ مېلىم كۆپ! ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە يېتىدۇ!... دېدى. ئۆمەير: ئۇنداق بولسا، بىزنىڭ بۇ گەپلىرىمىزنى مەخپىي تۇت! ھېچكىمگە دېمىگىن! دېدى. سەفۋانمۇ: سەنمۇ شۇنداق قىلارسەن! دېدى.

ئۆمەير كەئىبىدىن چىقتى، ئۇنىڭ قەلبىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قارشى ئاداۋەت ئوتى لاۋۇلدايتتى، ئۇ بەل باغلىغان ئىشنى ئادا قىلىش ئۈچۈن كۈنلەرنى سانغىلى تۇردى، ئۇ ئۆز سەپىرىدىن بىرەر ئادەمنىڭ گۇمانلىنىشىدىن قورقمايتتى. چۈنكى، قۇرەيشلىك ئەسەرلەرنىڭ ئىگىلىرى ئەسەرلەرنى تۆلەم بېرىپ قۇتقۇزۇپ كېلىشى ئۈچۈن مەدىنىگە بېرىپ كېلىپ تۇراتتى، ئۆمەير قېلىچىنى چاڭلىتىپ، زەھەر بىلەن سۇغارتقۇزدى، ئۇلغىنى تەييارلاپ تەق قىلدۇردى - دە، مەدىنە تەرەپكە يول ئالدى. ئۇنىڭ پۈتكۈل ۋۇجۇدى ئاداۋەت ۋە يامانلىق

بىلەن تولغان ئىدى. ئۆمەر مەدىنىگە يېتىپ كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىزلەپ مەسچىت تەرەپكە ماڭدى، مەسچىت ئىشىكىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ ئۇلغىنى چۆكتۈرۈپ ئۇنىڭدىن چۈشتى، بۇ ۋاقىتتا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) بىر تۈركۈم ساھابىلار بىلەن مەسچىتنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇرۇشۇپ، بەدىر ئۇرۇشىنى ۋە ئۇنىڭدىكى شېھىتلەرنى ئەسلەپ، مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلارنىڭ قەھرىمانلىقلىرى، ئاللاھنىڭ ئۆزلىرىنى ئۇ ياردىمى ئارقىلىق ھۆرمەتلىگەنلىكى ۋە ئۇلارغا دۈشمەنلەرنىڭ خارلىقىنى كۆرسەتكەنلىكى توغرىسىدا سۆزلىشىپ ئولتۇراتتى. ئۆمەر بىر قاراپلا، ئۇلغىدىن چۈشۈپ قىلىچىنى ئېسىپ، مەسچىت تەرەپكە كېلىۋاتقان ئۆمەرنى كۆردى - دە، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ: ماۋۇ ئىت! ئاللاھنىڭ دۈشمىنى ئۆمەيرغۇ؟! ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئۇ بۇ يەرگە يامانلىق ئۇچۇنلا كەلگەن! بىز مەككىدىكى چاغلىرىمىزدا مۇشۇ ئىتلارنىڭ بىزگە جاسۇسلىقى ۋە شۇنداقلا بەدىر ئۇرۇشىدىن ئىلگىرى بىزگە قويۇلغان جاسۇسى ئىدى! دېدى ۋە يېنىدىكى كىشىلەرگە: سىلەر رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇڭلار! ماۋۇ ئالدامچى نىجىسنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا زىيان يەتكۈزۈشىدىن ئاگاھ بولۇڭلار! دېدى ۋە ئالدىراپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى رەسۇلۇللاھ! ئاللاھنىڭ دۈشمىنى ئۆمەر ئىبنى ۋەھب! ئۇ قىلىچىنى ئېسىپ كەپتۇ! ئۇنى يامانلىقنى ئويلاپ كەلدىمكىن دەيمەن! دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەرگە: ئۇنى قېشىمغا كىرگۈزۈۋەت! دېدى. ئۆمەر ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ياقىسىدىن تۈتتى ۋە قىلىچىنىڭ يېپى بىلەن بويىنىدىن باغلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئۆمەرگە: ئۇنى قويۇۋەت! دېۋىدى، ئۆمەر ئۇنى قويۇپ بەردى، ئاندىن رەسۇلۇللاھ ئۆمەرگە: كەينىڭگە يان! دېۋىدى ئۇ كەينىگە ياندى، ئاندىن

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەيرگە قاراپ: ئۆمەير! يېقىن كەل! دېۋىدى، ئۇ يېقىن كېلىپ خەيرلىك ئەتىگەن! دەپ سالام بىرۋىدى (بۇ سالام ئەرەبلەرنىڭ جاھىلىيەت دەۋرىدىكى سالامى ئىدى)، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئۆمەير! ئاللاھ بىزنى سېنىڭ سالامىڭدىن ياخشى سالام بىلەن ھۆرمەتلىدى، ئاللاھ بىزنى ھۆرمەتلىگەن سالام - «ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ» دۇر، ئۇ جەننەت ئەھلىنىڭ سالامىدۇر! دېدى، ئۆمەير: ئاللاھ بىلەن قەسەم! سەنمۇ بىزنىڭ سالامىمىزدىن يىراق ئەمەس! ئۇ سالامغا تېخى ئەمدى يەتتىڭ! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئى ئۆمەير! بۇ يەرگە نېمە دەپ كەلدىڭ؟ دەپ سورىدى، ئۆمەير: سىلەرنىڭ قولۇڭلاردىكى ئەسرنى قۇتقازغىلى كەلدىم! ماڭا ئېتىبار قىلىڭلار! دېدى. رەسۇلۇللاھ: ئۇنداقتا، مۆرەڭدىكى قىلىچنى نېمىگە ئېلىپ كەلدىڭ؟ دېدى، ئۆمەير: مەن بۇ قىلىچنى يامانلىقنى ئويلاپ ئېلىپ كەلگەن بولسام اللھ بۇ قىلىچنى ئەڭ سەت قىلىچلاردىن قىلىۋەتسۇن!... دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: راست گەپ قىل! قىلىچنى نېمىگە ئېلىپ كەلدىڭ؟ دېدى. ئۆمەير: يۇقىرىقى ئىش ئۈچۈن ئېلىپ كەلدىم! دېدى. رەسۇلۇللاھقا ياق! سەن سەفۋان بىلەن تاش تۈۋىدە ئولتۇرۇپ قۇرەيش ئۆلۈكلىرىنىڭ قۇدۇققا چۈشۈپ كەتكەنلىرىنى ئەسلىدىڭلار! ئاندىن سەن، ئەگەر ئۈستۈمدە قەرزىم ۋە بالىلىرىم بولمىغان بولسا، مەن مۇھەممەدنى ئۆلتۈرگىلى چىقاتتىم! دېدىڭ، ئاندىن سەفۋان: سېنىڭ قەرزىڭ ۋە بالىلىرىڭنى، مېنى ئۆلتۈرۈش بەدىلىگە ئۆز ئۈستىگە ئالدى، سەن بىلەن بۇ ئىشلار ئوتتۇرىسىدا ئاللاھ بار! دېدى. ئۆمەير بىردەم ھودۇقۇپ قېلىپ: سېنىڭ ھەق پەيغەمبەرلىكىڭگە گۇاھلىق بېرىمەن دېدى، ۋە ئارقىدىنلا: ئى رەسۇلۇللاھ! بىز سەن ئېلىپ كەلگەن ئاسمان خەۋەرلىرىنى ساڭا چۈشۈرۈلگەن ۋەھىيلەرنى يالغان دەپتىمىز! لېكىن سەفۋان بىلەن بولغان سۆزىمىزنى ئىككىمىزدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيتتى! ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بۇ سۆزلەرنى

ساڭا ئاللاھ ئېلىپ كەلگەنلىكىگە ئىشەندىم! مېنى ئىسلام دىنىغا باشلاش ئۈچۈن سېنىڭ قېشىڭغا ئېلىپ كەلگەن ئاللاھقا مىڭ مەرتىبە شۈكرى! دېدى ۋە «بىر ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوق! مۇھەممەد ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارغا: بۇرادىرىڭلارغا دىندىن مەلۇمات بېرىڭلار! ئۇنىڭغا، قۇرئان ئۆگىتىپ قويۇڭلار! ئۇنىڭ ئەسىرىنى قويۇپ بېرىڭلار! دېدى. مۇسۇلمان ئۆمەيرنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىغا خۇشال بولۇشتى، ھەتتا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر، رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا كەلگەن چېغىدا ماڭا توڭگۇز ئۇنىڭدىن سۆيۈملۈكرەك ئىدى، مانا بۈگۈن ئۇ ماڭا بەزى ئوغۇللىرىمدىن سۆيۈملۈك بولۇپ كەتتى!».

ئۆمەر ۋۇجۇدىنى ئىسلام تەلىماتلىرى بىلەن پاكلاپ، دىلىنى قۇرئان نۇرى بىلەن تولدۇرۇپ: مەككە ۋە مەككىدىكى كىشىلەرنى ئۇنتۇلدۇرغىدەك دەرىجىدە ھايتىنىڭ گۈزەل ۋە باياشات كۈنلىرىنى ئۆتكۈزۋاتقان ۋاقىتتا، سەفۋان شېرىن خىيالىلارنى سۈرۈپ قۇرەيشلەر ئىچىدە: سىلەرگە پات يېقىندا كېلىدىغان ۋە بەدىر ۋەقەسىنى ئۇنتۇلدۇرىدىغان چوڭ خەۋەردىن بېشارەت بېرەي! دەپ جار سېلىپ يۈرەتتى، سەفۋان ئۇزۇن مۇددەت كۈتۈپ تۇردى، ئۇنىڭ كۆڭلىگە بىئاراملىق ئاستا - ئاستا كىرىشكە باشلىدى، ھەتتا ئۇ پۇتى كۆيگەن توخۇدەك تۇرالماس بولۇپ قالدى، يولۇچىلاردىن ئۆمەر توغرىلىق سورىغان بولسىمۇ، ھېچكىمدىن قانائەتلىنەرلىك جاۋابقا ئېرىشەلمىدى، بىر كۈنى بىر يولۇچى كېلىپ، ئۆمەر مۇسۇلمان بولۇپتۇ! دېدى. سەفۋانغا بۇ خەۋەر يەر تەۋرىتىلگەندەك تۈيۈلدى. چۈنكى، يەر يۈزىدىكى بارلىق كىشىلەر مۇسۇلمان بولسىمۇ، ئۆمەرنى مۇسۇلمان بولمايدۇ، دەپ ئويلايتتى.

ئەمما ئۆمەر دىندىن خەۋەردار بولۇپ، قۇرئاندىن ئۆزىگە ئاسان كەلگەنلىرىنى يادا ئالدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

يېنىغا كېلىپ، ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان ئاللاھنىڭ نۇرسىنى ئۆچۈرۈشكە ئۇرۇنۇپ كەپتىمەن! ئىسلام دىنىغا كىرگەن كىشىلەرگە يەتكۈزگەن ئەزىتىم بەك قاتتىق بويىتۇ! ئەمدى مەن مەككىگە بېرىپ قۇرەيش خەلقىنى ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلى تەرەپكە چاقىرىشىمغا يول رۇخسەت بېرىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن! ئەگەر ئۇلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلسا نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى - ھە؟! ئەگەر يۈز ئۆرۈسە، مەن بۇرۇن سېنىڭ ساھابىلىرىغا ئەزىيەت يەتكۈزگەندەك، ئۇلارنىڭ دىنىغىمۇ ئەزىيەت يەتكۈزۈمەن! دېدى. رەسۇلۇللاھ ئۆمەيرگە رۇخسەت قىلدى، ئۆمەر مەككىگە قايتىپ سەفۋاننىڭ ئۆيىگە كېلىپ: ئى سەفۋان! سەن مەككە رەھبەرلىرىدىن ۋە قۇرەيشلەرنىڭ ئەقىللىقلىرىدىن بىر، سىلەر ئېلىپ بېرىۋاتقان - تاشقا ئىبادەت قىلىش، قۇربانلىق قىلىش ئىشلىرىنى ئەقىلدە دىن بولۇشقا لايىق دەپ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىمەن! دېدى، ئۆمەر مەككىدە تۇرۇپ كىشىلەرنى دىنغا چاقىرىشقا باشلىدى، ئۇنىڭ قولى بىلەن نۇرغۇن كىشىلەر مۇسۇلمان بولدى، ئاللاھ ئۆمەر ئىبنى ۋەھبىگە كۆپلەپ رەھمەت ئاتا قىلسۇن! ئۇنىڭ قەبرىسىنى نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن ئامىن!

بەرا ئىبنى مالىك ئەنسارى

بەرا ئىبنى مالىكنىڭ
قەيسەرىلىكى بىلەن
ئەسكەرلىرىنىڭ ھالاك بولۇپ
كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئۇنى
مۇسۇلمانلار قۇشۇنىغا باشلىق
قىلماڭلار!

- ئۆمەر ئىبنى خەتتاب

ئۇ جاچلىرى چۇۋۇق، ئۈستى - بېشىنى چاڭ باسقان، ئۇرۇق
- ئاۋاق، كۆزىگە ئاسان چېلىنمايدىغان كىشى ئىدى.

لېكىن ئۇ شۇنداق تۇرۇقلۇق، جەڭچىلەر بىلەن بىللە ئۇرۇش
مەيدانلىرىدا ئۆلتۈرگەن دۈشمەنلىرىدىن سىرت، يەكمۇ يەك
چۈشىشتىلا، مۇشرىكلاردىن يۈزىنى ئۆلتۈرگەن، ئۇ جۈرئەتلىك،
باتۇر، قەيسەر، كىشى بولۇپ، ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئۇنىڭ
توغرىسىدا، قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلىرىغا: «ئۇنىڭ قەيسەرىلىكى
بىلەن قوشۇنلىرىنىڭ ھالاك بولۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن،
مۇسۇلمانلار قوشۇنىغا ئۇنى قوماندان قىلماڭلار! دەپ خەت يازغان
ئىدى. مانا بۇ رەسۇلۇللاھنىڭ خادىمى، ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ
قېرىندىشى، بەرا ئىبنى مالىكنىڭ سۈپىتىدۇر.

ئەگەر مەن بەرا ئىبنىنىڭ قەھرىمانلىقلىرى توغرىسىدا
سۆزلەپ بەرمەكچى بولسام، سۆزىم ئۇزۇرۇپ كېتىشى مۇمكىن،
شۇڭا مەن سىلەرگە ئۇنىڭ ئىش - ئىزلىرىدىن بىرنىلا سۆزلەپ
بېرىشنى توغرا كۆردۈم، بۇ بەرانىڭ باشقا ئىش - ئىزلىرىدىنمۇ
قانداقلىقى توغرىلىق خەۋەردار قىلىدۇ.

بۇ ۋەقە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولۇشى ۋە روھى دۇنياغا قوشۇلۇشىنىڭ دەسلەپكى سائەتلىرىدىن باشلىنىدۇ، بۇ ۋاقىتتا، ئەرەب قەبىلىلىرى، ئىسلامغا دەسلەپتە گۇرۇھ - گۇرۇھ بولۇپ كىرگەندەك، ئۇنىڭدىن يەنە گۇرۇھ - گۇرۇھ بولۇپ چىقىۋاتقان، ھەتتا مەككە - مەدىنە ۋە باشقا جايلاردىن ئاللاھ دىلىنى ئىمان بىلەن مۇستەھكەم قىلغان بىر بۆلۈك جامائەتلەردىن باشقا، ھېچكىم ئۆز دىنىدا قالمىغان بىر چاغ ئىدى.

ئەبۇبەكرى سىددىق (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) قارىغۇلارچە ھاللاڭ قىلىۋاتقان بۇنداق پىتىنگە، مۇستەھكەم تاغ تەۋرىمىگە ئىدەكلا بەرداشلىق بەردى ۋە مۇھاجىر - ئەنسارىلاردىن قوشۇن - قوشۇن قىلىپ ئەسكەر تەييارلىدى ۋە بۇ قوشۇن قوماندانلىرىغا بىردىن بايراق تۇتقۇزۇپ ئۇلارنى دىندىن يېنىۋالغانلارنى ھەق يولغا قايتۇرۇش، دىننى ئۆزگەرتكۈچىلەرنى قىلىچىنىڭ بېشى ئارقىلىق ئىسلامغا قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ ھەر قايسى تەرەپلىرىگە ئەۋەتتى.

دىندىن يېنىۋالغۇچىلارنىڭ كۈچ جەھەتتە ئەڭ كۈچلۈكى ۋە سانى ئەڭ كۆپ بولغىنى، «يالىغانچى مۇسەيلىمە» نىڭ يۇرتداشلىرى بولغان، بەنى ھەنفە قەبىلىسى ئىدى. مۇسەيلىمەنىڭ ئەتراپىغا، قەۋمى ئىچىدىن ۋە ئۇنىڭ قۇيرۇقچىلىرىدىن بولۇپ ۋەھشى ئۇرۇشچىلاردىن جەمئى 40000 كىشى جۇغلانغان ئىدى.

ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ مۇسەيلىمەگە، ئىمانى يوق بولۇپ يۇرتتازلىق قىلىپلا ئەگەشكەن ئىدى، ئۇلارنىڭ بەزىسى ھەتتا: مەن مۇسەيلىمەنىڭ يالىغانچى، مۇھەممەدنىڭ راستچىلىكىنى بىلىمەن! لېكىن بىزگە مۇزەھزەرنىڭ راستچىلىكى كىشىدىن رەفئەنىڭ يالىغانچىسى ياخشىراق! دېيىشكەن ئىدى.

مۇسەيلىمە ، مۇسۇلمانلار قوشۇنىدىن ئىكرىمە ئىبنى ئەبۇجەھل قوماندانلىقىدىكى دەسلەپكى قوشۇنى مەغلۇپ قىلىپ ئارقىغا چېكىندۈردى ، ئەبۇبەكرى مۇسەيلىمەگە قارشى خالىد ئىبنى ۋەلىد باشچىلىقىدىكى ئىككىنچى قوشۇننى ئەۋەتتى بۇ قوشۇنغا ، ئەنسارى ۋە مۇھاجىرلاردىن بولۇپ ساھابىلارنىڭ سەرخىللىرى توپلانغان ئىدى ، بۇلارنىڭ ئالدىنقى سېپىدا ، بەرا ئىبنى مالىك ۋە مۇسۇلمانلاردىن بىر تۈركۈم باتۇر كىشىلەر بار ئىدى .

ئىككى گۇرۇھ نەجدىدىكى يەمامە زېمىنىدا ئۇچرىشىپ قالدى ، ئۇزاق ئۆتمەيلا مۇسەيلىمە ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرىنىڭ قارشىلىقى كۈچىيىپ ، مۇسۇلمان قوشۇنلىرىنىڭ ئاياغ ئاستىدىكى زېمىن تەۋرىدى ، ئۇلار ئورۇنلىرىدىن يۆتكىلىشكە باشلىدى ، ھەتتا مۇسەيلىمە قوشۇنى خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ باراڭراڭىغا يېقىنلاشقاندا كىرىپ ، ئۇنىڭ قۇرۇقلىرى بىلەن قوشۇپ يۇلۇپ تاشلىدى مۇبادا بىر ئادەم قۇتقۇزۇۋالغان بولسا خالىدنىڭ ئايالىنىمۇ ئۆلتۈرۋەتكىلى تاس قالغان ئىدى .

بۇ ۋاقىتتا مۇسۇلمانلار ناھايتى چوڭ بىر خەتەرنىڭ بارلىقىنى ، ئۆزلىرىنىڭ مۇسەيلىمە ئالدىدا مەغلۇپ بولۇپ قالسا ، بۇندىن كېيىن ئىسلام دىنىنىڭ قايتا باش كۆتۈرەلمەيدىغانلىقىنى ، ئەرەب يېرىم ئارىلىدا شېرىكسىز بىر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىنمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى . خالىد : قوشۇننى قايتا تەرتىپكە سالدى ، مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلارنى باشقا مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىدىن ئايرىدى . ئۇرۇشتا ھەربىر گۇرۇھنىڭ جەڭگىۋارلىقى بىلىنىشى ئۈچۈن ، ھەممە قەبىلىدىكى كىشىلەرنى بىر يەرگە يىغىپ ، ھەر بىرىگە بىردىن بايراق تۇتقۇزدى .

ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا قاتتىق ئۇرۇش تۈگىمىنى ئايلىنىشقا باشلىدى ، بۇندىن بۇرۇن مۇسۇلمانلار بۇنداق قاتتىق جەڭ قىلىپ باقمىغان ئىدى . مۇسەيلىمەنىڭ ئەسكەرلىرى ئۇرۇش مەيدانىدا ،

مۇستەھكەم تۇردى، مۇسۇلمانلارمۇ ئادەتتىن تاشقىرى باتۇرلۇقلارنى كۆرسەتتى، ناۋادا شۇ باتۇرلۇقلارغا ئاتىلىپ بولاتتى شېئىر يېزىلسا ئىنتايىن گۈزەل بىر قىسسە پۈتۈپ چىققان بولاتتى، مانا بۇ كىشى ئەنسارلار بايرىقىنى كۆتۈرگۈچى سابىت ئىبنى قەيس ئۇ بۇرۇنلا تەييارلىق قىلىپ، ئۆزىنى كېپەنلىۋالغان، ئۆزىگە زېمىندا يەرلىك كولاپ بولغان، تىزىغىچە يەرگە چۆكۈپ، شۇ يەردە مۇستەھكەم تۇرۇپ قوشۇننىڭ بايرىقى ئاستىدا شېھىت بولۇپ يېقىلغۇچە جەڭ قىلغان.

بۇ ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ بىر تۇغىنى زەيد ئىبنى خەتتاب، (ئاللاھ ئۇ ئىككىسىدىن رازى بولسۇن!): مۇسۇلمانلارغا مۇنداق دەپ توۋلايدۇ:

ئى خالايق! ئېغىز چىشلىرىڭلارنى چىڭ چىشلەرڭلار! دۈشمەنلىرىڭلارغا قىلىچ ئۇرۇڭلار! قەدەممۇ قەدەم ئىلگىرلەرڭلار! ئى خالايق! ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن بۇ سۆزۈمدىن كېيىن ھەتتا مۇسەبىلمە مەغلۇپ بولغۇچە، ئاللاھ مېنى ئۆز دەرگاھىغا ئالغۇچە، ھەرگىز سۆزلىمەيمەن! مەن بۇنىڭغا قەسەمنى دەلىل قىلىمەن، دېدى - دە، سەپكە ئېتىلىپ كىرىپ تاكى شېھىت بولغۇچە جەڭ قىلدى.

مانا بۇ ئەبۇھۇزەيفەنىڭ ئازاد قىلىۋەتكەن قۇلى سالىم، ئۇ مۇھاجىرلارنىڭ بايرىقىنى كۆتۈرگەن ئىدى. ئۇنىڭ قەۋمى ئۇنىڭ ئاجىز كېلىشىدىن ياكى مەغلۇپ بولۇپ كېتىشىدىن قورقۇپ ئۇنىڭغا: بىز سېنىڭ تۈپەيلىڭدىن بىزگە مەغلۇبىيەت كېلىشىدىن قورقىمىز! دېگەندە، سالىم: ئەگەر سىلەر مېنىڭ تۈپەيلىمدىن مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىساڭلار، مەن قۇرئان يادلىغان كىشىنىڭ ئەڭ ئەسكىسى بولۇپ قالمادىم؟ دەيدۇ - دە، ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرىگە باتۇرلارچە ئېتىلىپ جەڭ قىلىپ شېھىت بولىدۇ.

لېكىن بەرا ئىبنى مالىكىنىڭ باتۇرلىقى بۇلارنىڭ باتۇرلۇقلىرىدىن تۆۋەن بولدى. (ئاللاھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن!) چۈنكى خالىد جەڭ مەيدانىنىڭ تازا قىزىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ۋاقىتتا بەرا ئىبنى مالىقا قاراپ:

— «ئى ئەنسارىلار گۇرۇھى! ئى ئەنسارى يىگىت! قەۋمىڭگە قارا! دېگىنىدە، بەرا ئىبنى مالىك قەۋمىگە قاراپ ۋاقتىدى: — «ئى ئەنسارىلار گۇرۇھى! سىلەردىن ھېچكىم بۈگۈندىن باشلاپ مەدىنىگە قايتىشنى ئويلىمىسۇن! سىلەرگە بۈگۈندىن كېيىن مەدىنىە يوق! پەقەت بىر ئاللاھ! ئاندىن جەننەت بار!...»⁽¹⁾

(1) تەھلىل: مانا بۇ مەدىنىلىك بەرا ئىبنى مالىك ئەنسارىنىڭ جەڭ مەيدانىدا ۋۇجۇدىدىن پارتلاپ چىققان ساغلام ئەقىدىسىنىڭ نامايەندىسى، بەرا ئىبنى مالىكىمۇ، باشقىلارغا ئوخشاشلا ئادەمنىڭ ئەۋلادى، ئۇنىڭدىكى روھ، ئېقىۋاتقان قانمۇ باشقىلارغا ئوخشاشلا، ئۇمۇ ھاياتلىقنى سۆيىدىغان، ئاتا - ئانىسىنى سۆيىدىغان، مۇھەببىتى بار، راھەت - پاراغەتنىڭ تەمىنى بىلىدىغان، ھېسراتقا ئىگە ئادەم، ئەمما ئۇ بۇلارنى ئىلاھنىڭ رازىلىقى ۋە ئۇنىڭ نەتىجىسى ئالدىدا ھېچ نەرسىگە ئەزىمەيدىغانلىقىنى، ئەسلىگۈچە قىممىتى يوقلۇقىنى، ھەقىقىي مۇسۇلمانلارنىڭ ئەسلىيىدىغىنى - پەقەت بىر ئىلاھ، ئاندىن مەڭگۈلۈك بەخت يۇرتى جەننەت ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي مۇسۇلماننىڭ نىشانى! پائالىيەت

دېگىنىچە، مۇشرىكلارغا ئېتىلدى، ئەنسارىلارمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئېتىلدى، سەپلەرنى يېرىپ مېڭىپ ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرى بېشىدا قىلچىلارنى ئويناقتىلى تۇردى، ھەتتا مۇسەيلىمە ۋە ئۇنىڭ قۇيرۇقچىلىرىنىڭ قەدەملىرى تەۋرەپ كەتتى، ئۇلار مۇشۇ كۈندە، ئۆلگەن كىشىنىڭ كۆپلىكىدىن تارىختا ”ئۆلۈم باغچىسى“ دەپ ئاتالغان باغچىغا مۇكۇۋالدى.

”ئۆلۈم باغچىسى“ مۇشۇ ئەتراپتىكى باغچىلارغا نىسبەتەن، تاملىرى ئېگىز قىلىپ قويۇرۇلغان باغچا بولۇپ، مۇسەيلىمە تۈمەنىمىڭ ئەسكىرى بىلەن باغچا ئىشىكىنى مەھكەم تاقىۋېلىپ، ئۇنىڭ ئېگىز تاملىرى بىلەن قوغدىلانغان ئىدى، ئۇلار باغچا ئىچىدىن ئوق ياغدۇرۇشقا باشلىدى، ئوق مۇسۇلمانلار ئۈستىگە يامغۇردەك چۈشەتتى.

بۇ ۋاقىتتا مۇسۇلمانلارنىڭ قەھرىمانى، باتۇر بەرا ئىبنى مالىك ئالدىغا چىقىپ، ئى قەۋمىم! مېنى قالدۇر ئۈستىدە قويۇپ، قالقانىنى نەيزە بىلەن كۆتۈرۈپ مېنى سېپىل ئىشىكىگە يېقىن قىلغان ھالدا

بۈگۈنكى ئىسلاھات - بۇرۇنقى كىشىلەر ئىسلاھ قىلىنغان ئامىللار بىلەنلا ئەمەلگە ئاشىدۇ، بۇرۇنقىلار ئىسلام سىياسىتى ئۇلۇغلىق، كۈچ - قۇۋۋەت، ئىززەت - ئابىرۇيغا ئىگە بولغان ۋە ئىسلام پرىنسىپى بويىچە مېڭىپ مەدەنىيەت، ئەخلاق جەھەتتە، يۈكسەكلىككە ئېرىشكەن بولسا، بۈگۈنكى كىشىلىرىمىز پەقەت، تۈنۈگۈنكىلەرنىڭ يولى بىلەن مېڭىپ، قۇربان بېرىشتىن قورقىمىغاندا، ئۆزىگە تېگىشلىك ئۇلۇغلىق، كۈچ - قۇدرەت، مۇستەھكەم تېررىتورىيە، مال - دۇنيا، ئىززەت - ئابىرۇي، ھوقۇق، دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ بەخت - سائادىتى قولىغا كېلىپ، ئالەم كىشىلىرى ئۈچۈن چىقارغان ئۈمىدەتنىڭ ئەڭ ياخشىسى مەيدانغا كېلىدۇ، ئالەم ئۈمىدەتلىرىگە توغرا رەھبەرلىك قىلغان خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتابتىن رازى بولسۇن! شۇ مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئالەم ئارقىلىق ئۇلۇغلىققا ئېرىشتۈرگەن كىشىلەرىمىز بىز ناۋادا ئالەم ئۇلۇغ قىلغان يولدىن باشقىسى بىلەن ئۇلۇغلىق تەلەپ قىلساق ئالەم بىزنى خار قىلىدۇ!» (ئىمام ھاكىم رىۋايىتى).

- مەرھۇم شائىر مۇھەممەد ئىقبال مۇنداق دەيدۇ:

ئىمان بولمىسا بولماس ئامانلىق،
بولمىسا دىن بولماس ھاياتلىق.
كىم بولسا دىنسىزلىق ھاياتقا رازى،
كېلىدۇ ئۇنىڭغا تېزلا زاۋاللىق.

سېپىل ئىچىگە تاشلاڭلار! مەن ياكى شېھىت قىلىنمەن، ياكى بولمىسا، سىلەرگە باغچىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىمەن! دېدى.

كۆزىنى يۇمۇپ ئاچقىچە ئارىلىقتا، بەرا ئىبنى مالىك قالغان ئۈستىدە ئولتۇردى، ئۇ ناھايىتى يىنىك ئىدى، ئۇنى ئونلارچە نەيزە ئۈستىدە كۆتۈرۈپ باغچا ئىچىدىكى تۈمەنمىڭ ئەسكەر ئارىسىغا تاشلىدى، بەرا ئىبنى مالىك ئۇلار ئارىسىغا خۇددى گۈلدۈرمامىدەك چۈشتى ۋە ئۇلار بىلەن ئىشىك ئالدىدا ئۇرۇشۇپ، قىلىچىنى ئۇلارنىڭ گەدەنلىرىدە ئويناتتى، ئاخىرى كاپىرلاردىن يۈز نەچچىنى ئۆلتۈرۈپ ئىشىكىنى ئېچىۋەتتى، ئۇنىڭ بەدىنىگە ئوقيا ئېتىلغان، قىلىچ ئۇرۇلغان بولسۇن جەمئى 80 نەچچە يەردە ئېغىر جاراھەت ئىزى بار ئىدى. مۇسۇلمانلار بۇ ئۆلۈم باغچىسىغا تۇشمۇ تۇشتىن ئېتىلىپ كىرىپ قىلىچلىرىنى باغچا تاملىرى بىلەن پاناھلىنىۋالغان مۇرتەدلەرنىڭ باشلىرىدا ئويناتتى، ئۇلاردىن 20 مىڭ ئادەمنى ئۆلتۈردى، مۇسەيلىمەنى تۇتۇپلىپ ئۆنمۇ ئۆلتۈرۈپ تاشلىدى.

بەرا ئىبنى مالىك - داۋالاتقىلى ياتىقىغا ئېلىپ كېلىندى، خالىد ئۇنىڭ جاراھىتىنى داۋالاش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىدا بىر ئاي ئادەم تۇرغۇزدى، ئاللاھ ئۇنىڭغا شىپالىق بەردى ۋە مۇسۇلمانلار قوشۇنىغا ئۇنىڭ قولى بىلەن ياردەم بەردى.

بەرا ئىبنى مالىك - "ئۆلۈم باغچىسىدا" ئۆتۈپ كەتكەن شېھىتلىق پۇرسىتىگە ھەمىشە تەلپۈنۈپ تۇردى، ئۆزىنىڭ بۇ چوڭ ئۆمىدىنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇچرىشىش ئۈچۈن ئىشتىياق باغلاپ، ئۇرۇشلارغا ئارقىمۇ ئارقا چۆكۈشكە باشلىدى، ئاخىرى، پارس شەھىرىدىكى "تۈستەر" نى ئىشغال قىلىدىغان كۈنى، پارسلىقلار ئېگىز قەلئەلەرنىڭ بىرىگە كىرىۋالدى، مۇسۇلمانلار ئۇلارنى مۇھاسىرگە ئېلىۋېلىپ، خۇددى بىلەيزۇك - بىلەكنى قامۇالغاندەك، قورشىۋالغان ئىدە مۇھاسىرگە

ئېلىش ۋاقتى ئۇزۇنغا سۇزۇلغانسىمۇ پارسلىقلارغا ئېغىرچىلىق قاتتىقلاشتى، ئۇلار قەلئە تاملىرىدىن زەنجىرلەرنى تاشلىغىلى تۇردى، زەنجىرلەرنىڭ ئۇچلىرىغا ئوت بىلەن قىزىتىلغان ئۆتكۈر پولات قارماقلار ئېسىلغان بولۇپ، چوغدىنىمۇ بەكرەك لاۋۇلدايتتى، قارماقلار مۇسۇلمانلارنىڭ بەدەنلىرىگە چوقۇلۇپ ئۇلار قەلئە تەرەپكە كۆتۈرۈپ كېلەتتى، قارماققا ئېلىنىپ قالغانلار يا ئۆلەتتى، يا چالا ئۆلۈك بولاتتى، قارماقلاردىن بىرى، بەرا ئىبنى مالىكىنىڭ قېرىندىشى ئەنەس ئىبنى مالىكقا سانجىلدى - دە، ئۇنى يۇقىرى كۆتۈردى، بەرا ئىبنى مالىك بۇنى كۆرۈپ دەرھال قەلئە تېمىغا ياماشتى ۋە قېرىندىشىنى كۆتۈرۈۋالغان زەنجىرگە ئېسىلدى. ئۇ قېرىندىشىنىڭ بەدىنىدىن قارماقنى چىقىرىشقا ئۇرۇندى، ئۇنىڭ قوللىرى كۆيۈپ تۈتۈن چىقىشقا باشلىدى، ئۇ قېرىندىشىنى قۇتۇلدۇرمىغىچە بولدى قىلمىدى، ئۇنىڭ قولى گۆشىسىز سۆڭەككە ئايلىنىپ قالغاندىن كېيىن زېمىنغا چۈشتى، بۇ ئۇرۇشتىمۇ بەرا ئىبنى مالىك شېھىتلىكنى رىزىق قىلىپ بېرىشنى سورىدى، ئاللاھ ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدى، ئۇ ئاللاھقا ئۇچرىشىشقا قىزىققان ھالدا شېھىت بولۇپ يېقىلدى.

ئاللاھ جەننەتتە، بەرا ئىبنى مالىكىنىڭ يۈزىنى نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن! ئۇنىڭ كۆزىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ جامالىغا قاندۇرسۇن! ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! ۋە ئۇنىمۇ رازى قىلسۇن ئامىن!!!

ئۇمۇسەلىمە

سىز، ئۇمۇسەلىمەنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلەمسىز؟! ئۇنىڭ ئاتىسى مەخزۇن قەبىلىسىنىڭ پىشقەدەم رەھبەرلىرىدىن ۋە ئەرەبلەرنىڭ ئىچىدە سېخى دەپ ئاتالغانلارنىڭ بىرى بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى يولۇچىلارغا ئۇزۇق بەرگۈچى دېيىشەتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ يۇرتىنى نىشان قىلىپ كەلگەن ياكى ئۇنىڭ بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇشقا ماڭغان ھەرقانداق كىشى ئۇزۇق ئالمايتتى.

ئۇمۇسەلىمەنىڭ يولدىشى - ئابدۇلئەسەتتىڭ ئوغلى، ئابدۇللاھ بولۇپ، ئىسلامغا دەسلەپكى قەدەمدە كىرگەن 10 كىشىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن، ئەبۇبەكرى ۋە بارماق بىلەن سانغۇدەكلا بىر قانچە كىشى ئىسلامغا كىرگەن ئىدى.

ئۇمۇسەلىمەنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمى ھىندى بولۇپ، ئۇمۇسەلىمە (سەلىمەنىڭ ئانىسى) دەپ لەقەم قويۇلغان ئىدى، شۇڭا ئۇ لەقىمى بىلەن چاقىرىلىپ كەلگەن.

ئۇمۇسەلىمە - ئىرى بىلەن بىرگە مۇسۇلمان بولغان. شۇنداقلا ئىسلامغا بۇرۇن كىرگەنلەردىن ئىدى. ئۇنىڭ ۋە ئىرىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىق خەۋىرى تارقىلىشى بىلەنلا، قۇرەيشلىكلەر ئەنسىرەشكە باشلىدى ۋە ھەم ئۇ ئىككىسىگە قاتتىق تاشلارنى ئېتىپ، ئېغىر ئەزىيەتلەر يەتكۈزگەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئىمانى تەرۋېتىپ قىلچە ئىككىلىنىپ قالمىدى.

ئىككىيلەنگە يەتكەن ئەزىيەت بەك قاتتىق بولغان مەزگىللەردە پەيغەمبىرىمىز ساھابىلارنى ھەبەشسىتانغا ھىجرەت قىلىشقا رۇخسەت قىلدى، بۇ ئىككىيلەن مۇھاجىرلارنىڭ ئالدىدا ماڭدى.

بۇ ئىككىسى چىرايلىق ئۆيىنى، يۇقىرى بولغان مەنسەپ ئابىرۇنى يېقىن ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى، يۇرتداشلرىنى، اللە تائالانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن قايرىپ قويۇپ، ھەممىنى مەككىدە تاشلاپ قويۇپ، غېرىپ - مۇساپىرلىق يۇرتىغا يول ئالدى.

ئۇمۇسەلىمە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى، ھەبەشىستان پادىشاھى - نەجاشىنىڭ (اللە ئۇنىڭ يۈزىنى جەننەتتە نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن!) ھىمايىسىگە ئېرىشكەن تۇرۇقلۇق، ۋەھىي چۈشكەن ئورۇنغا ۋە توغرا يول مەنبەسى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بولغان ئىشتىياق ۋە تەلپۈنۈش، بۇ ئىككىسىنىڭ يۈرىكىنى تەلپۈندۈرەتتى، بۇ ۋاقىتتا، ھەبەشىستاندا تۇرۇۋاتقان مۇسۇلمانلارغا، مەككىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ سانى كۆپىيىپتۇ! ھەم مەزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەللىب بىلەن ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچىنى ئاشۇرۇپ، قۇرەيشلەرنىڭ مۇسۇلمانلارغا بولغان ئەزىيىتى يەڭگىلەپتۇ! دېگەن خەۋەرلەر يېتىپ بارغىلى تۇردى ۋە ئۇلارنىڭ بەزىسى مەككىگە قايتماقچى بولدى، ئۇلارنى ئىشتىياق ھەيدىسە، تەلپۈنۈش چاقىراتتى.

ئۇمۇسەلىمە ۋە ئۇنىڭ يولدىشى - قايتقۇچىلارنىڭ ئەۋۋەلقىسى بولدى. لېكىن قايتقۇچىلار، ئۆزلىرىگە يېتىپ بارغان خەۋەرنىڭ مۇبالىغە ئىكەنلىكىنى، ھەم مەزە ۋە ئۆمەرنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىدىن كېيىنكى مۇسۇلمانلار سەكرەشلىرىنىڭ قۇرەيشلەرنىڭ زەربىسى ئارقىلىق بېسىقتۇرۇلغانلىقىنى سەزدى.

مۇشرىكلار، مۇسۇلمانلارنى ئازابلاش ۋە قىيىناشتا، ھەددىدىن ئېشىپ بۇرۇن ئىشلەتمىگەن بېسىملارنى ئىشلەتكەن ئىدى.

بۇ ۋاقىتتا پەيغەمبىرىمىز، ساھابىلار مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشقا رۇخسەت قىلدى، ئۇمۇسەلىمە ۋە ئۇنىڭ يولدىشى، ئۆز دىنىنى ساقلاپ قېلىش، ئۆزىنى قۇرەيشلەرنىڭ ئەزىيەتلىرىدىن

قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، بۇ قېتىمىمۇ ھىجرەت قىلغۇچىلارنىڭ ئالدى بولۇشنى، مەقسەت قىلدى.

لېكىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ھىجرىتى، ئۇلار ئويلىغاندەك ئاسان بولماي، ئەكسىچە ئىنتايىن مۇشەققەتلىك ۋە ئازابلىق بولدى، بۇ قېتىمقى ھىجرەتتە بارلىق تىراگىدىيەلەرنى بېسىپ چۈشىدىغان بىر، تىراگىدىيە مەيدانغا كەلدى. بىز سۆزنى ئۇمۇسەلىمەنىڭ ئۆزىدىن ئاڭلايلى! ئۇ بىزگە ۋەقەنىڭ تەپسىلاتىنى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ:

— ئەبۇسەلىمە (سەلىمەنىڭ ئاتىسى) مەدىنىگە كېتىشنى مەقسەت قىلىپ، ماڭا بىر تۈگە تەييارلاپ مېنى مىندۈردى ۋە بالامنى قۇچىقىمغا ئېلىپ بەردى، تۈگىنى ئۆزى يېتىلدى، بىز ھېچنېمىگە قارىماستىن يۈرۈپ كەتتۇق.

مەككىدىن ئايرىلىشى ئالدىدا بىزنى مېنىڭ قەبىلە مەدىكى مەخزۇم جەمەتىدىن بىر قانچە ئادەم كۆرۈپ قېلىپ، ئالدىمىزنى توسۇپ يولدىشىم ئەبۇسەلىمەگە:

- سەن ئۆزەڭنى بىزدىن ئېلىپ قېچىۋالغان بولساڭمۇ، ئايالىڭنى نېمىشقا ئېلىپ ماڭدىڭ؟ ئۇ بىزنىڭ قەبىلىنىڭ قىزى! سېنىڭ بۇنى بىزدىن ئېلىۋېلىپ، باشقا شەھەرلەرگە ئېلىپ بېرىشىڭغا يول قويمىزمۇ؟ دېدى ۋە يۇيۇرلۇپ كېلىپ، مېنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالدى.

يولدىشىمىنىڭ قەبىلىسى بولغان - ئابدۇلئەسەد جەمەتىدىكىلەرمۇ، يولدىشىم ئابدۇللاھتىن قەبىلە مەدىكى كىشىلەرنىڭ مېنى ۋە بالامنى تارتىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئاچچىقلىشىپ كېتىشتى - دە، مېنىڭ قەبىلە مەدىكىلەرگە قاراپ:

- اللھ بىلەن قەسەمكى، سىلەر نېمە دەپ بىزنىڭ ئادىمىمىزدىن بالىنى تارتىۋالسىلەر؟ ئابدۇللاھ بىزنىڭ بالىمىز، شۇڭا بالىغا بىز ئىگە! دېگىنىمچە كېلىپ، كىچىك بالام سەلىمەنى تارتىۋالدى، بۇنى كۆرگەن مەخزۇم قەبىلە كىشىلىرى، ئۇلارنىڭ قولىدىكى بالىنى: بىزنىڭ قەبىلىگە تەۋە! دېگىنىچە بېرىپ ئۇلاردىكى بالىنى تارتتى، نەتىجىدە بالىنى تارتىشىپ يۈرۈپ، بىچارە سەبى بالىنىڭ قولىنى ئاجرىتىۋېتىشتى ۋە بالىنى يارىدار ھالەتتە يولىدىشىمنىڭ جەمەتىدىكىلەر ئېلىپ كېتىشتى.

مەن بۇ بىر نەچچە مىنۇت ئىچىدە يۈز بەرگەن ئىشتىن، ئائىلىمىزنىڭ پارچىلىنىپ، ئۆزەمنىڭ تەنھا قالغانلىقىمنى سەزدىم.

يولىدىشىم بولسا، ئۆز دىنىنى ۋە ئۆزىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن مەدىنىگە يول ئالدى. بالام ئابدۇلئەسەد جەمەتىدىكىلەر بىلەن، يۇمران قولى ئاجرىغان ھالدا كەتتى. مېنى بولسا، قەۋمىم - مەخزۇم جەمەتىدىكىلەر ئېلىپ قېلىشتى. بىردەمدىلا، مەن، بالام، ئېرىم ئۈچىمىز ئۈچ تەرەپكە ئايرىلدۇق!...

مەن شۇندىن باشلاپ ھەر كۈنى ئەتىگەندە "ھەتەمە" دېگەن جايغا چىقىپ، تاكى كەچ كىرگىچىلىك مېنىڭ ئېچىنىشلىق تىراگىدىيەمگە شاھىت بولغان بۇ ئۆرۈندە ئولتۇرۇپ بالامنىڭ ۋە ئېرىمىمنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئاشۇ دەقىقىدىكى كۆرۈنۈشنى كۆز ئالدىمغا كەلتۈرۈپ يىغلايدىغان بولۇپ قالدۇم، بۇ ئەھۋاللار بىر يىلچە داۋاملاشتى...

ئاخىرى، قېشىمدىن تاغامنىڭ جەمەتلىك بىر كىشى ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، مېنىڭ بۇ ھالىمغا ئىچ ئاغرىتىپ، شەپقەت قىلىپ، مېنىڭ جەمەتىمىدىكىلەرگە:

- بۇ مىسكىن ئايالنى قويۇۋەتسەڭلار بولماسمۇ؟! سىلەر ئۇنى بالىسىدىن ئېرىدىن ئايرىۋېتىپسىلەر! دەپ جەمەتىمىدىكى

كىشىلەرنىڭ دىلىنى يۇمشىتىپ، ئۇلارنىڭ مېھرىبانلىقىنى قوزغىغىلى باشلىدى، ئاخىرى ئۇلار ماڭا: خالىسىڭىز ئېرىڭىزگە قوشۇلۇۋېلىڭ! دېيىشتى.

لېكىن مەن يۈرەك پارەم بولغان بالامنى، مەككىدىكى ئابدۇلئەسەد جەمەتىدىكىلەرنىڭ قىشدا قالدۇرۇپ مەدىنىدىكى ئېرىمنىڭ يېنىغا قانداقمۇ كېتەلەيتتىم؟!

مەن ھىجرەت يۇرتىغا كېتىپ، كىچىك بالام بولسا مەككىدە قالسا، مەن ئۇنىڭ خەۋىرىنى بىلمەي - كۆرمەي كۆز ياشلىرىم قانداقمۇ قۇرۇسۇن؟! ھەسرەت قانداقمۇ بېسىلسۇن؟!

بىر تۈركۈم كىشىلەر مېنىڭ غەمگە پېتىپ، ھەسرەتلىنىۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ مېنىڭ بۇ ھالىمغا ئىچ ئاغرىتىپ، ئابدۇلئەسەد جەمەتىدىكىلەرگە مەن توغرىلىق گەپ قىلىپ ماڭا ئىچ ئاغرىتىشنى تەلەپ قىلىشتى، ئۇلار شۇنچان بالامنى ماڭا قايتۇرۇپ بېرەتتى.

مەن بىرگە يولغا چىقىدىغان بىرەر ئىشەنچلىك ئادەمنى تاپقۇچە مەككىدە كۈتۈپ تۇرۇشنى خالىمىدىم. مەن كۈتۈلمىگەندە بىرەر چاتاق چىقىپ، ئېرىم بىلەن ئۇچرىشالماستىنلا ئېلىپ ئېسىرەپ تېزلىكتە تۆگە تەييارلاپ، بالامنى قۇچىقىمغا ئېلىپ ئېرىمنى ۋەدىنىمى دەپ، مەدىنە تەرەپكە يول ئالدىم، مەن بىلەن بالامدىن باشقا ھېچ ئادىمات يوق ئىدى.

مەن، "تەننىم" گە يېتىپ بارغان چېغىمدا، ئوسمان ئىبنى تەلھەگە ئۇچراپ قالدىم، ئوسمان مەندىن:

- ئى يولۇچىغا ئۇزۇق بەرگۈچىنىڭ قىزى! نەگە ماڭدىڭىز؟ دەپ سورىدى، مەن دەرھال:

- ئېرىمنى مەقسەت قىلىپ مەدىنىگە ماڭدىم، دېدىم.
ئوسمان:

— سىز بىلەن بىرەر ئادەم يوقمۇ؟ دېدى. مەن:

- اللہ بىلەن قەسەمكى، مەن بىلەن مۇشۇ كىچىك بالام ۋە
بۇيۇك اللہ بار! دېدىم. ئوسمان:

- اللہ بىلەن قەسەم، (بۇ ۋاقىت تېخى ئوسماننىڭ مۇسۇلمان
بولمىغان چاغلىرى ئىدى) مەن سىزنى مەنىلىڭىزگە يەتكۈزۈپ
قويمىغىچە ھەرگىز سىزنى يالغۇز تاشلاپ قايتمايمن! دېدى - دە!
تۆگەمنىڭ نۇختىسىنى يېتىلەپ ماڭدى، مەن بۇ ۋاقىتقىچە،
ئەرەبلەرنىڭ ئىچىدىن ئۇنىڭدەك ئېسىل، پەزىلەتلىك ئادەم بىلەن
سەپەرداش بولۇپ باقمىغان ئىدىم. مەن يولدا بىرەر ئورۇنغا
چۈشەر بولسام، ئۇ تۆگەمنى چۆكتۈرۈپ مەن ئۆزەمنى
تۈزەشتۈرۈپ، يەرگە چۈشكىچە، مەندىن يىراق تۇراتتى، مەن
تۆگىدىن چۈشۈپ بولغىنىمدا، ئاندىن تۆگىنىڭ قېشىغا كېلىپ،
يۈك - تاقلىرىمنى يېشىپ، تۆگىنى دەرەخ تۈۋىگە ئېلىپ بېرىپ
سايدا ياتاتتى، ماڭىدىغان چاغ بولسا، ئۇ تۆگەمنى تەييارلاپ
قېشىمغا ئەكېلىپ بېرىپ، مەندىن يىراق تۇرۇپ: مېنى مىنىشكە
بۇيرۇيتتى، مەن مېنىپ تۆگە ئۈستىدە ئورۇنلىشىپ بولغان
ۋاقىتىمدا، ئاندىن تۆگىنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنى يېتىلەپ
ماڭاتتى.

ئۇ ھەر كۈنى دېگۈدەك مۇشۇنداق قىلىپ تاكى بىز مەدىنىگە
يېتىپ كەلگۈچە شۇنداق قىلدى. بىز ھەتتا مەدىنىگىمۇ يېتىپ
كەلدۇق.

بىز مەدىنىدىكى ئەمىر ئىبنى ئەۋىق قەبىلىسىگە كەلگەندە،
ئوسمان:

- سىزنىڭ ئېرىڭىز مۇشۇ كەنتىدە! سىز بۇ كەنتكە ئاللى نىڭ بەرىكىتى بىلەن كىرىڭ! دېدى - دە، مەككىگە قايتىپ كەتتى. مانا بۇ ئۆمۈسەلىمەنىڭ بىزگە سۆزلەپ بەرگەنلىرى.

ئۇزاق ئايرىلىشتىن كېيىن، پارچىلىنىپ كەتكەن ئائىلە جەم بولدى. ئۆمۈسەلىمەنىڭ كۆزى ئېرىگە قاندى، ئابدۇللاھ ئۆمۈسەلىمە ۋە بالىسى بىلەن ئائىلە بەختكە ئىگە بولدى.

ۋاقىت كۆزنى يۇمۇپ ئاچقاندا تېز ئۆتۈشكە باشلىدى.

مانا بۇ ئۆھۇد ئۇرۇشى، ئۆبەدىدىن مۇسۇلمانلار بىلەن زەپەر قۇچۇپ، غەلىبىگە ئېرىشىپ قايتقاندىن كېيىنكى ئۇرۇشلارنىڭ بىرى. ئۇنىڭ ئېرى ئابدۇللاھ بەدىدىن كېيىنكى بارلىق ئۇرۇشلاردا قەيسەرلىك بىلەن باتۇرلارچە جەڭ قىلىپ قايتقان ئىدى. لېكىن بۇ قېتىمقى ئۆھۇد ئۇرۇشىدىن قاتتىق جاراھەتلىنىپ قايتتى. ئۇ جاراھەتتى سىرتى ساقايغىچە داۋالاندى، بىراق ئۇنىڭ جاراھەتتى ئىچكى تەرىپىدىن بۇزۇلۇشقا باشلىغان بولۇپ، جاراھەت ئېغىزى ئېچىلىشى بىلەن تەڭ ئابدۇللاھ، ئۇرۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى، ئۇ جاراھەتتىنى داۋالتۇپ، ئايالى ئۆمۈسەلىمەگە:

- ئى ئۆمۈسەلىمە! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىرەر كىشىگە مۇسبەت يەتسە، ئۇ: «بىز ئاللى نىڭ ئىلكىدىمىز! ۋە بىز ئاللى تەرەپكە قايتىمىز! دېسۇن» دېگەنلىكى ۋە - «ئى ئاللى! مېنىڭ مۇسبەتتىمگە ئاساسەن ماڭا ئەجىر بەرسەڭ! ئى ئاللى! سەن خالىساڭ ماڭا بۇنىڭدىن ياخشىسىنى ئىز باسار قىلىپ بەرسەڭ! دېسۇن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان، دېدى.

ئابدۇللاھ ئۇدا بىر قانچە كۈن ئورنىدىن تۇرالمىدى، بىر ئەتىگىنى پەيغەمبەرىمىز ئۇنى يوقلاپ كەلدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ ئىشىكتىن چىقاي دېگەندە ئابدۇللاھ جان ئۆزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇبارەك قولى بىلەن ھەمراھىنىڭ كۆزىنى

يۇمۇرۇپ قويدى ۋە قولىنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ تۇرۇپ: «ئى اللہ! ئابدۇللاھنى كەچۈرگىن! ئۇنىڭ ھايات دەرىجىسىنى ماڭا يېقىن قىلغىن! ھايات قالغانلارغا، ئۇنىڭدىن ياخشىسىنى ئىزباسار قىلىپ بەرگىن! بىزنى ۋە ئۇنى كەچۈرگىن! ئى جەمئى كائىناتنىڭ تەبىئەتچىسى! ئۇنىڭ قەبرىسىنى كېڭەيتىپ، نۇرلاندۇرۇپ بەرگىن!» دەپ دۇئا قىلدى. لېكىن ئۇمۇسەلىمە، ئېرى ئابدۇللاھنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىئايەت قىلىپ بەرگەن سۆزىنى ئەسلەپ: «ئى اللہ! مەن مۇشۇ مۇسبەتكە ئاساسەن سەندىن ئەجىر تەلەپ قىلمەن» دېدى. لېكىن: «ئى اللہ! ماڭا ئۇنىڭدىن ياخشىسىنى ئىزباسار قىلىپ بەرسەڭ!» دېگەن سۆزنى قىلىشقا تىلى بارمىدى، چۈنكى ئۇنى اللہ تائالادىن سورايدۇ. ئەپسۇس! بۇ ئايال ئۈچۈن ئۆز ئېرىدىن ياخشى كىممۇ بولسۇن؟ لېكىن ئۇ ئويلىنىپ تۇرمايلا، دۇئاسىنى تاماملىدى.

مۇسۇلمانلار بۇ مۇسبەتكە قاتتىق قايغۇرۇشتى ئۇلار بۇندىن بۇرۇن ھېچكىمنىڭ مۇسبىتىگە بۇنچىلىك قايغۇرمىغان ئىدى.

ئۇمۇسەلىمەگە: “ئەرەبلەرنىڭ تۇل ئايالى” دەپ نام بەردى.

بۇ ۋاقىتتا، ئۇمۇسەلىمەنىڭ مەدىنىدە، تېخى قانات قۇيرۇقى تولۇق يېتىلمىگەن كىچىك قۇش كەبى، سەبىي بالىسىدىن باشقا ئۇرۇق - تۇغقانلىرى قالمىغان ئىدى.

مۇھاجىر ۋە ئەنسارلار ئۆز زېمىنىسىدە ئۇمۇسەلىمەنىڭ ھەقىقىي بارلىقىنى ھېس قىلىشتى ۋە ئۇنىڭ ئېرىگە تۇتقان قارىلىق ئىددىتى تۈگىشى بىلەنلا، ئەبۇبەكرى سىددىق (اللہ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئۇمۇسەلىمەگە، خېرىدار بولۇپ كەلدى، ئۇ بۇ تەلەپكە ماقۇل دېمىدى.

ئاندىن ئۆمەر كەلدى، ئۇنىمۇ ئەبۇبەكرىدەك قايتۇردى.

ئاندىن كېيىن رەسۇلۇللاھ كەلدى، ئۇمۇسەلىمە رەسۇلۇللاھقا:

- ئى رەسۇلۇللاھ! مەندە ئۈچ خىل خىسلەت بار! بىرىنچىدىن مەن كۈندەشلىكى يامان ئايال، سېلىنىڭ مەندىن خاپا بولۇپ ماڭا ئاچىقلىرى كەلسە اللە نىڭ مېنى ئازابلىشىدىن قورقمەن، ئىككىنچىدىن مەن ياشىنىپ قالغان ئايال. ئۈچىنچىدىن مېنىڭ بالام بار، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- سىز ئېيتقان كۈندەشلىكىڭىزگە كەلسەك، مەن اللە تائالادىن، سىزدىن بۇ ئىشنى كەتكۈزۈۋېتىشنى تىلەيمەن، يېشىم چوڭ دېيىشكە كەلسەك، مېنىڭمۇ يېشىم چوڭ، بالام بار دېيىشىڭىزگە كەلسەك، سېزنىڭ بالىڭىز مېنىڭ بالام، دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى نىكاھغا ئالدى.

اللە ئۇمۇسەلىمەنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، ئۇنىڭغا ئابدۇللاھتىنمۇ ياخشى كىشىنى ئىزباسار قىلىپ بەردى. مانا بۈگۈندىن باشلاپ، مەخزۇم قەبىلىسىدىن بولغان ھىندى (ئۇمۇسەلىمە)، يالغۇزلا، سەلىمەنىڭ ئانىسى بولماستىن بەلكى پۈتكۈل مۆتىنلارنىڭ ئانىسى بولۇپ قالدى.

ئۇنىڭ ئىسلام تارىخىدا مەشھۇر بولۇپ قالغان يەنە بىر قىسسىسى بولۇپ، بۇ ۋەقە مۇنداق بولغان ئىدى. ھىجرىيەنىڭ 7 - يىلى مەككىگە ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن بارغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنى توساپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ساھابىلارغا رۇخسەت قىلىشنى كېلەركى يىلىغا بېكىتىش ھەققىدە "ھۇدەيبىيە سۈلھىسى" دەپ ئاتالغان سۈلھىنى ئىمزالاشتى. سۈلھىدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە: «ئورنۇڭلاردىن تۇرۇپ قۇربانلىق قىلىڭلار، ئاندىن چېچىڭلارنى چۈشۈرۈڭلار» دەيدۇ. اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ساھابىلاردىن بىرمۇ ئادەم ئورنىدىن تۇرمايدۇ، ھەتتا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىسىمۇ، ئۇلاردىن يەنىلا ھېچكىم ئورنىدىن تۇرمىغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۈسەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىغا كىرىپ، ئۇنىڭغا ئادەملەرنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنمىغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىدۇ. ئۆمۈسەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭغا: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! سەن مۇنداق قىلىشنى خالامسەن؟ سەن سىرتقا چىقىپ ئاندىن ھېچكىمگە بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماستىن قۇربانلىقىڭنى بوغۇزلا، ساتىراچنى چاقىرىپ چېچىڭنى ئالدۇر، دەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىرتقا چىقىدۇ، ھېچكىمگە گەپ قىلماستىن قۇربانلىقىنى بوغۇزلايدۇ، ساتىراچنى چاقىرىپ، چېچىنى چۈشۈرتىدۇ. بۇنى كۆرگەن ساھابىلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ قۇربانلىقىنى بوغۇزلايدۇ. دېمەك، ئۆمۈسەلىمە ئانىمىز ئۆزىنىڭ ئەقىللىقى بىلەن ساھابىلارنى اللھ تائالانىڭ غەزىپىدىن ساقلاپ قالغان.

اللھ جەننەتتە ئۆمۈسەلىمەنىڭ يۈزىنى نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن!
اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! ۋە ئۇنىمۇ رازى قىلسۇن! ئامىن!!!

سۇمامە ئىبنى ئۇسۇل

قۇرەيشلەرگە ئىقتىسادى جازا يۈرگۈزگەن ساھابە .

ھىجرىيەنىڭ 6 - يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىلاھىي دەۋىتىنىڭ تارقىلىش دائىرىسىنى كەڭەيتىش ئۈچۈن ھەر قايسى ئەرەب قەبىلىلىرى ۋە چەتئەلدىكى پادىشاھلىرىغا ئۇلارنى ئىسلام دىنىغا چاقىرىغان سەككىز پارچە مەكتۇپ يېزىپ ئەۋەتدۇ .

مەكتۇپ يېزىلغان كىشىلەر ئىچىدە ، ھەنەفى قەبىلىسىدىن بولغان سۇمامە ئىبنى ئۇسۇلمۇ بار ئىدى . ئۇ ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى ئەرەبلەرنىڭ كاتتىباشلىرىدىن ۋە رەھبەرلىرىدىن ، بەنى ھەنەفى قەبىلىسىنىڭ ھۆرمەتلىك رەھبەرلىرىدىن ۋە يامامە زېمىنىدا گېپى ئۆتىدىغان كىشىلەردىن ئىدى .

سۇمامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇپىنى كۆزگە ئىلماسلىق ۋە چوڭچىلىق قىلىپ يۈز ئۆرۈش پوزىتسىيىسى بىلەن تاپشۇرۇۋالدى .

ئۇنىڭ كىبرى ۋە گۇناھ كارلىقى ئۇنى ياخشىلىققا قىلىنغان بۇ چاقىرىقنى ئاڭلاشتىن قۇلاقلىرىنى گاس قىلىپ قويدى . شەيتان سۇمامەنىڭ ئۈستىدىن غالىب كېلىپ ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرۈشكە ۋە ئىسلام دىنى چاقىرىقىنى بەربات قىلىۋېتىشكە قىزىقتۇردى . ئەگەر ئۇ قىلماقچى بولغان ئىشىدىن قايتۇرۇلمىغان بولسا ، ناھايىتى بىر قەبىھ بىر ئىشنى قىلغىلى تاس قالغان ئىدى .

اللھ پەيغەمبىرىنى ئۇنىڭ يامانلىقىدىن ساقلاپ قالدى . گەرچە سۇمامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چېقىلىشتىن قول يىغقان بولسىمۇ ، ساھابىلارنى ئۆلتۈرۈشتىن قول يىغمىغان ئىدى .

ئۇلارنى تۇتقان ھامان ئۆلتۈرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىغا سۇمامەنىڭ قېنىنى تۈكۈشنى ھالال دەپ ئېلان قىلدى.

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي سۇمامە ئۆمرە - ھەج ئادا قىلىشقا بەل باغلاپ يەمامە زېمىنىدىن مەككە تەرەپكە يول ئالدى، ئۇ ئۆز كۆڭلىدە كەئبەنى تاۋاپ قىلىش، بۇتلىرىغا مال ئۆلتۈرۈشنى ئويلايتتى.

سۇمامە مەدىنە تەرەپكە يېقىن بىر يولدا كېتىۋاتقىنىدا ئويلىمىغان يەردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۈشمەندىن خەۋپ يېتىشتىن ياكى بىرەرسىنىڭ يامان قەست قىلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن يۇت ئارىلاپ يۈرگەن قوشۇنلىرىدىن بىرىگە ئۇچراپ قالدى.

قوشۇندىكىلەر سۇمامەنى ئەسەرگە ئېلىۋالدى، بۇلار سۇمامەنى تونۇمايتتى. ئۇلار ئۇنى مەدىنىگە ئېلىپ كېلىپ، بۇ ئەسەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ، ھۆكۈم چىقىرىشى ئۈچۈن مەسچىت تۈۋرۈكلىرىدىن بىرىگە باغلاپ قويدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسچىتكە چىقىپ باغلانغان سۇمامەنى كۆردى - دە، ساھابىلارغا: - سىلەر كىمنى تۇتقانلىقىڭلارنى بىلەمسىلەر؟ دەپ سورىدى. ساھابىلار:

- ياق! ئى رەسۇلۇللاھ! دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- بۇ ھەنفە قەبىلىسىدىن سۇمامە ئىبنى ئۇسال! ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلىڭلار؟ دېدى.

ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىگە بېرىپ، سىلەر قېشىڭلاردىكى تاماقنى يىغىپ سۇمامەگە ئەۋەتىپ بېرىڭلار! دېدى.

ئاندىن ئەتىگەن ۋە كەچتە تۈگىسىدىن سېغىلغان سۈتىنىمۇ سۇمامەگە ئەۋەتىپ بەردى.

بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سۇمامە يۈرتۈرانە ئۇچرىشىپ، سۆزلىشىشتىن ئىلگىرى ئۇرۇنلىنىپ بولۇنغان ئىشلار ئىدى.

پەيغەمبىرىمىز سۇمامەنى ئىسلامغا تەدرىجىي كىرگۈزۈش مەقسىتىدە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى سۇمامە! قانداق خيالغا كەلدىڭ؟ دەپ سورىدى. سۇمامە:

- مەن ياخشى خيالغا كەلدىم!... ئۆلتۈرسەڭ قان قەرزى بار ئادەمنى ئۆلتۈرسەن! كەچۈرسەڭ، شۈكرى ئېيتقۇچىنى كەچۈرسەن! ئەگەر ساڭا مال كېرەك بولسا، مەندىن خالىغىنىڭغا ئېرىشسەن! دېدى.

ئۇ ئىككى كۈن، شۇ پېتى قويۇپ قويۇلدى. ئۇنىڭغا تائام ۋە سۈت ئۈزۈلمەي ئەۋەتىپ بېرىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ: يەنە ئاۋۋالقى كۈنى سورىغىنىنى سورىدى.

سۇمامەمۇ بۇرۇنقى جاۋابىنى بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يەنە ئەتىسى ئەتىگەنگىچە تاشلاپ قويۇپ، يەنە كېلىپ:

- ئى سۇمامە! قانداق خيالغا كەلدىڭ؟ دەپ سورىدى. سۇمامە:

- جاۋابەن، مەن ساڭا دېگەندەك... دەپ بۇرۇنقى گېپىدەك چىڭ تۇرۇۋالدى. پەيغەمبىرىمىز، ساھابىلىرىغا قاراپ:

- سۇمامەنى قويۇپتىڭلار! دېدى. ئۇلار سۇمامەنى قويۇۋەتتى.

سۇمامە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسچىتىدىن ئايرىلىپ، مەدىنە ئەتراپىدىكى قېشىدا سۇبار «بەقئى» قا يېقىن جايدىكى خورما زارلىققا چۈشۈپ، چىرايلىق تاھارەت ئېلىپ مەسچىتكە كېلىپ، بىر تۈركۈم مۇسۇلمانلار ئىچىدە، «مەن! بىر اللە نىڭ بارلىقىغا مۇھەممەدنىڭ اللە نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە، گۇۋاھلىق بېرىمەن» دېدى - دە، رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا كېلىپ:

ئى مۇھەممەد! اللە بىلەن قەسەمكى، زېمىن يۈزىدە، مەن ئۈچۈن سەندەك سەت كۆرۈنىدىغان كىشى يوق ئىدى. بۈگۈن سەن مەن ئۈچۈن ئەڭ چىرايلىق كۆرۈنىدىغان كىشى بولۇپ قالدىڭ! اللە بىلەن قەسەمكى، ماڭا سېنىڭ دىنىڭدەك ئۆچ كۆرۈنىدىغان دىن يوق ئىدى، ئەمدى بۈگۈن سېنىڭ دىنىڭ دىنلار ئىچىدىكى ئەڭ سۆيۈملۈك دىن بولۇپ قالدى ۋە سېنىڭ يۇرتۇڭدەك سەت كۆرۈنىدىغان يۇرت يوق ئىدى، بۈگۈن بۇ يۇرت بارلىق يۇرتلاردىن چىرايلىق كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى. مەن سېنىڭ ساھابىلىرىڭنىڭ قېنىنى كۆپ تۆككەن ئىدىم. سەن ماڭا قانداق ھۆكۈم چىقىرىسەن؟ دېۋېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋابەن:

- ساڭا مالامەت قىلىنمايدۇ! ئىسلامىيەت بىراۋنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى سەۋەبى بىلەن بۇنىڭدىن بۇرۇنقى ئىشلىرىنى كەچۈرىدۇ دەپ، اللە تائالانىڭ ئۇنىڭغا يېزىۋاتقان ياخشىلىقى توغرىسىدا بېشارەت بەردى.

سۇمامەنىڭ كۆڭلى يايىردى ۋە ئۇ: اللە بىلەن قەسەمكى، مەن سېنىڭ دۈشمەنلىرىڭگە ساھابىلىرىڭغا يەتكۈزگەندىن نەچچە

ھەسسە كۆپ ئەزىيەت يەتكۈزىمەن، مەن ئۆزەمنى ۋە قىلىچىمنى سېنىڭ دىنىڭنىڭ غەلىبىسى ئۈچۈن ئاتىۋەتتىم! دېدى.

ۋە يەنە: ئى رەسۇلۇللاھ! مەن ئەسلىدە ئۆمرە - ھەج ئادا قىلماقچى ئىدىم، لېكىن سېنىڭ چەۋاندازلىرىڭ مېنى تۇتۇۋالدى، سەن بۇنىڭغا دەيسەن؟! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: سەن ھەججىڭنى ئادا قىلغىلى ماڭغىن! لېكىن قىلغان ھەججىڭ ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ شەرىئىتى بىلەن بولسۇن! دەپ، ئۇنىڭغا ھەج پائالىيەتلىرىنى ئۆگىتىپ قويدى.

سۇمامە ئۆز يولىغا يۈرۈپ كەتتى، ھەتتا ئۇ مەككىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بېرىپ، يۇقىرى ئاۋاز بىلەن: ھازىرمەن ئى اللە! ساڭا ھازىرمەن! ساڭا ھازىر دەيمەن ئى اللە!... ماختاش، نېمەت ۋە پادىشاھلىق سەن تەرەپتىندىندۇر! سېنىڭ شېرىكىڭ يوقتۇر!... دەپ تەلپىيە ئېيتتى.

ئۇ ئۆز زېمىنىدىكى مەككىگە تەلپىيە ئوقۇپ كىرگەن تۇنجى كىشى بولۇپ قالدى، قۇرەيشلىكلەر، بۇ تەلپىيەنى ئاڭلاپ، بۇ كىشىنى تۇتۇش ئۈچۈن ئاچىققانغان ھالدا قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ يۈگۈرۈشۈپ كېلىشتى.

لېكىن سۇمامە، ئۇلارغا مەغرۇرانە قىياپەتتە قاراپ تۇردى، قۇرەيش ياشلىرىدىن بىرسى ئۇنى ئوقيا بىلەن ئاتماقچى بولۇپىدى. قۇرەيشلىكلەر ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ: ۋاي سېنى! بۇ ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلەمسەن؟ ئۇ يەمامە شەھىرىنىڭ ۋالىيسى! اللە بىلەن قەسەم، ئۇنىڭغا يامانلىق يەتسە، ئۇنىڭ قەۋمى بىزگە ئاشلىق بېرىشنى توختىتىپ بىزنى ئاچارچىلىقتا ئۆلتۈرىدۇ، دېدى.

كىشىلەر قىلىچلىرىنى غىلاپلىرىغا سالغاندىن كېيىن سۇمامەگە قاراپ: ئى سۇمامە! ساڭا نېمە بولدى؟ ئاتا - ئاناڭنىڭ دىنىدىن يۈز ئۆرىدۈڭمۇ؟! دېدى. سۇمامە:

- مەن دىندىن يانمىدىم! لېكىن ياخشى دىنغا ئەگەشتىم! يەنى، مۇھەممەدنىڭ دىنغا ئەگەشتىم! دەۋىتىپ، يەنە: اللہ بىلەن قەسەمكى، سىلەرنىڭ ھەممىڭلار پۈتۈنلەي مۇسۇلمان بولمىغىچە، مەن يامامەگە قايتقاندىن كېيىن، سىلەرگە بىرەر تال دان ياكى بىرەر تال مالمۇ كەلمەيدۇ! دېدى.

سۇمامە، قۇرەيشلىكلەرنىڭ كۆز ئالدىدىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆگەتكەن بويىچە ھەج قىلدى. بۇت ۋە تاشلارغا ئەمەس بەلكى اللہ ئۈچۈن مال ئۆلتۈردى ۋە شەھەرگە قايتىپ بېرىپ، قەۋمنى قۇرەيشلىكلەرگە بېرىدىغان ئاشلىق ياردىمىنى توختىتىشقا بۇيرۇدى، مەككە خەلقىگە بېرىلىدىغان ئاشلىق توختىدى.

سۇمامەنىڭ قۇرەيشلىكلەرگە يۈرگۈزگەن ئاشلىق جازاسى بارغانسېرى ئېغىرلىشىشقا باشلىدى. ئاشلىق باھاسى ئۆرلەپ كىشىلەر ئارىسىدا ئاچارچىلىق يۈز بەردى. ھەتتاكى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ۋە بالىلىرىنىڭ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرەشتى.

بۇ ۋاقىتتا ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەت يېزىپ: «سەن ئۆزەڭنى سىلە - رەھىمنى ئۇلۇغچى دەپ ۋەدە بېرىسەن ھەم بىزنى شۇنىڭغا قىزىقتۇرىسەن! لېكىن سەن ھازىر، سىلە - رەھىمنى ئۆزدۈڭ! ئاتىلارنى قىلىچ بىلەن ئۆلتۈردۈڭ، بالىلارنى ئاچلىقتىن بىلەن ئۆلتۈردۈڭ، سۇمامە بىزدىن ئاشلىقنى توختىتىۋېلىپ بىزگە زىيانكەشلىك قىلدى. ئەگەر سەن سۇمامەگە بو توغرىسىدا خەت يېزىشنى توغرا كۆرسەڭ، شۇنداق قىلغان بولساڭ! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇمامەگە: ئاشلىقنى قويۇۋېتىش توغرىسىدا خەت يازدى، سۇمامە ئاشلىقنى قويۇۋەتتى.

سۇمامە پۈتۈن ھاياتىدا دىنغا كۆيۈنۈپ، پەيغەمبىرىمىز يولغان قويغان دىنى شەرىئەتكە رىئايە قىلىپ كەلدى. پەيغەمبىرىمىز روھى دۇنياغا قوشۇلغاندا، ئەرەبلەر ئاللىنىڭ دىنىدىن توپ - توپ بولۇپ چىقىشقا باشلىدى. مۇسەيلىمە بولسا بەنى ھەنفە قەبىلىسى ئىچىدە تۇرۇپ، كىشىلەرنى ئۆزىگە ئىشىنىشكە چاقىردى. سۇمامە ئاخىرى پۈتۈن كىشىلەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ:

ئى بەنى ھەنفە قەبىلىسى! سىلەر يۇرۇقلۇق بولمىغان ئۇنداق قاراڭغۇلۇقتىن قېچىڭلار! بۇ بولسا مۇسەيلىمەگە ئەگەشكەنلەرگە ئاللى تەرىپىدىن يېزىۋاتقان بەختسىزلىكتۇر. ھەم بىر سىناقتۇر! دېدى ۋە يەنە: ئى بەنى ھەنفە قەبىلىسى! بىر ۋاقىتتا ھەرگىز ئىككى پەيغەمبەر كەلمەيدۇ! مۇھەممەد ئاللىنىڭ ھەق ئەلچىسى، ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر يوق، ئۇنىڭغا شېرىك بولغان پەيغەمبەر مۇ يوق! دەپ ئاندىن ئاللى تائالانىڭ ﴿ھا، مىم! بۇ كىتاب (قۇرئان) غالىب، ھەممىنى بىلگۈچى ئاللى تەرەپتىن نازىل قىلىنغاندۇر! (ئاللى) گۇناھلارنى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر! تەۋبىنى قوبۇل قىلغۇچىدۇر! (ئاللىنىڭ) ئازابى قاتتىقتۇر! (ئاللى ئىنئام ئىگىسىدۇر! ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوق! ئاقىۋەت قايتۇرۇلىدىغان جاي، ئۇنىڭ دەرگاھىدۇر!﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى ۋە ئاللىنىڭ بۇ سۆزلىرى مۇسەيلىمە توقۇپ چىققان: ئى قومچاق! سىز پاكلايدىغان نەرسىڭىزنى پاكلاڭ! سىز توسۇپ قالىدىغان سۇ يوق! ۋە سىز دۇغلاشتۇرىدىغان سۇمۇ ھەم يوق! دېگەن سۆزىدىن قانچىلىك يۇقىرى ئورۇندا تۇرىدۇ! دېدى. ئاندىن قەۋمى ئىچىدىكى، ئىسلامىيەتتە قېلىپ قالغان كىشىلەرنى يىغدى ۋە ئاللى يولىدا جىھاد قىلىپ ئاللىنىڭ سۆزىنى زېمىنىدا ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن مۇرتەدلەر بىلەن كۆرەش قىلدى.

اللھ سۇمامەگە ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار تەرەپتىن ياخشى
مۇكاپات بەرسۇن! ۋە ئۇنى ئۆزىنىڭ تەقۋادار بەندىلىرىگە ۋەدە
قىلغان جەننىتى بىلەن ھۆرمەتلىسۇن! ئامىن!

ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى

ئەمرۇنۇل جەمۇھ

ئاقساق پۇتى بىلەن جەننەتكە
دەسسەشنى مەقسەت قىلغان
شەيخ.

ئەمرۇنۇل جەمۇھ - ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن مەدىنە
كاتتىباشلىرىنىڭ بەنى سەلىمە قەبىلىسىدىن تاللانغان
رەھبەرلىرىدىن ۋە مەدىنىدىكى سېخى، ھۆرمەتلىك كىشىلەردىن
بىرى ئىدى.

ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى مۆتىۋەر كىشىلەر ھەر كۈنى
ئەتىگەندە ۋە كەچتە چوقۇنۇش، پەسىللەردە مال ئۆلتۈرۈش،
قىيىنچىلىق يەتكەندە يېلىنىش ئۈچۈن ئۆيلىرىدە بىردىن بۇتنى
تىكلەپ قويۇشنى ئادەت قىلىۋالغان ئىدى.

ئەمرۇنۇل جەمۇھنىڭ بۇتنى "مانات" دەپ چاقىرىلىدىغان
بۇت بولۇپ، ئۇ نەفس ياغاچلاردىن يالغان ئىدى. ئەمرى بولسا
بۇتقا ئەھمىيەت بېرىش، كۆڭۈل بۆلۈش ۋە ياخشى مايلار بىلەن
مايلاشتا ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنلەردىن ئىدى.

ئەمرى مەدىنىدىكى بىرىنچى بېشارەتچى مۇسئەب ئىبنى
ئۆمەيرنىڭ قۇلى بىلەن مەدىنە ئۆيلىرىنىڭ ھەر بىرىگە ئىمان نۇرى
بۆسۈپ كىرگەن ۋاقىتتا، يېشى 60 تىن ئاشقان كىشى ئىدى،
مۇسئەب ئىبنى ئۆمەيرنىڭ قۇلى بىلەن ئۇنىڭ مۇئەۋۋەز، مۇئاز ۋە
خەللاد دەپ ئاتىلىدىغان ئۈچ ئوغلى ئىمان ئېيتقان ئىدى.
ئۇلارنىڭ بىر دوستى بار بولۇپ، ئۇ مۇئاز ئىبنى جەبەل دەپ
چاقىرىلاتتى. ئەمرىنىڭ ئۈچ ئوغلى بىلەن ئوغۇللارنىڭ ئانىسى
ھىندىمۇ ئىمان ئېيتقان ئىدى.

ئەمرى بولسا ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىدىن بىخەۋەر ئىدى. ئەمرىنىڭ ئايالى ھىندى، مەدىنە ئەھلىگە ئىسلامىيەتنىڭ غەلىبە قىلىپ كەلگەنلىكىنى، مۆتىۋەر كىشىلەردىن، ئۆزىنىڭ ئېرى ۋە ئازلا بىرقىسىم كىشىلەردىن باشقىلارنىڭ شېرىك ئۈستىدە قالمىغانلىقىنى كۆردى. ھىندى ئېرىنى ياخشى كۆرەتتى ۋە ھۆرمەتلەيتتى، شۇڭا ئۇنىڭ كۆپۈرلۈك بىلەن ئۆلۈپ كېتىپ، دوزاخقا كىرىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى.

ئەمرى ئازغىنا ۋاقىتتا، نۇرغۇن كىشىلەرنى ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ دىندىن ياندۇرۇپ، مۇھەممەدنىڭ دىنىغا كىرگۈزۈشكە كۈچى يەتكەن مۇسئەب ئىبنى ئۆمەيردىن ئىبارەت بۇ تەشۋىقاتچىغا بالىلىرىنىڭ ئەگىشىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئايالىغا:

— ئى ھىندى! سىز بالىلىرىڭىزنىڭ، بۇ ئەر (مۇسئەب ئىبنى ئۆمەير) گە ئۇچرىشىپ قېلىپ، مۇسئەبتە كۆرگەن ئىشنى بىزنىڭمۇ كۆرۈپ قېلىشىمىزدىن دىققەت قىلىڭ! دېدى. ئايالى:

— ماقۇل، لېكىن سىز ۋە ئوغلىڭىزدىن ئاشۇ ئادەم ئوتتۇرىغا قويغان نەرسىنى ئازراق بولسىمۇ ئاڭلاپ باقسىڭىز بولمامدۇ؟ دېدى. ئەمرى:

— ۋاي ئىسىت! مۇئاز مەن بىلمەي تۇرۇپ، دىندىن يېنىپتۇما؟ دېدى. ئاڭكۆڭۈل ئايال ئېرىگە ئىچى ئاغرىپ:

— ئۇنداق ئەمەس! لېكىن ئۇ بۇ تەشۋىقاتچىنىڭ بەزى بىر سورۇنلىرىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ دېگەن سۆزلىرىنى يادلىۋاپتىكەن! دېدى. ئەمرى:

— ئۇنى قېشىمغا چاقىرىڭلار! دېدى. مۇئاز ئالدىغا كەلگەندە، ئەمىر ئۇنىڭدىن: ماڭا بۇ ئادەمنىڭ دېگەنلىرىدىن ئازراق دەپ بەرگىن! دېدى. مۇئاز:

— ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن:

«بارلىق مەدھىيە، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ تائالاغا خاستۇر! ئۇ ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىباندۇر! قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر! ئى ئاللاھ! ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز! سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز! بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن! غەزەپىڭگە يولۇققانلارنىڭ ۋە ئازغانلارنىڭ يولغا ئەمەس، سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ (يولغا) باشلىغىن!» دېدى. ئەمەلىي بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ:

— بۇ سۆز نېمىدېگەن چىرايلىق! نېمىدېگەن گۈزەل! ئۇنىڭ ھەممە سۆزى شۇنداقمىكەن؟ دەپ سورىدى، مۇئاز: — ھەئە، بەلكى بۇنىڭدىنمۇ چىرايلىق. ئۇنىڭغا بەيئەت قىلامسىز - يا، قەۋمىڭىزنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىپ بولدى! دېدى. ئەمەلىي بىر ئاز جىم تۇرۇپ دېدىكى:

— مەن ماناتقا مەسلىھەت سالماي تۇرۇپ بىر ئىش قىلالمايمەن! ئۇنىڭ بىر نېمە دەيدىغانلىقىغا قاراپ باقاي، دېدى. مۇئاز ئاتىسىغا:

— ئاتا! ئۇ چۈشەنمەيدىغان، سۆزلىمەيدىغان، گاس ياغاچ تۇرسا ئۇنىڭ نېمە دېيىشىنى كۈتەمسىز؟ دېدى. ئاتىسى تەلەپپۇزىنى قاتتىقلاشتۇرۇپ: مەن ساڭا دېدىمغۇ! ئۇنى مەسلىھەتسىز بىر ئىشنى قىلمايمەن دەپ، دېدى - دە، ماناتنىڭ قېشىغا باردى. ئۇلار ئادەتتە بۇتنى سۆزلەتمەكچى بولسا، ئۆزلىرىنىڭ گۇمانىچە، بۇت ئىنئام قىلغان نەرسىنى سۆزلەيدۇ! دەپ قېرى مومايدىن بىرنى بۇتنىڭ كەينىدە تۇرغۇزۇپ، ئۆزلىرى بۇتنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، ساق پۇتىغا تايىنىپ تۇرۇپ سۆزلەيتتى، مانا ئەمەلىي، توكۇر پۇتى بىلەن بۇتنى ئالدىدا تۇرۇپ، بۇتنى مەدھىيە ئوقۇغاندىن كېيىن:

— ئى مانات! سىنىڭ مەككىدىن بىزگە ئەلچى بولۇپ كەلگەن بۇ تەشۋىقاتچىنى بىلىشىڭدە شەك يوق! ئۇ سەندىن باشقىغا يامانلىق قىلمايدۇ!... ئۇ پەقەت، بىزنى ساڭا ئىبادەت قىلىشىمىزدىن توسقلى كەپتۇ! مەن ئۇنىڭدىن شۇنداق چىرايلىق سۆز ئاڭلىغان بولساممۇ، ساڭا مەسلىھەت سالماي ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كېتىشنى يامان كۆردۈم! ماڭا مەسلىھەت بەرگىن! دېدى. بۇ ئەمرىگە ھېچقانداق گەپ قايتۇرمىدى. ئەمىر: — سەن ئاچچىقلاپ قالغان ئوخشايسەن!... مەن ساڭا بۇندىن كېيىن ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان ئىشنى قىلمايمەن! لېكىن چاتاق يوق، مەن ئاچچىقىڭنى يۈتۈپ بولغىچە بىر نەچچە كۈن تەرك ئېتىپ تۇراي! دېدى.

ئەمرىنىڭ بالىلىرى، ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئاتىسىنىڭ «مانات» بۇتتىن ئايرىلماس بولۇپ قالغانلىقىنىمۇ بىلەتتى، لېكىن ئۇلار بۇتنىڭ ئاتىسىنىڭ دىلىدا بۇرۇنقىدەكلا يۇقىرى ئورۇندا تۇرمايۋاتقانلىقىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئاتىسىنىڭ كۆڭلىدىن بۇتنى چىقىرىۋېتىش كېرەكلىكىنى، مانا بۇنىڭ ئاتىسىنىڭ ئىمان ئېيتىش يولى بىلەن ئىكەنلىكىنى بىلىپ يەتتى.

ئەمرىنىڭ بالىلىرى كىچىلىدە دوستى مۇناز ئىبنى جەبەل بىلەن بۇتنىڭ قېشىغا كىرىپ، ئۇنى كۆتۈرۈپ يېزىپ بەنى سەلىمە قەبىلىسىنىڭ ئەخلەت كاتىكىغا تاشلىۋەتتى - دە، ھېچكىمگە تۇيدۇرماي ئۆيلىرىگە قايتىپ كېتىشتى، تاڭ ئاتقاندا ئەمرى بۇتقا سالام بېرىش ئۈچۈن، ئاستاغىنە كىرىپ، ئۇنى تاپالماي ۋاقىراپ تۇرۇپ:

— ۋاي ئىسىت! بۇ كېچىدە، بىزنىڭ ئىلاھىمىزغا كىم ھۇجۇم قىلدى؟ دېدى. لېكىن ئۇنىڭغا ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى، ئۇ ئاچچىقلاپ، ۋاقىراپ - جاقىراپ تەھدىت سېلىپ كايىپ، ئۆيىنىڭ ئىچى - سىرتىنى ئاخشۇردى. ئاخىرى ئۇ بۇتنىڭ كاتەككە

بېشىچە تەتۈر قىلىپ تاشلانغانلىقىنى كۆردى. ئۇ بۇتنى ئېلىپ يۈيۈپ، پۇراقلىق نەرسىلەرنى سۈرۈپ ئورنىغا ئەكىلىپ قويدى ۋە بۇتقا:

— اللھ بىلەن قەسەمكى، ئەگەر مەن ساڭا مۇشۇنداق قىلغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلسەم ئىدىم. ئۇنى جازالايىتىم، دېدى.

ئىككىنچى كېچىسى ياشلار ماناتنىڭ قېشىغا يەنە بېرىپ، تۆنۈگۈنىدەك ئىشلارنى قىلدى، تاڭ ئاتقاندا ئەمىر بۇتنى ئىزلەپ، كاتەكتىكى ئەخلەتلەر ئىچىدىن تاپتى ۋە ئەتىر سۈرۈپ يەنە بۇرۇنقى ئورنىغا قويۇپ قويدى.

ياشلار بۇتقا ھەركۈنى دېگۈدەك مۇشۇنداق قىلىۋەردى، شەيخ ئەمىر بو ياشلارغا تەڭ كېلەلمەي ئاخىر بىركۈن ئۇخلاشتىن ئىلگىرى، بۇتنىڭ قېشىغا بېرىپ، قىلىچنى بۇتنىڭ بېشىغا ئېسىپ قويۇپ بۇتقا:

— ئى مانات! اللھ بىلەن قەسەمكى، ھەقىقەتەن سەن كۆرۈپ تۇرۇۋاتقان بۇ ئىشلارنى كىمنىڭ قىلغانلىقىنى بىلمەيمەن! ئەگەر سەندە ياخشىلىق بولسا، ئۆزەڭنى يامانلىقتىن قوغدا! مانا بۇ قىلىچ سەن بىلەن بىللە! دېگىنىچە ئۆيىگە ئوخلاشقا ماڭدى.

ياشلار ئۇنىڭ رەسمىي ئۇخلىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلغاندا، بۇتنىڭ قېشىغا بېرىپ قىلىچنى بۇتنىڭ بويىدىن ئېلىۋېلىپ، بۇتنى سىرتقا ئېلىپ چىقتى ۋە ئارغامچا بىلەن بىر ئۆلۈك ئىتنى بىرگە باغلاپ، بۇ ئىككىسىنى بەنى سەلىمە قەبىلىسىنىڭ نىجاسەتلەر ئېقىپ كېلىدىغان قۇدۇقىغا تاشلىۋەتتى.

ئەتىگىنى شەيخ ئەمىر ئويغىنىپ، بۇتنى تاپالمىدى، ئۇنى ئىزلەپ چىقىپ ئۇنىڭ قىلىچى ئېلىۋېلىنىپ، ئىت بىلەن

باغلىنىپ قۇدۇققا تاشلانغانلىقىنى كۆردى. بۇ قېتىم ئۇ ئاچچىقىدا ئۇنى تارتىپ چىقارماي شۇ يەردىلا تاشلاپ قويۇپ ئۇنىڭغا:

— «اللھ نامىدىن قىلايىكى قەسەم، ئەمىسە ھەرگىزمۇ ھەقىقىي ئىلاھ تۇرمايتتىڭ ئىت بىلەن چوقۇم بىر يەردە، گەر بولساڭ سەن ئۆزەڭ ئىززەتلىك ئىلاھ» دېدى - دە، قايتىپ كېلىپلا اللھ نىڭ ھەق دىنىغا كىرىپ ئىمان ئېيتتى.

ئەمرۇبۇل جەمۇھ شېرىكلىكتە ئۆتۈپ كەتكەن ھەر بىر سىكۇنتىغا، پۇشايمان بارمىقىنى چىشلىگۈدەك دەرىجىدە ئىماننىڭ ھالاۋىتىنى تېتىپ، پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن دىنىغا يۈزلەندى ۋە ئۆزىنى، مېلىنى، بالىلىرىنى اللھ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىنىڭ ئىتائىتىگە تاپشۇردى.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇھۇد ئۇرۇشى بولدى، ئەمرى ئۈچ ئوغلىنىڭ اللھ نىڭ دۈشمەنلىرىگە قارشى تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى ئەتە - ئاخشاملىرى ئورمان يولۋىسىدەك قاراپ، كۈزىتىپ تۇردى. بالىلار اللھ نىڭ رازىلىقى بىلەن غەلىبە ۋە شېھىتلىققا يېتىشكە ئىشتىياق باغلاشقان ئىدى. بالىلىرىنىڭ بۇ ھەرىكىتى ئەمرىنىڭمۇ قىزغىنلىقىنى ئاشۇردى، ئۇ بالىلىرى بىلەن رەسۇلۇللاھنىڭ بايرىقى ئاستىدا، جىھادقا بېرىشقا بەل باغلىدى، لېكىن بالىلار ئاتىسىنى بەل باغلىغان ئىشتىن توسۇش ئۈچۈن بىرلىككە كەلدى.

ئەمرى بولسا يېشى چوڭ كىشى ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاقساق ماڭاتتى، اللھ جىھادقا چىقماسلىققا ئۆزىسى بار دېگەن كىشىلەردىن ئىدى.

يىگىتلەر ئاتىسىغا:

- اللھ ئۆزىسى بارلارنى كەچۈرگەن تۇرسا، اللھ كەچۈرگەن ئىشقىمۇ ئۆزەڭنى مەجبۇرلامسەن؟ دېدى.

شەيخ ئۇلارنىڭ سۆزىگە ئاچچىقلىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇلار ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ:

— ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ بالىلىرىم مېنى بۇ ياخشىلىقتىن توسۇپ تۇرىۋاتىدۇ، ئۇلار مېنىڭ توكۇرلىقىمنى دەلىل قىلىۋاتىدۇ. اللھ بىلەن قەسەمكى، مەن مۇشۇ ئاقساق پۇتۇم بىلەن جەننەتكە دەسسەشنى ئارزۇ قىلىمەن! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلىرىغا:

— ئۇنى مەيلىگە قويۇۋېتىڭلار! اللھ ئۇنىڭغا شېھىتلىكنى رىزىق قىلىپ بەرسە ئەجەپ ئەمەس، دېدى. بالىلار، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئاتىسىنى توسماي ئىختىيارغا قويۇپ بەردى.

ئۇرۇشقا چىقىش ۋاقتىدا، ئەمرى ئايالى بىلەن مەڭگۈلۈككە خوشلاشقان خوشلاشقۇچىغا ئوخشاش خوشلاشتى، ئاندىن قىبلىگە يۈزلىنىپ قولىنى كۆتۈرۈپ:

— ئى اللھ ماڭا شېھىتلىكنى رىزىق قىلىپ بەرسەڭ! مېنى ئۆيۈمگە زىيان تارتقۇچىلاردىن قىلىپ قايتۇرمىساڭ! دېدى. ئاندىن ئۇ ئۈچ ئوغلى ۋە قەبىلىسىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھىمايىسىدە يۈرۈپ كەتتى.

ئۇرۇش تازا قىزغاندا، كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدىن ئايرىلدى. ئەمرى بىرىنچى سەپكە تەييارلاندى ۋە: — مەن جەننەتكە ئىشتىياق باغلىغان! مەن جەننەتكە ئىشتىياق باغلىغان!... دېگىنىچە مەيدانغا چۈشتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئوغلى خەللا بار ئىدى.

شەيخ ۋە ئۇنىڭ ئوغلى - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دەپ قاتتىق ئۇرۇشتى ۋە ئۇرۇش مەيدانىغا شېھىت بولۇپ يېقىلدى، ئاتا بىلەن بالا ئوتتۇرىسىدىكى شېھىت بولۇش ۋاقتى پەقەت بىر نەچچە مىنۇتلا ئىدى.

ئۇرۇش تۈگىگەن ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆھۈد شېھىتلىرىنى كۆمۈش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپ ساھابىلارغا:

— ئۇلارنى قان ۋە جاراھەتلىرى بىلەن قويۇڭلار! مەن ئۇلارغا گۇۋاھچى! دېدى ۋە اللە يولىدا جاراھەتلەنگەن ھەر قانداق مۇسۇلمان قىيامەت كۈنىسى قېنى ئاققان ھالدا قاننىڭ رەڭگى زەپەرەڭدە، پۇرىقى ئىپارنىڭ پۇرىقىدەك كېلىدۇ، دېدى. ئاندىن يەنە: ئەمرۇبىنۇل جەمۇھنى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى بىلەن دەپنە قىلىڭلار! ئۇ ئىككەيلەن دۇنيادا يېقىن دوستلاردىن ئىدى، دېدى.

اللە ئەمرۇبىنۇل جەمۇھ ۋە ئۇنىڭ ئۆھۈد شېھىتلىرىدىن بولغان يارەنلىرىدىن رازى بولسۇن! ۋە ئۇلارنىڭ قەبرىسىنى نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن ئامىن!!!

ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش

تۇنجى بولۇپ مۆئمىنلەرنىڭ قۇماندانلىقىغا سايلانغان كىشى.

بىزنىڭ تونۇشتۇرماقچى بولغان ساھابىمىز - پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋىتى قويۇق بولغان ۋە ئىسلامغا دەسلەپكى قەدەمدە كىرگەن كىشىلەرنىڭ بىرسى.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسىنىڭ ئوغلى. بولۇپ ئۇنىڭ ئانىسى ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ قىزى ئۆمەييە يەنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھاممىسى ئىدى.

ئۇ يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېيىنى ئاكىسى، چۈنكى ئۇنىڭ ھەمىشەسى بولغان جەھشنىڭ قىزى زەينەب - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ۋە مۆئمىنلەرنىڭ ئانىلىرىدىن بىرى ئىدى.

ئۇ ئىسلامىيەت بايرىقى تۇتقۇزۇلغان كىشىلەرنىڭ تۇنجىسى، شۇنداقلا شۇنىڭدىن كېيىن مۆئمىنلەر باشلىقى بولۇپ سايلانغانلارنىڭ تۇنجىسى.

ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دارۇلئەرقەمگە كىرىشتىن ئىلگىرى مۇسۇلمان بولغان بولۇپ ئىسلامىيەتكە بۇرۇن كىرگەن مۇسۇلمانلاردىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارنى، دىنىنى قۇرەيشلەرنىڭ ئەزىيەتلىرىدىن قوغدىشى ئۈچۈن، مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشقا رۇخسەت قىلغاندا، ئابدۇللاھ مۇھاجىرلارنىڭ ئىككىنچىسى بولغان بولۇپ، بۇ ۋاقىتتا ئەبۇسەلىملا مۇشۇ پەزىلەتكە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالغان ئىدى.

ئاللاھ ئۈچۈن ھىجرەت قىلىش، ئاللاھ يولىدا ۋەتىنىدىن ئايرىلىش، ئۆي - ماكانىدىن ئايرىلىش، ئابدۇللاھ ئۈچۈن بىر يېڭىلىق ئەمەس ئىدى. يېڭى ئىش بولمىدى، ئابدۇللاھ ۋە بەزى يېقىن تۇغقانلىرى، بۇندىن بۇرۇنمۇ ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان ئىدى.

لېكىن ئابدۇللاھنىڭ بۇ قېتىمقى ھىجرىتى ئاۋۋالقى قېتىمقىسىغا قارىغاندا كۆپ سانلىق بولدى. چۈنكى، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر يېقىن تۇغقانلىرى، ئاتىسىنىڭ قەبىلىسىدىن چوڭ - كىچىك قېرى - ياش، ئەر - ئايال، بالا - چاقىلىرى بولۇپ ناھايىتى نۇرغۇن كىشى بىرلىكتە ھىجرەت قىلغان ئىدى. ئۇنىڭ ئائىلىسى ئىسلامىي ئائىلە، قەبىلىسى ئىسلامىي قەبىلە بولغان ئىدى.

ئۇلار مەككىدىن ئايرىلىش بىلەنلا، ئۇلارنىڭ دىيارىنى غەربىلىق باستى: خۇددى بۇندىن بۇرۇن بۇ ھويلىلاردا ھېچكىم ئولتۇرمىغاندەك، بوش قېلىپ، توپا - چاڭ ئۇچۇپ تۇرىدىغان بولۇپ قالغان ئىدى.

ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ماڭغان كىشىلەر ھىجرەت قىلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي، قۇرەيش كاتتىباشلىرى، مۇسۇلمانلار ئىچىدىن كىملىرىنىڭ قېلىپ كىملىرىنىڭ كۆچۈپ كەتكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن، مەككە كۈچلىرىنى چارلىغىلى چىقتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئەبۇجەھل، ئۆتبە ئىبنى رەبىئە مۇبار ئىدى.

ئۆتبە بوران ئۇچۇرۇپ ئىشىكلىرى غىچىرلاپ بەنى جەھشنىڭ ئۆي - ماكانلىرىغا قاراپ: — بەنى جەھشنىڭ يۇرتى ئۆز ئەھلىگە يىغلاۋاتقاندەك بوش قاپتۇ، دېۋىدى، ئەبۇجەھل:

ئۇلار ئۈچۈن ماكانلىرى يىغلاپ قالغۇدەك قانچىلىك نېمىلەر ئىدى ئۇ! دېدى - دە، ئابدۇللاھنىڭ ھويلىسىغا چىقتى.

ئابدۇللاھنىڭ ھويلىسى، ھەممە ھويلىلارنىڭ چىرايلىقى ئىدى، ھەمدە ئەڭ باي كىشىلەرنىڭ ھويلىسى ئىدى. ئەبۇجەھلى بۇ ھويلىنىڭ بايلىقلىرىنى خۇددى پادىشاھ ئۆز مۈلكىگە ئىشلەتكەندەك ھويلا بىلەن قوشۇپ ئىشلەتكىلى تۇردى.

ئابدۇللاھ ئەبۇجەھلىنىڭ ئۆز ھويلىسىدا قىلغان ئىشلىرىنى ئاڭلاپ كەلگەندە، بۇ ئەھۋالنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھقا:

— ئى ئابدۇللاھ! اللھ سېنىڭ ئۇ ھويلاڭنىڭ ئورنىغا جەننەتتىن ھويلا بەرسە رازى بولمامسەن؟ دېۋىدى. ئابدۇللاھ جاۋابەن: رازى بولمەن! ئى رەسۇلۇللاھ! دېدى ۋە ئابدۇللاھنىڭ ۋۇجۇدى خۇشاللىقتىن يايىراپ كەتتى كۆز ئالدىدا بالىدە يورۇپ كەتكەن بولدى.

ئابدۇللاھ، بىرىنچى ۋە ئىككىنچى قېتىملىق ھىجرەتتە، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن مەدىنىگە ئورۇنلاشماي تۇرۇپ ۋە قۇرەيشلەردىن يەتكەن ئەزىيەتتىن كېيىن، ئەنسارىلارنىڭ ھىمايىسىدە كۆرگەننىڭ تەمىنى تېتىماي تۇرۇپلا، اللھ ئابدۇللاھنىڭ ئۆز ھاياتىدا ھېس قىلغان ئىمتىھانلارنىڭ ئەڭ قاتتىقىنى ۋە مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن ئۇچرىغان ئەڭ قاتتىق سىناقلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈشنى خالىدى. بىز بۇ ۋەقەلىككە قۇلاق سالايلى:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلامىيەتتىكى تۇنجى قېتىملىق ئەسكىرى ئىشقا قۇماندان قىلىش ئۈچۈن ساھابىلاردىن سەككىز كىشىنى تاللىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئابدۇللاھ ۋە سەئىد ئىبنى ئەبۇۋاقاسمۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا:

مەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىن ئۇسسۇزلۇق ۋە ئاچلىققا چىدىيالايدىغانلىرىڭلارنى باشلىق قىلىمەن! دېگىنىچە بايراقىدىن

بىرنى ئابدۇللاھقا تۇتقۇزدى. ئابدۇللاھ بىر بۆلۈك مۆمىنلەردىن تەركىپ تاپقان كىشىلەرگە باشلىق بولغانلارنىڭ تۇنجىسى ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھنىڭ ماڭىدىغان يولىنى كۆرسىتىپ، ئۇنىڭغا بىر پارچە خەت بەردى ۋە بۇ خەتنى ئىككى كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن ئاندىن ئوقۇشقا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. قوشۇن ئىككى كۈنلۈك مۇساپىنى بېسىپ بولغاندىن كېيىن ئابدۇللاھ خەتكە قاردى، خەتتە:

- «سەن خېتىمنى ئوقۇغاندىن كېيىن تائىپە بىلەن مەككە ئۆتتۈرىسىدىكى «نەخلە» دېگەن جايغا بېرىپ ئۇ يەردە قۇرەيشلىكلەرنى ماريلاپ، ئۇلارنىڭ خەۋىرىنى بىزگە ئېلىپ كەل!» دېيىلگەن ئىدى.

ئابدۇللاھ خەتنى ئوقۇپ بولۇپ، كۆڭلىدە اللە نىڭ ئەلچىسىنىڭ بۇيرىقىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن (بېشىم بىلەن) تەييار تۇرىمەن! دېگەننى ئويلىدى - دە، قوشۇندىكىلەرگە قاراپ:

ھەقىقەتەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى قۇرەيشلىكلەرنى ماريلاپ ئۇلارنىڭ خەۋەرلىرىنى ئېلىپ كېلىشىم ئۈچۈن «نەخلە» دېگەن جايغىچە بېرىشىمنى بۇيرىدى ۋە مېنى سىلەردىن بىرەرسىڭلارنى مەن بىلەن بىللە بېرىشقا مەجبۇرلىشىمدىن توستى! كىمكى شېھىتلىكنى خالىسا ۋە ئۇنىڭغا قىزىقسا، مەن بىلەن ماڭسۇن، كىمكى بۇنى خالىمىسا ئۇنىڭغا مالا مەت قىلىنمايدۇ، قايتىپ كەتسۇن! دېدى. كۆپچىلىك ھەممىسى بىردەك:

— پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىنى بەجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بىز تەييار! بىز سېنى اللە نىڭ ئەلچىسى قەيەرگە بۇيرىغان بولسا، بىز سەن بىلەن شۇ يەرگە بېرىشقا تەييارمىز! دېيىشتى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ”نەخلە“ دېگەن جايغىچە بېرىپ، قۇرەيشلىكلەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئىگەللەش ئۈچۈن تاغ يوللىرىنى چارلاشقا باشلىدى.

شۇ ئەسنادا، ئۇلار يىراق بىر جايدىن قۇرەيشلىكلەرنىڭ كارۋىنىنى كۆرۈپ قالدى، بۇ كارۋاندا تۆت ئەر كىشى بولۇپ، ئۇلار: ئەمرى ئىبنى ھەزرىمى، ھەكەم ئىبنى كەيسان، ئوسمان ئىبنى ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشى مۇغىرە ئىدى. ئۇلار بىلەن بىرگە تېرە، قۇرۇق ئۆزۈم ۋە باشقا نەرسىلەردىن ئىبارەت تىجارەت ماللار بار ئىدى.

بۇ ۋاقىتتا ساھابىلار نېمە قىلىشنى مەسلىھەت قىلىشقىلى تۇردى. بۇ كۈنلەر بولسا، ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايلىرىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى ئىدى، ئۇلار ئاخىرى:

– ئەگەر بىز ئۇلار بىلەن ئۇرۇشساق، ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايلاردا ئۇرۇشقان بولىمىز! بۇنىڭ بىلەن بۇ ئاينىڭ ھۆرمىتىنى قىلمىغان بولىمىز! نەتىجىدە بارلىق ئەرەبلەرنىڭ غەزىپىگە قالمىز!... ئەگەر بىز بۇ كۈننىڭ ئۆتۈپ كېتىشىنى كۈتسەك، ئۇلار خاتىرجەم ئۆتۈپ كېتىۋېرىدۇ دېيىشتى.

ئۇلار مەسلىھەتلىشىۋېرىپ، ھەتتا ئۇلارنىڭ پىكىرلىرى: ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ قولىرىدىكى ماللىرىنى غەنىمەت ئېلىشقا بىرلىككە كەلدى. ئۇلار بىر قانچە سىكونتتىلا، ئۇلاردىن بىرىنى ئۆلتۈرۈپ ئىككىنى ئەسىرگە ئالدى، يەنە بىرىنى قاچۇرۇپ قويدى.

ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ قوشۇندىكىلەر ئەسىر ۋە كارۋان ماللارنىڭ مەدىنى تەرەپكە ھەيدەپ ماڭدى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ، قىلغان ئىشلىرىدىن خەۋەر

بەرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئابدۇللاھقا مۇنداق دېدى:

— اللہ بىلەن قەسەمكى، مەن سىلەرنى ئۇرۇشۇشقا ئەمەس بەلكى، قۇرەيشلىكلەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئوقۇپ كېلىشكە ۋە ئۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى كۈزەتتىشكە... بۇيرۇغان دېدى ۋە ئىككى ئەسىرنى ئۇلارنىڭ پوزىتسىيىسىگە قاراپ بىر تەرەپ قىلىشقا قويۇپ كارۋاندىكى نەرسىلەردىن يۈز ئۇرۇپ ئۇنىڭدىن ھېچنېمە ئالدىمىدى.

بۇ ۋاقىتتا، ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ سۆھبەتداشلىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ تۈگىشىدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلىشتى.

ئۇلارنىڭ ئەھۋالى يامانلاشتى، ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان قەبرىنىداشلىرى، ئۇلارغا مالا مەت قىلىشقا ۋە ئۇچرىغان ھامانلا: — پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلغۇچىلار... دەپ، ئۇلاردىن ئۆزلىرى تارتىشقا باشلىدى.

ھەمدە يەنە قۇرەيشلىكلەرنىڭ مۇشۇ ھادىسە ۋە سەۋەبى بىلەن پەيغەمبىرىمىزگە ھۇجۇم قىلىشقا ۋە ئۇرۇنۇپ تۇتۇۋېلىنغان ئەسىر ۋە ئولجىلارنى قەبىلىلەر ئارىسىدا ئاشكارىلاپ:

— ھەقىقەتەن مۇھەممەد، ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئاياللارنى ھالال قىلدى ۋە بۇ ئايدا قان تۆكتى! ئولجا ئالدى، ئەزلەرنى ئەسىر ئالدى، دېگەن ۋاقىتلىرىدا، ئۇلارنىڭ روھى ئازابى تېخىمۇ ئېغىرلاشتى.

سىز ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ سۆھبەتداشلىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ قىلىپ سالغان ئىشلىرىغا قانچىلىك دەرىجىدە پۇشايمان قىلغانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ سەۋەبىدىن پەيدا بولغان خاپىلىق

سەۋەبىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن، قانچىلىك دەرىجىدە خىجىل بولغانلىقىنى سورىمايلا قويۇڭ!

ئۇلارغا يەتكەن خاسلىق قاتتىق مۇسبەت ئېغىرلاشقان ۋاقىتىدا، اللە نىڭ ئۇلارنىڭ ئىشىدىن رازى بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزگە بۇ ئىش توغرىسىدا ۋەھىي چۈشۈرۈلگەنلىكى توغرىسىدا خۇش بېشارەت بېرىلدى.

بۇ چاغدا ئۇلارنىڭ قانچىلىك خۇشال بولۇپ كەتكەنلىكىنى سورىماڭ، كىشىلەر قۇچاق ئاچقان، خۇش - بېشارەت بەرگەن، تەبرىكلەپ، قورئان كەرىمدىن ئۇلارنىڭ ئىشى توغرىلىق چۈشكەن ئايەتنى ئوقۇغان ھالەتتە، ئۇلارغا يۈزلەندى. پەيغەمبىرىمىزگە اللە نىڭ مۇنۇ ئايىتى چۈشكەن ئىدى.

﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۇلار سەندىن: «ھارام قىلىنغان ئايدا ئۇرۇش قىلىشقا بولامدۇ» دەپ سورىشىدۇ، ئېيتقىنكى، «بۇ ئايدا ئۇرۇش قىلىش چوڭ گۇناھ، اللە نىڭ يولىدىن توسۇش ۋە اللە قا كۆپرەك قىلىش، مەسچىت ھەرەمدە (ئىبادەت قىلىشتىن) توسۇش، مەسچىت ھەرەمدىن ئاھالىنى ھەيدەش، اللە نىڭ دەرگاھىدا تېخىمۇ چوڭ گۇناھتۇر، پىتىنە (مۆئمىنلەرگە زىيانكەشلىك قىلىش) ئادەم ئۆلتۈرۈشتىنمۇ قاتتىق گۇناھتۇر».

بۇ ئايەتلەر چۈشكەن ۋاقىتىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىلى يورۇپ كەتتى ۋە كارۋاندىكى ماللارنى ئالدى، ئەسىرلەرنى تۆلەم ئېلىپ قويىۋەتتى، ئابدۇللاھ ۋە ئۇنىڭ سۆھبەتداشلىرىنىڭ قىلغان ئىشىدىن رازى بولدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئۆلتۈرگىنى، مۇسۇلمانلارنىڭ قېنىنى تۆككەن تۇنجى مۇشرىك، ئۇلارنىڭ بايرىقى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز قولى بىلەن چەگكەن تۇنجى بايراق، قۇماندان ئابدۇللاھ مۆئمىنلەرنىڭ باشلىقى! دەپ چاقىرىلغان تۇنجى كىشى.

بەدىر ئۇرۇشى بولغاندا ئابدۇللاھ ئىمانغا لايىق ھالدا باتۇرلارچە ئېلىشتى ئاندىن ئۆھۇد ئۇرۇشى بولدى، بۇ ئۇرۇشتا ئابدۇللاھ بىلەن ئۇنىڭ سۆھبەتدىشى سەئىد ئىبنى ئەبۇۋاققاسنىڭ ئۇنتۇلمايدىغان بىر ۋەقەلىكى بولۇپ ئۆتكەن بولۇپ، بىز بۇ ۋەقەلىكنىڭ تەپسىلاتىنى بايان قىلىپ بېرىشكە، سەئىدنىڭ ئۆزىنى تەكلىپ قىلالى! سەئىد ئىبنى ئەبۇۋاققاس مۇنداق دەيدۇ:

— ئۆھۇد ئۇرۇشى بولغاندا، ماڭا ئابدۇللاھ ئۇچراپ قېلىپ: سەن اللە تائالاغا دۇئا قىلمامسەن؟ دېدى. مەن:

— قىلمەن! دېدىم - دە، بىز بىرلىكتە بىر چەتكە چىقتۇق. مەن دۇئا قىلىپ: «ئى اللە! مەن دۈشمەنگە ئۇچراشسام، قاتتىق ئۇرۇشالايدىغان، مېنى ئاچچىقى يامان دۈشمەنگە ئۇچراشتۇرغىن! مېنىڭ شۇنداقلا بىلەن ئۇرۇشمەن. ئاندىن مېنىڭ ئۆنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇ ئۇنىڭ قىلىچىنى ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ماڭا ئۇتۇقلۇق بەرگىن! دېدىم. ئابدۇللاھ مېنىڭ دۇئايمغا، ئامىن! دەپ بەردى. ئاندىن ئابدۇللاھ دۇئا قىلىپ: ئى اللە! ماڭا ئاچچىقى يامان، ئۆزى كۈچلۈك دۈشمەننى رىزىق قىلىپ بەرگىن! مەن ئۇنىڭ بىلەن سەن ئۈچۈن ئۇرۇشمەن. ئۇ مەن بىلەن ئۇرۇشىدۇ، ئاندىن ئۇ مېنى تۇتۇپ، مېنىڭ بۇرۇنۇمنى، قۇلقىمنى كېسىۋالىدۇ! مەن ساڭا ئۇچراشسام، سەن مەندىن:

— سېنىڭ بۇرۇنۇڭ نېمە بولۇپ كېسىلگەن؟ قولىڭگۇچۇ؟ دەپ سورىساڭ. مەن دەرھال:

— سېنى ۋە پەيغەمبىرىڭنى دەپ كېسىلگەن! دەيمەن، ئاندىن سەن يەنە:

— راست گەپ قىلىدىڭ! دەيسەن، دېدى.

سەئىد ئىبنى ئەبۇۋاققاس يەنە مۇنداق دەيدۇ:

— ئابدۇللاھنىڭ دۇئاسى، مېنىڭ دۇئايىمدىن ياخشى بولدى! مەن چۈشتىن كېيىن ئۇنىڭ پارچە - پارچە بولۇپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى، بۇرۇن ۋە قۇلقىنىڭ دەرەخكە يىپ بىلەن ئېسىلىپ قويۇلغانلىقىنى كۆردۈم! دەيدۇ.

اللھ ئابدۇللاھنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ تاغىسى، يەنى شېھىتلەرنىڭ سەركەردىسى - ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەللىبنى ھۆرمەتلىگەندەك، ئۇنىمۇ شېھىتلىك بىلەن ھۆرمەتلىدى. رەسۇلۇللاھنىڭ مۇبارەك كۆز ياشلىرى ئۇ ئىككىسىنىڭ شېھىتلىكىنىڭ خۇش پۇراقلىرى بىلەن پۈركەلگەن قەبرە توپىسىنى نەمدەۋەتتى...

”ساھابىلار ھاياتىدىن تاللانمىلار“ دېگەن كىتابنىڭ بىرىنچى بۆلۈمى تۈگىدى. بارلىق ھەمدۇسانا ۋە ماختاش اللھ تائالاغا خاستۇر.

ئەبۇئوبەيدە ئىبنى جەرراھ

"ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ
ئىشەنچلىك ئادىمى بار، بۇ
مىللەتنىڭ ئىشەنچلىك ئادىمى
ئەبۇ ئوبەيدە"

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

ئەبۇ ئوبەيدە چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان، قەددى
قەمىتى كىلىشكەن، ئېگىز بويلىق ئورۇق، زىلۋا ئادەم بولۇپ،
قارىغۇچىنىڭ كۆزى راھەتلىنىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشقان كىشى
چىقىشىپ دوست بولۇپ قالىدىغان خۇش تەبىئەتلىك كىشى
ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ يەنە ناھىيىتى كەمتەر، شەرمى -
ھايالىق كىشى ئىدى. بىراق مەرتلەر سىنىلىدىغان مەيدانلاردا
بولسا خۇددى ھۇجۇمغا تەييارلانغان يولۋاسقا ئايلىناتتى.

مانا بۇ كىشى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مىللىتىنىڭ
ئىشەنچلىك ئادىمى، ئامىرىيىنى ئابدۇللا ئىبنى جەرراھ بولۇپ "ئەبۇ
ئوبەيدە" دەپ ئاتالغان. ئابدۇللا ئىبنى ئۆمەر ئۇنى سۈپەتلەپ:
قۇرەيش قەۋمى ئىچىدە يۈزى ئەڭ نۇرلۇق، ئەخلاقى ئەڭ گۈزەل،
ناھايتى ھايالىق، ھەرگىز يالغان سۆزلىمەيدىغان، باشقىلارنىمۇ
يالغانچىغا چىقارمايدىغان ئۈچ ئادەم بولۇپ ئۇلار - ئەبۇبەكرى،
ئوسمان ئىبنى ئەففان ۋە ئەبۇ ئوبەيدە، دېگەن ئىدى.

ئەبۇ ئوبەيدە دەسلەپكى قەدەمدە ئىسلامغا كىرگۈچىلەردىن
بولۇپ، ئەبۇبەكرىدىن بىر كۈن كېيىن ئەبۇبەكرىنىڭ ۋاستىسى
بىلەن ئىمان ئېتىقان. ئەبۇبەكرى ئۇنى ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق،
ئوسمان ئىبنى مەزۇن، ئەرقەم ئىبنى ئەبىل ئەرقەملەر بىلەن بىللە

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. ئۇلار شاھادەت كەلىمىسىنى ئېيتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بۈيۈك ئىسلام دىنىنىڭ تايانچ تۇۋرۇكلىرىدىن بولۇپ قالدى.

ئەبۇ ئوبەيدە باشقا مۇسۇلمانلار بېشىدىن كەچۈرگەن ئېغىر سىناقلارنى بېشىدىن كەچۈردى. ئۇ دەسلەپتە ئىمان ئېيتقان مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە ھېچقانداق بىرىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى تارتىمىغان ئېغىر ئازاپ ئوقۇبەتلەرنى تارتتى. لېكىن ئۇ ھېچقانداق تەۋرەنمەي ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە سادىق بولدى. بەدى ئۇرۇشدا ئۇنىڭ بېشىغا كەلگەن سىناق ھەرقانداق بىر ئىنساننىڭ تەسەۋۋۇرىغا سىغمايدىغان سىناقلاردىن ئىدى.

بۇ كۈنى ئەبۇ ئوبەيدە ئۆلۈمدىن قورقماس جاسارىتى بىلەن دۈشمەن سېپىنى يېرىپ يۈرۈپ جەڭ قىلدى. ئۇنىڭ جاسارىتى دۈشمەنلەرنى ساراسىمىگە سېلىۋەتتى، قۇرەيشلەرنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرىمۇ ئۇنىڭ ھۇجۇمىدىن ئېھتىيات قىلىشىپ ھەر قېتىم ئۇنىڭ ئۇدۇلغا توغرا كېلىپ قالسا، ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىشتاتتى. لېكىن ئۇلار ئىچىدىكى بىر ئادەم، ئۇ ھەر بىر ھۇجۇمغا ئۆتكەندە ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرىۋالاتتى. ئەبۇ ئوبەيدە ئۇ ئادەمدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچۇرشىشتىن قاچاتتى.

ھېلىقى ئادەم ھۇجۇمنى كۈچەيتكىلى تۇردى، ئەبۇ ئوبەيدە ھە دەپ ئۇ ئادەمگە ھۇجۇم قىلىپ قىلىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ تۇرسىمۇ، ئۇ ئادەم ئۇنىڭ بىلەن باشقا دۈشمەنلەر ئارىسىدا تۇرۇۋېلىپ ئاخىردا ئۇنىڭ سەبرى قاچىسىنى تاشتۇرىۋەتتى. ئۇ چىداپ تۇرالماي قېلىپ بىلەن ئالدىدىكى ئۇ ئادەمنى چېپىپ ئوتۇردىن ئىككى پارچە قىلىۋەتتى، ئۇ ئادەم يەرگە يىقىلدى.

ھۆرمەتلىك كىتاپخان سىز ئۇ ئادەمنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلەمسىز؟ ئۇ بولسىمۇ ھېچكىمنىڭ تەسەۋۋۇرىغا سىغمايدىغان بىر شەخس بولۇپ، دەل ئەبۇ ئوبەيدىنىڭ ئاتىسىدۇر.

ئەبۇ ئوبەيدە ئۆز ئاتىسىنى چېپىپ تاشلىدى. ياق، ئۇ ئاتىسىنى ئەمەس بەلكى ئاتىسىنىڭ دىلىدىكى شېرىك ئەقىدىسىنى چېپىپ تاشلىغان ئىدى، ئۇنىڭ ھەققىدە ئاللا تائالا: ”ئاللاھ ۋە ئاخىرەتكە ئىشىنىدىغان كىشىلەرنىڭ ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەر بىلەن قارشىلاشقانلارنى – ئۇلارنىڭ ئانىلىرى، ئوغۇللىرى، قېرىنداشلىرى، ئورۇق – توغقانلىرى بولغان تەغدىرىمۇ دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمەيسەن، ئەنە شۇلارنىڭ ئىمانىنى ئاللاھ مەھكەم قىلدى ۋە ئۆز دەرگاھىدىن بولغان روھ بىلەن ئۇلارنى كۈچەيتتى. ئاللا ئۇلارنى ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ. ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولىدۇ، ئاللاھتىن ئۇلارمۇ مەمنۇن بولىدۇ. ئەنە شۇلار ئاللاھنىڭ قوشۇنىدۇر، بىلىڭلاركى ئاللاھنىڭ قوشۇنى مەخسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر“. دېدى.

ئۇنىڭ دادىسىنى ئۆلتۈرىشى ھەرگىزمۇ تاسادىپىي يۈز بەرگەن ئىش بولماستىن بەلكى ئۇنىڭ ئاللاھقا بولغان ئىمانى، پەيغەمبەر ئەلەھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىنغا بولغان سادىقلىقى، ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى نۇرغۇنلىغان روھلار ھەۋەس قىلغىدەك دەرىجىگە يەتكەندى.

مۇھەممەت ئىبنى جەئەفەر رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: خىرىستىيانلاردىن تەركىب تاپقان بىر بۆلۈك ئەلچىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئى ئەبۇ قاسىم ! بىز ئىختىلاپ قىلىشىپ قالغان ئىشتا ھۆكۈن چىقىرىشى ئۈچۈن ساھابىلىرىڭ ئىچىدىن ئۆزەڭ رازى بولىدىغان بىرىنى ئەۋەتكەن.

بىزنىڭ نەزىرىمىزدە سىلەر رازى بولغىدەك ھۆكۈم چىقارغۇچىلارسىلەر، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«سىلەر كەچتە كېلىڭلار، مەن سىلەرگە ناھايتى ئىشەنچلىك بىرسىنى قوشۇپ بېرىمەن، - دېدى. ئۆمەر رەزىيالاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۇ كۈنى پىشىن نامىزى ئۈچۈن مەسچىتكە بۇرۇن چىقتىم، گەرچە مەن ھوقۇققا قىزىقمىساممۇ لېكىن شۇ كۈنى ئاشۇ ئىشەنچلىك كىشىنىڭ مەن بولۇپ قېلىشىمنى تولىمۇ ئۈمۈت قىلدىم. پىشىن نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپقا تەكشى نەزەر سېلىپ چىقتى، مەن مېنى چاقىرىپ قالسىكەن، دەپ بويۇمنى سوزۇپ قاراپ كەتتىم، بىراق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاكى ئەبۇ ئوبەيدىنى كۆرگىچە ھەممە ياققا قاراپ ئۇنى تاپقاندىن كېيىن ئۇنى چاقىرىپ:

سەن ئۇلار بىلەن بىرگە بېرىپ ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشىپ قالغان ئىشتا ئۇلار ئارىسىدا ئادىل ھۆكۈم چىقىرىپ بېرىپ كەلگىن!» دېدى. مەن ئۆز - ئۆزىگە: بۇ شەرەپكە ئۇ ئېرىشۋالدى، دېدىم.

ئۇ ئىشەنچلىك بولۇپلا قالماي يەنە ناھايتى ئامانەتدار ئىدى. ئۇنىڭ بۇ خىسلىتى نۇرغۇن ئىشلاردا ئىپادىلەنگەن ئىدى، بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيشلەردىن بىرقانچە كىشىنى كارۋانلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ئۇلار بىلەن بىر تولۇم خورمىمۇ بەردى. ئۇزۇقلۇق ئۈچۈن بۇندىن باشقا نەرسە يوق ئىدى. ئۇ ھەر كۈنى ھەر بىر ئادەمگە بىر تاللا خورما بېرەتتى، كىشىلەر بۇ خورمىنى شورائىتى، ئاندىن سۇ ئىچەتتى. بۇ ئۇلارنىڭ بىر كېچە كۈندۈزلىك ئوزۇقى ئىدى.

ئوھۇد ئۇرۇشىدا مۇسۇلمانلار مەغلۇب بولغاندا مۇشرىكلارنىڭ باشلىقلىرى : بىزگە مۇھەممەدنى كۆرسىتىڭلار! بىزگە مۇھەممەدنى كۆرسىتىڭلار! دەپ توۋلاشقا باشلىدى. ئەنە شۇ ھاللىق ۋاقىتتا ئەبۇ ئوبەيدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى جان پىدالىق بىلەن قوغداپ تۇرغان ئون ساھابىنىڭ بىرى ئىدى. جەڭ ئاخىرلاشقان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇدۇل چىشى چۈشۈپ، چېكىسى يېرىلىپ، تۆمۈر كىيىمنىڭ ئىككى تال ھالقىسى ئۇنىڭ مەڭزىگە كىرىپ كەتكەن ئىدى، ئەبۇ بەكرى كېلىپ ھالقىنى ئالماقچى بولغان ئىدى، ئەبۇ ئوبەيدە - مەن قەسەم قىلايىكى! بۇ ئىشنى ماڭا قوي! دېدى.

ئابا بەكرى ئۇنىڭغا بەردى. ئەبۇ ئوبەيدە ئەگەر قولى بىلەن تارتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئازار يېتىشتىن ئەنسىرەپ ھالقىنى ئۇدۇل چىشى بىلەن تارتقان ئىدى ئۇنىڭ ئۇدۇل چىشى چۈشۈپ كەتتى. ئاندىن يانا بىر ئۇدۇل چىشى بىلەن ھالقىنىڭ يەنە بىرىنى تارتتى. شۇنىڭ بىلەن يەنە بىر ئۇدۇل چىشىمۇ چۈشۈپ كەتتى. ئەبۇ بەكرى:

ئەبۇ ئوبەيدە چىشى چۈشۈپ كەتكەنلەرنىڭ ئەڭ چىرايلىقى بولدى، دېدى.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات چېغىدىكى بارلىق غازاتلارغا تولۇق قاتناشقاندى.

سەففە كۈنى (يەنى ئەبۇ بەكرى سىددىق خەلىپىلىككە ئولتۇرغان، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىنغان كۈن) ئۆمەر ئەبۇ ئوبەيدىگە:

قوللىنى ئاچ، مەن ساڭا بەيئەت قىلاي! چۈنكى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ھەر مىللەتنىڭ بىر ئىشەنچلىك ئادىمى بار، سەن بۇ ئۆمەتنىڭ ئىشەنچلىك ئادىمى» دېگىنىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دەيدۇ. ئەبۇ ئوبەيدە: مەن پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام نامازغا ئىمام بولۇشقا بۇيرىغان، ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغانغا قەدەر ئىمام بولغان ئادەمنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيمەن، دېدى. ئاندىن ئۇ ئەبۇ بەكرى سىددىققا بەيئەت قىلدى ۋە ئەبۇ بەكرىنىڭ ئىشلىرىدا ياخشى مەسلەكداش، ياخشى ياردەمچى بولۇپ قالدى.

خەلىپىلىك ۋەزىپىسى ئۆمەرگە كەلگەندە ئۇ يەنە خەلىپە ئۆمەرگە بەيئەت قىلىپ ئۇنىڭ يېقىن ئادەملىرىدىن بولۇپ تۆۋەندە ھېكايە قىلىنماقچى بولغان بىر ئىشتىن باشقا ھەرقانداق ئىشتا ئۇنىڭ بويرۇقىدىن چىقمىدى.

سىز ئۇنىڭ بويرۇقىغا بويسۇنمىغان ئىشنىڭ زادى قايسى ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەمسىز؟

بۇ ئىش ئەبۇ ئوبەيدە شام دىيارىدا تۇرغان چاغلىرىدا يۈز بەرگەن ئىدى. ئاللاھ ئۇنىڭ قۇلى ئارقىلىق پۈتكۈل شام زېمىنىنى فەتىھ قىلغانغا قەدەر ئۇ شام دىيارىدىكى مۇسۇلمانلارغا يېتەكچىلىك قىلىۋاتاتتى. ئىشغال قىلىنغان رايۇنلارنىڭ دائىرىسى شەرىقتە فۇرات دەرياسىغىچە. شىمالدا كىچىك ئاسىياغىچە كېڭەيگەنىدى.

بۇ مەزگىلدە شام دىيارىدا ئەزىلدىن ئاز كۆرۈلىدىغان ۋابا كېسىلى تارقاپ نۇرغۇن كىشىلەر ھالاك بولۇشقا باشلىدى. خەلىپە ئۆمەر ئەبۇ ئوبەيدەدىن ئەنسىرەپ ئاخىرى ئۇنىڭغا:

ساڭا جىددىي ھاجىتىم بار، سەندىن باشقا بىرى بۇ ئىشنىڭ ھاجىتىدىن چىقالمايدۇ، تېز قايتىپ كەل» دېگەن مەزمۇندە خەت يازىدۇ. ئۇ ئۆمەرنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن: مەن مۆمىنلەرنىڭ باشلىقنىڭ ھاجىتىنى بىلىدىم، ئۇ ھايات قالالمايدىغان بىر ئادەمنىڭ ھايات قېلىشىنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، دېدى ھەمدە مۇنداق دەپ جاۋاب خەت يازدى: مۆمىنلەرنىڭ

خەلىپىسى! سىزنىڭ ماڭا بولغان ھاجىتىڭىزنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىدىم، مەن مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئىچىدە تۇرۇپ ئۇلارنىڭ بېشىغا كەلگەن بالا قازادىن ئۆزەمنى قاچۇرۇشنى لايىق كۆرمەيمەن، ھەتتا ئاللاھ ئۇلار بىلەن مېنىڭ ئارىلىقىدا ئۆز ھۆكۈمىنى چىقارغىچە مەن ئۇلاردىن ئايرىلىشنى خالىمايمەن، سىز بۇ خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان مېنى بويىرىقىڭىزدىن ئازات قىلىۋېتىڭ ھەم مېنىڭ بۇ يەردىن كەتمەسلىكىمگە روخسەت قىلىڭ، دەپ جاۋاب يازدى.

ئۆمەر خەتنى ئوقۇپ بولۇپ يىغلاپ كەتتى. باشقىلار ئۇنىڭ بۇقەدەر قاتتىق يىغلىغانلىقىنى كۆرۈپ: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ئەبۇ ئوبەيدە ئۆلۈپتىمۇ؟ دەپ سورىدى. ئۆمەر: ياق، لېكىن، يېقىنلىشىپ قاپتۇ، دېدى.

ئۆمەرنىڭ گۇمانى راست چىقتى، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئەبۇ ئوبەيدە ۋابا كېسىلىگە گىرىپتار بولدى. ئۆلۈم ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاندا ئۇ قوشۇندىكىلەرگە مۇنداق ۋەسىيەت قىلدى: مەن سىلەرگە شۇنداق بىر ۋەسىيەت قالدۇرايىكى، ئەگەر ئۇنى قۇبۇل قىلساڭلار داۋاملىق ئۈستۈدە تۇرۇسىلەر، ناماز ئوقۇڭلار، رامزان روزىسىنى تۇتۇڭلار، سەدىقە قىلىڭلار، ھەج قىلىڭلار، كىشىلەرنى ھەققە تەۋسىيە قىلىڭلار، رەھبەرلىكلەرگە نەسىھەت قىلىڭلار يەنى ئۇلار بىرەر ئىشتا خاتالاشسا ئۇ خاتاسىنى ئۇلارغا كۆرسۈتىپ قويۇڭلار، ئۇلارنى ئالدىماڭلار يەنى خاتا قىلغان ئىشلىرىنى كۆرسۈتۈپ بەرمەي قالماڭلار، مال - دۇنيا سىلەرنى ھالاك قىلمىسۇن. ئىنسان مېڭ يىل ياشىغان تەقدىرىدەمۇ يەنىلا سىلەرگە مەلۇملۇق بولغان بۇ ئۆلۈمدىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدۇ، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ۋە رەھمۇتۇللاھ، دېدى ئاندىن مۇنازغا: - ئى مۇناز! كىشىلەرگە ناماز ئوقۇپ بەر، دېدى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇنىڭ پاك روھى ئاسمانغا كۆتۈرۈلدى. مۇناز ئورنىدىن تۇرۇپ: ئى خالايتىقلار! سىلەر ياخشى بىر قېرىندىشلىقلاردىن

ئاپرىلىدىڭلار، ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن قەلبى
بۇنىڭدىنمۇ پاك، ئاداۋەتتىن يىراق، ئاخىرەتنى بۇنىڭدىنمۇ بەك
ياخشى كۆرۈدىغا، بۇنىڭدىنمۇ بەك ياخشى نەسىھەت قىلىدىغان
باشقا بىرەر ئادەمنى كۆرۈپ باقمىدىم، ئۇنىڭغا ئاللاھتىن رەھمەت
تەلەڭلار، ئاللاھ سىلەرگىمۇ رەھمەت قىلسۇن! دېدى

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد

«قۇرئان چۈشكەن پېتى ئوقۇپ
ئۆزىنى خۇشال قىلماقچى بولغان
ئادەم ئىبنى ئۇممۇ ئەبدى
ئوقۇغاندەك ئوقۇسۇن»

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

ئۇ ۋاقىتلاردا ئۇ تېخى بالاغەت يېشىغا يەتمىگەن ئۆسمۈر بولۇپ كىشىلەردىن يىراق جايدا، مەككىنىڭ تاغ جىلغىلىرىدا قۇرەيشلەرنىڭ ئاقساقىلى ئۆتبە مۇئىتتىن قويللىرىنى باقاتتى، كىشىلەر ئۇنى "ئىبنى ئۇممۇ ئەبدى" دەپ چاقىرىشاتتى، ئەمما ئۇنىڭ ئۆز ئىسمى ئابدۇللاھ، ئاتىسىنىڭ ئىسمى مەسئۇد ئىدى.

ئۇ ئۆز مىللىتىدە ئاشكارا بولغان پەيغەمبەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئاڭلاپ تۇراتتى، لېكىن يېشىنىڭ كىچىكلىكى، ئورنىنىڭ يىراقلاردا ياشايدىغانلىقى سەۋەبلىك، ئۇ خەۋەرلەرگە ئانچە دىققەت قىلىپ كېتەلمەيتتى. ئۇ ئۆقبەنىڭ قويللىرىنى ئەتكەن ئېلىپ چىقىپ تاكى قاراڭغۇ چۈشكەچە بېقىشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن ئىدى

بىر كۈنى بۇ بالا، يىراقتىن ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقان ئىككىپىلەننى كۆردى. ئۇلارنىڭ تۇرقىدىن ئېسىللىكى چىقىپ تۇراتتى، ئۇلارغا قاتتىق سەپەر ھارغىنلىقى يەتكەن بولۇپ، قاتتىق ئۆسسەپ كەتكەنلىكتىن، لەۋلىرى قۇرۇپ كەتكەن ئىدى.

ئۇ ئىككىپىلەن ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا كېلىپ، سالام قىلدى ۋە: ئى ئوغۇل! بىزگە قويللىرىڭدىن سېغىپ بەرسەڭ، ئۆسسۈلۈقىمىزنى قاندۇرۇپ، بىر ئاز ئەسلىمىز كېلىۋالايلى، دېدى.

ئابدۇللاھ: ياق، مەن ئۇنداق قىلمايمەن، چۈنكى بۇ قويىلار مېنىڭ ئەمەس، مەن پەقەت قوللارغا قارايدىغان ئادەم، دېدى. ئۇلار بالىنىڭ سۆزىدىن رەنجىمىدى، ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ چىرايىدىن رازىمەنلىك ئالامەتلىرى ئاشكارا بولدى. ئۇلارنىڭ بىرى بالىغا:

ماڭا قوچقار يېقىنلاشمىغان بىر قوينى كۆرسىتىپ قوي، دېگەندە، بالا ئۆزىگە يېقىن جايدىكى بىر چىشى پاقىلانى كۆرسىتىپ قويدى، ھېلىقى كىشى ئۇنى باغلاپ، ئەمچىكىنى ئاللىنىڭ ئىسمىنى ئوقۇپ باشلاشقا باشلىدى، بالا ھەيران بولۇپ كۆڭلىدە: قوچقار يېقىنلاشمىغان كىچىك قويدىن قانداقمۇ سۈت چىقىدۇ؟ دېگەنلەرنى ئويلىدى.

ئۇزاق ئۆتمەيلا پاقىلانىڭ ئەمچىكىدىن سۈتلەر ھەم كۆپ، ھەم تەبىئىي چىقىشقا باشلىدى، يەنە بىر ئادەم يەردىن ئوتتۇرىسى كاۋاك بىر تاشنى ئېلىپ ئۇنى سۈت بىلەن توشقۇزدى. سۈتتىن ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھى ئىچىپ، ئابدۇللاھقىمۇ بەردى، ئابدۇللاھ كۆرگەنلىرىگە ئىشىنەلمەي قالدى...

ئۇ ئۈچۈسى ئۈسسۈلۈقلىرىغا قانغاندا، ھېلىقى مۇبارەك ئادەم پاقىلانىڭ ئەمچىكىگە: «يىغىل!» دېدى، ئۇ يىغىلىپ ئەسلىگە كەلدى. بۇ چاغدا ئابدۇللاھ ئۇ ئادەمگە:

ماڭا سىز دېگەن گەپلەرنى ئۆگىتىپ قويۇڭ، دېدىم. ئۇ ماڭا: «سەن ئۆگىتىلىدىغان بالا» دېدى. بۇ ئابدۇللاھنىڭ ئىسلام بىلەن بولغان ھېكايىسىنىڭ باشلىنىشى ئىدى.

ھېلىقى مۇبارەك كىشى دەل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى، ھەمراھى بولسا ئەبۇبەكرى سىددىق ئىدى.

ئۇ كۈنى ئۇ ئىككىيلەن قۇرەيشلىكلەرنىڭ ئازاب - ئوقۇبەتلىرىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن مەككىنىڭ تاغلىرىغا قېچىپ چىققان ئىدى.

بۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ھەمراھىنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ، دىل رىشتىسى ئۇلارغا باغلاندى، ئۇلارمۇ بۇ بالىغان قىزىقىپ، ۋە بۇ بالىدىكى ئامانەتدارلىقنى، كەسكىنلىكىنى ھۆرمەت قىلىپ، كەلگۈسىدە بۇ بالىنىڭ قولىدىن ياخشى ئىشلارنىڭ كېلىدىغانلىقىنى پەرەز قىلدى.

ئۇ بالا يەنى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ئۇزاق ئۆتمەي ئىسلام كەلتۈرۈپ، ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىگە ئاتىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى خىزمىتىگە قويدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ تەلەپلىك بالا قوي بېقىشتىن، پۈتكۈل مەخلۇقات ۋە مىللەتنىڭ رەھبىرىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشتەك شەرەپلىك خىزمەتنى قىلىشقا يۆتكەلدى.

ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇپ، ئۇنىڭدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلمىدى، ئولتۇرسا، تۇرسا ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلەتتى، ئۇخلىسا ئويغاتتى، يۇيۇنسا دالدا بولۇپ بېرەتتى، سىرتقا ماڭماقچى بولسا، ئايىغىنى كەيگۈزەتتى. كىرگەندە سالغۇزاتتى، ئۇنىڭ مىسۋاك، ھاسىلىرىنى كۆتۈرەتتى. ھۇجىرىسىغا ئۇنىڭ ئالدىدا كىرەتتى، ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ خالىغان ۋاقىتتا كىرىشىگە رۇخسەت قىلغان بولۇپ، ئۇ خىجىل بولماستىن، گۇناھ دەپ قارىماستىن ئۇنىڭ مەخپىي ئىشلىرىنىمۇ تىڭشايتتى، شۇڭا ئۇ ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەخپىيىتىنى بىلىدىغان كىشى“ دەپ چاقىرىلاتتى.

ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە تەربىيىلەندى، ئۇنىڭ پرىنسىپى بويىچە ئىشلىدى. ئۇنىڭ ئەخلاقىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈپ، ھەرقانداق خىسلەتتە ئۇنىڭغا ئەگەشتى، ھەتتا بۇ توغرىسىدا: ئابدۇللاھ ھىدايەت ۋە ئەخلاق جەھەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ يېقىن ئادەم دېيىلگەن.

ئىبنى مەسئۇد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇسۇسىي تەربىيىسىدە ساھابىلارنىڭ ئەڭ قارىيىسى، قۇرئاننىڭ مەنىلىرىنى ۋە اللە نىڭ قانۇنىنى ئەڭ ياخشى چۈشۈنىدىغان ئالىمى بولدى.

بۇنىڭغا ئۆمەرنىڭ ئالدىغا كەلگەن كىشىنىڭ ھېكايىسى ئەڭ ياخشى دەلىل بولالايدۇ.

ئۆمەر: ”ئەرەفات“ تا تۇرىۋاتاتتى، ھېلىقى ئادەم ئۆمەرگە: ئى مۆئمىنلار خەلىپىسى! مەن كۆڭلىدىن كەلدىم. ئۇ يەدەر قۇرئاننى تولۇق يادقا ئوقۇيدىغان ئادەمدىن بىرىلا قالدى، دېدى.

ئۆمەر قاتتىق ئاچچىقلاندى، ئۇ قىسمەن ۋاقىتلاردا مۇشۇنداق ئاچچىقلىناتتى. ھەتتا ئاچچىقلانغىنىدىن ئۆزىنى تۇتۇۋالمايلا قالدى ۋە:

ھالىڭغا ۋاي كىمكەن ئۇ؟! دېدى.

ھېلىقى كىشى: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد، دېدى.

ئۆمەرنىڭ ئاچچىقى تەدرىجىي بېسىقتى ۋە:

- ۋاي ئىست سېنى! اللە بىلەن قەسەمكى، مەن كىشىلەر ئىچىدىن ئۇنىڭدىنمۇ بەك، بۇ ئىشقا لايىق ئادەمنىڭ قالغىنىنى بىلمەيمەن، ساڭا ئۇ توغرىسىدا سۆزلەپ بېرەي، دەپ سۆزىنى باشلىدى:

بىر كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇبەكرىنىڭ قېشىدا مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى ئۈستىدە پاراڭلىشىۋاتاتتى، مەن ئۇلار بىلەن بىرگە ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىرتقا چىقتى، بىز ئۇنىڭ بىلەن بىرگە چىقتۇق، بۇ چاغدا بىر ئادەم مەسچىتتە ناماز ئوقۇۋاتقان بولۇپ، بىز ئۇنى تونۇيالمىدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قۇلاق سالىدى ۋە بىزگە:

«قۇرئاننى چۈشكەندىكىدەك ئۆز پېتى ئوقۇپ، ئۆزىنى خۇشال قىلماقچى بولغان ئادەم ئىبنى ئۇمۇئەبىدىنىڭ ئوقۇغىنىدەك ئوقۇسۇن...» دېدى، ئاندىن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد دۇئا قىلىشقا باشلىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا:

«سورىغىن! بېرىلسەن، سورىغىن، بېرىلسەن...» دېيىشكە باشلىدى.

ئۆمەر سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى:

مەن ئىچىمدە: اللە بىلەن قەسەمكى، ئەتىگەنلىككە ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭ قىلغان دوئاسىغا ئامىن! دېيىشىپ بەرگىنىدىن خۇش خەۋەر بېرىمەن، دېدىم. ئەتىسى مەن ئەبۇبەكرىنىڭ مەندىن بۇرۇن كېلىپ بولغانلىقىنى بىلدىم. اللە بىلەن قەسەمكى، ئەبۇبەكرى ھەرقانداق بىر ياخشىلىقتا مەندىن ئۆتۈپ كېتەتتى.

ئابدۇللاھنىڭ اللە نىڭ كىتابىنى بىلىشى شۇ دەرىجىدە ئىدىكى، ئۇ مۇنداق دەيتتى:

يەككە يىگانە اللە بىلەن قەسەمكى، مەن اللە نىڭ كىتابىدىن چۈشكەن ھەرقانداق بىر ئايەتنى قەيەردە، نېمە توغرىسىدا چۈشكەنلىكىنى، بىلىمەن، ئەگەر مەن بىرەر سىنىڭ اللە نىڭ

كىتابىنى مەندىن ياخشىراق بىلىدىغىنىنى ئۇقسام، مۇمكىن بولسىلا ئۇنىڭ قېشىغا بارىمەن.

ئۇ دېگەن سۆزىدە ئاشۇرىۋەتمىگەن ئىدى. ئۆمەر ئۆزىنىڭ مەلۇم بىر سەپىرىدە بىر كارۋانغا ئۇچراپ قالدۇ. كىچە تۇمانلىق بولۇپ كارۋانلار بىر - بىرنى كۈرەلمەيتتى. بۇ كارۋانلارنىڭ ئىچىدە ئابدۇللاھمۇ بار ئىدى. ئۆمەر بىر كىشىنى بۇ كارۋانلارغا توۋلاشقا بۇيرىدى: ئۇ كىشى:

سىلەر قەيەردىن كەلدىڭلار؟ دەپ توۋلىدى. ئۇ كىشىلەر:

يىراق ۋادىدىن، دېيىشتى.

قەيەرگە بارىسىلەر؟ دەپ سورالغاندا، ئۇلار:

قەدىمىي ئۆيگە، دېيىشتى.

ئۆمەر قېشىدىكىلەرگە:

بۇ كارۋانلار ئىچىدە چوقۇم بىلىملىك ئادەم بار ئىكەن، دەپ بىر ئادەمنى:

قۇرئاننىڭ قايسىسى ئەڭ بۈيۈك؟ دەپ سوراشقا بۇيرۇدى. ئۇلار تەرەپتىن:

﴿بىر الله تائالادىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇ ھەمىشە تىرىكتۇر، ھەممىنى ئىدارە قىلغۇچىدۇر، مۈگىدەپ قالمايدۇ، ئۇيۇقۇ باسمايدۇ﴾ دېگەن ئايەتلەر، دېدى.

قۇرئاننىڭ قايسى ئايىتى ھېكمەتلىك؟ دېگەن سۇئالغا ئۇلار:

﴿الله ئادىل بولۇشقا، ياخشىلىق قىلىشقا، يېقىن تۇغقانلارغا خەيرى ئېسىھان قىلىشقا بۇيرۇيدۇ﴾ دېگەن ئايەتلەر، دېدى. ئۇلار يەنە

قۇرئاننىڭ قايسى ئايىتى ئەڭ ئومۇمىي؟ دېگەن سۇئالغا
﴿كىمكى زەررىچىلىك ياخشى ئىش قىلىدىكەن، ئۇنىڭ
مۇكاپىتىنى كۆرىدۇ، كىمكى زەررىچىلىك يامان ئىش قىلىدىكەن،
ئۇنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ﴾ دەپ جاۋاب بەردى. سوراش داۋام
قىلدى.

قۇرئاننىڭ قايسى ئايىتى ئەڭ قورقتارلىق؟
﴿بەخت - سىلەرنىڭ ۋە ئەھلى كىتابىنىڭ قۇرۇق ئارزۇسى
بىلەن قولغا كەلمەيدۇ، كىمكى بىر يامانلىق قىلىدىكەن جازالىنىدۇ،
ئۆزى ئۈچۈن اللە تائالادىن باشقا دوست ۋە مەدەتكار تاپالمايدۇ﴾
قۇرئاننىڭ قايسى ئايىتى ئەڭ ئۈمىدلىنىدۇرەلىك؟

﴿ئى مۇھەممەد! مېنىڭ تىلىمدىن ئېيتقىنكى، جىنايەتكار
بەندىلىرىم! اللە نىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىدسىزلەنمەڭلار، ئۇ خالىغان
گۇناھلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، شۈبھىسىزكى، اللە مەغپىرەت
قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر﴾

سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد بارمۇ؟

شۇنداق، بار!

ئابدۇللاھ قارى، ئىبادەتكار، تەقۋا، بولۇپلا قالماي، يەنە
كۈچلۈك، كەسكىن جەڭ قىلغۇچى، ئىش چىڭغا چىقسا ئۆزىنى
ئاتىيالايدىغان قەيسەر كىشى ئىدى.

ئۇنىڭ شۇنداق قىلىنغانغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن
قالسىلا قۇرئاننى ئۇنىڭ ئوقۇغان يەر يۈزىدىكى تۇنجى مۇسۇلمان
بولۇپ قالغانلىقى كۇپايەدۇر.

بىر كۈنى مەككىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى
يىغىلدى، ئۇلار ئاز ۋە ئاجىز ئىدى. ئۇلار:

اللھ بىلەن قەسەمكى، قۇرەيشلەر قۇرئاننىڭ ئۈنلۈك ئوقۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ باقمىدى. كىم ئۇلارغا قۇرئاننى ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئۈنلۈك ئوقۇيدۇ؟ دېدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد:

مەن ئوقاي، دېدى.

بىز ئۇلارنىڭ ساڭا زىيان يەتكۈزىشىدىن ئەنسىرەيمىز، بىز قوغدىيالايدىغان ۋە ئۇلاردىن توسۇپ قالايدىغان ئورۇق - تۇغقانلىرى بار ئادەمنى دېمەكچى ئېدۇق، دېيىشكەندا ئۇ:

مېنى قويۇپ بېرىڭلار، اللھ مېنى قوغداپ ئۇلارنى تۇسايدۇ، دېدى. ئابدۇللاھ ئەتىسى چاشگاھ ۋاقتى بىلەن ماقامى ئىبراھىمغا كەلدى، قۇرەيشلىكلەر كەئىبنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇرۇشاتتى، ئۇ ماقامى ئىبراھىمدا تۇرۇپ:

﴿ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللھ قۇرئاننى تەلىم بەردى. ئىنساننى ياراتتى، ئۇنىڭغا سۆزلەشنى ئۆگەتتى...﴾

ئۇ ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى قۇرەيشلەر:

ئىبنى ئۇممۇئەبىدى نېمە دەۋاتىدۇ؟ يوقالسۇن، ئۇ مۇھەممەد ئوتتۇرىغا قويغان نەرسىنىڭ بەزىسىنى تىلاۋەت قىلىۋاتىدىغۇ... دېيىشتى.

ئۇلار ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭ يۈز كۆزىگە ئۇرۇشقا باشلىدى. لېكىن ئۇ ئوقۇشنى توختاتماستىن تاكى اللھ يەتكۈزۈشنى خالىغان جايغىچە ئوقۇدى... ئاندىن ساھابىلارنىڭ قېشىغا قايتتى، ئۇنىڭ باش - كۆزىدىن قانلار ئېقىۋاتاتتى، ساھابىلار:

بىز دەل مۇشۇنداق ئىشتىن ئەنسىرگەن ئىدۇق، دېيىشتى.

ئۇ:

اللھ بىلەن قەسەمكى! اللھ نىڭ دۈشمەنلىرى ھازىر مېنىڭ نەزىرىمدە ئاجىز ئىكەن، خالىساڭلار ئەتە يەنە بېرىپ مۇشۇنداق قىلاي، دېدى. ساھابىلار:

ياق! بۇ يېتەرلىك، سەن ئۇلارغا، ئۇلار يامان كۆرىدىغان نەرسىنى ئاڭلىتالىدىك، دېيىشتى.

ئابدۇللاھ تاكى ئۆسمان (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپە بولغان دەۋرىگىچە ياشىدى، ئۇ ۋاپات بولۇش ئالدىدا، ئۆسمان ئۇنى يوقلاپ كېلىپ ئۇنىڭدىن:

قەيىرىڭ بەك بىئارام قىلىۋاتىدۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇ: مېنىڭ گۇناھلىرىم. دېدى.

كۆڭلۈڭ نېمىنى ئارزۇ قىلىدۇ؟ دەپ سورىۋىدى،

ئۇ: اللھ تائالانىڭ رەھمىتىنى، دېدى. ئۇنىڭغا يەنە:

ساڭا بىر قانچە يىلدىن بىرى ئېلىشقا ئۇنىمىغان نېسۋىلىرىڭنى بۇيرۇپ بىرەمۇ؟ دېۋىدى، ئۇ:

ياق، ئۇنىڭغا ھاجىتىم يوق، دېدى.

سېنىڭدىن كېيىن قىزلىرىڭ ئىشلىتەر، دېگەندە، ئۇ:

سەن قىزلىرىمنىڭ كەمبەغەل بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرىۋاتامسەن؟ مەن ئۇلارنى ھەر كېچىسى سۈرە «ۋاقىئە» نى ئوقۇشقا بۇيرىدىم، چۈنكى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ:

«كىمكى سۈرە ۋاقىئەنى ئوقۇسا، مەڭگۈ كەمبەغەللىك، موھتاجلىق يەتمەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى.

ئابدۇللاھ، اللھ نىڭ دەرگاھىغا كەتكەن ۋاقتىدا تىللىرى اللھ نى ئەسلەش بىلەن نەم، ئايەت ئوقۇشقا بىلەن ھۇل ئىدى...

سالمان پارسى

«سالمان بىزنىڭ ئائىلە
كىشىلىرىمىزدىن»

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

بىزنىڭ بۇ ھېكايىمىز، اللە توغرىسىدا ئىزدىنىپ، ھەقىقەتەن
كەينىدىن يۈگۈرگۈچى سالمان پارسى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن
ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن) نىڭ ھېكايىسى.

بىز بۇ ھېكايىنىڭ ۋەقەلىك تەپسىلاتىنى سەلماننىڭ ئۆزىدىن
ئاڭلاپلى، چۈنكى بۇ ئۇنىڭ ھېكايىسىنى تەسۋىرلىك، بايانىنى
چوڭقۇر ۋە ئىشەنچلىك قىلدۇ.

سالمان مۇنداق دەيدۇ:

مەن “جەببان” دەپ ئاتىلىدىغان كەنتنىڭ ئەسفىھان
جەمەتىدىكى فارسلىق يېگىت ئىدىم.

ئاتام شۇ كەنتنىڭ باشلىقى، بايلىقى ھەممىدىن كۆپ،
مەرتۈبىسى ھەممىدىن يۇقىرى ئادەم ئىدى.

ئۇ مېنى كىچىكلىگىمدىن تارتىپلا ناھايىتى بەك ياخشى
كۆرەتتى، مەن چوڭايغانسېرى ئۇنىڭ ماڭا بولغان مۇھەببىتى
كۈچىيىپ، ھەتتا مەندىن ئەنسىرەپ، قىزلارغا ئوخشاش ئۆيىدىن
باشقا يەرلەرگە چىقارمايتتى. مەن مەجۇسى (ئوتقا،
چوقۇندىغاندىن) دىننى تىرىشىپ ئۆگەندىم، ھەتتا بىز
چوقۇندىغان ئوتنىڭ قارىغۇچىسى بولۇپ، ئوتنىڭ ئۆچۈپ
قالماسلىقى ئۈچۈن ئوت يېقىش ئىشى ماڭا تاپشۇرۇلدى.

ئاتامنىڭ چوڭ بىر پارچە تېرىلغۇ يېرى بولۇپ، بىزگە نۇرغۇن كىرىم كىرەتتى، ئاتام ئۆيەرنى ئۆزى باشقۇراتتى، ھوسۇلنى ئۆزى يىغاتتى. بىر قېتىم مۇھىم بىر ئىش سەۋەبىدىن ئۆيەرگە بارالمىدى - دە، مېنى چاقىرىپ:

ئى ئوغلۇم! كۆرۈپ تۇرۇپسەن، ئېتىزلىققا بارالمايدىغان بولدۇم، بۈگۈنچە سەن بېرىپ ئۆيەرنىڭ ئىشلىرىنى قىلىپ تۇرساڭ، دېدى. مەن ئېتىزلىققا قاراپ ماڭدىم، يولدا خرىستىئانلارنىڭ چىركاۋى يېنىدىن ئۆتۈۋېتىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن چىقىۋاتقان ئاۋازنى ئاڭلاپ قالدىم، ئۇلار ناماز ئوقۇۋاتقان ئىكەن بۇ مېنىڭ دىققىتىمنى تارتتى.

ئاتام مېنى ئۇزاق مەزگىل جەمئىيەتتىن ئايرىۋەتكەچكە، خرىستىئان ۋە باشقا دىنكىلەرنىڭ قىلىۋاتقانلىرىنى كۆرۈپ بېقىش مەقسىتىدە ئۇنىڭ ئىچىگە كىردىم.

مەن ئۇلارنىڭ ئىشلىرىغا قىزىقىپ قالدىم، ئۇلارنىڭ نامىزى مېنى جەلپ قىلىۋالدى، مەن ئۆز - ئۆزۈمگە:

اللە بىلەن قەسەمكى! بۇ بىزنىڭ چوقۇنىۋاتقان دىنىمىزدىن ياخشى ئىكەن... دېدىم.

ئۇلارنىڭ قېشىدىن تاكى قۇياش پاتقىچە قايتىدىم، ئاتامنىڭ ئېتىزلىقىغىمۇ بارمىدىم، مەن چىركاۋدىكىلەردىن:

بۇ دىننىڭ ئەسلى مەنبەسى قەيەردە؟ دەپ سورۇدۇم.

شام دىيارىدا، دېدى ئۇلار.

قاراڭغۇ چۈشكەندە، ئۆيگە كەلدىم، ئاتام مەندىن نېمە قىلغانلىقىمنى سوراڭقا باشلىدى، مەن:

ئى ئاتا! مەن كېتىۋېتىپ، چىركاۋدا ناماز ئوقۇۋاتقان بىر بۆلۈك كىشىلەرنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا قىزىقىپ قېلىپ، قۇياش پاتقانغا قەدەر شۇ يەردە بولدۇم، دېدىم.

ئى ئوغلۇم! ئۇ دىندا ھەرگىز ياخشىلىق يوق، ئۆزەڭنىڭ دىنى ئۇلارنىڭ دىنىدىن كۆپ ياخشى، دېدى دادام.

ياق، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، اللە بىلەن قەسەم، ئۇلارنىڭ دىنى بىزنىڭ دىنىدىن ياخشى.

ئاتام بۇ ئەھۋاللاردىن قورقتى، مېنىڭ ئەسلى دىنىمدىن چىقىپ كېتىشىمدىن ئەنسىرەپ مېنى كىشەنلەپ ئۆيىگە سۇلاپ قويدى.

مەن پۇرسەت كەلگەندە خرىستىئانلارنىڭ قېشىغا:

ئەگەر شامغا بارىدىغانلار كېلىپ قالسا مېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇڭلار! دەپ ئادەم ئەۋەتتىم.

ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ يەرگە بارىدىغانلار كەپتۇ، ئۇلار ماڭا خەۋەر قىلىشتى، مەن كىشەندىن بوشىنىپ، يوشۇرۇنچە ئۇلار بىلەن يولغا چىقتىم، بىز شامغا يېتىپ كەلدۇق، مەن تۇرالغۇغا چۈشۈپلا كىشىلەردىن:

بۇ دىندىكى ئەڭ ياخشى ئادەم كىم؟ دەپ سورۇدۇم.

چىركاۋدىكى باش روھانى، دېدى ئۇلار.

مەن ئۇ باش روھانىنىڭ قېشىغا كەلدىم ئۇنىڭغا:

مەن دىنىڭلارغا قىزىقمەن سېنىڭ قېشىڭدا سېنىڭ خىزمىتىڭدە بولۇشنى، سەندىن تەلىم ئېلىشنى ۋە سەن بىلەن بىرگە ئىبادەت قىلىشنى خالايمەن، دېدىم.

كىرگىن! دەپ ماڭا روخسەت قىلدى باش روھانى.

مەن، ئۇنىڭغا خىزمەت قىلىشقا كىرىشتىم، لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭ ئانچە ياخشى ئادەم ئەمەسلىكىنى سەزدىم. ئۇ ئەگەشكۈچىلىرىنى سەدىقە قىلىشقا بۇيرۇپ، ئۇنىڭ ساۋابىغا قىزىقتۇراتتى، ئەگەردە ئۇلار اللە يولىغا سەرپ قىلىشقا نەرسە بەرسە، ئۇنى كەمبەغەلەرگە بەرمەي ئۆزى ئۈچۈن يوشۇراتتى،، شۇنداق قىلىپ يۈرۈپ ھەتتا ئۇ يەتتە كۈز ئالتۇن يىغدى. مەن بۇ كۆرۈۋاتقان ئىشلىرىم تۈپەيلى ئۇنى ناھايىتى يامان كۆردىم، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ ئۆلدى، خرىستىئانلار ئۇنى دەپنە قىلىشقا يىغلىغاندا مەن ئۇلارغا:

سىلەرنىڭ بۇ ئادىمىڭلار ئەسكى ئادەم ئىكەن، ئۇ سىلەرنى سەدىقىگە بۇيرۇپ، سىلەر ئەكەلسەڭلار ئۇنى ئۆزىگە يوشۇرۇپ، مىسكىنلەرگە ھېچنەرسە بەرمەي ئۆزىنىڭ قىلىۋالاتتى، دېدىم.

سەن بۇ ئىشنى قانداق بىلىدىڭ؟ دېيىشتى ئۇلار. مەن

سىلەرگە ئۇ مال - دۇنيا يىغقان جايىنى كۆرسىتەي، دېدىم.

ئۇلار: بولىدۇ، بىزگە كۆرسەت، دېدى.

مەن ئۇلارغا كۆرسىتىپ قويدۇم، ئۇلار ئالتۇن كۆمۈش قاپچىلانغان يەتتە كۆزنى ئېلىپ چىقىپ كۆرۈپ، ھەممىسى بىردەك:

اللە بىلەن قەسەمكى، بىز ئۇنى دەپنە قىلمايمىز، دېيىشىپ ئۇنىڭ جەسىدىنى دارغا ئېسىپ، چالما - كېسەك قىلدى.

بۇ ئىشقا ئۇزۇن ئۆتمەي، ئۇلار يەنە بىر ئادەمنى ئۇنىڭ ئورنىغا تەكلىدى، مەن ئۇنىڭ يېنىدا بولدۇم. مەن دۇنياغا ئۇنىڭدىنمۇ تەقۋا، ئاخىرەتكە بۇ كىشىدەك قىزىقىدىغان، كېچە - كۈندۈز ئىبادەتكە ئادەتلەنگەن بىرەرسىنى كۆرمىگەن ئىدىم، مەن

بۇ كىشىنى ئىنتايىن ياخشى كۆردۈم. بىر مەزگىل ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولدۇم، ئۇ سەكراتقا چۈشكەندە:

ئى پالانى! مېنى كىمگە تاپشۇرىسىز كىم بىلەن بولۇشۇمغا بۇيرىيسىز؟ دېدىم. ئۇ:

ئى ئوغلۇم! مەن مەۋسىل دېگەن جايدىكى، بىر ئادەمدىن باشقىسىنىڭ بۇ دىنىمىزدا مۇستەھكەم ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، ئۇ پالانى بولۇپ ئۆزگەرمەي، ئازماي تۇرغان، سەن ئۇنىڭغا قوشۇلغىن، دېدى.

مەن مەۋسىلدىكى ئادەمنىڭ يېنىغا كەلگەندە كەچۈرمىشىمنى سۆزلەپ:

پالانى ئۆلۈش ئالدىدا مېنىڭ سىزگە قوشۇلىشىمغا بۇيرۇپ، سىزنىڭ ھەقىقەتكە چىڭ يېپىشقانلىقىڭىزنى خەۋەر قىلغان دېدىم. ئۇ:

مېنىڭ يېنىمدا تۇرغىن، دېدى.

مەن ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ئۇنىڭمۇ ياخشىلىقىنى ھېس قىلدىم، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇنىڭغا ئەجەل كەلدى، ئۆلۈش ئالدىدا، مەن ئۇنىڭغا:

ئى پالانى! سىزگە اللە تائالانىڭ ئەجلى كەلگىلىۋاتىدۇ، سىز مېنىڭ كىمگە قوشۇلىشىمنى بۇيرۇيسىز؟ دېدىم.

ئى ئوغلۇم! اللە بىلەن قەسەمكى، نەسىيىدىكى بىر ئادەمدىن باشقىلارنىڭ بىزنىڭ دىنىمىزدا ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، سەن ئۇنىڭغا قوشۇلغىن، ئۇ پالانى دېدى.

بۇ ئادەم لەھەتكە قويۇلغاندا مەن نەسىپىلىك كىشىگە قوشۇلدۇم ۋە ئۇنىڭغا ھەمراھىنىڭ مېنى ئۆزىگە قوشۇلىشىنى ئېيتقانلىقىنى دېدىم.

بوپتۇ، قالغىن، دېدى ئۇ.

مەن، بۇ ئادەمنىڭمۇ، ئىككى ھەمراھىدەك ياخشىلىق ئۈستىدە تۇرغانلىقىنى بايقىدىم، ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇنىڭغىمۇ ئەجەل كەلدى. ئۆلۈش ئالدىدا مەن:

سەن ئەمدى مېنى كىمگە تەۋسىيە قىلسەن؟ دېدىم.

ئى ئوغلۇم! اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئەرمۇنىيەدىكى بىر كىشىدىن باشقىسىنىڭ بىزنىڭ يولدا ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، ئۇ پالانى، ئۇنىڭغا قوشۇلغىن، دېدى.

مەن ئۇنىڭ يېنىغا بارغىنىمدا ئۇ مېنىڭ ئۆز يېنىدا تۇرۇشۇمغا قوشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتتى، اللە بىلەن قەسەم، ئۇمۇ، ياخشىلارنىڭ يولىدىكى ئادەم ئىكەن، مەن ئۇنىڭ قېشىدا تۇرۇپ، بىر قانچە قوي - كالىغا ئىگە بولدۇم، ئۇزۇن ئۆتمەن، ئۇنىڭغىمۇ اللە نىڭ قازاسى كەلدى، ئۆلۈش ئالدىدا مەن ئۇنىڭغا:

- سىز مېنىڭ ئىشلىرىمىزنىڭ بىلىسىز، مېنى كىمگە قالدۇرۇسىز نېمە ئىش قىلىشقا بۇيرۇيسىز؟ دېدىم. ئۇ:

ئى ئوغلۇم! اللە بىلەن قەسەمكى، مەن يەر يۈزىدە بىرەر كىشىنىڭ بىزنىڭ يولىمىزغا چىڭ يېپىشىپ قالغانلىقىنى بىلمەيمەن... لېكىن ئەرەبلەر زېمىندىن ئىبراھىمنىڭ دىنى بىلەن ئەۋەتىلىدىغان بىر پەيغەمبەرنىڭ كېلىشىگە ئاز قالدى. ئۇ ئۆز زېمىنىدىن تاشلىق، خورمىلىق زېمىنغا ھىجرەت قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاشكارا ئالامىتى بار، ئۇ ھەدىيە يەيدۇ، سەدىقە يېمەيدۇ. تاغاق

سۆڭۈكىنىڭ ئوتتۇرىسىدا پەيغەمبەرلىك تامغىسى بار، ئەگەر سەن ئاشۇ يۇرتقا بارالساڭ بارغىن، دېدى.

ئۇ ۋاپات بولدى، مەن ئۇ يەردە تاكى «كلاپ» قەبىلىسىدىكى بىر تۈركۈم سودىگەرلەر ئۆتكىچە تۇردۇم ۋە ئۇ سودىگەرلەرگە:

مېنى ئەرەبلەرنىڭ يۇرتىغا ئاپىرىپ قويساڭلار سىلەرگە بۇ قوي، كاللىرىمنىڭ ھەممىسىنى بېرىمەن، دېدىم. ئۇلار: بولدۇ، سېنى ئاپىرىپ قويايلى، دېدى.

مەن ئۇلارغا قوي - كاللىرىمنى بەردىم، ئۇلار مېنى بىرگە ئېلىپ ماڭدى، بىز ۋادىل قوراغا كەلگەندە ئۇلار مېنى ئالداپ، بىر يەھۇدىيغا سېتىۋەتتى، مەن ئۇ يەھۇدىينىڭ خىزمىتىدە بولدۇم، ئۇزۇن ئۆتمەي خوجايىنىمنىڭ بەنى قۇرەيزىدىكى تاغىسىنىڭ ئوغلى خوجايىنىمنى يوقلاپ كېلىپ، مېنى سېتىۋالدى، مېنى مەدىنىگە ئەكەلدى، مەن مەدىنىدە، ئەمۇرىيەدىكى ھەمراھىم بايان قىلغان خورما باغلىرىنى كۆرۈپ، ئۇ سۈپەتلىگەن سۈپەت بويىچە، بۇ يەرنىڭ مەدىنى ئىكەنلىكىنى بىلىدىم ۋە ئۇ يەردە تۇردۇم.

شۇ چاغلاردا پەيغەمبەر مەككىدە ئۆز كىشىلىرىنى دىنىغا دەۋەت قىلىۋاتقان ئىكەن، لېكىن مەن قۇللۇق مەجبۇرلىغان ئىشلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىمىغان ئىكەنمەن.

ئۇزۇن ئۆتمەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى، مەن خوجايىنىمنىڭ خورما بازىلىقىدىكى خورما دەرىخى ئۈستۈدە ئىشلەۋاتاتتىم، خوجايىنىم ئۇنىڭ ئاستىدا ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى كېلىپ: اللھ «قەيلە» قەبىلىسىنى ھالاك قىلىۋەتسۇن، ئۇلار مەككىدىن بۈگۈن كېلىدىغان ئۆزىنى پەيغەمبەر

دەپ ئاتىۋالغان بىر كىشىنى كۆتۈش ئۈچۈن قۇباغا جەم بوپتۇ، دېدى.

ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپلا، ماڭا تەپ كېسىلدەك بىر نەرسە يېتىپ تىتىرىپ كەتتىم. ھەتتا خورما تۆۋەندىكى خوجايىنىمنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ كېتىشىمدىن ئەنسىرەپ، ئالدىراپلا چۈشتۈم ۋە ھېلىقى ئادەمگە:

نېمە دېدىڭ؟ ماڭا خەۋەرلەرنى قايتا سۆزلەپ بەرگىنە، دېدىم.

خوجايىنىم ئاچچىقلىنىپ، مېنى بىر كاچات سالىدى ۋە ساڭا بۇنى سوراپ نېمە كەپتۇ؟ ماڭ ئىشىڭنى قىل! دېدى.

كەچ كىرگەندە ئۆزۈم يىغىپ قويغان خورمىدىن ئازىراق ئېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشكەن جايغا ماڭدىم، ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:

مەن سېنىڭ ياخشى ئادەم ئىكەنلىكىڭنى ئاڭلىدىم، سەن بىلەن بىرگە مۇساپىر، ھاجەتمەن دوستلىرىڭ بار ئىكەن، بۇ مەن سەدىقە ئۈچۈن يىغىپ قويغان نەرسە، سىلەرنى بۇ سەدىقەگە ھەقىلىق دەپ قارايمەن، دەپ خورمىلارنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويدۇم. ئۇ ھەراھلىرىغا:

«يەڭلار! ...» دېدى، لېكىن ئۆزى يېمىدى. مەن كۆڭلۈمدە: بۇ بىرىنچىسى، دېدىم.

قايتىپ خورما يىغىشقا باشلىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇبادىن مەدىنىگە يۈتكەلگەندە، ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:

سېنىڭ سەدىقە يېمەيدىغانلىقىڭنى كۆردۈم، بۇ سېنى ھۆرمەتلەپ بەرگەن سوۋغىتىم، دېدىم.

ئۇ خورمىلاردىن يېدى ۋە ساھابىلىرىنىمۇ يېيىشكە بۇيرىدى،
ئۇلارمۇ يېدى، مەن ئىچىمدە: بۇ ئىككىنچىسى. . . دېدىم.

كېيىن مەن ئۇنىڭ قېشىغا كەلدىم، غەرقەد قەبرىستانلىقىدا
بىر ساھابىنى دەپنە قىلىۋاتقان ئىكەن، مەن ئۇنىڭ ئولتاغانلىقىنى،
ئۇچىسىدا يېپىنچا بارلىقىنى كۆردۈم، مەن ئۇنىڭغا سالام بېرىپ
بولغاندىن كېيىن ئۆمۈرىيەدىكى دوستۇم سۈپەتلىگەن پەيغەمبەرلىك
تامغىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۇچىسىغا قاراشقا باشلىدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ مەقسىتىمنى بىلدى ۋە
دەرھال ئۇچىسىدىن رىداسىنى ئالدى، مەن تامغىنى كۆردۈم ۋە
ئۇنى تونۇدۇم، ئاندىن ئۇنىڭغا ئۆزەمنى تاشلاپ، سۆيۈپ يىغلاپ
كەتتىم. ئۇ مەندىن:

سەن بۇنى قانداق بىلىدىڭ؟ دەپ سورىدى.

مەن ئۇنىڭغا كەچۈرمىشلىرىمنى سۆزلەپ بەردىم. ئۇ
قىزىقىپ ئاڭلىدى، ھەتتا ساھابىلارنىڭمۇ ئاڭلىشىنى ياخشى
كۆردى، مەن ئۇلارغىمۇ سۆزلەپ بەردىم. ئۇلارمۇ ئاڭلىدى ۋە
چەكسىز خۇرسەن بولدى.

پۈتۈن ماكاندىن ھەقىقەتنى ئىزدىگەن سالمان پارسىغا
سالاملار بولسۇن!

ھەقىتى تونۇپ، ئۇنىڭغا ئىشەنگەن سالمان پارسىغا سالام
بولسۇن!

ۋاپات بولغان ۋە قايتا تىرىلدۈرۈلىدىغان كۈنىدە ئۇنىڭغا تۈمەن
مىڭ سالاملار بولسۇن!...

ئىكرىمە ئىبنى ئەبۇجەھل

«ئىكرىمە سىلەرنىڭ قېشىڭلارغا مۆئىن مۇھاجىر ھالىتىدە كېلىدۇ، سىلەر ئۇنىڭ ئاتىسىنى تىللىماڭلار، ئۆلۈكنى تىللاش ھايات ئادەمگە زىيان يەتكۈزىدۇ، ئۆلۈككە يەتمەيدۇ»

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

«مۇھاجىر يولۇچىنى قارشى ئالىمىز»

بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىكرىمەگە قىلغان سالىمى. ئۇ قۇرەيشلىكلەرنىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىكى، ئەڭ باي، نەسەبى ئېسىل ئىدى.

ئەگەر ئاتىسىنىڭ سەۋەبىدىن بولمىغان بولسا مەككىدىكى مەرتىۋىلىك ئائىلە پەرزىتلىرىدىن سەئىد ئىبنى ئەبۇۋاققاس، مۇسەئەب ئىبنى ئۆمەير ۋە باشقىلارغا ئوخشاش ئۆزىنىڭ تەڭتۇشلىرى ئىسلام كەلتۈرگىنىدەك، ئۇنىڭمۇ ئىسلام كەلتۈرۈشى ئېنىق ئىدى.

ئۇنداقتا، بۇ ئاتا زادى كىم؟!

ئۇ مەككىنىڭ چوڭ زۇمىگىرى، مۇشرىكلارنىڭ بىرىنچى قول كاتتىبېشى، اللە ئۇنىڭ جازالىشى بىلەن، مۆئمىنلارنىڭ راستچىللىقىنى سىنىغان، ئازاب ئىگىسى ئىدى. مۆئمىنلار ئازاب ئالدىدا مۇستەھكەم تۇرۇپ ئىمانىدا راستچىل بولغان ئىدى.

مانا بۇ ئاتا ئەبۇجەھل، مۇشۇنىڭ ئۆزىلا يېتەرلىك...

بۇ ئۇنىڭ ئاتىسى، ئەمما مەخزۇم قەبىلىسىدىن بولغان ئىكرىمە ئىبنى ئەبۇجەھل قۇرەيشلەرنىڭ ساناقلىق، ھۆرمەتكە سازاۋەر باتۇر، چەۋەندازلىرىنىڭ بىرى ئىدى.

ئىكرىمە ئۆزىنىڭ ئاتىسىنىڭ باشلىقلىق سەۋەبىدىن ئۆزىنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن دۈشمەنلىشىشكە باشلىغانلىقىنى ھېس قىلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قاتتىق دۈشمەنلەشتى. ساھابىلارغا چەكسىز ئەزىيەت يەتكۈزدى، مۇسۇلمانلارغا ۋە ئىسلامغا، ئاتىسىنى خۇرسەن قىلغىدەك ئازابلارنى سالدى.

بەدىر كۈنىسى ئاتىسى مۇشرىكلارغا قۇماندانلىق قىلغاندا مۇھەممەدنى قورقاتمىغۇچە مەككىگە قايتماستىنلا، ئۇزۇن بىلەن قەسەم قىلدى، بەدىردە تۈگىلەرنى بوغۇزلاش، ھاراق ئىچىش، چالغۇ - ئەسۋاپلار بىلەن كۆڭۈل ئېچىپ بېرىشتىن ئىبارەت، ئۈچ ئىشنى ئورۇنلاشتۇردى...

ئەبۇجەھل جەڭگە قۇماندانلىق قىلىۋاتقاندا ئىكرىمە ئاتىسىنىڭ تايىنىدىغان يان تايىقى، ئۇ ئارقىلىق باشقىلارنى جازالايدىغان قولى بولدى.

لېكىن لات، ئۇزۇن ئەبۇجەھلنىڭ نىداسىنى ئاڭلىمىدى. چۈنكى، ئۇلار گاس ئىدى. ئۇنىڭغا جەڭدىمۇ ياردەم قىلمىدى. چۈنكى، ئۇ ئىككىسى ياردەم بېرىشتىن ئاجىز ئىدى...

ئەبۇجەھل بەدىر جېڭى قىلماستىن يېقىلدى، ئوغلى ئىكرىمە ئۆز كۆزى بىلەن ئۇنىڭ قېنىنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ قىلچى ئارقىلىق ئاققىنىنى كۆردى، ئاتىسىنىڭ لەۋلىرى ئارىسىدىن چىققان ئاخىرقى خىقراشلىرىنى ئۆز قۇلىقى بىلەن ئاڭلىدى.

ئىكرىمە ئاتىسىنى بەدىردە قالدۇرۇپ قايتتى ، مەغلۇبىيەت ئۇنى دەپنە قىلىش ئۈچۈن ئاتىسىنىڭ جەسىتىنى ئېلىپ كېتىشىدىن ئاجىز قىلغان ، قېچىش ئۇنى ، مۇسۇلمانلارغا قالدۇرۇپ كېتىشكە مەجبۇر قىلغان ئىدى .

مۇسۇلمانلار ئەبۇ جەھىلنىڭ جەسىدىنى نەچچە ئون قۇرەيشلىكلەرنىڭ جەسەتلىرى بىلەن بىرگە قەلب قۇدۇقىغا تاشلاپ ، قۇم بىلەن تىندۇرئۆتتى .

شۇ كۈندىن باشلاپ ئىكرىمە ئىسلام بىلەن باشقىچە قارىشىلىشىشقا ئۆتتى ، ئۇ بۇرۇن ئاتىسىنى قوغداش ئۈچۈن ئىسلام بىلەن دۈشمەنلەشكەن بولسا ، ئەمدىلىكتە ئاتىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن دۈشمەنلىشىدىغان بولدى .

مۇشۇ سەۋەبتىن ئىكرىمە ۋە بەدىردە ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ئۆلتۈرۈلگەن بىر قانچە كىشىنىڭ (مۇشرىكلارنىڭ) قەلبىدە مۇھەممەدكە نىسبەتەن ئاداۋەت قوزغاشقا ، قۇرەيشلەرنىڭ قىساسكارلىرىنىڭ قەلبىگە قىساس ئۆتىنى يېقىشقا باشلىدى . ئاخىرى ئۇھۇد جېڭى بولدى .

ئىكرىمە ئۇھۇدقا چىقتى ، شۇنداقلا جەڭگە قىزىقتۇرۇش ، ئاتلىقلار قاچماقچى بولسا ، مۇستەھكەم قىلىشقا ئايالى ئۆمۈمەكىمنى بىر قانچە قىساسكار ئاياللار بىلەن سەپ ئارقىسىدا تۇرۇشقا داپلارنى چېلىشقا ئېلىپ چىقتى .

قۇرەيشلەر ئاتلىقلارنىڭ ئوڭ تەرىپىدە خالىد ئىبنى ۋەلىدىنى سول تەرىپىدە ئىكرىمەنى تۇرغۇزدى ، بۇ ئىككى مۇشرىك چەۋەنداز بۇ كۈندە قاتتىق قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ ، قۇرەيشلىكلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلىرىغا بولغان ھۇجۇمىنى كۈچەيتىپ ، مۇشرىكلار ئۈچۈن زور غەلىبىنى قولغا كەلتۈرۈپ

بەردى، ھەتتاكى ئەبۇسۇفيان: بۇ بەدىر كۈنىنىڭ ئورنىغا... دەپ كەتتى.

خەندەك كۈنى مۇشرىكلار مەدىنىنى ئۇزۇن ۋاقىت مۇھاسىرگە ئالدى، ئىكرىمەنىڭ سەۋرى - تاقىتى تۈگەپ مۇھاسىر قىلىۋېرىشكە چىدىالمدى. ئۇ خەندەكنىڭ تار يېرىدىن ئېتىنى چاپتۇرۇپ ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىر قانچە تەۋەككۈلچىلارمۇ ئۆتتى، بۇلارنى بىر تەرەپ قىلىشقا ئەمرى ئىبنى ئابدۇلئود ئامرى باردى... ئىكرىمە شۇنداق قىلىپ قېچىپ قۇتۇلدى.

فەتھى كۈنى قۇرەيشلەر رەسۇلۇللاھ ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىغا تاقابىل تۇرغىلى بولمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، مەككە يولىنى بىكارلاپ بېرىش قارارىغا كەلدى، ئۇلارنىڭ بۇنداق قارار چىقىرىشىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇماندانلىرىنى مەككىلىكلەردىن ئۆزلىرىگە قارشى چىقمىغانلار بىلەن ئۇرۇشماسلىققا بۇيرۇغانلىقىنى بىلگەنلىكى سەۋەب بولغان ئىدى.

لېكىن ئىكرىمە ۋە بىر قانچە كىشى بىرلىشىپ، چوڭ قوشۇننىڭ ئالدىنى توستى، خالىد ئىبنى ۋەلىد كىچىك جەڭدە ئۇلارنى مەغلۇب قىلدى، ئۇلاردىن ئۆلگىنى ئۆلدى، قاچقانلىرى قېچىپ قۇتۇلدى، قاچقۇنلار قاتارىدا ئىكرىمەمۇ بار ئىدى.

ئىكرىمەنىڭ بېشى قاتتى ۋە پۇشايمان قىلدى...

مەككە مۇسۇلمانلارغا بويسۇنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا تار كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بورۇن ئۆزىگە قارشى چىققانلارنى ئەپۇ قىلدى...

لېكىن بىر قانچە كىشى بۇنىڭ سىرتىدا بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىسىملىرىنى ئاتاپ، گەرچە كەئبىنىڭ

پەردىسى ئاستىدىن تېپىلسىمۇ، ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇدى، بۇ بىر قانچە كىشىنىڭ بېشىدا ئىكرىمە مۇ بار ئىدى. شۇڭا ئۇ يوشۇرۇن ھالدا مەككىدىن چىقىپ يەمەنگە يول ئالدى. چۈنكى، ئۇ يەردىن باشقا ئۇنىڭ پاناھلىنىدىغان يېرى قالماي ئىدى.

بۇ چاغدا ئىكرىمەنىڭ ئايالى ئۈممۇھەكم، ئۆتبەنىڭ قىزى ھىندى ۋە ئون ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئىككى ئايالى ۋە قىزى پاتىمە، ئابدۇلمۇتەللىب جەمەتىدىن بىر قانچە ئايال بار ئىدى، ھىندى يۈزىنى يۆگىگەن ھالدا سۆزلىدى:

ئى اللھ نىڭ ئەلچىسى! ئۆزى ئۈچۈن تاللىغان دىنىنى ئاشكارا قىلغان اللھ تائالاغا مەدھىيىلەر بولسۇن، مەن سەندىن ماڭا ياخشى مۇئامىلىدە بولۇشىڭنى سورايمەن، مەن ئىمان ئېيتقۇچى، راستچىل ئايال، دەپ يۈزىنى ئېچىپ:

مەن ئۆتبەنىڭ قىزى ھىندى، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

سىزنى قارشى ئالىمىز، دېدى.

اللھ بىلەن قەسەمكى، ئى اللھ نىڭ ئەلچىسى!

يەر يۈزىدە مەن خار بولۇشنى سېنىڭ ئۆيۈڭدەك ئارزۇ قىلىدىغان ئۆي يوق ئىدى، ئەمدىلىكتە زېمىندا سېنىڭ ئۆيۈڭدەك ئۇلۇغ بولۇشنى تىلەيدىغان ئۆي يوق بولۇپ قالدى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تېخىمۇ زىيادە بولسۇن»، دېدى.

ئاندىن ئىكرىمەنىڭ ئايالى ئۈممۇھەكم ئىسلام كەلتۈردى ۋە:

ئى اللھ نىڭ ئەلچىسى! ئىكرىمە سېنىڭ ئۆلتۈرۈۋېتىشىڭدىن ئەنسىرەپ، يەمەنگە قاچتى، سەن ئۇنىڭغا ئەمىنلىك بەرسەڭ، اللھ سېنىمۇ ئەمىن قىلسۇن! دېدى.

«ئۇ ئەمىنلىككە ئېرىشكۈچىدۇر»

ئۇمۇھەكم شۇ چاغلاردا ئېرى ئىكرىمەنى ئىزدەپ ماڭدى، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە رۇملۇق بىر خىزمەتكارى بار ئىدى، ئۇ ئىككىيلەن يولدا كېتىۋاتقاندا، خىزمەتكار ئۇنى ئۆزىگە تەلەپ قىلدى، ئۇمۇھەكم ئۇنى ئۈمىدلىنىدۇرۇپ ۋاقتىنى ئۇزارتىشقا باشلىدى، تاكى ئەرەبلەرنىڭ بىر كەنتىگە كېلىپ، ئۇ ئەرەبلەردىن ياردەم سورىدى، كىشىلەر بۇ نىيەتنى بۇزۇق خىزمەتكارنى باغلاپ، ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالدى.

ئۇمۇھەكم يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئىكرىمەنى تېھامەدىكى دېڭىز بويىدىن تاپتى، ئۇ بىر مۇسۇلمان كېمىچى بىلەن ئۆزىنى دېڭىزدىن ئۆتكۈزۈپ قويۇش توغرىسىدا سۆزلىشىۋاتقان ئىكەن:

سېنى ئۆتكۈزۈپ قويۇشۇم ئۈچۈن پاكىلان! دېدى ئۇ كېمىچى.

قانداق پاكىلنىمەن؟ سورىدى ئۇ.

بىر ئىلاھتىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد اللھ نىڭ ئەلچىسى، دەپ گۇۋاھلىق بېرىسەن.

مەن مۇشۇنىڭ ئۈچۈنلا قاچقان ئىدىم،

بۇلار سۆزلىشىۋاتقاندا، ئۇمۇھەكم ئىكرىمەنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

ئى تاغامنىڭ ئوغلى! مەن كىشىلەرنىڭ ئەڭ پەزىلەتلىكى، ياخشىسى، ئېسىلنىڭ يەنى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ

قېشىدىن كەلدىم... ۋە ئۇنىڭدىن ساڭا ئەمىنلىك تەلەپ قىلدىم،
ئەمىنلىك بەردى، ئۆزەڭنى ھالاك قىلما، دېدى.

سز ئۇنىڭغا گەپ قىلدىڭىز؟

شۇنداق، ئۇنىڭغا گەپ قىلدىم، ئۇ ساڭا ئەمىنلىك بەردى،
دەپ ئىكرىمەنى ئۆمىدلەندۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن قايتتى.

ئۆمۈمھەكم ئۇنىڭغا رۇملۇق خىزمەتكارنىڭ ئەسكىلىكىنى
ئېيتتى، ئىكرىمە خىزمەتكارى بار جايدىن ئۆتكەندە ئۇنى ئىسلام
كەلتۈرۈشتىن بۇرۇن ئۆلتۈرۈۋەتتى.

ئۇلار كېتىۋېتىپ، بىر جايغا كەلگەندە، ئىكرىمە ئايالىغا
خالىي بولۇش تەلپىنى قويدى. لېكىن ئۆمۈمھەكم قاتتىق
قارشىلىق تەلەپپۇزىدا:

ياق، مەن مۇسۇلمان، سز مۇشرىك، دېدى

سز بىلەن مېنىڭ خالىي بولۇشىمغا تۇسالغۇ بولىدىغان نەرسە
نېمىدېگەن چوڭ؟! دېدى ئىكرەمە.

ئىكرىمە مەككىگە يېقىنلاشقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
ساھابىلارغا:

ئىكرىمە سىلەرنىڭ قېشىڭلارغا مۆئمىن مۇھاجىر بولۇپ
كېلىدۇ، سىلەر ئۇنىڭ ئاتىسىنى تىللىماڭلار، ئۆلۈكنى تىللاش،
ھايات ئادەمگە ئەزىيەت يەتكۈزىدۇ. ئۆلۈككە يېتىپ بارالمايدۇ،
دېدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئىكرىمە ئايالى بىلەن پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئولتۇرغان جايغا يېتىپ كەلدى، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۆرۈپلا، رىداسىنىمۇ كېيمەستىنلا خۇشاللىقىدا

ئۇنىڭ قېشىغا باردى... پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولتۇرغاندا، ئىكرىمە ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ:

- ئى مۇھەممەد! ئۆمۈھەكم سېنىڭ ماڭا ئەمىنلىك بەرگىنىڭنى خەۋەر قىلدى، دېدى.

«راست ئېيتىپتۇ، سەن ئەمىنلىككە ئېرىشتىڭ»، دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

مېنى نېمىگە چاقىرىسەن؟

«بىر ئاللاھ تائالادىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا، مېنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ۋە بەندىسى ئىكەنلىكىمگە گۇۋاھلىق بېرىشكە، ناماز ئوقۇشقا، زىكات بېرىشكە، چاقىرىمەن» دەپ، ئۇنىڭغا ئىسلامنىڭ ئەھكاملارنى ئۆگەتتى، ئىكرىمە:

ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن پەقەتلا ھەقىقە چاقىرىدىكەنسەن، ياخشىلىققا بۇيرۇيدىكەنسەن، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سەن دەۋەتكە ئاتلىنىشتىن ئىلگىرىمۇ، بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئەڭ راستچىل، ياخشى ئادەم ئىدىڭ، دەپ قولىنى ئاچتى ۋە:

ئاللاھ تائالادىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا، سېنىڭ شۇ ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىڭگە گۇۋاھلىق بېرىمەن، سەن ماڭا مەن دەيدىغان ياخشى سۆزىنى ئۆگىتىپ قويساڭ، دېدى.

«بىر ئاللاھ تائالادىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ۋە بەندىسى، دېگەن» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟

«ئاللاھ ۋە بۇ يەردىكى بارلىق كىشىلەرنى مېنىڭ ئىسلام كەلتۈرگۈچى، مۇجاھىد، مۇھاجىر ئىكەنلىكىمگە گۇۋاھلىق قىلىمەن، دېگەن»، دېدى. ئىكرىمە شۇنداق دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا:

«مەن بۈگۈن ساڭا بەرگىلى بولىدىغان قانداقلا نەرسە سورىساڭ بېرىمەن» دېدى.

مەن سېنىڭدىن، ئىلگىرى ساڭا قىلغان بارلىق دۈشمەنلىكلىرىمنى، سەن بىلەن ئۇرۇشقان ئورۇنلارنى ۋە سەن بار يەردە ياكى يوق يېرىڭدە سەن توغرىلىق ئېيتقان بارلىق يامان سۆزلىرىمنى كەچۈرۈشىڭنى سورايمەن.

«ئى اللھ! ئۇنىڭ ماڭا قىلغان بارلىق ئاداۋىتىنى، سېنىڭ نۇرۇڭنى ئۆچۈرمەكچى بولۇپ، ماڭغان ھەر بىر ئورۇننى، مېنىڭ بار ياكى يوق يەرلىرىمدە، قىلغان مېنىڭ ئابىرۇيىمغا مۇخالىپ سۆزلىرىنى كەچۈرۈم قىلغىن» دېدى...

ئىكرىمەنىڭ چىرايى خۇشاللىقتىن نۇرلىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

ئى اللھ نىڭ ئەلچىسى! اللھ بىلەن قەسەمكى، اللھ يولىدىن توساش ئۈچۈن قىلغان، نەفىقە قىلغان نەرسىلەرنى ئەمدى ھەسسىلەپ اللھ نىڭ يولىغا چىقىم قىلمەن، اللھ يولىدىن توسۇشقا قىلغان جەڭلىرىمنى، ئەمدى اللھ رازىلىقى ئۈچۈن ھەسسىلەپ قىلمەن، دېدى.

ئاشۇ كۈندىن باشلاپ، دەۋەت سېپىغا جەڭ قىلغۇچى باتۇر بىر چەۋەنداز، مەسچىتتە اللھ تائالانىڭ كىتابىنى ئوقۇپ، كېچىسى تۇرىدىغان ئىبادەتكار قوشۇلدى، ئۇ قۇرئاننى پىشانىسىدە قويۇپ تۇرۇپ:

پەرۋەردىگارىمنىڭ كىتابى... پەردىگارىمنىڭ سۆزى... دەپ اللھ تائالادىن قورقۇپ يىغلاپ كېتەتتى.

ئىكرىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەن ۋەدىسىنى ناھايتى ياخشى ئۇرۇنلىدى، ئىسلام كەلتۈرگەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار قىلغان ھەر قانداق جەڭلەرگە قاتناشتى، ھەر ئىشتا ئالدىدا ماڭدى.

يەرمۇك كۈنى ئىكرىمە خۇددى قىزىق كۈندە، ئۇسسۇز ئادەم سۇغاق سۇغا تەشنا بولغاندەك تەشئاللىقتا جەڭگە كىردى.

بەزى جايلاردا مۇسۇلمانلارغا قىيىنچىلىق كۈچەيگەندە ئۇ ئاتتىن چۈشۈپ، قىلىچنىڭ غىلاپىنى سۇندۇرۇۋەتتى، رۇملۇقلار سېپىگە ئىچكىرىلەپ كىردى. خالىد ئىبنى ۋەلىد ئالدىراپ كېلىپ:

ئى ئىكرىمە! ئۇنداق قىلما، سېنىڭ ۋاپات بولۇشىڭ مۇسۇلمانلارغا ئېغىر كېلىدۇ، دېدى.

ئى خالىد! مېنى قويۇۋەت، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن خېلى ئىلگىرىدىنلا بىرگە، ئەمما ئاتام بىلەن ئىككىمىز بولساق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاتتىق قارشىلاشقانلار، مېنى قويۇۋەت، مەن ئىلگىرى قىلغانلىرىمنى يۇيىمەن، مەن پەيغەمبەرگە قارشى نۇرغۇن ئۇرۇشلارنى قىلدىم، ئەمدىلىكتە رۇملۇقلاردىن قاچىمەنمۇ؟ مەڭگۈ بۇنداق بولمايدۇ، دېدى. ئاندىن كۆپچىلىككە:

كىم ئۆلۈمگە بەيئەت قىلدۇ؟ دېدى.

400 مۇسۇلمان ئىچىدە ئۇنىڭ تاغىسى ھارىس ئىبنى ھىشام، زىرار ئىبنى ئەزۋەر قاتارلىقلار ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. ئۇلار خالىدنىڭ قاراگاھىنىڭ يېنىدا قاتتىق جەڭ قىلدى.

يەرمۇك ئۇرۇشى مۇسۇلمانلارنىڭ غەلىبىسى بىلەن ئاخىرلاشقاندا، ئۇلاردىن ئۈچ جەڭچى، يەرمۇك زېمىنىدا قاتتىق يارىلانغان ھالدا سۆزۈلۈپ ياتاتتى، ئۇلار ھارىس ئىبنى ھىشام،

ئەيىاش ئىبنى ئەبۇرەبئە ۋە ئىكرىمە ئىبنى ئەبۇجەھل ئىدى. ھارىس ئىچىشكە سۇ تەلەپ قىلدى، ئۇنىڭغا سۇ كەلتۈرۈلگەندە، ئىكرىمە سۇغا قارىدى، ھارىس:

ئىكرىمەنىڭ قېشىغا ئاپىرىڭلار، دېدى.

سۇنى ئۇنىڭغا ئەكەلگەندە ئەيىاش قارىدى، ئىكرىمە ئىچمەستىن:

ئۇنىڭغا ئاپىرىڭلار! دېدى.

ئۇلار ئەيىاشنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئۇ نەپەستىن توختىغان ئىكەن...

ئۇلار ئۇنىڭ ئىككى دوستىنىڭ قېشىغا بارغاندا، ئۇلارمۇ ۋاپات بولغان ئىكەن، اللە ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن!...

ئۇلارنى ئىچكەندىن كېيىن ئۇسسمايدىغان ھەۋزى كەۋسەر بىلەن سۇغارسۇن!...

ئۇلارغا مەڭگۈ يايىرايدىغان پىردەۋىس باغچىسىنى تەقدىم قىلسۇن!...

ئامىن!!!

زەيدۇلخەيرى

«سنىڭدىن اللە ۋە ئۇنىڭ
ئەلچىسى ياخشى كۆرىدىغان،
ئىككى خىسلەت بار: —
سەۋرىچانلىق ۋە كەڭ
قورساقلىق»

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام

«كىشىلەر مەئدەنگە ئوخشايدۇ، ئۇلارنىڭ جاھىلىيەتتىكى
ياخشىلىرى، ئىسلامدىمۇ ياخشى». بۇ يەردە سىزگە ئۇلۇغ
ساھابىنىڭ ئىككى خىل ھاياتىنى بايان قىلىمىز.

ئۇنىڭ بىرسىنى جاھىلىيەتنىڭ قولى، يەنە بىرىنى ئىسلامنىڭ
بارماقلىرى يېزىپ قالدۇرغان.

ئاشۇ ساھابە، كىشىلەر جاھىلىيەتتە
چاقىرىغىنىدەك «زەيدۇلخەيرى»، ئىمان ئېيتىپ ئىسلامغا
كىرگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چاقىرىغىنىدەك
«زەيدۇلخەيرى» ئىدى.

ئۇنىڭ دەسلەپكى ھاياتى تۇغۇلۇق ئەدەبىي كىتابلاردا
شەيبانى بەنى ئامىرلىق بىر شەيختىن مۇنداق ھېكايە قىلدۇ:

بىزگە قورغاچچىلىق يىلى كېلىپ، زىرائەت، چارۋىلىرىمىز
ۋەيران بولدى، بىزنىڭ ئىچىمىزدىن بىر ئادەم ئائىلىسى بىلەن
ھىيرەت دېگەن جايغا چىقتى، ئائىلىسىنى شۇ جايدا قالدۇرۇپ،
ئۇلارغا:

مەن تاكى سىلەرنىڭ قېشىڭلارغا قايتىپ كەلگەن قەدەر بۇ يەردە مېنى كۆتۈڭلار، دەپ بىرەر مال - دۇنياغا ئېرىشمىگۈچە قايتمايدىغانلىقىغا قەسەم قىلىپ ئاتلاندى. ئۇ پۈتۈن بىر كۈن مېڭىپ، قاراڭغۇ چۈشكەندە بىر چىدىرنى كۆردى، چىدىرغا يېقىن جايىدا باغلاقلق بىر تاي تۇراتتى، ئۇ ئۆزىگە:

بۇ غەنىمەتنىڭ ئەۋۋىلىسى، دەپ ئۇنى يېشىشكە ئۇرۇندى، توساتتىن ئارقىسىدىن: ئۇنىڭغا چېقىلما، جېنىڭنى ساقلا، دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىدى ۋە ئۇنىڭ تاشلاپ يولىنى داۋام ئەتتى.

ئۇ يەتتە كۈن مېڭىپ، ئاخىرى تۆگىلەر قوتۇنى بار بىر جايغا كەلدى، ئۇنىڭ يېنىدا چوڭ بىر چېدىر بار بولۇپ، ئىچىدە نازۇنېمەتتىن بېشارەت بېرىپ تۇرىدىغان تىرىدىن ياسالغان بىر گۈمبەز تۇراتتى، ھېلىقى ئادەم كۆڭلىدە:

بۇ قۇتاندان، چوقۇم تۆگە بار، شۇنداقلا چېدىرىدىمۇ ئادەم بار، دەپ چېدىر ئىچىگە قارىدى، بۇ ۋاقىتتا قۇياش پېتىشقا ئاز قالغان ئىدى، ئۇ چېدىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى قېرى بىر بوۋايىنى كۆردى، ئۇ بوۋايىنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇردى، بوۋاي بۇنى سەزمىدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي قۇياشمۇ پېتىپ بىر ئاتلىق ئادەم بۇ يەرگە كەلدى، ئۇ بۇنداق قاۋۇل ئادەمنى كۆرمىگەن ئىدى، ئۇ ئېگىز ئېتىغا مىنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئوڭ - سول تەرىپىدە ئىككى خىزمەتكار بار ئىدى، ئۇلار بىلەن بىرگە يۈزگە يېقىن تۆگە بولۇپ، ئالدىدا چوڭ ئەركەك تۆگە بار ئىدى، ئالدىدىكى تۆگە چۆكىشى بىلەن بارلىق تۆگۈلەر چۆكتى، ئاتلىق ئادەم خىزمەتكارنىڭ بىرىسىگە:

- بۇنى سېغىپ، بۇۋايىنى سۇغارغىن، دەپ سېمىز بىر تۈگىنى كۆرسەتتى، خىزمەتكارى تۈگىنى ساغدى. قاچا تولغاندا بوۋايىنىڭ ئالدىدا قويۇپ، يىراق تۇردى، بوۋاي سۈتتىن بىر، ئىككى يۈتۈم ئىچىپلا قويۇپ قويدى، ھېلىقى ئادەم مۇنداق دەيدۇ:

مەن بوۋاينىڭ ئالدىغا يوشۇرۇنچە بېرىپ، قاچىنى ئېلىپ سۈتىنىڭ ھەممىسىنى ئىچتىم، خىزمەتكار كېلىپ قاچىنى ئالدى ۋە:

- ئى خوجاينى! ھەممىسىنى ئىچىپ بوپتۇ! دېدى، ئاتلىق ئادەم خۇشاللىنىپ، خىزمەتكارغا: ئاۋۋى سېغىپ بەرگىن، دەپ يەنە بىر تۈگىنى ئىشارەت قىلدى، خىزمەتكار بۇيرۇلغاننى قىلدى، بوۋاي ئۇنىڭدىن بىر يۇتۇملا ئىچىپ قويدى. ئاندىن مەن يوشۇرۇنچە ئۇنىڭ يېرىمىنى ئىچتىم، ئاتلىقنىڭ كۆڭلىدە گۇمان قوزغىماسلىق ئۈچۈن ھەممىنى ئىچمىدىم.

ئاتلىق ئادەم يەنە بىر خىزمەتكارنى قوي سويۇشقا بۇيرۇدى، قوي سويۇلۇپ بولغاندا، ئاتلىق ئادەم كېلىپ، بوۋاي ئۈچۈن گۆشتىن كاۋاپ قىلدى، ئۆز قولى بىلەن تاماقىمۇ قىلدى، بوۋاي تويغاندا ئاندىن ئاتلىق ئادەم ۋە خىزمەتكارلىرى يېيىشكە باشلىدى. ئۇزاق ئۆتمەي ھەممىسى ئۇيقۇغا كەتتى.

بۇ چاغدا مەن ئالدىدا ماڭىدىغان تۆگە قېشىغا بېرىپ ئاغامچىسىنى يېشىپ ئۇنىڭغا مېنىپ ماڭدىم، باشقا تۆگىلەرمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئەگەشتى، مەن پۈتۈن كېچە ماڭدىم، تاڭ ئاتقاندا ئەتراپقا قاراشقا باشلىدىم. مەن قۇياش كۆتۈرۈلگىچە ماڭدىم. تۇيۇقسىز بۈركۈت، ياكى چوڭ بىر قۇشچىلىك بىر نەرسىنىڭ يىراقتىن مەن تەرەپكە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردىم، مەن ئۇنىڭ ئات ئۈستىگە مىنگەن ئادەم ئىكەنلىكىنى پەرقلەندۈرەلەيدىم. ئۇ ماڭا يېقىنلاشتى، مەن ئۇنىڭ تۆگىسىنى ئىزلەپ كەلگەن ئاتلىق ئىكەنلىكىنى بىلىدىم ۋە تۆگىنى باغلاپ، ياچىقىمنى بەتلەپ ئوق ئۈزۈشكە تەييارلاندىم، ئۇ ئادەم ماڭا:

تۆگىنى يېشىۋەت! دېدى.

مەن: ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن، ھىيرەتتە بىر قانچە ئاچ قالغان ئاياللار قالغان، مەن ئۇلارغا مالغا ئېرىشمىگۈچە قايتماسلىق قەسەم قىلغان، دېدىم. ئۆكشى:

ئۇنداقتا سەن ئۆلۈپسەن، ھۇ يېتىمەك، تۈگىنى يېشىۋەت! دەپ ۋاقىردى.

- يېشىۋەتمەيمەن.

- ۋاي سېنى! بەك كۈرەڭلەپ كەتمە، ماڭا تۈگىنىڭ تۈگىنچىسىنى كۆرسەت، دېدى.

ئۇنىڭدا ئۈچ چىگىك بار بولۇپ، ئۇ مەندىن قارىغا ئېتىپ قايسىسىغا تەككۈزۈشنى خالايدىغانلىقىمنى سورىدى. مەن ئوتتۇرىدىكىگە ئىشارەت قىلدىم. ئۇ ئوقيانى خۇددى قولىدا ئەكىلىپ سانجىپ قويغاندەكلا تۈگىنچەكتىن ئۆتكۈزدى ئاندىن ئىككىنچى ئۈچىنچىسىگە ئاتتى، بۇ چاغدا مەن ئوقنى ئوقىدىنىمغا سېلىپ تەسلىم بولدىم، ئۇ مېنىڭ قىلىچىم ۋە ياچىقىمنى ئېلىۋېلىپ:

ئارقامغا مىنگىن، دېدى، مەن مىندىم، ئۇ:

- مېنى قانداق قىلدۇ، دەپ قاراپسەن؟

- يامان گۇمان قىلىمەن.

- نېمە ئۈچۈن؟

- ساڭا جاپا يەتكۈزگەنلىكىم ۋە ساڭا قىلغانلىرىم ئۈچۈن.

- اللھ سېنى ماڭا يەتكۈزدى، سەن مۇھەللىنىڭ يېمەك - ئىچمىكىگە شېرىك بولغان، ئاشۇ كېچىسى ئۇنىڭغا ھەمراھ بولغان تۇرۇغلۇق، مېنى يامانلىق قىلدۇ، دەمسەن؟

- ئۇنداقتا سەن زەيدۇلخەيرىمۇ؟

- شۇنداق،

- ياخشى ئەسىر ئالغۇچى بول.

ئۇ: ساڭا ھېچ ئىش بولمايدۇ، دەپ مېنى ئۆيىگە ئەكەلدى ۋە ماڭا:

- اللھ بىلەن قەسەمكى، بۇ تۆگىلەر مېنىڭ بولغان بولسا، ساڭا بېرەتتىم، بۇلار مېنىڭ بىر ھەمشىرەمنىڭ تۆگۈلىرى، سەن بىزنىڭ يېنىمىزدا بىر قانچە كۈن تۇرغىن، پات ئارىدا جەڭگە قاتنىشىپ ئۇنىڭدىن غەنمەتكە ئېرىشمەن، دېدى.

ئۈچ كۈندىن كېيىن، ئۇ بەنى نۇمەير قەبىلىسى بىلەن جەڭ قىلىپ، يۈزگە يېقىن تۆگىنى غەنمەت ئالدى ۋە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ماڭا بەردى، مەن بىلەن مېنى قوغداشقا بىر قانچە كىشىنى ئەۋەتتى، ئاخىرى ھىيرەتكە قەيتىپ كەلدىم.

مانا يۇقىرىقىلار زەيدۇلخەيرنىڭ جاھىلىيەتتىكى ھاياتى ھېكايىلىرى.

ئەمما ئۇنىڭ ئىسلام كەلتۈرگەندىن كېيىنكى ھاياتى توغرىسىدا تەرجىمىھال كىتابلىرىدا مۇنداق بايان قىلىنىدۇ:

زەيدۇلخەيرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ چاقىرىقلىرىنىڭ مەزمۇلىرىدىن خەۋەر تاپقىنىدا، ئۇلغىنى تەييارلاپ، ئادەملىرىدىن بىر قانچە كاتتىلارنى يەسرىنى زىيارەت قىلغۇچ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشىش ئۈچۈن بېرىشقا چاقىردى.

نەتىجىدە تەيىن خەلقىدىن ئەلچىلەر سەپەرگە ماڭدى، ئۇلار ئىچىدە، زۇررۇبىنۇ سەدۇس، مالىك ئىبنى جۇبەير، ئامىر ئىبنى جۇۋەين قاتارلىقلار... بار ئىدى. ئۇلار مەدىنىگە كەلگەندە، ئۇلۇغ پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسچىتى تەرەپكە ماڭدى

ۋە ئۇلارنى چۆكتۈرۈپ مەسچىتكە كىردى. ئۇلار دەل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنبەردە تۇرۇپ، مۇسۇلمانلارغا نۇتۇق سۆزلەۋاتقان ۋاقتىدا كىرگەن بولۇپ، ئۇلار ئاڭلىغانلىرىدىن ھەيران قېلىشتى، مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا باغلىنىپ قېلىشلىرى، سۈكۈتتە تۇرۇشلىرى ۋە سۆزلەردىن تەسرلىنىشلىرى ئۇلارنى ئەجەپلەندۈردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زىيارەتچىلەرنى كۆرگەندە، مۇسۇلمانلارغا:

«مەن سىلەرگە سىلەر ئىبادەت قىلىۋاتقان ئۇزادىن ۋە بارلىق مەئبۇدلاردىن ياخشى...

مەن سىلەر ئۈچۈن سىلەر ئاللاھنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان قارا تۈگىدىن ياخشى...» دېگەن سۆزلەرنى قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى زەيدۇلخەير ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىرگە كەلگەنلەرنىڭ قەلبىدە ئىككى خىل تەسىر پەيدا قىلدى. بەزىلىرى ھەقىقەتكە ئاۋاز قوشۇپ، بەزىلىرى ھەقتىن قاچتى...

بىر بۆلىكى جەننەت تەرەپكە، بىر بۆلىكى دوزاخ تەرەپكە بارىدىغان يولنى تاللىدى.

يەنى زۇرۇبىنى سەۋدۇس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى، مۆئمىن قەلبلەر ئۇنىڭغا تەلپۈنگەن، كۈزلەر ئۇنىڭغا تەلمۈرگەن يۈكسەك ئورۇندا كۆرۈپ، دىلىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتا ھەسەت قوزغالدى ۋە كۆڭلىگە ۋەھىمە چۈشۈپ يېنىدىكىلەرگە:

مەن ئەرەبلەرگە باشلىق بولىدىغان بىر ئادەمنى كۆردۈم، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنىڭغا بويسۇنمايمەن، دېگىنىچە شامغا

يول ئېلىپ، ئۇ يەردە خرىستىئان دىنىغا كىرىپ راھىب بولۇپ كەتتى.

ئەمما زەيدۇلخەير ۋە باشقىلارنىڭ ئەھۋالى باشقىچە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرغاندا زەيدۇلخەيرى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا تۇردى، ئۇ كېلىشكەن قەددى قامەتلىك، ئېگىز بويلۇق كىشى بولۇپ، ئاتقا مىنسە ئېشەككە مىنگەندەك پۇتلىرى يەرگە سۆرۈلۈپ تۇراتتى، ئۇ جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن شۇ يەردىلا:

ئى مۇھەممەد! مەن بىر ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا، سېنىڭ ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىڭگە، گۇۋاھلىق بېرىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن كىم؟» دېدى.

مەن مۇھەللىنىڭ ئوغلى زەيدۇلخەيلى.

- «بەلكى، سەن زەيدۇلخەيرى، زەيدۇلخەيلى ئەمەس. سېنى تاغ جىلغىلاردىن بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىپ، ئىسلامغا مايىل قىلغان ئاللاھ تائالاغا مەدھىيە بولسۇن!»

شۇندىن باشلاپ، ئۇ «زەيدۇلخەيرى» دېگەن ئىسىم بىلەن ئاتالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆيىگە ئەكەلدى، ئۇنىڭ بىلەن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ۋە بىر بۆلۈك ساھابىلارمۇ بار ئىدى. (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن!)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىدە زەيدقا ياستۇق تاشلاپ بەردى، لېكىن، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا يۆلىنىپ ئولتۇرۇشنى چوڭچىلىق دەپ بىلىپ، ياستۇقنى قايتۇردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ياستۇقنى زورلاپ بەردى.

زەيد تاكى ئۈچ قېتىم قايتۇردى ، كۆپچىلىك ئورۇن ئېلىپ بولغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيدقا: «ئى زەيد! ماڭا بىر ئادەم سۈپەتلەپ بېرىلسە ، مەن ئۇنى كۆرگەندىن كېيىن سۈپەتلەنگىنىدىن تۈۋەنراق بولۇپ چىقاتتى ، لېكىن سەن ئۇنداق ئەمەسكەنسەن .» دېدى . ئاندىن:

«ئى زەيد! سەندە اللە ۋە اللە نىڭ ئەلچىسى ياخشى كۆرىدىغان ئىككى خىسلەت بار .»

- ئۇلار قايسى؟

- «سەۋر چانلىق ۋە كەڭ قورساقلىق .»

- مېنى اللە ۋە اللە نىڭ ئەلچىسى ياقىتىدىغان خىسلەت ئۈستىدە ياراتقان اللە تائالاغا مەدھىيەلەر بولسۇن!

ئاندىن ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ماڭا 300 ئاتلىق ئەسكەر بەرگىن ، مەن رۇم دىيارىغا ھۇجۇم قىلىپ ، ئۇلارنى مەغلۇپ قىلىشقا كېپىللىك قىلاي ، دېدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- «ئى زەيد! سەن ياخشىلىقى نېمە دېگەن كۆپ ئادەم؟!» دېدى . ئۇنىڭ بىلەن بىرگە كەلگەن كىشىلەر ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئىسلام كەلتۈردى . ئۇلار نەجدىدىكى يۇرتلىرىغا قايتماقچى بولغاندا ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار بىلەن خۇشلىشىۋېتىپ:

- «بۇ ھەقىقەتەن ئېسىل ئادەمكەن! ئەگەر ئۇ مەدىنىدىكى ۋابادىن ساق قالسىلا ، يەنە قانچىلىغان ياخشىلىقلىرى بولاتتى؟!» دېدى .

بۇ چاغدا مەدىنە مۇنەۋۋەردە تەپ كېسىلدىن ئىبارەت تارقىلىشچان كېسەل بار ئىدى. ئۇ مەدىنىدىن ئايرىلىپلا ئاغرىپ قالدى.

ئۇنىڭ بۇ كېسىلى كۈچەيگەن تۇرۇقلۇق، نەجدىدىكى يۇرتىغا تېز بېرىشقا ئالدىرايتتى، ئۇ خەلقى بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنىڭ قولى بىلەن اللە نىڭ ئۇلارنىڭ ئىسلام كەلتۈرگەنلىكىنى يېزىشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئەجەل ئۇنىڭ بىلەن رىقابەتلىشىپ، ئۇ سەپەر ئۈستىدىلا ئۇنىڭ ئاخىرقى نەپسى ئۆزۈلدى.

ئۇنىڭ ئىسلام كەلتۈرۈشى ۋە ئۆلۈمى ئارىسىدا گۇناھ سادىر بولغىدەك پۇرسەت بولمىدى.

اللە ئىسلام كەلتۈرۈپ، ھېچقانداق گۇناھ سادىر قىلماستىن، دۇنيادىن ئايرىلغان زەيدىقا چەكسىز ئەجىز ئاتا قىلسۇن، ئامىن!!!

ئەدى ئىبنى ھاتەم ئەتتائىي

«ئۇلار كاپىر بولسا سەن ئىمان ئېيتتىڭ، باشقىلار ھەقىقەتنى ئىنكار قىلسا، سەن ئېتىراپ قىلدىڭ، ئۇلار ۋەدىسىگە ۋاپا قىلمىسا سەن ۋاپا قىلدىڭ، ئۇلار ھەقىقەتتىن يۈز ئۆرۈپ كەينىنى قىلسا سەن ئۇنىڭغا يۈزلەندىڭ»

- ئۆمەر ئىبنى خەتتاب

بىر مەزگىل ھەقتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرگەن، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ، باشقىلارنىڭمۇ ھەقىقەتنى قوبۇل قىلىشىنى توسقان ۋە ھەق بىلەن قارشىلاشقان بىر ئەرەب رەھبىرى ھىجرىيىنىڭ 9 - يىلى ئىسلام دىنىغا بويسۇنۇپ، قەلبى ئىمانغا يۇمشاپ، اللەنىڭ ئەلچىسىگە ئىتائەت قىلدى.

ئۇ ئاتىسىنىڭ سېخىلىقى بىلەن باشقىلارغا ئۈلگە بولغان ئەدى ئىبنى ئەبۇھاتەم ئەتتائىي ئىدى.

ئەدى ئاتىسىنىڭ ھۆكىمرانلىقىغا مۇراسخۇر بولدى، كىشىلەر ئۇنى ئۆزلىرىگە باشلىق قىلىپ، ئۇنىڭغا غەنىمەتنىڭ تۆتتىن بىرىنى تاپشۇردى ۋە قۇماندانلىقىنى بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىدايەت ۋە ھەق يولىدىكى چاقىرىقنى ئاشكارا ئېلىپ بېرىۋاتقان ۋاقىتتا، ئەرەب قەبىلىلىرى بىر - بىرلەپ بويسۇنۇشقا باشلىدى. ئەدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىدا ئۆز ھاكىمىيىتى يېقىتىپ، ھوقۇقىنىڭ ۋەيران بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان بىر

رەھبەرلىكنى كۆرۈپ، رەسۇلۇللاھقا قاتتىق ئۆچمەنلىك قىلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چۈشىنىش ۋە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشىشتىن بۇرۇنلا ئۇنى قاتتىق يامان كۆرەتتى.

ئۇنىڭ ئىسلامغا بولغان دۈشمەنلىكى تاكى ئۇنىڭ قەلبىنى اللە ھىدايەت ۋە ھەق چاقىرىقىغا ئېچىۋەتكەنگە قەدەر 20 يىلغا يېقىن داۋاملاشتى.

ئەدىنىڭ ئىسلام كەلتۈرگەنلىكى ھەققىدە مۇنداق بىر ھېكايە بار. بىز بۇ ھېكايىنىڭ تەپسىلاتىنى ئەدىنىڭ ئۆزىدىن ئاڭلايلى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىلۇق سۆز ئاڭلىغان ۋاقىتىمدا، ئەرەبلەر ئىچىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى مەندىن بەك يامان بىلىدىغان ئادەم يوق ئىدى. مەن ئابىرۇلۇق ئادەم ئىدىم، خرىستىئان دىنىغا ئېتىقاد قىلاتتىم، قەۋمىم ئىچىدە بايلىقنىڭ تۆتتىن بىرىنى ئېلىپ تۇراتتىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىلۇق ئاڭلىغىنىمدا ئۇنى يامان كۆردۈم. ئۇنىڭ ئىشىلىرى زورۇيۇپ، شان - شۆھرىتى كۆتۈرۈلۈپ، نامى قوشنا ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ غەرب ۋە شەرقىگىچە تارلىشىشقا باشلىغاندا، مەن تۈگەمگە قارايدىغان خىزمەتچىمگە:

باشقۇرماق ئاسان بولغان سېمىز تۆگىلەرنى تەييارلاپ، ئۇنى يېقىن بىر جايغا باغلاپ قوي، ئەگەر مۇھەممەدنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ كەلگىنىنى ئاڭلىساڭ ماڭا خەۋەر قىل! دېدىم.

بىر ئەتىگىنى خىزمەتچىم كىرىپ: مۇھەممەدنىڭ ئەسكەرلىرى زېمىنىڭغا قەدەم قويغاندا قىلماقچى بولغان ئىشىگىنى قىل! دېدى.

نېمە ئىشكەن؟ ھۇ، ئۆلگۈر...

ئۇ: يۇرت ئەتراپىدا ئايلىنىۋاتقان، نۇرغۇن بايراقلىرىنى كۆردۈم، سۆرۈشتۈرسەم، بۇ مۇھەممەدنىڭ قوشۇنى ئىكەن، دېدى.

- تېز بېرىپ مەن ساڭا تەييارلاپ قويۇشقا بۇيرۇغان تۈگىلەرنى ئېلىپ كەل!

مەن شۇ ۋاقىتتىلا ئائىلە، بالا - چاقىلىرىمنى ئۆزىمىز ياخشى كۆرىدىغان بۇ زېمىندىن كۆچۈشكە چاقىردىم ۋە خىرىستىئانلار ئىچىدىكى دىنداشلىرىمغا قوشۇلۇش مەقسىتىدە شام دىيارىغا ئالدىراپلا يولغا چىقتىم.

ئىشلارنىڭ ئالدىراشچىلىقىدا ئائىلەمدىكىلەرنىمۇ تولۇق يىغماستىن مېڭىپ، خەتەرلىك جايلاردىن ئۆتۈپ بولغاندا، ئائىلەمدىكىلەرنى كۆزىتىپ چىقسام، نەجدىدە بىر سىڭلىم قاپتۇ. ماڭا ئامال يوق ئىدى. مەن ئائىلەمدىكىلەرنى ئېلىپ شامغا باردىم ۋە دىنداشلىرىمنىڭ ئەۋلادلىرى بىلەن بىرگە تۇردۇم.

لېكىن سىڭلىمغا مەن ئويلىغان ۋە ئەنسىرگەن ئىشلار بويىچە.

مەن شام دىيارىدىكى چاغلىرىمدا مۇنداق بىر خەۋەر ئاڭلىدىم، مۇھەممەدنىڭ ئەسكەرلىرى يۇرتىمىزغا بېسىپ كىرىپ، ئەسەر ئالغانلار قاتارىدا سىڭلىمىمۇ بىرگە ئەسەر ئېلىپ مەدىنىگە ئېلىپ بېرىپتۇ، ئۇ يەردە ئەسەرلەر بىلەن بىرگە مەسچىت قېشىدىكى چىدىردا قويۇپتۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېشىدىن ئۆتكەندە ئۇ:

ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى ئاتا - ئانىلار كەتتى، كۆچىدىغانلار كۆچتى، ماڭا ياخشىلىق قىلغىن، اللە ساڭىمۇ ياخشىلىق قىلسۇن! دەپتۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- «سېنىڭ كۆچمەنلىرىڭ كىم؟»

- ئەدىي ئىبنى ئەبۇھاتەم.

- «اللھ نىڭ ۋە اللھ نىڭ پەيغەمبەرىدىن قاچقۇچىمۇ؟!»
دەپ كېتىپ قاپتۇ.

ئەتىسىمۇ يېنىدىن ئۆتكەندە سىڭلىم يەنە بۇرۇنقىغا ئوخشاش دەپتۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئوخشاش جاۋاب بېرىپتۇ. ئۆگۈنسى ئۇنىڭ قېشىدىن يەنە ئۆتكەندە، سىڭلىم ئۆمىدىسىزلىنىپ ھېچنەرسە دېمەپتۇ، كەينىدىكى بىر ئادەم ئۇنىڭغا گەپ قىلىشقا ئىشارەت قىلىپتۇ، سىڭلىم تۇرۇپ:

ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەرى! ئاتا - ئانىلار كەتتى، كۆچمەنلەر كۆچتى، ماڭا ياخشىلىق قىل، اللھ ساڭىمۇ ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن، دەپتۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- «ياخشىلىق قىلدىم»، دەپتۇ.

- مەن شام دىيادىكى ئائىلەمگە قوشۇلۇشنى خالايمەن.

«سىز تاكى سىزنى شامغا ساق سالامەت ئاپىرىپ قويدىغان بىر ئىشەنچلىك ئادەمنى تاپقۇچە يولغا چىقىشقا ئالدىرماڭ، ئەگەر ئىشەنچلىك بىرىنى تاپسىڭىز، ماڭا خەۋەر قىلىڭ،» دەپتۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايتقاندىن كېيىن، سىڭلىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا گەپ قىلىشقا ئىشارەت قىلغان كىشىنىڭ كىملىكىنى سۈرۈشتۈرسە، ئەلى ئىبنى ئەبۇتالىب ئىكەن.

ئىشەنچلىك كارۋان كەلگۈچە ئۇ شۇ يەردە تۇرۇپ ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ:

ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەرى! مېنىڭ قەۋمىمدىن مېنى ئاپىرىپ قويالايدىغان ئىشەنچلىك ئادەملەر كەلدى، دەپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىڭلىمغا كىيىم بېرىپ، تۈگىگە مىندۈرۈپ، يول خىراجىتى بېرىپتۇ، سىڭلىم يولغا چىقىپتۇ.

بىز شۇ خەۋەردىن كېيىن ئۇنىڭ يېتىپ كېلىشىنى كۈتتۇق. مەن مۇھەممەد بىلەن قارشىلاشقان بولغاچقا. ئۇنىڭ سىڭلىمىغا مۇنداق ياخشىلىق قىلغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرگە ئىشەنەلمەي قالدىم. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئائىلە مەدەنىيەتلىرى بىلەن ئولتۇراتتىم. تۇيۇقسىز بىز تەرەپكە كېلىۋاتقان كاجۇ ئۈستىدىكى بىر ئايالنى كۆردۈم، ھاتەمنىڭ قىزى! دېدىم ۋە: شۇ، شۇ!!! دەپ كەتتىم.

لېكىن ئۇ كېلىپلا:

رەھىمسىز، زالىم! سەن ئائىلە، بالىلىرىڭنى ئېلىپ، ئاتا-ئاناڭدىن قالغان بىر ئادەمنى تاشلاپ كەتتىڭ، دەپ مېنى تىللاپ كەتتى. مەن:

ئى سىڭلىم! ماڭا ياخشىراق گەپ قىلىڭ، دەپ بولغان ئىشلارنى تاكى ئورازى بولغىچە چۈشەندۈردۈم. ئۇ بولغان ئىشلارنى سۆزلىدى، مەن ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن كېيىن ئۇنىڭدىن: سىز ئۇ ئادەم توغرىسىدا قانداق قارايسىز؟ دەپ سورۇدۇم.

اللە بىلەن قەسەمكى، سېنى تېزراق ئۇنىڭغا قوشۇلسەن، دەيمەن، ئەگەر ئۇ پەيغەمبەر بولسا، سەن ئۇنىڭ ياخشىلىقىغا بۇرۇن ئېرىشسەن ئەگەر ئۇ پادىشاھ بولسا سەن بۇ ھالىتنىڭ بىلەن ھەرگىز ئۇنىڭ قېشىدا خار بولمايسەن، دېدى سىڭلىم.

مەن سەپەر تەييارلىقنى پۈتتۈرۈپ، مەدەنىيەتلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ھېچقانداق يول خېتىسىز باردىم، مەن ئۇنىڭ: اللە تائالادىن، ئەدىنىڭ قولىنى مېنىڭ قولىمدا قىلىشنى تەلەيمەن، دېگەنلىكىنى باشقىلاردىن ئاڭلىدىم.

ئۇ مەسچىتتە ئىكەن، مەن ئۇنىڭغا سالام قىلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

«ئۆزەڭ كىم؟» دەپ سورىدى.

مەن ئەدىي، دېدىم. ئۇ مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ ئۆيىگە ماڭدى، يولدا كېتىۋاتقىنىمىزدا، كىچىك بالىسى بار بىر ياشانغان ئايال ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ، ئۆز ھاجىتىنى ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلدى، مەن ساقلاپ تۇردۇم، ئىچىمدە:

اللھ بىلەن قەسەمكى، بۇ ھەرگىزمۇ پادىشاھنىڭ ئىشى ئەمەس، دېدىم.

ئۇ مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ ئۆيىگە ماڭدى، بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق، ئۇ ماڭا بىر ترە ياستۇقنى تاشلاپ بەردى ۋە ئولتۇرۇشقا بۇيرۇدى.

مەن ھايا قىلىپ:

سەن ئولتۇرغىن، دېدىم. ئۇ ئۆنۈمدى، ئاخىرى مەن ئولتۇردۇم. ئۇ يەردىلا ئولتۇردى، اللھ بىلەن قەسەمكى ئۆيىدە ئولتۇرۇشقا باشقا نەرسە يوق ئىدى.

مەن ئىچىمدە:

اللھ بىلەن قەسەمكى، بۇ پادىشاھلارنىڭ ئىشى ئەمەس، دېدىم ئىچىمدە. ئۇ ماڭا:

«ئى ئەدىي سەن خرىستىئانلار بىلەن يولتۇرغۇغا چوقۇنغۇچىلار ئارىسىدىكى دىنغا ئېتىقاد قىلىدىغان ئادەم ئەمەسمىدىڭ؟!» دەپ سورىدى. مەن:

ھەئە، شۇنداق، دېدىم. ئۇ:

«سەن پۇقرالىرىڭدىن غەنىمەتنىڭ تۆتتىن بىرىنى ئېلىپ ھالال بولمىغان نەرسىلەرنى ئالاتتىڭ ئەمەسمۇ؟»

— ھەئە ، شۇنداق .

ئۇنىڭ ھەق پەيغەمبەرلىكىگە ئىشەندىم ، ئۇ:

- ئى ئەدى! بەلكىم سېنىڭ بۇ دىنغا كىرىشىڭگە ، سەن كۆرگەن مۇسۇلمانلارنىڭ ھاجەتمەن ، كەمبەغەللىكى تۇسالغۇ بولغان بولۇشى مۇمكىن ، اللە بىلەن قەسەمكى ، مۇسۇلمانلاردا مال كۆپىيىپ ، ئۇنى ئالدىغان كىشى تېپىلمايدىغان ۋاقىتنىڭ كىلىشىگە ئاز قالدى .

بەلكىم سېنىڭ بۇ دىنغا كىرىشىڭگە ، سەن كۆرۈۋاتقان مۇسۇلمانلارنىڭ ئاجىز ، ئاز دۈشمەننىڭ كۆپ ئىكەنلىكى تۇسالغۇ بولغان بولۇشى مۇمكىن . اللە بىلەن قەسەمكى ، ئۇزاققا قالماي ، بىر ئايالنىڭ بەيتۇلاھنى زىيارەت قىلىشى ئۈچۈن اللە تائالادىن باشقا ھېچ نەرسىدىن قورقماي ، تۈگىسىگە مېنىپ ، قادىسىيە (باغدادتىكى شەھەر) دىن چىققانلىقىنى ئاڭلايسەن . (يەنى: ئىسلام ھاكىمىيىتى تىكلەنگەندىن كېيىن ھەممە يەر تېنچ بولۇپ ، ھېچكىم - ھېچكىمگە چېقىلمايدىغان زامان كېلىدۇ . بۇ چاغدا بىر ئايال كىشىمۇ خاتىرجەم بىر يەرگە بېرىپ كېلەلەيدۇ) .

بەلكىم سېنى بۇ دىنغا كىرىشىڭگە ، سەن كۆرۈۋاتقاندەك ، پادىشاھ ، سۇلتانلارنىڭ مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئەمەسلىكى ، تۇسالغۇ بولۇشى مۇمكىن ، اللە بىلەن قەسەمكى ، ئۇزاققا بارماي ، سەن بابىل (ئىراقتىكى بىر جاي) دىكى ئاق ئۆيىنىڭ مۇسۇلمانلارغا ئېچىلىپ ، كىسىرانىڭ بايلىقىنىڭ مۇسۇلمانلارغا ئۆتكىنىنى ئاڭلايسەن .

— كىسىرا ئىبنى ھورمۇزنىڭ بايلىقىمۇ؟!

— ھەئە ، كىسىرا ئىبنى ھورمۇزنىڭ بايلىقى ، شۇ ۋاقىتتا مەن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدۇم .

×××

ئەدىي ئۇزاق ياشىدى، ئۇ مۇنداق دەيتتى:
— ئىككى ئىش ئەمەلگە ئاشتى، ئۈچىنچىسى قالدى، اللە
خالسا ئومۇم چوقۇم بولىدۇ.

مەن بىر ئايالنىڭ ھېچنەرسىدىن ئەنسىرىمەي، تۆگىسىگە
مىنىپ قادىسىيەدىن چىقىپ بەيتۇللاھقا كەلگەنلىكىنى كۆردۈم.

مەن كىسىرانىڭ بايلىقلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ، ئۇنى ئالغان
ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىنقى سېپىدا بار ئىدىم.

ئۈچىنچىسىنىڭمۇ ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىغا اللە بىلەن قەسەم
قىلىمەن.

×××

اللە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى
ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى خالىدى. تەقۋا ئابىد خەلىپە ئۆمەر ئىبنى
ئابدۇلئەزىزنىڭ دەۋرىدە ئۈچىنچى ئىش ئەمەلگە ئاشتى.
مۇسۇلمانلاردا مال شۇنداق كۆپەيدىكى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى
جاكاچىلا:

— مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى كەمبەغەللەر ئىچىدىن زاكات مال
ئالدىغانلار بارمۇ؟ دەپ توۋلىسىمۇ، ئالدىغانلارنى تاپالمايتتى،
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەن راست ئېيتىدۇ، ئەدىي ئىبنى
ئەبۇھاتەم ئۆز قەسىمىنى ياخشى قىلدى.

ئەبۇزەر رىلغە ففارى

«ئاسمان - زېمىن ئەبۇزەردىنمۇ
سەممى ئادەمنى كۆرۈپ
باقمىدى».

- مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام .

تاشقى جەھەتتىن مەككە بىلەن تۇتىشىپ
تۇرىدىغان "ۋەددانە" جىلغىسىدا "غفار" قەبىلىسى ياشايتتى .

"غفارلار" قۇرەيشلەرنىڭ تىجارىتى بىلەن مېڭىۋاتقان
كارۋانلارنىڭ شامغا بېرىپ - كېلىشتە بەرگەن ئازغىنا نەرسىلەر
بىلەن تۇرمۇشنى قامدايتتى، ئەگەر كارۋانلار رازى قىلغۇدەك
نەرسە بەرمىسە، ئۇلار كارۋانلارنىڭ يولىنى تۇساتتى .

ئەبۇزەر دەپ تەخەللۇسلانغان "جۇندۇبۇ ئىبنى جۇنادە" بۇ
قەبىلە پەرزەنتلىرىدىن بىرى ئىدى . ئۇ ئەقلىنىڭ ئۆتكۈرلىكى،
يىراقنى كۆرەرلىكى بىلەن باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ
تۇراتتى .

ئۇ قەۋمنىڭ، اللە تائالانى قويۇپ چوقۇنىۋاتقان، بۇتلىرىغا
بەكمۇ ئىچى سىرىلاتتى . ئۇنىڭ ئىددىيىسى، كۆز قارىشى،
ئەرەبلەرنىڭ بوزۇق ئېتىقادى ۋە ھاماقەتلىكىگە قارشى ئىدى .

ئۇ كىشىلەرنىڭ ئەقىل ۋە دىللىرىنى ئويغۇتىپ ئۇلارنى
قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا چىقىرىدىغان پەيغەمبەرنىڭ
ئاشكارىلىنىشىنى تۆت كۆزى بىلەن كۈتەتتى .

ئەبۇزەر ئۆز يېزىسىدىكى ۋاقتىدا، مەككىدە ئاشكارا بولغان
پەيغەمبەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئاڭلىدى ۋە ئىنىسى ئەنەسكە:

سەن مەككىگە بېرىپ، ئۆزىنى پەيغەمبەر ۋە ئاسماندىن ماڭا ۋەھىي كېلىدۇ، دېگەن بۇ ئادەمنىڭ خەۋەرلىرىنى ئىگەللىگەن ۋە ئۇنىڭدىن ئاڭلىغانلىرىڭنى ماڭا يەتكۈزگەن، دېدى.

ئەنە سەن مەككىگە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچراشتى، ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن ئاڭلاپ قايىتىپ كەلدى، ئەبۇزەر ئۇنى تەشنىالىق بىلەن قارشى ئېلىپ يېڭى پەيغەمبەرنىڭ ئەھۋاللىرىنى ئىشتىياق بىلەن سورىدى. ئىنىسى:

اللھ بىلەن قەسەمكى! گۈزەل ئەخلاققا چاقىرىدىغان بىر ئادەمنى كۆردۈم. ئۇنىڭ سۆزلىرى شېئىرىغىمۇ ئوخشىمايدىغان، ناھايىتى بىر خىل جەلپ قىلارلىق ئىكەن، دېدى.

- كىشىلەر ئۇ توغرىسىدا نېمە دەيدىكەن؟

ئۇنى: ساھىر، شائىر، كاھىن، دەيدىكەن.

اللھ بىلەن قەسەمكى، مېنىڭ تەشنىالىقىمنى قانائەتلەندۈرەلمىدىڭ، مەن بېرىپ ئۇنىڭ ئىشلىرىنى ئۆزۈم كۆرۈپ كەلگۈچە ئائىلەمدىكىلەرنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ قويايلىمەن؟

بولىدۇ، لېكىن سەن مەككىلىكلەردىن ئېھتىيات قىل.

ئەبۇزەر سەپەر تەييارلىقىنى پۇختا قىلىپ پەيغەمبەر بىلەن كۆرۈشۈش، ئۆزى بىۋاسىتە ئەھۋال ئىگەللەش ئۈچۈن ئەتىسلا يولغا چىقتى.

ئەبۇزەر مەككىگە كەلدى، ئۇ بۇيەردىكىلەردىن يامانلىق يېتىپ قىلىشىدىن ئەنسىرەپ، ھۇشيار تۇردى.

قۇرەيشلەرنىڭ ئۆز ئىلاھلىرى ئۈچۈن مۇسۇلمانلارغا غەزەپلىنىشى ۋە ئۆزىنىڭ مۇھەممەدكە ئەگەشكەنلىكىنى ئېيتقان بارلىق كىشىلەرنى ئازابلىغانلىق خەۋىرىنى ئەبۇزەر ئاڭلىغان ئىدى.

شۇڭلاشقا ئۇ مۇھەممەد توغرۇلۇق بېرەر كىشىدىن سورىمىدى، چۈنكى سۇرالغۇچى ئۇنىڭ دوستىمۇ ياكى دۈشمىنىمۇ ئۇ بۇنى بىلمەيتتى.

كەچ كىرگەندە ئۇ مەسچىتكە بېرىپ ياتتى، ئۇ يەردىن ئەلى ئىبنى ئەبۇتالىب ئۆتۈپ، بۇ كىشىنىڭ بۇ يەرلىك ئەمەلىكىنى بىلدى - دە، ئۇنىڭغا:

ھەي ئادەم! بىزنىڭ قېشىمىزغا كەل، دېدى ئەبۇزەر ئۇنىڭ بىلەن ماڭدى ۋە ئۇنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدى، ئەتىسى ئۇ ئوزۇق خالىتىسىنى ۋە تولۇمنى ئېلىپ بىر - بىرىدىن گەپ سوراۋاتسا، مەسچىتكە قايتتى. ئۇ ئىككىنچى كۈنىسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تونۇماي ئۆتكەزدى، كەچتە مەسچىتكە بېرىپ ئۆز ئورنىدا ياتتى، ئەلى ئۇنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ:

قۇنالغۇغا قايتىدىغان ۋاقىت بولمىدىمۇ؟ دېدى. ئەبۇزەر ئۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى كېچىنىمۇ ئۆتكۈزدى. ئۈچىنچى كېچىسى بولغاندا ئەلى:

ماڭا مەككىگە كېلىش سەۋەبىڭنى ئېيتىپ بەرمەمسەن؟ دېدى.

مەن تەلەپ قىلغان ئىشقا ياردەم بەرسەڭ ۋە شۇنداق قىلىدىغانلىقىڭغا ۋەدە بەسەڭ دەپ بېرەي، دېدى ئەبۇزەر. ئەلى ۋەدە بەردى.

مەن يىراق جايدىن يېڭى پەيغەمبەر بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بېقىش ئۈچۈن كەلدىم. دېگەندە ئەلىنىڭ چىرايى ئېچىلىپ: اللە بىلەن قەسەمكى، ئەلۋەتتە ئۇ ھەق پەيغەمبەر... دېدى. ۋەتاك يۇرغاندا، مەن بىلەن ماڭ، ئەگەر سەندىن ئەنسىرگىدەك بىر ئەھۋال بولسا تەرەت قىلغان بولۇپ

تۇرۇۋالغۇچى، ئەگەر ماڭسام مەن كىرگەن ئۆيگىچە ماڭا ئەگىشىپ ماڭغۇچى، دېدى.

ئەبۇزەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈشكە تەشەببۇس بولۇپ، پۈتۈن كېچە ئورنىدا ياتالمىدى.

ئەتىگىنى ئۇلار ماڭدى، ئۇ ھېچنەرسىگە قارىماي، ئەلنىڭ كەينىدىن ئەگەشتى، ئۇلار ئاخىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېشىغا كىردى. ئەبۇزەر:

ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ! ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەرى دېدى.

«ۋەئەلەيكمۇ ئەسسالام ۋەرەھمەتۇللاھى ۋەبەرەكاتۇھ» دەپ جاۋاب قايتۇردى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

ئەبۇزەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇنجى قېتىم ئىسلامىي سالام قىلغۇچى بولدى، شۇنىڭدىن كېيىن شۇنداق سالاملىشىش مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئومۇملاشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇزەرنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىپ، قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ بەردى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ ھەق سۆزىنى ئىلان قىلىپ، يېڭى دىنغا كىردى، ئۇ ئىسلام كەلتۈرگەنلەرنىڭ تۆتىنچى ياكى بەشىنچىسى بولدى.

خەۋىرىنىڭ قالغىنىنى بايان قىلىشنى ئەبۇزەرگە قالدۇرايلى.

ئەبۇزەر مۇنداق دەيدۇ:

شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە مەككىدە تۇردۇم، ئۇ ماڭا ئىسلامنى ئۆگەتتى، قۇرئان ئوقۇتتى، ئاندىن ماڭا:

«ئىسلام كەلتۈرۈگىنىڭنى مەككىدە ھېچكىمگە دېمە، ئۇلارنىڭ سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىدىن ئەنسىرەيمەن،» دېدى. مەن:

ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەرى! مەن قۇرەيشلىكلەر ئارىسىدا ھەق سۆزنى ئاشكارا قىلمىغۇچە مەككىدىن كەتمەيمەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىم تۇردى.

مەن قۇرەيشلىكلەر ئارىسىغا بېرىپ يۇقىرى ئاۋازم بىلەن:

ئى قۇرەيشلەر گۇرۇھى! مەن بىر اللھ تائالادىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد اللھ نىڭ ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن، دېدىم. ئۇلار سۆزۈمنى ئاڭلىشى بىلەن چۈچۈپ، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى ۋە:

بۇ دىندىن چىققۇچىنى تۇتۇڭلار، دېيىشىپ يېنىمغا كېلىپ، ئۇرۇشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئابباس ئىبنى ئابدۇلمۇتەللىب مېنى كۆرۈپ ئۇلاردىن قوغداش ئۈچۈن، مېنى قۇچاقلىۋالدى ۋە ئۇلارغا:

ھۇ، ھالاك بولغۇچىلار، سىلەر كارۋانلىرىڭلارنىڭ ئۆتۈش يولىدىكى غەفكار قەبىلىسىنىڭ ئادىمىنى ئۆلتۈرەمسىلەر؟! دېدى. ئۇلار مېنى قويۇۋەتتى.

مەن ھۇشۇمغا كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا باردىم، ئۇ مېنىڭ ھالىمنى كۆرۈپ:

«سېنى ئىسلام كەلتۈرگەنلىكىڭنى ئاشكارا قىلىشىڭدىن ئاگاھلاندىرمىغانىدىم؟» دېدى.

ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەرى! مېنىڭ بىر ھاجىتىم بار ئىدى. ئۇنى ئادا قىلدىم.

«سەن قەۋمىڭگە بار، ئۇلارنى كۆرگەن ئاڭلىغانلىرىڭدىن خەۋەرلەندۈر. ئۇلارنى اللھ تەرىپىگە چاقىرغىن، بەلكى اللھ ئۇلارغا سەن ئارقىلىق مەنپەئەت بېرىشى، بۇنىڭ ئۈچۈن ساڭا ئەجىر

بېرىشى مۇمكىن ئەگەر ساڭا مېنىڭ ئاشكارا بولغانلىقىم ئاڭلانسا، مېنىڭ قېشىمغا كەل» دېدى.

مەن قەۋمىمنىڭ قېشىغا باردىم، قېرىندىشىم ئەنەس يولۇقۇپ:

نېمە ئىشلارنى قىلىدىڭ؟ دەپ سورىدى.

مەن ئىسلام كەلتۈرۈپ، اللە ۋە پەيغەمبەرگە ئىشەندىم، دېدىم. اللە ئۇنىڭ قەلبىنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتتى. ئۇ سېنىڭ دىنىڭدىن يۈز ئۆرمىيەن، مەنمۇ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدۇم، دېدى. بىز ئانىمىزنىڭ قېشىغا كەلدۇق ۋە ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدۇق، ئۇ: مەن دىنىڭلاردىن يۈز ئۆرمۈيەن، دەپ ئىسلام كەلتۈردى.

شۇ كۈندىن باشلاپ بۇ ئائىلە كىشىلىرى پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن غەفار قەبىلىسىنى ئىسلامغا چاقىرىشقا كىرىشتى، نۇرغۇن كىشىلەر ئىسلامغا كىردى، ئۇلار ئارىسىدا نامازلار ئوقۇلدى. ئۇ قەبىلىدىكى بەزى كىشىلەر ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگىچە كۈتۈپ ئاندىن ئىمان ئېيتىمىز، دېيىشتى - دە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەن ھامانلا ئىمان ئېيتىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە غىفار قەبىلىسىنى مەغپىرەت قىلسۇن! ئۇلار ئىسلامغا كىردى، اللە ئۇلارنى سالامەت قىلسۇن!» دېدى. تاكى بەدىر، ئوھۇد، خەندەك غازاتلىرى بولۇپ ئۆتكىچە ئەبۇ زەر ئۆز قەبىلىسى بىلەن بىرگە ياشاپ شۇندىن كېيىن مەدىنىگە كېلىپ ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ياشاشقا ئاتىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇنىڭ ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا رۇخسەت بېرىشىنى سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قوشۇلدى. شۇندىن ئىتتىۋارەن ئۇ پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىشتەك نېمەتكە ئېرىشىپ بەختلىك بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى دائىم باشقىلاردىن بەكرەك ئەتىۋارلىدى. ئۇنىڭغا قاچانلا ئۇچرىسا خۇش تەبەسۇم بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن مەدىنىيە — مۇنەۋۋەر خوجاينىدىن ئايرىلىپ ئۇنىڭ سۆھبەتلىرىدىن مەرۇم قالدى. ئەبۇ زەر مەدىنىيەدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياشاشقا تاقەت قىلالماي شامغا كۆچۈپ كېتىپ ئۇ يەردە تاكى ئابابەكرى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ خەلىپىلىك زامانىسىغىچە تۇردى. ئوسماننىڭ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپىلىك زامانىدا ئۇ دەمەشىققە كەلدى ۋە بۇ يەردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى بايلىشىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ راھەت پاراغەتكە ناھايىتىمۇ بەك بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. ئوسمان ئۇنى مەدىنىيەگە قايتىپ كېلىشكە تەكلىپ قىلدى. ئۇ مەدىنىيەگە كېلىپ بۇ يەردىمۇ كىشىلەرنىڭ مال دۇنياغا ھېرىسمەن بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆردى — دە بۇ ئەھۋالدىن ئۇنىڭ يۈرۈكى ناھايىتى بەك بىئارام بولدى. ئوسمان ئۇنى مەدىنىيەنىڭ يىراق بىر چېتىدىكى ”رەبزە“ دەپ ئاتىلىدىغان كىچىك بىر كەنتكە كىتىپ شۇ يەردە ياشاشقا روخسەت قىلدى. ئۇ بۇ يەرگە كېلىپ دۇنيانىڭ زىبۇ — زىننەتلىرىدىن يىراق بولغان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئىككى خەلىپىسىنىڭ يولىنى تۇتۇپ ياشىدى.

بىر كۈنى ئۇنىڭ ئۆيىگە بىرى مېھمان بولۇپ كېلىپ ئۇنىڭ ھېچقانداق بىساتى بولمىغان ئۆيىگە سەپسىلىپ قاراپ چىققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا: ئى ئەبۇ زەر سېنىڭ تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىڭ قايەردە؟ دېدى.

ئەبۇ زەر: بىزنىڭ لازىمەتلىكلىرىمىز ئاۋۇ يەردىكى ئۆيدە (يەنى ئاخىرەتتىكى ئۆيدە)، بىز پايدىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ ياخشىسىنى بىز ئاشۇ ئۆيگە ئەۋەتىمىز، دېدى.

ئۇ مېھمان: لىكىن بۇ دۇنيادا ياشىشىڭلار ئۈچۈنمۇ سىلەرگە بىر نەرسىلەر كېرەككۇ؟ دېگەندە ئەبۇ زەر: ئۆي ئىگىسى اللە بىزنى تاشلىۋەتمەيدۇ، دېدى.

شام پادىشاھى ئۇنىڭغا خىراجەت قىلسۇن، دەپ 300 دەرھەم ئەۋەتكەندە، ئەبۇ زەر شام پادىشاھى مەندىنمۇ بەتتەرتاڭىزراق بىرەرنى تاپالمىغانىمىدۇ؟ دەپ ئۇ پۇلنى قايتۇرۇۋېتىدۇ.

ھىجرىيەنىڭ 32 - يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاسمان - زېمىن ئەبۇ زەردىنمۇ سەمىمەرەك بىرەرنى كۆرۈپ باقمىدى» دەپ تەرىپلىگەن زات ئەبۇ زەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) اللە نىڭ ئەجەل ئەلچىسىگە جاۋابەن بۇ دۇنيادىن ئۆتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمۇمەكتۇب

اللھ ئۇنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا قۇرئاندا 16 ئايەت چۈشۈرگەن ئادەم بولۇپ بۇ ئايەتلەر ئوقۇلىۋاتىدۇ،

ئاسمان - زېمىن مەۋجۇداتلا بولسا تاكى قىيامەتكىچە ئوقۇلۇپ تۇرۇلىدۇ.
تەپسىر شۇناسلار.

ئۇلۇغ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايسى كىشى تەرىپىدىن يەتتە قات ئاسمان ئۈستۈدىن ئەيىپلەنگەن؟ ئىشەنچلىك پەرىشتە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىلىغا ۋەھىي ئېلىپ چۈشۈشكە سەۋەپچى بولغان ئۇ كىشى كىم؟
ئۇ كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇئەزرىنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمۇمەكتۇپتۇر.

قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمۇمەكتۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۇقان بولۇپ ئۇ - مۇمىنلەرنىڭ ئانىسى خۇۋەيلىدىننىڭ قىزى خەدىجەنىڭ تاغىسى ئىدى. ئۇنىڭ دادىسى قەيس ئىبنى زائىد، ئانىسى ئابدۇللاھنىڭ قىزى ئاتىكە بولۇپ، ئاتىكە ئۇنى تۇغما ئەمەلىيەتتە تۇغۇچقا ئۇ ئۇمۇمەكتۇپ (ئەمەننىڭ ئانىسى) دەپ ئاتىلاتتى.

مەككىدە اللھ نىڭ ئىلاھىي نۇرى كۆتۈرۈلگەندە ئابدۇللاھ مەككىدە بولۇپ اللھ ئۇنىڭ دىلىنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتكەندى. ئۇ ئاۋۋال ئىسلامغا كىرگۈچىلەردىن بولدى. ئۇ مەككىدىكى چېغىدا باشقا مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىغا ئوخشاشلا دىن يولىدا بېشىغا كەلگەن ئەزىيەتلەرگە چىدامچانلىق كۆرسۈتۈش، سەۋر قىلىش،

مۇستەھكەم تۇرۇشتەك ئىرادىلىرى بىلەن تاقابىل تۇرۇپ كەلدى. لىكىن بېشىلىرىغا كەلگەن بۇ ئېغىر ئازاپ سىناقلار ئۇلارنى بوي سۇندۇرالمىدى. ئىمانى ئاجىزلاپ قالمىدى. تارتقان جاپا مۇشەققەتلىرى، ئۇچرۇغان ئەزىيەتلىرىنىڭ بەدىلىگە اللە ئۇلارنىڭ ئىمانىنى مۇستەھكەم قىلىپ ئۇلارنى ھەرقانداق ئەھۋالدا قۇرئانغا مەھكەم ئىسلىدىغان، اللە نىڭ قانۇنلىرىنى چۈشۈنىدىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىدىغان نېمەت بىلەن ئۇلارنى نېمەتلەندۈردى.

ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ياخشى كۆرۈشى ۋە قۇرئان كەرىمنى يادلاشقا بولغان ئىشتىياقى شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى، ھەرقانداق بىر چاغدا ئازراق پۇرسەت تاپسىلا قۇرئان يادا ئىلىشقا تىرىشاتتى. دائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشۇپ ئۇنىڭدىن ئىلىم ئېلىش ھېرىسلىكىدە يۈرۈپتۇ. بۇ مەزگىللەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېخىمۇ كۆپ قۇرەيش كاتىبلىرىنىڭ ئىمان ئېيتىشى ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسۈتۈپ ئۇلار بىلەن پات – پات ئۇچرۇشۇپ تۇرۇۋاتاتتى. بىر كۈنى ئۇ ئۆتبە ئىبنى رەبئە، ئۇنىڭ ئىنىسى شەيبە ئىبنى رەبئە، ئەبۇ جەھىل، ئەمرۇ ئىبنى ھىشام، ئۆمەيە ئىبنى خەلەف ۋە اللە نىڭ قىلىچى دەپ نام ئالغان خالىدنىڭ دادىسى ۋەلىد ئىبنى مۇغىرەلەر بىلەن پاراڭلىشىپ، ئۇلارغا ئىسلامنى چۈشەندۈرۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىسلامغا كېرىشىنى ھېچ بولمىسا ساھابىلىرىگە ئەزىيەت بېرىشتىن بولسىمۇ يېنىشىنى ئۆمۈت قىلاتتى.

دەل مۇشۇ چاغدا ئابدۇللاھ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە اللە نىڭ سۆزىدىن بىرەر ئايەت ئوقۇپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. لىكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ ھېلىقى كىشىلەر تەرەپكە قارىۋالدى. چۈنكى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناۋادا ئۇ كىشىلەر ئىمان ئىيتسا اللە نىڭ دىنى ئۇلۇغلىنىپ، ئۆزىنىڭ دەۋىتىنىڭ كۈچىدىغانلىقىنى ئويلىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلار بىلەن بولغان سۆھبىتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ ئائىلىسىگە قايتىۋاتقاندا اللە ئۇنىڭغا بىر مۈگدەش ئەۋەتىپ خۇددى بېشىغا بىر نەرسە ئۇرۇلغاندەك ھېس قىلدۇردى، ئاندىن اللە تائالا ئۇنىڭغا تۆۋەندىكى سۆزلىرىنى نازىل قىلدى. [يېنىغا ئەمەلگە ئېلىش ئۈچۈن (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) تەرىپىنى تۇردى ۋە يۈزىنى ئۆرۈۋالدى. (ئى مۇھەممەد!) نېمە بىلىسەن؟ (بەلكى) ئۇ (سەندىن ئالغان مەرىپەت بىلەن گۇناھلىرىدىن) پاكلىنىشىمۇ مۇمكىن ياكى ۋەز - نەسىھەت ئاڭلاپ ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى مۇمكىن ئۆزىنى (ئىماندىن) بەھجەت ھېسابلايدىغان ئادەمگە كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا يۈزلىنىسەن (يەنى ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىپ تەبلىغ قىلىشقا كۆڭۈل بۆلسەن ئۇ (كۇفرىدىن، گۇناھلاردىن) پاكلىنىمسا، ساڭا نېمە زىيىنىدى سەندىن مەرىپەت تىلەپ، اللە دىن قورققان ھالدا يۈگۈرۈپ كەلگەن كىشىگە كەلسەك سەن ئۇنىڭغا قارىماي قويىسەن (بۇنىڭدىن كېيىن) ئۇنداق قىلىمىن. بۇ ئايەتلەر ۋەزىدۇر خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز - نەسىھەت ئالىدۇ. ئۇ (يەنى قۇرئان ئايەتلىرى) قىممەتلىك، (قەدرى) يۇقىرى پاك سەھىپىلەرگە يېزىلغاندۇر (ئۇ) ھۆرمەتلىك ياخشى (پەرىشتىلەردىن بولغان) پۈتۈكچىلەرنىڭ قولىدىدۇر]

ئابدۇللاھنىڭ سەۋەبى بىلەن ئىشەنچلىك ۋەھىي يەتكۈزگۈچى ئەلچى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېلىپ چۈشكەن بۇ ۋەھىيسى تاكى قىيامەتكىچە تىلاۋەت قىلىنىش شەرىپىگە ئېرىشتى.

ئەنە شۇ كۈندىن باشلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى ھۆرمەتلىپ ئۆزىنىڭ بىلەن يېقىن ئولتۇرۇپ، ھاجەتلىرىنى راۋا

قىلىپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ كىشىگە ھۆرمەت كۆرسەتكەنلىكىنىڭ ئەجەپلەنگىدەك ھېچ يېرى يوق. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىنىڭ سەۋەبىدىن يەتتە قات ئاسماننىڭ ئۈستۈدىن ئەيىپلەنگەن ئىدى.

قۇرەيشلەر مۇسۇلمانلارغا ئەزىيەتنى كۈچەيتكەندىن ئاللاھ مۇسۇلمانلارنى ھىجرەت قىلىشقا بويرىدى. ئابدۇللاھ دىنى ئۈچۈن ۋەتىنىنى تەرك ئەتكەنلەرنىڭ تۇنجى تۈركۈمدىكىلەرنىڭ ئىچىدە ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن بىلەن ساھابىلەردىن مۇسەب ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئىچىدە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان تۇنجى تۈركۈمدىكى كىشىلەر ئىدى، ئۇ مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن ھەمراھى مۇسەب ئىبنى ئۆمەر بىلەن بىرلىكتە كىشىلەرگە ئارىلىشىپ ئۇلارغا قۇرئان ئۈگىتىشكە ۋە ئاللاھنىڭ دىنىنى باشقىلارغا چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن بىلال بىلەن ئۇ ئىككىسىنى كۈندە بەش قېتىم ئەززان توۋلاشقا تەيىنلىدى. بىلال ئەززان توۋلىغاندا ئابدۇللاھ نامازغا تەگىپ ئېيتاتتى، ئابدۇللاھ ئەززان توۋلىغاندا بولسا بىلال تەگىپ ئېيتاتتى. بۇ ئىككىسىنىڭ رامزان ئايلىرىدا ئالاھىدە گەۋدىلىك يېرى بولۇپ روزا تۇتقۇچىلار بۇ ئىككىسىدىن بىرىنىڭ ئەزىنىدىن كېيىن سۇھۇرلۇق يېسە يەنە بىرىنىڭ ئەزىنى بىلەن سۇھۇرلۇق يېيىشتىن توختايتتى. يەنى بىلال كېچىسى ئەززان ئېيتىپ كىشىلەرنى ئويغاتسا، ئابدۇللاھ ۋاقتىنى كۈزۈتۈپ خاتالاشمايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھنى شۇنچىلىك ھۆرمەتلەيدۇكى ئۆزىنىڭ مەدىنىدىن سىرتقا چىققان ئون نەچچە قېتىملىق سەپىرىدە ئۇنى ئۆز ئورنىغا مەدىنىدە مەسئۇل قىلىپ قالدۇرغان. بىر قېتىم مۇنداق بىر ئىش بولغانىدى. بۇ مەككىنى فەتىھ قىلىشقا ماڭغان چاغدا بولغان.

بەدرى غازىتىدىن كېيىن ﷲ پەيغەمبەرگە مۇجاھىدلارنى جەڭگە تېخىمۇ قىزىقتۇرۇش، جەڭگە چىقىمغانلارنى ئۇيالدۇرۇش ئۈچۈن مۇجاھىدلارنى ماختاپ جەڭگە چىققانلارنىڭ چىقىمغانلاردىن ئارتۇق ئىكەنلىكىنى تەرىپلەشكە بويىرۇپ ئايەت نازىل قىلدى. بۇ ئابدۇللاھقا ناھايتى ئىغىر تۇيۇلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى ﷲ نىڭ پەيغەمبىرى! ئەگەر مەن جەڭ قىلىشقا قادىر بولالغان بولسام چوقۇم جەڭ قىلاتىم، دېدى. ئاندىن ﷲ دىن ئۆزىگە ئوخشاش مېيىپىلىقى سەۋەبىدىن جەڭگە چىقالمىغان كىشىلەر توغرىسىدا ئايەت نازىل قىلىشنى تىلەپ دۇئا قىلدى. ئۇ يالۋۇرۇپ تۇرۇپ: ئى ﷲ مېنىڭ ئۆزۈمنى نازىل قىلغىن! ئى ﷲ مېنىڭ ئۆزۈمنى نازىل قىلغىن! دەپ ندا قىلدى. ﷲ ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەھىي يازغۇچىسى زەيدۇن ئىبنى سابىت بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئىدىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىمجىت بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ يۈزى مېنىڭ يۈزۈمنىڭ ئۈستۈگە چۈشتى. ئۇنىڭ يۈزى شۇنچىلىك ئېغىرلىشىپ كەتكەن ئىدىكى مەن بۇنداق ئېغىرلىقنى زادى ھېس قىلىپ باقمىغان ئىدىم. بىر ئازدىن كېيىن ئۇ ئەسلىگە كېلىپ: «ئى زەيد، ياز!» دېدى. مەن ئۇنىڭ ئېغىزىدىن چىقىنى {مۆمىنلەردىن جەڭگە چىقىمغانلار، ﷲ يولىدا جىھاد قىلغانلار بىلەن باراۋەر بولمايدۇ} دېگەن ئايەتنى يازدىم. بۇ چاغدا ئورنىدىن تۇرۇپ: ئى ﷲ نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنداقتا جىھاد قىلىشقا قادىر بولالمىغان كىشىلەرنىڭ ئەھۋالى قانداق بولىدۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇنىڭ سۆزى ئاخىرلىشىشى بىلەنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈزىنىڭ ئېغىرلىقى مېنىڭ يۈزۈمنىڭ ئۈستۈگە چۈشتى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ ئېغىرلىقى تېخىمۇ بەك ئېغىرلىشىپ كەتكەن ئىدى.

بىر ئازدىن كېيىن ئۇ ئەسلىگە كىلىپ: «ئى زەيد يازغىنىڭنى ئوقۇ!» دېدى. مەن {مۆمىنلەردىن جەڭگە چىقمىغانلار} ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغۇچىلار بىلەن باراۋەر بولمايدۇ! دەپ ئوقۇدۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆزىسى، دەپ ياز» دەپ بويىردى.

ئابدۇللاھ ئارزۇ قىلغان ئايەت نازىل بولدى، ئاللاھ ئابدۇللاھ ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش جەڭگە چىقىشقا ئۆزىسى بار كىشىلەرنى جەڭگە چىقىشتىن كەچۈرگەن تۇرۇقلۇق، ئۇنىڭ جەڭگە ھېرىسمەن كۆڭلى ئۆزىسى بار كىشىلەر بىلەن ئولتۇرۇپ قىلىشقا ئۇنىماي ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىش ئىرادىسىگە كەلگەن ئىدى. چۈنكى ئىنساندىكى ئۇلۇغۋار روھ پەقەت ئۇلۇغۋار ئىش بىلەنلا قانائەتلىنىدۇ. ئابدۇللاھ شۇ كۈندىن باشلاپ ئۆزىنى جەڭ ئۈچۈن ھازىرلاپ قويدى ۋە مەككىنى پەتھى قىلىش جېڭىدە ئۆز - ئۆزىگە جەڭ ۋەزىپىسىنى بەلگىلەپ: مېنى ئىككى سەپنىڭ ئوتتۇرسىغا تۇرغۇپ قولىمغا بايراقنى تۇتقۇزۇپ قويۇڭلار، مەن ئەمما جەڭدىن قاچالمايمەن، شۇڭا بايراقنى سىلەرگە چىڭ ساقلاپ بېرىمەن، دېدى.

ھىجرىيەنىڭ 14 - يىلى خەلىپە ئۆمەر (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) پارس دۆلىتىنى ئاغدۇرۇپ مۇسۇلمان قوشۇنىنىڭ ئىلگىرلىشى ئۈچۈن يول ئېچىش قارارىغا كېلىپ ھەرقايسى جايلاردىكى مۇسۇلمان باشلىقلارغا: قۇرالى، ئېتى، توغرا پىكىر قىلىش ئىقتىدارى، پاراستى بار قەيسەركىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ ناھايىتى تېزلىك بىلەن ئەۋەتىڭلار! دەپ بويۇق قىلدى. ئۆمەرنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشقان مۇسۇلمانلار تۈركۈملەپ مەدىنىگە يېتىپ كەلدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئابدۇللاھمۇ بار ئىدى. ئۆمەر سەئىد ئىبنى ۋەققاسنى قوشۇنغا قوماندان قىلىپ ئونى نۇرغۇن ۋەسىيەتلەر بىلەن جەڭگە ئۆزاتتى.

قوشۇن يۈرۈپ قادىسىيەگە يېتىپ كەلگەندە ئابدۇللاھ تۇمۇر كىيىملەرنى كىيىپ ئۆزىنى ياكى مۇسۇلمان قوشۇنىنىڭ بايرىقىنى قوغداش ياكى شۇ يولدا شېھىد بولۇشقا ئاتاپ مەيدانغا چىقتى.

ئىككى تەرەپنىڭ قوشۇنى ئۇدا ئۈچ كۈن مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە شىددەتلىك جەڭ قىلدى. جەڭ ئۈچىنچى كۈنى مۇسۇلمانلارنىڭ زور غەلبىسى بىلەن ئاخىرلاشتى. چوڭ بىر دۆلەت ئاغدۇرۇلۇپ، ئەينى زاماندىكى مەشھۇر پەيتەت قولغا كېلىپ بۇددىستلار دۆلىتىدە تەۋھىد بايرىقى لەپىلدىدى. بۇ جەڭدە يۈز نەپەر مۇجاھىد شېھىد بولغان بولۇپ، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇممۇ مەكتۇپ شېھىدلار ئارىسىدا مۇسۇلمانلارنىڭ بايرىقىنى چاڭ قۇچاغلىغىنىچە قانغا مىلىنىپ ياتاتتى.

مەجزە ئەتوبۇ سەۋرەس سەدۇسى

مەجزە ئەبا تۇر، قەيسەر ئادەم،
ئۇ يەككە يەك ئۇرۇشۇپ يۈز
مۇشرىكنى ئۆلتۈردى. ئۇنداقتا
ئۇنىڭ جەڭ مەيدانلىرىدا
ئۆلتۈرگەنلىرىنىڭ سانىنى قانداق
بىلەلەيسىز؟

- تارىخشۇناسلاردىن

اللە يولىدىكى مۇجاھىدلارنىڭ ئۈستى بېشىدا قادىسە
جېڭىنىڭ توپا چاڭلىرى ئۇچۇپ يۈرمەكتە. ئۇلار اللە ئۇلارغا ئاتا
قىلغان نۇسرەتتىن خۇرسەن بولغان، جەڭدە شېھىد بولغان
مۇجاھىد قېرىنداشلىرىغا بېرىلىدىغان ئەجرىگە ئىشتىياق باغلىغان
ھالدا، چوڭ ۋە قاتتىقلىقىدا قادىسىيە جېڭىدىن قىلىشمايدىغان،
بولغۇسى جەڭ يەنى كىسرانىڭ تەختىنى كۆككە سورۇيدىغان
جەڭگە ھازىرلىنىپ خەلىپە ئۆمەرنىڭ (اللە ئۇنىڭدىن رازى
بولسۇن!) بويۇقىنى كۈتۈپ تۇرۇشاتتى.

ياخشىلارنىڭ كۆتۈشى ئۇزۇنغا بارمىدى، ئارىدىن ئۇزۇن
ئۆتمەي خەلىپە ئۆمەرنىڭ ئەلچىسى مەدىنىدىن كۆفەيگە يېتىپ
كەلدى. ئۇ خەلىپە ئۆمەرنىڭ كۈفنىڭ شۇ ۋاقتىدىكى ۋالىيسى ئەبۇ
مۇسا ئەشئەرگە يازغان، ”ھورمۇزان“نى قوغلاپ تۇتۇش ۋە ئۇنى
يوقۇتۇش، كىسرا تاجىسىنىڭ گۆھرى، پارىس دىيارىنىڭ
مەرۋايىتى بولغان ”توستەر“ شەھرىنى ئىشخال قىلىش ئۈچۈن
مۇسۇلمان قوشۇنىنى تەشكىللەپ، بۇرادىن كېلىدىغان مۇسۇلمان
قوشۇنى بىلەن ئۇچۇرۇشۇش، ھەمدە ئۇلار بىلەن بىرگە ئەھۋازغا

مېڭىش توغرىسىدا يولغان بۇيرۇق خېتى بار ئىدى. بۇ خەتتە يەنە ئەبۇ مۇسانىڭ بەكرى قەبىلىسىنىڭ كاتىسى، ھەم بويسۇنغان باشلىقى باتۇر چەۋەنداز مەجزە ئەتوبۇ سەۋرىس سەدۇسىنى بىرگە ئېلىۋېلىشنى تاپىلغان مەزمۇن بار ئىدى.

ئەبۇ مۇسا بۇيرۇقا بىنائەن قوشۇن تەييارلاپ مەجزە ئىبنى ئەتوبۇنى سول تەرىپىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، بوسرادىن كەلگەن مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن، بىرلىكتە نىشانغا قاراپ ئىلگىرلىدى.

ئۇلار شەھەرلەرنى فەتھى قىلىپ، ئىستىھكاملارنى ئىگەلەشكە باشلىدى. ھورمىزان ئۇلارنىڭ ئالدىدىن قېچىپ توسىتەر شەھىرىگە كېرىۋېلىپ ئۇ يەردە ئۆزىنى مۇداپىئە ئاستىغا ئالدى.

بۇ يەرنى توسىتەر پارىس شەھەرلىرىنىڭ ئىچىدە ئەڭ گۈزەل، ھاۋاسى ئەڭ ئىللىق، مۇداپىئە ئىستىھكامى ئەڭ كۈچلۈك شەھەر ئىدى. بۇ شەھەر تارىختىكى مەدىنىيەتلىك شەھەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئىگىز بىر توپۇلۇكە ئات شەكىلىدە سېلىنغان ئىدى. بۇ شەھەر دۇجەيىل دەرياسىنىڭ سۈيى بىلەن تەمىنلەنەتتى. شەھەرنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە دەريا سۈيۈنى يەر ئاستى يولى بىلەن شەھەرگە ئېقىتىپ كىرگۈزىدىغان تونىللىرىڭ ئېغىزى بار ئىدى. بۇ تونۇللار ناھىيىتى پۇختا تاش بىلەن قوپۇرۇلغان بولۇپ، پولات تۇۋرۇكلىرى قويۇلغان قوغۇشۇن بىلەن قاتۇرۇلغان ئىدى. شەھەرنىڭ ئەتراپىنى بولسا مۇستەھكەم سىپىلار قورشاپ تۇراتتى. تارىخشۇناسلار ئۇنى يەر يۈزىدىكى ئەڭ بۇرۇن بىنا قىلىنغان، شۇنداقلا ئەڭ زور سېپىل، دەپ قارايدۇ.

ھورمۇزۇن بۇ يەردىن ئۆتكۈچىلەرنى توسۇش ئۈچۈن سىپىل ئەتراپىغا چوڭ خەندەك كولاتتى. سىپىل ئارقىسىغا بولسا پارس قوشۇنىدىن خىللانغان ئەسكەرلەرنى تۇرغۇزدى.

مۇسۇلمانلار قوشۇنى خەندەكتىن بۇسۇپ ئۆتەلمەي 18 ئاي تۇردى. بۇ جەرياندا ئۇلار بىلەن سەككىز قېتىم جەڭ قىلدى. ھەر بىر قېتىملىق جەڭ ئاۋۋال ئىككى تەرەپنىڭ ئاتلىق قوشۇنلىرى يەكمۇ كەڭ تۇتۇشۇش بىلەن باشلىنىپ، ئاخىر ئومۇمىي بولغان شىددەتلىك جەڭگە ئايلىناتتى. مەجىزە يەكمۇ يەك ئېلىشىشلاردا ئەقىللەرنى گاڭگىرتىپ قويغۇدەك، دۈشمەننى ساراسىمىگە سېلىۋەتكەندەك دەرىجىدە قەھرىمانلارچە ئېلىشتى. ھەم بۇ يەكمۇ يەك ئېلىشىشتىلا دۈشمەن ئاتلىق قوشۇنىدىن يۈز باتۇرنى ئۆلتۈرۈپ تاشلىدى. ئۇنىڭ نامى پارس قوشۇنى ئىچىدە قورقۇنچ، مۇسۇلمان قوشۇنلىرى ئىچىدە پەخىرلىنىش بىلەن تىلغا ئېلىنىدىغان ئىسىمغا ئايلاندى. مانا مۇشۇ چاغدا مۆمۈنلەرنىڭ باشلىقى ئۆمەرنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۇنى ئېلىۋېلىشقا ئالاھىدە تەۋسىيە قىلغانلىقىنى ئەينى ۋاقىتتا چۈشەنمىگەنلەر چۈشەندى.

سەككىزىنچى قېتىملىق ئۇرۇشتا مۇسۇلمانلار قوشۇنى پارس قوشۇنى ئۈستۈگە شىددەت بىلەن يۇپۇرۇلۇپ كەلدى. پارس قوشۇنى تەڭ كېلىشەلمەي خەندەك ئۈستۈدىكى كۆۋرۈكنى تاشلاپ شەھەر ئىچىگە كىرىپ بېكىنىۋالدى.

زۇر چىدامچانلىقلاردىن كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى يامانلاشقانلىقى تۇردى. پارس قوشۇنلىرى ئۇلارغا سىپىل ئۈستىدىن يامغۇردەك ئوق ئېتىشقا باشلىدى. ھەر بىر زەنجىرنىڭ ئۇچىدا، قاتتىق قىزىتىلغانلىقتىن ئوت يالقۇنچاپ تۇرغان قارماقلار بار ئىدى. مۇسۇلمانلار قوشۇنىدىن بىرەرسى سىپىلغا چىقماقچى ياكى يېقىنلاشماقچى بولسا، دۈشمەنلەر ئۇلارنى قارماقلىرىغا ئېلىپ

تارتاتتى، نەتىجىدە ئۇ كىشىنىڭ جەسىدى كۈيۈپ، گۆشلىرى كاۋاپ بۇلۇپ ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇراتتى.

مۇسۇلمانلارغا قىيىنچىلىق تېخىمۇ كۈچەيدى. ئۇلار ئۆزلىرىدىكى بۇ قىيىنچىلىقنى كۆتىرىۋېتىشى ئۈچۈن، دۈشمەن ئۈستۈدىن غەلبە ئاتا قىلىشنى ئالەم تەن تىلەپ دۇئا قىلىشقا باشلىدى.

ئەبۇ مۇسا توسىتەر سىپىلى ئىچىگە كىرىشتىن ئۆمۈدىسىزلىنىپ، سىپىل توغرىسىدا خىيال قىلىۋاتقاندا، ئۇنىڭ ئالدىغا سىپىل ئۈستۈدىن ئېتىلغان بىر تال ئوق ئۇچۇپ چۈشتى. ئوق ئۇچىدا بىر پارچە خەت بار بولۇپ ئۇنىڭدا: ئى مۇسۇلمانلار! مەن سىلەرگە ئىشەندىم. مەن جېنىم، مېلىم، ئائىلەم، ۋە ماڭا ئەگەشكەنلەرگە سىلەردىن ئەمىنلىك سورايمەن، مەن سىلەرگە شەھەرگە كىرگىلى بولىدىغان ئېغىزنى كۆرسىتەي، دەپ يېزىلغانكەن.

ئەبۇ مۇسا خەت ئىگىسىگە دەرھال ئامانلىق بېرىپ جاۋاب خەت يازدى. (ئوق بىلەن ئاتتى)

ھېلىقى ئادەم مۇسۇلمانلارنىڭ ۋاپادارلىقى، سەممىيىتىنى بىلگەچكە، مۇسۇلمانلارغا ئىشەندى ۋە كىچىدە يوشۇرۇن چىقىپ، ئەبۇ مۇسۇغا ئۆز ئىشىنىڭ ھەقىقىتىنى سۆزلەپ: بىز رەھبەرلەردىن ئىدۇق، ھۆرمۈز ئاكىمىنى ئۆلتۈرۈپ، ماللىرىنى، ئائىلىسىنى بۇلاپ كەتتى. ماڭا ئۆچمەنلىك ساقلاۋاتىدۇ، مەن ئۆزۈم ئائىلەمدىن خاتىرجەم بولالمايدىغان بولۇپ قالدىم، مەن ئۇنىڭ ۋاپاسىزلىقىغا، سىلەرنىڭ ۋاپادارلىقىڭلارنى تالىدىم. ھەم سىلەرگە شەھەرگە كىرگىلى بولىدىغان يوشۇرۇن ئېغىزنى كۆرسىتىپ قويۇش نىيىتىگە كەلدىم.

ماڭا قەيسەر، ئەقىللىق بىر كىشىنى بەرگىن، مېنىڭ يول باشلىشىم ئۈچۈن، ئۇ سۇ ئۈزەلەيدىغان بولسۇن.

ئەبۇ مۇسا، مەجزەنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا ئەھۋالنى چۈشەندۈردى ۋە ئۇنىڭغا: ماڭا ئەقىللىق، ئىرادىلىك، سۇ ئۈزەلەيدىغان بىر ئادىمىڭ بىلەن ياردەم قىل، دېدى.

ئى باشلىق! مانا مەن بار، مېنى ئىشلەتكىن، دېدىمەجزەئە.

ئەبۇ مۇسا: ئەگەر خالىساڭلا اللھ بەرىكەت بەرسۇن، دېدى. ۋە ئۇنىڭغا بارغان يولنى ئېسىدە چىڭ ساقلاش، بىرەر ۋەقە پەيدا قىلماسلىق ھەققىدە نەسىھەت قىلدى. مەجزەئە پارىسلىق يول باشلىغۇچى بىلەن قاراڭغۇدا يۈرۈپ كەتتى. ئۇ كىشى ئۇنى دەريا بىلەن شەھەرنى تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان يەر ئاستى تونىلىغا ئەكىردى.

تونىل بەزىدە كېڭىيىپ، چوڭقۇرلىشىپ، ئادەم ئۆرە تۇرسىمۇ چۆكۈپ تۇرسىمۇ بولىدىغاندەك قىلغان بىلەن يەنە بەزىدە تارىيىپ كىشىنى سۇ ئۈزۈشكە مەجبۇر قىلاتتى، بەزىدە ئەگىپ ماڭسا، يەنە بەزىدە تۈز ماڭاتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار شەھەرگە چىقىدىغان ئېغىزغا يەتتى، ئۇ كىشى مەجزەگە ھۇرموزاننىڭ ئورنىنى كۆرسىتىپ قويدى.

مەجزەئە ھۇرموزاننى كۆرۈپ، بىر ئوق بىلەن ئۇچۇقتۇرۇش نىيىتىگە كەلدى - يۇ، لېكىن ئەبۇ موسانىڭ نەسىھىتىنى ئېسىگە ئېلىپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالدى، ئۇ تاڭ ئېتىشتىن ئىلگىرى كەلگەن يېرىگە قايتىپ كەتتى.

ئەبۇ مۇسا مۇسۇلمانلار قوشۇنىدىن، باتۇر، چىداملىق، سۇ ئۈزۈشكە ماھىر ئادەملەردىن 300 نى تاللاپ، مەجزەئەنى ئۇلارغا باشلىق قىلىپ كۆپلىگەن نەسىھەتلەر بىلەن ئۇزۇتۇپ قويدى ۋە

تەگبىرنى مۇسۇلمانلارنىڭ شەھەرگە بېسىپ كىرىشىنىڭ بەلگىسى قىلدى.

مەجزەئە قول ئاستىدىكى بۇ ئادەملەرنى سۇ ئۇزۇشتە يەڭگىل بولۇشى ئۈچۈن كىيىم كىچەكلىرىنى يەڭگىل كىيىشكە، قىلىچتىن باشقا قۇرال ئالماسلىقا بويرۇپ ئەل ياتقۇ بىلەن يولغا چىقتى.

مەجزەئە ۋە ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى خەتەرلىك تونۇلدا ئىككى سائەتتىن ئارتۇق ئىلىشىش بىلەن يول يۈردى. بەزىدە تونۇل ئۇلار ئۈستۈدىن غالىپ كەلسە بەزىدە ئۇلار تونۇل ئۈستۈدىن غالىپ كەلدى. ئۇلار شەھەر ئېغىزىغا يېتىپ كەلگەندە مەجزەئە ئۆز ئادەملىرىدىن 220 ئادەمنى تونۇل يۇتۇپ كېتىپ ئارانلا 80 ئادەمنىڭ قالغانلىقىنى بىلدى.

مەجزەئە ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرىنىڭ قەدىمى شەھەر زېمىنىغا تېگىشى ھامانلا ئۇلار قىلىچلىرىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ سىپىل دەرۋازىسىنى قوغداۋاتقان دۈشمەنلەرگە ھۇجۇم قىلدى. ئاندىن دەرۋازىنى تەگبىر ئېيتقان ھالدا ئاچتى. ئۇلارنىڭ تەگبىرى سىرتىكىلەرنىڭ تەگبىرى بىلەن بىرلەشتى. مۇسۇلمانلار بامدات نامىزىنىڭ ۋاقتى بىلەن شەھەرگە بۇسۇپ كىردى.

ئۇلار بىلەن دۈشمەنلەر ئارىسىدا شۇنچىلىك قاتتىق جەڭ بولدىكى، جەڭ تارىخى شۇناسلىرى: تارىختا بۇنداق قاتتىق ھەم ئۆلگەنلەرنىڭ سانى بۇ جەڭدىكىدەك كۆپ بولمىغان دەپ باھا بېرىشكەن. شىددەتلىك جەڭ بولۇۋاتقاندا مەجزەئە ھورمۇزاننى كۆرۈپ قالدى. ئۇ ئۇنىڭغا قاراپ ئېتىلدى. بىراق تۇيۇقزىلا جەڭ قاينىمى ھورمۇزاننى يۇتۇپ كەتتى - دە بىر ئاز ئۆتۈپ يەنە پەيدا بولدى. ئىككىيلەن قاتتىق ئىلىشتى. ئۇلار بىر بىرىگە قارىتىپ قىلىچ ئۇرغان ئىدى، مەجزەئەنىڭ قىلىچى قېيىپ كېتىپ ھورمۇزاننىڭ قىلىچى مەجزەئەنىڭ ئۈستۈگە چۈشتى.

باتۇر، قەيسەر مەجزە جەڭ مەيدانىدا يىقىلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ دىلى اللە نىڭ مۇسۇلمانلارغا ئاتا قىلغان بۇ غەلىبىسى بىلەن خۇرسەن ھالدا كۆز يۇمدى.

مۇسۇلمانلار قوشۇنى باتۇرلۇق بىلەن جەڭنى داۋام قىلىپ، ئاخىرى غەلىبىنى قولغا كەلتۈردى. ھورمۇزاننى ئەسىرگە ئالدى.

مەدىنىدىكى خەلىپە ئۆمەرگە خەۋەر يەتكۈزۈشكە ئادەملەر ماڭدى. ئۇلار خەلىپىگە كۆرسۈتۈش ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان ھورمۇزان بېشىغا ئۇنچە مەرۋايىتلار بىلەن زىننەتلەنگەن تاجى، ئۇچىسىغا ئالتۇن يىپىلار بىلەن توقۇلغان ئېسىل تون كىيىلگەن ھالدا ئۇلارنىڭ ئالدىغا سېلىنىپ ئېلىپ مېڭىلدى. ئۇلار ئۇنىڭ بىلەن مەجزەگە بىلدۈرۈلگەن چوڭقۇر تەزىيە خەۋىرىنىمۇ ئېلىپ ماڭغان ئىدى.

ئۈسەيد ئىبنى ھۈزەير

ئاشۇ پەرىشتىلەر ساڭا قۇلاق
سېلىۋاتقان ئېكەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام.

مەككىلىك ياش مۇسەپ ئىبنى ئۇمەير مەدىنە مۇنەۋۋەرگە كەلدى.
ئۇ، خەزرج قەبىلىسىنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى بولغان ئەسئەد ئىبنى
زورارەنىڭ ئۆيىگە چۈشۈپ، ئۇ ئۆيىنى ئۆزىنىڭ ئاللى نىڭ يولىغا بولغان
چاقىرىقىنى تارقىتىش، ئاللى نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام
بىلەن خوش خەۋەر بېرىش مەنبىئى قىلدى.

مەدىنە ياشلىرى بۇ ياش تەشۋىقاتچىنىڭ سورۇنىغا توپ - توپ
بولۇپ كېلىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ شىرىنلىكى، دەلىلىنىڭ
كۈچلۈك ۋە ئىنىقلىقى، چىرايىدا نۇر چېچىپ تۇرغان ئىماننىڭ نۇرى بۇ
ياشلارنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىۋالدى. ئۇلارنى ھەممىدىن بەكرەك ئاللى نىڭ
كىتابى قۇرئان كەرىمنىڭ سۆزلىرى جەلىپ قىلىۋالغان ئىدى. مۇسەپ
ئۆزىنىڭ مۇڭلۇق ئاۋازى، قەلبىلەرنى ئەسىر قىلىۋالغۇچى ئاھاڭلىرى
بىلەن قۇرئاننىڭ بەزى ئايەتلىرىنى ئۇلارغا پات - پات ئاڭلىتاتتى.
بۇنىڭ بىلەن قاتتىق دىللار يۇمشاپ، بۇرۇن ئاسىي بولغان كۆزلەردىن
ياشلار ئاقىتتى، سورۇن دائىم يېڭى - يېڭى ئادەملەر بىلەن تولۇپ
تۇراتتى.

بىر كۈنى، ئەسەد ئىبنى زورارە ئۆزىنىڭ تەشۋىقاتى مېھمىنى
مۇسەپ بىلەن ئابدۇل ئەشھەل جەمەتىدىن بىر قىسىم كىشىلەر بىلەن
ئۇچۇرۇشۇپ، ئۇلارغا ئىسلامنى بايان قىلىش ئۈچۈن ئابدۇل شەھىل
جەمەتىنىڭ باغلىرىدىن بىرىگە كىردى.

مۇسئەبىنىڭ ئەتراپىغا، ئىسلام كەلتۈرۈپ بولغانلار ۋە سۆز ئاڭلاشنى خالايدىغان بىر بۆلۈك كىشىلەر يىغىلغان بولۇپ بۇ كىشىلەر ئۇنىڭ سۆزىنىڭ ئاجايىپلىقى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئۇنتۇپ سۈكۈتكە چۈكۈشكەن ئىدى.

ئەۋەس قەبىلىسىنىڭ كاتتىۋاشلىرى، ئۇسەيد ئىبن ھۈزەير سەئىد ئىبنى مۇئازلارغا: مەككىلىك تەشۋىقاتچى مۇسئەب ئىبنى ئۇمەير كەنتكە يېقىن بىر جايغا چۈشۈپتۇ، ئۇنىڭغا ئەسئەد ئىبنى زورارە ياردەمچى بولۇۋېتىپتۇ، دېگەن خەۋەر كەلدى. سەئىد ئىبنى مۇئاز: ئۇ ئۇسەيد! قاراپ تۇرىمىزمۇ، يۈر ئاجىزلىرىمىزنى ئالداش، ئىلاھلىرىمىزنى سۆكۈش ئۈچۈن يۈرتىمىزغا كەلگەن بۇ مەككىلىك ياشنى توسقىن، بۇندىن كېيىن ئۇنىڭ دىيارىمىزغا قايتا ئاياغ باسماقلىقىغا ئاگاھلاندۇرغىن، ئەگەر ئۇ ھامامىنىڭ ئوغلى ئەسئەد ئىبنى زورارەنىڭ مېھمىنى ۋە ئۇنىڭ ھېمايىسىدە بولمىغىندا ئۇنىڭغا ئۆزەملا تېتىتتىم، دېدى.

ئۇلەي نەيزىنى ئېلىپ باغ تەرەپكە ماڭدى. ئەسئەد ئۇنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ مۇسئەبكە: ئى مۇسئەب! ئۇ كىشىلەرنىڭ رەھبىرى، ئەڭ ئەقىللىق ۋە مۇكەممەل ئادەم، ئەگەر ئۇ مۇسۇلمان بولسا ئۇنىڭغا كۆپلىگەن كىشىلەر ئەگىشىدۇ. سەن ئۇنىڭغا سەمىمىي مۇئامىلىدە بول، ياخشى مۇئامىلە قىل، دېدى.

ئۇسەيد كۆپچىلىكنىڭ قېشىغا كېلىپ توختىدى. ۋە بىزنىڭ يۇرتقا نېمە دەپ كەلدىڭلار؟ خەلقىمىزنى نېمە دەپ ئالدايسىلەر؟ ئەگەر سىلەرگە جان كېرەك بولسا بۇ يەردىن چىرايلىقچە كېتىۋېلىڭلار، دېدى. مۇسئەب سەمىمىي تەلەپپۇزدا: ئى كىشىلەرنىڭ رەھبىرى! ساڭا بۇنىڭدىن باشقا چىرايلىق يول يوقمۇ؟ دېدى.

- سەن نېمە دېمەكچى؟

- بىزنىڭ قېشىمىزدا ئولتۇرۇپ سۆزلىرىمىزنى بىر ئاڭلاپ باق،
ئەگەر بىزدىن قانائەتلىنەنەك قوبۇل قىلارسەن، ئەگەر رازى بولمىساڭ
يۈز ئۆرەرسەن، بىزمۇ قايتا كەلمەيمىز.

- توغرا ئېيتىڭ، دېدى ئۇ بۇنى ئاڭلاپ ۋە نەيزىسىنى يەرگە
سانجىپ قويۇپ ئولتۇردى.

مۇسئەب ئۇنىڭغا ئىسلام ھەقىقىتىنى چۈشەندۈرۈپ قۇرئان
ئايەتلىرىنى ئوقۇپ بېرىشكە باشلىدى، ئۇسەيدنىڭ چىرايى نۇرلۇنۇپ:

سەن دېگەن بۇ سۆزلەر ئەجەپمۇ بەك چىرايلىقكەن، ئوقۇغانلىرىڭ
ھەقىقەتەن ئۇلۇغكەن، سىلەر ئىسلامغا كىرمەكچى بولساڭلار قانداق
قىلىسىلەر؟

ئىسلامغا كىرمەكچى بولساڭ يۇيۇنۇپ كىيىملىرىنى پاكلاپ، اللە
تىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا مۇھەممەدنىڭ اللە نىڭ بەندىسى ۋە
پەيغەمبەرى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىپ ئىككى رەكئەت ناماز
ئوقۇيسەن، دېدى.

ئۇسەي قۇدۇققا بېرىپ پاكلىنىپ، ئىككى گۇۋاھلىق سۆزىنى
ئېيتىپ، ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. مانا شۇ كۈندىن باشلاپ ئىسلام
سېپىگە كۆزگە كۆرۈنگەن ئەرەپ چەۋەندازلىرىدىن ۋە ئىسەۋەس
قەبىلىسىنىڭ كاتتا رەھبەرلىرىدىن بىرى قوشۇلدى.

ئۇنىڭ ئەقلىنىڭ ئۆتكۈرلىكى ۋە نەسەبىنىڭ ئىسلىلىكىگە قاراپ
كىشىلەر ئۇنى "كامىل" دەپ ئاتىشاتتى. ئۇ ئەلەم ۋە قەلەمگە ماھىر
ئىدى. ھەتتا ساۋاتلىق كىشىلەر كەمدىن - كەم تېپىلىدىغان بۇ
جەمئىيەتتە ئۇ يېزىش ۋە ئوقۇش سەۋىيەسىگە ئىگە ئىدى. ئۇنىڭ
مۇسۇلمان بولۇشى، سەئىد ئىبنى مۇئازنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلىشىغا
سەۋەپ بولدى. بۇ ئىككىسىنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلىشى بولسا
ئەۋەسلىك نۇرغۇن ئادەمنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلىشىغا، شۇنداقلا

مەدىنىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرەت قىلىپ كېلىدىغان ماكانى بولۇپ، بۈيۈك ئىسلام دۆلىتىنىڭ بۇ يەردە قۇرۇلۇشىغا سەۋەپ بولدى.

ئەسئەد قۇرئاننى مۇسئەبىتىن تۇنجى ئاڭلىغاندىن باشلاپ ئۇنىڭغا خۇددى ئاشىق مەشۇقىغا ئاشىق بولغاندەك ئاشىق بولدى. ئۇ قۇرئانغا خۇددى تومۇزدا ئۇسىغان ئادەم سۇغا تەشنا بولغاندەك تەشئالىق بىلەن باغلاندى. قۇرئان ئۇنىڭ پۈتۈن مەشخۇلاتىغا ئايلاندى.

ئۇنىڭ ھەممە ۋاقتى ئاللاھ بولسا ئۇرۇش قىلىۋاتقان ياكى قۇرئاننى تىلاۋەت قىلىۋاتقان ھالەتتە ئۆتەتتى. ئۇ ئاۋازى يېقىملىق، تەلەپپۇزى يېقىملىق كېشى بولۇپ، ھەممە كىشىلەر ئۇخلاپ كەتكەن، ھەرجاي سۈكۈتكە تولغان، دىللار ئازادە بولغان ۋاقىتتا قۇرئان ئوقۇشنى ياخشى كۆرەتتى.

ساھابى كىراملەر ئۇنىڭ قۇرئان ئوقۇيدىغان ۋاقىتلىرىنى كۈتىشەتتى ۋە ئۇ قۇرئاننى قىرائەت قىلىشقا باشلىغان ھامان ئۇنىڭ قىرائىتىنى ئاڭلاشقا ئالدىرىشاتتى. ئۇنىڭ تىلاۋىتىنى زېمىندىكىلەرلا ئەمەس، ھەتتا ئاسماندىكى پەرىشتىلەرمۇ ئاڭلايتتى.

بىر كېچىسى ئۈسەيد ئۆيىنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇرغان بولۇپ بالىسى يەھيا ئۇنىڭ قېشىدا ئۇخلاۋاتاتتى. ئاللاھ يولدا ئۇرۇش قىلىشقا تەق قىلىپ قويغان ئېتى بولسا يېقىن جايدا ئىدى. كېچە جىم - جىت، ئاسمان گۈمبىزى سۈپ - سۈزۈك ئىدى. يۇلتۇزلار زېمىنغا يېقىملىق باقىنچە چاقنىشاتتى.

بۇ چاغدا ئۈسەيدنىڭ ۋۇجۇدى بۇ ساپ ھاۋانى قۇرئاننىڭ خۇشبۇيلىرى بىلەن تېخىمۇ خۇشبۇيلاشتۇرۇش ئۈچۈن يېقىملىق ۋە مۇڭلۇق ئاۋازى بىلەن قۇرئان تىلاۋەت قىلىشقا باشلىدى.

ناھايىتى شەپقەتلىك مېھرىباش ئاللاھ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

﴿لام، مسم ئەلىق، بۇ كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ھېچ شەك يوق، (ئۇ) تەقۋادارلارغا يېتەكچىدۇر، ئۇلار غەيبكە ئىشىنىدۇ، نامازنى ئادا قىلىدۇ، ئۇلار بىز بەرگەن مال - مۈلۈكتىن (خۇدا يولىغا) سەرپ قىلىدۇ، ئۇلار ساڭا نازىل قىلىنغان كىتابقا، سەندىن ئىلگىرىكى (پەيغەمبەرلەرگە) نازىل قىلىنغان كىتابلارغا ئىشىنىدۇ ۋە ئاخىرەتكە شەكسىز ئىشىنىدۇ...﴾⁽¹⁾ ئات ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، چاپچىپ ئارغامچىسىنى ئۈزۈۋەتكىلى تاس - تاس قالدى. ئۇ ئوقۇشتىن توختىسا ئاتمۇ چاپچىشتىن توختايتتى. ئۇ يەنە ئوقۇشقا باشلىدى: ﴿ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنىڭ توغرا يولىدا بولغۇچىلاردۇر، ئەنە شۇلار بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر﴾⁽²⁾ بۇ ئايەتلەر ئوقۇلىۋاتقاندا ئات بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك چاپچىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئوقۇشتىن توختىدى. بۇ ئەھۋال بىرقانچە قېتىم تەكرارلانغاندىن كېيىن ئۇ ئۇخلاۋاتقان ئوغلى يەھيانى ئاتنىڭ دەسسەپ سېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى ئۇيغۇتۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇ ئاسمانغا قاراپ ئاسماندا ئاجايىپ گۈزەل، كۆرۈپ باقمىغان چىراقلار ئېسىلغان سايىۋەنگە ئوخشاش بۇلۇتنى كۆردى. ئۇنىڭدىكى چىراقلاردىن چىققان نۇر ئەتىراپىنى نۇرلاندۇرۇۋەتكەن ئىدى. ئۇ يۇقىرىغا كۆتۈرۈلگىنىچە كۆزدىن غايىپ بولدى.

ئەتىسى ئۇ بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ بۇ ئەھۋاللارنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى. بۇلارنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئۆسەيد! ئۇلار سېنىڭ تىلاۋىتىڭگە قۇلاق سېلىۋاتقان پەرىشتىلەر ئىكەن... ئەگەر سەن ئوقۇۋەرگەن بولساڭ

(1) سۈرە بەقەرە 1 - 4 ئايەتكىچە.

(2) سۈرە بەقەرە 5 - ئايەت.

ئۇلارنى كىشىلەرمۇ كۆرگەن ۋە ئۇلار كىشىلەردىن ئۆزلىرىنى يوشۇرۇۋالالمىغان بولاتتى» دېدى.

ئۆسەيدىن ئاللاھنىڭ كىتابىغا ئىشتىياق باغلىغاندەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئاجايىپ كۈچلۈك ئىشتىياق باغلىغان ئىدى. ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ئۆزەمنى ئەڭ بەختلىك ھېس قىلغان ۋاقىتلىرىم قۇرئان ئاڭلىغان ياكى ئوقۇغان ۋاقىتم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆز قىلىۋاتقان ۋاقىتدا ئۇنىڭغا قارىغان ۋاقىتىمدۇر.

ئۇ كۆپۈنچە ۋاقىتلاردا ئۆز بەدىنىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەدىنىگە تېگىشنى ناھايىتىمۇ بەك ئۈمۈد قىلاتتى. بىر قېتىم ئۇنىڭغا بۇ پۇرسەت كەلدى. بىر كۈنى ئۆسەيدىن ئۆزى ھەققىدە كىشىلەرگە سۆز قىلىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىگە قىزىققاندەك ئۇنىڭ بېقىنىنى چىمىدىپ قويدى، ئۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مېنى ئاغرىتتىڭ.

«ئۇنداقتا سەنمۇ مەندىن ئەنتىڭنى ئال»

ئۇچاڭدا كۆينەك باركەن، سەن چىمىدىغاندا ئۇچام كۆينەكسىز ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا كۆيىنىكىنى كۆتۈرۈپ بەردى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قۇچاڭلاپ ئۇنىڭ قولىقىلىرى ۋە بېقىنلىرىغا سۆيۈشكە باشلىدى ۋە: ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولۇپ كەتسۇنكى، بۇ مەن سېنى بىلگەندىن بېرى ئەڭ ئارزۇ قىلىپ كېلىۋاتقان ئىشلاردىن ئىدى، مانا ئەمدى بۇ ئارزۇيۇمغا يەتتىم، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆسەيدىن ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ ئىسلامغا بۇرۇن كىرگەنلىكىنى، ئوھۇد كۈنىدە ئۆزىنى قوغدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا شۇ كۈنى يەتتە ئۆلتۈرگۈچى نەيزىدىن

يەتتىسىنىڭ سانجىلىغىنىنى ھېچ ئۇنتۇمايتتى. ئۇنىڭ ئۆز قەۋمى ۋە خەلقى ئارىسىدىكى ئابروپىنى بىلەتتى. ئەگەر ئۇ بىرەر كىشى توغۇرلۇق شاپائەتلىك سۆز قىلسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلاتتى ۋە ياردەم بېرىشكە تېگىشلىكلىرىگە ياردەم بېرەتتى.

ئۆسەيدىمۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ ئەنسارىلاردىن بىر بۆلۈك ئائىلىلەرنىڭ ئەھۋالىنى سۆزلىدىم، ئۇلارنىڭ ئىچىدە كەمبەغەل مۇھتاجلار بار ئىدى، بۇلارنىڭ كۆپۈنچى ئاياللار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئۆسەيد! سەن قولۇمىزدىكى مالنى تارقىتىپ بولغاندا كېلىپسەن، مال كەلگەننى ئاڭلىساڭ بىزگە خەۋەر قىلغىن» دېدى.

شۇنىڭدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپ مۇسۇلمانلارغا خەيىبەردىن مال كەلدى، ئۇنى مۇسۇلمانلارغا تەقسىم قىلىپ بەردى. ئەنسارىلارغا ۋە مەن ئىسمىنى ئاتاپ كەلگەنلەرگە كۆپ بەردى. مەن: ئىي ئاللى نىڭ پەيغەمبىرى! ئاللى ساڭا ئۇلاردىن يەنى ئۇلار سەۋەبىدىن ياخشى مۇكاپات بەرسۇن! دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەنسارىلار گۇرۇھى، ئاللى سىلەرگىمۇ چەكسىز ئەجىر بەرسۇن! سىلەر ئالدىراپ بىر نەرسە سورىمايدىكەنسىلەر، چىداملىق ئىكەنسىلەر، سىلەر مېنىڭدىن كېيىن تاللاشقا دۇچ كېلىسىلەر، ماڭا ئۇچراشقانغا قەدەر سەۋر قىلىڭلار، ئۇچرىشىدىغان جاي كەۋسەر بۇلىقدۇر.» دېدى.

خەلىپىلىك ئۆمەرگە كەلگەندە (ئاللى ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئۇ مۇسۇلمانلار ئارىسىدا مال - مۈلۈك تەقسىم قىلدى. ماڭا بىر تون ئەۋەتىپتۇ، تون ماڭا كىچىك كەلدى. شۇ چاغدا مەن مەسجىتتە ئىدىم، مېنىڭ يېنىمدىن ماڭا ئۆمەر ئەۋەتكەن توندىن ئۇزۇن تون كەيگەن قۇرەيشلىك بىر ياش ئۆتتى، ئۇنىڭ تونى يەرگە سۈرۈلۈپ تۇراتتى. مەن يېنىمدىكى كىشىگە: پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مېنىڭدىن كېيىن تاللاشقا دۇچ كېلىسەلەر» دېگەن سۆزىنى ئەسلەپ بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام راست ئېيتىدۇ، دېدىم.

ھېلىقى ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ماڭا دېگەن سۆزىنى ئۆمەرگە يەتكۈزۈپتۇ، بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەر قېشىمغا كېلىشكە ئالدىراپتۇ، ئۆكەلگەندە مەن ناماز ئوقۇۋاتاتتىم، ئۇ ماڭا: نامىزىڭنى ئوقۇۋال، دېدى. مەن نامازنى تۈگەتكىنىدە ئۇ: نېمە دېدىڭ؟ دەپ سورىدى. مەن كۆرگەنلىرىمنى ۋە دېگەنلىرىمنى بايان قىلدىم، ئۇ: اللھ سېنى ئەپۇ قىلسۇن! ئۇ تونى مەن پالانچىغا ئەۋەتكەن ئىدىم، ئۇ ئەقەبە بەيتىگە، بەدىر، ئوھۇد جەڭلىرىگە قاتناشقان ئەنسارى ئىدى، ئۇنىڭدىن بۇ قۇرەيشلىك ياش سېتىۋېلىپ كېيىپتۇ، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساڭا خەۋەر بەرگەن ئىشىنىڭ مېنىڭ زامانەمدە بولىدۇ، دەپ قارامسەن؟ اللھ بىلەن قەسەمكى، ئۇنى ھەرگىز سېنىڭ زامانىڭدا بولىدۇ، دەپ قارىمايمەن.

ئۆسەيد شۇ ۋاقىتتىن كېيىن ئۇزاق ياشىمىش، اللھ ئۇنى ئۆمەرنىڭ زامانىدا ئۆز دەرگاھىغا ئېلىپ كەتتى، اللھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن! ئۇنىڭ قىممىتى تۆت مىڭ دەرھەم قەرزى بار بولۇپ ۋارىسلىرى قەرز ئۈچۈن ئۇنىڭ زېمىنىنى ساتماقچى بولدى.

ئۆمەر بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقاندا: مەن قېرىندىشىمنىڭ بالىلىرىنى كىشىلەرگە مۇھتاج قىلىپ قويمايمەن، دەپ قەرز ئىگىلىرىگە گەپ قىلدى، ئۇلار زېمىننىڭ مېۋىسىنى ھەر يىللىقىنى مىڭ دەرھەمدىن تۆت يىللىقىنى تۆت مىڭ دەرھەمگە ئېلىشقا رازى بولدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس

- ئۇ نەۋقىران يىگىت بولۇپ
ئۇنىڭ سوئاللىق تىلى، ئەقىللىق
كالىسى بار.

- ئۆمەر ئىبنى خەتتاب.

گەرچە ئۇ كېيىنرەك تۇغۇلغان بولسىمۇ ئۇلۇغ ساھابە بولۇپ
يېتىشىپ چىقىشقا پايدىلىق بولغان ئەتراپتىكى ياخشى
پۇرسەتلەرنىڭ ھەممىسىدىن بەھرىمان بولغانلاردىن يەنى،
ساھابىلىق، تۇغقاندارچىلىق، ئىلىم ئېلىش، تەقۋادار بولۇشقا
پايدىلىق بولغان پۇرسەتلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشكەنلەردىن
ئىدى. ئۇ يەنى اللە نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ئىدى.

ئىسلام دىنىنىڭ مۇھىتىدا ئۆسۈپ، ئۆمۈتىنىڭ ئۆلۈمىسى،
مول بىلىم ئىگىسى، كۈندۈزلىرى روزا تۇتۇپ، كېچىلىرىنى قىيامدا
تۇرۇپ ئۆتكۈزگىچى، ئەتىگەن ۋە ئاخشاملىرى اللە دىن قوتقۇپ
يىغلىغۇچى، مەغپىرەت تىلەپ تۈكۈلگەن ياشلىرى بىلەن
مەڭزىلىرى نەملەنگۈچى كىشى ئىدى.

مانا بۇ كىشى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمۈتىنىڭ
ئۆلۈمىسى، تەربىيەچىسى، تەتقىقاتچىسى، پەيلاسوپى،
ئىجتىھاتچىسى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس تۇر.

ئۇ ھىجرەتتىن ئۈچ يىل بۇرۇن تۇغۇلغان بولۇپ، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا ئۇ ئەمدىلا 13 ياشتا ئىدى. گەرچە
ئۇ كىچىك بولسىمۇ ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ كىتاپلىرىدا
توغرىلىقى بىلەن مەشھۇر بولغان ھەدىستىن 1660 نى يادلاپ
بولغان ئىدى.

ئانىسى ئۇنى يىڭى تۇغقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈكۈرىكى بىلەن ئۇنى ئېغىزلاردۇردى، دىمەك ئۇنىڭ ئىچىگە كىرگەن تۇنجى نەرسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك تۈكۈرىكى بولدى. ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا تەقۋالىق، ئىلىم – ھېكمەتلەرنىڭ نۇرىمۇ كىرگەن بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىلىم – ھېكمەت كىمگە بېرىلسە ئۇنىڭغا كۆپ ياخشىلىق بېرىلگەن بولىدۇ» دېگەن ئىدى.

ھاشىمىيلىق بۇ سەبىي بالا ئانچە مۇنچە ئەقىل تاپقاندىن باشلاپلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خۇددى سايىدەكلە ئەگىشىپ يۈرۈيدىغان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاھارەت ئالماقچى بولسا ئۇنىڭ تاھارەت سۈيىنى تەييارلاپ بېرەتتى. نامازدا تۇرغاندا ئۇنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ ئوقۇيتتى، سەپەرگە چىقسا ئۇلۇغنىڭ ئارقىسىغا مىنگىشۋالاتتى. ئۇ ھەر بىر ھەرىكىتىدە چىچەن ئەقىل، زىرەك قەلب، ھازىرقى زاماندىكى ئىلغار خاتىر قالدۇرۇش ئىسۋاپلىرىدىنمۇ ئۆتكۈر بولغان ئەستە قالدۇرۇش ئىقتىدارىنى بىللە ئېلىپ يۈرەتتى.

ئۇ ئۆزى توغرىسىدا توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ: بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاھەرەت ئالماقچى بولدى، مەن ناھايىتى تېزلىك بىلەن سۇ تەييارلاپ بەردىم، ئۇ بۇنىڭدىن خۇرسەن بولدى. ناماز ئوقۇماقچى بولغىنىدا ئۇ مېنى ئۆزىنىڭ يېنىدا تۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى، مەن ئارقىسىدا تۇرۇپ ئوقۇدۇم. ناماز ئاخىرلاشقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئابدۇللاھ! نېمە ئۈچۈن مېنىڭ يېنىمدا تۇرمايسەن؟» دېدى. مەن:

ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن مېنىڭ نەزىرىمدە مەن بىلەن بىر سەپتە تۇرۇشتىن كۆپ يۇقىرى مەرتىۋىدەسەن، دېدىم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللھ بۇ بالغا ئىلىم – ھېكمەت ئاتا قىلساڭ!» دەپ ئىلتىجالق دۇئا قىلدى.

اللھ غا ھەمدۇلەر بولسۇنكى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى بىلەن اللھ ھاشىملىق بۇ بالغا ئۆلۇمالارنىڭ پىشۋالىرىدىن ھالقىپ كەتكەن دەرىجىدە ئىلىم – ھېكمەت ئاتا قىلدى.

بۇنچىلىك دەرىجىدىكى تەرىپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئەلۋەتتە ئۇنىڭ ئىلىملىكلىكى ھەققىدە بىرەر مىسال بولسىمۇ بىلگىڭىز كەلگەندۇ، قېنى تۆۋەندىكى قۇرلارغا نەزەر سېلىڭ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنكى خەلىپىلەر زامانىغا كەلگەندە ئەلى (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ بىر قىسىم دوستلىرى ئەلىدىن ئايرىلىپ مۇئاۋىيە بىلەن ئۇنىڭ ئۆتۈرسىدىكى نىزادا ئۇنىڭغا ياردەم قىلمىغاندا ئابدۇللاھ ئەلىغا:

ئى مۆمىنلەرنىڭ خىلىپىسى! مېنىڭ ئۇ كىشىلەرگە گەپ قىلىشىمغا رۇخسەت قىلغىن! دېدى. ئەلى: ساڭا بىرەر ئىش يېتىپ قالمىسكەن دەپ ئەنسىرەيمەن، دېدى.

ئابدۇللاھ: اللھ خالىسا ھەرگىز ئۇنداق بولمايدۇ، دەپ ئۇ كىشىلەرنىڭ قېشىغا باردى، ئۇ ئىبادەتتە بۇلاردەك تىرىشچان كىشىلەرنى كۆرۈپ باقمىغان ئىدى. ئۇلار: كەل ئى ئابباسنىڭ ئوغلى! قارشى ئالغىمىز، سەن بۇ يەرگە نېمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟ دېيىشتى.

ئۇ: سىلەر بىلەن سۆزلەشكىلى كەلدىم، دىدى. ئۇلارنىڭ بىر قىسمى ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشمەسلىك تەرەپدارى بولدى. بىر قىسمى: قېنى سۆزلە بىز سېنىڭ سۆزىڭنى ئاڭلايمىز، دېيىشتى. ئىيتىڭلارچۇ، سىلەر نېمە ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ھەم ئۇنىڭ كۈيۈنۇغلى، ئەڭ دەسلەپتە ئىمان

ئېيتقۇچى بولغان كىشىگە نېمە ئۈچۈن قارشى چىقىسىلەر؟ دېدى
ئابدۇللاھ

ئۇنىڭغا بىز ئۈچ ئىشتا ئېتىرازىمىز بار، دېدى ئۇ كىشىلەر.
ئۇ قايسى ئۈچ ئىش؟ سورىدى ئابدۇللاھ.

بىرىنچىسى: اللە نىڭ دىنىدا كىشىلەرنى ھۆكۈم چىقارغۇچى
قىلدى⁽¹⁾

ئىككىنچىسى: ئائىشە ۋە مۇئاۋىيە بىلەن ئۇرۇشۇپ،
غەنىمەت ۋە ئەسەر ئالمىدى. ئۈچىنچىسى: مۇسۇلمانلار ئۇنىڭغا
بەيئەت قىلىپ، ئۇنى ئۆزلىرىگە باشلىق قىلىپ سايلىغان
تۇرۇقلۇق ئۇ مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى دېگەن نامنى قوللانمىدى.

ماڭا قاراڭلار دېدى، ئابدۇللاھ: ئەگەر سىلەر دېگەن بۇ
ئىشلار توغرىلۇق اللە نىڭ كىتابىدىن، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدىن بىر نەرسە دەپ بەرسەم بۇ
قىلمىشىڭلاردىن يانامسىلەر؟ دېگەندە ئۇلار: شۇنداق ئەلۋەتتە
يانىمىز، دېيىشتى.

ئابدۇللاھ: سىلەرنىڭ ئەلىي اللە نىڭ دىنىدا كىشىلەرنى
ھۆكۈم چىقارغۇچى قىلدى، دېگەن سۆزىڭلەرگە كەلسەك، اللە: {ئى
مۇمىنلەر سىلەر ئوۋلىغان ھايۋانلارنى، ئىھراملىق ھالىتىڭلاردا ياكى
ھەرەمدە ئۆلتۈرمەڭلەر، سىلەردىن كىمكى ئۇنى ئۆلتۈرىدىكەن،
ئىشنىڭ ۋابالىنى تېتىتىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ جازاسى ئىككى ئادىل
كىشىنىڭ باھالىشى بويىچە ھېلىقى ئۆلتۈرۈلگەن ئوۋغا ئوخشاش
ئۆي ھايۋانلىرىدىن بىرنى كەبىگە ئېلىپ بېرىپ قوربانلىق
قىلىشتۇر ياكى كەفەرەت يۈزىسىدىن مىسكىنلەرگە ئاش بېرىشتۇر،
ياكى ھەر بىر مىسكىنگە بېرىدىغان ئاشنىڭ باراۋىرىگە بىر كۈن

(1) بۇ ئىشتا ئۇلار ئەلىيىنە ئۆزى بىلەن مۇئاۋىيە ئۆتۈرسىدىكى ئىشتا ئەمۇر ئىبنى ئاس بىلەن ئۇ
مۇسالارنى ھۆكۈم چىقارغۇچى قىلغانلىقىنى دېيەكچى.

روزا تۇتۇشتۇر. ئۆتكەنكى گۇناھنى اللھ ئەپۇ قىلدى. كىمكى قايتا گۇناھ ئۆتكۈزسە اللھ ئۇنى جازالایدۇ. اللھ غالىپتۇر، جازالىغىچىدۇر! دېگەن. مەن سىلەرگە اللھ بىلەن قەسەم قىلايىكى، كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ جانلىرىنى، ماللىرىنى، ساقلاپ ئۆز ئارىسىدا ھۆكۈم قىلىشى ھەقىقىمكەن ياكى قىممىتى تۆت دەرھەم بولغان توشقان توغرىسىدا ھۆكۈم قىلغىنى ھەقىقىمكەن؟

بۇنى ئاڭلىغان ئۇ كىشىلەر: بەلكى، مۇسۇلمانلارنىڭ قانلىرىنى ساقلاپ، ئارىسىنى ئىسلاھ قىلىش ھەققىدە ھۆكۈم قىلىشى ھەقىق، دېدى.

سىلەر مۇشۇ ھەقتە بۆلۈنگەن ئىكەنسىلەر - دە؟ ئۇلار: شۇنداق بولۇپتۇ. - ئەمما سىلەرنىڭ ئەلىي جەڭ قىلىپ، ئاياللارنى ئەسىرگە ئالمايدى، دېگەن سۆزىڭلەرگە كەلسەك، سىلەر ئۆز ئاناڭلار ئورنىدا بولغان مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشەنى ئەسىرگە ئېلىپ، ئۇنى باشقا ئەسىرلەرگە ئوخشاش ئۆزەڭلەرگە ھالال قىلماقچىمۇ؟ سىلەر بۇ سۇئالغا ھەئە! دەپ جاۋاب بەرسەڭلەرمۇ كاپىرك بولسىلەر، ئەگەر ئائىشە بىزنىڭ ئانىمىز ئەمەس، دېسەڭلەرمۇ يەنىلا كاپىر بولسىلەر، چۈنكى اللھ: {پەيغەمبەر مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ ئۆز نەپسىلىرىدىنمۇ چىقاردۇر، پەيغەمبەرنىڭ ئاياللىرى ئۇلارنىڭ ئانىلىرىدۇر.} دېگەن. سىلەر بۇ ھەقتە خالىغىنىڭلارنى تاللاڭلار، بىز مۇشۇنىڭ ئۈچۈن بۆلۈندۈقمۇ؟

ئۇلار: شۇنداق قىلىپتۇق، دېدى.

ئەمما ئەلىي ئۆزىگە مۆمىنلەرنىڭ باشلىقى دېگەن نامنى قوللانمىدى، دېگەن سۆزىڭلەرگە كەلسەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۈدەيبىيە كۈنى مۇشرىكلار بىلەن قىلغان كېلىشىمدە كىلىشىمدىكى ”اللھ نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد

ھۆكۈم قىلغان ئىش “دېگەن سۆزگە مۇشرىكلار: بىز سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە ئىشەنگەن بولساق، سېنى بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلىشتىن توسمايتۇق ۋە سەن بىلەن جەڭ قىلمايتۇق، سەن بۇ سۆزنىڭ ئورنىغا ”مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ“ دەپ ياز! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ دېگىنى بويىچە يېزىشقا قوشۇلدى. ئەمما ئۇ: «اللھ بىلەن قەسەمكى، سىلەر مېنى ئېتىراپ قىلمىغىنىڭلار بىلەن مەن ھەقىقىي اللھ نىڭ پەيغەمبەرى» دېگەن ئىدى. ئويلاپ بېقىڭلار بىز مۇشۇ سەۋەبتىن بۆلۈنمىزمۇ؟

جاۋاب: بىز شۇنداق قىلىپتۇق.

بۇ سۆھبەتنىڭ يەنى ئابدۇللاھنىڭ قۇرئان ھەدىستىن ئېلىپ كەلگەن دەلىل، مىسلىرى بىلەن ئېلىپ بارغان سۆھبەتنىڭ نەتىجىسى شۇ بولدىكى پەقەت 4000 ئادەمنىڭ ئەلىگە قەرشى مەيداندا قالغىنىنى ھېساپقا ئالمىغاندا 20 مىڭ ئادەم ئەلىنىڭ سېپىگە قېتىلدى.

بۇ ئوت يۈرەك ياش ئابدۇللاھ ئىلىم ئېلىش يولىدا بارلىقىنى سەرپ قىلدى. بارلىق ئىمكانىيەتنىڭ ھەممىسىدىن پايدىلاندى، ئۇ ئاشۇ تىرىشچانلىقى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىلىم بۇلىقىدىن سۇ ئىچكەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئىلىم – ھېكمەت ئىگىسى بولغان ساھابىلار، ئالىملار ئۇنىڭ قوغلىشىپ يۈرۈپ ئىلىم ئۈگىنىدىغان ئۇستازىغا ئايلاندى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىلىم ئىگەلەش يولى ئۈستۈدە توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ:

مەن ئەگەر بىرەر ساھابىدە بىرەر ھەدىسنىڭ بارلىقىنى ئاڭلىسام چۈشلۈك ئۇخلاش ۋاقتىدا شۇ ساھابىنىڭ

دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ چاپىنىمنى يەرگە سېلىپ ياتاتتىم، شامال توپا چاغلارنى باش – كۈزۈمگە ئۇراتتى، مەن خالىسام كېرىشكە ئىزنى سورايتتىم. ئۇلار مېنىڭ كېرىشىمگە ئىزنى بېرەتتى. مەن بۇنى پەقەت ئاشۇ ساھابىنىڭ روھىنى پاكلاش ئۈچۈنلا قىلاتتىم. بەزىدە ئۇلار ئۆيىدىن چىققاندا مېنىڭ ئۇ ھالىتىمنى كۆرۈپ:

ئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! نېمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟ ئەگەر مەندە بىرەر ئىشنىڭ بولسا ئادەم ئەۋەتسەڭ بارايتتىم ئەمەسمۇ، دەيتتى.

مەن: مېنىڭ كېلىشىم ھەقلىق، چۈنكى، ئىلىم دېگەن ئاپىرىپ بېرىلمەيدۇ، بەلكى ئەكتىلىدۇ، دەيتتىم – دە ئاندىن ئۆزەم سورىماقچى بولغان ھەدىسىنى سورايتتىم.

ئابدۇللاھ ئىلىم ئېلىش يولىدا ئۆزىنى تۆۋەن تۇتۇش بىلەن بىرگە يەنە ئالىم ئۆلىمالارنى ناھايىتى بەك ھۆرمەت قىلاتتى. بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چۈشكەن ۋەھىينى يازغۇچى، شەرئەت بىلىملىرىدە، قىرائەتتە، مىراس ئىشلىرىدا، مەدىيىنە كىشىلىرىنىڭ كاتتىسى، زەيد ئىبنى سابىت ئۇلىغىغا مىنمەكچى بولغاندا ئابدۇللاھ ئۇنىڭ ئالدىدا خۇددى خىزمەتكار خوجاينىنىڭ ئالدىدا تۇرغاندەك تۇرۇپ، ئۇلانىڭ ئۆزەڭگىسىنى پەسكا بېسىپ، ئۇلىغىنى تۇتۇپ تۇرۇدۇ. زەيد ئۇنىڭغا:

ئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! ئۇنداق قىلمىغىن، دەيدۇ. ئابدۇللاھ: بىز ئالىم كىشىلىرىمىزگە مۇشۇنداق قىلىشقا بويرۇلغان، دەيدۇ. زەيد ئۇنىڭغا: ماڭا قولۇڭنى كۆرسەت، دېگەندە ئابدۇللاھ ئۇنىڭغا قولىنى چىقىرىپ بېرىدۇ. زەيد ئابدۇللاھنىڭ قولىغا

سۈيۈپ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىگە مۇشۇنداق قىلىشقا بويرۇلغان، دەيدۇ.

ئابدۇللاھنىڭ ئىلىمگە بولغان قىزغىنلىقى نەتىجىسىدە ئۇنىڭ ئىلىمى ئالىملارنىمۇ ھەيران قىلغىدەك دەرىجىدە كامالەتكە يەتكەن بولۇپ، تابىئىلارنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى بولغان مەسرۇق ئىبنى لەئجە ئەمە مۇنداق دەيدۇ: مەن ئابدۇللاھنى كۆرگۈنىمدە: ئۇ كىشىلەرنىڭ ئەڭ چىرايلىقى، دەيتتىم. ئۇنىڭ نۇتۇقلىرىنى ئاڭلىغىنىمدا: ئۇ كىشىلەرنىڭ ئەڭ ئاتىقى، دەيتتىم. ھەدىس سۆزلىسە: كىشىلەرنىڭ ئەڭ ئالىمى، دەيتتىم.

ئۇ ئىلىمدا كامالەتكە يەتكەندىن كېيىن ئۇ بىلىملەرنى باشقىلارغا ئۆگىتىدىغان ئۇقتۇقچىغا، ئۆيى مۇسۇلمانلارنىڭ ئالىي بىلىم يۇرتىغا ئايلاندى.

بۇ ئالىي بىلىم يۇرتىدا بۈگۈنكى دۇنيادىكى ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدا ئۇچرايدىغان نەچچە ئون ياكى نەچچە يۈز نەپەر ئالىي دەرىجىلىك ئۇنۋانغا ئىگە ئوقۇتقۇچىلار بولماستىن پەقەت ئاشۇ ئابدۇللاھ ئۆزى يالغۇز ئىدى.

ساھابىلارنىڭ بىرى مۇنداق دەيدۇ: مەن ئابدۇللاھنىڭ بىر سورۇنىنى كۆردۈم. بۇ پۈتۈن قۇرەيشلىكلەرگە پەخىر بولىدىغان ئەھۋال بولۇپ ئابدۇللاھنىڭ ئۆيى تەرەپكە بارىدىغان يولغا كىشىلەر سىغماي قالغانىكەن. مەن ئۇنىڭ قىشىغا كېرىپ كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ ئۆيىگە كېرىدىغان يولغا سىغماي قالغانلىقىدىن خەۋەر بەردىم، ئۇ: ماڭا تاھارەت سۈيى ھازىرلاپ بەرگىن، دېدى. مەن سۇ راسلاپ بەردىم. ئۇ تاھارەت ئېلىپ بولۇپ ئولتۇرۇپ: سەن چىققىپ، قۇرئان ۋە ئۇنىڭ ھەرپلىرى توغرىسىدا سورۇغۇچىلار كىرسۇن، دېگەن دەپ

بويىرىدى. مەن چىققىپ شۇنداق دېدىم. كىشىلەر شۇنچىلىك كۆپ كىردىكى ھەتتا پۈتۈن ئۆيلەرنىڭ ھەممە ھۇجرىلىرى لىق تولىدى. ئۇلاردىن كېيىن قۇرئاننىڭ تەپسىرى توغرىسىدا سورايدىغانلارنى، ئۇلاردىن كېيىن ھالال - ھارام، دىننىي مەلۇماتلار توغرىسىدا سورايدىغانلارنى، ئۇلاردىن كېيىن مىراس ئىلمى، ئۇلاردىن كېيىن ئەرەپ تىلى، شېئىرىيەت، كىلاسىك ئەرەپ تىلىدىن سورۇغۇچىلارنى چاقىرتقۇزدى، ھەر بىر تۈركۈمدىكى ئىلىم ئالغۇچىلار دەسلەپتە كىرگەن كىشىلەردە كىلا كۆپ بولۇپ ئۆيلەرنىڭ ھەممە ھۇجرىلىرى لىق تولغان ئىدى. ئۇ ھەر بىر تۈركۈمدىكى كىشىلەرنىڭ ھەر بىر سۇئال سورۇغۇچىسىغا ناھايىتى مۇكەممەل، قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرەتتى ھەم ئۇلارغا: باشقا قېرىندىشلىقلارغىمۇ يول بېرىڭلار! دەيتتى.

ئابدۇللاھ كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىشىگى ئالدىدىكى بۇ قىستىڭچىقق مەسلىسىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن دەرس تۈرلىرىنى كۈنلەرگە بۆلۈپ، بىر ھەر بىر كۈن ئۈچۈن بىر دەرس ئورۇنلاشتۇردى. ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلىغان ھەر بىر ئادەم ئۇنىڭغا ۋە سورالغان سۇئاللارغا بېرىلگەن جاۋابقا قايىل بولماي تۇرالمىتتى.

ئابدۇللاھنىڭ بىلىملىك بولۇشتەك پەزىلىتى ئۇنى خەلىپىلىك ئىشلىرىنىڭ مەسلىھەتچىسى بولۇشتەك شەرەپكە ئىگە قىلدى، ئۆمەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئىشلىرىدا بىرەر قىيىنچىلىققا دۇچ كەلسە ساھىبلارنىڭ چوڭلىرىنى چاقارغاندا يېشى كىچىك بولسىمۇ ئابدۇللاھنىمۇ چاقىراتتى ۋە ئۇنى ئۆزىگە يېقىن ئولتارغۇزۇپ: بىزگە مۇنداق بىر قىيىنچىلىق بولدى، بۇنى سەن ۋە ساڭا ئوخشاشلارلا ھەل قىلالايدۇ، دەيتتى.

بىر قېتىم ئۆمەر كىشىلەر تەرىپىدىن: كىچىكنە بالىنى چوغلارنىڭ مەرتىۋىسىگە تەڭلەشتۈردىڭ، دەپ كايىلغاندا ئۆمەر: ئۇ گەرچە نەۋقىران يىگىت بولسىمۇ ئۇنىڭ سۇلالىلىق تىلى، ئەقىللىق كالىسى بار، دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئابدۇللاھ يالغۇز دەرس ئاڭلىغۇچىلارغا دەرس بېرىش بىلەن توختاپ قالماي، ئومومىي خەلىققە ۋەز نەسىھەت قىلىشىنىمۇ بىرگە ئېلىپ باراتتى. ئۇلارغا ۋەز نەسىھەت قىلىش سورۇنلىرىنى ھازىرلايتتى. تۆۋەندىكىلەر ئۇنىڭ ئومۇمغا قىلغان ۋەز نەسىھەتلىرىدىندۇر.

ئى گۇناھكار بەندە! سەن قىلغان گۇناھلىرىڭنىڭ ئاقىۋىتىدىن قورقماي يۈرگۈچىلەردىن بولما، بىلگىنىكى، بىر گۇناھقا ئەگىشىپ قىلىنغان گۇناھ ئەسلىدىكى گۇناھتىنمۇ ئېغىردۇر.

گۇناھ سادىر قىلىۋاتقىنىڭدا ئىككى تەرىپىڭدىكى پەرىشتىلەردىن ھايا قىلمىغىنىڭنىڭ ئۆزى، قىلغان گۇناھ بىلەن ئوخشاشلا ئېغىردۇر.

گۇناھ قىلغان تۇرۇپمۇ اللە نىڭ سەندىن قانداق ھېساپ ئېلىشىنى بىلمەي كۈلۈپ يۈرۈشىڭنىڭ ئۆزىمۇ گۇناھتۇر.

گۇناھ ئۆتكەزگەنلىكىڭگە مەغرۇرلىنىپ يۈرۈشىڭمۇ گۇناھتۇر.

گۇناھ ئىش قىلىۋاتقىنىڭدا اللە نىڭ سېنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتقىنىدىن قورقماي، بەلكى، كىيىمىڭنى شامال ئۇچۇرسا ئۇنىڭدىن ئەنسىرىشىڭ تېخىمۇ چوڭ گۇناھتۇر.

ئى گۇناھ سادىر قىلغۇچى! بەدىنىنى قۇرتلىتىپ، مال دۇنياسىنى ۋە بارلىقىنى ئۇنىڭ ئىلكىدىن ئېلىپ كېتىشكە

ئەيۇبىنىڭ گۇناھى نېمە؟ ئۇنىڭ گۇناھى پەقەت بىر ئاجىز مىسكىن ئۆزىگە كەلگەن زۇلۇمنى توسۇشقا ئۇنىڭدىن ياردەم سورىغاندا ئۇ ياردەم قىلمىغان. دېمەك سەن ھەرقانداق بىر كىچىك گۇناھنى كىچىك سانما.

ئابدۇللا قىلىپ تۇرۇپ باشقىلارنى توسۇيدىغان، ياكى ئۆزى قىلمىغاننى باشقىلارغا بويرۇيدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇ ھەمىشە كۈندۈزلىرى روزا بىلەن، كېچىلىرى قىيامدا تۇرۇش بىلەن ياشايدىغان بەندە ئىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى مۇلەيككە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ھەققىدە توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۇنىڭغا مەككىدىن مەدىنىگە بارغىچىلىك ھەمراھ بولدۇم. بىز سەپەر ئۈستۈدە بىرەر قونالغۇغا چۈشسەكلا ئۇ يېرىم كېچىدە تۇراتتى، باشقىلار بولسا قاتتىق سەپەر ھاردۇقىدا قاتتىق ئۇيقۇغا غەرىق بولغان ھالدا ياتاتتى. مەن بىر كېچىسى ئۇنىڭ: {ئۆلۈمنىڭ سەكراتى ھەققەتنى ئىلىپ كەلدى، سەن بولساڭ ئۇنىڭدىن قاچاتتىڭ،} دېگەن ئايەتنى ئوقۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم، ئۇ تاكى تاڭ سۈزىلىگىچە ئۇ ئايەتنى ئوقۇپ يىغلاپ چىقتى.

يىغىپ ئېيتقاندا ئابدۇللاھنىڭ كىشىلەر ئىچىدىكى ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ نۇرلۇقى، شۇنداقلا اللە دىن قورقۇپ يىغلاپ تۈكۈلگەن ياشلىرىنىڭ سەۋەبى بىلەن يۈزلىرى نەمدەلگۈچى ئىكەنلىكى ئۇنى بىلىشنى خالىغۇچىلار ئۈچۈن يېتەرلىك بىر سۈپەتتۇر.

بىر يىلى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان ھەج قىلىپ چىقىدۇ. ئابدۇللاھمۇ بۇ يىلى ھەجگە چىققان بولۇپ ئۇ چاغدا ئابدۇللاھ ھېچقانداق ھوقۇق ۋە كۈچى يوق ھالەتتە ئىدى. مۇئاۋىيەنىڭ دۆلەت خادىملىرىدىن

تەشكىللەنگەن مەخسۇس ئەگەشكۈچىلىرى بار ئىدى. بىراق، ئابدۇللاھنىڭ ئەتىراپىدا ئۇنىڭ ئىلىمىنى ئۈگىنىش ئۈچۈن ئەگەشكەن نۇرغۇن ئەگەشكۈچىلىرى بار ئىدى. ئىلىم ئۇنى شۇ دەرىجىدە كۆتەرگەن ئىدى.

ئابدۇللاھ 71 يېشىغىچە ياشىدى. ئۇنىڭ ھاياتى ئەتىراپىنى ئىلىم ھېكمەتكە، تەقۋاللىققا تولدۇرغان ھايات بولدى. ئۇ ۋاپات بولغاندا ئەلىي ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئىبنى ھەنىفە ئۇنىڭ نامىزىغا ئىمام بولدى. ساھابىلارنىڭ ھايات قالغان پىشقەدەملىرى، تاپىلارنىڭ پىشقەدەملىرى ئۇنىڭ جىنازە نامىزىغا قاتناشتى. ئۇ يەرلىككە قويۇلۇۋاتقاندا بىر قارىنىڭ: {ئى ئارام تاپقۇچى جان! سەن پەرۋەردىگارغىدىن مەمنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان بولغان ھالدا ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن. مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن، مېنىڭ جەنتتىمگە كىرگىن.} دەپ قىرائەت قىلغان ئاۋازى ياڭراپ تۇراتتى. اللھ ھەممىزنىڭ ئىلىمدە، تەقۋالىقتا ئۇنىڭدەك بولۇشىمىزغا نېسىپ قىلسۇن. ئامىن!

نوئمان ئىبنى مۇقرەبىل مۇزەينى

ئەلۋەتتە ئىمانلىقلارنىڭمۇ ئۆيى بار. مۇناپىقلارنىڭمۇ ئۆيى بار.

مانا بۇمۇقەررىنىڭ ئۆيى، ئىماندارنىڭ ئۆيىدۇر.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسۇد

مۇزەينى قەبىلىسى مەككە بىلەن مەدىنە ئارىسىدىكى يولنىڭ مەدىنىگە يېقىنراق جايغا جايلاشقان بىر قەبىلە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى، بۇ ھەقتىكى خەۋەرلەر ئۆتكەن كەچكەنلەر ئارقىلىق بۇ قەبىلىگەمۇ يېتىپ كەلدى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا ياخشى سۆزلەرنى ئاڭلىغان ئىدى.

بىر كۈنى كەچقۇرۇنلىقى بۇ قەبىلىنىڭ باشلىقى نوئمان ئىبنى مۇقرەبىل مۇزەينى قېرىنداشلىرىغا بۇ قەۋمنىڭ پىشقەدەملىرى بار سورۇندىلا: ئى قەۋمىم اللە بىلەن قەسەمكى، بىزمۇ بۇ دىننىڭ ھەممە دىندىن ياخشى ئىكەنلىكىنى بىلدۇق، ئۇنىڭ نېمىگە چاقىرغانلىقىنى، چاقىرىقلىرىدىكى

كۈيۈنىش، ياخشىلىق، ئادالەتنى ئاڭلىدۇق، ھەممە كىشىلەر ئۇنىڭ قېشىغا بېرىشقا ئالدىرىشۋاتسا بىز نېمە ئۈچۈن كېچىكىمىز؟ مەن ئەتە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىش نىيىتىگە كەلدىم، مەن بىلەن بىللە بېرىشنى خالايدىغانلار تەييارلانسۇن، دېدى.

نوئماننىڭ سۆزىنىڭ سېھرى باردەكلا ئۇ ئەتىسى تاڭ يورۇماستىنلا ئۆزىنىڭ ئون قېرىندىشى بىلەن قەبىلە چەۋەندازلىرىدىن 400 كىشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن ۋە اللە نىڭ دىنىغا كېرىش ئۈچۈن مەدىنىگە مېڭىشقا ئۇنى ساقلاپ تۇرغانلىقىنى كۆردى.

نوئمان بۇنچىلىك كىشىلەر بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا قۇرۇق قول بېرىشقا خىجىل بولدى، بىراق قۇرغاقچىلىق ئاپىتى مۇزەينەدە نە زىرائەت نە چارۋا مالدىن ھېچنەمنى قويىمىغان ئىدى. ئۇ ئۆز ئۆيى ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ ئۆيلىرىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ قەھەتچىلىكتىن قالغان بىرقانچە قوينى ھەيدەپ ماڭدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئىسلامغا كىردى.

مەدىنە ۋە ئۇنىڭ بارلىق چەت ياقا يۇرتلىرى ئۇلارنىڭ ئىسلامغا كىرگەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ ياخشى ئىشتىن تەۋرەپ كەتتى. چۈنكى تاكى بۈگۈنكى كۈنگىچە بىر ئائىلىدىن 11 قېرىنداش 400 چەۋەندازنىڭ بىراقلا ئىسلامغا كىرىشىدەك ئىش بولۇپ باقمىغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نوئماننىڭ ئىسلامغا كىرىشىدىن خۇرسەن بولدى. اللە ئۇنىڭ سوۋغىسىنى قوبۇل قىلىپ تۆۋەندىكى ئايەتنى نازىل قىلدى. { ئەتراپلارنىڭ بەزىلىرى اللە غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىدۇ، (اللە يولىدا) بەرگەن نەرسىلىرىنى اللە غا يېقىن بولۇشنىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ دۇئاسىغا ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسى قىلىدۇ، ئۇلار بۇ ئارقىلىق راستلا اللە غا بولغان يېقىنلىققا ئېرىشىدۇ، اللە ئۇلارنى ئۆزىنىڭ رەھمىتى دائىرىسىگە كىرگۈزىدۇ، اللە ھەقىقەتەن (مۆمىن بەندىلىرىگە)

ناھايتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) تولىمۇ مېھرىباندۇر⁽¹⁾

شۇندىن كېيىن نوئمان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايرىقى ئاستىغا قېتىلدى ۋە بارلىق جەڭلەرگە بىرگىمۇ قىلىپ قالماستىن قاتناشتى. ئەبۇ بەكرى خەلىپە بولغاندا ئۇ ۋە ئۇنىڭ قەبىلىسىدىكىلەر ئەبۇ بەكرى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) بىلەن بىرسەپتە تۇردى. مۇرتەدلەر بىلەن بولغان جەڭدە ئۇ ناھايتى زور تۆھپە قوشتى.

خەلىپە ئۆمەرنىڭ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) دەۋرىگە كەلگەندە نوئماننىڭ تارىخىدا تىللاردا داستان بولغىدەك بىر ئىش يۈز بەردى.

قادىسىيە جېڭى بولۇشتىن بىر ئاز ۋاقىت بورۇن مۇسۇلمانلارنىڭ قوماندانى سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەقاس پارىس پادىشاھى يەزىدەجىردىقا نوئمان باشچىلىقىدىكى بىر ۋەكىلەر گۇرۇھىنى ئۇلارنى ئىسلامغا چاقىرىش ئۈچۈن ئەۋەتتى. ئۇلار پارىس دۆلىتىنىڭ پايتەختىگە يېتىپ بارغاندا كېرىشكە ئىزنى سورىدى. پادىشاھ ئىزنى بەردى ۋە تەرجىمان چاقىرىپ، ئۇ ئارقىلىق ۋەكىلەردىن: سىلەر بۇ يۇرتقا نېمە ئۈچۈن كەلدىڭلار؟ بىز بىلەن نېمە ئۈچۈن جەڭ قىلماقچى بولىسىلەر؟ سىلەر بىزدىن مال دۇنيا تەمە قىلىپ بۇ ياقىلارغا كەلدىڭلار، بىز ئەسلىدە سىلەرگە ئانچە پەرۋە قىلىپمۇ كەتمىگەن ئىدۇق ھەم سىلەرنى بەك چىڭ تۇتۇپمۇ كەتمىگەن ئىدۇق... دىگەن سۆزلەرنى قىلدى. بۇنى ئاڭلاپ نوئمان قېشىدىكىلەرگە: ئەگەر سىلەردىن بىرەر ئىگىلەر گەپ قىلىشنى خالىساڭلار گەپ قىلىڭلار، بولمىسا مەن گەپ قىلاي،

(1) (سۈرە تەۋبە 99 – ئايەت)

دېدى. قېشىدىكىلەر: سەن گەپ قىل! دېدى. ۋە پادىشاھ كىسراغا: بۇ ئادەم بىزگە ۋاكالىتەن سۆز قىلىدۇ، دېدى.

ئوئمان ئالدى بىلەن اللە غا ھەمدۇ سانا ئېيتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇت - سالاملار يوللىغاندىن كېيىن سۆزىنى مۇنداق باشلىدى: اللە بىزگە رەھمەت قىلىپ، بىزنى ياخشىلىققا بويرۇيدىغان، يامانلىقتىن توسۇيدىغان پەيغەمبەر ئەۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشساق بىزگە دۇنيا ئاخىرەتنى بېرىدىغانلىقىنى پەيغەمبىرىنىڭ تىلى ئارقىلىق ۋەدە بەردى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەت اللە بىزنىڭ جاپالىرىمىزنى ھالاۋەتكە، خارلىقىمىزنى ئەزىلىككە، ئادەۋەتنى قېرىنداشلىققا ئۆزگەرتىپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزلەرنى باشقىلارنى ياخشىلىققا چاقىرىشتا قوشنىلاردىن باشلاشقا بويرىدى. شۇڭا بىز سىلەرنى اللە نىڭ دىنىغا چاقىرىمىز. بۇ دىن ياخشىلىقنى ياخشى دەيدىغان، يامانلىقلارنى يامان كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن ئاگاھلاندۇرىدىغان، بارلىق ئىتتىقاتچىلارنى كۇفىرىنىڭ قاراڭغۇلىقىدىن ئىمان نۇرىغا، زۇلۇمدىن ئادالەتكە ئېلىپ چىقىدىغان دىندۇر. ئەگەر سىلەر ئىسلامغا كىرسەڭلار بىز سىلەرگە اللە نىڭ قۇرئانىنى قالدۇرۇپ، ئۇنى سىلەرنىڭ قانۇنلار قىلىپ بېرىمىز. ئاندىن سىلەرنى ئۆز پېتىڭلارچە قالدۇرۇپ قايتىمىز، ئەگەر ئۇنىمىساڭلار، سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىمىز، دېدى.

پادىشاھ بۇلارنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئاچچىقلاپ: مەن يەر يۈزىدە سىلەردەك ئاجىز، ئاز، بەختسىز، ئەھۋالى ناچار بىر مىللەتنى كۆرمىگەن ئىدىم، بىز بۇرۇن سىلەرنىڭ ئىشىڭلارنى قىشلاقلاردىكى رەھبەرگە تاپشۇرۇپلا شۇلارنىڭ ۋاستىسى بىلەن باشقۇرۇپ كېلىۋاتقان ئىدۇق. سىلەرنىڭ كىلىشىڭلار موھتاجلىق يۈزىسىدىن بولسا مەن سىلەرگە يەتكۈدەك ئاشلىق بىرەي، مۆتىۋەر

كىشىلىرىڭلەرگە كىيىم كەيگۈزەي، بىز تەرەپتىن سىلەرگە كۈيۈنىدىغان باشلىقتىن بىرنى تەيىنلەپ بىرەي، دېدى. بۇ چاغدا ۋەكىلەردىن بىرى ئۇنىڭ سۆزىگە رەدىيە بەردى. بۇنىڭ بىلەن پادىشاھنىڭ ئاچىنى كېلىپ: ئەگەر ئەلچىگە ئۆلۈم بولمىغان بولسا مەن سىلەرنى ئۆلتۈرەتتىم، سىلەر كىتىڭلار بۇ يەردە سىلەرگە ھېچنەرسە يوق. سىلەر بېرىپ قوماندانىڭلارغا ئېيتىڭلار، مەن سىلەرنىڭ ھەممىڭلارنى قادىسىيەنىڭ خەندەكلىرىگە تىقىش ئۈچۈن روستەمنى ئەۋەتتىم، دېدى. ۋە ئادەملىرىگە بويرۇپ بىر قاپ توپا ئەكەلدۈرۈپ، ئۇنى ۋەكىلەرنىڭ رەھبىرىگە كۆتەرتكۈزۈپ، ئۇلارنى تاكى شەھەر سىرتىغىچە ئالدىغا سېلىپ مېڭىشقا بويرىدى. ئۇنىڭ ئادەملىرى ۋەكىلەردىن: باشلىڭلار كىم؟ دەپ سورىدى.

ئاسىم ئىبنى ئۆمەر ئالدىراپ: مەن، دېدى. ئۇلار ئاسىمغا تاكى شەھەر سىرتىغىچە توپۇنى كۆتەرتكۈزدى. شەھەردىن چىقاندىن كېيىن ئاسىم توپۇنى تۈگىسىگە ئارتىپ سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى. ۋە اللە نىڭ پارىس زېمىنىنى بويسۇندۇرۇپ، ئۇنىڭ تۇپرىقىغا ئېگە قىلىدىغانلىقىدىن خوش خەۋەر بەردى.

قادىسىيە جېڭى يۈز بەردى، قادىسىيەنىڭ خەندەكلىرى نەچچە مىڭ جەسەت بىلەن تولىدى. لىكىن، بۇ خەندەكلەرگە تىقىلغىنى مۇسۇلمانلارنىڭ جەسەتلىرى بولماستىن بەلكى كىسىرانىڭ ئەسكەرلىرى ئىدى.

پارسىلار قادىسىيە جېڭىنىڭ مەغلۇبىيىتى بىلەن توختاپ قالماي بەلكى، تەرەپ - تەرەپتىن كۈچ توپلاپ، ئاخىرى 150 مىڭ مۇنتىزىم قوشۇننى تەييار قىلدى.

بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان خەلىپە ئۆمەر بۇ خەتەرگە قارشى ئۆزى كەلمەكچى بولدى. لىكىن، مۇسۇلمانلارنىڭ مۆتىۋەرلىرى ئۇنى توسسۇپ، مۇشۇنداق ئۇلۇغ ئىشتا تايىنىدىغان قوماندان ئەۋەتىش مەسلىھەتىنى بەردى. ئۆمەر: ماڭا مۇشۇ جەڭگە قوماندانلىق قىلالايدىغان بىرىنى كۆرسىتىڭلار، دېدى. باشقىلار:

ئى مۆمىنلەرنىڭ باشلىقى! ئۆز قوشۇنىڭنى سەن ئوبدان بىلىسەن، دېدى. ئۆمەر: مەن ئىككى تەرەپ ئۇچراشقاندا ئەڭ قاتتىق جەڭ قىلالايدىغان بىرىنى باشلىق قىلىمەن، ئۇ بولسىمۇ نوئمان، دەپ ئاندىن ئۇنىڭغا تۆۋەندىكى مەكتۇپنى يازدى.

«اللھ نىڭ بەندىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتابتىن نوئمان ئىبنى مۇقەررەنل مۇزەينىگە.

مەقسەت: پارىسلارنىڭ ناھاۋەند شەھرىدە سىلەرگە قارشى زور قوشۇن توپلاۋاتقانلىق خەۋىرى ماڭا يەتتى. بۇ خىتىم قولۇڭغا تەككەن ھامان، يېنىڭدىكى بارلىق مۇسۇلمانلار بىلەن ئاتلان، يەڭگىلىك قىلىپ زۇلۇم سالما، ماڭا بىر ئادەمنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى، يۈزىڭ دىناردىن ئەلا، ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ.»

نوئمان قوشۇنى بىلەن جەڭگە ئاتلاندى. بىرقانچە چەۋەندازنى ئالدىدا يول ئېچىشقا ئەۋەتتى. ئۇلار نەھاۋەندگە يېقىنلاشقاندا ئاتلار ئىلگىرىلەپ تۇرىۋالدى. ئۇلار ئاتلىرىدىن چۈشۈپ ئاتلىرىنىڭ تۇۋاقلرىدا مىخنىڭ ئۇچىغا ئوخشايدىغان تۆمۈر قىيىندىلىرىنى كۆردى. ئەسلىدە دۈشمەنلەر مۇسۇلمانلارنى شەھەرگە يېتىپ بېرىشتىن توساش ئۈچۈن نەھاۋەندكە تۇتىشىدىغان يوللارغا تۆمۈر پارچىلىرىنى چېچىۋەتكەن ئىكەن.

چەۋەندازلار كۆرگەنلىرىنى نوئمانغا خەۋەر قىلدى. نوئمان ئۇلارنى ئىلگىرلەشتىن توختاپ، دۈشمەنلەرنىڭ كۆرۈشى ئۈچۈن كېچىدە ئوت يېقىشقا، دۈشمەنلەرنى ئۆزلىرىنى قوغلاشقا

قىزىقتۇرۇپ، بۇ ئارقىلىق يوللارنى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە تازىلىتىش ئۈچۈن، قورقۇپ چېكىنگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىشقا بويرىدى.

بۇ ھىيلە ئىشلىدى. دېگەندەك ئۇلار مۇسۇلمان قوشۇنلىرىنىڭ ئالدىلىرىدا قورقۇپ چېكىنىپ قاچقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى قوغلاش ئۈچۈن يوللارنى سۇيۇرۇشكە ئادەملىرىنى ئەۋەتتى. ئۇلار يوللارنى سۇيۇرۇپ بولۇشى بىلەنلا مۇسۇلمانلار ھۇجۇم ھالىتىگە ئۆتۈپ بارلىق يوللارنى ئىشخال قىلدى.

ئوئمان قوشۇنىنى نەھاۋەندىنىڭ يۇقىرى تەرىپىگە ئورۇنلاشتۇردى ۋە دۈشمەنگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلماقچى بولۇپ، قوشۇنىغا: مەن ئۈچ تەگبىر ئېيتىمەن، بىرىنچى تەگبىرنى ئاڭلىغان ھامان تەييار بولۇپ بولالمىغانلار تەييارلانسۇن، ئىككىنچى تەگبىردە ھەممىڭلار قولۇڭلارغا قورال ئېلىڭلار، ئۈچىنچى تەگبىردە دۈشمەنگە ئېتىلىمەن، سىلەرمۇ ھۇجۇمغا ئۆتۈڭلار، دېدى.

ئوئمان ئۈچ تەگبىرنى ئىيتتى ۋە دۈشمەن سېپى ئىچىگە خۇددى ئولچىغا ئېتىلغان يىلپىزدەك ئېتىلدى. مۇسۇلمانلار قوشۇنىمۇ خۇددى كەلكۈندەك يۇپۇرۇلۇپ كەلدى، جەڭ شۇنچىلىك شىددەتلىك بولدىكى، جەڭ تارىخىدا بۇنداق جەڭ ئاز كۆرۈلگەن ئىدى.

پارس قوشۇنى تىرە — پىرەڭ بولۇپ كەتتى، تاغ جىلغىلار ئۆلۈكلەر بىلەن تولدى، قانلار ئېرىق بولۇپ ئاقتى، ئوئماننىڭ ئېتى قانغا تېپىلىپ يىقىلىپ كەتتى، ئوئمان قاتتىق يارىلىنىپ ھاياتىدىن ئايرىلدى. ئۇنىڭ قېرىندىشى ئۇنىڭ قولىدىن بايراقنى ئېلىپ، ئوئماننى ئۆز رىياسىغا يۈگەپ ئۇنىڭ شېھىت بولغانلىقىنى مۇسۇلمانلارغا خەۋەر قىلىمىدى.

مۇسۇلمانلار ئۈچۈن غەلىبەلەرنىڭ غەلىبىسى دەپ ئاتالغان بۇ جەڭ غەلىبە بىلەن ئاخىرلاشقاندا مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ باتۇر

قوماندانى نوئماننى سۈرۈشتۈردى. پەقەت بۇ چاغدىلا ئۇنىڭ قېرىندىشى رىداسىنى كۈتۈرۈپ: مانا سىلەرنىڭ قوماندانىڭلار. اللھ ئۇنىڭ كۆزلىرىنى غەلبە بىلەن خۇرسەن قىلدى، ھاياتىنى شېھىدلىك بىلەن ئاخىرلاشتۇردى، دېدى.

سۇھەيب رۇمى

يەھيانىڭ دادىسى ، سۇدا
پايداتاپتى ، سودا پايدا تاپتى ...

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

سۇھەيب روملۇق كىشى ...

ئارىمىزدا ئۇنىڭ كىملىكىنى تونمايدىغان ، ئۇنىڭ
تەرجىمىھالىغا ، ئۇنىڭغا ئالاقىدار ۋەقەلىكلەرگە قىزىقمايدىغانلار
بارمۇ؟لىكىن ، كۆپ ساندىكى كىشىلەر ئۇنىڭ ئەسلىدە روملۇق
بولماستىن بەلكى ، ئاتىسىنىڭ نۇمەيرى قەبىلىسىدىن ، ئانىسىنىڭ
تەمم قەبىلىسىدىن بولغان ساپ ئەرەپ ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ .
ئۇنىڭ ”روملۇق“ دەپ ئاتىلىپ قېلىشى مۇنداق بىر ۋەقەلىك
سەۋەبىدىن بولغان .

پەيغەمبەرلىك كېلىشتىن بىر مەزگىل بۇرۇن نۇمەيرى پارس
پادىشاھى كىسراغا ۋاكالىتەن ”ئوبۇلە“نى باشقۇراتتى . نۇمەيرى
بالىلىرىنىڭ ئەڭ كىچىكى بولغان ، تېخى بەش ياشقىمۇ توشمىغان
ئۇماق ئوغلى سۇھەيبنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەتتى .
سۇھەيب چىرايى نۇرلۇق ، چېچى قىزغۇچ ، روھلۇق ، جۇشقۇن بالا
بولۇپ كۈزلىرىدىن ئۇنىڭ زىرەكلىكى ، ئەقىللىقلىقى بىلىنىپ
تۇراتتى . ئۇ شوخ ، زىرەكلىكى بىلەن ئاتىسىنىڭ دىلىغا خوشاللىق
بېغىشلايتتى .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە سۇھەيبنىڭ ئانىسى كىچىك بالىسى
بولغان سۇھەيبنى ئېلىپ مۇھەپىزەتچى ۋە بىر بۇلۇك كىشىلەر
بىلەن بىللە دەم ئېلىش ئۈچۈن ئىراقنىڭ ”سەنىيە“ كەنتىگە
كەلدى . دەل مۇشۇ مەزگىلدە بۇ كەنتكە بىر قوشۇنى ھۇجۇم قىلىپ

كېرىپ، مۇھەپىزەتچىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ماللارنى بۇلاپ، بالىلارنى ئەسىرگە ئالدى. ئەسىرگە ئالغان بالىلار ئىچىدە كىچىك سۇھەيبمۇ بار ئىدى.

سۇھەيب رۇم بازىرىدىكى قۇل بازىرىدا سېتىلدى ۋە قولىدىن قولغا ئالماشتى. ئۇنىڭ ئەھۋالى روم دىيارىنىڭ سارايللىرىدا تۇلۇپ ياتقان نەچچە مىڭ قۇلنىڭ تەغدىرى بىلەن ئوخشاش ئىدى.

قۇل بولۇش تەغدىرى سۇھەيبكە رۇم جەمىيىتىنىڭ ئىچكى قىسمىنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى بىلەن تونۇشۇش پۇرسىتى يارىتىپ بەردى. ئۇ سارايلاردا يۈز بېرىدىغان تۈرلۈك رەزىل قىلمىشلار، چىرىكلىكلەر، قەبىھلىكلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ، بولۇۋاتقان زۇلۇملارنى، ئاھ - زارلارنى ئۆز قۇلقى بىلەن ئاڭلىدى. ئۇ بۇلاردىن نەپەرتلىنىپ: بۇنداق جەمىيەتنى توپان بالاسىدىن باشقىسى تازىلىيالمىدۇ، دەيتتى.

سۇھەيب گەرچە رۇم دىيارىدا ئۆسۈپ چوڭ بولغان، ئانا تىلى بولغان ئەرەب تىلىنى ئۇنتۇپ قالايلا دېگەن تۇرۇقلۇق، ئۆزىنىڭ سەھرادا تۇغۇلغان ھەقىقىي ئەرەپ ئىكەنلىكىنى ھەرگىزمۇ ئۇنتۇمىغان ئىدى. ھەمدە ئۇنىڭ بۇ قۇللۇقتىن قۇتۇلۇپ ئانا يۇرتىغا قايتىش تەشەببۇسى ھەرگىزمۇ بوشاشمىدى.

بۇلۇپمۇ كىشىلەرنىڭ مەككە زېمىنىدىن بىر پەيغەمبەرنىڭ چىقىدىغىنىغا ئاز قالدى، ئۇ ئىيسا ئىبنى مەرىيەمنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىقلاپ، كىشىلەرنى زۇلۇمەتتىن يورۇقلۇققا ئېلىپ چىقىرىدۇ، دېگەن سۆزلىرى ئۇنىڭ ئەرەپ زېمىنىغا بولغان ئىشتىياقنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتتى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭغا قېچىش پۇرسىتى كەلدى. ئۇ قېچىپ بارلىق شەھەرلەرنىڭ ئانىسى، ئەرەبلەرنىڭ بۆشۈكى، پەيغەمبەر مەيدانىغا كېلىدىغان جاي مەككەگە كەلگەندە كىشىلەر

ئۇنىڭ تىلىنىڭ ئېغىرلىقى، چېچىنىڭ قىزىلىقىغا قاراپ ئۇنى “رۇملۇق سۇھەيب” دەپ چاقىرىشقا ئادەتلەندى.

ئۇ مەككىدە مەككىنىڭ كاتىۋاشلىرىدىن بىرى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى جەدئان بىلەن بىرلىكتە تىجارەت قىلىپ نۇرغۇن تاپاۋەت قىلدى. بىراق ئۇنىڭ تىجارەتتىكى مەشخۇلاتى ئۇنىڭغا خىرىستىئان راھىبىنىڭ سۆزىنى ئۇنتۇلدۇرالمىدى. ئۇ ھەر قېتىم بۇ سۆزنى ئەسلىسىلا ئۆز - ئۆزىدىن: بۇ ئىش قاچانمۇ مەيدانغا كېلەر؟ دەپ سورايتتى. بۇنىڭغا ئۇزاق ئۆتمەي جاۋاب بېرىلدى.

سۇھەيب بىر قېتىملىق سەپىرىدىن قايتىپ كەلگەندە ئۇ: مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھقا پەيغەمبەرلىك ۋەھىيسى كېلىپتۇ، ئۇ كىشىلەرنى اللە قا ئىشىنىشكە، ئادىل بولۇشقا، ياخشى ئىشلارغا چاقىرىپ، بۇزۇق، قەيىپ يامان ئىشلاردىن توسايدىكەن، دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىدى.

سۇھەيب: ئۇ كىشىلەر تەرىپىدىن: “ئەمىين” دەپ ئاتالغان كىشى ئەمەسمۇ؟ دەپ سورىدى. كىشىلەر: ھە، شۇ دېدى.

- ئۇنداقتا ئۇ ھازىر قايرەدىكەن؟

- سەفادىكى ئەرقەمنىڭ ھويلىسىدا، بىراق سەن ئۇ يەرگە بېرىشقا ئاگاھ بول! ناۋادا قۇرەيشلەر كۆرۈپ قالسا جازالايىدۇ. چۈنكى، سەن ساڭا ھامىي بولىدىغان تۇغقىنى يوق ئادەم، دېيىلدى.

سۇھەيب ئىھتىيات بىلەن ئەرقەمنىڭ ھويلىسىنىڭ ئالدىغا يېتىپ بارغاندا ئىشك ئالدىدا ئەمما ئىبنى ياسىرنى ئۇچراتتى. سۇھەيب ئۇنى تونۇيتتى. شۇڭا: ئى ئەمما سەن بۇ يەردە نېمە قىلىۋاتىسەن؟ دەپ سورىدى.

- ئۆزەڭچۇ؟

- مەن ئۇ ئادەمنىڭ قېشىغا كىرىپ، ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىماقچى.

- مەنمۇ شۇنداق.

- ئۇنداقتا اللە نىڭ بەرىكىتى بىلەن بىرگە كىرىپ ئاڭلايلى.

سۇھەيب ئەمىر بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىدى، شۇنىڭ بىلەن ۋۇجۇدىغا ئىماننىڭ نۇرى تارقالدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قول بېرىپ، بىر اللە تەن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا، مۇھەممەدنىڭ اللە نىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بەردى. ئۇ پۈتۈن كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئۇنىڭ ھىدايىتىنى قوبۇل قىلىش، سۆھبەتتىن نىمەتلىنىش بىلەن ئۆتكۈزدى. كەچ كىرىپ ئەتراپ تىنچىغاندا ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدىن چىقتى. ئۇلار ۋۇجۇدلىرىدا پۈتكۈل ئىنسانىيەت دۇنياسىنى يورۇتقىدەك نۇر ھىدايەتنى كۈتۈرۈپ چىقىشقان ئىدى.

سۇھەيب بىلال، ئەمىر، سۇمەيە ۋە خەبابلار بىلەن بىللە قۇرەيشلەر تەرىپىدىن ئۇلارغا قىلىنغان، ھەتتا تاغلارمۇ بەرداشلىق بىرەلمىگەندەك دەرىجىدىكى ئېغىر ئوقۇبەتلەرگە بەرداشلىق بەردى. چۈنكى، ئۇ جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغان يولنىڭ جاپا - مۇشەققەت بىلەن قورشالغىنىنى بىلەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى مەدنىگە ھىجرەت قىلىشقا بويرۇغاندا، سۇھەيب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇبەكرى بىلەن بىرگە ماڭماقچى بولدى. بىراق، قۇرەيشلەر سېزىپ قىلىپ ئۇنى توسىۋالدى. ئۇنىڭ تىجارەتتىن ئېرىشكەن ماللىرىنى ئېلىپ قاچماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا مەخسۇس نازارەتچىلەرنى قويدى.

سۇھەيب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەر ھىجرەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار بىلەن ئۇچرۇش پۇرسىتىنى كۈتتى. لېكىن، ھەرقانچە قىلىپمۇ نازارەتتىن قۇتۇلالىدى. چۈنكى، نازارەتچىلەر ھەرقانداق ۋاقىتتا ئۇنىڭغا ناھايىتى سەگەكلىك بىلەن كۈزەتچىلىك قىلاتتى. ئۇ ئاخىرى بۇ تەقپىتىن ھېلە ئارقىلىق قۇتۇلماقچى بولدى.

بىر كېچىسى ئۇ تالاغا ناھايىتى كۆپ چىقتى، كۈزەتچىلەر ئۇنىڭ بىردەم بىردەم ھاجەتكە چىقىنغا قاراپ: خاتىرجەم بولۇڭلار، لات ۋە ئۇزا ئۇنىڭ قۇرسىقىنى تازىلاۋېتىپتۇ، دېيىشىپ يېتىپ ئۇخلاپ قىلىشتى. سۇھەيب ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىققىمەن دەپ تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتى.

ئۇ كېتىپ ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي كۈزەتكۈچىلەر ئۇنىڭ قاچقانلىقىنى سېزىپ قېلىپ، ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىش ئۈچۈن ئاتلىرىنى چېپىشىغا قويۇۋەتتى، ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلار ئۇنىڭغا يېتىشۋالدى.

ئۇلار قوغلاپ يېتىپ كەلگەندە سۇھەيب ئىگىز بىر ئورۇنغا چىقىۋالغان بولۇپ، ئوقياسىنى بەتلىگىنىچە ئۇلارغا:

ئى قۇيەشلىكلەر! سىلەر مېنىڭ ھەر بىر تال ئوقىنى زاپە قىلماي دەل جايىغا ئاتىدىغانلىقىمنى بىلىسىلەر، ناۋادا سىلەر ماڭا يېقىنلاشماقچى بولساڭلار، مەن ھەر بىر تال ئوق بىلەن بىرىڭلارنى ئۆلتۈرىمەن. ئەگەر ئوقۇم تۈگىسە قىلىچىم بىلەن چاپمەن، دېدى.

بىز سېنىڭ مال - مۈلكۈڭنى ئېلىپ كېتىشىڭگە قارشى، سەن ئەسلىدە مەككىگە قۇرۇق قول كەلگەنىدىڭ، مەككىگە كېلىپ باي بولدۇڭ، دېدى قوغلاپ كەلگۈچىلەر.

- ماللىرىمنى سىلەرگە قالدۇرسام مېنى قويۇۋەتەمسىلەر؟

– ھە ئە .

سۈھەيب ئۇلارغا مەككىدىكى ئۆيىدىكى مال – مۈلكى بار جايىنى دەپ بەرگەندە ئۇلار ئۇ ماللارنى ئېلىۋالغاندىن كېيىنلا ئاندىن ئۇنى قويىۋەتتى .

سۈھەيب ھاياتىنى گۈلدەك ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن تۆلىگەن بۇ بەدىلىگە ھەرگىزمۇ ئەپسۇسلانمىدى . ئۇ سەپەردە ھېرىپ – چارچىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ئىشتىياقى بىلەن قايتىدىن جانلىنىپ يولنى يەنە داۋام قىلاتتى .

ئۇ قۇباغا يېتىپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۆرۈپ، ئۇنى ناھايتى قىزغىنلىق بىلەن كۈتۈۋالدى ۋە: «ئى يەھيانىڭ دادىسى! سودا پايدا تاپتى، سودا پايدا تاپتى...» دەپ بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى . سۈھەيب: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى مەن بۇ يەرگە يولغا چىققاندا مېنىڭدىن بۇرۇن ھېچكىم يولغا چىقمىغان ئىدى، ساڭا جىبرىئىل خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ، دېدى .

ئەمەلىيەتتە سودا ھەقىقىي پايدا تاپقاندى . بۇنى اللہ ۋەھىي ئارقىلىق: {بەزى كىشىلەر باركى، ئۇلار اللہ نىڭ رەزاسى ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلدۇ (قىلغان ئەمەلى بىلەن پەقەت اللہ نىڭ رازىلىقىنىلا تىلەيدۇ)} . اللہ بەندىلىرىگە تولىمۇ مەرھەمەتلىكتۇر! دېگەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدى .

سۈھەيب ئىبنى رۇمىغا مۇبارەك بولسۇن! ئۇنىڭ ياتقان يېرى نۇرغا پۈركۈنۈپ كەتسۇن، ئامىين!!!

ئەبۇ دەردا

"ئەبۇ دەردا دۇنيانى ئىككى
قولى ۋە ئىككى كۆكرىكى بىلەن
ئىتتىرگەن ئادەم"

ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋف.

ئەبۇ دەردا دېگەن ئىسىم بىلەن ئاتىلىپ ئادەتلەنگەن خەزىرىلىك ئۆۋەيمىر ئىبنى مالىك ئۇيغۇسىدىن بالدۇر ئۇيغۇنۇپ ئۆيىنىڭ تۈرسىگە ئورنۇتۇلغان بۇتنىڭ يېنىغا باردى - دە ئۇنىڭغا سالام قىلىپ، دۇكىنىدىن ئېلىپ كەلگەن ئەڭ ياخشى خۇش بۇي نەرسىلەر بىلەن ئۇنى مايلىدى، ئاندىن يەمەندىن كەلگەن سودىگەرلەردىن بىرى ئالدىنقى كۈنى بەرگەن ئېسىل يىپەك رەختىن تىكىلگەن سوۋغاتلىق كىيىمدىن بىرىنى بۇتنىڭ ئۈستۈگە يېپىپ قويدى.

قۇياش كۆتۈرۈلگەندە ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ دۇكىنى تەرەپكە يول ئالدى. مەدىنە كوچىلىرى مۇھەممەدنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن تولغان بولۇپ، ئۇلار بەدىر ئۇرىشىدىن قايتىپ كەلگەن ئىدى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا قۇرەيشلىكلەردىن ئەسىرگە چۈشكەن كىشىلەر ماڭغان ئىدى. ئەبۇ دەردا بۇ ئىشلار بىلەن كارى بولماستىن پەقەت خەزىرىلىك بىر يىگىتتىن ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھنى سورىدى. ئۇ يىگىت: ئابدۇللاھ جەڭدە قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ، غەنىمەت ئېلىپ، سالامەت قايتىپ كەلدى، دېدى. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئەبۇ دەردا خاتىرجەم بولغۇنچە دۇكىنى تەرەپكە يولنى داۋام قىلدى.

ئەبۇ دەردانىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھنى سورۇشى ھىچكىمنى ھەيران قالدۇرمايتتى. چۈنكى، ھەممە ئادەم بۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا چوڭقۇر دوستلۇق رىشتىسىنىڭ بارلىقىنى بىلەتتى. ئۇلار ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى قەدىناس دوستلاردىن بولۇپ، ئىسلام كەلگەندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ مۇسۇلمان بولغان، ئەبۇ دەردا بولسا مۇشرىكلىك ھالدا قالغان ئىدى.

لېكىن، بۇنىڭ بىلەنلا ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى دوستلۇق ئۈزۈلۈپ قالمىدى. ئابدۇللاھ دائىم ئەبۇ دەردانى يوقلاپ تۇراتتى. ئۇنى ئىسلامغا چاقىرىپ، ئۇنىڭغا قىزىقتۇراتتى، دوستىنىڭ مۇشرىكلىكتە ئۆتكۈزۈۋاتقان ھەر بىر مىنۇتى ئۈچۈن قايغۇرۇپ، ئېچىناتتى.

ئەبۇ دەردا دۇكىنىغا كېلىپ ئىگىز ئورۇندۇقغا ئولتۇرۇپ، سودىسىغا ۋە خىزمەتكارلىرىنى دۇكاننىڭ ئىشلىرىگە بويرۇشتەك ئىشلارغا بېرىلىپ كەتتى. بۇ چاغدا ئۆز ئۆيىدە نېمە ئىشلارنىڭ بولغانلىقىدىن ئۇ قىلچە خەۋەرسىز ئىدى.

دەل مۇشۇ ۋاقىتتا ئابدۇللاھ ئۇنىڭ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. ئۇ بىر ئىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ماڭغان ئىدى. ئۇ دوستىنىڭ ئۆيىگە يېتىپ بارغاندا ھويلىنىڭ ئىشىكىنىڭ ئۈچۈك ئىكەنلىكىنى، ئەبۇ دەردانىڭ ئايالىنىڭ ئۆيىدە بارلىقىنى كۆردى — دە: ئەسەلەمۇ ئەلەيكۇم، ئى اللە نىڭ ئايال بەندىسى! دەپ ئۇ ئايالغا سالام بەردى.

ۋە ئەلەيكۇم ئەسالام، ئى ئەبۇ دەردانىڭ قېرىندىشى، دەپ سالامنى قايتۇردى ئۇ ئايال.

– ئەبۇ دەردا قېنى؟

- دۇكىنىغا كەتكەن، ئۇزۇن ئۆتمەي قايتىپ كېلىدۇ.

- كىرسەم بولامدۇ؟

ئەلۋەتتە، ئازادە كىرىۋېرىڭ. ئۇ ئايال ئابدۇللاھنى ئۆيىگە باشلاپ قويۇپ بالىلىرى بىلەن ئۆز ھۇجرىسىدىكى ئىشى بىلەن بولۇۋەردى.

ئابدۇللاھ ئەبۇ دەرداننىڭ بۇتى قويۇلغان ئۆيىگە كىرىپ، ئۆزى ئالغاچ كەلگەن پالتا بىلەن بۇتنى چېقىشقا باشلىدى. ئۇ بۇتنى چاقچاق: اللھ قا قوشۇپ ئىبادەت قىلىنغان ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئاساسى يوق، اللھ قا قوشۇپ ئىبادەت قىلىنغان نەرسىنىڭ ھەممىسى ئاساسسىز، ساختا، خاتا... دەيتتى.

ئەبۇ دەرداننىڭ ئايالى بۇت بار ئۆيىگە كىرىپ، چېقىلىپ يەردە ياتقان بۇت پارچىلىرىغا قاراپ قاتتىق چۆچۈپ كەتتى - دە ئى ئابدۇللاھ! سەن مېنى تۈگەشتۈردۈڭ، سەن مېنى تۈگەشتۈردۈڭ، دېگىنىچە ئۆزۈمنىڭ يۈز كۈزىگە كاجاتلاشقا باشلىدى.

ئەبۇ دەردا قايتىپ كەلگەندە ئايالى بۇت بار ئۆيىنىڭ بۇسۇغىسىدا يىغىدىن ئېسەدەپ ئولتۇراتتى. چىرايىدىن قاتتىق قورققانلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئەبۇ دەردا ئايالىدىن: نېمە ئىش بولدى؟ دەپ سورىدى.

قېرىندىشىنىڭ ئابدۇللاھ سەن يوق چاغدا ئۆيىگە كېلىپ، بۇتنى چېقىپ تاشلىدى، دېدى ئايالى. ئەبۇ دەردا يەردە چېقىلىپ ياتقان بۇت پارچىلىرىغا قاراپ ئىنتايىن ئاچچىقلاندى ھەم دەرھال بېرىپ ئابدۇللاھتىن ئەنتىنى ئالماقچى بولدى - يۇ بىرئازىدىن كېيىن ئاچچىقى يېنىپ ئۆچ ئېلىش پىلانىدىن ۋاز كەچتى. چۈنكى، ئۇ: ئەگەر بۇ بۇتتا ياخشىلىق بولسا ئۆزىنى قوغدىغان

بولاتتى، دېگەنلەرنى ئويلاپ قالغان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ دەرھاللا ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدى. ئەبۇ دەردا ئۆزىنىڭ اللە نىڭ دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئېلان قىلدى، ئۇ قەۋمى ئىچىدە ئىسلامغا كىرگەنلەرنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى بولدى.

ئەبۇ دەردا مۇسۇلمان بولغاندىن تارتىپ باشتىن ئاخىرغىچە اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە بولغان چىن ئىشەنچىسى بىلەن ئىمان كەلتۈرۈپ كەلدى. ھەمدە بۇندىن بۇرۇن ئىمان ئېيتماي ئۆتكۈزۈۋەتكەن ئاشۇ ۋاقىتلىرى ئۈچۈن ناھايتىمۇ بەك ئېچىندى. چۈنكى، ئۇنىڭ قېرىنداشلىرى اللە نىڭ دىنىنى ئۈگىنىش، قۇرئاننى يادا ئېلىش، ئاخىرەت ئۈچۈن تەييارلىق قىلىش، تەقۋادار بولۇش جەھەتلەردە ناھايتىمۇ بەك ئىلگىرلەپ كەتكەن ئىدى.

ئۇ پۇشايمانلىق ۋاقىتلىرىنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن، قاتتىق تىرىشش ئارقىلىق، ئالدىنقىلارغا يېتىشۈپلىش، ھەتتا ئۇلاردىنمۇ ئېشىپ كېتىش ئۈچۈن كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ ئۈگىنىشنى مەخسەت قىلدى.

ئۇ ئىبادەتتە زاھىدقا، بىلىم ئېلىشقا، اللە نىڭ كىتابىنى يادا ئېلىشقا، ئۇنىڭ مەنىلىرىنى چۈشۈنىشكە كېچە - كۈندۈز بوشاشماي تىرىشقۇچىغا ئايلاندى. كېيىنكى كۈنلەردە ئۇ تىجارەتنىڭ ئىبادەت ۋە بىلىم ئېلىشقا دەخلە قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلغان ھامان ھېچ ئىككىلەنمەيلا ئۇنىڭدىن ۋاز كەچتى. بىر ئادەم ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن بىر ئوبدان كېتىپ بارغان تىجارىتىنى تاشلىۋەتكەنلىكىنى سورىغاندا ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىشتىن بۇرۇن تىجارەت بىلەن شوغۇللىناتتىم. ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن تىجارەت بىلەن ئىبادەتنى بىللە قىلاي دېگەن ئىدىم. لېكىن، بۇ مۇمكىن بولمايدىكەن، شۇڭا تىجارەتنى تاشلىدىم، دەپ جاۋاب بەرگەن.

ۋە يەنە: الله نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، كۈنگە 300 دەرھەم كىرىم بولىدىغان تىجارىتىم بولغان تەغدىرىمۇ بۇ تىجارىتىم مېنى مەسچىتتىكى جامائەت نامىزىدىن قۇرۇق قالدۇرسا مەن بۇنداق تىجارىتىمنىڭ بولۇشىنى خالىمايمەن، بۇنداق دېگىنىم ھەرگىزمۇ الله سودا – سېتىقنى ھارام قىلدى دېگەنلىگىم ئەمەس، مەن تىجارىتى الله نى ئەسلەشتىن يىراقلاشتۇرۇپ قويغانلاردىن بولۇشىنى خالىمايمەن، دېگەن.

ئەبۇ دەردا يالغۇز تىجارەتتىنلا قول ئۈزۈپ قالماي يەنە دۇنيانىڭ زىبۇ – زىننەتلىرىدىن، مەشەتلىك تۇرمۇشتىنمۇ قول ئۈزۈپ تېنىنى ئۆرە قىلىپ تۇرۇدىغان بىر لوقمىچىلىك تائام، ئەۋرىتىنى يېپىپ تۇرغىچىلىك ئاددىي كېيىم بىلەنلا كۇپايىلىنىدىغان زاھىدقا ئايلاندى.

قاتتىق سوغۇق كۈنلەردىكى بىر كېچىسى ئۇنىڭ ئۆيىگە بىر بۈلۈك كىشىلەر مېھمان بولۇپ چۈشتى. ئەبۇ دەردا ئۇلارغا ئىسسىق تاماق كەلتۈردى. لېكىن ياتار چاغدا يوتقان كەلتۈرمىدى. مېھمانلار بۇ توغرىسىدا مەسلىھەت قىلىشتى، ئارىدىن بىرەيلەن: مەن بېرىپ دەپ باقاي دېدى. قالغانلار ئۇنى توسىغان بولسىمۇ ئۇ ئادەم ئۇنىماي ئۇنىڭ ئۆيى تەرەپكە ماڭدى. ئۇ ئەبۇ دەردانىڭ ھوجرىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە ئۇنىڭ ھېچقانداق يېپىنچىسىز ياتقانلىقىنى ئايالىنىڭمۇ ھېچبىر سوغۇقتىن دال بولالمايدىغان نېپىز كىيىملەر بىلەن ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى.

ئۇ ئادەم ئەبۇ دەرداغا: سېنىڭمۇ يېپىنچاڭ يوقمۇ نېمە؟ سېنىڭ ئۆي سەرەمجانلىرىڭ قېنى؟ دېدى. ئەبۇ دەردا:

بىزنىڭ ئۆيەردە (ئاخىرەتتە) بىر ئۆيىمىز بار، بىز دۇنيادا قولغا كەلتۈرگەن نەرسىلىرىمىزنى ئۆيەرگە ئەۋەتىپ بېرىمىز.

ھازىر بۇ ئۆيىمىزدە يېپىنىغىدەك بىرەر نەرسە بولسا ئەلۋەتتە سىلەرگە ئەۋەتىپ بەرگەن بولاتتۇق، بىزنىڭ ئاشۇ ئۆيىمىزگە يېتىپ بارىدىغان يولدا ناھايىتى بىر ئىگىز بىر داۋان بار. بۇ داۋاندىن يۈكى يەڭگىل ئادەم يۈكى ئېغىر ئادەمگە قارىغاندا تېز ئۆتۈپ كېتىدۇ. بىز تېز ئۆتۈپ كېتىش ئۈچۈن يۈكلىرىمىزنى يەڭگىلىتىۋاتىمىز، ئەمدى چۈشەنگىسەن؟ دېدى. ھېلىقى ئادەم: ھە ئە چۈشەندىم، اللە ساڭا چەكسىز ئەجىر ئاتا قىلسۇن! دېدى.

ئۆمەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپىلىك دەۋرىدە ئەبۇ دەردانى شامغا ۋالىي قىلىپ ئەۋەتمەكچى بولدى. ئەبۇ دەردا بۇنى رەت قىلدى. ئۆمەر يەنە مەجبۇرلاپ تۇرىۋالغاندا ئەبۇ دەردا:

ئەگەر مېنىڭ ھوقۇق تۇتماي پەقەتلا كىشىلەرگە اللە نىڭ كىتابىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىنى ئۈگىتىش، ناماز ئوقۇپ بېرىش ئۈچۈن بېرىشىمغا قوشۇلساڭ باراي، دېدى. ئۆمەر بۇنىڭغا قوشۇلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ شام دىيارىغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ دەمەشىققە كېلىپ بۇ يەردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ باياشات تۇرمۇشقا يۈزلەنگەنلىكىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى.

ئۇ كىشىلەرنى مەسچىتكە چاقىرىپ ئۇلارغا مۇنداق دېدى.

ئى دەمەشىق ئەھلى! سىلەر دىندا قېرىنداش، دۇنيالىقتا خوشنا دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە قىلغۇچىلەر سىلەر، سىلەرنىڭ مېنى ياقىتۇرۇشىڭلارغا ۋە نەسىھەتلىرىمنى قوبۇل قىلىشىڭلارغا نېمە توسالغۇ بولدى؟ مەن سىلەردىن بىرەر نەرسە تەلەپ قىلمايمەن، مېنىڭ سىلەرگە نەسىھەت قىلىشىم ھەرگىزمۇ خىراجىتىم ئۈچۈن ئەمەس. مەن سىلەرنىڭ ئالىملىرىڭلارنىڭ تۈگەپ كېتىپ، نادانلىرىڭلارنىڭ قالغىنىنى كۆردۈم. مەن سىلەرنىڭ اللە بېرىشىنى ئۆز ئۈستۈگە ئالغان نەرسىلەرنى قولغا كەلتۈرۈشكە ھەپلىشىپ، بويرۇغان ئىشلارنى تاشلاپ

قويغىنىڭلارنى كۆرۈۋاتىمەنغۇ؟! مەن سىلەرنىڭ يەپ بولالمىغان نەرسىلەرنى يىغىپ قويۇۋاتقانلىقىڭلارنى كۆرۈۋاتىمەنغۇ؟!

سىلەردىن بۇرۇنقىلارمۇ نۇرغۇن مال - دۇنيا يىغقان، چېكى يوق شىرىن خىيالارنى سۈرگەن، ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلارنىڭ يۇرتلىرى خاراپلاشتى. قىلغان شىرىن خىياللىرى كۆپۈككە، ئۆيلىرى قەۋرىستانلىققا ئايلاندى. ئى دەمەشقىلىقلەر! ئاد قەۋمىمۇ ئۆز ماكانىنى مال - دۇنياغا تولدۇرۇۋەتكەن، ئەۋلاتلىرى كۆپەيگەن ئىدى. بۈگۈن كىم مەندىن ئادنىڭ قالدۇرۇپ كەتكەن نەرسىلىرىنى ئىككى دەرەھە مگە ئالىدۇ؟ دېدى. بۇلارنى ئاڭلاپ مەسچىت ئىچىدىكى كىشىلەر ئاۋازلىرى مەسچىت سىرتىدىكىلەر ئاڭلىغىدەك دەرەجىدە يىغلاپ كەتتى.

شۇنىڭدىن كېيىن، ئەبۇ دەردا دەمىشقىنىڭ بازارلىرىنى، كىشىلەرنىڭ سورۇنلىرىنى ئارىلاشقا باشلىدى، سۇئال سورۇغۇچىلارغا جاۋاب بېرەتتى. بىلىمگەنلەرگە ئۈگەتەتتى، غاپىلغا تەنبەھ بېرەتتى، ئۇ بارلىق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ياخشىلىق يوللىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلاتتى.

بىر كۈنى ئۇ بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، بىرمۇنچە كىشىلەرنىڭ بىر كىشىنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇرۇپ ئۇ كىشىنى تىللاۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ بېرىپ: نېمە ئىش بولدى؟ دەپ سوراپىدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭغا: ئۇ قەبىھ گۇناھ ئۆتكۈزگەن ئادەمكەن، دەپ جاۋاب بېرىدۇ.

ئەبۇ دەردا ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ: ئەگەر سىلەر بىر ئادەمنىڭ قۇدۇققا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرسەڭلار ئۇنى چىقىرىۋالامىڭلار؟ دەپ سوراپىدۇ.

- ئەۋەتتە.

- ئەمىسە ئۇنى ئۇرماڭلار، تىلىماڭلار، بەلكى ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلىپ، يول كۆرسىتىڭلار، سىلەرنى گۇناھ ئىشتىن ساقلىغان الله قا ھەمدۇ ئىيتىڭلار.

- سەن بۇ كىشىنى ئەيىپلىمەمسەن؟

- مەن ئۇنىڭ قىلغان ئىشىغا ئەلۋەتتە قارشى. لىكىن، ئۇ تەۋبە قىلسا، بۇ ئىشنى قىلىشتىن يانسا، ئۇ مېنىڭ قېرىندىشىم.

بۇ چاغدا ھېلىقى ئادەم يىغلاپ قىلغان ئىشىغا تەۋبە قىلدى.

بۇ ياش ئەبۇ دەردانىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى ! ماڭا نەسىھەت قىلغىن، دېدى.

- ئى ئوغلۇم! دېدى ئەبۇ دەردا ئۇ ياشقا: سەن الله نى خوشال چاغلىرىڭدا ئەسلە، قىيىنچىلىق چاغلىرىڭدا الله سېنى يادا ئېتىدۇ. سەن ئالىم ياكى ئوقۇغۇچى ۋەياكى ئاڭلىغۇچى بولكى ھەرگىزمۇ تۆتىنچىسى (نادان) بولۇپ قالما، بولمىسا تۈگۈشسەن.

- ئى ئوغلۇم! مەسچىت ئۆيۈك بولسۇن! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەسچىت بارلىق تەقۋادارلارنىڭ ئۆيى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان. مەسچىتنى ئۆز ئۆيى قىلغۇچى كىشىلەرگە الله كەڭچىلىك، رەھمەت ئاتا قىلىشقا، جەھەننەمدىكى پىلىسرات كۆۋرۈكىدىن ئۆز رازىلىقى بىلەن ئۆتكۈزۈشكە كېپىل بولغان.

بىر كۈنى ئەبۇ دەردا كوچىدا ئەتراپىدىكى ئۆتكەن - كەچكەنلەر ھەققىدە پاراڭلىشىپ ئولتۇرغان بىر تۈركۈم ياشلارنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئى بالىلىرىم! مۇسۇلمان كىشىنىڭ ئىبادەتخانىسى ئۇنىڭ ئۆيىدۇر، ئۆيدە ئولتۇرغاندا كۆڭۈلىنى، كۆزنى تىزگىنلىگىلى بولىدۇ. سىلەر بازارلاردا ئولتۇرۇشتىن ساقلىنىڭلار، ئۇ ئادەمنى بىكارچە قىلىدۇ، دېدى.

ئۇ دەمەشقتىكى چاغلاردا مۇئاۋىيە ئەبۇ دەردانىڭ قىزى دەردانىنى ئوغلى يەزىدقا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئەلچى ئەۋەتىدۇ. ئەمما ئەبۇ دەردا قىزىنى يەزىدقا بەرمەي، ئادەتتىكى مۇسۇلمان ئاممىسى ئىچىدىكى دىنى ۋە ئەخلاقى ياخشى بىر ياشقا بېرىدۇ. ئۇنىڭ بۇ ئىشى ھەممە ئادەمگە پۇر كېتىپ، كىشىلەر: ئەبۇ دەردا قىزىنى مۇئاۋىيەنىڭ ئوغلىغا بەرمەي، ئادەتتىكى بىر مۇسۇلمان يىگىتكە بەردى، دەپ ھەيران بولۇشىدۇ. ئەبۇ دەردادىن بۇنداق قىلىشنىڭ سەۋەبى سورالغاندا ئۇ:

ئويلاپ بېقىڭلار! قىزىم ئالدىدا قۇل، چاكارلار قول قوشتۇرۇپ تۇرغان، ئۆزىنى ئۈچە مەرۋايىتلار بىلەن بىزەلگەن قەسر ئىچىدە تۇرغان ھالدا كۆرسە، سېنىڭچە ئۇنىڭ ھېسسىياتى قانداق بولار؟ ئۇنىڭ دىنى قانداق بولار؟ دەيدۇ.

ئۇ شامدىكى چاغدا خەلىپە ئۆمەر شامنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە كىلىدۇ ۋە ئەبۇ دەردانىڭ ئۆيىگە كېچىسى ئۇنى يوقلاپ كىلىدۇ، ئۇ كەلگەندە ئەبۇ دەردانىڭ ئىشىكى تاقاقسىز بولۇپ، ئۆمەر قاراڭغۇ ئۆيىگە كىرىدۇ. ئەبۇ دەردا ئۆمەرنىڭ كەلگەنلىكىنى شەپسىدىن بىلىپ، ئۇنى قارشى ئېلىپ ئولتۇرغۇزىدۇ. ئۇ ئىككىسى مۇڭدۇششقا باشلىدى. قاراڭغۇدا ئۇلار بىر بىرىنىڭ چىرايىنى كۆرەلمەيتتى. ئۆمەر ئەبۇ دەردانىڭ ياستۇغىنى سىلاشتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئات تەلىكى ئىكەنلىكىنى، كۆرپە ياستۇغىنى سىلاشتۇرۇپ، كۆرپىسىنىڭ شېغىل تاش، يوتقىنىنىڭ دەمەشقىنىڭ سوغۇقىغا دال بولالمايدىغان نېپىز بىر يېپىنچا ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ. ئۇ ئەبۇ دەرداغا:

اللھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن! تۇرمۇش خىراجىتىڭ ئۈچۈن مال ئەۋەتىپ بىرەيمۇ؟ دەيدۇ.

ئى ئۆمەر! دەيدۇ ئەبۇ دەردا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسى ئېسىڭدە بارمۇ؟

- قايسى ھەدىسنى دەيسەن؟

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ دۇنيادىن ئالدىغان نەرسەڭلەر يولۇچىنىڭ ئوزىقچىلىك بولسۇن!» دېمىگەنمۇ؟!

- ئەلۋەتتە.

- ئۇنداقتا بىز بۇندىن ئارتۇقنى يەنە نېمە قىلىمىز؟ بۇنى ئاڭلاپ ئۆمەر يىغلاپ كەتتى. ئەبۇ دەردامۇ يىغلىدى، ئۇ ئىككىسى تاكى تاڭ ئاتقىچىلىك يىغلىشىپ چىقتى.

ئەبۇ دەردا تاكى دەمەشىقتە ۋاپات بولغىچە ياشىغان ھاياتىدا كىشىلەرگە ۋەز - نەسىھەت قىلىپ، قۇرئان - ئىلىملىرىنى ئۆگىتىپ ياشىدى. ئۇنىڭ ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرغىچى بولغان ئاخىرقى كېسەللىدە ئۇنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ قېشىغا كىرىپ: قايرىڭ بەك ئاغرىۋاتىدۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇ:

- گۇناھلارم.

كۆڭلۈڭ نېمىنى بەك خالايدۇ؟

پەرۋەردىگارنىڭ مېنى ئەپۇ قىلىشىنى، دەپ ئاندىن ئەتىراپىدىكىلەرگە: ماڭا "لا ئىلاھە ئىلەللاھ مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ" نى ئوقۇپ بېرىڭلار، دەپ شۇ كەلىمىنى تەكرارلىغىنىچە جان ئۆزدى. اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن!

ئەبۇ دەردا ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەۋىق ئىبنى مالىك ئەشجەئى مۇنداق بىر چۈش كۆرىدۇ. چۈشىدە ئەتىراپى كەڭرى

كەتكەن، سايىلىرى سالقىن بىر گۈزەل يايلاقنى كۆردى، ئۇ يايلاقنىڭ ئوتۇرسىدا ناھايىتى كاتتا بىر ترە گۈمبەز بار بولۇپ، ئۇنىڭ ئەتىراپىدا ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان چىرايلىق قويلار ئوتلاۋاتقان ئىكەن. ئەۋىق: بۇ قويلار كىمنىڭ؟ دېگەندە

ئۇ قويلار ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىقنىڭ، دېگەن جاۋاب بېرىلدى. بۇ چاغدا

چىددىدىن ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىق چىققىپ: ئى! ئەۋىق ئىبنى مالىك! بۇلار اللە نىڭ بىزگە قۇرئاننىڭ سەۋەبى بىلەن بەرگەن نېئمەتلىرى، ئەگەر سەن بۇ يولنىڭ يۇقىرىسىگە چىقساڭ، كۈزۈڭ كۆرۈپ باقمىغان، قۇلىقنىڭ ئاڭلاپ باقمىغان، خىياللىغۇمۇ كېچىپ باقمىغان، ئاجايىپ ئىشلارنى كۆرسەن، دېدى.

- ئۇ نەرسىلەر كىمنىڭ؟ دېگەندە.

ئۇلارنى اللە ئەبۇ دەرداغا تەييارلىغان، چۈنكى، ئۇ ئىككى دۇنيانى ئىككى ئالقىنى ۋە كۆكرىكى بىلەن ئىتتىرگەن ئادەم، دېدى.

زەيد ئىبنى ھارس

«اللھ بىلەن قەسەمكى، زەيد
ئىبنى ھارس رەھبەرلىككە لايىق
ئادەم، ئۇ ھەم مەن ئۈچۈن
كىشىلەرنىڭ ئەڭ سۆيۈملىكى.»
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

سۇئىلەبەنىڭ قىزى سۇئىدا مەئىن جەمەتىدىكىلەرنى زىيارەت
قىلىپ كېلىش ئۈچۈن ماڭغاندا، ئۇنىڭ ئوغلى زەيد ئىبنى ھارسمۇ
ئۇنىڭ بىلەن بىللە باردى. ئۇلار مەنزىلىگە يېتەي دەپ قالغاندا،
قەيىن جەمەتىنىڭ چەۋاندازلىرى ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ
ماللىرىنى بۇلاپ، تۈگۈللىرىنى ھەيدەپ، بالىلىرىنى ئەسىر ئالدى.
ئەسىر ئېلىنغان بالىلار ئارىسىدا سۇئىدانىڭ ئوغلى زەيدمۇ بار
ئىدى. بۇ چاغلاردا زەيد سەككىز ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان كىچىك
بالا ئىدى.

ئەسىرگە ئالغۇچىلار ئۇنى ئوككاز بازىرىدا بازارغا سالدى.
ئۇنى قۇرەيشلەرنىڭ كاتىۋاشلىرىدىن بىرى بولغان خۇۋەيلىدىن
ئوغلى ھەكەم ئىبنى ھەزام دېگەن باي تۆت يۈز دەرھەمگە
سېتىۋالدى، ۋە ئۇنىڭ بىلەن قوشۇپ ئىككى قۇل سېتىۋېلىپ
مەككىگە ئېلىپ كەتتى.

ھەكەمنىڭ ھامما ئاچىسى بولغان خەدىچە ئۇنىڭ قايتىپ
كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇنى قارشى ئېلىش يۈزىسىدىن ئۇنىڭ
ئۆيىگە باردى. ھەكەم ئۇنىڭغا: ئى ھامما! مەن ئوككازدىن
بىرنەچچە خىزمەتكار سېتىۋالدىم، سىز ئۇلاردىن خالىغان بىرىنى
تاللىۋېلىڭ، تاللىغىنىڭىزنى سىزگە سوۋغا قىلاي، دېدى.

خەدىچە بۇ خىزمەتكارلارنى كۆزدۈن كەچۈرۈپ، زەيدىنىڭ چىرايدىكى ئەقىل – پاراسەت ئالامەتلىرىنى كۆرۈپ ئۇنى ياقىتۇرۇپ قالدى – دە ئۇنى ئالدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي خەدىچە مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ بىلەن توي قىلدى. خەدىچە مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنى قۇتلۇقلاپ، ئۇنىڭغا بىر سوۋغات بەرمەكچى بولۇپ، زەيدىدىن ئەۋزەللەرەك بىر سوۋغاتنى تاپالماي ئاخىرى زەيدىنى ئۇنىڭغا سوۋغا قىلدى.

بۇ تەلەپلىك بالا مۇھەممەت ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ سۆھبەتلىرىدىن، تەربىيەسىدىن، ئېسىل خىسلەتلىرىدىن نېمە تدار بولۇۋاتقاندا، ئۇنىڭ ئۆز ئانىسى بۇ يۈرەك پارىسىنىڭ ھەسرەت بىلەن يا ئۇنىڭ ئۆلۈپ كەتەنلىكىگە ياكى ھايات ئىكەنلىكىگە جەزم قىلالماي، كۆزلىرىدىن ياش قۇرۇماي يىغلاپ يۈرەتتى. ئۇنىڭ دادىسى بولسا بالىسىغا بولغان چەكسىز پىراقى بىلەن، ھەممە جايدىن ئۇنىڭ دېرىكىنى قىلىشقا، بالىسىغا بولغان پىراقىنى قوشاق قىلىپ مۇنداق شېئىر توقۇپ يۈرۈشكە باشلىغان ئىدى.

يوقاتىم زەيدىنى مەن، يا بىلىمدىم بولىدىكىن نېمە ئۇنىڭغا.
باغلايمۇ ئۇمۇت ھايات دەپ، يا دەلىل بارمۇ يوق بولغىنىغا.
قەسەم قىلايىكى ھېچ بىلىمدىم، سۈرىدىم ئۇنى ھەممە جايدىن.

ھەر كۈتۈرۈلگەن قوياش ئەسلىتەر، قايسى جاي ئالدى قوينىغا.

گەر پاتسا قوياش يەنە دەيمەن، قايسى جاي ئالدى ئۇنى باغرىغا،

مىنىپ تۈگىگە كېزىمەن ھەرجاي ئىزدەپ بالامنى چۆكۈپ پىراقىغا.

ھارمىدىم مەنمۇ، ھارماس تۈگەممۇ، سوراپ ئىزدەش سەپىرىدە.

يا قالارمەن، يا ئۆلەرمەن ئۆلىدىغۇ ئىنسان ھەرخىل ياشاش يوللىرىدا.

مەلۇم بىر يىلدىكى ھەج مەۋسۈمىدە زەيد جەمەتىدىن بولغان بىرقانچە كىشى بەيتۇللاھنى تاۋاپ قىلىۋاتقاندا، زەيد بىلەن ئۇچرۇشۇپ قالدى. ئۇلار بىر بىرلىرىنى تونۇدى. ئەھۋاللاشتى. ھەج پائالىيىتىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار ئۆز دىيارىغا قايتتى ۋە ھارىسگە كۆرگەن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بەردى.

ھارىسە دەرھال ئۇلغىنى تەييارلاپ، يۈرەك پارىسىنى قايتۇرۇپلىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان مال - مۈلۈكنى ئېلىپ، قېرىندىشى كەئەب بىلەن بىرگە مەككىگە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇلار مەككىگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا كىرىپ:

ئى ئابدۇلمۇتەلىپنىڭ ئوغلى! سىلەر اللە نىڭ ئۆيىنىڭ خوشنىلىرى، ھاجەتمەننىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىسىلەر، ئاچ قالغانغا تائام بېرىسىلەر. بىز سېنىڭ قېشىڭغا بالىمىز توغرىلۇق كەلدۇق، يېتەرلىك مالمۇ ئېلىپ كەلدۇق. بىزگە ياخشىلىق قىلىپ بالىمىزنى قايتۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن بىزدىن خالىغىنىڭنى ئالساڭ، دېدى.

- «سىلەر دېگەن بۇ بالا كىم؟»

- سېنىڭ خىزمەتچىڭ زەيد ئىبنى ھارىس.

- «سىلەرگە تۆلەم تۆلەشتىنمۇ ئارتۇق يول يوقمۇ؟»

- بۇ نېمە دېگىنىڭ؟

- «مەن بالاڭلارنى چاقىراي، ئۇنىڭغا مەن بىلەن سىلەرنى تاللاش ئىختىيارلىقىنى بېرىپ، ئەگەر سىلەرنى تاللىسا مال ئالمايمەن، ئەگەر مېنى تاللىسا ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۆزىنى تاللىغۇچىدىن يۈز ئۆرۈگۈچىلەردىن ئەمەسمەن.»

مۇھەممەد زەيدنى چاقىرىپ: «بۇلار كىم؟» دېدى. ئۇ: دادام ھارىس ۋە تاغام كەئەب، دېدى.

- «مەن سېنىڭ ئۆز ئىختىيارلىقىڭغا قويدۇم. خالىساڭ ئۇلار بىلەن كەت، خالىساڭ مەن بىلەن قال.»

بۇنى ئاڭلىغان زەيد ھېچ ئىككىلەنمەستىن: مەن سەن بىلەن قالمايمەن، دېدى.

دادىسى: ۋاي ئىسىست ساڭا! سەن قۇللۇقنى ئاتا - ئاناڭدىنمۇ ئەلا بىلەمسەن؟ دېدى. زەيد: مەن بۇ ئادەمدىن چەكسىز ياخشىلىق كۆردۈم. ئۇنىڭدىن مەڭگۈ ئايرىلمايمەن، دېدى.

مۇھەممەد زەيدنىڭ بۇ ئىشىنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ بەيتۇللاھقا ئېلىپ چىققىپ، قۇرەيشلەردىن بىر گۇرۇھ كىشىلەرگە: «ئى قۇرەيش گۇرۇھى! گۇۋاھ بولۇڭلار! بۇ مېنىڭ ئوغلۇم ۋە مىراسخورۇم. مەنمۇ ئۇنىڭ مىراسخورى» دېدى. زەيدنىڭ دادىسى بىلەن تاغىسىنىڭ كۆڭلى تەسكىن تېپىپ يۇرتىغا خاتىرجەم ھالدا قايتتى.

شۇندىن ئېتىۋارەن زەيد "زەيد ئىبنى مۇھەممەد" دەپ چاقىرىلىدىغان بولدى. بۇنداق چاقىرىلىش تاكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسى كېلىپ، ئىسلامدا بېقىۋالغان بالىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىشنى ئەمەلدىن قالدۇرۇدىغان

ئايەت چۈشكۈچىلىك داۋام قىلدى. اللہ تەئەلا: { ئۇلارنى ئاتىلىرىنىڭ ئىسىملىرى بىلەن چاقىرىڭلار }⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى چۈشەنگەندىن كېيىن زەيد، زەيد ئىبنى ھارس دەپ چاقىرىلىدىغان بولدى.

زەيد مۇھەممەدنى ئاتا - ئانىسىدىن ئۈستۈن بىلىپ تاللىغان ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ قانداق بىر غەنىمەتكە ئېرىشكەننى بىلمەيتتى. ئۇ ئائىلىسى ۋە ئۇرۇغ - تۇغقىنىدىن ئەلا بىلىپ تاللىغان كىشىنىڭ ئەسلىدە ئەۋۋەلقى ۋە ئاخىرقىلارنىڭ رەھبىرى، اللہ نىڭ پۈتكۈل مەخلۇقاتقا رەھمەت قىلىپ ئەۋەتكەن ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ بىلمەيتتى. شۇنداقلا، كەلگۈسىدە يەر يۈزىدە قۇرۇلىدىغان بىر دۆلەتنىڭ سەۋەبى بىلەن شەرىقتىن غەرىپكىچە بولغان يەر يۈزىنىڭ ھەممە يەرگە ياخشىلىقنىڭ يېتىپ بارىدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ مۇشۇ بۈيۈك دۆلەتنىڭ ئاساسچىلىرىنىڭ تۆتىنچىسى بولۇپ قالدىغانلىقىنى قەتئىي ئويلاپمۇ باقمىغان ئىدى. ئېنىقكى بۇ پەقەت اللہ نىڭ پەزىلى كارامىتى بىلەنلا ئاتا قىلىدىغان ئىنايىتى. اللہ خالىغان بەندىسىگە پەزىل ئاتا قىلىدىغان كاتتا پەزىلەت ئىگىسىدۇر.

زەيد قېلىشنى تاللىغاندىن كېيىن ئارىلىقتا بىرنەچچە يىل ئۆتۈپ، اللہ تائالا مۇھەممەدنى ھەق ۋە ھىدايەتلىك دىن بولغان ئىسلام دىنى بىلەن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. زەيد ئىسلامغا كىرگەنلەرنىڭ ئەۋەلقىسى بولدى. دېمەك، زەيد ئۆزىمۇ بىلمەستىن مۇشۇنداق بىر ئەۋزەل ئادەمنى تاللىغان ئىدى.

زەيد كېيىنكى كۈنلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەخپىيىتىنى ساقلىغۇچىسى، مۇسۇلمان قوشۇنىنىڭ قوماندانى،

(1) سۈرە ئەھزاب 5 - ئايات.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىرتلارغا چىقىپ كەركەنكە مەدىنىدىكى ۋاكالىتەن خەلىپىسى بولۇپ قالغۇچى بولۇپ قالدى.

زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئائىلىسىدىن ئۈستۈن بىلىپ تاللىغانىدەك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ زەيدنى ئائىلىسىدىن بىلەن باراۋەر ئورۇندا قويۇپ ياخشى كۆردى. ئۇ بىر ياقىلارغا كەتسە ئۇنى سېغىناتتى. قايتىپ كەلسە ھىچبىر كىشىگە قىلمىغان قىزغىنلىق ۋە خوشاللىق بىلەن قارشى ئالاتتى. بۇ ھەقتە ئائىشە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ سۆزلەپ بەرگىنى سۆزىمىزگە دەلىل بولۇشى مۇمكىن.

ئائىشە مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى زەيد سەپىرىدىن قايتىپ كىلىپ ئىشىكنى چەكتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىندىك ئۈستۈدىن تىزغىچە كېلىدىغان كالتا ئىشتىنى بىلەنلا كېيىشكە ئۆلگىرىمگەن كىيىمنى سۆرىگىنىچە چىقىپ ئىشىكنى ئاچتى ۋە زەيدنى قىزغىن قۇچاڭلاپ سۈيۈپ كەتتى. اللە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن بۇندىن بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىرسىگە بۇنداق كىيىمسىز ئىشك ئاچقىنىنى كۆرمىگەن ئىدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زەيدنى ياخشى كۆرۈدىغانلىقى ساھابىلارنىڭ ئارىسىدا تارقىلىپ ئۇ باشقىلار تەرىپىدىن ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى، ياخشى كۆرگەن ئادىمى، “دېگەن ناملار بىلەن ئاتالدى. زەيدتىن كېيىن ئۆسەمەنى ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى ۋە دوستىنىڭ بالىسى“ دەپ چاقىرىشاتتى.

ھىجرىيەنىڭ سەككىزىنچى يىلى اللە دوستىنى دوستىدىن ئايرىپ سىنىماقچى بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھارىس ئىبنى ئەزەرنى بۇسرا نىڭ پادىشاھىنى ئىسلامغا چاقىرىپ مەكتۇپ بىلەن ئەۋەتتى. ھارىس

ئىئوردانىيەنىڭ شەرقىدىكى مۇئەتتەگە بارغاندا غەسسان پادىشاھىنىڭ ئادەملىرىدىن بىرى ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، باغلاپ بۇسرا پادىشاھىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى - دە ھارىسنى ئۆلتۈرۋەتتى .

بۇ ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ناھايىتى ئېغىر كەلدى . چۈنكى ، تاكى شۇ كۈنگىچە ئۇنىڭ بىرەر مۇئەلچىسى ئۆلتۈرۈلمىگەن ئىدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئەتتەدە جەڭ قىلىش ئۈچۈن 3000 كىشىلىك قوشۇن تەييارلاپ ، بۇ قوشۇنغا زەيدنى قوماندان قىلدى . ۋە : «ئەگەر زەيدقا قازا يەتسە جەفەر ئىبنى ئۇ تالىپ قوماندان بولسۇن . ئەگەر ئۇنىڭغىمۇ قازا يەتسە ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە قوماندان بولسۇن ، ئۇنىڭغىمۇ قازا يەتسە ، مۇسۇلمانلار ئۆزى ئىچىدىن بىرىنى قوماندان قىلسۇن» دېدى .

قوشۇن ئىئوردانىيەنىڭ شەرقىدىكى ”مەئان“غا يېتىپ بارغاندا ، رۇم پادىشاھى ھىرەقلى غەسسانلارنى قوغداش ئۈچۈن 100 مىڭ جەڭچىگە ئۆزى باش بولۇپ جەڭگە ئاتلاندى . ئۇلارغا ئەرەپ مۇشرىكلىرىدىن يەنە 100 مىڭ قوشۇلدى . بۇ زور قوشۇن مۇسۇلمانلارغا يېقىن بىر جايدا چۈشتى .

مۇسۇلمانلار مەئاندا قانداق قىلىش توغرىلىق مەسلىھەتلەشتى . بەزىلەر : پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەكتۇپ يوللاپ دۈشمەننىڭ سانىدىن مەلۇمات بېرەيلى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بويىرىقىنى كۈتەيلى ، دېدى . بەزىلەر : ياقا ، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى ، بىز ئاز ياكى كۆپ كۈچ بىلەن ئەمەس بەلكى بۇ دىننى دەپلا ئۇرۇش قىلىمىز ، نىيەت قىلىپ چىققان ئىشقا ئاتلىنايلى ، ئاللاھ بىزگە ئىككى ياخشىلىقنىڭ بىرىگە ئېرىشتۈرۈشكە يەنى ياكى شېھىدلىككە ياكى زەپەرگە ئېرىشتۈرۈشكە ۋەدە قىلغان ، دېدى .

مۇسۇلمانلار شۇنداق شىددەت بىلەن جەڭ قىلىدىكى، سانى شۇنچە كۆپ بولغان رۇم قوشۇنىنىڭ ئىچىگە قورقۇنچ چۈشتى.

زەيد اللە نىڭ ئەلچىسىنىڭ بايرىقىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ، مىسىلسىز باتۇرلۇق بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، بەدىنىگە نەچچە يۈز نەپەز تىگىپ قانغا مىلانغان ھالدا يىقىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن بايراقنى جەفەر ئېلىپ جەڭ قىلىپ ئۇمۇ يىقىلدى. بايراقنى ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئالدى. ئۇمۇ يۇقىرقى ئىككىسىدەك قەھرىمانلارچە جەڭ قىلىپ يىقىلدى. مۇسۇلمانلار خالىد ئىبنى ۋەلىدنى ئۆزلىرىگە قوماندان قىلدى. (ئۇ تېخى ئىسلامغا يېڭى كىرگەن ئىدى.) ئۇ قوشۇننى يىغىپ بىر تەرەپتىن ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇئەتتەنىڭ خەۋىرى ۋە ئۆز قوماندانلىرىدىن ئۈچەيلەننىڭ شېھىد بولغانلىقى خەۋىرى يەتكەندە ناھايتى بەك قايغۇردى. ئۇ زەيدنىڭ ئۆيىگە بارغاندا زەيدنىڭ كىچىك قىزى يىغلىغان پېتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تاشلاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ يىغلاپ ئاۋازى سىرتقا چىقىپ كەتتى. سەئىد ئىبنى ئۇبادە: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى ! بۇ نېمە ئىش ؟ دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ دوستىنىڭ دوستقا يىغلىشى» دېدى.

ئۆسامە ئىبنى زەيد

ئۆسامەنىڭ دادىسى پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامغا: داداڭدىن
سۆيۈملۈك ئىدى. ئۇ سېنىڭدىن
سۆيۈملۈك.

ئۆمەرنىڭ ئوغلىغا
قىلغان سۆزىدىن.

بىز ئۆسامە ھەققىدىكى بايانىمىزنى ھىجرەتتىن يەتتە يىل
ئىلگىرىكى مەككىدە ئازاپ چېكىۋاتقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە
ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ھاياتىدىن باشلايمىز.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى غەم ئەندىشىلىك
كەيپىيات بىلەن مۇسەببەت ۋە دىننى تەشۋىق قىلىشنىڭ
مەسئۇلىيىتى گىرەلىشىپ كەتكەن مۇرەككەپ ھايات ئىدى. مۇشۇ
كۈنلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئۆممۇ ئەيمەن بىر ئوغۇل
تۇغدى، دېگەن بىر خوش خەۋەر يەتكۈزۈلدى. بۇ خەۋەردىن ئۇ
ناھايتى سۈيۈندى. ئۇنداقتا بۇ ئۇلۇغ زاتنى خوش قىلغان بۇ بالا
كىم؟

بۇ بەختلىك بالا زەيدنىڭ ئوغلى ئۆسامە ئىدى. ساھابىلار بۇ
بوۋاقنىڭ دادىسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەزىرىدىكى
مەرتىۋىسىنى بىلگەچكە، ئۇنىڭ بۇ بوۋاق ئۈچۈن بۇنچىلىك خوش
بولغىنىغا ھەيران قالمىدى.

بۇ بالىنىڭ ئانىسى ئۆممۇ ئەيمەن “بەركەتۈل ھەبەشىيە” دەپ
ئاتالغان ئايال ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى
ئامىنەنىڭ خىزمەتكارى بولۇپ، ئامىنە ھايات ۋاقتىدىلا پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنى باققان ، ئامىنە ۋاپات بولغاندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭغا ئىگە بولۇپ تەربىيلىگەن ئىدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەقلىگە كەلگەندە ئۆزى ئۈچۈن ئۆممۇ ئەيمەندىن باشقا بىر ئانىسىنىڭ بارلىقىنى بىلمەيتتى . ئۇ ئۆممۇ ئەيمەننى ناھايىتى بەك ياخشى كۆرەتتى ۋە : «ئۆممۇ ئەيمەن مېنىڭ ئانامدىن كېيىنكى ئانام ، ئائىلەمدىن ماڭا قالغان بىردىن بىر ئادىمىم ، دەيتتى .

دېمەك بۇ بالىنىڭ ئانىسى ئۆممۇ ئەيمەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى كۆرىدىغان ئادىمى بولغۇنىغا ئوخشاش ، دادىسى زەيدمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلىك كىلىشتىن بۇرۇن بېقىۋالغان بالىسى ، ئۇنىڭ سىرلىرىنى ساقلىغۇچى دوستى ، ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسى ، ئىسلامدىن كېيىنمۇ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملىكى ئىدى . ئۆسامەنىڭ تۇغۇلۇشى مۇسۇلمانلارنىمۇ خوش قىلدى . چۈنكى ، اللە نىڭ ئەلچىسىنى خوش قىلغان نەرسە ئۇلارنى نېمە ئۈچۈن خوش قىلمىسۇن؟! ئۇلار بۇ بالىغا ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى ۋە دوستىنىڭ بالىسى“ دەپ نام بەردى .

مۇسۇلمانلار ئۆسامەگە بۇ ناملارنى قويۇشتا ئاشۇرۇۋەتمىگەن ئىدى . پەيغەمبەر ئەيەيھىسسالام ئۆسامەنى پۈتۈن دۇنيا قىزغانغىدەك دەرىجىدە ياخشى كۆرەتتى . ئۆسامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ھەسەن بىلەن ياش جەھەتتە پەرىقلەنمەيتتى . ھەسەن ئاق ، نۇرلۇق ، چىرايلىق بولۇپ خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشايتتى .

ئۆسامە بولسا ئوڭى قارا ، بۇرنى پاناق بولۇپ ھەبەشىيلىك ئانىسىغا ئوخشايتتى . لىكىن ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياخشى كۆرۈشتە بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىنى ئايرىمايتتى . ھەسەننى بىر يۈتۈسسىغا ، ئۆسامەنى يەنە بىر يۈتۈسسىغا ئولتۇرغۇزۇلپ : «ئى اللە

مەن بۇلارنى ياخشى كۆرمەن. سەنمۇ ياخشى كۆرسەڭ» دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆسمەگە بولغان ياخشى كۆرۈشى شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى، بىر قېتىم ئۆسمە ئىشىكنىڭ بۇسۇغىسىغا يىقىلىپ، چىكىسى يېرىلىپ قان ئېقىپ قالدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەگە قاننى ئېرتۇپتىشكە ئىشارەت قىلدۇ. ئائىشەنىڭ رايى بارمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ، ناھايىتى تاتلىق سۆزلەر بىلەن ئۆسمەنى ئەركىلىتىپ، جاراھەت ئېغىزىنى ئىرتىپ، قانلىرىنى تازىلايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆسمەنى كىچىگىدە ياخشى كۆرگىنىدەك چوڭ بولغاندىمۇ ياخشى كۆردى. مەككە مۇتەۋەللىرىدىن بىرى بولغان ھەكەم ئىبنى ھەزام يەمەندىن ئەللىك دىنارغا سېتىۋالغان ”زىيەرەن“ دىيارىنىڭ پادىشاھلىرىنىڭ قىممەت پۇللۇق تونىدىن بىرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سوۋغا قىلدى. ھەكەم تېخى مۇشرىكلىك ھالىتىدە بولغاچقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سوۋغىنى قوبۇل قىلغىلى ئۇنىماي، ئۇنى پۇل بېرىپ سېتىۋالدى. ئاندىن بۇ تونى جۈمە كۈنلۈكتە بىر قېتىم كىيە - كىيەمە يلا ئۆسمەگە بېرىۋەتتى. ئۆسمە بۇ تونى مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلاردىن بولغان تەڭتۇشلىرى ئارىسىدا ئەتىسى ئاخشاملىرى كىيىپ يۈرەتتى.

ئۆسمەنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ئەگىشىپ ئۇنىڭدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە لايىق گۈزەل خۇلۇق، ئېسىل ئەخلاق نامەيەندە بولۇشقا باشلىدى. ئۇ ناھايىتى زىرەك، قەيسەر، تەدبىرلىك، دىيانەتلىك، چىقىشقاق، تەقۋا ۋە پەرىزكار ئىدى.

ئوھۇد كۈنىدە ئۆسمە بىرمۇنچە ساھابىلارنىڭ بالىلىرى بىلەن بىللە اللە يولىدىكى جىھادقا قاتنىشىش ئۈچۈن كەلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن بەزىلىرىنى قوبۇل قىلىپ، بەزىلىرىنى بەك كىچىك دەپ قايتۇرۇۋەتتى. قايتۇرۇلغانلارنىڭ ئارىسىدا ئۇسامە مۇبار ئىدى. ئۇ قايتتى. لىكىن ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن جىھادقا قاتنىشالمىغانلىقىغا بولغان ھەسرەتتىن ياشلار تۆكۈلگەن ھالدا ئىدى.

خەندەك ئۇرۇشى بولغان چاغدا ئۇ يەنە ساھابىلەرنىڭ بالىلىرىدىن بىرقانچىسى بىلەن بىرگە كەلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىپ قېلىشى ئۈچۈن ئۆزىنى ئامال بار ئىگىز كۆرسىتىشكە تىرىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ، ئۇنى قوبۇل قىلدى. بۇ چاغدا ئۇ ئەمدىلا 15 ياشتا ئىدى. دېمەك ئۇ 15 يېشىدا اللە يولىدا جىھاد قىلىپ قىلىچ كۈتەردى.

ھۈنەين كۈنىدە مۇسۇلمانلار چېكىنگەن ۋاقتىدا ئۇسامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئابباس، تاغىسىنىڭ ئوغلى ئەبۇ سۇفيان ئىبنى ھارىس ۋە باشقا بىر قانچە ھۆرمەتلىك ساھابىلەر بىلەن بىرگە جەڭ مەيدانىدا مۇستەھكەم تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئازغىنە باتۇر مۇسۇلمان گۇرۇھى بىلەن ساھابىلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتىنى غەلىبىگە ئۆزگەرتىشكە ۋە قاچقان مۇسۇلمانلارنى مۇشرىكلارنىڭ ئازابىدىن قوغداپ قىلىشقا قادىر بولدى.

مۇئەتتە كۈنىدە ئۇسامە دادىسى زەيدنىڭ بايرىغى ئاستىدا جەڭ قىلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ يېشى ئون سەككىزگىمۇ يەتمىگەن ئىدى. ئۇ دادىسىنىڭ ئۆلۈمىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. لىكىن، ئىرادىسى ئاجىزلاپ تەۋرەپ قالمىدى، بەلكى جەننەفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭمۇ بايرىغى ئاستىدا جەڭ قىلدى. ئۇمۇ ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا يىقىلدى. ئاندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ بايرىقى ئاستىدا جەڭ قىلدى.

ئۇمۇ ئىككى ھەمراھىغا قوشۇلدى، ئۇندىن كېيىن خالىدىن ئىككى بايرىغى ئاستىدا جەڭ قىلدى، ئاخىرى خالىد كىچىك قوشۇننى رۇملۇقلارنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى

ئوسامە مەدىنىيىگە دادىسىنى ئاللىنىڭ ھوزۇرىدا دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ پاك جەسىدىنى شام چىگىرىسىدا قالدۇرۇپ، دادىسى شېھىد قىلىنغان ئاتقا مىنىپ قايتىپ كەلدى.

ھىجرىيەنىڭ 11 - يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رۇملۇقلارغا قارشى قوشۇن تەييارلاشقا بويرۇپ، ئوسامەنى قوماندان قىلدى. بۇ قوشۇندا ئەبۇ بەكرى، ئومەر سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس، ئەبۇ ئۇبەيدە ئىبنى جەرراھ ۋە ئۇلاردىن باشقا پىشقەدەم ساھابىلار بار ئىدى، بۇ چاغدا ئوسامە يىگىرمە ياشتىن ئاشمىغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قوشۇننى رۇم دىيارىدىكى غەزىگە يېقىن جايدىكى ”بەلقائى“ چىگىرىسىغا ۋە ”داروم“ قەلئەسىگە چۈشۈرۈشكە بويرىدى.

قوشۇن ماڭغىلىۋاتقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېسەل بولۇپ قالدى. قوشۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىيىملىرىنى ياخشىلىشىنى كۈتۈپ مېڭىشتىن توختىدى. بۇ ھەقتە ئوسامە مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېسەلى ئېغىرلاشقاندا، مەن ئۇنىڭ قېشىغا كىردىم. باشقىلارمۇ كىردى. مەن ئۇنىڭ كېيىملىرىنىڭ قاتتىقلىقى سەۋەبلىك سۆزدىن قالغىنىنى ھېس قىلدىم. ئۇ قولنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ، ئاندىن ماڭا قويۇشقا باشلىدى. مەن ئۇنىڭ ماڭا دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى بىلدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئەبۇ بەكرىگە بەيئەت قىلىش ئىشىمۇ تامام بولۇپ ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئەبۇ بەكرى ئوسامەنى ماڭغۇزۇش ئىشىنى ئىجرا قىلىشقا بويرۇق بەردى.

لېكىن بىر بۇلۇك ئەنسارىلار، قوشۇننى كىچىكتۈرۈشنى ئويلاپ بۇ توغرىسىدا ئۆمەردىن، ئەبۇ بەكرىگە گەپ قىلىشنى ئۇتۇندى ۋە ئەگەر ئەبۇ بەكرى ئۇنىمىسا بىزگە ياش جەھەتتە ئوسامەدىن چوڭراق بىرسىنى قوماندان قىلىپ بەرسۇن، دېگىن، دېدى. ئەبۇ بەكرى ئۆمەردىن ئەنسارىلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپلا، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى ۋە ئۆمەرنىڭ ساقلىدىن تۇتۇپ، ئاچچىقلىنىپ: ئاناڭ سېنى تاپالماي يىغلاپ قالسۇن!⁽¹⁾

ئوسامەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىشلەتكەن تۇرسا سەن مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قويغان ئورنىدىن يۆتكىۋېتىشكە بويرۇمسەن. بۇ ھەرگىزمۇ مۇمكىن ئەمەس، دېدى.

ئۆمەر كىشىلەرنىڭ يېنىغا قايتىپ چىققاندا كىشىلەر قانداق بولغانلىقىنى سورىدى. ئۆمەر: مېڭىڭلار! ئاناڭلار يىغلاپ قالسۇن! مەن سىلەرنى دەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىسىنىڭ غەزىپىگە ئۇچىردىم، دېدى.

قوشۇن ياش قومانداننىڭ رەھبەرلىگىدە يولغا چىقتى. ئۇنى خەلىپە پىيادە مېڭىپ ئۆزىتىپ قويدى. ئوسامە ئۇلاغلىق ئىدى. ئۇ خەلىپەگە: اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇلغىڭغا مىنگىن ياكى مەنمۇ پىيادە ماڭاي، دېدى.

ئەبۇ بەكرى: اللە بىلەن قەسەمكى، سەنمۇ چۈشمە، مەنمۇ مەنمەي... مېنىڭ پۇتلىرىم اللە يولىدا بىر ئاز چاڭ - تۇزاڭ بولسا نېمە بوپتۇ؟! دېدى ئاندىن ئوسامەگە: مەن سېنىڭ دىنىڭ، يۈكۈڭ ۋە خىزمىتىڭنىڭ خاتىمىسىنى اللە غا تاپشۇردۇم. مەن سېنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاپشۇرغان ئىشنى ئىجرا قىلىپ تاماملىشىڭنى تەۋسىيە قىلىمەن،

⁽¹⁾ بۇ ئەرەپلەرنىڭ قارشى تەرەپلە ئاچچىقلىنىپ دېگەن سۆزى

ئەگەر ئۆمەر بىلەن بىرگە ماڭا ياردەم بېرىشنى خالىساڭلار ئۇنىڭ مەن بىلەن بىرگە قىلىشىغا روخسەت قىلغىن، دېدى. ئۆسەمە ئۆمەرنىڭ قىلىشىغا روخسەت قىلدى.

قوشۇن ئىلگىرىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بارلىق بويرۇقلىرىنى ئىجرا قىلدى. قوشۇننى پەلەستىندىكى «بەلقائى» چىگىرسى ۋە «دارۇم» قەلئەسىگە چۈشۈردى. ئوسامە مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدىن رۇملۇقلارنىڭ ھەيۋىسىنى ئېلىپ تاشلاپ ئۇلار ئالدىدا شام دىيارى، مىسىر ۋە پۈتۈن ئافرىقىنى قارا دېڭىزغا قەدەر ئىشخال قىلىشى يولىنى ئىچىپ بەردى.

ئوسامە، دادىسى شېھىد قىلىنغان ئېتنىڭ ئۈستىگە مېنىپ سان — ساناقسىز غەنىمەت بىلەن قايتتى، ھەتتا «ئوسامەنىڭ قوشۇنىدەك ساق قايتقان ۋە كۆپ غەنىمەت ئالغان قوشۇن يوق» دېيىلگەن ئىدى.

ئوسامە پۈتۈن ھاياتىدا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئولۇغلاش ياخشى كۆرۈش ئوبىكتى بولۇپ ياشىدى. ئۆمەر ئوسامەگە، ئۆز ئوغلى ئابدۇللاھدىن كۆپەرەك نىسۋە بەردى. ئابدۇللاھ دادىسى ئۆمەرگە — ئى دادا! سەن ئۆسەمەگە تۆت مىڭنى، ماڭا ئۈچ مىڭنى بەردىڭ. ئۇنىڭ دادىسىنىڭ سېنىڭدىن ئانچە كۆپ ئارتۇقچىلىقى يوق ئىدى، ئۇنىڭمۇ مېنىڭدىن كۆپ ئارتۇقچىلىقى يوق، دېدى. ئۆمەر: بەك يىراقلاپ كەتتىڭ. .. ئۇنىڭ دادىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سېنىڭ داداڭدىن سۈيۈملۈك ئىدى. ئۇ مۇپەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سەندىن بەك سۈيۈملۈك، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى كۆرگىنىنى ئۆزەمنىڭ ياخشى كۆرىشىدىن ئۈستۈن قويدۇم، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئابدۇللاھ ئۆزىگە بېرىلگەن نېسۋىسىگە رازى بولدى.

ئۆمەر ئوسامەنى ئۇچراتسا: رەھبىرىمنى قارشى ئالمەن،
دەيتتى. ئەگەر بۇنىڭدىن ئەجەبلەنگەن ئادەمنى كۆرسە: پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئۇنى ماڭا قوماندان قىلغان، شۇڭا
ئۇنى ”رەھبىرىم“ دەيمەن، دەيتتى.

اللھ بۇ ئېسىل روھلارغا رەھمەت قىلسۇنكى، تارىخ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن كاتتا، ئۇلۇغ، ئالىيجاناب،
مۇكەممەل كىشىلەرنى كۆرۈپ باقمىدى.

سەئىد ئىبنى زەيد

ئى اللہ! سەن مېنى بۇ
ياخشىلىقتىن مەھرۇم قىلغان
بولساڭ، ئوغلۇم سەئىدنى
مەھرۇم قىلمىغىن.
سەئىدنىڭ دادىسى زەيد.

زەيد ئىبنى ئۆمەير ئىبنى نوپەيل بايراملىرىدىن بىر
بايرامنى تەبرىكلەۋاتقان قۇرەيش مۇشرىكلىرىگە يىراقتىن قاراپ
تۇراتتى. ئۇ ئۇ كىشىلەرنىڭ قىممەت پۇللۇق سەلىلەرنى يۆگىشىپ،
يەمەننىڭ ئېسىل رەختلىرىدىن تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىشىپ،
گىدىشىپ تۇرۇشقىنىنى، ئاياللار ۋە بالىلارنىڭ چىرايلىق
بايراملىق كىيىم - كىچەكلىرىنى كىيىشىپ، زىننەت بويوملىرىنى
تاقاشقانلىقىنى، ئۇلارنىڭ بۇتىلىرى ئالدىدا بۇغۇزلاش ئۈچۈن ھەر
خىل زىننەتلىك نەرسىلەر بىلەن بىزەلگەن قۇربانلىق قىلىنىدىغان
ماللارنى ئېلىپ كېلىشكەنلىكلىرىنى، كۆردى.

ئۇ كەبىنىڭ تېمىغا يۆلىنىپ تۇرۇپ: ئى قۇرەيش ئەھلى! قوينى
بولسا اللہ ياراتقان، اللہ ئاسماندىن يامغۇر ياغدۇرۇپ، زېمىندا
ئوت - چۆپلەرنى ئۆندۈرۈپ، شۇ ئوت - چۆپلەر بىلەن قويلارنى
تويغۇزۇپ، چوڭ قىلدۇ. سىلەر بولساڭلار بۇ قويلارنى اللہ دىن
باشقىسىغا يەنى بۇتلارغا بوغۇزلايسىلەر، مەن سېلەرنى ھەقىقەتەن
نادان دەپ قارايمەن، دېدى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغانلارنىڭ بىرى
بولغان ئۆمەرنىڭ دادىسى خەتتاب (ئۇنىڭ تاغىسى ئىدى)
ئورنىدىن تۇرۇپ زەيدنىڭ يۈزىگە بىر كاچات سالدى ۋە: يوقال! بىز
سېنىڭ بۇنداق تېتىقسىز گەپلىرىڭنى كۆپ ئاڭلاپ كەتتۇق، ئەمدى

يەنە ئاڭلاۋېرىشكە تاقىتىمىز قالمدى، دېدى. ھەمدە بىر قىسىم نادانلارنى ئۇنىڭ ئەدىۋىنى بېرىشكە كۈشكۈرتتى. ئۇلار ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئەزىيەتلەرنى يەتكۈزدى. ھەتتا ئۇ مەككىدىن قېچىپ چىقىپ ھېرا غارىغا كېلىپ پاناھلىنىشقا مەجبۇر بولدى. خەتتاب ئۇنىڭ مەككىگە كىرمەسلىكىنى توساش ئۈچۈن ئادەم بەلگىلىدى، ئۇ مەككىگە كىرمەكچى بولسا پەقەت يوشۇرۇنچە كىرەلەيتتى.

زەيد ئىبنى ئەمر ئىبنى نەۋىيەل، رەقەت ئىبنى نەۋىيەل، ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشى، ئوسمان ئىبنى ھارىس، مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ ھاممىسى ئۆمەيمە بىننى ئابدۇل مۇتەللىپ قاتارلىقلار بىر يەرگە يىغىلىپ، ئەرەپلەردىكى بۇ ئازغۇنلىقلار توغرىسىدا شىكايەتلەر قىلىشتى ۋە: ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك كىشىلەر ھازىر ھەق ئۈستۈدە ئەمەس، ئۇلار ئىبراھىمنىڭ دىنىدىن ئېزىپ، ئۇنىڭغا قارشى بولغان ئىشلارنى قىلدۇراتىدۇ. بىز بولساقمۇ ئۆزىمىزگە توغرا بولغان بىر نىجاتلىق ئىزدەيلى، دېيىشتى.

شۇنىڭ بىلەن بۇلاردىن تۆت ئەر يەھۇدىي، خىرىستىئان ۋە باشقا ئىتىقاتتىكى دىنىي ئالىملارنىڭ قېشىغا ئىبراھىمنىڭ دىنىنى ئىزدەپ ماڭدى. ئۇلار ئىچىدىن ۋەرەقە خىرىستىئان دىنىنى قوبۇل قىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشى بىلەن ئوسمان ئىبنى ھارىس ھېچبىر نەرسىگە ئېرىشەلمىدى. ئەمما زەيد ئىبنى ئەمر ئىبنى نەۋىيەلنىڭ ئۆزگىچە بىر كەچۈرمىشى بولدى. بۇنى بىز ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئاڭلايلى.

مەن يەھۇدىي ۋە خىرىستىئان دىندارلىرىنىڭ قېشىغا بېرىپ دېلىم قانائەت ھاسىل قىلغىدەك بىر نەرسىگە ئېرىشەلمەي، توغرا بولغان بىر دىننى ئىزدەپ زېمىننىڭ يىراق جايلىرىغا سەپەر قىلدىم. ئاخىرى شام دىيارىغا يېتىپ بېرىپ، ئۇ يەردە كىتابى بىلىمى بار بىر ئىلىملىك كىشىنىڭ بارلىقىدىن خەۋەر تاپتىم — ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۆزەمنىڭ كېلىش مەقسىتىمنى ئۇنىڭغا بايان

قىلدىم. ئۇنى مەككىلىك قېرىندىشىم! سەن ئىبراھىمنىڭ دىنىنى ئىزدەۋېتىپسەن — دە، دېدى.

مەن: ھەئە، مەن شۇنى ئارزۇ قىلىمەن، دېدىم.

سەن بۇ كۈنلەردە يوق بولغان بىر دىننى ئىزدەپسەن، بىراق سەن يۇرتۇڭغا قايتىپ كەتكەن، اللە سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن ئىبراھىمنىڭ دىنىنى يېڭىلايدىغان بىرنى ئەۋەتىدۇ. ئەگەر سەن ئۇنى تاپالساڭ ئۇنىڭغا ئەگەشكەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن مەن مەككىگە قايتىش سەپىرىگە ئاتلاندىم.

زەيد يېڭىدىن كېلىدىغان پەيغەمبەرنى ئېزدەپ مەككىگە قاراپ ماڭدى. ئۇ يول ئۈستۈدىكى چاغلاردا اللە پەيغەمبىرى مۇھەممەدنى ھەق ۋە ھىدايەتلىك دىنى بىلەن ئەۋەتتى. لېكىن، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشالمىدى. چۈنكى، تاغلىقلار ئۇنى يولدا تۇتۇپ، ئۇنى ئۆلتۈرۋەتتى. زەيد ئاخىرقى تىنىقلىرىدا: ئى اللە! سەن مېنى بۇ ياخشىلىقتىن مەھرۇم قىلغان بولساڭ، ئوغلۇم سەئىدنى ئۇنىڭدىن مەھرۇم قىلمىغىن! دەپ تىلىدى.

اللە زەيدنىڭ دۇئاسىنى قوبۇل قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنى ئىسلامغا چاقىرىشقا باشلىغاندا زەيدنىڭ ئوغلى سەئىد اللە غا ئىشىنىپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىقلىغانلارنىڭ ئەۋەللىرىدىن بولدى.

سەئىدنىڭ دىنى بۇنداق تېز قوبۇل قىلىشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى، سەئىد قۇرەيشلەرنىڭ ئازغۇنلىقلىرىنى يامان كۆرىدىغان ئائىلىدە تۇغۇلۇپ، ھاياتى بويىچە ھەقنى ئىزدىگەن ۋە ئۇ يولدا ۋاپات بولغان زەيددەك بىر ئادەمنىڭ تەربىيىسىنى ئالغان بالدۇر.

مۇسۇلمان بولغاندا ئائىلىسىدىن يالغۇز ئۇلا ئىمان ئېتىقان بولماستىن بەلكى ئۇنىڭ ئايالى يەنى ئۆمەر ئىبنى خاتتابنىڭ سىڭىلىسى فاتىمەمۇ ئىمان كەلتۈردى.

قۇرەيشلىك بۇ يىگىت قەۋمى تەرىپىدىن دىندا باشقا ساھابىلار ئۇچرىغان بېسىم ۋە ئەزىيەتلەرنىڭ ھەممىسىنى بېشىدىن كەچۈردى. قۇرەيشلەرنىڭ ئۇنىڭغا سالغان ئازاپلىرى ئۇنى ئىسلامدىن قايتۇرۇش بۇ ياققا تۇرسۇن ھەتتا ئۇنىڭ ئايالى يەنى قۇرەيشلەرنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى بولغان خەتتابنىڭ قىزىنىڭمۇ ئىسلام كەلتۈرۈشىگە، بۇ ئارقىلىق يەنە ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ئىمان كەلتۈرۈشىگە سەۋەپكار بولدى.

سەئىد ئۆزىنىڭ ياشلىقىنى ئىسلام ئۈچۈن ئاتىدى. ئۇ ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندا يېشى تىخى يېگىرمىگىمۇ يەتمىگەن ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە بەدىرىدىن باشقا ھەممە جەڭگە قاتناشتى. بەدىر كۈنى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بويىرىغان بىر ئىشنى بېجىرىش ئۈچۈن مەدىنىدىن ئايرىلغان ئىدى.

ئۇ كىسىرانىڭ تەختىنى يوق قىلىش، ئۇنىڭ پادىشاھلىقىغا خاتىمە بېرىشتە باشقا مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە تۆھپە قوشتى. مۇسۇلمانلارنىڭ ئېلىپ بارغان ھەر بىر ئۇرۇشىدا ئۇنىڭ ماختىغۇدەك، ئەسلىگىدەك ئىش - ئىزلىرى بار ئىدى. يەرمۇك ئۇرۇشى بولغان كۈندىكىسى بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ گەۋدىلىكرەكى بولسا كېرەك. بۇ توغرىلىق ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

يەرمۇك كۈنى بىز مۇسۇلمانلارنىڭ قوشۇنى 24 مىڭ ئەتراپىدا ئىدۇق. رۇملۇقلار بولسا 120 مىڭ ئادەم بىلەن چىقتى. ئۇلار بىزنىڭ ئۈستۈمىزگە مۇستەھكەم بىر تاغدەك دەپ - دەپە بىلەن كەلدى. سەپلىرىنىڭ ئالدىدا ئېپسكوپ، روھانىي ۋە

پوپىلىرى كىرىستلىرىنى كۆتۈرۈپ ماڭغان بولۇپ مۇناجاتلىرىنى ئۆزلۈك تەكرارلىغىنىچە كېلىشەتتى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ شۇ قەدەر كۆپلىگىنى كۆرۈپ دىللىرىغا قورقۇنچ تەشۋىشى چۈشتى.

بۇ چاغدا ئەبۇ ئۆبەيدە مۇسۇلمانلارنى رىغبەتلەندۈرۈپ: ئىيى اللھ نىڭ بەندىلىرى! اللھ غا ياردەم بېرىڭلار، اللھ مۇ سىلەرگە ياردەم بېرىدۇ. سىلەرنى جەڭ مەيدانلىرىدا مۇستەھكەم، چىداملىق قىلىدۇ. ئىيى اللھ نىڭ بەندىلىرى! چىداملىق بولۇڭلار، چىدامچانلىقڭلار كاپىرلاردىن قۇتقۇزىدۇ. اللھ نى رازى قىلىدۇ. نومۇسنى يۇيىدۇ. مەن بويرۇق چۈشۈرمىگىچە دىلىڭلاردا اللھ نى ياد ئېتىشتىن باشقا ئىش قىلماڭلار، دېدى.

سەئىد سۆزىنى داۋام قىلىپ مۇنداق دېدى: بۇ چاغدا مۇسۇلمانلار ئىچىدىن بىر ئادەم چىقىپ: ئىيى ئەبۇ ئۆبەيدە! مەن ئۆزەمنى ئۆلۈمگە ئاتىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىدىغان سۆزلىرىڭ بارمۇ؟ دېدى. ئەبۇ ئۆبەيدە: بار، مەندىن ۋە مۇسۇلمانلاردىن سالام، دېگىن. ھەمدە، ئىيى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! بىز پەرۋەردىگارىمىز ۋەدە قىلغان ئىشلارغا ئېرىشتۇق، دېگىن، دېدى.

مەن ئۇ مۇسۇلمان كىشىنىڭ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ دۈشمەن تەرەپكە قىلىچىنى سۇغارغىنىچە ماڭغىنىنى كۆرۈپ، ئۆزەمنى يەرگە ئاتتىم - دە تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ نەيزەمنى بىز تەرەپكە كەلگەن تۇنجى پارىسقا سانجىدىم، ئاندىن سەكرەپ تۇرغۇنىمچە دۈشمەن تەرەپكە ئېتىلدىم. اللھ مۇسۇلمانلارنىڭ دىلىدىكى قۇتقۇنچىنى كۆتۈرۈۋەتتى. بارلىق كىشىلەر دۈشمەن تەرەپكە ئېتىلدى. مۇسۇلمان قوشۇنى ھەتتا مۇسۇلمانلارغا نۇسرەت ئاتا قىلغىنىغا قەدەر شىددەت بىلەن جەڭ قىلدى.

سەئىد دەمەشقىنى پەتھى قىلىش جىگىگمۇ قاتناشتى. ئەبۇ ئۆبەيدە ئۇنى دەمەشققە ۋالىي قىلىپ قالدۇردى، ئۇ دەمەشققە ۋالىي بولغان تۇنجى مۇسۇلمان كىشى بولدى.

بەنى ئۆمەييە نىڭ زامانىسىدا سەئىد: مەدىنەلىكلەر ئۇزۇن زامانلارغىچە ئېغىزدىن چۈشۈرمىگەن بىر ئىش يۈز بەردى.

ئۆمەييەنىڭ قىزى ئەرۋا: سەئىد مېنىڭ زېمىنىمنى ئۆزىنىڭ زېمىنىغا قوشۇپتۇ، دەپ قاراپ بۇ سۆزنى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا تارقاتتى. ھەتتا بۇ سۆز مەرۋانغىمۇ يېتىپ باردى. مەرۋان بۇ ھەقتە سەئىدقا گەپ قىلىپ قويۇش ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتتى. بۇ ئىش سەئىدقا ئېغىر كەلدى ۋە

: ئۇ ئايال ماڭا زۇلۇم قىلدى، دەپتۇ. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى بىر غېرىچ زېمىنى ئىگىلىۋالسا، قىيامەت كۈنى بۇ زېمىن يەتتە قات قاتلىنىپ ئۇنىڭ بويىغا ئېسىپ قويۇلىدۇ» دېگەنلىگىنى ئاڭلىغان تۇرۇپ قانداقمۇ ئۇ ئايالغا زۇلۇم قىلاي. ئى اللہ! ئەگەر ئۇ ئايال يالغان ئېيتقان بولسا، ئۇنىڭ كۆزىنى قارغۇ قىلىپ، مېنىڭدىن تالاشقان قۇدۇقىغا تاشلىۋەت! مېنىڭ ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلمىغانلىقىم ھەققىدە مۇسۇلمانلار ئىچىدە بىر ئىسپات قىلغىن! دەپ دۇئا قىلدى.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئەقىق جىلغىسىغا كەلگۈن كەلدى. ئىككى تەرەپ جىدەلىشىپ قالغان چىگرا ئېچىلدى. سەئىدنىڭ راسچىلىقى ئىسپاتلاندى.

ئارىدىن بىر ئايا ئۆتۈپ ھېلىقى ئايالنىڭ كۆزى تۇتۇلۇپ، ئۆزىنىڭ زېمىنىنى ئايلىنىپ يۈرگەندە ئۆز يېرىدىكى قۇدۇققا چۈشۈپ كەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ:

بىز بالىلىق چاغلىرىمىزدا چوڭلاڭنىڭ بىر - بىرىگە: الله سېنى ئەرۋانى قارغۇ قىلغاندەك قارغۇ قىلىۋەتسۇن! دېگەنلىرىنى ئاڭلايتتۇق، دېدى. بەددۇئانىڭ ئۇنداق ئىجابەت بولغىنىدىن ھەيران قىلىش ھاجەتسىز. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر زۇلۇم قىلىنغۇچىلارنىڭ دۇئاسىدىن ساقلىنىڭلار، ئۇنىڭ دۇئاسى بىلەن الله نىڭ ئوتۇرسىدا توساق يوق» دېگەن. بۇنداق بولغان ئىكەن ھاياتلىقىدا جەننەتكە كىرىدىغانلىقى بىلەن خوش خەۋەر بېرىلگەن سەئىد ئىبنى زەيدىتەك ئۇلۇغ ساھابىنىڭ دۇئاسىنى الله قوبۇل قىلماسمۇ؟!

ئۆمەير ئىبنى سەئىد (I)

ياش يىگىت ئۆمەير ئىبنى سەئىد ترناقلىرى چىققان ۋاقتىدىن تارتىپلا، يېتىملىك ۋە كەمبەغەللىك قاچىسىدىن سۇ ئىچتى. دادىسى ئۇنىڭغا ھىچقانداق مال - دۇنيا ياكى ھامىي بولغۇچى قالدۇرماستىنلا بۇ دۇنيا بىلەن خوشلاشقان ئىدى. ئانىسى ئۇزۇن ئۆتمەي جۇلاس ئىبنى سۇۋەيد ئىسىملىك ئەۋىس قەبىلىسىلىك بىر باي بىلەن توي قىلدى. شۇنىڭ بىلەن جۇلاس ئۆمەيرنى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ ئۆزىگە ھەمراھ قىلىۋالدى.

ئۆمەير جۇلاستىن، ئۆزىنىڭ يېتىملىكىنى ئۇنتىغىدەك دەرىجىدە

ياخشىلىق، كۆڭۈل بۆلۈش ۋە چەكسىز مېھرىبانلىققا ئېرىشتى. جۇلاس ئۆمەيرگە ئۆز بالىسىدەك كۈينەتتى. ئۆمەيرمۇ ئۇنى ئۆز دادىسىدەك ياخشى كۆرەتتى.

ئۆمەير چوڭايغانسېرى جۇلاس ئۆمەيرنىڭ ھەر بىر ئىش - پائالىيىتىدىن كۆرۈلۈپ تۇرغان چىچەنلىك، ئەقىل - پاراسەت ئالامەتلىرىنى، ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى سەمىمىيەت ۋە ئىشەنچلىك خىسلەتلەرنى كۆرگەندە ئۆمەيرگە بولغان مۇھاببىتى ۋە قىزىقىشى تېخىمۇ كۈچىيىشكە باشلىدى.

ياش يىگىت ئۆمەير ئىبنى سەئىد ئىسلام كەلتۈردى. بۇ چاغدا ئۇ تېخى يېشى ئەمدىلا ئوندىن ئازراقلا ئاشقان بالا ئىدى. ئىمان ئۇنىڭ يۇمران قەلبىگە ئورۇنلاشتى، ئىسلام ئۇنىڭ پاك سۈزۈك قەلبىدە مۇنبەت تۇپراقنى تېپىپ ئۇنىڭ بۇلۇڭ - پۇشقانلىرىغىچە سىڭىپ كىردى. ئۆگەرچە يېشى كىچىك بولسىمۇ

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىسىدا ناماز ئوقۇشتىن كىچىك قالمىتى .

ئانىسى ئۇنىڭ بەزىدە دادىسى بىلەن بەزىدە ئۆزى يالغۇز ھالدا مەسچىتكە بېرىپ - كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگىنىدە چەكسىز سۈيىنەتتى . ياش يىگىت ئۆمەيرنىڭ ھاياتى مانا مۇشۇ تەرىقەدە تىنچ - خاتىرجەم ئۆتۈۋەردى ، ھېچ نەرسە ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسەتمىدى . اللە بالاغەتكە يېقىنلىشىپ قالغان بۇ يىگىتنى ئەڭ قاتتىق ، رەھىمسىز بىر سىناققا ئۇچرىتىشنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن تەڭ دىمەتلىك ياشلارغا كەمدىن - كەم ئۇچرايدىغان بىر سىناق بىلەن سىناشنى خالىدى .

ھىجرىيەنىڭ 9 - يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۇكتا رۇملۇقلار بىلەن جەڭ قىلماقچى ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلدى ۋە مۇسۇلمانلارنى بۇ ئىشقا تەييارلىنىشقا بۇيرىدى .

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر جەڭ قىلماقچى بولسا ، ئۇنىڭ ئورنىنى ئاشكارىلىمايتتى . لېكىن ، تەبۇكتا ئۇنداق قىلمىدى . سەپەر يىراق ، جاپا ئېغىر ،

دۈشمەن كۈچلۈك بولغاچقا كىشىلەر ئۆز ئىشىدىن خەۋەر تېپىپ ، تولۇق تەييار

لىنىشى ئۈچۈن بۇ قېتىمقى ئۇرۇشنى كىشىلەرگە ئاشكارىلىدى .

گەرچە ياز كىرىپ ، تومۇز تازا كۈچەيگەن ، مۆبلەر مەي باغلىغان ، سايىلار سالقىن تاشلىغان ، قەلبىلەر راھەت ئېلىش ۋە سۇسلۇق قىلىشقا مايىل بولسىمۇ ، مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ تەييارلىققا كىرىشىپ كېتىشتى .

لېكىن بىر ئۇچۇم مۇناپىقلار كىشىلەرنىڭ ئىرادىلىرىنى ئاجىزلاشتۇرۇپ، رىغبەتلىرىنى سۇسلاشتۇرۇشقا، قەلبىلەردە گۇمان قوزغاپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا سۆز چۆچەك تارقىتىشقا باشلىدى. ئۇلار خۇسۇسىي سورۇنلاردا كۇفۇرلىققا ئېلىپ بارىدىغان سۆزلەرنى قىلىشاتتى.

قوشۇن سەپەرگە ئاتلىنىشنىڭ ئالدىنقى كۈنى ياش يىگىت ئۆمەيىر نامازدىن

ئائىلىسىگە كېتىۋېتىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇش ئۈچۈن ياردەم بۇيۇملىرى تەقدىم قىلىۋاتقان بىر سورۇننى كۆرۈپ قالدى. ئۇ مۇسۇلمان ئاياللىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ زىبۇ – زىننەت بويۇملىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىلىرىغا قويۇشقانلىقىنى، ئوسمان ئىبنى ئەففاننىڭ مىڭ دىنار ئالتۇن بار بىر ھەمياننى ئېلىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەرگەنلىكىنى، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەففاننىڭ ئىككى يۈز ئالتۇن ئوقىيەنى يۈدۈپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا تۆكەنلىكىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. ئۇ يەنە بىر ئادەمنىڭ ئۇرۇش ئۈچۈن قىلىچ سېتىۋېلىش ئۈچۈن ئۆيىدىكى يوتقان – كۆرپىلىرىنى بازارغا سېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۆمەيىر بۇ ئاجايىپ كۆرۈنۈشلەردىن تەسىرلەندى. ئۇ ئۆگەي دادىسى جۇلاسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن جەڭگە ھازىرلىنىشقا ئالدىرمايۋاتقانلىقىنى، باي تۇرۇقلۇقمۇ مال تەقدىم قىلمايۋاتقانلىقىنى ئويلاپ بۇنىڭغا ھەيران بولدى. ئۇ جۇلاسىنىڭ كۆڭلىدە بۇ ياخشىلىققا قارىتا ئىلھام ۋە قىزغىنلىق قوزغۇتۇش ئۈچۈن كۆرگەنلىرىنى ۋە ئۆزىگە تېخىمۇ بەك تەسىر قىلغان تۆۋەندىكى ۋەقەلىكىنى ئۆزىگە سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى. ئۇ ۋەقە ئۇنداق بولغان ئىدى.

بىرقانچە مۇمىنلەر ئۆزلىرىنىڭمۇ ئۇرۇشقا بېرىش ئۈمىدى بارلىقىنى ئېيتىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يالۋۇرۇپ كەلگەندە،

ئۇلارنىڭ مىنىدىغان ئۇلغى بولمىغانلىقى سەۋەبىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى قايتۇرۇۋەتتى. ئۇلار جىھاد قىلىپ شېھىدلىككە ئېرىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمىگەنلىكىرىدىن قايغۇرۇپ كۆزلىرىدىن ياشلار تۆكۈلگەن ھالدا قايتىشقان ئىدى.

ئۆمەير ئاجايىپ تەسىرلىك بۇ كۆرۈنىشلەرنى ئاز تۇلا بايان قىلا - قىلمايلا جۇلاسىنىڭ ئاغزىدىن ئۆمەير ئاڭلاشنى ئەسلا تەسەۋۋۇر قىلىپ باقمىغان: ئەگەر مۇھەممەد پەيغەمبەرلىكتىن ئىبارەت بۇ داۋاسىدا راستچىل بولسا، بىز ئىشەكتىنمۇ بەتەر كۈنگە قالغىدەكمىز، دېگەن سۆز چىقتى.

ئۆمەير ئۇنىڭ ئاغزىدىن چىققان بۇ سۆزگە ناھايىتى ھەيران قالدى. چۈنكى، ئۇ جۇلاستەك ياشتىكى ئەقلى ھۇشى جايدا بىر ئادەمنىڭ قىلغۇچىسىنى ئىماندىن چىقىرىپ كۇفرى دەۋازىسىغا كىرگۈزۋېتىدىغان بىر سۆزنى قىلىپ قىلىشنى ئەسلا ئويلىمىغان ئىدى.

ياش يىگىت ئۆمەير ئويلىنىشقا باشلىدى. ئۇ سۈكۈت قىلسا، ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى يۇشۇرسا اللە نىڭ پەيغەمبەرلىگە خىيانەت قىلغانلىق بولىدىغانلىقىنى، مۇناپىقلار ھالاك بولۇشنى قەستلەۋاتقان ئىسلام دىنىغا زىيان يېتىدىغانلىقىنى، ناۋادا جۇلاسىنىڭ بۇ سۆزىنى يۇشۇرماي ئاشكارىلەۋەتسە ئۆزىنى كۆز قارچۇغىسىدەك بېقىپ چوڭ قىلىۋاتقان بۇ ئادەمگە نانكورلۇق قىلغانلىق بولىدىغانلىقىنى ئويلىدى. جۇلاس ئۆمەيرنى يېتىملىك ھالىتىدە قوينغا ئېلىپ، يوقسۇللۇق ھالىتىدىن قۇتۇلدۇرۇپ باياشات تۇرمۇشقا ئىگە قىلغان ئىدى. ئۇ قانداق قىلىش ھەققىدە ئۇزاق ئويلىغاندىن كېيىن بىر قارارغا كەلدى - دە ئاخىردا جۇلاسىغا قاراپ: ئى جۇلاس! سەن مەن ئۈچۈن يەر يۈزىدىكى كىشىلەر ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قالسىلا ئەڭ سۈيۈملىكسەن. سەن ماڭا ئەڭ كۆپ ياخشىلىق قىلدىڭ، سەن

مېنىڭ يېقىن كىشىم، سەن شۇنداق بىر سۆزنى قىلىدىڭكى، ناۋادا مەن بۇ سۆزنى ئاشكارلىۋەتسەم، سېنى رەسۋا قىلغان بولىمەن. ئەگەر ئۇنى يوشۇرسام ئامانەتكە خىيانەت قىلغان بولۇپ، ئۆزەمنى ۋە دىنىمنى تۈگەشتۈرۈمەن، شۇڭا، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ سۆزىڭنى ئۇنىڭغا دېيىش نىيىتىگە كەلدىم. سەن بۇنىڭدىن ئالدىن خەۋەر تېپىپ قالغىن، دېدى - دە مەسچىتكە كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا جۇلاسىنىڭ دېگەن سۆزىنى دەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەيرنى يېنىدا ئېلىپ قىلىپ جۇلاسىنى چاقىرىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتى.

جۇلاس كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەرگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئالدىدا ئولتۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى جۇلاس مەن سېنىڭ دېگەنلىكىڭنى ئۆمەيردىن ئاڭلىغان بۇ سۆزگە نېمە دەيسەن؟» دەپ ئۆمەير خەۋەر بەرگەن ھېلىقى سۆزنى ئۇنىڭغا قايتا ئەسكەرتىپ قويدى. جۇلاس: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇ ماڭا بوھتان چاپلاپتۇ، تۆھمەت قىلىپتۇ، مەن بۇ سۆزلەرنىڭ بىر ئېغىزىنىمۇ ئېغىزىمدىن چىقارمىدىم، دېدى. ئەتراپتىكى كىشىلەر كۆزلىرىنى بىردەم ئۆمەيىرگە بىردەم جۇلاسىغا تىكىشكە باشلىدى. ئۇلار زادى كىمنىڭ راست گەپ قىلغانلىقىنى ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن بىلمەكچى بولغاندەك قىلىشاتتى. ئۇلار پىچىرلىشىشقا باشلىدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە دىلىدا مۇناپىقلىقلىرى بار كىشىلەردىن بىرى: ئۇ بالا ۋاپاغا جاپا قىلىدىغان تۈزكۈر بالا ئىكەن، دىسە باشقا مۇسۇلمانلار: بۇ بالا اللە غا بوي سۇنۇش ئەقىدىسىدە چوڭ بولغان بالا ئىكەن، ئۇنىڭ چىرايىدىن راستچىلىقنى بىلىنىپ تۇرۇدۇ، دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەيىرگە قارىدى. ئۇنىڭ يۈزلىرى قىزىرىپ، كۆزلىرىدىن ئاققان ياش مەڭزىلىرىنى بويلاپ ئېقىپ مەيدىسىگە چۈشۈشكە باشلىغان ئىدى. بۇ چاغدا ئۇ: ئىيە، ئەلەيھىسسالام خەۋەر قىلغان بۇ سۆزنىڭ راستلىقىغا بىر پاكىت چۈشۈرسەڭ!... ئىيە، ئەلەيھىسسالام مېنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزگەن خەۋىرىمنىڭ راستلىقىغا پاكىت چۈشۈرسەڭ... دەپ تەكرار – تەكرار ئاللاھقا ئىلتىجا قىلىشقا باشلىدى.

بۇ چاغدا جۇلاس ئورنىدىن تۇرۇپ: ئىيە، ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر! مەن ئۆز سۆزۈمنىڭ راستلىقى ھەققىدە ساڭا قەسەم قىلىپ بېرىمەن! دەپ، ئۆمەيىرنىڭ ساڭا دېگەن سۆزىنى دېمىگەنلىكىنى ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەن! دېدى.

ئۇ قەسەم قىلىپ بولمىغاندا كىشىلەرنىڭ كۆزلىرى، ئۆمەيىرگە تىكىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى جىمجىتلىق باستى. ساھابىلار ۋەھىي چۈشىدىغانلىقىنى جەزىملەشتۈردى ۋە سۈكۈتكە چۆمدى. ئۇلارنىڭ نەزىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا باغلىنىپ قالغان ئىدى.

خۇلاسىنى قورقۇنچ ۋە ئەنسىزلىك باستى، ئۆمەيىرنىڭ چىرايىدا ئۇمىتۋارلىق ۋە تەلپۈنۈش ئالامەتلىرى جىلۋە قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ مۇنۇ ئايىتىنى تىلاۋەت قىلدى: {ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ھېچنەمە دېمىگەنلىكى توغرىسىدا ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىدۇ، ئۇلار ھەقىقەتەن كۈفرى سۆزىنى ئېيتتى} ¹

جۇلاس بۇ ئايەتنى ئاڭلاپ قورققىنىدىن تىترەپ كەتتى، قورقۇنچتىن ئۇنىڭ تىللىرى گەپكە كەلمەي قالدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاراپ: ئىيە، ئەلەيھىسسالام! مەن تەۋبە قىلاي! مەن تەۋبە قىلاي! مەن تەۋبە قىلاي! ئىيە، ئەلەيھىسسالام

(1) سۈرە تەۋبە 74 – ئايەت

پەيغەمبەرى! ئۆمەيىر راست ئېيتتى، مەن يالغانچى بولدۇم، اللھ تەئەبىنىڭ تەۋبەمنىڭ قوبۇل بولۇشىنى تىلەپ بەرسەڭ، ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەر ساڭا جېنىم پىدا بولسۇن! دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەيىرگە قارىدى. خۇشاللىق ياشلىرى ئۇنىڭ ئىمان نۇرىدا نۇرلانغان يۈز - كۆزلىرىنى ھۆل قىلىۋەتكەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇبارەك قولىنى ئۇنىڭ قولىغا سوزۇپ تۇرۇپ: «ئى بالا! بۇ قۇلۇقنىڭ ئاڭلىغان نەرسىگە ۋاپا قىلدى، سەن پەرۋەردىگارىڭغا سەممىي بولدۇڭ» دەپ قۇلىقىنى تۇتۇپ قويدى.

جۇلاس ئىسلامغا قايتا بىر قېتىم قايتتى ۋە ئۇنىڭ ئىسلامى بۇرۇنقىدىن ياخشى بولۇپ كەتتى. ساھابىلار جۇلاسىنىڭ ئۆمەيىرگە قىلغان ياخشىلىقىدىن ئۇنىڭ ھەقىقەتەنمۇ تۈزەلگەنلىكىنى بىلىشتى. ھەر قېتىم ئۆمەيىر تىلغا ئېلىنسا جۇلاس: اللھ مېنىڭ سەۋەبىمدىن ئۆمەيىرگە ياخشى مۇكاپات بەرسۇن. ئۇ مېنى كۇفۇرلىقتىن قۇتقۇزدى. دوزاختىن ئازات قىلدى، دەيتتى.

بۇ تېخى ئۆمەيىرنىڭ ھايات مۇساپىسىدىكى ئەڭ جۇلالىلىق كۆرۈنىشلەر ئەمەس. ئۇنىڭ ھاياتىدىكى بۇنىڭدىنمۇ گۈزەل كۆرۈنىشلەردىن خەۋەر تېپىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ياشلىق دەۋرىدىكى كۆرۈنىشلەر بىلەن ئۇچرىشايلى.

ئۆمەر ئىبنى سەئىد (2)

مەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىغا
ئىشلىتىش ئۈچۈن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا
ئۆمەيردەك كىشىلەرنىڭ بولۇشىنى
ياخشى كۆرىمەن.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب.

بىز ئالدىنقى بەتتە ئۇلۇغ ساھابە ئۆمەير ئىبنى سەئىدنىڭ
ھاياتىدىكى ئاجايىپ جۇلالىق كۆرۈنىشلەر ئۈستۈدە توختالغان
ئىدۇق. ئەمدى بولسا ئوقۇرمەنلىرىمىزگە ئۇنىڭ ياشلىق ھاياتىغا
قەدەم قويغاندىن كېيىن ياراتقان ئاجايىپ كۆرۈنىشلىرى ئۈستۈدە
توختىلىمىز. زىرەك ئوقۇرمەنلىرىمىز ئۇنىڭ كېيىنكى ھاياتىدىكى
كۆرۈنىشلەرنىڭ بۇرۇنقىدىن كۆپ دەرىجىدە گۈزەل ئىكەنلىكىنى
بىلىۋالالايدۇ.

ھۆمىسلىكلەر ئۆز باشلىقلىرىنى قاتتىق سۆكۈدىغان، ئۇلار
ئۈستىدىن كۆپ شىكايەت قىلىدىغان كىشىلەر ئىدى. ئۇلارغا بىرەر
باشلىق كەلسە ئۇلار ئۇنىڭدىن ئەيىپ تاپماي قويمايتتى. ئۇنىڭ
ئىشلىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسىگە مەلۇم قىلىپ، ئۆزلىرىگە
بۇنىڭدىن ياخشىراق بىر باشلىقنى ئالماشتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ
قىلىشاتتى.

ئۆمەر (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپىلىك قىلىۋاتقان
مەزگىلدە ھۆمىسلىقلار قۇسۇر تاپالمىغىدەك، ئەخلاقىدا بىرەر
نۇقسان ئۇچرىمىغىدەك بىر كىشىنى ئۇلارغا باشلىق قىلىپ
ئەۋەتىش نىيىتىگە كەلدى.

ئۇ كىشىلەرنى بىر - بىرلەپ نەزىرىدىن ئۆتكەزگەندىن كېيىن ئۆمەيردىنمۇ لايىقراق بىرەرەنى تاپالمىدى. گەرچە بۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ئۆمەيرىنىڭ يولىدا غازات قىلغۇچى قوشۇنغا قوماندانلىق قىلىپ شام دىيارلىرىدا ئارال دۆلەتلەرنى كېزىپ يۈرۈپ، شەھەرلەرنى ئازات قىلىپ، ئىستىھكام، قورغانلارنى پاچاقلاۋاتقان، قەبىلىلەرنى بوي سۇندۇرۇپ، قەدىمىي يەتكەنلار جايلىرىدا مەسچىتلەرنى بىنا قىلىۋاتقان بولسىمۇ خەلىپە ئۆمەر ئۇنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا ھۇمۇسنىڭ ۋالىيلىقىنى تاپشۇردى ۋە دەرھال يولغا چىقىشقا بويىرىدى. ئۆمەير بۇ بويىرۇققا گەرچە نارازى بولسىمۇ يەنىلا بويىرۇققا بىنائەن يولغا چىقتى. ئەمەلىيەتتە ئۇ ھېچقانداق ئىشنى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشتىن ئارتۇق بىلمەيتتى.

ئۆمەير ھۇمۇسقا بېرىپلا كىشىلەرنى نامازغا يىغىلىشقا چاقىردى. ناماز ئاخىرلاشقاندا خۇتبە سۆزلىدى. ئۇ ئاللاھقا ھەمدۇ سانا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇد سالاملار يوللىغاندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

ئى خالايىقلار! ئىسلام بولسا يىمىرىلمەس قورغان ۋە مۇستەھكەم ئىشىكتۇر. ئىسلام بىر قۇرغان بولسا ھەقىقەت ۋە ئادىللىق ئۇنىڭ ئىشىكىدۇر. ناۋادا قورغان ئۇرىلىپ، ئىشىكلىرى پاچاقلاپ بۇ دىننىڭ ھىمايىسى بۇزۇلىدۇ. ھاكىمىيەت كۈچلۈك بولسا ئىسلام دىنى ساقلىنىپ قالىدۇ، ھاكىمىيەتنىڭ كۈچلۈك بولۇشى ھەرگىزمۇ قامچا بىلەن ئۇرۇش، ياكى قىلىچ بىلەن چېپىش بولماستىن، بەلكى، ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزۈشتە ئادىل بولۇش، ھەقىقەتتە چىڭ تۇرۇش ئارقىلىق بولىدۇ... دېدى. ئۇ ئۆز سۆزىنىڭ ئىجرائىسىنى ئەمەلىيەتتە كۆرسەتمەك ئۈچۈن خىزمىتىگە بېشىچىلا كىرىپ كەتتى.

ئۆمەير ھۇمۇستا بىر يىل تۇردى. بۇ جەرياندا ئۇ خەلىپە ئۆمەرگە بىرەر پارچىمۇ مەكتۇپ يازمىدى. مۇسۇلمانلار غەزىنىسىگە بىر دىنارمۇ ئەۋەتمىدى.

بۇنىڭ بىلەن خەلىپە ئۆمەرنىڭ كۆڭلىدە گۇمان تۇغۇلدى. ئۇ ئۆز قول ئاستىدىكى ۋالىيلارنىڭ ھۇقۇق تۇتقانلىق سەۋەبىدىن چىرىكلىشىپ، ئېزىپ كېتىشىدىن ناھايىتى ئەنسىرەيتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقىلار بۇنداق خاتالىق ئۆتكۈزۈشتىن ساقلىنالمىتتى. ئۇ كاتىبىغا: سەن دەرھال ئۆمەيرگە مېنىڭ نامىمدىن، بۇ مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان تىزدىن بۇ يەرگە يېتىپ كەل! كەلگىچە مۇسۇلمانلاردىن يىغقان خىراجەتنى ئالغاچ كەل، دەپ مەكتۇپ ياز! دەپ بۇيرىدى.

ئۆمەير مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان ئۇزۇق — تۇلۇك خالتىسىنى يۇدۇپ، تاماق يەيدىغان ۋە تاھارەت ئالىدىغان قاچىسىنى ئىلىپ، نەيزىسىنى مۇرىسىگە ئارتقىچە ھۇمۇستىن ئايرىلىپ مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى.

ئۆمەير مەدىنىگە يېتىپ كەلگەندە ئۇنىڭ چىرايلىرى تاتىرىپ، چاچلىرى ئۆسۈپ، ئورۇقلاپ كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ پۈتكۈل ۋۇجىدىدىن ئېغىر سەپەر ھاردۇقى چىقىپ تۇراتتى.

ئۆمەير خەلىپە ئۆمەرنىڭ يېنىغا كىرىپ كەلگەندە ئۆمەرنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرگەن خەلىپە ئۆمەر: ئى ئۆمەير! ساڭا نېمە بولدى؟ دېدى

ئۆمەير: ئى مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ماڭا ھېچ ئىش بولمىدى. تەنلىرىم ساق، تىمەن تۇردۇم، اللە غا شۇكرى، مەن دۇنيانىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كەلدىم، دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئۆمەر ئۇنى مۇسۇلمانلار غەزىنىسىگە مال ئېلىپ كەلگەن

ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ: سەن ئۆزەڭ بىلەن نېمەلەرنى ئېلىپ كەلدىڭ؟ دېدى.

ئۆمەير: مەن مۇشۇ خالتامنى ئېلىپ كەلدىم. بۇ خالتىدا مېنىڭ ئۇزۇق – تۈلكىم، تاماق يەيدىغان ۋە تاھارەت ئالىدىغان، باش كۆزۈمنى، كىيىملىرىمنى يۇيىدىغان قاچام بار، دېدى.

ئۆمەر: سەن پىيادە كەلدىڭمۇ، دەپ سورىدى. ئۆمەير: ھە شۇنداق، ئى مۇمىلەرنىڭ خەلىپىسى!

– سەن ئۇلارنىڭ رەھبىرى بولغاندىن كېيىن ئۇلار ساڭا بىرەر ئۇلاغ بەرمىدىمۇ؟

– ئۇلارمۇ بەرمىدى، مەنمۇ ھەم سورىمىدىم.

– مۇسۇلمانلار غەزىنىسىگە ئېلىپ كەلگەن ماللار قىنى؟

– مەن ھىچنەرسە ئېلىپ كەلمىدىم،

– نېمە ئۈچۈن؟

– چۈنكى، مەن ئۇ يەرگە بارغاندىن كېيىن ھۇمۇستىكىلەردىن ياخشى كىشىلەرنى يىغىپ، ئۇلارغا خىراجەت يىغىش ئىشىنى تاپشۇردۇم. ئۇلار ھەر قېتىم نەرسە – كېرەك يىغىپ كەلسە بۇ نەرسىلەرنى قانداق قىلىش توغرىسىدا ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئاندىن ئۇنى ئېلىپ قىلىپ ھاجەتمەنلەرگە سەرپ قىلىپ بەردىم، دېدى.

ئۆمەر بۇ چاغدا كاتتۇغا: ئۆمەيرنى ھۇمۇسقا ۋالىي قىلىش مەكتۇبىنى قايتىدىن ياز! دېدى. ئۆمەير دەرھال ئۆمەرگە: ھەرگىز ئۇنداق قىلمىغىن! مەن بۇنداق بولۇشنى خالىمايمەن. ھەم ئەمدى ساڭا ۋە سەندىن كېيىن بىرەرسىگىمۇ ئىشلىمەيمەن، دېدى –

دە مەدىنە سىرتىدىكى بىر كەنتتە ئائىلىسى بىلەن تۇرۇشقا ئۆمەردىن ئىجازەت ئالدى.

ئۆمەير ئۆكەنتكە كېتىپ ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۆمەر بۇ دوستىنى بىر سىناپ باقماقچى بولۇپ ئۆزىنىڭ ھارس ئىسىملىك ئادىمىگە: ئى ھارس! سەن ئۆمەيرنىڭ ئۆيىگە مېھمان بولۇپ بار، ئەگەر ئۇنىڭ ئۆيىدە باياشاتچىلىقنى كۆرسەڭ گەپ – سۆز قىلماي قايتىپ كەل! ناۋادا ئۇلارنىڭ جاپادا قالغانلىقىنى كۆرسەڭ بۇنى ئۇنىڭغا بەر! دەپ يۈز دىنار سېلىنغان ھەميانى بېردى.

ھارس ئۆمەير تۇرغان كەنتكە قاراپ يول ئالدى. ئۇ ئۆمەيرنىڭ ئۆيىنى سۈرۈشتۈرۈپ تاپتى. ئۇلار ئۇچراشقاندا ھارس: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم راھمەتۇللا، دېدى. ئۆمەيرمۇ ئۇنىڭ جاۋابىنى قايتۇردى:

- قايەردىن كەلدىڭ؟

- مەدىنىدىن.

- مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

- ياخشى.

- مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى قانداق تۇرۇۋاتىدۇ؟

- ياخشى، ساغلام تۇرۇۋاتىدۇ.

- شەرىئەت جازاسى ئىجرا قىلىنىۋاتامدۇ؟

- شۇنداق، ئىجرا قىلىنىۋاتىدۇ. بىر كىشى زىنا قىلغانلىقى

ئۈچۈن دەررە يەپ ئۆلۈپ كەتتى.

بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەير: ئى اللھ سەن ئۆمەرگە ياردەم بەرگىن! مەن ئۇنىڭ سېنى قاتتىق ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلىمەن، دېدى.

ھارىس ئۆمەيرنىڭ ئۆيىدە ئۈچ كۈن مېھمان بولدى. ئۆمەير ئۇنىڭغا ھەر كۈنى بىر تال ئارپا نېنى بېرەتتى. ئۈچىنچى كۈنى ئۆمەيرنىڭ خوشنىلىرىدىن بىرى ھارىسقا: سەن ئۆمەير ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىنى قىناپ قويدۇڭ، ئۇلارنىڭ ئائىلىسىدە ساڭا بەرگەن ئاشۇ ئارپا نېنىدىن باشقا ھېچنېمە يوق ئىدى. ئاچلىق ۋە قىيىنچىلىقلار ئۇلارنى قىيىندى. ئەگەر مېھمان بولساڭ بىزنىڭ ئۆيىگە بار! دېدى.

بۇ چاغدا ھارىس دىنارلارنى ئۆمەيرگە سۈندى. ئۆمەير: بۇ نېمە؟ دېدى. ھارىس: بۇنى مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ساڭا ئەۋەتتى، دېدى.

بۇنى ئېلىپ كېتىپ قايتۇرۇپ بەر! ئۇنىڭغا سالام دېگىن، ۋە ئۆمەيرگە: بۇ پۇللار ئۆمەيرگە لازىم ئەمەسكەن، دەپ قويغىن، دېدى.

ئۇلارنىڭ سۆھبىتىنى ئاڭلىغان ئۆمەيرنىڭ ئايالى: ئى ئۆمەير! سەن بۇ پۇللارنى ئېلىپ قال، ئەگەر ھاجىتىڭ چۈشسە ئىشلىتەرسەن، لازىم بولمىسا بۇ يەردىمۇ ئىھتىياجلىقلار كۆپقۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ھارىس بۇ پۇللارنى ئۆمەيرگە قويۇپ كەتتى. ئۆمەير بۇ پۇللارنى كىچىك ھەميانلارغا ئۆلەشتۈرۈپ سېلىپ ئىھتىياجلىق كىشىلەرگە تارقىتىپ بولغاندىن كېيىنلا ئاندىن: ئۇھ، دېدى. ئۇ بۇ پۇللارنى تارقىتىشتا ئاساسەن شېھىدلارنىڭ ئائىلە تاۋاباتلىرىنى ئاساس قىلغان ئىدى.

ھارىس مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. ئۆمەر ئۇنىڭدىن: نېمە ئىشلارنى كۆردۈڭ؟ دەپ سورىدى.

- قىيىنچىلىقلارنى، ئى مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى!

- دىنارلارنى ئۇنىڭغا بەردىڭمۇ؟

- ھە ئە .

- ئۆمەير ئۇ پۇللارنى قانداق قىلدى؟

- بىلمەيمەن، بىراق مەن ئۇنىڭ بۇ پۇللاردىن بىرەر دىنارنىمۇ ئۆزىگە ئېلىپ قالدۇ، دەپ ئويلىمايمەن.

ئۆمەر: بۇ مەكتۇبۇم تەككەن ھامان دەرھال بۇ يەرگە كەل! دېگەن مەزمۇندا مەكتۇپ يېزىپ ئۆمەيرگە ئەۋەتتى.

ئۆمەير تېزلا يېتىپ كەلدى. ئۇ كەلگەندە ئۆمەر ئۇنىڭغا سالام بېرىپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ: ئى ئۆمەير! ئۇ دىنارلارنى قانداق بىر تەرەپ قىلدىڭ؟ دەپ سورىدى.

ئۆمەير: سەن ئۇ دىنارلارنى ماڭا بېرىپ بولغاندىن كېيىن يەنە نېمە دەپ سوراپسەن؟

- سېنىڭ ئۇنى قانداق بىر تەرەپ قىلغانلىقىڭنى بىلگىم بار.

مال ۋە پەرزەنت پايدا بېرەلمەيدىغان كۈندە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن قالدۇردۇم. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەر كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ: سېنىڭ ئۆزەڭ ئىھتىياجلىق تۇرۇپمۇ باشقىلارنى ئۆزەڭدىن ئەلا بىلىدىغانلىقىڭغا گۇۋاھلىق بېرىمەن، دېدى. ئاندىن ئۇنىڭغا بىر ۋەسەق ئاشلىق، ئىككى قۇر كىيىم بۇيرۇپ بەردى.

ئۆمەير: ئوزۇق - تۇلۇك كېرەك ئەمەس. مەن ئائىلەمدە ئىككى سا ئارپا قالدۇرۇپ كەلدىم. ئۇ تۈگىگىچە اللە بىزگە رىزق يەتكۈزۈپ بېرىدۇ. لىكىن، بۇ ئىككى قۇر كىيىمنى بالىلىرىمنىڭ ئانىسى ئۈچۈن ئېلىپ قالاي. ئۇنىڭ كىيىملىرى كونا-راپ بەدەنلىرى كۆرۈنىپ قالغىدەك بولۇپ قاپتىكەن، دېدى.

ئارىدىن ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي، ئۆمەير پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشۇش ئۈچۈن بۇ دۇنيادىن سەپەر قىلدى. ئۇ ئاخىرەت يۇرتىغا خاتىرجەم، بۇ دۇنيانىڭ ئەرزىمەس يۈكلىرىدىن ھىچنەمىنى كۆتەرمىگەن ھالدا قەدەملىرى مۇستەھكەم، يەڭگىل يۈرۈپ كەتتى. ئۇ ئۆزى بىلەن پەقەت پەرزكارلىق ۋە تەقۋالىقنىلا ئېلىپ كەتكەن ئىدى.

خەلىپە ئۆمەرگە ئۇنىڭ ۋاپاتى توغرىسىدىكى خەۋەر يېتىپ كەلگەندە ئۇنىڭ ۋۇجىدىنى چەكسىز قايغۇ - مۇسبەت قاپلىدى. ئۇ قايغۇرغان ھالدا: مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىگە قويۇش ئۈچۈن ئۆمەيردەك كىشىلەرنى ئىشلىتىشنى ياخشى كۆرەتتىم، دېدى.

اللھ ئۆمەير ئىبنى سەئىدىتىن رازى بولسۇن! ھەم ئۇنى رازى قىلسۇن! ئۇ كىشىلەر ئۈچۈن تېپىلغۇسىز بىر ئۆلگە، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتىۋىدە يېتىشىپ چىققان ئالاھىدە ئوقۇغۇچى ئىدى.

ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇ

اللھ يولىدا بەرگەن نەرسەڭگىمۇ،
ئائىلەڭ ئۈچۈن ئېلىپ قالغان
نەرسەڭگىمۇ اللھ بەركەت ئاتا
قىلسۇن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇ ئىسلامغا دەسلەپتە كىرگەن
سەككىز كىشىنىڭ ۋە جەننەت بىلەن خوش خەۋەر بىرىلگەن ئۇن
كىشىنىڭ، ئۆمەرنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن خەلىپە تاللاش سايلىمىدا
نامزاتلىققا كۆرسىتىلگەن ئالتە كىشىنىڭ، مەدىنىدە پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا كىشىلەرگە دىننىي ئىشلاردىن پەتۋا
بېرىدىغان بىر قانچە كىشىنىڭ بىرى ئىدى.

ئۇنىڭ ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى ئىسمى ئابدۇ ئەمرى
بولۇپ ئۇ ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
ئۇنى ئابدۇراھمان دەپ چاقىرغان ئىدى. ئۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دارۇل ئەرقەمگە
كىرىشتىن بۇرۇنلا ئىمان كەلتۈرگەن بولۇپ، ئابابەكرى (اللھ
ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئىمان كەلتۈرۈپ ئىككى كۈندىن كېيىنلا
ئىمان كەلتۈرگەن ئىدى.

ئۇ ئاۋۋال مۇسۇلمان بولغانلار ئۇچرىغان بارلىق كۈلپەتلەرنىڭ
ھەممىسىگە يولۇقتى، مۇسۇلمانلار دەسلەپكى ھىجرىتى بولغان
ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغاندا ئۇمۇ بىرگە ماڭدى. مۇسۇلمانلار
مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

مۇھاجىرلار بىلەن ئەنسارىلارنى دوستلاشتۇرۇپ قويغاندا ئابدۇراھماننى سەئىد ئىبنى رەبىئى بىلەن دوستلاشتۇرۇپ قويدى.

سەئىد قېرىندىشى ئابدۇراھمانغا: ئى قېرىندىشىم! مەن مەدىنىكى ماللىرى كۆپ كىشىلەرنىڭ بىرى، مېنىڭ ئىككى بېغىم ۋە ئىككى ئايالىم بار، قايسى بېغىم كۆڭلىگە ياقسا شۇ باغنى ساڭا بېرىمەن، قايسى ئايالىمنى ياقتۇرساڭ شۇنى نىكاھىمدىن چىقىرىپ ئۇنى ساڭا نىكاھلاپ قويماي، دېدى.

ئابدۇراھمان سەئىدكە: اللھ ماللىرىڭ ۋە ئائىلەڭگە بەرىكەت ئاتا قىلسۇن! سەن ماڭا بازارنى كۆرسىتىپ قوي! دېدى. سەئىد ئۇنىڭغا بازارنى كۆرسىتىپ قويدى. ئۇ تىجارەت قىلىپ مالغا ئىگە بولدى ۋە تويۇق ئالالىغىدەك مالغا ئىگە بولۇپ ئۆيلەندى.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدى، ئۇنىڭدا يېڭى توي قىلغان يىگىتلەرنىڭ خۇشبۇيلىغى بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئوھۇي ئابدۇراھمان! دېدى. ئابدۇراھمان ئۆزىنىڭ ئۆيلەنگەنلىكىدىن خەۋەر بەرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئايالىڭغا قانچىلىك تويۇق بەردىڭ؟» دەپ سورىدى. ئابدۇراھمان: نوکچا مىقتارى ئالتۇن بەردىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىرەر قوي سويۇپ بولسىمۇ سويۇپ توي زىياپىتى بەرگىن» دېدى. ئارقىدىن يەنە: «اللھ ماللىرىڭغا بەرىكەت ئاتا قىلسۇن!» دېدى.

ئابدۇراھمان مۇنداق دەيدۇ: مال دۇنيا ماڭا شۇنچىلىك يۈزلەندىكى، ھەتتا بىرەر تاشنى كۆتەرسەملا ئۇنىڭ ئاستىدىن ئالتۇن چىقىپ قالىدىغاندەكلا ئىدى.

بەدىر كۈنى ئۇ قولغا قورال ئېلىپ ھەقىقىي جىھادقا ئاتلاندى. ئۇ جەڭ مەيدانىدا اللھ نىڭ دۈشمىنى ئۆمەر ئىبنى ئوسماننى ئۆلتۈردى. ئوھۇد ئۇرۇشى بولغان كۈنى جەڭ ھەيۋىسىدە

كىشىلەرنىڭ دىللىرىغا قورقۇنۇچ كىرىشكە باشلىغانىدىمۇ، ئۇ قىلچە تەۋرەنمەي باتۇرلۇقچە ئۇرۇش قىلدى. ئۇ جەڭ مەيدانىدىن قايتقاندا ئۇنىڭ بەدىنىنىڭ يىگىرمە قانچە يىرى يارىلانغان بولۇپ، بەزى يارا ئۇرۇنلىرى ھەتتە بارماق كىرىپ كەتكەن چوڭقۇرلۇقتا ئىدى.

ئابدۇراھماننىڭ جېنى بىلەن قىلغان جىھادىغا قارىغاندا مېلى بىلەن قىلغان جىھادى كۆپ ئىدى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر يەرگە ئەۋەتمەك ئۈچۈن قوشۇن تەييارلىماقچى بولۇپ: «مەن مەلۇم بىر جايغا ئەۋەتمەك ئۈچۈن قوشۇن تەييارلىماقچى ئىدىم. ئىئانە قىلىڭلار» دېدى. ئابدۇراھمان ئۆيىگە ئالدىراش بېرىپ كەلدى - دە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا

: ئىي اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ھازىر مەندە تۆت مىڭ دەرھەم بار ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى مىڭىنى اللھ غا قەرز بېرىپ تۇردۇم، ئىككى مىڭىنى ئائىلەمگە قالدۇردۇم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ يولىدا بەرگەن نەرسەڭگىمۇ، ئائىلەڭ ئۈچۈن قالدۇرغان نەرسەڭگىمۇ اللھ بەرىكەت ئاتا قىلسۇن!» دەپ دۇئا قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۇك غازىتىغا چىقىشنى ئىرادە قىلغاندا مالغا بولغان ئىھتىياجى ئادەمگە بولغان ئىھتىياجىدىن كەم ئەمەس ئىدى. رۇم قوشۇنىنىڭ تەييارلىقى پۇختا، سان جەھەتتە كۆپ ئىدى. مۇسۇلمانلار تۇرۇۋاتقان مەيداندا بولسا بۇ يىل قۇرغاقچىلىق يۈز بەرگەن ئىدى. ھەتتا، يوقسۇل مۆمىنلەردىن بىرقانچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزلىرىنى جىھادقا ئېلىۋېلىشنى ئۆتۈنۈپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا كەمچىل بولۇش سەۋەبى بىلەن ئۇلارنىڭ تەلۋىگە ماقۇل بولمىغان ئىدى. ئۇلار يىغلىغان ھالدا قايتىشقان ئىدى.

بۇ كىشىلەر ”يىغلىغۇچىلار“ ئۇرۇشقا تەييارلانغان قوشۇن بولسا ”جاپاكەش قوشۇن“ دەپ ئاتالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنى ئۇرۇش ئۈچۈن ئىئانە قىلىشقا چاقىردى. ساھابىلەر بۇ چاقىرىقنى ئىجرا قىلىشقا ئاتلاندى. ئابدۇراھمان بۇ چاقىرىققا ئاۋاز قوشۇپ، سەدىقە قىلغۇچىلارنىڭ ئەۋۋەلى بولدى. ئۇ ئىككى يۈز ئوقىيە ئالتۇن سەدىقە قىلغان ئىدى. بۇ چاغدا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: مەن ئابدۇراھمان ئائىلىسىگە ھىچنېمە قالدۇرماستىن سەدىقە قىلىۋىتىپ گۇناھكار بولۇپ قالارمىكىن، دەپ ئەنسىرەيمەن، دېدى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئابدۇراھمان! ئائىلەڭگە بىرەر نەرسە قەلدۇردىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ئابدۇراھمان: شۇنداق، ئۇلار ئۈچۈن نەفىقە قىلغان بۇ نەرسىدىنمۇ كۆپرەك ھەم ياخشىراقىنى قالدۇردۇم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قانچىلىك نەرسە قالدۇردۇڭ؟» دېۋىدى، ئابدۇراھمان: اللھ ۋە پەيغەمبەر ۋەدە قىلغان رىزقىنى، ياخشىلىق ۋە ئەجرىنى قالدۇرۇپ قويدۇم، دېدى.

قوشۇن تەبۇكا قاراپ يولغا چىقتى، بۇ سەپەردە اللھ ئابدۇراھمانغا ھىچكىمگە ئاتا قىلمىغان ھۆرمەتلىنىش پۇرسىتى بىلەن ھۆرمەتلىدى. ناماز ۋاقتى كىرىپ قالغان بىر ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا كۆرۈنمىدى. ئابدۇراھمان قوشۇنغا ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بەردى. نامازنىڭ بىرىنچى رەكتى ئاخىرلىشاي دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇغۇچىلارغا قوشۇلۇپ ئابدۇراھماننىڭ كەينىدە ئۇنىڭغا ئىقتىدا قىلىپ ناماز ئوقۇدى. بۇ دۇنيادا پۈتكۈل مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بىرەرسىنىڭ ئىمام بولىشىدىنمۇ ئارتۇق ھۆرمەت ۋە پەزىلەت بارمۇ؟!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇ مۇمىنلەرنىڭ ئانىلىرىدىن ئوبدان خەۋەر ئېلىپ تۇردى. ئۇ

ئۇلارنىڭ ئىھتىياجلىرىدىن چىققاتتى، ئۇلار بىرەر جايدا چىقسا ئۇلار بىلەن بىرگە چىققاتتى. ھەج قىلسا بىرگە ھەج قىلاتتى. ئۇلارنىڭ كاجۇرلىرىغا يېشىل يۇپۇقلارنى يېپىپ. مانا بۇ ئابدۇراھماننىڭ ئارتۇقچىلىرىنىڭ بىرى، شۇنداقلا مۇمىنلەرنىڭ ئانىلىرىنىڭ ئابدۇراھمانغا ئىشەنگەنلىكى بولۇپ، ئابدۇراھمان بولار بىلەن پەخىرلىنىشكە ئەرزىيدىغان ئىش ئىدى.

ئابدۇراھماننىڭ مۇسۇلمانلارغا ۋە مۇمىنلەرنىڭ ئانىلىرىغا بولغان ياخشىلىقى شۇ دەرىجىدە ئىدىكى، ئۇ بىر پارچە زېمىننى 40 مىڭ دىنارغا سېتىپ ئۇنىڭ ھەممىسىنى بەنى زۇھرە⁽¹⁾ مۇسۇلمانلار، مۇجاھىدلارنىڭ يوقسۇللىرىغا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىغا تەقسىم قىلىپ بەردى. ئاشۇ مالدىن ئائىشەگە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئېلىپ كېلىنگەندە ئائىشە: بۇ ماللار كىمدىن؟ دەپ سورىدى. ئۇنىڭغا: ئابدۇراھماندىن، دېيىلگەندە ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەندىن كېيىن سىلەرگە پەقەت سەۋر قىلغۇچىلارلا غەمخورلىق قىلىدۇ» دېگەن ئىدى، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە دىن بەرىكەت تىلەپ قىلغان دۇئاسى ئۇنىڭغا ئۆمۈر بويى بەرىكەت ئېلىپ كەلدى. ھەتتاكى، ئۇ ساھابىلارنىڭ ئىچىدە مال دۇنياسى ئەڭ كۆپ كىشىگە ئايلاندى. ئۇنىڭ تىجارەت دائىرىسى بارغانسېرى كېڭىيىپ، تاپاۋىتى كۆپۈيىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ كارۋانلىرى مەدىنە خەلقى ئىھتىياجلىق بولغان، بۇغداي، ئۇن، ماي، كىيىم - كىچەك، قاچا - قۇچا ۋە خۇشبۇراق نەرسىلەرنى توشۇپ كېلىپ، مەدىنە خەلقىنىڭ ئىھتىياجىدىن ئاشقان مەدىنە ماللىرىنى باشقا جايلارغا توشۇپ كېتەتتى.

(1) بەنى زۇھرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسىنىڭ جەمەتى

بىر كۈنى ئابدۇراھماننىڭ كارۋانلىرى مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. بۇ كارۋان يەتتە يۈز ئۇلاغدىن تەركىپ تاپقان زور بىر كارۋان ئىدى. كارۋانلار مەدىنە خەلقى ئىھتىياجلىق بولغان ئاشلىق ۋە باشقا لازىمەتلىكلەرنى ئېلىپ كەلگەن ئىدى. بۇ كارۋاننىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن مەدىنە ئىچى تەۋرەپ كەتتى. كارۋانلارنىڭ سۈرەن — چوقانلىرى مەدىنە ئىچىنى بىر ئالغان ئىدى. بۇ تەۋرىنىشتىن خەۋەر تاپقان ئائىشە: نېمە ئىش بولدى؟ دەپ سورىدى. ئۇنىڭغا ئابدۇراھماننىڭ يەتتە يۈز تۈگىلىك كارۋىنى يېتىپ كەپتۇ، دېيىلگەندە ئائىشە: اللە ئۇنىڭغا بەرگەن ماللىرىغا بەرىكەت بەرسۇن، ئاخىرەتتە بېرىلىدىغان ساۋابى تېخىمۇ كاتتا، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئابدۇراھمان جەننەتكە ئۆمۈلەپ كىرىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دەيدۇ.

مۇمىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ بۇ سۆزى كارۋاننىڭ تۈگىلىرى چۆكتۈرۈلىشتىن بۇرۇن ئابدۇراھماننىڭ قۇلىقىغا يەتتى. ئۇ بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق خوشال بولغانلىقىدىن ئائىشەنىڭ قېشىغا دەرھال يېتىپ كېلىپ: ئى ئانا سىز بۇ سۆزنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلىغانىدىڭىز؟ دەپ سورىدى.

ئائىشە: شۇنداق، دېدى.

ئابدۇراھمان قاتتىق خوشاللىنىپ: ئەگەر مەن جەننەتكە ئۆرە مېڭىپ كىرەلسەم، مەن سىزنى گۇۋاھ قىلايىكى! مۇشۇ كارۋىننى يۈك — تاقلىرى بىلەن قوشۇپ اللە يولىدا سەدىقە قىلىۋىتىمەن، دېدى.

شۇ كۈندىن كېيىن ئۇ تېخىمۇ كۆپ مال سەدىقە قىلىشقا كىرىشتى. ئۇ ئىلكىدىكى نەرسىلەرنى ئاشكارا ۋە يۇشۇرۇن رەۋىشتە سەدىقە قىلىشقا باشلىدى. ئۇ 40 مىڭ دەرھەم كۈمۈش سەدىقە قىلىپ ئارقىدىن يەنە 40 مىڭ دىنار ئالتۇن سەدىقە قىلدى. اللە

يولىدا جىھاد قىلغۇچىلارغا 500 ئات، 1500 تۇياق ئۇلاغ تەغدەم قىلدى. ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىرىدە نۇرغۇن قۇللىرىنى ئازات قىلىۋەتتى.

ئۇ بەدىر ئۇرۇشىغا قاتناشقان ھەر بىر كىشىگە تۆت يۈز دىنار ئالتۇن سەدىقە قىلدى. بۇلارنىڭ سانى يۈز كىشى ئىدى. مۇمىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ ھەر بىرىگە نۇرغۇن مال ۋەسىيەت قىلدى. ئائىشە ئۇنىڭغا كۆپ ۋاقىتلىرىدا: ئاللاھ ئۇنى سەلسەبىل بۇلاقلىرى بىلەن سۇغارسۇن، دەپ دۇئا قىلاتتى.

ئۇنىڭدىن كېيى مىراسخورلىرىغا ساناقسىز مال، مىڭ تۈگە، يۈز ئات، ئۈچ مىڭ قوي قالدۇردى. تۆت ئايالنىڭ ھەر بىرىگە شەرىئەتتىكى بەلگىلەنگەن ئۆلچىمى بويىچە مېلىنىڭ سەككىزدەن بىرىنى قالدۇردى، قالدۇرۇلغان مال سەكسەن مىڭ ئىدى. ئۇنىڭ مىراسخورلىرىغا قالدۇرۇلغان ئالتۇنلارنى كەكە - پالتا بىلەن پارچىلىغاندىمۇ قوللىرى تالغىدەك ئالتۇن - كۈمۈش قالدۇردى. بۇلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭ مېلىغا قىلغان بەرىكەت تىلەش دۇئاسىنىڭ پەزىلىتىدىن ئىدى.

لىكىن، ئۇنىڭ ھاياتلىقىدا ئېرىشكەن بۇ مال - دۇنيالىرى ئۇنى قىلچە مەغرۇرلاندۇرمىدى. ئۇ خىزمەتكارلىرىنىڭ ئارىسىدا تۇرغاندا كىشىلەر ئۇنى پەرىقلەندۈرەلمەي قالاتتى.

بىر كۈنى ئۇنىڭ خىزمەتكارىدىن بىرى ئۇنىڭغا تائام ئېلىپ كەلدى. ئۇ روزا تۇتۇۋالغان ئىدى. ئۇ ئالدىدىكى تائامغا قاراپ: مۇسئەپ ئىبنى ئۇمەير ئۆلۈپ كەتتى. ئۇ مەندىن ياخشى بەندە ئىدى. بىز ئۇنىڭ جەسىدىنى ئوراش ئۈچۈن تاپقان كىيەنلىكىمىز بىلەن بېشىنى يۆگىسەك پۇتى، پۇتىنى يۆگىسەك بېشى ئوچۇق قالغان ئىدى، ئاللاھ بىزگە دۇنيانى كەڭرى قىلىپ بىزنى مالغا ئىگە قىلدى. مەن ساۋابىمىزنىڭ پەقەت مۇشۇ دۇنيادىلا بېرىلىپ

قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن. ئۇ بۇلارنى دەپ ئىسە دەپ يىغلاپ كەتتى.

ئۇنىڭغا تۈمەننىڭ خۇش مۇبارەك بولسۇنكى! ئۇ راستچىل، ئىشەنچلىك، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقى بىلەن خوش خەۋەر بەرگەن بەندە ئىدى.

ئۇنىڭ جىنازىسىنى باشتىن ئاخىرغىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس كۈتۈردى. ئىككى نۇرنىڭ ئىگىسى ئوسمان ئىبنى ئەۋفان ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى. مۇمىنلەرنىڭ تۇتىنچى خەلىپىسى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ ئۇنىڭ ئۈچۈن تەزىيە سۆزى سۆزلەپ، مۇنداق دېدى: سەن دۇنيانىڭ پاك ۋاقتىنى تېپىۋالدىڭ، ئۇنىڭ قالايماقان بولۇشىدىن بۇرۇنلا كېتىپ قالدىڭ... اللھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن!

جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ

«مەن جەئفەرنى جەننەتتە
كۆردۈم، ئۇنىڭ قانغا مىلەنگەن
ئىككى قاننى بارىكەن،
پۇتلىرىمۇ قانغا مىلىنىپ
كېتىپتۇ»

ھەدىس شەرىپ.

ئابدۇ ماناف جەمەتدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا
ئوخشايدىغان بەش كىشى بار بولۇپ، كۆزى ئاجىز كىشىلەر
ئالدىراپ پەرىقلەندۈرەلمەيتتى. ئەلۋەتتە ئوقۇرمەنلىرىمىز بۇ بەش
كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلگىسى كېلىدىغاندۇ. بىز ئوقۇرمەنلىرىمىزگە
بۇ بەش كىشىنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتەيلى. ئۇلارنىڭ بىرى ئەبۇ
سوفيان ئىبنى ھارىس ئىبنى ئابدۇلمۇتەلىپ بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ھەم ئېمىلىدەش قېرىندىشى.

ئىككىنچىسى، قۇسەم ئىبنى ئابباس ئىبنى ئابدۇلمۇتەلىپ
بولۇپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى.

ئۈچىنچىسى، سائىب ئىبنى ئوبەيدە ئىبنى ئابدۇيەزىد
ئىبنى ھاشىم، ئۇ ئىمام شافىئىنىڭ چوڭ دادىسى، اللھ ئۇنىڭدىن
رازى بولسۇن!

تۆتىنچىسى، ھەسەن ئىبنى ئەلى بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى، ئۇ بەش كىشىنىڭ ئىچىدە پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامغا ھەمدىن بەك ئوخشايدىغىنى.

بەشىنچىسى، جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ بولۇپ، ئۇ مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئەلى ئىبنى تالىپنىڭ قېرىندىشى.

بىز بۇ قۇرلاردىن كېيىن ماقالىمىزنىڭ باش قەھرىمان بولغان جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ھايات پائالىيەتلىرى بىلەن تونۇشۇشنى باشلايلى.

ئەبۇ تالىپ قۇرەيشلىكلەر ئىچىدە يۈز ئابىرۇيۇق، يۇقىرى مەرتىۋىلىك كىشى بولغىنىغا قارىماي، تۇرمۇشى ناچار، جانسانلىق كىشى ئىدى. قۇرەيشكە چۈشكەن قۇرغاقچىلىق ئاپىتى ئۇنىڭ ئەھۋالىنى تېخىمۇ بەك ناچارلاشتۇرۇۋەتكەن ئىدى. زىرائەتلەر قورۇپ كەتكەنلىكتىن ئۇلار چىرىپ كەتكەن سۆڭەكلەرنى يېيىشكە مەجبۇر بولغان ئىدى. شۇ مەزگىلدە ھاشىم جەمەتىدىكىلەرنىڭ ئىچىدە مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ ۋە تاغىسى ئابباسلارنىڭ تۇرمۇشى ئەڭ ياخشى تۇرمۇش ھېساپلىناتتى. بىر كۈنى مۇھەممەد تاغىسى ئابباسقا: ئى تاغا! قېرىندىشىڭ ئەبۇ تالىپنىڭ جان سانى كۆپ، ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ئۇنىڭ ئائىلىسىگىمۇ باشقىلارغا يەتكەن قەھەتچىلىك يەتتى. بىز بېرىپ بالىلىرىدىن بىرەرنى بولسىمۇ ئۆز ئۈستىمىزگە ئالايلى، مەن بىر ئوغلىنى ئالاي، سەن بىرىنى ئال! بىز ئۇلارغا ۋاقىتتىنچە ئاتىدارچىلىق قىلايلى، دېدى.

ئابباس: سەن ھەقىقەتەن بىر ياخشى ئىشقا چاقىرىدىڭ، دېگىنىچە ئۇنىڭ بىلەن يۈرۈپ كەتتى. ئۇلار ئەبۇ تالىپنىڭ ئۆيىگە كېلىپ مەقسەتلىرىنى بايان قىلدى. ئەبۇ تالىپ ئۇلارغا: سىلەر ماڭا ئەقىيلىنى قالدۇرۇپ قالغانلىرىدىن خالىغىنىنى ئېلىڭلار، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەلىنى مۇھەممەد، جەئفەرنى ئابباس ئېلىپ كەتتى.

ئەلى تاكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەھىيسى كەلگەنگە قەدەر ئۇنىڭ ئۆيىدە تۇردى. پەيغەمبەرلىك كەلگەندىن كېيىن ئىمان كەلتۈرگەن تۇنجى ياش ئەلى بولدى. جەننەتمۇ تاغىسى بىلەن بىرگە تۇرغان ئىدى. ئۇمۇ دەسلەپ ئىمان ئېيتقۇچىلاردىن بولۇپ ئۇنىڭ بىلەن ئايالى ئەسما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دارۇل ئەرقەمگە كىرىشتىن ئاۋاللا ئابابەكرىنىڭ سەۋەبى بىلەن ئىمان ئېيتقان ئىدى.

ئىمان ئېيتقانلىق سەۋەبى بىلەن ھاشىمىيلىك بۇ يىگىت ۋە ئۇنىڭ ياش ئايالى باشقا ئىمان ئېيتقان مۇسۇلمانلار ئۇچرىغان ئەزىيەت، كۈلپەتلەرنىڭ ھەممىسىگە ئۇچرىدى. ئۇلار بېشىلىرىغا كەلگەن بۇ قاتتىق ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلدى. چۈنكى، ئۇلار جەننەتكە بارىدىغان يولنىڭ تىكەن، چاتقاللار بىلەن قورشالغانلىقىنى ياخشى چۈشەنگەن بەندىلەردىن ئىدى.

ئۇلار اللە نىڭ بۇيرىقىنى بويىچە ئىش كۆرىشىگە، ئىسلامنىڭ تەلىۋى بويىچە ياشىشىغا، اللە غا ئىبادەت قىلىپ ياشىشىغا، ئىماننىڭ لەزىتىنى تېتىشىغا دىن دۈشمەنلىرى بولغان قۇرەيش مۇشرىكلىرى ئېغىر دەرىجىدە توسالغۇ بولۇپ، ئۇلارنى ھەر جەھەتتىن تەقىپ قىلىپ تۇرۇدىغان كۈزەتچىلەرنى بېكىتىشكەن ئىدى. دەل مۇشۇنداق ئەھۋالدا ئۇلار ئەر - ئايال ئىككىسى باشقا مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە دىنلىرىنى قوغداش ئۈچۈن ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشقا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن روخسەت ئالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ پاك نىيەتلىك ياخشى ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارىمىز اللە دېگەندىن باشقا گۇناھى يوق تۇرۇپ، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئانا ماكانلىرىنى تاشلاپ كېتىشكە مەجبۇر بولۇشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ناھايىتى ھار كەلدى. لىكىن، ئۇ چاغلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدا ئۇلارنى قوغداپ قالغىدەك كۈچ يوق ئىدى.

تۇنجى ھىجرەت قىلغۇچى مۇسۇلمانلار گۇرۇھى ھەبەشىستانغا قاراپ يولغا چىققاندا جەئفەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئىدى. ئۇلار ئۇ يەرگە بېرىپ پادىشاھنىڭ ھىمايىسىدە ئۇ يەرگە ماكانلاشتى. ئۇلار ئىسلامغا كەلتۈرگەندىن كېيىن تۇنجى خاتىرجەملىكنى بۇ يەردىن تاپتى ۋە خاتىرجەم ئىبادەت قىلىشنىڭ ھۇزۇرىدىن بەھىرلەندى.

لىكىن، قۇرەيشلەر ئۇلارنىڭ ھەبەشىستان پادىشاھىنىڭ ھىمايىسىدە ياخشى تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ ياكى ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش، ياكى ئۇلارنى مەككىدىن ئىبارەت بۇ چوڭ تۈرمىگە قايتۇرۇپ كېلىش سۈيىقەستىنى پىلانلاشقا باشلىدى. بۇنىڭغا دائىر ۋەقەلىكلەرنى بۇنىڭ شاھىدى بولغان ئايال ساھابە ھەم مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى ئۆمۈ سەلەمەنىڭ بايانىدىن ئاڭلايلى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

بىز ھەبەشىستانغا چۈشكەنمىزدە ياخشى خوشىنلارغا ئۇچرىدۇق، دىنىمىزدىن خاتىرجەم بولدۇق. ھىچقانداق بىر ئەزىيەتكە ئۇچرىمىغان ھالدا رەببىمىزگە ئىبادەت قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشتۇق. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان قۇرەيش مۇشرىكلىرى بىزنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئۆز ئىچىلىرىدىكى پاراسەتلىك ۋە كۈچلۈك سانالغان ئىككى كىشىنى نۇرغۇن سوۋغا سالاملار بىلەن ھەبەشىستان پادىشاھى نەجاشىنىڭ يېنىغا يولغا سايىتۇ. بۇ ئىككى كىشىنىڭ بىرى ئەمىر ئىبنى ئاس يەنە بىرى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبىي رەبئە ئىدى. قۇرەيشلەر ئۇلارنى نەجاشى بىلەن ئۇچرىشىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلارغا بىر بۆلۈك سوۋغات بېرىپ، ئۇلارنىڭ نەجاشىنىڭ ئالدىدا ئۆزلىرىگە يانتاياق بولىشىنى قولغا كەلتۈرۈشكە بويسۇندى.

ئۇلار ھەبەشىستانغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ئالدىن پىلانلىغان پىلان بويۇچە پادىشاھنىڭ ئېسىكچىلىرى بىلەن

ئۇچرۇشۇپ، ئۇلارغا سوۋغىلارنى بەردى. ئۇلاردىن سوۋغا قوبۇل قىلمىغان بىرەرمۇ قالمدى. بۇ ئىككىسى ئۇلارغا: سىلەرنىڭ زېمىنىڭلارغا بىزنىڭ ئەقىلىسىز ياشلىرىمىزدىن بىر ئۇچۇم كىشىلەر ئورۇنلىشىپتۇ، ئۇلار ئاتا-بوۋىسىنىڭ دىنىدىن چىققىپ، خەلىقنى پارچىلىغان كىشىلەردۇر. ئەتە بىز سىلەرنىڭ پادىشاھىڭلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇلار توغرىسىدا پادىشاھىڭلارغا گەپ قىلساق، سىلەر پادىشاھىڭلارنىڭ ئۇ كىشىلەردىن دىن ھەققىدە بىرنەرسە سورىماستىنلا ئۇلارنى بىزگە تاپشۇرۇپ بېرىشى ئۈچۈن بىزگە پايدىلىق گەپ قىلىپ قويساڭلار، ئۇلارنىڭ خەلقىنىڭ كاتتىلىرى ئۇلار ئىتتىقات قىلغان نەرسىنىڭ نېمە ئېكەنلىكىنى ئوبدان بىلىدۇ، دېگەندە ئىپىسكوپلار: ماقۇل، دېيىشتى. بۇ چاغدا بۇ ئىككىسىگە نىسپەتەن پادىشاھنىڭ بىزنى چاقىرتىپ، سۆزىمىزنى ئاڭلاپ قىلىشىدىن يامان تۈيلىدىغان ئىش يوق ئىدى.

ئەتىسى ئۇ ئىككىسى نەجاشىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ ئېلىپ كەلگەن سوۋغىلىرىنى تەقدىم قىلدى، ئاندىن نەجاشىغا: ئى پادىشاھ! سىزنىڭ مەملىكىتىڭىزگە بىزنىڭ بىر ئۇچۇم ئەقىلىسىز ياشلىرىمىز كەپتۇ. ئۇلار سىلەرمۇ، بىزمۇ بىلمەيدىغان بىر دىننى ئېلىپ كەلدى. بىزنىڭ دىنىمىزنى تاشلىدى، ھەم سىلەرنىڭ دىنىڭلارغىمۇ كىرمىدى. ئۇلارنىڭ دادىسى، تاغلىرى، ئۇلارنىڭ ئۇرۇغ-تۇغقانلىرىدىن بولغان كىشىلەر بىزنى ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلىشكە سىزنىڭ ھۇزۇرىڭىزغا ئەۋەتتى. ئۇلارنىڭ قىلغان بۇزۇق ئىشلىرىنى بۇ مۆتىۋەرلەر ئوبدان بىلىدۇ، دېگەندە نەجاشى ئىپىسكوپلىرىغا قارىدى.

ئىپىسكوپلار بىردەك: ئۇ ئىككىسى راست ئېيتىدۇ، ئى پادىشاھ! ئۇلارنىڭ ئەھۋاللىرى بۇلارغا ئايدىڭ، شۇڭا ئۇلارنى قايتۇرۇپتەيلى، دېيىشتى. پادىشاھ قاتتىق غەزەپلىنىپ: ياق! مەن

ئۇلارنى چاقىرتىپ كېلىپ ئەھۋالنى ئۇلارنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلىمىغىچە ھەرگىز ئۇلارنى قايتۇرۇۋەتمەيمەن، دېدى.

نەجاشى بىز بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن بىزگە ئادەم ئەۋەتپتۇ. بىز پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىشتىن ئىلگىرى بىرىەرگە يىغىلىپ: پادىشاھ چوقۇم بىزنىڭ دىنىمىزدىن سورايدۇ. بىز ئىمان كەلتۈرگەن ئىشلارنى ئۇلارغا ئاشكارا خەۋەردار قىلايلى، جەننەت ئىبنى ئەبۇ تالىپ بىزگە ۋاكالىتەن سۆز قىلسۇن، قالغانلىرىمىز سۆز قىلمايلى، دەپ كېلىشىۋالدۇق.

بىز نەجاشىنىڭ ئالدىغا باردۇق، ئۇ ئوردىغا ئېسىكلىرىنىمۇ چاقىرغان ئىكەن. ئۇلار ئۇچىلىرىغا يېشىل تونلىرىنى، باشلىرىغا قالىپاقلارنى كىيىشىپ، پادىشاھنىڭ تەختىنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئالدىدا كىتاپلىرىنى ئېچىپ قويغان ھالدا ئولتۇرۇشقان ئىدى. بىز يەنە ھېلىقى ئىككىيلەنمۇ بۇ يەردە كۆردۇق. بىز جايلىرىمىزغا جايلىشىپ بولغاندا پادىشاھ بىزدىن:

سىلەر ئۆزەڭلەرنى ئاتىغان، ئۇنىڭ ئۈچۈن خەلقىڭلارنىڭ دىنىدىن ئايرىلغان، بىزنىڭ ياكى باشقا بىر مىللەتنىڭمۇ دىنىغا تەۋە بولمىغان بۇ قانداق دىن؟ دېدى. جەننەت ئالدىغا چىققىپ: ئى پادىشاھ! بىز بۇرۇن جاھىلىيەت ئىلكىدە ياشايتتۇق، بۇتلارغا ئىبادەت قىلاتتۇق، ئۇلۇك ھاياتلارنىڭ گۆشىنى يەيتتۇق، سىلە - رەھىمنى ئۈزۈپ قوياتتۇق، خوشنىلارغا يامانلىق قىلاتتۇق، كۈچلۈكلىرىمىز ئاجىزلىرىمىزنى بوزەك قىلاتتى. بىز مۇشۇنداق بۇزۇق ئىشلارنى قىلىپ يۈرۈۋەردۇق. اللە بىزنىڭ ئىچىمىزدىن بىز ھەممىمىز ئۇنىڭ نەسەبىنى، ئۆزىنىڭ راسچىل ۋە ۋاپادار ئىكەنلىكىنى، پاك دىل ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان بىر كىشىنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى.

ئۇ بىزنى ئاللاھقا ئىشىنىشكە، ئۇنى بار ۋە بىر دەپ بىلىشكە، ئۇنىڭدىن باشقا نەرسىنى ئۇنىڭغا شىرك قىلماسلىققا، ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئىتىقاد قىلىپ كىلىۋاتقان بۇت، تاشلارغا ئىبادەت قىلىشنى تاشلاشقا، راست سۆزلەشكە، ئامانەتنى ئادا قىلىشقا، سىلەرھەم قىلىشقا، خوشنىلارغا ياخشىلىق قىلىشقا، ھارام ئىشلاردىن قول ئۇزۇشكە، قان تۆكمەسلىككە، بۇزۇق ئىشلاردىن، يالغان گۇۋاھلىق بېرىشتىن، يىتمىنىڭ مېلىنى يېيىشتىن، ئىپپەتلىك ئاياللارغا بۆھتان چاپلاشتىن يىراق بولۇشقا چاقىرىدۇ.

شۇنداقلا يەنە، يالغۇز ئاللاھ غىلا ئىبادەت قىلىشقا، شىرك ئەمەللەردىن يىراق بولۇشقا، ناماز ئوقۇشقا، زىكات بېرىشكە، روزا تۇتۇشقا بۇيرىدى. بىز ئۇنى قوبۇل قىلدۇق. ھەم ئۇنىڭغا ئەگىشىپ بىزگە ھالال قىلغانى قىلدۇق، ھارام قىلغاندىن چەكلەندۇق.

ئى پادىشاھ! بىزنىڭ كىشىلىرىمىز بىزگە دۈشمەنلىك قىلىپ، بىزنى دىنىمىزدىن قايتۇرۇپ، بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشقا مەجبۇرلاپ بىزگە قاتتىق ئەزىيەتلەرنى سالدى. بىز بۇنداق زۇلۇم ۋە دىنىمىزغا توسالغۇ بولۇۋاتقان ۋاقىتتا سېنىڭ مەملىكىتىڭگە كەلدۇق. سېنى باشقىلاردىن ئەلا بىلىپ بۇ يەرنى تاللاپ، سېنىڭ ھامىيلىقىڭنى پاناھ تارتىپ، دىيارىڭغا كېلىشنى خالىدۇق. بىز ئەمدى سەن تەرەپتىن زۇلۇمغا ئۇچرىماسلىقىنى ئۈمۈت قىلىمىز، دېدى.

پادىشاھ: سەندە ئاللاھ تەن پەيغەمبەرگە كەلگەن بىرەر نەرسىنىڭ دەلىلى بارمۇ؟ دەپ سورىدى. جەئفەر: بار، دېدى - دە نەجاشىغا ئاللاھنىڭ يەھيا ئەلەيھىسسالامدىن خەۋەر بەرگەن: {كان، ھا، يا، يىن، پا بۇ، پەرۋەردىگارنىڭ بەندىسى زەكەرىياغا قىلغان مەرھەمەتنىڭ بايانىدۇر. ئۇ ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارغا پەس ئاۋازدا مۇناجات قىلدى. ئۇ ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! مەن ھەقىقەتەن كۈچ - قۇۋۋىتىمدىن كەتتىم، چېچىم ئاقاردى. پەرۋەردىگارم! ساڭا

دۇئا قىلىپ ئۈمىدسىز بولۇپ قالغىنىم يوق⁽¹⁾ دېگەن ئايەتلەرنى ئوقۇپ بەردى. بۇنى ئاڭلىغان نەجاشى يىغلاپ، ئاققان ياشلىرى ساقاللىرىنى ھۆل قىلىۋەتتى. اللە نىڭ ئايىتىنى ئاڭلىغان ئىپسىكولارمۇ يىغلاپ، ئاققان ياشلىرى ئالدىلىرىدىكى كىتاپلىرىنى ھۆل قىلىۋەتتى.

نەجاشى: سىلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكلار ئېلىپ كەلگەن نەرسە بىلەن ئىسا ئېلىپ كەلگەن نەرسىنىڭ نۇر مەنبەسى بىر، دېدى. ئاندىن ھېلىقى ئىككىيلەنگە: سىلەر قايتىڭلار! اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى! مەن بۇلارنى ھەرگىز قايتۇرۇپ بەرمەيمەن، دېدى.

بىز سورۇندىن قايتۇشتۇق، بىز ئوردىدىن چىقىۋاتقاندا ئەمرى بىزگە تەھدىد سېلىپ، ھەمراھىغا: اللە بىلەن قەسەمكى، ئەتە مەن پادىشاھنىڭ يېنىغا كېلىپ، تاكى ئۇنىڭ كۆڭلىنى بۇلارغا قارىتا غەزەپ ۋە يامانلىق بىلەن تولدۇرۇۋەتكىدەك دەرىجىدە بۇلارنى يامانلاپ بېرىمەن، پادىشاھنى بۇلارنىڭ يىلتىزىنى قۇرۇتۇشقا كۈشكۈرتىمەن، دېدى. ھەمراھى ئۇنىڭغا: ئى ئەمرى! ئۇنداق قىلما، گەرچە ئۇلار بىز بىلەن قارشىلاشقان بولسىمۇ، يەنىلا بىزنىڭ ئۇرۇق-تۇغقانلىرىمىز ئەمەسمۇ؟ دېدى. ئەمرى ئاچقىلىنىپ: قوپە بۇ سۆزىڭنى، اللە بىلەن قەسەمكى! مەن پادىشاھقا: ئۇلار ئىسا ئىبنى مەريەمنى بەندە دەپ قارايدۇ... دەيمەن، دېدى.

ئەتىسى ئەمرى ۋە ئۇنىڭ ھەمراھى پادىشاھقا: ئى پادىشاھ! سەن ھىمايە قىلىۋاتقان ئۇ كىشىلەر ئىسا ھەقىدە قەبىر بىر سۆزنى دەيدۇ، ئۇلارغا ئادەم ئەۋەتىپ ئۇلارنىڭ ئىسا ھەقىدە نېمە دەيدىغانلىقىنى سورىغىن! دەپتۇ. بىز بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقاندا بۇندىن بۇرۇن پاتىمغان بىر غەمگە پاتتۇق. بىز بىر

(1) سۈرە مەريەم 1-4 - ئايەتلەر

بىرىمىزگە: پادىشاھ ئىسا توغرىسىدا سوراپ قالسا نېمە دېسەك بولار؟ دېيىشتۇق، ئاخىردا: اللھ بىلەن قەسەمكى، اللھ نىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە دەيلى، ھەرقانداق ئىشتا پەيغەمبەرنىڭ بويىرۇقىدىن چىقىپ كەتمەيلى، شۇ سەۋەپلىك نېمە بولساق مەيلى، دېگەن پىكىرگە كەلدۇق - دە يەنە جەننەتنى بىزگە ۋاكالىتەن سۆزلەشكە بىرلىككە كېلىشتۇق.

بىز نەجاشىنىڭ ھۇزۇرىغا چاقىرتىلغاندا ئىپسكوپلارنىڭ بۇرۇنقىدەك ئولتۇرۇشقانلىقىنى كۆردۇق، سورۇندا يەنە ئۇ ئىككەيلەنمۇ بار ئىكەن.

نەجاشى بىزدىن: سىلەر ئىسا توغرىسىدا نېمە دەيسىلەر؟ دەپ سورىدى.

- پەيغەمبەر ئېلىپ كەلگەننى دەيمىز.

- پەيغەمبەرلىكلەر نېمە دەيدۇ؟

ئۇ، ئىسانى اللھ نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى، اللھ نىڭ روھى، شۇنداقلا، توي قىلمىغان قىز مەريەمگە تاشلىغان سۆزى، دەيدۇ.

بۇ چاغدا نەجاشى قولىنى يەرگە ئۇرۇپ: توغرا! ئىسامۇ سىلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكلەر دېگەندەك دېگەن، دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ئىپسكوپلار دېماقلىرىنى قېقىشىپ كېتىشتى. نەجاشى ئۇلارنىڭ دېماق قېقىشلىرىغا پەرۋا قىلماستىن بىزگە: سىلەر قايتىڭلار، سىلەر ئەمىنلىككە ئېرىشكۈچىلەر سىلەر، سىلەرنى بوزەك قىلغانلار زىيان تارتىدۇ. سىلەرگە قارشى چىققان ئادەملەر جازالىنىدۇ. مەن سىلەرنىڭ بىرەرلىكلەرنىڭ زىيان تارتىشى بەدىلىگە ماڭا ئالتۇندىن بىر تاغ بولۇشنى ياقىتۇرمايمەن، دېدى. ئاندىن خىزمەتكارلىرىغا: بۇ ئىككى ئادەمنىڭ سوۋغاتلىرىنى

قايتۇرۇپ بېرىڭلار، مېنىڭ ئۇنىڭغا ھاجىتىم يوق، دېدى. ئۇمۇ سەلىمە يەنە مۇنداق دېدى: بىز ئۇ ئىككىسىنىڭ ئوردىدىن ھەيۋىتى يەرگە ئۇرۇلغان، خارلانغانلىقتىن سالپايغان ھالدا چىققانلىقىنى كۆردۇق. بىز شۇندىن كېيىن نەجاشىنىڭ ھىمايىسىدە ئېسىل خوشىنلار بىلەن بىلەن بىرگە تۇردۇق.

نەجاشىنىڭ ھىمايىسىدە جەئفەر ھەبەشىستاندا خاتىرجەم ھالدا 10 يىل تۇردى. ھىجرىيىنىڭ يەتتىنچى يىلى ئۇلار باشقا بىرقانچە مۇسۇلمانلار بىلەن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. بۇ ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيىبەرنى فەتىھ قىلىپ قايتىپ كەلگەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەئفەر بىلەن كۆرۈشكەندە قاتتىق خوشال بولدى ۋە: مەن ھازىر خەيىبەرنىڭ فەتىھ قىلىنغانلىقىمۇ ياكى جەئفەرنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىگىمۇ قايسىسىغا بەكرەك خوش بولغانلىقىمنى بىلەلمىدىم، دەپ كەتكەن ئىدى. مۇسۇلمانلارنىڭ بولۇپمۇ كەمبەغەل مۇسۇلمانلارنىڭ خوشاللىقى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خوشاللىقىدىن قېلىشمايتتى.

جەئفەر ئاجىزلارغا ناھايىتى ئېتىۋار بېرىپ، ئۇلاردىن ھەرقانداق ياخشىلىقنى ئايىمايتتى. شۇڭا ئۇنىڭغا مىسكىنلەرنىڭ ئاتىسى دېگەن ئات سىڭىپ قالغان ئىدى. ئەبۇ ھۇرەيرە بۇ توغرىسىدا توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىزگە بولۇپمۇ مىسكىنلەرگە نىسپەتەن كىشىلەرنىڭ ياخشىسى جەئفەر ئىدى. ئۇ بىزنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ تاماق بېرەتتى. ئەگەر ئوزۇقى تۈگەپ قالغان بولسا بىزگە ماي قاچىلايدىغان كىچىك تولىمنى بېرەتتى. بىز ئۇنى يېرىپ ئىچىگە چاپلىشىپ قالغانلىرىنى يالايتۇق.

جەئفەر مەدىنىدە ئۇزاق ياشىمىدى. ھىجرىيەنىڭ سەككىزىنچى يىلىنىڭ بېشىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شام دىيارىدىكى رۇملۇقلارغا قارشى قوشۇن توپلىدى ۋە قوشۇنغا زەيىد

ئىبنى ھارىسنى باشلىق قىلىپ: «ئەگەر جەڭدە زەيد شېھىد بولسا جەڭدە باشلىق بولسۇن! جەڭدەرمۇ شېھىد بولسا ئابدۇللاھ ئىبنى راۋاھە باشلىق بولسۇن، ئۇمۇ شېھىد بولسا مۇسۇلمانلار ئۆزلىرى ئىچىدىن بىرىنى باشلىق قىلىپ سايلىسۇن» دېدى.

مۇسۇلمانلار قوشۇنى ئاتلىنىپ مۇئەتتەگە يېتىپ كەلگەندە رۇملۇقلارنىڭ يۈزىنىڭ كىشىلىك قوشۇن تەييارلىغانلىقىنى، ئۇلارغا يەنە لەخمى، جۇزام، جۇزائە ۋە باشقا قەبىلىلەردىن تەركىپ تاپقان يۈزىنىڭ ئەرەپ خىرىستىئانلىرىنىڭ ئۇلارغا ياردەم بېرىدىغانلىق خەۋىرى كەلدى. مۇسۇلمان قوشۇنىنىڭ سانى بولسا ئارانلا 3000 ئىدى.

ئىككى تەرەپ ئۇچراشقاندا زەيد شېھىد بولدى. بۇنى كۆرگەن جەڭدە دەرھال ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ زەيدنىڭ ئېتىنىڭ تۇت پۇتىنى چېپىپ تاشلىدى. چۈنكى، بۇنىڭ ئېتى نەسىلىك، ئېسىل ئاتلاردىن بولۇپ، دۈشمەنلەرنىڭ پايدىلىنىپ كېتىش ئىھتىمالى بار ئىدى. ئاندىن بايراقنى كۆتۈرۈپ شېئىر ئوقۇغان ھالدا دۈشمەن سېپىنى يېرىپ ئالغا ئىلگىرلەپ كەتتى.

جەننەتكە يېقىنلاپ بارغاندا كىشى،
نەقەدەر شېرىن - ھە ئۇنىڭ لەزىتىتى.
سۇغۇق ۋە ئېسىل ئۇنىڭ شەرىپىتى،
روملۇقلار پەقەتلا روملۇق ئۇ تۈگەشتى.
كاپىردۇر ئۇ، يىراقتۇر بىزدىن نەسەبى،
لازىم ماڭا جەڭلەردە تۆككەك قېنىنى.

ئۇ شۇ تەرىزدە چېپىش بىلەن ئىلگىرلەپ كېتىۋاتقاندا ئۇنىڭ ئوڭ قولى كېسىلدى. ئۇ دەرھال بايراقنى سول قولىغا ئالدى. ئۇزۇن ئۆتمەي سول قولى كېسىلدى. ئۇ بايراقنى كۆكرىكى بىلەن تىرەپ ئىككى بېلىكى بىلەن قاماللىۋالدى. بىر ئازدىن كېيىن يەنە بىر زەربە

بىلەن ئۇنىڭ بەدىنى ئىككى پارچە قىلىندى. ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئۇنىڭ قولىدىن بايراقنى ئېلىپ باتۇرلارچە ئۇرۇشتى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇمۇ ئاۋال كەتكەن ئىككى دوستىغا قوشۇلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئۈچ قومانداننىڭ قازا قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ ناھايىتى قايغۇردى. ئۇ جەئفەرنىڭ ئائىلىسىگە باردى. جەئفەرنىڭ ئايالى ئەسما بۇ چاغدا بالىلىرىنى يۇيۇندۇرۇپ، پاكىزە كىيىندۈرۈپ خۇشبۇي نەرسىلەرنى ئىشلىتىپ ئۇلارنى ياساپ قويغان، ئۆزىمۇ تەييارلىنىپ، تاماققا خېمىر يۇغۇرۇپ قويغان ئىدى.

ئەسما مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىمىزگە كەلگەندە ئۇنىڭ چىرايىدىن غەم قايغۇ ئالامىتى بىلىنىپ تۇراتتى. كۆڭلىمدە بىر ئەنسىزچىلىك پەيدا بولدى. لېكىن، بىرەر كۆڭۈلسىز خەۋەر ئاڭلاپ قالماي دەپ ئېرىم توغرىسىدا گەپ سوراشنى خالىمىدىم. ئۇ ماڭا سالام قىلغاندىن كېيىن: سىز ماڭا جەئفەرنىڭ بالىلىرىنى چاقىرىپ بېرىڭ! دېدى. مەن بالىلىرىمنى چاقىردىم. بالىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ بېرىشتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېقىن تۇرۇش ئۈچۈن بىر – بىرى بىلەن سىغداشقىلى تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى باغرىغا بېسىپ پۇراشقا باشلىدى، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياشلار سىرغىپ چۈشۈۋاتتى. مەن دەرھال ناھايىتى جىددى تەلەپۈزدە: ئىيە، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئاتا – ئانا ساڭا پىدا بولسۇن، زادى نېمە ئۈچۈن يىغلايسىن؟ دېدىم ۋە: جەئفەر ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىغا بىرەر مۇسبەت يېتتۈرمىدۇ؟ دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق ئۇلار بۈگۈن شېھىد قىلىنىپتۇ» دېدى.

ئانىسىنىڭ ئىسە دەپ يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بالىلارنىڭ چىرايىدىكى خۇشاللىقلار ئاللىقاچان غايىپ بولدى ۋە تۇرغان ئۇرۇنلىرىدا تۇرۇپلا قېلىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆز ياشلىرىنى سۈرتكەچ ئارقىغا يېنىپ كېتىۋېتىپ: «ئى اللھ سەن جەننەتنىڭ بالىلىرىغا ياخشى ئىزباسار قىلىپ بەرگەن، ئى اللھ جەننەتنىڭ بالىلىرىغا ياخشى ئىزباسار قىلىپ بەرگەن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەنە مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندى: «مەن جەننەتنى جەننەتتە كۆردۈم، ئۇنىڭ قانغا مىلىنىپ كەتكەن ئىككى قانتى بار ئىكەن، ئۇنىڭ پۇتلىرىمۇ قان بىلەن بويۇلۇپ كېتىپتۇ.»

ئەبۇ سۇفیان ئىبنى ھارس

«ئەبۇ سۇفیان جەننەت
يىگىتلىرىنىڭ كاتتىسى»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇ سۇفیان ئارىسىدىكى
مۇناسىۋەت باشقىلاردا كەم ئۇچرايدىغان ئالاھىدە مۇناسىۋەت
ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇ سۇفیان تەڭ تەڭ
دىمەتلىك بولۇپ، ئۇلار بىر ئائىلىدە چوڭ بولغان. ئۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى تاغىسى بولغان ھارسنىڭ
ئوغلى بولۇپ، ھارس بولسا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسى
ئابدۇللاھنىڭ ئاتا - ئانا بىر قېرىندېشى ئىدى. ھەمدە يەنە ئەبۇ
سۇفیان بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېمىلداش بولۇپ
بەختلىك ئىنىكئانا بولغان ھەلىمە ئۇ ئىككىسىنى تەڭ ئېمىتكەن
ئىدى. ئەبۇ سۇفیان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا
پەيغەمبەرلىك كېلىشتىن بۇرۇنقى بىللە ئويناپ چوڭ بولغان
دوستى ئىدى. ئۇ يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشايدىغان
كىشىلەرنىڭ بىرى ئىدى.

ئۇلار ئوتۇرسىدىكى بۇ مۇستەھكەم ھەم كەم ئۇچرايدىغان
يېقىنلىق مۇناسىۋىتىنى كۆرگەن ياكى ئاڭلىغان ھەرقانداق بىر ئادەم
چوقۇم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەھىسى
كەلگەندە ئەبۇ سۇفیان ئۇنى تەستىقلاغۇچىلارنىڭ ئەڭ
ئەۋۋىلىدىن بولۇشى مۇمكىن، دەپ ئويلىسا كېرەك. بىراق،
ئەمەلىيەت دەل بۇنىڭ ئەكسىچە بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلىك دەۋرىنى ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئۇرۇغ – تۇغقانلىرىدىن باشلاشقا بويرۇلغاندا، ھەم شۇ بويۇچە ئىش ئېلىپ بېرىۋاتقاندا، ئەبۇ سۇفياننىڭ قەلبىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتا ھەسەت ئۆتلىرى لاۋۇلداپ، ئۇلار ئارىسىدىكى دوستلۇق، دۈشمەنلىككە، ئۆز – ئارا ياردەمدە بولۇش ۋە قېرىنداشلىق يەتكۈزۈش بولسا قارشىلىشىشقا، يۈز ئۆرۈشكە ئۆزگەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرۋەردىگارنىڭ بويرۇقىنى يەتكۈزۈشكە باشلىغان مەزگىللەر دەل ئەبۇ سۇفياننىڭ قۇرەيشلەر ئىچىدە يۈز ئابرويى بار بولغان، چەۋاندازى ھەم شائىرلىرىدىن بولۇپ قالغان مەزگىللىرى ئىدى. ئۇ قورالنى ۋە تىلنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشلىرىغا قارشى تۇرۇشقا، چاقىرغانلىرىغا توسقۇنلىق قىلىشقا ئىشلىتىشكە باشلىدى. قىسقىسى ئۇ پۈتۈن قابىلىيەت ۋە ئىقتىدارىنى مۇسۇلمانلارغا، ئىسلام دىنىغا زىيان سېلىشقا قاراتقان ئىدى. قۇرەيش قەبىلىسىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىتا پىلانلانغان ھەرقانداق بىر سۇيىقەستتە، مۇسۇلمانلارغا يەتكۈزۈلگەن ھەر بىر ئەزىيەتتە ئۇنىڭ چوڭ تۆھپىسى، قوشقان ھەسسسى بار ئىدى. ئۇ شىئېردىن ئىبارەت ئىقتىدارىنىڭ شەيتان تىلىدىن پايدىلىپ، تىلنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەسخىرە قىلىشقا، ئۇنىڭ ھەققىدە لاۋزا، تېتىقسىز سۆزلەرنى قىلىشقا قويۇۋەتكەن ئىدى.

ئەبۇ سۇفياننىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ساقلىغان ئاداۋىتى ھەتتا يىگىرمە يىلغا يېقىن داۋام قىلدى. بۇ جەرياندا ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن زىيان سالىدىغان، دۈشمەنلىك قىلىدىغان ھارقانداق بىر پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويمىدى. ئۇ بۇ قىلمىشلىرى بىلەن چوڭ گۇناھلارنى ئۆتكۈزدى.

مەككە ئىشخال قىلىنىشتىن ئازراقلا ئىلگىرى ئۇنىڭغا ئىسلامغا كىرىشتىن ئىبارەت بۇ بۈيۈك نېمەت پۈتۈلدى. ئۇنىڭ ئىسلام كەلتۈرۈشىدە تارىخ كىتاپلىرىدا داستان بولغۇدەك بىر تەسىرلىك جەريان بولغان ئىدى. بۇنى ئەڭ ياخشىسى ئەبۇ سۇفیاننىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلايلى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئىسلام كۈچۈپپ ھەتتا مەككىنى ئىشخال قىلىش ئۈچۈن مۇھەممەدنىڭ مەككىگە كېلىدىغانلىق خەۋىرى ماڭا يەتكەندە بېشىمغا غەم تېغى يېقىلدى. زېمىن ماڭا تار تۇيۇلۇپ، نەگە بېرىپ، نەدە تۇرۇشىمنى بىلمىدىم. شۇ ھالدا ئۆز — ئۆزەمگە: قايرەلەرگىمۇ بارارمەن، كىملەر بىلەن دوستلۇشۇپ، كىملەر بىلەن ياشارمەن؟ دەپ كەتتىم. مەن ئايالىم ۋە بالىلىرىمغا: سىلەر مەككىدىن چىقىش تەييارلىقىنى قىلىڭلار، مۇھەممەد كېلىشكە ئاز قالدى، ناۋادا ئۇلار مېنى تۇتۇۋالسا شەكسىز ئۆلتۈرىلمەن، دېدىم.

ئۇلار ماڭا: ئەرەپ مىللىتى ۋە باشقىلارنىڭ مۇھەممەدكە بويسۇنغانلىقىنى، ئۇنى ھىمايە قىلغانلىقىنى كۆرمەيۋاتامسەن؟! سەن تېخىچە ئۇنىڭ بىلەن قارشىلىشىپ يۈرۈۋېرەمسەن؟ سەن ئەسلىدە ئۇنىڭ دىنىنى كۈچەيتىدىغان، ياردەم بېرىدىغانلارنىڭ ئەۋۋىلى بولۇشنىڭ كېرەك ئىدى، دېيىشتى. قىسقىسى ئۇلار مېنى مۇھەممەدنىڭ دىنىغا قىزىقتۇردى. بۇنىڭ بىلەن ھەتتاكى اللە مېنىڭ دىلىمنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتتى. مەن شۇچاغنىڭ ئۆزىدىلا خىزمەتچىم مەزكۇرغا بىر ئات ۋە بىر تۆگە تەييارلاشقا بويرۇدۇم ۋە ئوغلۇم جەئفەرنى ئېلىپ مۇھەممەد بار يەرنى نىشانلاپ يولغا چىقتىم. مەن ئۇنىڭ مەككە بىلەن مەدىنە ئارىلىقىدىكى ”ئەبۇ“ دېگەن يەردە ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

ئوغلۇم بىلەن ئىككىمىز بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەندە بىرەر سىنىڭ مېنى تونۇپ قېلىپ مەن مۇھەممەد بىلەن ئۇچرۇشۇپ ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈرۈشتىن بۇرۇن مېنى

ئۆلتۈرۈۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ يۈزۈمنى يۆگىۋالدىم. ئۇنىڭ قوشۇنى بولسا مەككە تەرەپكە قاراپ ئىلگىرلاۋاتقان بولغاچقا مەن ئۆزۈمنى ئۇلار بىلەن دۇقۇرۇشۇپ قېلىشتىن قاجۇرۇپ ماڭدىم.

دەل شۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەپ ئىچىدە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم - دە دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ يۈزۈمنى ئاچتىم. ئۇ مېنى تونۇپلا باشقا ياققا قارىۋالدى. مەن شۇ ياققا ئۆتۈم. ئۇ يەنە باشقا ياققا قارىۋالدى. بۇنداق قىلىش بىرقانچە قېتىم تەكرارلاندى.

مەن بۇ يەرگە كەلگىچە مېنىڭ ئىسلام كەلتۈرمەكچى بولغانلىقىمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرى چوقۇم سۈيىندۇ، دەپ ئويلىغان ئىدىم. لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەندىن يۈز ئۆرگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ھەممىسى مەندىن يۈز ئۆردى. ئابەكرى ماڭا ئۇچرىغان ئىدى ئۇمۇ قاتتىق يۈز ئۆرۈپ قارىمىدى. مەن ئامالسىز، بوينۇمنى قىسقان ھالدا ئۆمەرگە قارىدىم. ئۇ ماڭا ئابابەكرىدىن ئۆتتە قاتتىق يۈز ئۆردى. ھەتتا ئۇنىڭ كۈشكۈرتىشى بىلەن بىر ئەنسارى: ئى! اللە نىڭ دۈشمىنى! سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىگە زىيان سالغان ئىدىڭ، سېنىڭ ئەسكىلىكىڭنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ... دېگىنىچە ئاۋازىنى قويۇپ بېرىپ ماڭا تىل - ئاھانەت ياغدۇرۇۋەتتى. باشقىلار بولسا ماڭا غەزەپلىك ھۇمۇيىشاتتى. ماڭا قىلىنغان بۇ ھاقەرەتلەردىن خوشاللىنىۋاتاتتى.

مەن تاغام ئاباسنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا يالۋۇرۇپ: ئى تاغا! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تۇغقان، ھەم قەۋمىم ئىچىدىكى مەرتىۋىلىك كىشى بولغانلىقىم ئۈچۈن مېنىڭ ئىسلام كەلتۈرمەكچى بولغانلىقىم چوقۇم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى خوشال قىلىدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدىم. بولۇۋاتقان بۇ ئىشلارنى سەنمۇ كۆرۈۋاتىسەن، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەن توغرىلىق گەپ قىلغان

بولساڭ، دېدىم. تاغام ماڭا: الله بىلەن قەسەمكى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەندىن يۈز ئۆزىگەن ھازىرقىدەك ئەھۋالدا مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سەن توغرىلۇق ھېچنېمە دېيەلمەيمەن، لېكىن، كېيىن پۇرسەت تېپىپ دەپ باقارمەن، مەن ئۇنى ناھايتى ھۆرمەت قىلىمەن ھەم ئۇنىڭدىن ئەيىبنەمەن، دېدى.

- ئۇنداقتا مېنى كىمگە ھاۋالە قىلىسەن؟

- ئەھۋال يۇقىرىدا دېگىنىمدەك، بۇندىن باشقا بىرنېمە دېيەلمەيمەن.

مەن قاتتىق غەمگە پاتتىم. بىر ئازدىن كېيىن تاغامنىڭ ئوغلى ئەلىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئەھۋالمنى ئېيتتىم. ئۇمۇ تاغامدەكلا سۆزنى قىلدى. مەن تاغام ئابباسنىڭ يېنىغا قايتا بېرىپ: سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆڭلىنى مەن ئۈچۈن يۇمشىتىشقا قادىر بولالامساڭمۇ، مېنى تىلاۋاتقان كىشىنى تىلاشتىن توختاتساڭ، دېدىم. تاغام مەندىن ئۇ كىشىنىڭ سۈپىتىنى سورىدى. مەن مۇنداق - مۇنداق شەكىلدىكى ئادەمكەن، دەپ سۈپەتلەپ بەردىم. تاغام: بۇ ئەنساۋى نوئمان ئىكەن، دېدى - دە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا: ئى نوئمان! ئەبۇ سۇفیان بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ۋە مېنىڭ قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۈگۈن ئۇنىڭدىن ئاچىغلىغان بولسىمۇ، يەنە بىر كۈنلەر كېلىپ ئۇنىڭدىن رازى بولۇپ قالار، ئۇنى تىللىمىساڭ، دېدى. ئۇ شۇندىلا مېنى تىلاشتىن توختىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام "جەئفە" دېگەن جايغا چۈشكۈن قىلغاندا مەن ئۇنىڭ چېدىرىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇردۇم، ئوغلۇم جەئفە يېنىمدا ئۆرە تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر قېتىم

ئىشىگىدىن چىققىپ مېنى كۆرگەن ھامانلا يۈزىنى مەندىن ئۆرۈۋاللاتتى. لىكىن، مەن ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشتىن ئۈمۈتسىزلەنمىدىم. ئۇ قانداقلا بىر جايغا چۈشكۈن قىلسا مەن ئۇنىڭ ئىشىگى ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئوغلۇمنى يېنىمدا ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويدۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بۇرۇنقىدەك مەندىن يۈز ئۆرۈۋەردى. بۇ ئىشلار بىر مەزگىلگىچە داۋام قىلىپ بۇ ئىشلار ماڭا ھەر كەلگەندە ئايالىمغا: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھامان بىر كۈنى مەندىن رازى بولىدۇ. ناۋادە رازى بولماي قالسا ئوغلۇمنى ئېلىپ ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلىق دەردىدە ئۆلۈپ كەتكەنگە قەدەر بېشىم قايغان تەرەپلەرگە كېتىمەن، دېدىم. بۇ گېپىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېتىپتۇ. ئۇ ماڭا ئىچى ئاغرىتىپتۇ. ئۇ چىدىرىدىن چىققاندا مەندىن يۈزىنى ئۆرمىي، ئىللىقىنە قاراپ قويدى. ھەتتا مەن ئۇنى كۈلۈمسىرەمدىكىن دەپ ئويلىغان ئىدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە كەلگەندە مەنمۇ بىرگە كەلدىم. ئۇ مەسچىتكە كىرمەكچى بولسا مەن يۈگۈرۈپ ئۇنىڭ ئالدىدا كېرەتتىم. مەيلى قانداقلا ئەھۋالدا ئۇنىڭدىن ئايرىلماسلىققا تىرىشتىم.

ھۈنەين كۈنىدە ئەرەپلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى بۇندىن بۇرۇن بولۇپ باقمىغان دەرىجىدە توپلاندى. ئۇلار بۇ قېتىمقى ئۇرۇش ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنى پۈتۈنلەي يوق قىلىۋېتىشنى مەقسەت قىلىشقان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن بىرگە ئۇلارغا قارشى ئۇرۇشقا چىقتى. مەنمۇ چىقتىم. مەن مۇشرىكلارنىڭ زور قوشۇنىنى كۆرگىنىمدە: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى! مەن بۇ قېتىمقى جەڭدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى تۇرۇپ قىلغان پۈتۈن گۇناھلىرىمنى يۇيىدىغان ئىشنى قىلىمەن. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام مېنىڭ قىلغانلىرىمدىن، ئۆزىمۇ رازى بولىدىغان ھەم
اللھ نىمۇ رازى قىلىدىغان ئىشلارنى كۆرىدۇ، دېدىم.

ئۇرۇش بولۇپ قارشى تەرەپنىڭ ھۇجۇمى كۈچەيگىلى
تۇرغاندا مەغلۇبىيەتكە يۈزلەنگەننى كۆرگەن مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنى تاشلاپ كېتىپ بىزگە ھەقىقىي مەغلۇبىيەتنىڭ
يۈزلىنىشىگە سەۋەبچى بولۇشقا تاسلا قالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇش مەيدانىنىڭ ئوتۇرسىدا
ئۆزىنىڭ كۆلرەڭ خىچىرىنىڭ ئۈستۈدە خۇددى مەزمۇت ئولتۇرۇپ،
ئۆزىنى ۋە ئەتراپىدىكىلەرنى قوغدىغان ھالدا خۇددى تاغدەك
ھەيۋەتلىك قامەت بىلەن قىلىچى ئارقىلىق
قاتتىق جەڭ قىلىۋاتاتتى.

مەن بۇ چاغدا ئېتىمدىن سەكرەپ چۈشۈپ، قىلىچىمنىڭ
غىلاپىنى سۈندۈرۈۋەتتىم، اللھ مېنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
ئالدىدا ئۆلۈشكە ئاتلانغانلىقىمغا گۇۋاھ ئىدى. بۇ چاغدا تاغام
ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىچىرىنىڭ چۆلۈرىنى
تۇتقان ھالدا ئىدى. مەن كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
خىچىرىنىڭ سول تەرەپتىكى ئۈزەڭگىسىنى تۇتقان، ئوڭ قولۇم
بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداپ قاتتىق جەڭ قىلىشقا
چۈشۈپ كەتتىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدا قاتتىق ئۇرۇش
قىلىۋاتقان مېنى تونىيالىماي تاغام ئابباستىن: «بۇ كىم» دەپ
سورىدى. تاغام: ئۇ سېنىڭ قېرىندىشىڭ، يەنى تاغاڭنىڭ ئوغلى
ئەبۇ سۇفيان، سەن ئۇنىڭدىن رازى بولساڭ، دېدى. پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام: «رازى بولدۇم اللھ ئۇنىڭ ماڭا قىلغان پۈتۈن
گۇناھلىرىنى كەچۈرسۇن،» دېدى.

بۇنى ئاڭلاپ خوشاللىقتىن بېشىم ئاسمانغا يەتتى. مەن
سۈيۈنگىنىمدىن ئۇنىڭ ئۈزەڭگىدىكى پۇتلىرىنى سۈيۈپ كەتتىم. ئۇ

مېنى ئۇرۇشنى داۋام قىلىشقا ئۈندىدى. شۇئان مېنىڭ جەڭ قىلىشقا بولغان ئىشتىياقم تېخىمۇ ئارتتى. مەن مۇشرىكلار تەرەپكە يولۋاس كەبى ئېتىلدىم، باشقا مۇسۇلمانلارمۇ ماڭا ئەگەشتى. ھەتتا بىز ئۇلارنى بىر بەرسەخ مىقتارى يىراقلىقچە قوغلاپ، ترە - پىرەڭ قىلىۋەتتۇق.

ئەبۇ سۇفيان ھۈنەين كۈنىدىن باشلاپ ھەقىقىي رازىلىقىغا ئېرىشكەنلىكىدىن ئىبارەت نېمەتنى خۇرسەن بولۇپ ۋە ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇشتەك شەرەپتىن بەختكە ئېرىشىپ ياشاشقا باشلىدى. لىكىن، ئۇ ئۆزىنىڭ بۇرۇن قىلغانلىرىدىن خىجالەت بولغانلىقتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تىكىلىپ قارىيالمىتتى.

ئۇ ئىسلام كەلتۈرمەي ئۆتكۈزۋەتكەن كۈنلىرى ئۈچۈن قاتتىق ئەپسۇسلىنىپ، كېچىلىرىنى قۇرئان تىلاۋەت قىلىش بىلەن ئۆتكۈزۈشكە، قۇرئان ئەھكاملىرىنى ئۈگىنىشكە ئاتىدى. ۋەز - نەسىھەتلەرنى قوبۇل قىلدى. دۇنيانىڭ ھۇزۇر ھالاۋەتلىرىدىن قول ئۈزۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بارلىقنى بېغىشلىدى. ھەتتا. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ئۇنىڭ مەسچىتكە كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئائىشەگە (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) : «سىز ئۇ كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلەمسىز» دەپ سورايدۇ. ئائىشە: بىلمەيمەن، ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى! دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ كىشى مېنىڭ تاغامنىڭ ئوغلى ئەبۇ سۇفيان، قاراڭ! ئۇ مەسچىتكە كىرىدىغانلارنىڭ ئەۋۋەلى، شۇنداقلا مەسچىتتىن چىقىدىغانلارنىڭ ئاخىرقىسى، ئۇ يەردىن ئۈستۈن قارمايدۇ» دەيدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ دۇنيا بىلەن خوشلاشقاندا ئەبۇ سۇفيان خۇددى ئانا پەرزەنتىگە قايغۇرغاندىنمۇ بەك قايغۇردى، مەشۇقدىن ئايرىلغان ئاشىقتىن بەكرەك ئېچىنىپ يىغلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان قاتتىق سېغىنىش، قىيالماسلىق ھەسرەتلىرىنى مەرسىيە قىلىپ ئوقۇدى.

ئۆمەرئىبنى خەتتاب (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپىلىك قىلىۋاتقان مەزگىلەردە ئۇ ئۆزىگە ئۆلۈم ئەلچىسىنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقىنى سەزگەندەك ئۆز قولى بىلەن ئۆز يەرلىكىنى كۆلدى. ئارىدىن ئۈچ - تۆت كۈن ئۆتۈپلا ئەجەل ئەلچىسى ئۇنىڭ جېنىنى ئالغىلى كەلدى. ئۆلۈش ئالدىدا ئۇ ئايالى ۋە بالىلىرىغا: ماڭا قايغۇرماڭلار، مەن ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندىن بېرى پەقەت گۇناھ ئىش قىلىپ باقمىدىم، دېدى. ئۇنىڭ روھى پاك ھالەتتە كەتتى.

ئۇنىڭ ۋاپاتى مۇسۇلمانلارغا ناھايتى ئېغىر كەلدى. ئۆمەر ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈردى. ئۇنىڭ ۋاپاتى ئىسلام ئۈچۈن بىر يوقۇتۇش ئىدى. اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!

سەئىد ئىبنى ۋەققاس

«ئى سەئىد! ئاتقن، ئاتا -
ئانام ساڭا پىدا بولۇپ
كەتسۇن!»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوھۇد كۈنىدە سەئىدنى ئوق
ئېتىشقا رىغبەتلەندۈرۈپ قىلغان سۆزى.

اللھ دىن اللھ دەرگاھىدىن قوغلانغان شەيتاننىڭ شەرىدىن
پاناھ تىلەيمەن! ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللھ نىڭ ئىسمى
بىلەن باشلايمەن!

{ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق.
ئانىسى ئۇنى (قورسىقىدا) ئۈستى - ئۈستىگە ئاجىزلىق بىلەن
كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!)
ماڭا ۋە ئاتا - ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ
دەرگاھىمدۇر. ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان
نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت
قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن (يەنى
دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماڭا
تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ
دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشڭلارنى ئېيتىپ
بېرىمەن}{⁽¹⁾

⁽¹⁾ سۈرە لوقمان 14 - 15 - ئايەتلەر.

بۇ ئايەتنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ھەققىدە مۇنداق بىر ۋەقەلىك بار. بۇنىڭ نەتىجىسى مەغلۇبىيەت ئەمەس، غەلىبىگە، شىرىكلىككە ئەمەس بەلكى تەۋھىدكە دالالەت قىلىدۇ.

ھېكايىمىزنىڭ باش قەھرىمانى، سەئىد ئىبنى ۋەققاس مەككىدىكى ئېسىل نەسەبلىك ئائىلىدىن كېلىپ چىققان ياشلاردىن بىرىدۇر.

مەككىدە پەيغەمبەرلىك نۇرى چاقناشقا باشلىغان دەسلەپكى ۋاقىتلاردا سەئىد تېخى كىچىك بولۇپ، ئۇ ئاتا-ئانىسىغا كۆيۈمچان، بولۇپمۇ ئانىسىغا بەكمۇ ئامراق بىر ئۆسمۈر ئىدى. گەرچە ئۇ ئەمدىلا 17 ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان بولسىمۇ لىكىن، ئۇنىڭ ئەقلى ئۆتكۈرلىكىدە، ھېكمەتلىكلىكىدە چوڭلاردىن قېلىشمايتتى. ئۇ ئۆز تەڭتۇشلىرىدەك ئورۇنسز ئويۇن-تاماشىغا بېرىلمەي، ۋاقىتنى ئوق ياساش، ياچاقنى ياخشىلاش، ئوق ئېتىشىنى مەشىق قىلىشتەك ئاقىلانە ئىشلارغا سەرپ قىلىش بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ئۇ خۇددى ئۆزىنى چوڭ ئىشلارغا تەييارلىنىۋاتقان دەك ھېس قىلاتتى.

ئۇ يەنە كۆڭلىدە ئۆز قەۋملىرى ياشاۋاتقان ناتوغرا ئەقىدىدىكى ھاياتتىن قۇتۇلدۇرىدىغان بىرنىڭ ئوتۇرغا چىققىشىنى كۈتۈۋاتقان دەك بىر تەقازالىق تويغۇسىدا بىئارام ياشايتتى.

مانا مۇشۇ مەزگىلدە اللە پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى توغرا ياشاش يولىغا باشلايدىغان رەھمىتى بولغان، ئازغۇن، خاتا ئەقىدىدىكى ئىنسانلارنى قۇتۇلدۇرۇدىغان، مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئەۋەتتى. بۇ خاسىيەت ئىگىسى پەرۋەردىگارى اللە نىڭ سۆزلىرىنى ئىنسانلارغا يەتكۈزەتتى.

سەئىد ھېچ كىچىكمەستىن بۇ ئىلاھى چاقىرىققا ئاۋاز قوشتى. ئۇ ئىسلام كەلتۈرگەنلەرنىڭ ئاۋالقلىرىدىن بولدى. ئۇ كۆپ ھاللاردا بۇنىڭدىن پەخىرلىنىپ: پەيغەمبەرلىك ۋەھىيىسىنىڭ دەسلەپكى دەۋىتى باشلىنىپ يەتتە كۈندىن كېيىن ئىمان كەلتۈردۈم. دېمەك، مەن ئىمان كەلتۈرگەنلەرنىڭ ئاۋالقلىرىدىن بولدۇم، دەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىدنىڭ ئىسلامغا كىرگەنلىكىدىن خوشال بولدى. چۈنكى، سەئىد دە يېڭى چىققان ئايدا تولۇن ئاي بولىدىغانلىق بىشارىتى بولغاندەك پات ئارىدا ھەقىقىي ئەركەكلەردىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىدىغان ئالامەتلەر بار ئىدى. شۇنداق، يەنە مەككە ياشلىرىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىپ ئەگەشتۈرىدىغان، سۆزىگە كىرگۈزۈشكە سەۋەپ بولىدىغان، ئىسىل نەسەپ، يۇقىرى مەرتىۋە بار ئىدى.

ئۇنىڭدىن باشقا پەيغەمبەرگە يېقىن تۇرۇدىغانلىق تەرىپىدىنمۇ ئىمتىيازغا ئىگە بولۇپ، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانا تەرەپ جەمەتى بولغان بەنى زۇھرا جەمەتىدىن بولغان تاغىسى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ تاغىسى بىلەن پەخىرلىنەتتى.

بىر رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن ئولتۇرغاندا سەئىدنىڭ كىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئولتۇرغانلارغا قاراپ: «بۇ مېنىڭ تاغام، قېنى كىمنىڭ مۇشۇنداق تاغىسى بولسا كۆرسۈتىپ باقسۇن!» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

سەئىدنىڭ ئىسلامدا تۇرۇشى ئاسانغا چۈشمىدى. ئىسلام بۇ ياشنى قاتتىق سىناقلارغا دۇچار قىلدى. سىناقنىڭ بۇ قاتتىقلىقىغا ھەتتا ئايەت نازىل بولۇشقا سەۋەپ بولىدىغان دەرىجىگە يەتتى. بۇ

ئاجايىپ كەچۈرمىشىنى سۆزلەپ بېرىشكە سەئىدىنىڭ ئۆزىنى تەكلىپ قىلايلى .

مەن ئىسلامنى قوبۇل قىلىشتىن ئۈچ كۈن بۇرۇن مەن مۇنداق بىر چۈش كۆردۈم، چۈشۈمدە مەن قاتمۇ – قات قاراڭغۇلۇق ئىچىگە چۆكۈپ كېتىۋاتقانلىقىمنى، بۇ قاراڭغۇلۇق ئىچىدە تەمتىرەپ يۈرگىنىمدە بىر ئاينىڭ نۇر چاچقانلىقىنى كۆردۈم. مەن ئۇ ئايغا ئەگەشتىم ۋە ئالدىمدا بىر قانچە كىشىنىڭ شۇ ئايغا مەندىن ئىلگىرى ئەگىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇلار زەيىد ئىبنى ھارىس، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئەبۇ بەكرى سىدىق ئىكەن. مەن ئۇلاردىن: سىلەر قاچاندىن بېرى بۇ يەردە تۇرۇۋاتىسىلەر؟ دەپ سورىسام. ئۇلار: بىر ئاز ئىلگىرى، دەپ جاۋاب بېرىشتى.

تاڭ ئاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يوشۇرۇنچە ئىسلامغا دەۋەت قىلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ قالدىم. مەن اللە نىڭ ياخشىلىقىنى ئىرادە قىلىپ بۇ سەۋەپ بىلەن مېنى قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا چىقىرىشىنى خالىغانلىقىنى چۈشۈنۈپ يەتتىم – دە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە چاپتىم. مەن ئۇنىڭ بىەن جىياد جىلغىسىدا ئۇچراشتىم. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىر نامىزى ئوقۇۋاتقان ئىكەن. ئۇ نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندا مەن ئىمان ئىيتىم. چۈشۈمدە كۆرگەن ھۇلىقى بىرنەچچە يىلەن مەندىن بۇرۇن ئىمان ئېيتقان ئىكەن.

ئانام مىنىڭ ئىسلامغا كىرگىنىمنى ئاڭلاپ تەتۈرلىكى تۇتتى. ئەمەلىيەتتە مەن ناھايتىمۇ بەك كۆيۈنىدىغان ۋە ئۇنى ئىنتايىن بەك ياخشى كۆرۈدىغان بالىسى ئىدىم. ئۇ: ئى سەئىد! ئەسلى دىنىڭدىن يېنىپ قوبۇل قىلغان ئۇ زادى قانداق دىن؟ اللە بىەن قەسەمكى! سەن بۇ يېڭى دىننى تاشلا. بولمىسا مەن يىمەي، ئىچمەي ئۆلۈپ كېتىمەن... ئۇ چاغدا سەن مەن ئۈچۈن

ئېچىنىپ يۈرىكىڭ پارە — پارە بولىدۇ. بۇ ئىش سەۋەبىدىن كىشىلەر سېنى ئۆمرۈڭ بويى ئەيلەيدۇ، دېدى ۋەيمە سىلىك — ئىچمە سىلىك ھەققىدە قەسەم ئىچتى. مەن ئۇنىڭغا: ئى ئانا! ھەرگىز ئۇنداق قىلماڭ! ھەرقانچە قىلسىڭىزمۇ مەن بۇ دىنىمدىن يانمايمەن، دېدىم.

لىكىن ئانام يىمە سىلىك ۋە ئىچمە سىلىك قەسەمدە چىڭ تۇرۇپ بىرقانچە كۈننى ئۆتكۈزدى. ئۇ ئورۇقلاپ، تىنى ئاجىزلىشىپ ماغدۇرۇدىن كېتىپ قالدى. بۇ بىرنەچچە كۈن ئىچىدە مەن ئۇنىڭ ئازراق بولسىمۇ يەپ — ئىچىشنى تەۋسىيە قىلىپ ئۇنىڭ قېشىغا كېلىۋەردىم. لىكىن، ئۇ قەتئىي ھېچنېمە يىمىدى. ھەم ماڭا يا مېنىڭ دىنىمدىن يېنىشىمنى يا بولمىسا ئۆزىنىڭ شۇ پېتىچە ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى شەرت قىلىپ تۇرۇۋالدى.

مەن ئاخىرى ئانامغا: ئى ئانا! مەن ھەقىقەتەن سىزنى بەك ياخشى كۆرىمەن. لىكىن، مەن اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرىنى سىزدىنمۇ بەكرەك ياخشى كۆرۈمەن. اللە بىلەن قەسەمكى! سىزنىڭ مىڭ جېنىڭىز بولۇپ ھەر بىر جېنىڭىز ئاچلىقتىن بىر — بىرلەپ چىقىپ كەتكەن تەغدىردىمۇ مەن بۇ دىنىمدىن ھەرگىز يانمايمەن، دېدىم.

ئانام مېنىڭ بۇ قەتئىلىكىمنى كۆرۈپ ئاخىرى تەن بەردى ۋە مەجبۇرىي ھالدا يەپ — ئىچتى. اللە بۇ ئەھۋالغا قارىتا: {ئەگەر ئاتا — ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن} (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن) دېگەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدى.

ئەمەلىيەتتە سەئىدىنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلغان كۈنى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن كۆپ ياخشىلىقلار ئېرىشكەن، ئىسلامغا خەيرلىك بىر زات قوشۇلغان بىر كۈن بولغان ئىدى.

بەدىر كۈنى سەئىد بىلەن قېرىندىشى ئۆمەيرنىڭ ئاجايىپ كۆرۈنىشلىرى مەيدانغا كەلگەن بىر كۈن بولدى. ئۇنىڭ ئىنىسى ئۆمەير تېخى تولۇق بالاغەتكە يەتمىگەن بىر ئۆسمۈر ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئۇرۇشقا چىقىدىغا قوشۇننى كۆزدىن كەچۈرۈشكە باشلىغاندا ئۆمەير ئۆزىنىڭ يېشىنىڭ كىچىكلىكى سەۋەبىدىن قالدۇرۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ قوشۇننىڭ ئارقى تەرىپىگە مۇكىنئالغان ئىدى. بىراق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يەنىلا كۆرۈپ قېلىپ قايتۇرۇۋەتكەندە ئۇ يىغلاشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ قېلىپ روخسەت قىلدى. بۇ چاغدا ئۇ ناھايتى خوشال بولۇپ ئاكىسى سەئىدىنىڭ قېشىغا كەلدى. سەئىد ئۇنىڭ قىلىچىنى ئۇنىڭ بوينىغا ئېسىپ قويدى. چۈنكى، ئۇ تېخى كىچىك بولغاچقا ئۇنىڭ قىلىچى يەرگە تىگىپ قالاتتى. شۇنداق قىلىپ بۇ ئاكا – ئۇكىلار اللە يولىدىكى ئۇرۇشقا ئاتلاندى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندا سەئىد جەڭ مەيدانىدا شەھىد قىلىنغان ئىنىسى ئۆمەيرنى قويۇپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدى.

ئوھۇد ئۇرۇشىدا مۇسۇلمانلار مەغلۇبىيەت يۈزلەنگەندە قورقىندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يالغۇز تاشلاپ قويۇپ ھەر تەرەپكە چېچىلىپ كەتتى. پەقەت سەئىدلا ئۇنىغا يېقىن كىشى بىلەن قېلىپ ياچىقى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداپ تۇردى. ئۇنىڭ ئاتقان ھەر بىر ئوقى بىر مۇشرىكنى يەر چىشلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بۇ ماھىرىتىنى كۆرۈپ ۋە ئۇنى تېخىمۇ رىغبەتلەندۈرۈپ: «سەئىد ئاتقىن! ئاتقىن!... ئاتا – ئانام ساڭا پىدا بولسۇن!» دېدى. سەئىد

ئۆمۈرى بويى بۇ سۆز بىلەن پەخىرلەندى. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچبىر ئادەمگە ئاتا - ئانىسىنى تەڭ پىدا قىلمىغان ئىدى، دەيتتى.

ئۆمەر(الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) خەلىپە ۋاقتىدا پارىسلارنى گۇمران قىلىپ، يەر يۈزىدە بۇدىزىمنىڭ يىلتىزىنى قورۇتماق ئۈچۈن قوشۇن تەييارلىماقچە بولغاندا سەئىد ئۇلۇغلۇقنىڭ ئەڭ يۈكسەك پەللىسىگە يەتتى.

ئۇرۇشتىن بورۇن ھەرقايسى جايلاردىكى ۋىلايەتلەرنىڭ ۋالىيلىرىغا: ماڭا قورالى، ئېتى، ھەرقايسى جەھەتتىكى تەييارلىقى بار، شېئىر، نۇتۇقتىن جەڭ ئۈچۈن پايدىلىق ئارتۇقچىلىقى بار بارلىق كىشىلەرنى ئەۋەتىڭلار! دەپ مەكتۇپ ئەۋەتكەندە ھەرقايسى جايلاردىن مۇجاھىد قوشۇنلار بەس - بەست بىلەن كېلىشكە باشلىدى. قوشۇن تولۇقلانغاندا، ئۆمەر بۇ دەرىجىدىكى زور قوشۇنغا كىمنى قوماندان قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت قىلدى. كۆپچىلىك بىردەك: ۋەھشى يولۋاس سەئىدى، دېيىشتى.

ئۆمەر ئۇنىڭغا قوشۇننىڭ بايرىقىنى تۇتقۇزدى. قوشۇن يولغا چىققىش ئالدىدا ئۆمەر سەئىدكە نەسىھەت قىلىپ: ئى سەئىد! سېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ۋە دوستى دېيىشلەر مەغرۇرلاندۇرۇپ قالمىسۇن، الله يامانلىقنى يامانلىق بىلەن ئەمەس بەلكى ياخشىلىق بىلەن ئۆچۈرىدۇ. ئى سەئىد الله بىلەن بەندىنىڭ ئوتۇرسىدا بوي سۇنۇشۇتن باشقا ھېچقانداق باغلىنىشلىق يوق. كىشىلەرنىڭ مەرتىۋىلىكى بىلەن مەرتىۋىسىزلىكنىڭ الله نىڭ نەزىدىكى پەرقى تەقۋالىق بىلەنلا ئۆلچىنىدۇ. كىشىلەر پەقەت تەقۋالىق بىلەن پەرىقلىنىدۇ. الله غا بوي سۇنۇشى بىلەن ساۋاپقا ئېرىشىدۇ. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كۆرگەن ئىشلارغا قارىغان ھەم ئۇنىڭدىن چەتنەپ كەتمە، ئۇ بولسا بويرۇق، دېدى.

قوشۇن ئاتلاندى. قوشۇندا بەدىر ئۇرۇشىغا قاتناشقانلاردىن 99 كىشى، رىزۋان ۋە باشقا بەيئەتلەردە بار كىشىلەردىن 310 نەچچە كىشى بىرگە ئىدى. يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مەككىنى ئىشغال قىلىشقا قاتناشقانلاردىن 300 كىشى، يېزا پەرزەنتلىرىدىن 700 كىشى بار ئىدى.

سەئىد قادىسىيەگە يېتىپ بارغاندا قوشۇنى توختاتتى. ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى كۈنى مۇسۇلمانلار قادىسىيەنى تۈپتۈن گۇمران قىلىۋېتىش نىيىتىدە دۈشمەنلەرنى خۇددى كىشەن ئوشۇقنى قىسقاندەك قاتتىق ئىسكەنجە قورشاشقا ئالدى. ئۇلار تەگبىر، تەھلىل ئېيتقان ھالدا دۈشمەن سېپىگە تۇشمۇ – تۇشتىن بۇسۇپ كىردى. پارىسلىقلارنىڭ باش قوماندانى روستەمنىڭ بېشى مۇسۇلمانلارنىڭ نەيزىسى ئۈستۈدە كۆتۈرۈلدى. بۇنىڭ بىلەن ئاللاھنىڭ دۈشمەنلىرى ئالاقىزەدىلىككە چۈشتى. ھەتتا، مۇسۇلمانلار ئۇلارنى چاقىرىپ، ئاندىن ئۆلتۈرەتتى. بۇ ئۇرۇشتا ئۆلگەن دۈشمەن قوشۇنىنىڭ سانىنىڭ 30 مىڭ ئىكەنلىكىلا بۇ جەڭنىڭ كاتتا غەلبە ۋە غەنىمەتلەرگە ئىگە بولغانلىقىغا كۇپايىدۇر.

سەئىد ئۇزۇن ئۆمۈر كۆردى. ئاللاھ ئۇنىڭغا كۆپ مال – مۈلۈك ئاتا قىلدى. لېكىن، ئۇنىڭغا ئەجەل يېقىنلاشقاندا ئۇ ئۆزىنىڭ كونىراپ تىتىلىپ كەتكەن تونىنى تەلەپ قىلىپ: مېنى بۇنىڭ بىلەن كېپەنلەڭلار، چۈنكى، مەن بەدىر كۈنى مەن مۇشۇ تونىنى كىيگەن ھالدا مۇشرىكلار بىلەن ئۇرۇشقان ئىدىم. مەن يەنە مۇشۇ تون بىلەن ئاللاھ بىلەن ئۇچرىشىشنى خالايمەن... دېدى.

ئاللاھ ئۇنىڭ ياتقان يېرىنى نۇرلۇق قىلسۇن!

ھۈزەفە ئىبنى يامانى

«ھۈزەيفە دېگەن سۆزگە
ئىشىنىڭلار، ئابدۇللاھ ئىبنى
مەسۇدنىڭ سىلەرگە ئوقۇپ
بەرگىنى بويۇچە ئوقۇڭلار»
ھەدىس شەرىف.

«خالىساڭ مۇھاجىر بول، خالىساڭ ئەنسارى بول، بۇ
ئىككىسىدىن خالىغىنىڭنى تاللا» بۇ سۆزنى پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام مەككىدە ھۈزەيفە بىلەن تۇنجى ئۇچراشقاندا دېگەن
ئىدى. ئۇنىڭغا يۇقىرقى ئىككى خىل تاللاشنىڭ قايسىسىنى تاللاش
ئىختىيارلىقىنىڭ بېرىلىشىدە مۇنداق بىر ھېكايە بار.

ئۇنىڭ دادىسى مەككىلىك ئەبىسى قەبىلىسىدىن بولغان يامان
ئىسىملىك كىشى ئىدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا بىر قان قەرزىگە
بوغۇلۇپ قېلىپ مەككىدىن مەدىنىگە كېتىشكە مەجبۇرلانغان
ئىدى. ئۇ مەدىنىگە بېرىپ ئابدۇل ئەشئەل جەمەتى بىلەن
چىقىشىپ قېلىپ، كېيىن ئۇلارغا كۆيۈغۇل بولىدۇ. ئۇنىڭ
ھۈزەيفە ئىسىملىك بىر ئوغلى تۇغۇلىدۇ.

ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ياماننىڭ مەككىگە كىرىشىگە بولغان
توسالغۇ تۈگەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ مەككىگە بىلەن مەدىنە ئارىلىقىدا
بېرىپ كېلىپ يۈرۈيدىغان بولىدۇ. لىكىن، ئۇ مەدىنىدە كۆپرەك
تۇراتتى.

ئىسلام دىنى ئەرەپ يېرىم ئارىلىنى ئۆز نۇرى بىلەن
يورۇتۇشقا باشلىغاندا مەدىنىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
قېشىغا كېلىپ ئىسلامنى قوبۇل قىلغان ئەبىسى قەبىلىسىدىكى

ئۇنىبىر ئادەمنىڭ ئىچىدە يامانمۇ بار ئىدى. بۇ ئۇچرۇشۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتىن بۇرۇن بولغان ئىدى. بۇ سەۋەپلەردىن ھۇزەيفە تەكتى مەككىلىك، ئۆسۈپ يېتىلىشى مەدىنىلىك سانىلاتتى.

ئۇ بىر مۇسۇلمان ئائىلىسىدە ئۆسۈپ يېتىلدى. اللە نىڭ دىنىغا خىلى بۇرۇن كىرگەن مۇسۇلمان ئاتا - ئانىنىڭ ھىمايىسىدە تەربىيەلەندى. ئۇمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشىشتىن بۇرۇن ئىسلامنى قوبۇل قىلدى.

ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجىدىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشىش ئىشتىياقى چۇلغىۋالغان ئىدى. ئۇ ئىسلامغا كىرگەن كۈندىن باشلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرى توغرىسىدا توختىماي سۇئال سورايىتتى. ئۇ ئاخىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشىش ئۈچۈن مەككىگە سەپەر قىلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچراشقاندا ئۇنىڭدىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن مۇھاجىرمۇ ياكى ئەنسارىمۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خالىساڭ مۇھاجىر بول، خالىساڭ ئەنسارى بول، بۇ ئىككىسىدىن خالىغىنىڭنى تاللا» دېدى. ئۇ دەرھاللا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بەلكى مەن ئەنسارى، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېشى بىلەن يۈرۈپ دېگىدەك خىزمەت قىلدى. ئۇ بەدىرىدىن باشقا بارلىق جەڭگە قاتناشتى. ئۇنىڭ بەدىرىگە قاتناشالماسلىقىدا مۇنداق بىر سەۋەپ بار ئىدى. ئۇنى ئۆزى مۇنداق بايان قىلىدۇ: مەن دادام بىلەن مەدىنە سىرتىدا ئىدۇق. قۇرەيشلىكلەر بىزنى تۇتۇپ بىزنىڭ نەگە ماڭغانلىقىمىزنى سورىدى. بىز: مەدىنىگە، دەپ جاۋاب بەردۇق.

- سىلەر مۇھەممەدنىڭ يېنىغا ماڭدىڭلارمۇ ؟

- بىز پەقەت مەدىنىنى كۆزلەپلا كېتىپ بارىمىز.

- ئۇنداقتا سىلەر مۇھەممەدكە ياردەملەشمەسلىككە، ئۇنىڭ بايرىقى ئاستىدا جەڭ قىلماسلىققا ۋەدە بېرىڭلار، دېدى. بىز ۋەدە بەرگەندىن كېيىن ئاندىن ئۇلار بىزنى قويۇۋەتتى. بىز مەدىنىگە كېلىپ بولغان ئەھۋالنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر قىلدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىز قىلغان ۋەدىمىزگە ۋاپا قىلىمىز. اللە تىن ئۇلارغا قارشى ياردەم تىلەيمىز» دېدى.

ئوھۇد كۈنى ئۇ دادىسى يامانى بىلەن ئۇرۇشقا قاتناشتى. ئۇرۇشتىن ئۇ ساق سالامەت قايتتى. بىراق، دادىسى شەھىد بولدى. لېكىن، ئۇ مۇشرىكلار تەرىپىدىن ئەمەس بەلكى مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن بولغان ئىدى. ئەسلى ۋەقەلىك مۇنداق بولغان ئىدى.

ئوھۇد كۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يامانى بىلەن سابىت ئىبنى قەيسنى ئاياللار ۋە بالىلار بىلەن بىرگە قەلئەدە قالدۇرغان ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئىككىسى ياشىنىپ قالغان كىشىلەر ئىدى. ئۇرۇش ئەۋجىگە چىققاندا يامانى سەبدىشىغا: ھەي! بىز يەنە نېمىنى ساقلاپ ئولتۇرۇمىز. اللە بىلەن قەسەمكى! ھەر ئىككىمىزنىڭ ئۆمرىمىز ئاز قالدى. قىلىچلىرىمىزنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قوشۇلمايدۇق، بەلكىم اللە بىزگە شېھىدلىك ئاتا قىلار! دېدى. ئۇلار قىلىچلىرىنى يالاڭاچلاپ ئۇرۇش سېپىگە قېتىلدى. سابىتنى اللە مۇشرىكلارنىڭ قىلىچى بىلەن شېھىد بولۇش شەرىپىگە ئىگە قىلدى. لېكىن، يامانى بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقا - ئارقىدىن ئۇرغان قىلىچى ئاستىدا يىقىلدى. مۇسۇلمانلار ياماننى تونىمىغان ئىدى. بۇ چاغدا ھۇزەيفە: دادام! دادام! دېگىنىچە توۋلاپلا قالدى، ھېچكىم ئۇنىڭ ئاۋازىغا قۇلاق سالمايغان ئىدى. دادىسى يىقىلغاندا ھۇزەيفە ئۇلارغا:

اللھ سىلەرنى مەغپىرەت قىلسۇن! ئۇ رەھىم قىلغۇچىلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى!... دېگەندىن ئارتۇق سۆز قىلمىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا دادىسىنىڭ تۆلەم پۇلىنى بەرمەكچى بولغاندا ئۇ: دادام شەھىدلىكنى تەلەپ قىلغان ئىدى. ئارزۇسىغا يەتتى. ئى اللھ گۇۋاھ بولغىن! مەن دادامنىڭ تۆلەم پۇلىنى مۇسۇلمانلارغا سەدىقە قىلىۋەتتىم، دېدى. بۇ سەۋەب بىلەن ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەزىرىدىكى مەرتىۋىسى تېخىمۇ ئۆستى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ خارەكتىرىدە مۇشكۈل ئىشلارنى ھەل قىلىشتا تەدبىرلىك، ھەرقانداق ئىشقا قارىتا ئىنكاسى تىز ۋە ئىتائەتچان، ھېچكىم ماھىيىتىنى بىلەلمەيدىغان سىر ساقلىيالىشتەك ئۈچ خىل خىسلەتنىڭ بارلىقىنى بايقىدى.

ساھابىلىرىنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى دەل جايدا جارى قىلدۇرۇش، ئۇلاردىكى يوشۇرۇن ئىقتىدارىدىن مۇۋاپىق پايدىلىنىش پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ سىياسىتى ئىدى. ئۇ ھەرقانداق ئادەمنى ئىقتىدارىغا قارىتا ۋەزىپىگە قوياتتى.

مەدىنىدە مۇسۇلمانلار دۇچ كەلگەن ئەڭ چوڭ توسالغۇ يەھۇدىي مۇناپىقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ مەۋجۇتلىغى ئىدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىغا يۇشۇرۇن سۈيىقەست پىلانلايتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۈزەيفەگە مۇناپىقلارنىڭ ئىسىملىكىنى ئاشكارلىدى. بۇ ساھابىلارنىڭ ھېچبىرى بىلمەيدىغان مەخپىيەتلىك ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەم ئىسلام دىنىنى ۋە مۇسۇلمانلارنى مۇناپىقلارنىڭ سۈيىقەستلىرىدىن ساقلاش ئۈچۈن ئۇنىڭغا بۇ مۇناپىقلارنىڭ ئىش ھەركەتلىرىگە كۆز – قۇلاق بولۇش، ئۇلارنى كۈزىتىش ۋەزىپىسىنى تاپشۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن

ئۇ ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەخپىيەتلىرىنى بىلىدىغان كىشى“ دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەتىرى چوڭ، ناھايتى بەك ھۇشيارلىقنى تەلەپ قىلىدىغان بۇ ئىشتا ئەقىللىق ھۈزەيفەنىڭ ئارتۇقچىلىقىدىن پايدىلانغان ئىدى. خەندەك ئۇرۇشىدا يۈز بەرگەن مۇنداق بىر ۋەقەلىك بۇنىڭغا ياخشى مىسال بولالايدۇ. خەندەك ئۇرۇشى مەزگىلىدە مۇشرىكلار مۇسۇلمانلارنى ناھايتى قاتتىق مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغان ئىدى. بۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارغا قىيىنچىلىق كۈچەيدى. ھېرىپ – چارچاش چېكىگە يەتتى. كۆزلەر تالدى، كىشىلەر ناھايتى بەك تىت – تىتچىلىق ئىچىدە قالدى. ئىمانى سۇسراق بىر قىسىم مۇسۇلمانلار ھەتتا اللە توغرىسىدا غەيرى گۇمانلاردا بولۇشقا باشلىدى.

بۇ چاغدا مۇشرىكلارنىڭ ۋە ئۇلار بىلەن ئىتىپاقداش قوشۇننىڭ ئەھۋالىمۇ مۇسۇلمانلارنىڭكىدىن ياخشى ئەمەس ئىدى. مۇشرىكلارنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاشتۇرۇش، ئىرادىلىرىنى تەۋرىتىش ئۈچۈن ئۇلارغا قاتتىق بوران ئەۋەتىش ئارقىلىق اللە ئۆزىنىڭ ئۇلارغا بولغان غەزىبىنى ئىپادىلىدى. بوران ئۇلارنىڭ چىدىرلىرىنى ئۆرۈپ، قازانلىرىنى دۈم كۆمتۈرۈپ، ئوتلىرىنى ئۇچۇرۇپ، ئېغىز – بۇرۇنلىرىنى تاش – توپىغا توشقۇزدى. ئۇرۇش پىرىنسىپىدا ئاۋال بەل قويۇۋەتكەن تەرەپ، مەغلۇپ بولغان ھېساپلىناتتى.

ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى نەتىجىسى بەلگىلىنىدىغان مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە قارشى تەرەپنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار بولۇش ئىنتايىن مۇھىم ئىدى. دەل مۇشۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۈزەيفەنىڭ ئىقتىدارىغا ھاجىتى چۈشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاخىرقى قارار چىقىرىلىشتىن ئىلگىرى ھۈزەيفەنى قاراڭغۇدا دۈشمەنلەرنىڭ ئارىسىغا ئەۋەتمەكچى بولدى.

بۇ قورقۇنۇچلۇق ۋە خەتەرلىك سەپەرنىڭ ئەمەلىي جەريانىنى ھۈزەيفەنىڭ ئۆزىدىن ئاڭلايلى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

ئاشۇ بورانلىق سوغۇق كېچىدە بىز مۇسۇلمانلار قوشۇنى سەپ تۈزۈشۈپ ئولتۇرۇشقان ئىدۇق. مەككىدىن كەلگەن مۇشرىك قوشۇن بىزنىڭ ئۈستى تەرىپىمىزدە، بەننى قۇرەيزە يەھۇدىيلىرى بىزنىڭ تۆۋەن تەرىپىمىزدە ئىدى. بىز ئۇلارنىڭ ئاياللىرىمىز ۋە بالىلىرىمىزغا زىيان سېلىشىدىن ئەنسىرەيتتۇق. بىزگە بۇرۇن بۈگۈنكى كېچىدىكىدەك قاتتىق بوران، ھەم بۇ كېچىدىكىدەك زۇلۇمەت قاراڭغۇلۇق كېلىپ باقمىغان ئىدى. بوران خۇددى گۈلدۈرمامىدەك قاتتىق ئاۋازدا گۈكىرىسە، قاراڭغۇلۇقنىڭ زۇلمىتىدە بەش بارمىقىمىزنى سوزساق كۆرەلمەيتتۇق. مۇناپىقلار: ئۆيلىرىمىز ئوچۇق قالغان ئىدى، دۈشمەن ھۇجۇم قىلىپ قالمىسۇن، دەپ روخسەت سوراشقا باشلىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئۆيلىرى ئوچۇق ئەمەس ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا روخسەت بېرىۋەردى. ھەتتا بىز 300 دەك ئادەم قالدۇق. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىمىزدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ مېنىڭ يېنىمغا كەلدى. (مېنىڭ ئۈستۈمدە ئايالمنىڭ مېنىڭ تىزىمىدىن ئاشمايدىغان پەرەنجىسىدىن باشقا سوغۇقتىن دال بولغىدەك يېپىنچام يوق ئىدى) ئۇ ماڭا: «سەن كىم؟» دېدى. مەن: ھۈزەيفە، دەپ جاۋاب بەردىم.

«ھۈزەيفە مۇ سەن؟»

شۇنداق. مەن (ئاچلىق ۋە سوغۇقنىڭ ئازاۋىدىن) ئورنىمدىن تۇرمايلا جاۋاب بەردىم.

«دۈشمەن تەرەپتە بىر خەۋەر باركەن. سەن بېرىپ ئېنىق ئۇقۇپ كەلگىن.»

مەن مېڭىش ئۈچۈن ئورنۇمدىن تۇردۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللھ ئۇنىڭ ئالدى – كەينى، ئوڭ – ۋە سول تەرىپىنى ساقلىغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. اللھ بىلەن قەسەمكى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى ئاخىرلاشمايلا مەندىكى قورقۇنچ ۋە توڭلاش ئالامەتلىرى مەندىن يوقالدى. ئەمەلىيەتتە كىشىلەر ئارىسىدا ئەڭ توڭلىغاقى ۋە قورقۇنچاقى مەن ئىدىم. مەن كەينىمگە بۇرۇلغىنىمدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن تاكى قايتىپ كەلگىنىڭگە قەدەر دۈشمەن ئارىسىدا بىرەر چاتاق تېرىپ قويما!» دەپ تاپىلدى. مەن ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ قاراڭغۇدا يولۇمغا راۋان بولدۇم.

مەن دۈشمەن سېپىگە بېرىپ خۇددى ئۇلارنىڭ ئادىمىدەك بولۇۋالدىم. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئەبۇ سۇفيان كۆپچىلىككە: ئى قۇرەيش گۇرۇھى مەن سىلەرگە بىر سۆزنى قىلماقچى، لېكىن، مەن بۇ سۆزنىڭ مۇھەممەدكە يېتىپ قالماستىن ئۈچۈن ھەر بىرىڭلار يېنىڭلاردىكىلەرگە قاراڭلار! دېدى. ھەر بىر كىشى يېنىدىكى كىشىنىڭ كىملىكىنى سۈرۈشتۈرۈشكە باشلىدى. مەنمۇ شۇ ھامان يېنىمدا ئولتۇرغان مۇشرىكنىڭ قولىنى تۇتۇپ: سەن كىم؟ دېدىم. ئۇ: مەن پالانىنىڭ ئوغلى پالانى، دەپ جاۋاب بەردى.

سۈرۈشتۈرۈش ئاخىرلاشقاندا ئەبۇ سۇفيان گېپىنى باشلاپ مۇنداق دېدى.

اللھ بىلەن قەسەمكى! سىلەر چاپا چەكتىڭلار، ئات ئۇلاڭلىرىمىز ھالاك بولدى. بەنۇ قۇرەيزە بولسا بىزدىن يۈز ئۆردى. بىز يەنە بۇ بورانغا ئۇچرىدۇق. سىلەر يولغا چىقىڭلار، مەنمۇ چىقىمەن، دېدى — دە تۈگىسى ئۈستىگە مىنىپ ئۇنى بىرنى ئۇرۇپ ئورنىدىن تۇرغۇزدى. ناۋادا مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر ئىش تېرىماسلىققا ئاگاھلاندۇرمىغان بولسا، مەن ئۇنى بىرتال ئوق بىلەنلا تۈگىسىدىن موللاق ئاتقۇزغان بولاتتىم.

مەن قايتىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالىنىڭ پەرەنچىسى ئۈستۈدە ناماز ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇ مېنى كۆرۈم ئۆزىگە يېقىن كېلىشكە چاقىرىپ، مېنى پەرەنچىنىڭ بىر بۇرجىگىدە ئولتۇرغۇزدى. مەن بولغان ئەھۋاللاردىن خەۋەر بەرگىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خوشاللىقىدىن اللەغا ھەمدۇ سانا ئوقۇدى.

ھۈزەيفە مۇناپىقلارنىڭ سىرىنى ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە ئاشكارىلىماستىن ئۆتۈپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىلىرى ئۆز ئىشلىرىدا ھۈزەيفەگە تايىناتتى. ھەتتا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) مۇسۇلمانلاردىن بىرەرسى ئۆلسە: ھۈزەيفە جىنازا نامىزىغا كەلدىمۇ؟ دەپ سورايتتى — دە كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپسا كېلىپ ئۇ مۇسۇلماننىڭ نامىزىنى چۈشۈرەتتى. ئەگەر كەلمىگەنلىكىنى ئاڭلىسا ئۆلگۈچىدىن گۇمانلىنىپ ئۇنىڭ جىنازە نامىزىنى چۈشۈرمەيتتى. بىر قېتىم خەلىپە ئۆمەر ھۈزەيفەدىن: مېنىڭ قول ئاستىمدا بىرەر مۇناپىق بارمۇ؟ دەپ سورىدى. ھۈزەيفە: بىرى بار، دېدى. ئۆمەر ئۇنداقتا ئۇنى ماڭا كۆرسۈتۈپ قوي! دېدى. ھۈزەيفە: ياق، ئۇنداقتا قىلالمايمەن، دەپ ئۈنىمىدى.

ھۈزەيفە مۇنداق دەيدۇ: ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۆمەر خۇددى ئۇنىڭغا بىرى خەۋەر بەرگەندەكلا دەل ھېلىقى ئادەمنى ئىشتىن بوشاتتى.

ھۈزەيفە _____ نىڭ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ”ناھاۋەندە“، ”دەينۇرە“، ”ھەمزانە“، ”رەببە“ شەھەرلىرىنى ئىشغال قىلغانلىقىنى ۋە مۇسۇلمانلار اللەنىڭ كىتابى ئۈستۈدە بۆلۈنىپ كېتىشكە ئاز قالغاندا ئۇلارنى بىر قۇرئانغا يىغىشقا سەۋەپ بولغانلىقىنى بىلمەيدىغانلار ناھايتى ئاز بولسا كېرەك.

ئۇنىڭ ھاياتى شۇنچىلىك كۆپ ياخشىلىقلار بىلەن ئۆتكىنىگە قارىماي ھۈزەيفە ھەممەت ئىلھامى بىلەن بىر قورقۇندىغانلاردىن ئىدى. ئۇ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرىدە سەكراتتا ياتقاندا ساھابىلەر ئۇنىڭ قېشىغا كېرىشتى. ئۇ ئۇلاردىن: ھازىر قايسى ۋاقىت؟ دەپ سورىدى. ساھابىلار: تاڭ ئېتىشقا ئاز قالدى، دېگەندە ئۇ: مېنى دوزاخقا ئېلىپ بارىدىغان سۈبھىدىن پاناھ تىلەيمەن، مېنى دوزاخقا ئېلىپ بارىدىغان سۈبھىدىن ئىلھام بىلەن پاناھ تىلەيمەن!... دېدى. ئاندىن ماڭا كېپەنلىك ئېلىپ كەلدىڭلارمۇ؟ دېدى. ھەئە، ئەگەر ئۇ ئۆلگەندە ئۇ: كېپەنلىكىمنى ئېسىل نەرسىلەردىن قىلماڭلار، ئەگەر ماڭا ئىلھام بىلەن دەرگاھىدا ياخشىلىق بولسا، ئىلھام ماڭا بۇنىڭدىن ياخشىسىنى ئالماشتۇرۇپ بېرىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ئۇ مەندىن تارتىۋېلىندۇ... دېدى.

ئاندىن ئۇ: ئىلھام! سەن مېنىڭ بايلىقىمنى ئەمەس كەمبەغەللىكىمنى، ئەزىزلىشىشتىن بەكرەك خارلىقىنى، ياشاشتىن بەكرەك ئۆلۈمنى خالايدىغانلىقىمنى سەن ئوبدان بىلىسەن! دېدى. ئۇ ئاخىرقى تىنىقلىرىدا: ۋە ئىشتىياق ئۈستۈگە كەلگەن دوست، قاينۇرغان كىشىگە غەلبە يوق، دېگىنىچە كۆز يۇمىدۇ.

ئىلھام ھۈزەيفەگە رەھمەت قىلىشۇنكى، ئۇ كىشىلەر ئارىسىدىكى مۇسۇلمان يوق ئېسىل ئۆلگە ئىدى. ئىلھام بىزنىمۇ ھۈزەيفەگە ئوخشاش مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان تەدبىرلىك، ئۆلگىلىك مۇسۇلمانلاردىن قىلىشۇن! ئامىن!!!

ئوقىيە ئىبنى ئامىر جۇھانى

ئۇ ھاياتىنى ئىلىم ئېلىش ۋە جىھاد قىلىشتىن
ئىبارەت ئىككى ئىشقا سەرپ قىلىپ ياشىغۇچى.

ئۇزاق تەلمۈرۈش ۋە كۈتۈشلەردىن كېيىن پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ئاخىرى مەدىنىنىڭ يۇقىرى تەرىپىگە يېتىپ
كەلدى. مەدىنىلىك كىشىلەر اللە تەرىپىدىن كەلگەن بۇ رەھمەت
ئەلچىسى بىلەن كۆرۈشكەنلىكىدىن خوشاللىنىپ ئۆيلەرنىڭ
ئۆگزىلىرىدە، يوللاردا، دەرەخلەرنىڭ ئۈستۈلىرىدە قىستىلىشىپ
تەگىپ، تەھلىل ئېيتىشقان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى
كۈتۈپلىشتى. مەدىنىنىڭ كىچىك قىزلىرى قوللىرىدا داپ
چالغىنىچە كۆزلىرىدىن اللە نىڭ پەيغەمبەرگە بولغان چەكسىز
ھۆرمەت ئىشتىياقى بىلەن قوشاقلار ئېيتقىنىچە كېلىشتى.

اللە نىڭ ئەلچىسى تولۇن ئايدەك چېچىپ نۇر،

چىققىپ كەلدى سەينە تەلۋىدە ئەتىن.

شۈكرى قىلىش لازىم بىزگە اللە غا،

بىرەرەمىز قول ئۈزمىسەك دۇئادىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بىلەن قورشالغان
قوشۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئوتۇرغا ئالغان ھالدا قارشى
ئېلىشقا چىققان، كۆزلىرى خوشاللىق ياشلىرى بىلەن نەمدەلگەن،
چىرايلىرى خوشاللىقتىن نۇرلانغان كىشىلەر توپىنى يېرىپ ئالغا

ئىلگىرلىدى. ئەمما، شۇنچە كۆپ ئادەم مۇيەسسەر بولغان بۇ خوشاللىق مەنزىرىسىنى ئوقىيە كۆرەلمىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ بىرقانچە قۇيى بار بولۇپ ئۇ بىردىن بىر مۈلكى بولغان بۇ جانئارلارنىڭ ئاچ قېلىپ ئۆلۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى بېقىشقا مەدەنىيەت شەھىرىدىن يىراقلىقتىكى بىر سەھراغا ھەيدەپ چىقىپ كەتكەن ئىدى.

مەدەنىيەت مۇنەۋۋەرنى زىل - زىلگە سالغان خوشاللىقنىڭ خەۋىرى ئۇزۇن ئۆتمەي يىراق سەھرالارغىمۇ ئاڭلاندى. مەدەنىيەتتىكى بۇ نۇر يىراق سەھرالارغىمۇ شولسىنى چۈشەردى. مال بېقىۋاتقان ئوقىيە مۇ بۇ خوشاللىق نېپىسسىدىن ئالدى. بۇ چاغدىكى ئەھۋالنى بىز ئوقىيەنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلايلى.

مەن قۇيلىرىمنى بېقىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدەنىيەتگە يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان ھامانلا قۇيلارنى شۇ يەرنىڭ ئۆزىدە تاشلاپ قويۇپ، ھىچنەرسىگە قارىماستىن مەدەنىيەت تەرەپكە قاراپ چاپتىم. مەن ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشقنىمدا: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنى بەيئەت قىلدۇرغىن! دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆزەڭ كىم بولسىەن؟» دەپ سورىدى. مەن: مەن ئوقىيە بولمەن، دېگىنىمدە ئۇ: «سېنى سەھراللىق ئەرەپلەرنى بەيئەت قىلدۇرغاندەك قىلدۇرايمۇ ياكى ھىجرەت قىلغانلارنى بەيئەت قىلدۇرغاندەك قىلدۇرايمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: بەلكى، ھىجرەت بەيئەتدەك بەيئەت قىلىشنى خالايمەن، دېدىم. ئۇ مېنى ھىجرەت قىلغۇچىلارغا قىلغۇزدىغان بەيئەت بىلەن بەيئەت قىلغۇزدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر كېچە بىرگە تۇرۇپ ئەتىسى قۇيلىرىم بار سەھراغا قايتتىم.

بىزدىن ئىسلامنى قوبۇل قىلغان ئون ئىككى كىشى قويلىرىمىزنى بېقىش ئۈچۈن مەدىنىنىڭ سىرتىدىكى چەت بىر سەھرادا تۇراتتۇق. بىز ئۆز ئارا: دىنىمىزنى چۈشۈنىش، اللە تىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چۈشكەن ۋەھىيلەرنىڭ مەزمونىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرۇشىمىز ئۈچۈن ھەر كۈنى بىرىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بارمىساق بىزگە ياخشىلىق يوق. ھەر كۈنى بىزنىڭ ئارىمىزدىن بىرىمىز قويلىرىمىزنى قالغانلارغا تاشلاپ قويۇپ مەدىنىگە بېرىپ كەلسۇن، قالغانلىرىمىز قوي باققاچ بېرىپ كەلگۈچى ئېلىپ كەلگەن خەۋەرلەرنى ئاڭلايلى، دېگەن مەسلىھەتكە كەلدۇق.

مەن ئۇلارغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا سىلەر بىر - بىرلەپ بېرىپ كېلىڭلار، بارغانلار ماڭا قويلىرىنى قالدۇرسۇن، دېدىم. چۈنكى، مەن قويلىرىمنى بىرەر سىگە تاشلاپ قويۇشتىن ئەنسىرەيتىم.

مېنىڭ ھەمراھلىرىم دېيىشكىنىمىز بويۇنچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا بىر - بىرلەپ بېرىپ - كېلىپ تۇراتتى. مەن بولسام كەتكەنلەرنىڭ قويۇنى باققاچ قالاتتىم - دە ئۇلار قايتىپ كەلگەندە دېگەنلىرىگە قولاق سالاتتىم ۋە ئۈگىنەتتىم. لىكىن، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆز - ئۆزىگە: ئىستىساڭا، سەمىرمەيدىغان ھەم سېنى بايىمۇ قىلالمايدىغان مۇشۇ بىرقانچە قوينى دەپ ئۆزەڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىۋاسىتە ئۇچرۇشىدىغان، ئۇنىڭدىن ئىلىم ئالىدىغان پۇرسەتنى قولدىن بېرەمسەن؟!... دېدىم - دە قويلىرىمدىن ۋاز كېچىپ مەسچىتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇش ئۈچۈن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتىم.

يۇقىرقىسى ئوقىيەنىڭ بايانى. ئوقىيە ئاخىرقى ئۇقارارغا كېلىپ مەدىنىگە يولغا چىققاندا يېقىن كەلگۈسىدە ئۆزىنىڭ

ساھابىلارنىڭ كاتتا ئالىمى، پىشقەدەم قارىيىسى، ئىشخال قىلغۇچى قوشۇنىنىڭ قوماندانى ۋە ئىسلام دىيارلىرىغا تەيىنلەنگەن بىر قانچە مۇسۇلمان ۋالىيلارنىڭ بىرسى بولۇپ قېلىشنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەن ئىدى.

ئۇ دەسلەپتە ئەتىۋارلاپ چوڭ بىلىپ كەتكەن قويلرىنى تاشلاپ اللە ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرى تەرەپكە ماڭغاندا، ئۆزىنىڭ دۇنيا شەھەرلىرىدىكى ئانا شەھەرلەردىن بولغان دەمەشەقنى ئىشخال قىلغۇچى قوشۇنىنىڭ ئالدىدا بولۇشنى ۋە تۇما دەرۋازىسىنىڭ يېنىدىكى گۈزەل باغچىنىڭ ئوتۇرسىغا ماكانلىشىپ قېلىشنى قىلچىمۇ خىيال قىلىپ باقمىغان ئىدى. شۇنداقلا، يەنى دۇنيانىڭ يېشىل زۇمرىتى بولغان مىسىرنى ئىشخال قىلغان قومانداننىڭ بىرى بولۇپ قېلىشنى، بۇ دىيارغا ۋالىي بولۇپ ”مۇقەتتەم“ تېغىنىڭ باغرىغا ئۆزى ئۈچۈن قورو - جاي سېلىشنى، قىلچىمۇ تەسەۋۋۇر قىلمىغان ئىدى. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى غەيب ئىشلاردىن بولۇپ، پەقەت اللە غىلا مەلۇم ئىشلاردۇر. ئوقىمە مەدنىگە كەلگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا داۋاملىق ھەمراھ بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايرەگە بارسا ئۇ خېچىرىنىڭ چۆلۈپىنى تۇتۇپ، ئالدىدا ماڭاتتى. كۆپۈنچە ھاللاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى خېچىرىنىڭ ئارقىغا مىڭۈزۋالاتتى. ئۇ ھەتتا ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مىڭەشگۈچىسى“ دەپ ئاتالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەزىدە ئوقىمەنىڭ مىنىشى ئۈچۈن ئۆلگىنى بېرىپ ئۆزى پىيادە ماڭاتتى.

ئوقىمە بۇ كۈنلەردىن ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى مەن مەدەنىدىكى مەلۇم بىر ئورمانلىقتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېچىرىنى يېتىلەپ كېتىۋاتقان ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوقىمە مىنمە مەن؟» دېدى.

مەن ياق! دېمەكچى بولدۇم - يۇ بۇنداق دېسەم ئۇنىڭ سۆزىگە كىرمىگەنلىك بولۇپ قالمىسۇن، دەپ: ماقۇل ئىي اللہ نىڭ ئەلچىسى! دېدىم. ئۇ دەرھال خېچىردىن چۈشتى. مەن مىندىم. ئۇ پىيادە ماڭدى. ئۇزاق ئۆتمەي مەن چۈشتۈم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مىندى ۋە ماڭا: «ئى ئوقبە! ساڭا ھېچ ئوخشىشى كۆرۈلمىگەن ئىككى سۈرە ئۆگىتىپ قويايمۇ؟» دېدى. مەن: بولدۇ، دېدىم. ئۇ ماڭا «سۈرە ناس» بىلەن «سۈرە فەلەق» نى ئۆگىتىپ قويدى. شۇ چاغدا نامازغا تەگىر ئوقۇلغاندا ئۇ مۇشۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇپ ناماز ئوقۇدى. ۋە ماڭا: «سەن ئوخلىغاندا ۋە ئويغانغاندا بۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇغىن» دېدى.

ئوقبە مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۆمۈر بويى بۇ ئىككى سۈرىنى ئوقۇپ كەلدىم.

ئۇ پۈتكۈل ھاياتىدا زېھنىنى ئىلىم بىلەن جىھادتىن ئىبارەت ئىككى ئىشقا سەرپ قىلدى ۋە شۇ ئىككىسى ئۈچۈن ساناقسىز قۇربانلىقلارنى بەردى.

ئىلىم ساھەسىدە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مول ۋە شىرىن بىلىم بولغىنىدىن ئۈسسۈلۈك ئىچىپ، قارى، ھەدىسشۇناس، فەقھ، پەرز ئىشلار ئالىمى، ئەدىب، ناتىق ۋە شائىر بولۇپ قالدى.

ئۇ قۇرئاننى چىرايلىق ئوقۇيدىغانلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ چىرايلىق ئوقۇيدىغىنى ئىدى. قاراڭغۇ چۈشۈپ كېچە كەلگەندە ئۇ اللہ نىڭ كىتابىدىكى ئايەتلەرنى تىلاۋەت قىلىشقا كىرىشىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ تىلاۋىتى ساھابىلارنىڭ يۈرەكلىرىنى لەرزىگە سېلىپ، ۋۇجۇدلىرىنى اللہ نىڭ سۆزلىرىدىن تەسىرلەنگەنلىك ۋە اللہ دىن قورقۇشتىن بولغان ھىسىيات چولغۇۋالاتتى. كۆزلىرىدىن ياشلار قويۇلۇپ كېتەتتى. بىر كۈنى ئۆمەر رىئىنى خەتتاب (اللہ

ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئۇنى چاقىرىپ: ئى ئوقبە ماڭا اللە نىڭ كىتابىدىن بىرەر ئايەت ئوقۇپ بەر! دېدى. ئوقبە ئۆمەرنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن ئۇنىڭغا اللە نىڭ ئايەتلىرىدىن ئاسانلىرىدىن بىرنەچچىنى ئوقۇپ بېرىشكە باشلىۋىدى، ئۆمەر يىغلاپ، ئۇنىڭ ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتتى.

ئوقبە ئۆز قولى بىلەن يازغان بىر قۇرئاننى قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ بۇ قول يازمىسى مىسىردىكى «ئوقبە ئىبنى ئامىر ئالىي مەكتىۋى» دېگەن نام بىلەن تونۇلغان ئالىي مەكتەپتە ساقلانغان بولۇپ، بۇ قۇرئاننىڭ ئاخىرىغا «ئوقبە ئىبنى ئامىر جۇھاننى يازغان» دېگەن خەتلەر يېزىلغان ئىدى. ئۇنىڭ بۇ قۇرئانى يەر يۈزىدە تېپىلغان ئەڭ قەدىمىي قۇرئانلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇمۇ بىزنىڭ يوقالغان قىممەتلىك يادىكارلىقلىرىمىز قاتارىدا يوقۇلۇپ كەتكەن.

ئەمما، جىھاد ساھەسىگە كەلسەك، ئوقبەنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ئوھۇد ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى بارلىق غازاتلارغا قاتناشقانلىقى، دەمەشىقنى ئىشخال قىلىدىغان كۈنى ئۇنىڭ كۆرسەتكەن ئاجايىپ قەھرىمانلىقى، قورقماس شىجائىتى ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى تەرىپىنى بىلىشىمىزگە يېتەرلىكتۇر.

ئەبۇ ئۆبەيدە دەمەشىقنىڭ ئوڭۇشلۇق ئىشخال قىلىنغانلىقىنى خەلىپە ئۆمەرگە ئۆز ئاغزى بىلەن يەتكۈزۈشى ئۈچۈن ئۇنى مەدىنىگە ئەۋەتىشنى ئۇنىڭ باتۇرلىقىغا بولغان مۇكاپات قىلدى. ئوقبە بىر جۈمەدىن يەنە بىر جۈمەگىچە توختىماي يول يۈرۈپ ئۆمەرگە بۇ چوڭ غەلىبىنىڭ خوش خەۋىرىنى يەتكۈزگەن ئىدى.

ئۇ يەنە مىسىرنى ئىشخال قىلغان چوڭ قوشۇننىڭ قوماندانلىرىدىن بىرى بولۇپ، مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفیان ئۇنىڭ تۆھپىسى ئۈچۈن ئۇنى مىسىرغا ئۈچ

يىل ۋالىي قىلىش ئارقىلىق مۇكاپاتلىغان ئىدى. ئاندىن ئۇنى ئوتتۇرا ئاق دېڭىزدىكى رەۋدۇس ئارىلىغا ئۇرۇشقا ئەۋەتتى. ئۇنىڭ ئۇرۇشقا بولغان ئىشتىياقى شۇ دەرىجىدە ئىدىكى، ئۇ جىھاد قىلىشقا دائىر بارلىق ھەدىسلەرنى پۈتۈنلەي يادا بىلىدىغان بىردىن - بىر كىشە ئىدى.

ئۇ يەنە ناھايتى ئۇستا مەرگەن بولۇپ، ئىچ پۇشىغىنى چىقارماقچى بولسا ئوق ئېتىش بىلەن چىقاراتتى.

ئۇ مىسىردىكى ۋاقتىدا سەكراتتا يېتىپ بالىلىرىغا: ئى بالىلىرىم! مەن سىلەرنى ئۈچ ئىشتىن توسۇيمەن، بۇلارنى ئېسىڭلاردا چىڭ ساقلاڭلار. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن ئىشەنچلىك بولغانلىرىنىلا قوبۇل قىلىڭلار، گەرچە يەكتەك كېيىدىغان ھالەتتە قالساڭلارمۇ قەرز سورىماڭلار. شېئىر يازماڭلار! ئۇ سىلەرنى قۇرئاندىن يۈز ئۆردۈرۈپ قويۇمۇسۇن، دېدى. ئۇ ۋاپات تاپقاندا ئۇنىڭ بالىلىرى ئۇنى "مۇقەتتەم" تېغىنىڭ باغرىغا دەپنە قىلىپ ئاندىن ئۇنىڭ قالدۇرۇپ كەتكەن نەرسىلىرىنى ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇ يەتمىش نەچچە ياچاق قالدۇرغان بولۇپ ھەر بىر ياچاق بىلەن ئوقدان ۋە ئوقلار بولۇپ ئۇ بۇلارنى اللە يولىدا ئىشلىتىشكە ۋەسىيەت قىلغان ئىكەن.

اللە قارى، ئالىم، غازات قىلغۇچى، ئوقبە ئىبنى ئامىر جۆھەينىنىڭ يۈزىنى نۇرلۇق قىلسۇن! ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلارغا قوشقان توھپىلىرىگە ئەجر ئاتا قىلسۇن! ئامىين!!!

ھەبىب ئىبنى زەيد ئەنسارى

«اللھ سىلەرگە ئائىلە تەرەپتىن
بەرىكەت بەرسۇن! رەھمەت
قىلسۇن!»

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام .

ھەبىب ئىبنى زەيد، ھەر بىرىدىن ئىماننىڭ كۈچلۈك
ھىدىلىرى پۇراپ تۇرۇدىغان، ھەر بىرىنىڭ چىھرىدە پىداكارلىق،
قۇربان بېرىشكە تەييار تۇرۇشتەك جان پىداكىق ئەكس ئېتىپ
تۇرۇدىغان كىشىلەردىن تەركىپ تاپقان ئائىلىدە ئۆسۈپ يېتىلدى .

ئۇنىڭ ئاتىسى زەيد ئىبنى ئاسىم مەدىنىدىكى
مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىنقى قاتارىدىكىلەردىن شۇنداقلا ئەقەبە
بەيىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى چىڭ سىققان 70
نەچچە كىشىنىڭ بىرسىدۇر. ئۇ بەيئەت قىلغان ئاشۇ خاسىيەتلىك
مىنۇتلاردا ئۇنىڭ ئائىلىسىدىن ئۇنىڭ ئايالى ۋە ئىككى بالىسىمۇ
بەيئەت قىلغۇچىلار بولدى .

ھەبىبىنىڭ ئانىسى اللھ نىڭ پەيغەمبىرىنى قوغداپ قولىغا
قورال ئالغان تۇنجى ئايال مۇجاھىدە ئۆممۇ ئەممارە نەسەبىيەتۇل
مازىنىيە ئىدى. ئوھۇد كۈنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆز
تېنى بىلەن قوغداپ قالغان زات ئابدۇللاھ ئىبنى زەيد بولسا
ئۇنىڭ قېرىندىشى ئىدى. ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ
ئائىلىسى توغرىسىدا: «اللھ سىلەرگە ئائىلە تەرەپتىن بەرىكەت ئاتا
قىلسۇن! اللھ سىلەرگە ئائىلە تەرەپتىن رەھمەت بەرسۇن!» دېگەن .

ئىلاھى نۇر ۋە ئىمان ھەبىب ئىبنى زەيدنىڭ يۇمران قەلبىگە
سىڭىپ كىرىپ، مۇستەھكەم ئورۇن ئالدى. ئۇنىڭغا پەزىلەتلىك،

ئۇلۇغ نېمەت ئىگىسى بولغان 70 نەچچە كىشىلەردىن بولغان ئاتىسى، دادىسى، ھاممىسى، قېرىشىشى، بىلەن بىرگە مەككە بېرىشتىن ئىبارەت خاسىيەتلىك پۇرسەت نېسىپ قىلىنغان ئىدى. ئۇ مەككەدە بىرگە كەلگەن يۇقىرقى كىشىلەر بىلەن بىرگە بىر قاراڭغۇ كېچىدە ئۇ ئۆزىنىڭ يۇمىران، كىچىك قولىنى سوزۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ”ئەقەبە“ بەيئىتى قىلدى. شۇ كۈندىن باشلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىسىدىنمۇ سۇيۇملۇك، ئىسلام بولسا جېنىدىنمۇ قىممەتلىك بولۇپ قالدى.

ھەبىب بەدىر ئۇرۇشىغا قاتناشمىدى. چۈنكى، بۇ ۋاقىتتا ئۇ خىلى كىچىك ئىدى. ئۇھۇدقا بېرىشمۇ نېسىپ بولمىدى. چۈنكى، ئۇ تېخىچە قورال كۈتۈرەلگىدەك چوڭ بولمىغان ئىدى. ئەمما، ئۇنىڭدىن كېيىنكى بارلىق جىھادلارنىڭ ھەممىسىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە قاتناشتى. ئۇنىڭ ھەر بىر جەڭدە ئېرىشكەن ئىززەتلىق بايرىقى، ئۇلۇغلۇق سەھىپىسى، پىداكارلىق كۆرسەتكەن ھېكايىسى بار ئىدى. لېكىن، بۇ جىھادلارنىڭ ھەممىسى بىز سىزلىرىگە ئالاھىدە بايان قىلىپ بەرمەكچى بولغان ئاجايىپ بىر كۆرۈنىشكە نىسپەتەن ئېيتقاندا ئۇنىڭ ئۈچۈن قىلىنغان تەييارلىقتىن ئىبارەت ئىدى، خالاس. بىز ئاڭلىغان ھەر بىر ئادەمنى ھەيران قالدۇرۇدىغان، يۈرەكلىرىنى ھاياجانغا سالدىغان بۇ كۆرۈنىشنى سىزلىرىگە بايان قىلماقچىمىز.

ھىجرىيەنىڭ توققۇزىنچى يىلى، ئىسلام دۆلىتىنىڭ ئاساسى پۇختىلىنىپ، شانۇ - شەۋكىتى جاھانغا تارالغاندا ئەرەپ يېرىم ئارىلىرىنىڭ ھەرقايسى دۆلەتلىرىدىكى ۋەكىللەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرۇشۇپ، ئۇنىڭغا ئىسلامنى قوبۇل قىلغانلىقىنى، ھەمدە ئۇنىڭغا بوي سۇنۇدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن مەدنىيەت كېلىشكە باشلىدى. بۇ ۋەكىللەرنىڭ قاتارىدا

نەجد دىيارىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىن كەلگەن بەنى ھەنەپپەنىڭ ۋەككىلىرىمۇ بار ئىدى.

بۇ ۋەككىلەر تۆگىلىرىنى مەدىنىنىڭ سىرتىغا چۆكتۈرۈشتى. يۈك - تاقلىرىغا قاراشقا مۇسەلىمەتۇ ئىبنى ھەبىبەل ھەنەفىي دەپ ئاتىلىدىغان، بىر كىشىنى قالدۇرۇپ، ئۆزلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۆزى ۋە خەلقىنىڭ ئىسلام كەلتۈرگەنلىكىنى بىلدۈردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى قارشى ئالدى. ۋە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە ئېسىل سوۋغاتلارنى بەردى. ھەتتا ئۇلارنىڭ يۈك - تاقلىرىغا قاراشقا قالغان كىشىگىمۇ شۇلارغا ئوخشاش بېرىشكە بۇيرىدى.

ۋەكىلەر نەجدتىكى يۇرتلىرىغا قايتىپ بېرىشىغىلا مۇسەيلىمە ئىسلامدىن يېنىپ مۇرتەد بولۇپ كەتتى ۋە قەۋمىدىكى كىشىلەرگە: اللھ مۇھەممەدنى قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكىنىدەك، ئۆزىنىڭ بەنى ھۇنەيفەگە ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى. ئۇنىڭ قەبىلىسىدىكى كىشىلەر نۇرغۇن سەۋەپلەرنىڭ تەسىرىدە ئۇنىڭ سەپسەتلىرىگە ئىشىنىپ ئۇنىڭ ئەتىراپىغا توپلىنىشقا باشلىدى. بۇ سەۋەپلەرنىڭ ئەڭ مۇھىمى قەبىلىۋازلىق ۋە تەرەپبازلىق ئىدى. ھەتتا ئۇنىڭغا ئىشەنگەن بىر كىشى مۇنداق دېگەن: مەن مۇھەممەدنىڭ راستچىل، مۇسەيلىمەنىڭ ھەقىقەتەن يالغانچى ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. لېكىن، مەن ئۈچۈن رەببى قەبىلىسىنىڭ يالغانچىسى، مۇزەر قەبىلىسىنىڭ سەممىي، راستچىل كىشىسىدىن سۆيۈملۈكتۇر.

مۇسەيلىمەنىڭ كۈچى زورۇيۇپ، ئىشلىرى راۋاج تاپقاندا ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: اللھ نىڭ پەيغەمبىرى مۇسەيلىمەدىن اللھ نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەدكە سالام!

مەقسەتكە كەلسەك، مەن پەيغەمبەرلىكتە سەن بىلەن شىرىكلەشتىم. زېمىننىڭ يېرىمى سېنىڭ، قۇرەيشلەرنىڭ، يېرىمى بىزنىڭ. لىكىن، قۇرەيشلەر تاجاۋۇزچى خەلق. دېگەن مەزمۇندا مەكتۇپ يېزىپ ئۇنى ئىككى كىشىدىن ئەۋەتتى.

بۇ خەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوقۇپ بېرىلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېلىقى ئىككىسىدىن: «سەلەر بۇنىڭغا قارىتا نېمە دەيسىلەر؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئىككىسى: بىز مۇسەيلىمە دېگەننى دەيمىز، دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: ناۋادە ئەلچىلەر ئۆلتۈرۈلسە بولىدىغان ئىش بولسا مەن ئەلۋەتتە سەلەرنى ئۆلتۈرۈپ تاشلايتتىم، دېدى. ھەمدە مۇسەيلىمەگە:

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. اللە نىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەدتىن يالغانچى كازاپ مۇسەيلىمەگە! سالام ھىدايەتكە ئەگەشكەن كىشىلەرگە بولسۇن!

مەقسەت: زېمىن اللە نىڭ! اللە ئۇنى خالىغان بەندىلىرىگە مىراس قىلىپ بېرىدۇ. ياخشى ئاقىۋەت اللە تىن قورقۇچىلارغا مەنسۇپ! دەپ مەكتۇپ يازغۇزۇپ ئۇنى ھېلىقى ئىككىسىدىن ئەۋەتتى.

مۇسەيلىمە تۇ بارغانسېرى ھەددىدىن ئېشىپ، بۇزغۇنچىلىقلىرى ئەۋجىگە چىققاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئازغۇنلىقىنى توساپ قىلىش ئۈچۈن بىر مەكتۇپ ئەۋەتتى. لايىق كۆردى. ھەم بۇ مەكتۇپنى بىزنىڭ ھېكايىمىزنىڭ باش پىرىنسىپى ھەبىب ئىبنى زەيدنى تاللىدى. بۇ مەزگىلدە ئۇ ياشلىق گۈللىرى بەرق ئۇرۇپ تۇرغان، چوقۇسۇدىن تاپىنىغىچە ئىماننىڭ نۇرى بىلەن تولدۇرۇلغان مۇمىن ياش ئىدى.

ھەبىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇيرىغان بۇ ئىشقا سۇسلۇق قىلماستىن كېچىكمەستىن ئاتلاندى، ئۇ چۆل - داۋانلاردىن ئېشىپ، ئاخىرى نەجدەنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى بەنى ھەنپە دىيارىغا يىتىپ بېرىپ، مەكتۇپنى مۇسەيلىمگە بەردى.

مۇسەيلىمە مەكتۇپنى ئوقا - ئوقمايلا، ۋۇجۇدى غەزەپ ۋە ھەسەتكە تولدى، سېرىق كۆرۈمىسىز سەت يۈزىدە ۋاپاسىزلىق شۇملۇق ئاشكارە بولدى، ئۇ ھەبىبنى باغلاشقا، ئەتە چاشكاھ ۋاختىدا ئەكىرىشكە بۇيرىدى. ئەتىسى بولغاندا، مۇسەيلىمە، سورۇننىڭ تۆرىدىن ئورۇن ئالدى، ئەگشكۈچىلىرىدىن تەشكىللەنگەن ئازغۇنلىقنىڭ كاتتۇشلىرىدىن ئوڭ - سول تەرىپىگە تۇرغۇزدى ۋە كۆپچىلىككە كىرىشكە رۇخسەت بەرگەندىن كېيىن، ھەبىبنى ئەكىرىشكە بۇيرۇق بەردى، ئۇ كەلتۈرۈلدى، ئۇ پىغىر كىشەن ئىچىدە تەستە ماڭاتتى.

ھەبىب بۇ ھەسەتخور جامائەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا، قامىتى تۇز، غەيرەت - شىجائىتى ۇرغۇپ تۇرغان ھالدا، بەئەينى ماھىر ھۈنەرۋەن كۆڭۈل قويۇپ ياسىغان پولات ئوقياغا ئوخشاش ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كېلىپ تىك تۇردى. مۇسەيلىمە ئۇنىڭدىن: مۇھەممەدنى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى دەپ گۇۋاھلىق بېرەمسەن؟

- شۇنداق! ئەلۋەتتە مۇھەممەدنى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن دېدى. مۇسەيلىمە ئاچچىغىنىڭ كەلگىنىدىن باشقىچە بولۇپ، ھەبىبىتىن:

- مېنى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى دەپ قارامسەن؟ دەپ سورىدى ھەبىب، مەسخىرى ۋە مەنسىتمەسلىك بىلەن:

- سېنىڭ بۇ گېڭىنى ئاڭلاشتىن قۇلۇقۇم گاستۇر! دېدى.

بۇ ۋاقىتتا مۇسەيلىمەنىڭ چىرايى تاتىرىپ، ئاۋازى بوغۇلۇپ،
لەۋلىرى تىتىرگەن ھالدا:

- جاللات! ئۇنىڭ بەدىنىدىن كەس! دېدى، جاللات
ھەيىكە قېلىپ ئۇرۇپ، بەدىنىدىن بىر پارچە گۆش كەستىدە
كېسىلگەن پارچە گۆش، يەرگە دوملاپ چۈشتى مۇسەيلىمە
سۇئالىنى قايتىلىدى،

- مۇھەممەدنى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى دەپ گۇۋاھلىق
بېرىمەن؟

- ئەلۋەتتە مۇھەممەدنى ئاللىنىڭ ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق
بېرىمەن:

- مېنى ئاللىنىڭ ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن؟

مەن سېنىڭ دىگىنىڭنى قۇلۇقۇم ئاڭلىمايدۇ دېدىمغۇ
مۇسەيلىمە ئۇنىڭ بەدىنىدىن يەنە كېسىشكە بۇيرىدى!...
كېسىلدى! بۇ پارچىمۇ، ئىلگىرىكى پارچىنىڭ قېشىغا بېرىپ
چۈشتى، ئەتراپتىكى كىشىلەر ھەيىكە كۆزلىرىنى
چەكچەيتكىنىچە، ئۇنىڭ سەممى جاسارتىگە ھەيرانلىق،
ئەجەبلىنىش ئىچىدە قاراپ تۇراتتى.

مۇسەيلىمە سورايتتى، جاللات كېسەتتى، ھەيىب: - مەن
مۇھەممەدنى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى، دەيمەن! دەيتتى، ھەتتاكى
ھەيىبىنىڭ بەدىنىنىڭ يېرىمى يەرگە چېچىلغان بىر نەچچە
پارچىغا، يېرىمى بولسا، مۇسەيلىمەگە جاۋاب بېرىدىغان، گەپ
قىلىدىغان يەنە بىر پارچىغا ئايلاندى...

ئاخىرى ئۇنىڭ روھى جىسمىدىن ئايرىلدى، ئۇنىڭ پاك
لەۋلىرىدە، ئەقەبە كېچىسى بەيئەت قىلغان پەيغەمبەرنىڭ مۇبارەك
ئىسمى...

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى... بار ئىدى.

خەۋەرچى ئۇنىڭ ئانىسى نەسىيە تۇل مازنىيەگە، ھەبىيىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئېلىپ كەلدى، بۇ ئايال تۈۋەندىكىدىن باشقا سۆز قىلمىدى:

مەن ئۇنى مۇشۇنداق ئىشقا تەييارلىغان ئىدىم! اللە نىڭ دەرگاھىدىن، ئۇنىڭ ساۋابىنى ئۈمۈت قىلىمەن ئۇ كىچىك ۋاقتىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەقەبە كېچىسى بەيئەت بەرگەن ئىدى! مانا بۈگۈن چوڭ بولغىنىدا بەيئەتكە ۋاپا قىلىپتۇ!...

ئەگەر اللە مېنى مۇسەيلىمەگە ئۇچراشتۇرسا، چوقۇم قىساس ئالىمەن!...

نەسىيە ئارزۇ قىلغان ئۇ كۈن كېچىكمەستىنلا كەلدى، خەلىپىلىك ئابابەكرىنىڭ قولىدىكى چېغىدا ئۇنىڭ جاكارجىسى ئابابەكرىنىڭ مەدىنىدە پەيغەمبەرلىك داۋاسى قىلغان كاززاپ مۇسەيلىمەگە قارشى ئۇرۇش قىلىش چاقىرىقىنى جاكارلىدى.

مۇسۇلمانلار بۇ جەڭگە قاتنىشىش ئۈچۈن ئالدىراپ يولغا چىقىشتى، بۇ قوشۇننىڭ ئىچىدە نەسىيە تۇ مازنىيە ۋە ئوغلى يەنى ھەبىب ئىبنى زەيدىنىڭ قېرىندىشى ئابدۇللاھ ئىبنى زەيدىمۇ بار ئىدى. جەڭنىڭ ئاخىرقى كۈنى خۇددى غەزەپكە تولغان ئانا شىر كەبى سەپلەرنى يېرىپ ئۆتۈپ جەڭگە كىردى ۋە: اللە نىڭ دۈشمىنى قېنى؟ ماڭا اللە نىڭ دۈشمىنى كۆرسىتىپ قويۇڭلار!... دەپ توۋلايتتى. ئۇ مۇسەيلىمەنىڭ يېنىغا يېتىپ بارغاندا ئۇنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ قىلىچى ئاستىدا قانغا بويۇلۇپ يەردە ياتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ دىلى خۇرسەن بولغان ھالدا ئارام تاپتى.

ئۇ نېمە ئۈچۈن خۇرسەن بولمىسۇن؟ اللھ ئۇنىڭ تەقۋا،
ياخشى، ئوغلنىڭ ئىنتىقامىنى بۇ گۇناھكار زالىمدىن ئېلىپ
بەرگەن تۇرسا. ئۇنىڭ ئوغللىمۇ، بۇ زالىمىمۇ بۇ دۇنيادىن كەتتى.
لىكىن، ئۇلارنىڭ بىرى اللھ نىڭ رەھىمىتى بولغان جەننەتكە، بىرى
اللھ نىڭ غەزىپى بولغان دوزاخقا كەتتى.

ئەبۇ تەلھە ئەنسارى

بىز ئەبۇ تەلھەنىڭ ئۆممۇ
سۈلھىمگە بەرگەن تويلىغىدەك
ئېسىل تويلىقنى كۆرمىدۇق!
ئۇنىڭ تويلىقى ئىسلام بولغان
ئىدى.

مەدىنە ئاياللىرى.

ئەبۇ تەلھە دېگەن نام بىلەن ئاتىلىدىغان زەيىد ئىبنى
نەججارى، مىلھانەن نەججارىنىڭ قىزى ئۆممۇ سۈلھىمىم دېگەن
نام بىلەن چاقىرىلىدىغان رۇمەيسەنىڭ ئىرى ئۆلۈپ كېتىپ تۇل
قالغانلىقىنى ئاڭلىدى ۋە ئۇنىڭ تۇللۇقىدىن خۇشال بولدى. ئۇنىڭ
بۇنداق خوش بولۇشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس. چۈنكى، ئۆممۇ
سۈلھىم ئەخلاقلىق، ئەقىللىق... دەك سۈپەتلەرگە ئىگە ئېسىل
خانم ئىدى.

ئەبۇ تەلھە ئۆممۇ سۈلھىمگە كۆز تىكىپ تۇرۇۋاتقان
ئەرلەرنىڭ بىرەرنىڭ ئۆزىدىن بۇرۇن بېرىپ ئۇنىڭغا گەپ ئېچىپ
قىلىشىدىن ئىلگىرى ئۆزى ئالدىدا بېرىپ گەپ ئېچىش قارارىغا
كەلدى. ئۇ ئۆممۇ سۈلھىمنىڭ ئۆزىنى ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىغا
ئىشىنىتتى. چۈنكى، ئەبۇ تەلھە قورامغا يەتكەن، يۈز ئابرويلىق،
باي ئادەم بولۇپلا قالماي بەنى نەججارى قەبىلىسىنىڭ ئاتلىق
مەرگەنلىرىنىڭ مەدىنىدىكى مەرگەنلىرىدىن بىرى ئىدى.

ئۇ ئۆممۇ سۈلھىمنىڭ ئۆيىگە قاراپ يول ئالدى. ئۇ يولدا
كېتىۋېتىپ ئۆممۇ سۈلھىمنىڭ مەككىدىن كەلگەن دىن تەشۋىقاتچى
مۇستەب ئىبنى ئۆمەيرنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، مۇھەممەدكە

ئىشىنىپ ئۇنىڭ دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئىسگە ئالدى. ئارقىدىنلا يەنە ئۆز - ئۆزىگە: ئۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟ ئۇنىڭ ئۆلۈپ كەتكەن ئېرىمۇ ئاتا - بوۋىسىنىڭ دىنىغا ئەگىشىپ، مۇھەممەد چاقىرىغان دىندىن يۈز ئۆرگەن ئەمەسمىدى؟! دېگەنلەرنى خىياللىدىن كەچۈردى.

ئەبۇ تەلھە ئۆمۈم سۈلەيمىنىڭ ئۆيىگە كەلدى ۋە ئۇنىڭ دەرۋازىسىنى چەكتى. ئۆمۈم سۈلەيم ئۇنىڭ كىرىشىگە روخسەت بەردى. ئۆمۈم سۈلەيمىنىڭ ئوغلى ئەنەس ئۇنىڭ يېنىدا بار ئىدى. ئەبۇ تەلھە كېلىش مەقسىتىنى ئۇنىڭغا ئېيتتى. ئۆمۈم سۈلەيم ئۇنىڭغا:

ئى ئەبۇ تەلھە! سىزگە ئوخشاش ئادەمنىڭ تەلۋە رەت قىلىنمايدۇ. لىكىن، سىز كافر تۇرۇپ مەن سىز بىلەن توي قىلايمايمەن، دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ئەبۇ تەلھە ئىچىدە: بۇ ئۇنىڭ بىر باھانىسى، ئەسلىدە ئۇ مەندىن باي، ئاپرۇپلۇق بىرىگە ماقۇل كىلىپ بولغان گەپ دېگەنلەرنى ئويلىدى ۋە ئۆمۈم سۈلەيمگە: اللھ بىلەن قەسەمكى! سىزنىڭ مېنى قوبۇل قىلماسلىقتىكى سەۋەبىڭىز ھەرگىز بۇ ئەمەس، دېدى.

- ئەمەس نېمە؟

- ئاق - سېرى.

- ئالتۇن - كۈمۈش؟

- شۇنداق.

- ئى ئەبۇ تەلھە! ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، اللھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى گۇۋاھ قىلايىكى! ئەگەر سىز مۇسۇلمان بولسىڭىز مەن سىزگە ئالتۇن - كۈمۈشسىز تېگىشكە رازى. مەن سىزنىڭ ئىسلامىڭىزنى ئۆزەمگە تويۇلۇق قىلدىم، دېدى.

ئەبۇ تەلھە ئۇمۇم سۇلەيمىنىڭ يۇقىرىقى سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ خىيالى قەبىلىسىدىكى كاتىۋاشلىرىغا ئوخشاش قىلىپ ياسىۋالغان بۇتلىرىغا ئۆيىدىكى بۇتلىرىغا يۆتكەلدى.

ئۇمۇم سۇلەيم تۆمۈرنى قىزىققىدا سۇقماقچى بولۇپ: ئى ئەبۇ تەلھە! سىز ئاللاھ نى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان ئىلاھىڭىزنىڭ زېمىنىدىن چىقىدىغان نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلەمەمسىز؟ دېدى.

بىلىمەن.

سىز بىر پارچىسىنى ئۆزىڭىزگە ئىلاھ قىلىۋالغان ئۇ نەرسىنىڭ باشقا پارچىلىرىنى باشقىلار ئۆيلىرىدە ئۇنىڭ قىزىقلىقىدىن پايدىلىنىپ، تاماقلارنى، نانلىرىنى، تاماقلارنى پىشۇرۇپ يەيدىغان تاش – ئۇتۇن ياغاچ ئورنىدا ئىشلىتىدىغان نەرسە ئىكەنلىكىدىن نۇمۇس قىلمامسىز؟... ئى ئەبۇ تەلھە! ئەگەر سىز مۇسۇلمان بولسىڭىز مەن سىزنىڭ ئىسلامىڭىزدىن باشقا توپىلۇق تەلەپ قىلمايمەن، دېدى.

ئەبۇ تەلھە: ئۇنداقتا ئىسلامنى ماڭا كىم ئۆگىتىدۇ؟

– مانا مەن ئۆگىتىمەن. ئاۋۋال سىز ھەق سۆزنى ئېيتىپ، بىر ئاللاھ تەن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىغىغا، مۇھەممەدنىڭ ھەق ئەلچى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىسىز، ئاندىن ئۆيىڭىزگە قايتىپ بېرىپ بۇتىڭىزنى چېقىپ تاشلايسىز.

ئەبۇ تەلھە خوشال ھالدا: بىر ئاللاھ تەن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىغىغا، مۇھەممەدنىڭ ئاللاھ نىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىمەن! دېدى.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلار توي قىلدى. مۇسۇلمانلار: بىز ئەزەدىن ئۇمۇم سۇلەيمىنىڭ توپىلىغىدەك ئېسىل توپىلۇقنى كۆرمىگەن ئىدۇق، ئۇ ئىسلامنى ئۆزىنىڭ توپىلىقى قىلدى، دېيىشەتتى.

ئاشۇ كۈندىن باشلاپ ئەبۇ تەلھە ئىسلام بايرىقى ئاستىغا قوشۇلدى ۋە ئۆزىنىڭ بارلىق كۈچ – قۇۋىتى، ئەقىل – ئىقتىدارىنى ئىسلام ئۈچۈن بېغىشلىدى. ئۇ مەككىگە بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەقەبە بەيئىتى قىلغان 70 كىشىنىڭ بىرى، شۇنداقلا شۇ كېچىدە مەدىنە مۇسۇلمانلىرىغا باشلىق قىلغان 12 كىشىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بارلىق غازاتلارغا قاتناشتى ھەم بۇ غازاتلاردا ئۆزىنىڭ ئاجايىپ قەھرىمالىقلىرىنى كۆرسەتتى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئۇنتۇلغۇسىز، ئەڭ شەرەپلىكى بولسا ئوھۇد كۈندىكى ئىش – ئىزى ئىدى.

ئەبۇ تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى شۇنچىلىك ياخشى كۆرەتتىكى، ئۇنىڭغا قاراپ تويمايتتى. سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قانمايتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا يۈكەنپ ئولتۇرۇپ: مېنىڭ جېنىم ئۈچۈن سەن ئۈچۈن پىدا، مېنىڭ بەدىنىم سەن ئۈچۈن قالدۇق، دەيتتى. ئوھۇد كۈنى جەڭ قاتتىقلىشىپ مۇسۇلمانلارغا مەغلۇبىيەت يۈزلەنگەندە پاتپارچىلىقتا مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ كېتىشتى. مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوتتۇر چىشىنى سۇندۇرۇپ، چىكىسىنى يېرىپ، لەۋلىرىنى جاراھەتلەندۈرۈپ، ئۇنىڭ مۇبارەك يۈزىگە قان ئاقۇزدى.

بەزى مەيدانىسىز قورقۇنچاق كىشىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆلتۈرۈلۈپتۇ، دەپ ئىغۋا تارقاتتى. بۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ روھى سۇنۇپ، كۈچى ئاجىزلىشىپ قېچىش تەيالىقىدىمۇ بولۇشتى. جەڭ مەيدانىدا بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ تەلھە قاتارلىق ساناقلىق بىرقانچە كىشىلا قالغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ تەلھەنىڭ كەينىدە تۇرۇپ، قوغدىلىنىۋاتقان چاغدا، ئۇ پەيغەمبەرىمىزنىڭ ئالدىدا، خۇددى مۇستەھكەم تاغقا ئوخشاش تىك تۇردى.

ئەبۇ تەلھە، مەغلۇپ بولمايدىغان ئۇقياسىنى بەتلەپ، خاتا كەتمەيدىغان ئوق بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداشقا، مۇشرىكلارغا بىر-بىرلەپ ئېتىشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئەبۇ تەلھەنىڭ كەينىدىن، ئوق چۈشكەن ئورۇننى كۆرۈش ئۈچۈن بېشىنى چىقىرىپ بويىنى سوزسا، ئەبۇ تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋىپ يېتىشتىن ئەنسىرەپ ئۇنىڭغا مۇنداق دەيتتى:

- سەن ئۈچۈن ئاتا-ئانىم پىدا بولسۇن! ؟ئۇلارغا قارىما! ساڭا زىيان يېتىپ قالىدۇ! مېنىڭ مەيدەم سېنىڭ مەيدەڭنىڭ ئۈدۈلىسىدا، كۆكرىگىم سېنىڭ كۆكرىگىڭنىڭ ئۈدۈلىسىدا! مەن ئۆزەمنى سېنىڭ ئۈچۈن قۇربان قىلىشقا ئاتىدىم!...

بۇ چاغدا، مۇسۇلمانلار قوشۇنىدىن بىر ئادەم چىقىپ، قېچىپ كېتىۋېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن ئۆتكەن ئىدى، ئۇنىڭدا بىر ئوق بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى چاقىرىپ:

- ئوقلىرىڭنى ئەبۇ تەلھەنىڭ ئالدىغا چېچىۋەت! ئۆزەڭ قاچىساڭمۇ ئوقلىرىڭنى ئېلىپ دېدى!..

ئەبۇ تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداپ ھەتتاكى، ئۈچ ئوقيا سۇنۇپ كەتتى، مۇشرىكلار قوشۇنى ئىچىدىن اللە ئۆلتۈرۈشنى خالىغانلار ئۆلتۈرۈلدى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشتى ، اللھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆز پاناھىدا ساقلاپ قالدى .

ئەبۇ تەلھە ، ھەل قىلغۇچ ۋاقىتلاردا ، اللھ يولىدا جېنى بىلەن سېخىلىق قىلغىنىدەك مېلىنى سەرپ قىلىشتىمۇ كۆپ سېخى ئىدى...

جۈملىدىن ، ئۇنىڭ چوڭ بىر گۈزەل خورمىلىق ئۆزۈملۈك بىر بېغى بار بولۇپ ، مەدىنە بىز ئۇ باغدىن گۈزەل ، دەرەخلىرى كۆپ ، مېۋىلىرى تاتلىق سۈلىرى تەملىك باغنى كۆرمىگەن ئىدى!

ئەبۇ تەلھە بىر كۈنى بۇ باغنىڭ سالقىن بىر يېرىدە ، ناماز ئوقۇۋاتقاندا ، رەڭگى سېرىق تۇمشىقى قىزىل پۇتلىرى رەڭلىك بىر گۈزەل قۇش ، شوخ ، مۇڭلۇق ئاۋازى بىلەن سايراپ ، ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتتى...

قۇش شوبۇلۇق قىلىپ ، بىر تەرەپتىن سايراپ ، بىر تەرەپتىن ئۆسۈل ئوينىغان ھالدا ، دەرەخ شاخلىرىدا ئويناشقا باشلىدى .

... ناماز ئوقۇۋاتقان ئەبۇ تەلھەنى ، قۇشنىڭ كۆرۈنىشى قىزىقتۇردى - دە ، خىيالى قۇش بىلەن بىرگە پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى...

ئۇزاق ئۆتمەيلا ئېسىنى يېغدى - يۇ ، لېكىن قانچە رەكەت ناماز ئوقۇغانلىغىنى

ئىككى رەكەتمۇ؟!...

ئۈچ رەكەتمۇ?!...

تۆت ... بىلەلمىدى .

ئۇ نامىزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپلا ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ماڭدى ۋە بېرىپ:

باغ، چەكسىز كەتكەن مەۋلىك دەردخلىك، ۋە سايىراپ تۇرغان قۇشنىڭ، ئوقۇۋاتقان نامىزىنى بۇزىۋەتكەنلىگىدىن شىكايەت قىلدى...

ئاندىن پەيغەمبىرىمىزگە: ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى گۇۋاھ بولغىنىكى، مەن بۇ باغنى اللە يولىدا سەدىقە قىلىۋەتتىم... سەن ئۇنى اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ياخشى كۆرىدىغان ئورۇنغا ئىشلەتكەن، دېدى.

ئەبۇ تەلھە ئۆمۈر بويى روزا تۇتۇپ، اللە يولىدا جىھاد قىلغان ھالەتتە ياشىدى. شۇنداقلا، روزا تۇتقان، جىھاد قىلغان ھالەتتە ۋاپات بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن پەقەت روزا تۇتۇش ھارام قىلىنغان ياكى مەكرۇھ سانىلىدىغان كۈنلەرنىڭ باشقا كۈنلىرىدە روزا تۇتۇشنى تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە بولغان 30 يىلغا يىراقىن داچام قىلغان ئىدى. ئۇ ئۇزۇن كۆرگەن بولۇپ ناھايتى ياشىنىپ قالغىچە ياشىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ياشىنىپ قېلىشى ئۇنىڭ اللە يولىدا جىھاد قىلىشىغا ھېچ تۇسالىغۇ بولمىدى. ئوسمان ئىبنى ئەففاننىڭ خەلىپىلىكى دەۋرىدە مۇسۇلمانلار دېڭىز ئۇرۇشىغا چىققىشقا بەل باغلىدى. ئەبۇ تەلھە مۇسۇلمانلار قوشۇنى بىلەن بىرگە چىققىشقا تەييارلانغاندا بالىلىرى ئۇنىڭغا: ئىيى ئاتا! اللە سىزگە رەھمەت قىلسۇن! سىز ياشىنىپ قالىدىڭىز، سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئەبۇ بەكرى، ئۆمەرلەر بىلەن بىرگە ئۇرۇش قىلىدىڭىز. ئەمدى سىز ئۇرۇشقا چىقماي دەم ئېلىڭ، ئورنىڭىزدا بىز ئۇرۇشقا چىقىلى دېدى. ئەبۇ تەلھە: بۈيۈك ۋە غالىپ اللە بىزگە: {سىلەر بىر پۈتۈن چىقىڭلار} دېگەن، اللە ھەرگىزمۇ قېرى، ياش دەپ ئايرىماستىن ھەممىمىزنىڭ چىقىشىمىزنى بويىرىغان!... دەپ ئاخىرى جەڭگە چىقتى.

ئۇزۇن ياشىغان بۇ مۇيسىپىت، دېڭىزنىڭ ئوتۇرسىدا كېمە ئۈستۈدە قاتتىق كېسەل بولۇپ يېرىم يولدا ھاياتىدىن ئايرىلدى.

مۇسۇلمانلار ئۇنى دەپنە قىلىش ئۈچۈن قۇرۇقلۇق ئىزلەشكە باشلىدى. ئۇلار دېڭىزدە يەتتە كۈن يۈرگەندىن كېيىن ئاندىن بىر ئاندىن بىر ئارال تاپتى. بۇ يەتتە كۈندىن بۇيان ئەبۇ تەلھەنىنىڭ جەسىدى كېمە ئۈستۈدە يۈگەكلىك بولۇپ، ئۇ خۇددى ئۇخلاۋاتقان دەك قىياپەتتە ھېچقانداق ئۈزگەرمەي تۇرغانىدى، ئۇنىڭ جەسىدى دېڭىز ئوتۇرسىدىكى بىر ئارالغا، يەنى ئائىلە ۋە بالا چاقىلىرىدىن، يۇرتىدىن يىراق بىر جايدا قالدى. ئەمىلىيەتتە ئۇ اللە غا يېقىن تۇرسا باشقىسىنىڭ يىراق بولۇشىنىڭ نېمە زىيىنى؟

اللە ئەبۇ تەلھەنىنىڭ جۇشقۇن روھى، كامىل ئىمانى، سېخىلىقى، ئۈچۈن ھەممىمىزدىن ياخشى مۇكاپات بەرسۇن! بىزنى ھەم ئەۋلادلىرىمىزنى شۇنىڭغا ئوخشاش مۇسۇلمانلاردىن قىلسۇن!

رەملە بىنتى ئەبى سۇفيان

ئۆمۈھەببە اللہ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى
ھەممىدىن ئەلا بىلگەن، كۇفرىغا
قايتىشنى بولسا خۇددى ئىنسان ئوتقا
كىرىشنى يامان كۆرگىنىدەك يامان
كۆرگەن ئايال ساھابىدۇر.

تارىخچىلار .

ئەبۇ سۇفيان قۇرەيش قەبىلىسىدىن بىرەر كىشىنىڭ ئۆزىگە
قارشى چىقالايدىغانلىقىغا ۋە ئۇنىڭ مۇھىم قارارىغا قارشىلىق
قىلالايدىغانلىقىغا ئىشەنمەيتتى. چۈنكى، ئۇ مەككىدىكى ھەممىگە
گېپى ئۆتىدىغان، ھەر - ھەر كاتىۋاشلارمۇ ئۇنىڭ دېگىنىدىن
چىقمايدىغان كاتىۋاش ئىدى. بىراق ئۇنىڭ ئۆمۈھەببە دەپ
ئاتىلىدىغان قىزى رەملە ئېرى ئۆبەيدۇللاھ ئىبنى جەھشى بىلەن
بىرگە شىبىرىكسىز بىر اللہ غا ئىشىنىش، پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىقلاش ئارقىلىق، ئەبۇ
سۇفياننىڭ يۇقىرىقىدەك ھەيۋىتىگە قارشى ئىش قىلىپ، ئۇنىڭ
كۆرەڭلىكىنى سۇندۇردى.

ئەبۇ سۇفيان بارلىق ئامال - چارىلەرنى، تەھدىد -
تەھقىبلەرنى قوللۇنىپ قىزى بىلەن كۈيۈغلىنى بۇ يېڭى دىندىن
چىقىرىپ ئاتا - ئانىسىنىڭ دىنىغا قايتۇرۇشقا تىرىشقان بولسىمۇ
لىكىن، ئۇنىڭ بۇ تىرىشچانلىقىدىن ھېچ بىر نەتىجە چىقمىدى.
رەملەنىڭ دىلىغا ئورۇنلاشقان ئىماننىڭ يىلتىزى شۇ قەدەر
مۇستەھكەم ئىدىكى، ئاتىسىنىڭ بارلىق قاتتىق - يۇمشاق تەھدىد،

تەقپىلىرى سالغان ئازاپ - ئوقۇبەتلىرى ئۇنى ئۆز ئىرادىسىدىن ھېچ تەۋرىتەلمىدى .

رەملەنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى ئەبۇ سۇفياننى ناھايتى بەك پاراكەندە قىلىۋەتتى . قىزىنىڭ ئۇنىڭ رايىغا باقمىغانلىقى ، مۇھەممەدكە ئەگىشىشتىن قەتئىي يانمىغانلىقى ئۇنىڭ بۇ ھەقتە قىزىغا ئىشلەتكەن بېسىملىرىنىڭ قىلچە كارغا كەلمىگەنلىكى ئۇنى قۇرەيشلەرنىڭ ئالدىدا يۈزىنى كۈتۈرۈپ يۈرەلمەس قىلىپ قويغانىدى .

قۇرەيشلەر ئەبۇ سۇفياننىڭ قىزىغا ئاچىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ يۈرىكى توملاپ رەملە بىلەن ئېرى ئىككىسىنى قاتتىق قىيىن - قىستاققا ئېلىپ ۋە ئازاپلاپ ئۇلارنى مەككىدە تۇرالمىغىدەك ھالغا كەلتۈرۈپ قويدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشقا بويىرىغان چاغدا رەملە بىلەن ئېرى كىچىك بالىسى ھەبىبەنى ئېلىپ ھەبەشىستاننىڭ پادىشاھى نەجاشىنىڭ ھېمايىسىگە ئۆمۈللىنىپ ماڭغان مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە اللەغا خاتىرجەملىك بىلەن ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن يولغا چىقتى . بىراق ھەبەشىستانغا قېچىپ كەتكەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇ يەردە خاتىرجەملىككە ئېرىشىپ ياخشى ياشاۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ئەبۇ سۇفيان باشلىق قۇرەيش كاتتىلىرى بۇ ئىش ئۈچۈن ناھايتى ئازاپلاندى . چۈنكى ئۇلارغا بۇ ھار كەلگەن ئىدى .

ئۇلار مەسلەھەتلىشىپ نەجاشىغا ئۇ مۇسۇلمانلارنى ئۆچ كۆرسىتىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئۆز دىيارىدا تۇرغۇزماستىن قايتۇرۇپتىن ، ”مۇسۇلمانلار مەريەم ئوغلى ئىسا ھەققىدە بوھتان چاپلايدۇ“ دېيىش ئارقىلىق نەجاشىنىڭ زىتىغا تېگىپ مۇسۇلمانلارنى كەلگەن ئەلچىلەرگە قايتۇرۇپ بەرگۈزۈش ئۈچۈن نۇرغۇن سوغا - سالاملار بىلەن ئىككى ئەلچىنى ھەبەشىستانغا

ئەۋەتتى. ئەلچىلەرنىڭ تەلىپىنى ئاڭلىغان نەجاشى ھەقىقىي ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىش ئۈچۈن ھىجرەت قىلغۇچى مۇسۇلمانلارنىڭ ۋەكىللىرىنى ھۇزۇرىغا چاقىرتتى ۋە ئۇلاردىن سۇئاللارنى سورىدى، مۇسۇلمانلارنىڭ ۋەكىلى ئۆزلىرى قوبۇل قىلغان ئىسلام دىنىنىڭ قانداق دىن ئىكەنلىكىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنى نېمىلەرگە بويرىغانلىقىنى، مەريەم ئوغلى ئىسا ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا اللەنىڭ قانداق ئايەتلىرىنى نازىل قىلغانلىقىنى بايان قىلدى. بۇلارنى ئاڭلىغان نەجاشى تەسىرلەنگەنلىكىدىن يىغلاپ ساقاللىرى ھۆل بولۇپ كەتتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نىڭ اللە تەرەپىدىن ئەۋەتىلگەن ھەقىقىي پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئىسا ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىن بىلەن بىر مەنبەدىن ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىپ ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىش بىلەن ئۆزىنىڭ ئىپسكوپلىرى ئىمان ئېيتىمىغان ھالەتتە مۇسۇلمانلارنى ئەلچىلەرگە تاپشۇرۇپ بەرمەستىن ئۆز ھىمايىسىگە ئالدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

ھەقىقىي بىر ھىمايىگە ئېرىشكەنلىكىدىن سۈيۈنگەن رەملە (ئۆمى ھەببە): ئەمدى كۈنلەر ئاسايىشلىق ئىچىدە ئۆتەيدىغۇ، دەپ ئويلىغان ئىدى. ئەپسۇس ھېكمەت ئىگىسى اللە ئۇنى خىلى — خىلى كىشىلەرنىڭ ئەقلىنى گاڭگىرتىدىغان، ئويلىمىغان بىر ئېغىر سىناق بىلەن سىناشنى خالىدى ۋە ئۇنىڭ بۇ سىناقتىن ئەجىرگە ئېرىشكەن ھالدا ئۆتۈشىنى بەلگىلىدى. بىر كۈنى ئۇ چۈش كۆردى. چۈشە ئېرى ئۆيەيدۇلانىڭ قاتمۇ — قات قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە تەمتىرەپ يۈرگەنلىكىنى، ئۇنى قات — قات زۇلمەتنىڭ تېخىمۇ بەك قورشىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ ناھايىتى ناچار بىر ھالەتتە ئىكەنلىكىنى كۆردى. ئۇ ئۇيقۇسىدىن ناھايىتى قورققان ھالدا چۆچۈپ ئويغاندى، لېكىن ئۇ بۇ چۈشنى نە ئېرى نە باشقا بىرىگە دېيىشنى پەقەتلا خالىمىدى.

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇنىڭ چۈشى رىئالىققا ئايلاندى. ئۇنىڭ ئېرى ئۆبەيدۇللاھ ئىسلام دىنىدىن يېنىپ خىرىستىئان دىنىغا كىرىپ كەتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇ ھازىقتىن ئىبارەت بۇ نىجىسىگە بېشىچىلا دۈم چۈشۈپ قاۋاقخانلاردىن بېرى كەلمەس، تاشلاش ئۇياقتا تۇرسۇن بارغانچە ئىچىپ قانماس بولدى. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ ئايالى ئۇمۇ ھەببەنى بىر - بىرىدىن قورقۇنچلۇق ئىككى خىل تاللاشتىن بىرىنى تاللاشقا قىستىدى. ئۇ ئىككى خىل تاللاشنىڭ بىرى ئېرى بىلەن ئاجرىشىش يەنە بىرى خىرىستىئان دىنىغا كىرىش ئىدى.

ئۇمۇ ھەببە بۇ ئېغىر تاللاشلارغا ئۈچىنچى بىر خىل تاللاشنىڭ قوشۇلغانلىقىنى تونۇپ يەتتى. ئۇ بولسىمۇ ئىسلام دىنىدىن يېنىپ خىرىستىئان دىنىغا كىرمىگەن ئەھۋالدا (ئۇنداق ئىشنى ئۇمۇ ھەببە بەدىنىنى تۇمۇر تاغاقلا بىلەن تاراپ تىتۈۋەتكەن تەغدىردىمۇ قىلمايتتى) ئېرىدىن ئاجرىشىپ ياكى مەككىگە دادىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ دىنى خارلانغان ھالدا مەھكۇم بولۇپ ياشاش ۋە ياكى ھىچقانداق ئۇرۇغ - تۇغقانسىز، يۈلەنچۈكسىز ھالدا بۇ يات ئەلدە تەنھا ياشاش. ئۇ ئاخىرى دىنى ئۈچۈن ئۈچىنچى يولنى تاللاپ تاكى اللە بىر چىقىش يولى بەرگىچە ھەبەشىستاندا ياشاپ قىلىش قارارىغا كەلدى.

ئۇمۇ ھەببەنىڭ كۈتىشى ئۇزاققا بارمىدى. ئۇنىڭ خىرىستىئان دىنىغا كىرگەندىن كېيىن ئانچە ئۇزاق ياشىمايلا ئۆلۈپ كەتكەن ئېرىگە تۇتقان ئىدىتى توشۇش بىلەنلا ئۇنىڭغا تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز خۇشاللىق قۇچاق ئاچتى. ئۇنىڭ ۋاقتىسىز غەم - قايغۇ تۇمانى قاپلىۋالغان ئۆيىنىڭ ئۈستۈگە بەخت قۇشى قانات قېقىپ كەلدى.

قۇياش نۇرى كۈلۈپ باققان بىر كۈنى ئەتىگەندە ئۇنىڭ ئىشىكى يەڭگىلىگەنە چىكىلدى. ئىجازەتتىن كېيىن پادىشاھ

نەجاشىنىڭ خاس خىزمەتچىسى ئەبرەھە ئەدەپ بىلەن كىرىپ ئۇمۇھەببەگە ئىھتىرام بىلەن: پادىشاھ نەجاشى سىزگە سالام يوللىدى. شۇنداقلا ئاللاھنىڭ ئەلچىسى مۇھەممەدنىڭ سىزگە توي تەكلىپىنى قويغانلىقىنى سىزگە يەتكۈزۈشۈم ئۈچۈن ئالدىڭىزغا مېنى ئەۋەتتى، مۇھەممەد سىزنى ئۆزىگە نىكاھلاپ بېرىشنى تەلەپ قىلىپ خەت ئەۋەتتى. سىزمۇ خالىغان بىرىنى ئۆزىڭىزگە ۋەكىل قىلىڭ، دېدى.

ئۇمۇھەببە خۇشاللىقىدىن: ئاللاھ ساڭا خۇش خەۋەر بەرسۇن! ئاللاھ ساڭا خۇش خەۋەر بەرسۇن! دەپ توۋلاپ كەتتى ۋە شۇ ھامانلا تاقىۋالغان زىنەت بويۇملارنى چىقىرىپ، قولىدىكى بىلەيزۈككىگە قوشۇپ ئەبرەھەگە سۈيۈنچە قىلىپ بېرىۋەتتى. ئاندىن يەنە ھالقىسى بىلەن خال - خالىنى، ئۆزىكىنى چىقىرىپ ئۇنىمۇ قوشۇپ بەردى. ناۋادا ئۇ دۇنيادىكى ھەممە ئالتۇن كانلىرىغا ئىگە بولغىنىدا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئەبرەھەگە سۈيۈنچە قىلىپ بەرگەن بولاتتى. ئاندىن ئۇ ئەبرەھەگە: مەن ئۆزەمگە خالىد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاسنى ۋەكىل قىلدىم. ئۇ كىشىلەردىن ماڭا ئەڭ يېقىن بولغىنى، دېدى.

نەجاشىنىڭ ھەبەشىستاندىكى قۇيۇق دەل - دەرەخ، گۈل - چېچەك بىلەن بىزەلگەن گۈزەل باغچىلىرىنىڭ بىرىگە جايلاشقان، چىرايلىق زىنەتلىنىپ تۇپ چىراغلار بىلەن يورۇتۇلغان ھەشەمەتلىك بىر زالىدا ئۇمۇھەببەنى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نىكاھلاش سورۇنى تۈزۈلدى، بۇ سورۇنغا ھەبەشىستاندىكى مۇھاجىر ساھابىلارنىڭ جەفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ، خالىد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاس، ئابدۇللاھ ئىبنى ھوزافە تەسەھمىدەك ئابرويۇق ۋە مەرتىۋىلىك رەھبەرلىرى قاتناشقان بولۇپ، سورۇن ئەھلىنىڭ ھەممىسى يىغىلىپ بولغاندا نەجاشى ئورنىدىن تۇرۇپ خۇتبە ئوقۇدى ئاندىن: ھەممىدىن

ئۇلۇغ، مۇمىنلەرگە خاتىرجەملىك بەرگۈچى، كافىرلارغا قاتتىق قول بولغۇچى ئالەمنى مەدھىيەلەيمەن! بىر ئالەمنى باشقا ئالەم يوق، مۇھەممەد ئالەمنى نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ھەمدە ئىسا ئىبنى مەريەم بىشارەت بەرگەن كىشى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىمەن! مەخسەت!: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن ئەبۇ سۇفیاننىڭ قىزى ئۇمۇمۇ ھەبىبەنى ئۆزىگە نىكاھلاپ قويۇشۇمنى تەلەپ قىلىپتۇ. مەن ئۇنىڭ تەلۋىگە ماقۇل بولدۇم. مەن ئالەمنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتى بويىچە ئۇمۇمۇ ھەبىبەنىڭ تويلىقى ئۈچۈن مۇھەممەدكە ۋاكالىتەن 400 دىنار ئالتۇن بەردىم! دەپ دىنارلارنى ئۇمۇمۇ ھەبىبەنىڭ ۋەكىلى خالىد ئىبنى ئاسىنىڭ ئالدىغا تۆكتى...

ئاندىن خالىد ئورنىدىن تۇرۇپ: ئالەمنى غامىنىڭ مەرتىۋە شۇكۇرلەر بولسۇنكى، مەن ئالەمنى مەدھىيەلەيمەن! ئۇنىڭدىن ياردەم تىلەيمەن، كەچۈرۈم سورايەن، ئۇنىڭغا تەۋبە قىلىمەن، مۇھەممەدنى ئالەمنى نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن! گەرچە كاپىرلار يامان كۆرگەن تەغدىردىمۇ ئالەمنى ئۆز دىنىنى بارلىق دىنلاردىن يۇقىرى قىلىش ئۈچۈن توغرا ۋە ھەق بولغان دىن بىلەن پەيغەمبەرنى بىزگە ئەۋەتتى! مەقسەت!: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلۋىگە ماقۇل بولۇپ مېنى ئۆزىگە ۋەكىل قىلغۇچى ئۇمۇمۇ ھەبىبەنى ئۇنىڭغا نىكاھلاپ بەردىم. ئالەنى پەيغەمبەرگە ۋە ئۇنىڭ ئايالىغا بەرىكەت بەرسۇن! ئۇمۇ ھەبىبەگە ئالەنى تەغدىر قىلغان ياخشىلىقلار بىلەن مۇبارەك بولسۇن!... دېدى ۋە تويلىق دىنارلارنى ئېلىپ باشقىلار بىلەن بىرگە قايتىشقا تەمىشەلدى. بۇ چاغدا نەجاشى: ئولتۇرۇڭلار! توي قىلغاندا تاماق بېرىش پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتى، دېدى ۋە داستىخان راسلاپ تويلىق تاماق بەردى. كىشىلەر تويلىق تاماقنى يەپ ئاندىن تارقاشتى.

ئۇمۇمۇ ھەبىبە مۇنداق دەيدۇ: ماڭا بېرىلگەن تويۇلۇق مال ماڭا يېتىپ كەلگەندە مەن ئەبرەھەگە ئۇنىڭدىن 50 مىسقال ئەۋەتىپ بەردىم ۋە: سەن ماڭا خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلگىنىڭدە مېنىڭدە مال يوق ئىدى، دېدىم. ئۇزاق ئۆتمەي ئەبرەھە كېلىپ مەن ئۇنىڭغا ئەۋەتكەن ئالتۇن بىلەن ئالدىنقى قېتىمدا مەن ئۇنىڭغا سۈيۈنچە ئورنىدا بەرگەن زىبۇ - زىنەتلىرىمنى ماڭا قايتۇرۇپ بەردى ۋە: پادىشاھ مېنىڭ سىزدىن بىر نەرسە ئالماسلىقىمنى تاپىلدى ۋە ئاياللىرىدا بار بولغان خوش بۇراق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى سىزگە ئەۋەتىپ بېرىشنى تاپىلدى، دېدى. ئەتىسى ئۇ ماڭا ۋەرەس، ئۇد ۋە ئەنەبەر ئېلىپ كەپتۇ. ئاندىن ئۇ ماڭا: مېنىڭ سىزگە بىر ھاجىتىم چۈشۈپ قالدى، دېدى. مەن ئۇنىڭدىن: قېنى دەڭ ئۇ نېمە ئىشتى؟ دەپ سورىدىم. ئۇ مەن مۇھەممەدنىڭ دىنىغا ئەگەشتىم، پەيغەمبەرگە مەندىن سالام دەڭ ھەم ئۇنىڭغا مېنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىمنى يەتكۈزۈپ قويۇڭ، بۇنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالماڭ! دەپ جىكلىدى، ئاندىن مېنى جابدۇدى.

مەن مەدىنىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىندىم، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشكەندە نىكاھ ئىشلىرىمىزنىڭ جەريانىنى، ئەبرەھەگە مۇناسىۋەتلىك گەپ - سۆزلەرنى ئۇنىڭغا تەپسىلىي سۆزلەپ بەردىم ۋە ئەبرەھەنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىدىن خەۋەر بەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبرەھەدىن سۈيۈنۈپ: «ئۇنىڭغا اللە نىڭ سالامى، بەرىكىتى ۋە رەھمەتلىرى بولسۇن!» دېدى...

ۋەھشى ئىبنى ھەرب

ۋەھشى - كىشىلەر ئىچىدە
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن
قالسىلا، ئەڭ ياخشى بولغان
ئادەمنى ئۆلتۈرگەن شۇنداقلا
كىشىلەردىن ئەڭ ئەسكى
ئادەمنى ئۆلتۈرگەن كىشىدۇر.

تارىخچىلار

ئوھۇد كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ھەمزە
ئىبنى ئەبۇ مۇتەللىپنى ئۆلتۈرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
دىلىنى خۇن قىلغان بولسا، يامامە ئۇرۇشىدا مۇسەيلىمە كاززاپنى
ئۆلتۈرۈپ مۇسۇلمانلارنىڭ دىلىغا مەلھەم بولغان بۇ كىشى كىم؟ بۇ
كىشى دەل ئەبۇ دەسسەمە دەپ ئاتالغان ۋەھشى ئىبنى
ھەربىلەھبىشى دېگەن كىشىدۇر، ئۇنىڭ ئاڭلىغان كىشىنىڭ
يۈرىكىنى ئېزىدىغان ئاجايىپ ئېچىنارلىق بىر كەچۈرمىشى بار..
بۇ ھەقتە ئەڭ ياخشىسى ئۇ ئۆزى سۆزلەپ بەرسۇن، قېنى سىز
ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىڭ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن قۇرەيش
كاتىبلىرىنىڭ بىرى بولغان جۇبەير ئىبنى مۇتئىمنىڭ قۇلى ئىدىم.
خوجايىنىمنىڭ تاغىسى تۇئەيمە بەدرى كۈنى ھەمزە ئىبنى
ئابدۇلمۇتەللىپنىڭ قولىدا ئۆلتۈرۈلگەن بولۇپ، خوجايىنىم بۇنىڭ
ئۈچۈن ناھىيىتى بەك قايغۇردى. ھەم تاغىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىش
ئۈچۈن قاتىلىنى ئۆلتۈرۈشكە لات، ئۇززا بۇتلىرى بىلەن قەسەم
قىلدى. ئۇ ھەمزەنى ئۆلتۈرۈشكە پۇرسەت كۈتۈشكە باشلىدى.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي قۇرەيشلىكلەر مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ تالىپنى يوقىتىش، بەدىدە ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن قوشۇن توپلاپ، پۇختا تەييارلىنىپ قوشۇننىڭ قۇماندانلىقىنى ئەبۇ سۇفيانغا تاپشۇردى، ئەبۇ سۇفيان قوشۇندىكىلەرنى ئۇرۇشقا قىزىقتۇرۇش ۋە ئۇلارنىڭ جەڭدە چېكىنىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بەدىدە دادىلىرى ۋە باشقا ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى ئۆلتۈرۈلگەن نەسەبى ئېسىل ئاياللاردىن بىرقانچىنى ئۇرۇشقا بىللە ئېلىۋېلىشنى قارار قىلدى. ئەبۇ سۇفياننىڭ ئايالى ھىند بىرگە چىققان ئاشۇ ئاياللار بىلەن بىرگە ماڭدى. بەدىر كۈنى ھىندنىڭ دادىسى ۋە بىر تۇغقان ئەر قېرىندىشى ئۆلتۈرۈلگەن ئىدى.

قوشۇن سەپەرگە ئاتلىنىشنىڭ ئالدىدا خوجايىنىم جۇبەير ماڭا: ئى ئەبۇدەسسەمە! سەن قۇللۇقتىن قۇتۇلۇشنى خالامسەن؟ دەپ سورىدى. مەن: مېنى كىم ئازات قىلىدۇ؟ دەپ سورىدىم. ئۇ: مەن.

قانداق شەرت بىلەن؟

تاغام نىڭ قىساسى ئۈچۈن مۇھەممەدنىڭ تاغىسى ھەزرىتى ئۆلتۈرسەڭ.

بۇنىڭغا كىم كېپىل بولىدۇ؟

كىمنى كېپىلىككە تاللىساڭ تاللا، مەن كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭ ئۈچۈن گۇۋاھ قىلىمەن. ماقۇل! دېدىم مەن.

مەن ئەسلى ھەبەشىستانلىق بولۇپ نەيزە ئېتىشقا ئۇستا ئىدىم. ئاتقان ھەر بىر نەيزەم نىشانىدىن ھەرگىز خاتا كەتمەيتى. مەن نەيزەمنى ئېلىپ قوشۇن بىلەن بىرگە يولغا چىقتىم. مەن

قوشۇننىڭ ئارقىسىدا ئاياللارغا يېقىن ئارىلىقتا ماڭدىم، مېنىڭ ئۇرۇشقا چىقىشتا ئازات بولۇشتىن باشقا ھېچقانداق غەرىزىم يوق ئىدى.

سەپەر ئۈستۈدە كېتىۋاتقىنىمىزدا مەن ھەر قېتىم ھىند بىلەن ياندىشىپ مېڭىپ ياكى ئۇچرىشىپ قالغىنىمىزدا ئۇ قولۇمدىكى قۇياش نۇرىدا يالتىراپ تۇرغان نەيزەمگە قاراپ ماڭا: ئى ئەبۇ دەسەمە! ئۆزەڭگىمۇ ۋە بىزگىمۇ ئىچىڭ ئاغرىسۇن!... دەيتتى.

بىز ئوھۇدقا يېتىپ بېرىپ ئىككى تەرەپ ئۇچراشقاندا جەڭ مەيدانىدا ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەلىپنى تاپتىم. مەن ئۇنى بۇرۇنلا تونۇيتىم. مەنلا ئەمەس ئۇنى ھەممە كىشى تونۇيتتى. چۈنكى ئۇ ئەرەب باتۇرلىرىنىڭ نوچىلىرى قىلىدىغاندەك ھەمىشە بېشىغا تۈگە قۇشنىڭ پېيىنى قىستۇرۋالاتتى. ئۇ سەپ ئوتۇرسىدا كۈلرەڭ ئاتقا مىنگەن ھالدا پەيدا بولدى. ئۇ ئۇچرىغاننى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئىلگىرلاۋاتتاتتى، ئۇنىڭغا ھېچكىم تەڭ كىلەلمەيتتى. مەن تاش ۋە دەرەخلىك بىر يەردە ئۆزەمنى دالدىغا ئالغاچ ئۇنىڭ يېقىنلىشىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. دەل مەن ئۇنى نىشانغا ئالغان ۋاقىتىمدا قۇرەيشلەر ئىچىدىن سىبا ئىبنى ئابدۇل ئۇززا دەپ ئاتىلىدىغان بىرىمۇ ئات ئۈستۈدە ۋاقىرغان پېتى يېتىپ كېلىپ: ئى ھەمزە! مەن بىلەن ئېلىش، مەن بىلەن ئېلىش! دەپ جەڭ ئىلان قىلدى.

ھەمزە ئۇنى كۆرۈپ: ئى مۇشرىكنىڭ كۈچىگى! كەلمەمسەن! قېنى ئالدىمغا كەل! دەپلا ئۇنىڭ بىلەن ئېلىشىپ ئۇنى بىر قىلىچ بىلەنلا چېپىپ تاشلىدى. مەن بۇ چاغدا ھەمىزنى نىشانغا ئېلىش ئۈچۈن ئۆزەم تالىغان مۇۋاپىق بىر يەردە تۇردۇم – دە نىشانىمغا ئىشەنچ قىلغان ھامان نەيزىنى ئۇنىڭغا قارىتىپ ئاتتىم. ئاتقان نەيزەم ھەمىزنىڭ قۇرسىقىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىن كىرىپ ئىككى پۇتۇنىڭ ئارىسىدىن چىقتى. ئۇ ئالدىغا قاراپ ئىككى – ئۈچ قەدەم چامىدىيۇ يىقىلدى. مەن تاكى ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىگە ئېنىق جەزم

قىلغانغا قەدەر نەيزەمنى ئۇنىڭ جەسىدىدىن چىقارماي ساقلاپ تۇرۇپ ئاندىن چىقاردىم. شۇنىڭدىن كېيىن مەن چىدىرغا قايتىپ ئولتاردىم. مېنىڭ بۇنىڭدىن باشقا قىلىدىغان ھېچ بىر ئىشىمۇ يوق ئىدى. مەن ئۇنى پەقەت ھۆرلىككە ئېرىشىش ئۈچۈنلا ئۆلتۈرگەن ئىدىم.

ئۇرۇش تازا قىزىپ بارا - بارا ئۆلگەنلەر ۋە قاچقانلار كۆپەيدى. مەغلۇبىيەت بولسا مۇھەممەدنىڭ قوشۇنىغا يۈزلەندى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ ئۆلگەنلەر كۆپىيىشكە باشلىدى. بىر چاغدا ئۆتبەنىڭ قىزى ھىند ئۆلگەنلەرنىڭ قېشىغا كەلدى، ئۇنىڭ ئارقىسىدا بىر مۇنچە ئاياللارمۇ بولۇپ ئۇلار ئۆلۈكلەرنىڭ جەسەتلىرىنى يېرىشقا، كۆزلىرىنى ئويۇشقا، بۇرۇنلىرىنى قۇرساقلىرىنى كېسىشكە.. باشلىدى. ئۇلار ئۆلۈكلەرنىڭ قۇلاقلىرىنى بۇلاپكا ۋە ھالقا قىلىپ بويۇنلىرىغا ئېسىۋېلىشتى. ھىندى ئۆزى كېسىۋالغان "قىممەتلىك" ھالقىلارنى ماڭا سۇنۇپ: ئى ئەبۇ دەسەمە! بۇنى ئال! بۇ ئىككىسى سېنىڭ، بۇ ئىككىسى سېنىڭ! بۇنى ساقلاپ قوي! بۇلار قىممەتلىكتۇر، دېدى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندا مەن قوشۇن بىلەن بىرلىكتە مەككىگە قايتىم. جۇبەير ماڭا قىلغان ۋەدىسىدە تۇرۇپ مېنى ئازات قىلىۋەتتى، مەن ھۆر بولدۇم.

لېكىن ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مۇھەممەدنىڭ ئىشى بارغانسېرى راۋاج تېپىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ سانى كۈنسېرى كۆپۈيۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئىشلىرى راۋاجلانغانسېرى مېنىڭ غەم - ئەندىشەممۇ ئېشىپ باردى. مېنىڭدە بىر خىل قۇرقۇنچ تۇيغۇسى باش كۆتۈرۈپ تۇراتتى. مەن تاكى مۇھەممەدنىڭ قوشۇنى مەككىنى فەتھى قىلغانغا قەدەر شۇ ھالەتتە ياشىدىم. مەككى فەتھى قىلىنغاندا مەن بىخەتەرلىك ئىزدەپ تاشققا باردىم. لېكىن بۇ يەردىكى كىشىلەرمۇ ئىسلامغا مايىل بولۇپ مۇھەممەد بىلەن

ئۇچرىشىش ئۈچۈن ئەلچىلەر قوشۇنى تەييارلىدى. بۇ كەڭرى زېمىن ماڭا تار تۇيۇلۇپ، غېمىم ئارتىپ بارارغا يەر تاپالماي قالدىم. نەگە باراي؟ يەمەنگىمۇ ياكى شامغا؟ ئۇنىڭدىن باشقا يەرلەرگە بېرىشىمۇ ئويلىدىم. بېشىم تازا قېتىپ تۇرغاندا ياخشى نىيەتلىك بىر كىشى ماڭا ئىچى ئاغرىپ: ئى ۋەھشى! ۋاي ساڭا! مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ دىنىغا كىرگەن، ھەق سۆزنى ئېيتقان كىشىنى ئۆلتۈرمەيدۇ، دېدى. مەن ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ مۇھەممەدنى ئىزدەپ مەدىنىگە باردىم. ئۇ يەرگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ئۇنى سۇرۇشتۇرۇپ ئۇنىڭ مەسچىتىگە ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن ئېھتىياتچانلىق بىلەن مېڭىپ مەسچىتكە كىرىپ ھەتتە ئۇنىڭ ئالدى تەرىپىگە كېلىپ: «بىر ئاللاھ تەن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن» دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ شاھادەتنامىنى ئاڭلاپ كۆزىنى ماڭا يۆتكىدى ۋە مېنى تونۇغاندىن كېيىن كۆزىنى مەندىن ئېلىپ قېچىپ: «سەن ۋەھشىمۇ؟» دېدى. مەن: شۇنداق، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! دېدىم. قېنى ئۆلتۈر! سەن ماڭا ھەمىزنى قانداق ئۆلتۈرگەنلىكىڭنى سۆزلەپ بەر! دېدى. مەن ئۆلتۈرۈپ بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بىر- بىرلەپ سۆزلەپ بەردىم. سۆزۈم ئاخىرلاشقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن يۈزىنى ئۆرۈپ: «سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي! سەن بۇندىن كېيىن ماڭا كۆرۈنمە!» دېدى.

شۇ كۈندىن بېرى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرۈپ قىلىشىدىن ئۆزەمنى ئېلىپ قاچىدىغان، ساھابىلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئولتارسا مەن ئۇنىڭ ئارقىدا ئولتۇرىدىغان بولىدۇم. مەن تا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغانغا قەدەر شۇ ھالەتتە ياشاپ كەلدىم.

مەن ئىسلامغا كىرگۈچىنىڭ بۇرۇنقى گۇناھلىرىنىڭ يۇيۇلۇپ كېتىدىغانلىقىنى بىلسەممۇ لىكىن مېنىڭ مۇسۇلمانلارغا سالغان زىيىنىم، مۇسەببىتىمنىڭ ئېغىرلىقىدىن، قىلغان گۇناھىمنىڭ ئېغىرلىقىدىن ئۆكۈنۈپ بۇ گۇناھىمنى يۈغىدەك بىرەر پۇرسەت ئىزدەپ يۈردۈم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن خەلىپىلىك ئابابەكرىنىڭ زىممىسىگە يۈكلەندى، بۇ چاغدا كەززاپ مۇسەيلىمەنىڭ ئادەملىرى يەنى بەنى ھەنىفە دىندىن يانغانلار قاتارىدا مۇرتەدلەردىن بولۇپ كەتتى. ئەبۇ بەكرى مۇسەيلىمەگە قارشى تۇرۇش، دىندىن يانغانلارنى يەنى بەنى ھەنىفە قوۋمىنى دىنغا قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئۇرۇشقا قوشۇن تەييارلىدى. بۇ چاغدا مەن ئۆز-ئۆزۈمگە: ئى ۋەھشى بۇ بىر تېپىلماس پۇرسەت، سەن ئۇنى غەنىمەت بىل، ئۇنى ھەرگىز قولۇڭدىن قاپۇرۇۋەتمە!... دېدىم - دە قوشۇن بىلەن بىرگە بۇ ئۇرۇشقا ئاتلاندىم. مەن بۇ ئۇرۇشقا مۇسۇلمانلارنىڭ سەردارى، شەھىت ھەمىزەنى ئۆلتۈرگەن نەيزەمىنىمۇ ئېلىۋالدىم ۋە ئۆزۈمگە مۇشۇ نەيزە بىلەن يا مۇسەيلىمەنى ئۆلتۈرۈشنى ياكى شەھىد قىلىنىشىمنى ۋەدە قىلدىم.

بۇ ئۇرۇشنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا مۇسۇلمانلار مۇسەيلىمە ۋە ئۇنىڭ قوشۇنى جايلاشقان ھەدىقەتۇل مەۋتكە باستۇرۇپ كىرىپ اللەنىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇرۇشۇۋاتقان ۋاقىتتا مەن مۇسەيلىمەنى ئىزدەشكە باشلىدىم. مەن ئۇنىڭ قولىدا قىلىچ تۇتقان ھالدا تىك تۇرغانلىقىنى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدىنمۇ بىرىنىڭ خۇددى مەندەك ئۇنى پايلاپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئېنىقكى ھەر ئىككىلىمىز بۇ كەززاپنى ئۆلتۈرۈشنى خالايتتۇق.

مەن مۇۋاپىق بىر ئورۇننى تاللىۋالغاندىن كېيىن نەيزەمنى ئۇنىڭغا نىشانلاپ ئاتتىم. نەيزەم دەل تەگدى. مەن نەيزەمنى ئاتقان ۋاقىتىمنىڭ ئۆزىدە ھىلىقى ئەنسارمۇ ئۇنىڭغا قىلىچ چاپقان

ئىكەن. ئۇنى زادى قايسىمىزنىڭ ئۆلتۈرگەنلىكىمىزنى اللە بىلىدۇ. ناۋادا ئۇنى ئۆلتۈرگۈچى مەن بولسام مۇھەممەددىن قالسىلا يەر يۈزىدىكى ئەڭ ياخشى ئادەمنى شۇنداقلا كىشىلەرنىڭ ئەڭ ئەسكسى، ئەڭ يامىنىنى ئۆلتۈرگۈچى بولمەن.

ھەكىم ئىبنى ھەزام

مەككىدە تۆت ئادەم بار، مەن
ئۇلارنىڭ شىرىكلىكتە قىلىشىغا،
چىدىمايمەن، ئۇلارنىڭ
ئىسلامغا كېرىشىگە قىزىقمەن،
ھەكىم ئىبنى ھەزام ئۇ تۆت
ئادەمنىڭ بىرىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

سىز بۇ ساھابە ھەققىدە ئاڭلىغانىدىڭىز؟ تارىختا
خاتىرىلىنىشىچە ئۇ بۈيۈك كەبە شەرىفىنىڭ ئىچىدە تۇغۇلغان بىردىن
بىر بۇۋاق ئىكەن.

ئۇنىڭ ئۇ يەردە تۇغۇلۇپ قىلىش سەۋەبى مۇنداق بولغان،
بىر كۈنى ئۇنىڭ ئانىسى مەلۇم سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن ئوچۇق قالغان
كەبە شەرىفىنىڭ ئىچىگە بىر تۈركۈم ئاياللار بىلەن بىرلىكتە ئۇنى
زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كىرگەن ئىدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئۇنىڭغا
ھامىلدار بولۇپ تۇغۇتى يېقىنىلىشىپ قالغان بۇ ئانىنىڭ تۇلغۇقى
تۇتىدۇ. تولغاق ئازابىدىنى ئۇ كەبىدىن قايتىپ چىقىشقا ئامالسىز
قالىدۇ. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاستىغا بىر پارچە تېرە سېلىپ بېرىلىدۇ.
ئۇ بۇۋاقنى ئاشۇ تېرە ئۈستۈگىلا تۇغۇدۇ. مانا بۇ بۇۋاق
خۇۋەيلىدىنىڭ ئوغلى ھەكىم ئىدى.

ئۇ خۇۋەيلىدىنىڭ قىزى بولغان خەدىجە ئانىمىزنىڭ بىر
تۇغقان قىرىندىشىنىڭ ئوغلى ئىدى. اللە خەدىجە ئانىمىزدىن رازى
بولسۇن ھەم ئۇنى رازى قىلسۇن! ھەكىم ئىبنى ھەزام نەسەبى
ئېسىل، يۈز- ئابرويلىق، بايلىقى كۆپ ئېسىل ئائىلىدە ئۆسۈپ

يېتىلدى. ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇمۇ ئەقىللىق، پەزىلەتلىك، ئېسىل كىشى بولۇپ يېتىلگەچكە قەۋمى ئۇنى ئۆزلىرىگە باشلىق قىلىپ ھاجىلارنى كۈتۈۋېلىشتىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك ئىشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغان ئىدى. ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن كەبىنى تاۋاپ قىلىشقا قۇربى يەتمىگەنلەرگە ئۆز مېلىدىن سەرپ قىلىپ بىرەتتى.

ھەكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك كېلىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ دوستى ئىدى. گەرچە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەش ياش چوڭ بولسىمۇ بۇ ئىككىسى ناھىيىتى ئىناق ئۆتەتتى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بولغان سۆھبەتلىرىدىن ھۇزۇر ئالاتتى. ئۇلار بىر - بىرىگە دوستلۇقلىرىنى يەتكۈزۈشەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەكىمنىڭ ھاممىسى بولغان خەدىجە بىنتى خۇۋەيلىد بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ دوستلىقى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشقاندى. ئەمما سىز بۇلارنى ئاڭلاپ بولۇپ ئۇنىڭ ئىسلام كېلىپ ئارىدىن يىگىرمە يىلدىن كېيىن ھەتتا مەككە فەتىھى قىلىنغاندىن كېيىن ئاندىن ئىمان ئېيتقانلىقىنى ئاڭلىسىڭىز بەلكىم ھەيران قالارسىز. بەلكىم سىزدىمۇ ھەر بىر كىشىنىڭ ئېڭىدا پەيدا بولۇشى ئىھتىمالى بولغان: ھەكىم ئىبنى ھەزامغا ئوخشاش اللە تەرىپىدىن ئەقىل - پاراسەتلىك قىلىپ يارىتىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن يېقىن مۇناسىۋەت ئورنۇتۇش سەۋەبىگە ئىگە قىلىنغان بىر كىشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىغا ئەڭ ئاۋۋال ئاۋاز قوشۇشى مۇمكىن، دېگەننى ئويلىغان بولۇشىڭىز ئىھتىمال، لېكىن اللە نىڭ ھېكمىتى بىلەن ئۇنىڭ ئىمان ئېيتىشى شۈكەمگىچە كېچىكتۈرۈلدى. اللە ھەر ئىشتا ھېكمەتلىك زاتتۇر.

خۇددى ھەر بىر ئادەم ئۇنىڭ شۇنچىلىك كېچىكىپ ئىمان كەلتۈرگىنىگە ھەيران قالغىنىدەك ئۇمۇ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان

بولغاندىن يەنى شىرىك ئەقىدىدىن يېنىپ تەۋھىد ئەقىدىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن ئىماننىڭ تەمىنى تېتىشى بىلەنلا ئۆزىنىڭ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنى يالغانغا چىقىرىپ ئۆتكەن ھەر بىر مىنۇتلىرىغا نىسپەتەن قاتتىق ھەيران قالغان ھالدا پۇشايمان قىلدى.

ئۇنىڭ ئوغلى ئۇنىڭ ئىمان ئېيتىپ بولغاندىن كېيىن يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: ئى ئاتا سىزنى يىغلاتقان نەرسە زادى نېمە؟ دەپ سورىۋىدى ئۇ: ئى بالام! مېنى يىغلاتقان ئىشلار ناھايىتىمۇ كۆپ! ئۇنىڭ بىرى، مېنىڭ بارلىق ياخشى ئىشلارغا باشلايدىغان ئىسلامغا كېچىكىپ كىرگەنلىكىم، مەن ھازىر پۈتۈن زېمىن توشقۇدەك ئالتۇننى تۆلىسەمۇ بۇنىڭ ئورنىنى تولدۇرالمىمەن، مەن ئاللاھنىڭ ئىزىنى بىلەن بەدىر ۋە ئوھۇد كۈنلىرىدىكى جەڭلەردە ئامان قالدىم، شۇندىن كېيىن مەن ئۆز-ئۆزۈمگە: ئەمدى مەن مۇھەممەدكە قارشى قۇرەيشلەرگە ھەرگىز ياردەم بەيمەيمەن ھەم مەككىدىنمۇ چىقمايمەن دەپ ۋەدە بەرگەندىم لىكىن ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا مەن يەنە مۇھەممەدكە قارشى قۇرەيشلەرگە ياردەم بېرىشكە مەجبۇرلاندىم، مەن ھەر بىر قېتىم ئىسلامغا كېرىشنى ئويلىغىنىمدا قۇرەيشلەرنىڭ ياشتا چوڭ، ئابروپلۇق كىشىلەرنىڭ ئۆز ئەقىدىلىرىدە مەھكەم تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ كۆڭلۈمدە ئۇلارنىڭ قىلغانلىرى توغرا دېگەن ئوي باش كۈتۈرەتتى - دە يەنە ئۇلارغا ئەگىشىپ كېتىۋەردىم، ھەي ئىسىت شۇنداق قىلمىغان بولسامچۇ! بىزنى پەقەت ئاتا - بوۋىلىرىمىزغا ۋە چوڭلارغا ئەگىشىشلا ھالاك قىلىۋەتتى، ئى ئوغلۇم مەن بۇنىڭ ئۈچۈن قانداقمۇ يىغلىماي تۇرالايمەن، دەپلا جاۋاب بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ دائىم ھەكمىدەك ئەقىللىق بىر ئىنسانغا ئىسلام قانداق قىلىپ شۇنچە مەخپىي ۋە چۈشۈنۈكسىز بولۇپ قالغاندۇ؟ دەپ ھەيران بولاتتى ۋە ئۇنىڭ شۇنداقلا ئۇنىڭ دوستلىرىنىڭ ئاللاھنىڭ دىنىغا كىرىشىگە تولىمۇ ھېرىسمەن

بولاتتى. شۇڭا مەككىنى فەتھى قىلىشتىن ئىلگىرىكى بىر كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە: «مەككىدە تۆت ئادەم بار، مەن ئۇلارنىڭ شىرىكلىكتە قىلىشىغا چىدىمايمەن، ئۇلارنىڭ ئىسلامغا كېرىشىگە قىزىقمەن» دېگەندە ساھابىلار: ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبەرى ئۇلار كىملىرى؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلار، ئەتتەب ئىبنى ئۇسەيد، جۇبەير ئىبنى مۇتئىم، ھەكىم ئىبنى ھەزام ۋە سۇھەيل ئىبنى ئەمرى» دېدى. اللە نىڭ مەرھەمەتى بىلەن كېيىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمان بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى فەتھى قىلغىلى كىرگەندە ھەكىم ئىبنى ھەزامنى ھۆرمەتلەشنى مەقسەت قىلىپ ئۆزىنىڭ جاكارتىسىغا: اللە دىن باشقا ئىلاھ يوق! ئۇنىڭ شىرىكى يوق! ئۇ يەككە يىگانىدۇر! مۇھەممەد اللە نىڭ بەندىسى ھەم ئەلچىسى! دەپ گۇۋاھلىق بەرگەن ئادەم ئەمىندۇر، كەبىنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ قورالنى قويۇپ قويغان ئادەم ئەمىندۇر!... ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى تاقىۋالغان ئادەم ئەمىندۇر! ئەبۇ سۇفياننىڭ ھويلىسىغا كىرىۋالغانلار ئەمىندۇر! ھەكىم ئىبنى ھەزامنىڭ ھويلىسىغا كىرىۋالغانلار ئەمىندۇر!... دەپ جاكارتىغا بويىرىۋىدى. ئەبۇ سۇفياننىڭ ھويلىسى مەككىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە، ھەكىم ئىبنى ھەزامنىڭ ھويلىسى مەككىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئىدى.

ھەكىم ئىمان ئېيتقاندىمۇ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئىمان ئېيتتى، شۇنداقلا بۇندىن بۇرۇن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قىلغان ھەر بىر يامانلىقنى ئۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە ياخشىلىق بىلەن يۇيۇشقا ۋەدە قىلدى.

ئۇ ھەقىقەتەن ۋەدىسىنى ئەمەلدە كۆرسەتتى، ئۇنىڭ ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرغانلىق توغرىسىدىكى ئىشلاردىن بىرى ئۇ ئەسلىدە ”دارۇن نەدۋە“ دەپ ئاتىلىدىغان مەجلىس خانىنىڭ

ئىگىسى بولۇپ ئۇ ئىسلامدىن بۇرۇنقى ھاياتىدىن پۈتۈنلەي قۇتۇلۇش ئۈچۈن قۇرەيشلەرنىڭ كاتىلىرى يىغىلىپ ئىسلام ئۈچۈن سۈيىقەستلەرنى پىلانلايدىغان بۇ جاينى يۈزىڭ دەرھەمگە سېتىۋەتتى. ئۇنىڭ بۇنداق قىلغانلىقىدىن ھەيران قالغان قۇرەيش ياشلىرىدىن بىرى: ئى تاغا سەن قۇرەيشلەر ئەڭ پەخىرلىنىدىغان بىر جاينى سېتىۋەتتىڭ، دېۋىدى ھەكىم ئۇنىڭغا: ئى ئوغلۇم پەخىرلىنىدىغان ئۇ ئىشلار تۈگىدى، ئۇنىڭ ئورنىغا پەخىرلىك ئىشلارلا قالدى، مەن ئۇنى جەننەتتىن ئۆي سېتىۋېلىش ئۈچۈن سېتىۋەتتىم، مەن سىلەرنى گۇۋاھ قىلايىكى! مەن ئۇنى ساتقان پۇللارنى ئىلاھ يولىدا سەدىقە قىلىۋەتتىم، دېدى.

ھەكىم ئىبنى ھەزام ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن ھەج قىلدى، ئۇ ھەجىدە چىرايلىق بىزەلگەن يۈز تۇياق تۈگىنى ئىلاھ يولىدا قۇربانلىق قىلدى. ئىككىنچى يىلى ھەجىدە ئۇ ئەرافاتتا تۇردى. ئۇنىڭ يېنىدا يۈز نەپەر قۇلى بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ بويىغا ھەكىم ئىبنى ھەزامنىڭ ئازات قىلىۋەتكەن قۇللىرى، دېگەن خەت يېزىلغان ئالتۇن تاختىلار ئېسىلغان بولۇپ ئۇ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىلاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئازات قىلىۋەتتى.

ئۈچىنچى ھەجىدە ئىلاھ يولىدا 1000 دانە قوينى قۇربانلىق قىلدى. بۇ قويلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قېنى مىنادا ئاقۇزدى. قويلارنىڭ گۆشلىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ پېقىرلىرىغا تارقىتىپ بەردى.

ھۈنەين غازىتىدىن كېيىن ھەكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن غەنىمەتلەردىن سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا غەنىمەتلەرنى بەردى، ئۇ سوراۋەرگە چەك ھەتتا ئۇنىڭغا بېرىلگەن تۈگىنىڭ سانى يۈزگە يەتتى، بۇ تېخى ھەكىمنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىغا ئۇزۇن بولمىغان ئىمان ئۇنىڭ دىلىغا تېخى تازا ئورۇنلۇق كەتمىگەن بىر جاغ ئىدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «ئى ھەكىم! مال ھەققەتەن ناھايىتى شىرىن نەرسە، ئۇنى كىمكى قانائەتچانلىق بىلەن ئالسا ئۇنىڭ بەرىكىتى بولۇدۇ، ئاۋادا ئاچ كۆزلۈك بىلەن ئالسا ئالغۇچىغا ھېچبىر مەنپەئەت بەرمەيدۇ، ئۇ خۇددى يەپ تويمايدىغان كىشىگە ئوخشايدۇ، بەرگەن قول ئەلۋەتتە ئالغان قولدىن ياخشى» دېۋىدى ھەكىم شۇن: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن اللھ بىلەن قەسەمكى! سېنىڭدىن كېيىن ھېچكىمدىن بىرنەرسە سورۇمايمەن، دېدى. ھەكىم بۇ قەسەمگىمۇ ناھايىتى ياخشى ئەمەل قىلدى. ئەبۇ بەكرىنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە ئابابەكرى ئۇنىڭ دۆلەت خەزىنىسى تەرىپىدىن بېرىلىدىغان ھەققىنى ئېلىۋېلىشقا شۇنچە دەۋەت قىلىسمۇ ئۇ ئېلىشقا پەقەتلە ئۇنىمىدى.

خەلىپە ئۆمەرنىڭ دەۋرىگە كەلگەندىمۇ ئۇ نېسۇسنى ئېلىۋېلىشقا چاقىرىلغان چاقىرىققا پەقەتلا ئۇنىمىدى. بۇ چاغدا ئۆمەر كىشىلەرگە: ئى خالايق! سىلەر گۇۋاھ بولۇڭلاركى، مەن ھەكىمنى نېسۇسنى ئېلىۋېلىشقا چاقىرغان ئىدىم، ئۇ ئالغىلى ئۇنىمىدى، دېدى.

ھەكىم تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ھېچكىمدىن بىرنەرسە ئالماي ياشاپ ئۆتتى. اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن!

ئەبىاد ئىبنى بەشىر

ئەنسارىلارنىڭ ئىچىدە ئۈچ كىشى بار، پەزىلەتتە ھېچكىم، ئۇلاردىن ئۈستۈن تۇرالمايدۇ، ئۇلار سەئىد ئىبنى مۇئاز، ئوسەيد ئىبنى ھۈزەير، ئەبىاد ئىبنى بەشىرلەردۇر.

مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى - ئائىشە .

ئەبىاد ئىبنى بەشىر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىك چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشقان بىر نۇرلۇق يۇلتۇزدۇر. ناۋادا سىز ئۇنى ئىبادەتكارلار ئىچىدىن ئىزلىسىڭىز ئۇنىڭ تەقۋا، پاك، كېچىسى قۇرئان ئوقۇپ، قىيامدا تۇرغۇچى ئىكەنلىكىنى، ناۋادا ئۇنى باتۇرلار ئارىسىدىن ئىزلىسىڭىز ئۇنىڭ باتۇر، قورقماس، اللە نىڭ دىنىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتىغان مۇجاھىد ئىكەنلىكىنى بايقايسىز. ناۋادا ئۇنى مۇسۇلمان رەھبەرلىرى ئىچىدىن ئىزلىسىڭىز ئۇنىڭ مۇسۇلمانلارغا ۋە ئۇلارنىڭ مال - مۈلكىگە ئىشەنچلىك، ئادىل، دىيانەتلىك بىر كاپالەتچى ئىكەنلىكىنى بايقايسىز. ھەتتا ھەزرىتى ئائىشە ئۇنىڭ ۋە ئۇنىڭ قەبىلىسىدىن بولغان ئىككى ئەنسارى ھەققىدە توختۇلۇپ: ئەنسارىلاردىن ئۈچ كىشى بار، ھېچكىم پەزىلەتتە ئۇلاردىن ئارتۇق بولالمايدۇ، ئۇلارنىڭ ئۈچىلىسى ئابدۇل ئەشھەل قەبىلىسىدىن بولغان سەئىد ئىبنى مۇئاز، ئوسەيد ئىبنى ھۈزەير، ئەبىاد ئىبنى بەشىر قاتارلىقلاردۇر، دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىك نۇرلىرى مەدىنە زېمىنىدا پارلاشقا باشلىغاندا ئەبىاد يېشى تېخى ئۈنەشتىن ئاشمىغان ياش - ئۆسمۈر بولۇپ گەرچە ئۇ تېخى ياشلىقنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىغا قەدەم قويغان بولسىمۇ ئۇنىڭ دىيانەت،

پاكلىق نۇرلىرى نۇرلىنىپ ھەر بىر ئىش ھەركەتلىرىدە چوڭلارچە تەمكىنلىك ۋە پاراسەت ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

ئەبىد مەككىلىك ياش تەشۋىقاتچى ئۆمەيرنىڭ يېنىدا ئايلىنىپ يۈرۈپ ناھايىتى تىزلا ئۇلار ئارىسىدا ئىمان ئۈستۈگە قۇرۇلغان دوستلۇق رىشتىلىرى باغلىنىپ، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى پاكلىق، ئەخلاقلىق بولۇشتەك خۇلۇقلىرى بىر - بىرلىرىدىن ئۆز ئۆرنەكلىرىنى تېپىشتى.

ئەبىد ھەمىشە مۇڭلۇق تەسىرلىك ئاۋازدا قۇرئان ئوقۇۋاتقان مۇسئەبكە قۇلاق سالاتتى، ئاڭلىغان قۇرئان سۆزلىرى ئۇنىڭ يۇمران قەلبىگە نەقىشتەك ئورنىشىپ قالاتتى. ئۇ قۇرئان ئوقۇشنى ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىشنى ئۆزىگە ئادەت قىلغان بولۇپ، كېچە كۈندۈز مېڭىش تۇرۇشلىرىدا قۇرئاننى تەكرارلايتتى. ھەتتا ئۇ ساھابىلارنىڭ ئارىسىدا "يېتەكچى" ۋە "قۇرئاننىڭ دوستى" دەپ نام ئالدى.

بىر كۈنى كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنىڭ مەسچىتىگە يېقىن سېلىنغان ھوجرىسىدا تۇرۇپ مەسچىتىن ئاڭلىنىۋاتقان، قۇرئاننى خۇددى ئۆزىنىڭ دىلىغا چۈشۈرگەندەك ئۆز لەۋزى بويىچە ئوقۇۋاتقان بىر ئاۋازنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: «ئى ئائىشە بۇ ئەبىدنىڭ ئاۋازىمۇ؟» دەپ سورىدى. ئائىشە: شۇنداق، ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! دەپ جاۋاب بېرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللہ! سەن ئەبىدقا مەغپىرەت ئاتا قىلغىن!» دېدى.

ئەبىد ئىبنى بىشىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بارلىق ئۇرۇشلارغا قاتناشقان بولۇپ، شۇ ئۇرۇشلاردا ئۇنىڭ قۇرئاننى ياد ئالغان قارىلارغا لايىق پەزىلەتلىرى نامايەندە بولغان ئىدى. ئۇنىڭ بىر مىسالى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زاتىرىقا ئۇرۇشىدىن قايتىپ كېلىۋىتىپ بىر جىلغىغا كېچىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن چۈشكۈن

قىلىدۇ. بۇ ئۇرۇشتا مۇسۇلمانلاردىن بىرى بىر مۇشرىك ئايالىنى ئەسىرگە ئالغانىدى. بۇ مۇشرىك ئەر ئايالىنىڭ ئەسىرگە ئېلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ قوشۇننىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىپ ئۇلارنىڭ قېنىنى تۆكمىگىچە قايتمايدىغانلىقى توغرىلۇق لات ۋە ئۇززا بۇتلىرى بىلەن قەسەم ئىچتى.

مۇسۇلمانلار چۈشكۈن قىلغان بۇ جىلغىغا ئات - ئۇلاغلىرىنى جايلاشتۇرۇپ تۇرۇشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «بۇ كېچە كىم كۈزەتچىلىك قىلىدۇ؟» دېدى. ئەبىد بىلەن ئەمار ئىبنى ياسىر تەڭلا: بىز! دەپ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن بۇ ئىككىسىنى قېرىنداش قىلىپ قويغانىدى. بۇ ئىككىسى بىرلىكتە جىلغا ئېغىزىغا چىقتى. ئەبىد قېرىندىشى ئەمارغا: كېچىنىڭ قايسى يېرىمىدا ئۇخلايسەن، ئەۋۋەلىدىمۇ ياكى ئاخىرىدىمۇ؟ دېدى. ئەمار: مەن بۇرۇن ئۇخلاي، دەپ يىقىنلا يەردە ياتتى.

كېچە تىنچ ئىدى. يۇلتۇزلار، دەل - دەرەخلەر، تاش - تۇپراقلار ئاللاھقا مەدھىيە ئوقۇشاتتى. بۇ چاغدا ئەبىدنىڭ دىلى ئىبادەت قىلىشنى خالاپ، قۇرئان ئوقۇشقا قىزىقتى. ئۇ قۇرئاننىڭ نامازدا ئوقۇغان ۋاقتىدىكى شىرىنلىك تۇيغۇسىنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ نامازنىڭ مەنپەئەتى بىلەن نامازدا ئوقۇلغان قۇرئاننىڭ مەنپەئەتىنى تەڭ ئېلىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ قىبلىگە يۈزلىنىپ ناماز باشلىدى ۋە ناھىيىتى مۇڭلۇق، شېرىن بىر ئاۋازدا سۈرە كەھفىنى ئوقۇشقا باشلىدى. ئەبىد بۈيۈك ئىلاھىي بىر تۇيغۇنىڭ باغرىغا شۇڭغۇپ كېتىۋاتقاندا ھېلىقى مۇشرىك ئايالىنىڭ ئېرى بۇ يەرگە يېتىپ كەلدى - دە جىلغا ئېغىزىدا تىك تۇرغان بىرىنى يىراقتىنلا كۆرۈپ: بۇ مۇھەممەدنىڭ كۈزەتچىسى، باشقىلار چوقۇم جىلغا ئىچىدە دەپ ئويلاپ ئوقىياسىنى بەتلەپ ئوقنى دەل ئەبىدقا قارىتىپ نىشانلاپ ئاتتى. ئوق ئۇنىڭغا تەگدى. ئەمما ئەبىد ئوقنى

يۇلۇپ ئېلىۋېتىپ نامىزنى داۋاملاشتۇردى. يەنە بىر تال ئوق تەگدى. ئۇ ئۇنىمۇ ئېلىۋېتىپ نامىزنى داۋاملاشتۇردى. ئۈچىنچى تال ئوق تەككەندە ئەبىد بۇ ئوقنىمۇ ئېلىۋېتىپ ئۆمىلەپ بارغىنىچە ئەمبارنى ئويغاتتى ۋە ئۇنىڭغا ئى ئەمار! ئورنىڭدىن تۇرغىن، مېنى جاراھەت ئاجىزلاشتۇرۇپ قويدى، دېدى. ھېلىقى ئەر بۇلارنى كۆرۈپ قېچىپ كەتتى.

ئەمار ئەبىدنىڭ ئۈچ يېرىدىن ئېقۇۋاتقان قاننى كۆرۈپ: يا سۇبىخان الله! بىرىنچى تال ئوق تەككەندىلا مېنى چاقارساڭ بولماسمىدى؟ دېدى. ئەبىد: مەن شۇنداق بىر سۈرىنى نامازدا ئوقۇۋاتقان ئىدىمكى، ئۇنى ئاخىرلاشتۇرماي تۇرۇپ نامازنى تاماملاشنى خالىمىدىم، الله بىلەن قەسەمكى! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزنى ساقلاشقا بۇيرۇغان بۇ جىلغا ئېغىزىنىڭ بىخەتەرلىكىنى دېمىگەن بولسام ماڭا قانچىلىغان ئوقلارنىڭ تېگىپ، ھەتتا جېنىمنىڭ چىقىپ كېتىشىدىن قەتئىي نەزەر مەن بۇ سۈرىنى سۈرۈنى ئۈزۈپ قويۇشنى خالىمايتتىم، دېدى.

ئابابەركىرى (الله ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ خەلىپىلىكى دەۋرىدە نۇرغۇن مۇسۇلمانلار دىندىن يېنىپ مۇسەيلىمە كەزەبىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ مۇرتەد بولۇپ كەتكەندە، يالغانچى مۇسەيلىمەننى يوقۇتۇش، دىندىن يانغانلارنى ئىسلام دىنىغا قايتا قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئابابەركىرى زور بىر قوشۇن تەييارلاپ يولغا سالدى، ئەبىد بۇ قوشۇننىڭ ئالدىنقى سېپىدە ئىدى.

ئەبىد ئۇرۇش داۋامىدا ئەنسارىلار بىلەن مۇھاجىرلارنىڭ ئارىسىدا بىر - بىرىگە يۈلۈنۈش سەۋەبىدىن كىشىنىڭ ئىچىنى ئېچىشتۇرغۇدەك ۋە غەزەپلەندۈرگۈدەك بىر ھالەتنىڭ شەكىللىنىپ، ئۇرۇشتا ھېچبىر نەتىجە قولغا كەلمەيۋاتقانلىقىنى، ئۇلار ئوتۇرسىدا بولۇۋاتقان بىر - بىرىنى ئورۇنسىز ئەيىبلەشلىرىنىڭ يامان ئاقىۋەتكە يۈزلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھەركىم ئۆز مەسئۇلىيىتىنى

ئۆزى ئۈستۈگە ئېلىشى، ھەقىقىي سەۋرىلىك مۇجاھىدلارنى بايقاپ ئۇلارنىڭ رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن بۇ ئىككى گۇرۇھنى بىر - بىرىدىن ئايرىش كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى. ئالدىدا بولغۇسى كەسكىن ئۇرۇشنىڭ ئالدىنقى كېچىسى ئەبىد ئىبنى بىشىر چۈشىدە ئاسماننىڭ ئېچىلغانلىقىنى، ئاسمانغا كىرگەندە ئاسماننىڭ ئۇنى ئورۇۋېلىپ، ئىشىكىنى ئېتىۋالغانلىقىنى كۆردى. تاڭ ئاتقاندىن كېيىن ئۇ چۈشىنى ئەبۇ سەئىد خۇدرىغا سۆزلەپ بېرىپ: ئى ئەبا سەئىد! اللھ بىلەن قەسەمكى! ئۇ شەھىدلىكنىڭ بىشارىتى، دېدى.

قۇياش كۈتۈرۈلۈپ ئۇرۇش باشلانغاندا ئەبىد ئىگىز بىر يەرگە چىقىپ كۆپچىلىككە: ئى ئەنسارىلار گۇرۇھى! سىلەر كىشىلەر توپىدىن ئايرىلىپ بىر تەرەپكە چىقىڭلار، سىلەر قىلىچىڭلارنىڭ غىلاپلىرىنى سۇندۇرۇپ تاشلاڭلار!... ئىسلام سىلەرنىڭ سەۋەبىڭلاردىن مەغلۇبىيەتكە ئۇچراپ قالمىسۇن!... دېدى. ئۇ بۇ سۆزىنى تەكرارلىدى، ئۇنىڭ ئەتراپىغا سابىت ئىبنى قەيس، بەرا ئىبنى مالىك ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ”قىلىچ ئىگىسى“ دەپ نام ئالغان ئەبۇ دۇجانە باشچىلىقىدىكى 400 گە يېقىن كىشى توپلاندى.

ئۇ ئەتراپىدىكى كىشىلەر بىلەن بىرگە سەپلەرنى قىلىچلار بىلەن يېرىپ، ئۆلۈكلەرنى كۆكسىلىرى بىلەن ئىتتىرىپ ئالغا ئىلگىرلىدى. يالغانچىسى مۇسەيلىمەنىڭ ھەيۋىسى يەرگە ئۇرۇلۇپ ئاخىرى ئۇ ئادەملىرى بىلەن ”ھەدىقەتۇل مەۋتە“ گە دەپ ئاتالغان باغنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدى. ئەبىد ئىبنى بىشىر بۇ باغنىڭ تېمى تۈۋىدە قانغا مىلەنگەن ھالدا شەھىدلىك ھالىتىدە يەرگە يىقىلدى. ئۇنىڭ جەسىدىدە ئوق تەگكەن، قىلىچ ئۇرۇلغان ۋە نەيزە سانچىلغان بىر قانچە يارا ئېغىزى بار ئىدى. كىشىلەر ئۇنىڭ

جەسىدىنى بۇرۇن ئۇنىڭ بەدىنىدە بار بولغان بەزى بىر ئالامەتلىرى ئارقىلىقلا ناھىيىتى تەستە تونىدى .

اللھ ئۇنىڭ قۇرئان ئوقۇغان دىلىغا نۇر ئاتا قىلسۇن! ئۇنىڭ ئورنىنى جەننەتتە قىلسۇن! شۇنىڭدەك ، اللھ بىزگىمۇ ساغلام ئىمان ، پاك قەلب ، ھەقىقىي ، گۈزەل ئىسلامىي ئەخلاق ئاتا قىلسۇن! ھەم بىزنىڭ ھەر بىر ئەمەلىمىزنىڭ اللھ رازىلىقى ئۈچۈن بولۇشىغا اللھ نېسىپ قىلسۇن! ئامىن!!!

زەيد ئىبنى سابىت

شىئېردا ھەسسان ۋە ئوغلدىن باشقا كىم بار؟
مەنلەر ئۈچۈن زەيد ئىبنى سابىتتىن باشقا كىم بار؟
ھەسسان ئىبنى سابىت.

ھىجرىيەنىڭ ئىككىنچى يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن نۇرلانغان مەدىنە شەھىرى بەدىر ئۇرۇشىغا ھازىرلىنىش قاينىمىغا چۆكەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ دىنىنى يەر يۈشىدە ئۈستۈن قىلىش، ئۆز قۇماندانلىقى ئاستىغا يىغىلغان بۇ ئىسلامدىكى تۇنجى قوشۇنغا نەزىرىنى تاشلاۋاتاتتى. دەل مۇشۇ چاغدا يېشى تېخى ئون ئۈچكىمۇ يەتمىگەن، تۇرقىدىن چىچەن ۋە زىرەكلىكى، پاراسەتلىك، جاسارەتلىكلىكى بىلىنىپ تۇرۇدىغان بىر كىچىك بالا قوشۇن تەرەپكە قاراپ كەلدى. ئۇنىڭ قولىدا ئۆزىنىڭ بويى بىلەن تەڭ ياكى ئۇنىڭدىنمۇ ئۇزۇنراق كەلگىدەك بىر قىلىچ بار ئىدى. ئۇ ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپ: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبەرى! مەن ئۆزەمنى ساڭا پىدا قىلدىم، مېنىڭ سېنىڭ بىلەن بىرگە بولۇشۇمغا، ئاللاھ نىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىشىمغا رۇخسەت قىلساڭ، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ھەيرانلىق ۋە سۆيۈنىش بىلەن نەزەر سېلىپ ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئۇنىڭغا بولغان مېھرىبانلىق ئامراقلىق بىلەن ئۇرۇپ قويغاندىن كېيىن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ يېشىنىڭ تېخى كىچىك ئىكەنلىكى سەۋەبىنى دەپ ئۇنى قايتۇرۋەتتى. بۇ چاغدا ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېلىپ بارغان تۇنجى ئۇرۇشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن چىقالمىغانلىقى ئۈچۈن ناھىيىتى قايغۇرغان ھالدا قىلىچىنى سۆرىگەن ھالدا قايتتى.

ئۇنىڭ ئانىسى نەۋۋار بىنتى مالىكمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قايتتى، ئانىنىڭ قايغۇسىمۇ ئوغلىنىڭكىدىن قىلىشمايتتى، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايرىقى ئاستىغا يىغىلغان ئەرلەر بىلەن بىرگە ئۆز ئوغلىنىڭمۇ بۇ ئۇرۇشقا ماڭغانلىقىنى كۆرۈشنى خالايتتى ھەم ئوغلىنىڭ ۋاپات بولۇپ كەتكەن ئېرىنىڭ ئورنىدا ئۇ ئارزۇ قىلغان ئورۇنغا ئېگە بولۇشنى ئارزۇ قىلغان ئىدى. بىراق ئەنسارىلاردىن بولغان بۇ ئۆسمۈر يېشىنىڭ كىچىكلىكى سەۋەبىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ئۇرۇشقا چىقىش نېئىمىتىگە ئېرىشەلمىگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ زىرەكلىكى ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە بولىدىغان باشقا بىر يولدىكى پۇرسەتكە ئېرىشتۈردى. بۇ پۇرسەت قۇرئاننى يادلاش ۋە بىلىم ئىلىش قىزغىنلىقىدىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ئويۇنى ئانىسىغا دېۋىدى ئانىسى بۇنىڭدىن قاتتىق خۇشاللىنىپ كەتتى ۋە ئۇنى ئەمەلىيەتكە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن تۇتۇش قىلدى.

ئانىسى نەۋۋار قەۋمىدىكى بىرقانچە كىشىگە ئوغلىنىڭ بۇ پىكرىنى يەتكۈزدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار زەيىدىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ: ئىي اللھ نىڭ پەيغەمبەرى! بىزنىڭ بۇ بالىمىز زەيىد ئىبنى سابىت اللھ نىڭ كىتابىدىن 17 سۈرىنى يادقا بىلىدۇ ۋە ئۇنى اللھ نىڭ سېنىڭ دىلىڭغا سالغاندىكىدەكلا ئوقۇيالايدۇ، ئۇندىن باشقا ئۇ يەنە ئوقۇشنى، يېزىشنى بىلىدۇ، ئۇ مۇشۇ ئەمەللىرى بىلەن ساڭا يېقىنلىشىشنى ۋە سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلىشنى خالايدۇ، خالىساڭ ئۇنىڭ ئۆزىدىن ئاڭلاپ باقىن! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيىدنىڭ يادقا ئالغان سۈرلىرىدىن بىرقانچىنى ئاڭلاپ باقتى، ئۇنىڭ ئوقۇش قائىدىلىرى ناھايىتى ياخشى، تەلەپۈزلىرى ئوچۇق ئىدى، قۇرئاننىڭ سۆزلىرى ئۇنىڭ لەۋلىرىدىن خۇددى دۇردانىلەردەك تۈگۈلۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قىلغان

تىلاۋىتىدىن ئۇنىڭ قۇرئاننىڭ مەنىسىنى ناھىيىتى ياخشى قۇبۇل قىلغانلىقى، پۈتكۈل ۋۇجۇدىغىچە تەسىر قىلغانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى.

بۇلارنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيىددىن چەكسىز سۈيۈنىپ كەتتى، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيىدنىڭ ئۇنىڭ قەۋمى تەرىپلىگىنىدىنمۇ ئارتۇق ئىكەنلىكىنى بايقىغان ئىدى. زەيىدنىڭ يېزىشقا ماھىرلىقى ئۇنىڭ سۈيۈنىشىنى يەنە بىر ھەسسە ئاشۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيىدقا قاراپ: «ئى زەيىد سەن مېنىڭ ئورنۇمدا يەھۇدىي تىلىنى ئۆگەنگەن! مەن دەيدىغان سۆزلىرىمنىڭ توغرىلىقىغا تازا ئىشەنچ قىلالمايدىكەنمەن» دېدى. زەيىد: بولىدۇ، ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى.

مانا شۇنىڭدىن ئىتىبارەن زەيىد ئىبران تىلىنى ئۆگىنىشكە باشلىدى ۋە قىسقا بىر مەزگىل ئىچىدىلا ئۇ تىلنى پۇختا ئىگەلەپ بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەھۇدىيلارغا مەكتۇپ يوللىماقچى بولسا ئۇ بۇ مەكتۇپلارنى يازاتتى ھەم يەھۇدىيلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يازغان مەكتۇپلىرىنىمۇ ئوقۇپ بىرەتتى. كېيىن ئۇ يەنە سۈرەيەن تىلىنىمۇ ئۆگەندى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ياش يىگىت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمانى بولۇپ قالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەيىد ئىبنى زەيىدنىڭ سالماقلىقى، ئەستايىدىللىقى ۋە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بايقىغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئاسماندىن ئۆزىگە چۈشۈدىغان ۋەھىينى خاتىرىلەيدىغان كاتىپ قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دىلىغا بىرەر ۋەھىي نازىل قىلىنسا ئۇ زەيىدكە: «ئى زەيىد، ياز!» دەيتتى، ئۇ يازاتتى. زەيىدنىڭ ئۈسۈپ يېتىلىشى قۇرئاننىڭ چۈشكەن ئايەتلىرىنى خاتىرىلەش بىلەن بىرگە ئۈسۈپ يېتىلدى. ئۇ

قۇرئاننى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىدىن ئۇنىڭ چۈشۈش سەۋەپلىرى بىلەن قوشۇپ ئەڭ يېڭى ھالەتتە ئالاننى - دە دىلى قۇرئاننىڭ نۇرى بىلەن بارغانچە كۈچلۈك ھىدايەتكە ئىگە بولاتتى. قۇرئاننىڭ شەرىئى ھۆكۈملىرىنىڭ ھېكمىتى بىلەن ئۇنىڭ دىلى تېخىمۇ نۇرلۇناتتى. بۇنداق ئۇلۇغ مۇقەددەس ئىلىم بىلەن نېمەتلەنگەن بۇ ياش يېگىت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمۈتى ئۈچۈن قۇرئان ئىلىمى تەرىپىدىن ئەڭ ئىشەنچلىك بولغان تۇنجى مەنبە بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇ خەلىپە ئابا بەكرىنىڭ زامانىسىدا قۇرئاننى توپلىغان كىشىلەرنىڭ باشلامچىسى، خەلىپە ئۆمەرنىڭ زامانىسىدا قۇرئاننىڭ ھەممە نۇسخىلىرىنى بىردەكلىككە كەلتۈرۈپ ئوسمانىيە نۇسخىسىغا كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ

ئالدىنقى قاتارىدىكىلەردىن ئىدى. بىر ئىنسان ئۈچۈن بۇنىڭدىن ئارتۇق مەرتىۋە ۋە بۇنىڭدىن ئارتۇق ئېسىل نېمەت بارمۇ؟! دىلار بۇنىڭدىنمۇ ئۇلۇغ يۈكسەكلىك تەلەپ قىلامدۇ؟

قۇرئاننىڭ پەزىلىتى زەيىد ئىبنى سابىتقا كىشىلەرنىڭ ئەقلىنى قايمۇقتۇرۇۋېتىدىغان مۇشكۈل شارائىتتا توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرەلگىدەك ئەقىل نۇرى ئاتا قىلغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن مۇسۇلمانلار كىمنىڭ خەلىپە بولۇشى كىرەكلىكى توغرىسىدا كىلىشەلمىدى. مۇھاجىرلار: خەلىپە بىزدىن سايلىنىشى كېرەك، بىز بۇنىڭغا ئەڭ لايىق، دېسە ئەنسارىلار: خەلىپە بىزدىن بولۇشى كېرەك، بىز بۇنىڭغا ئەڭ لايىق، دېيىشتى. يەنە بىر قىسىم كىشىلەر: خەلىپە ھەم بىزدىن ھەم سىلەردىن بولسۇن، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا بىز تەرەپتىن بىر ئادەمنى ئىشلەتسە سىلەر تەرەپتىنمۇ بىر ئادەمنى ئىشلەتەتتى، دېيىشتى. اللە نىڭ پەيغەمبىرى تېخى دەفئە قىلىنماي تۇرۇپلا ئوتۇرغا چىققان بۇ پىتنە ئەگەر ياخشى بىر تەرەپ

قىلىنمىسا يامان ئاقىۋەت كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقى ئېنىق ئىدى، شۇنداقلا بۇنى قۇرئاننىڭ ھەقىقىتى بىلەن نۇرلانغان بىرىنىڭ توغرا بولغان بىر سۆز بىلەن بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ ناھايتى مۇھىم ئىكەنلىكى ئېنىق ئىدى. مانا مۇشۇنداق ھاللىق پەيتتە بۇ سۆز زەيد ئىبنى سابىت ئەنسارىنىڭ ئاغزىدىن چىقتى، ئۇ ئەنسارىلارغا قاراپ: ئى ئەنسارىلار جامەسى! اللھ نىڭ پەيغەمبەرى مۇھاجىرلاردىن ئىدى، خەلىپىسىمۇ مۇھاجىرلاردىن بولدى، بىز پەيغەمبەرنىڭ ياردەمچىلىرىدىن ئىدۇق، ئەمدى خەلىپىنىڭمۇ ياردەمچىلىرى ۋە ھەققانىيەتكە ھەمكارلاشقۇچىلىرى بولىمىز! دېگىنچە ئەبۇ بەكرى سىددىققا قولىنى بېرىپ بەيئەت قىلدى ۋە كۆپچىلىككە قاراپ: بۇ سىلەرنىڭ خەلىپەڭلەر! ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىڭلار! دىدى.

زەيد قۇرئاننىڭ پەزىلىتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە بولغانلىقىنىڭ پەزىلىتى بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ مەشئىلىگە ئايلاندى. خەلىپىلەر قىيىن مەسىلىلەردە ئۇنىڭدىن مەسلىھەت ئالاتتى، كۆپچىلىكمۇ بىرەر قىيىن مەسىلىگە يۇلۇقسىلا ئۇنىڭدىن پەتۋا سورۇشاتتى. بۇلۇپمۇ مىراس ئىشلىرىدىكى ھۆكۈملەردە ئۇنىڭدىن ئالىم كىشى يوق ئىدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب جابىيە كۈنىسى كىشىلەرگە خۇتبە سۆزلىگەندە مۇنداق دېگەندى: ئى خالايق! سىلەردىن كىمكى قۇرئان توغرىسىدا سۇئال سورۇماقچى بولسا زەيد ئىبنى سابىتنىڭ قېشىغا كەلسۇن، دىنىي ھۆكۈملەر توغرىسىدا سۇئال سورۇماقچى بولسا مۇئاز ئىبنى جەبەلنىڭ قېشىغا، مال - دۇنيا سورايدىغانلار مېنىڭ قېشىمغا كەلسۇن! ئۇلۇغ ۋە كەرەملىك اللھ مېنى ئۇنىڭ تەقسىملىگۈچىسى قىلدى.

ساھابىلار ۋە تابىئىلاردىن ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلار زەيد ئىبنى سابىتنىڭ قەدرىنى تونۇپ يەتكەن بولۇپ ئۇنىڭ بىلىمىنىڭ

كۆپلىگى سەۋەبىدىن ئۇنى ئۇلۇغلىغان ۋە قاتتىق ھۆرمەتلىگەن ئىدى. ئابدۇللاھ ئاباستەك بىلىمدار زاتمۇ بىر كۈنى زەيدنىڭ ئۇلۇغىغا مىنمەكچى بولۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ زەيدنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئۆزەڭگىنى تۇتۇپ ئۇلۇغنىڭ چۇلۋىرىنى تۇتقان ھالدا زەيدنىڭ ئۇلۇغقا مىنىشىنى كۈتۈپ تۇردى. بۇنى كۆرگەن زەيد: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! ئۇنداق قىلما! دېدى. ئىبنى ئاباس ئۇنىڭغا: بىز بىلىملىك ئالىملىرىمىزغا مۇشۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلغانمىز، دېدى. بۇنى ئاڭلاپ زەيد: قولىڭنى چىقار، دېۋىدى ئابدۇللاھ قولىنى چىقىرىپ بەردى. زەيدىن ئۇنىڭ قولىغا سۈيۈپ: بىزمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئائىلىسىگە مۇشۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلغانمىز، دېدى.

زەيد ئىبنى سابىت ۋاپات بولغاندا مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ بىلەن بىرگە كۆمۈلۈپ كەتكەن مول بىلىمگە قاتتىق يىغلىشىپ كەتكەن بولۇپ، ئەبۇ ھۆرەيرە: بۈگۈن ئىسلام ئومۇمىتىنىڭ ئۆلۈمى ۋاپات بولدى، اللہ ئىبنى ئاباسنى ئۇنىڭ ئىز باسارى قىلىپ بەرگەي! دېگەنىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شائىرى ھەسەن ئىبنى سابىت:

سۆزلەرنىڭ قاپىيەسى ئۈچۈن ھەسەندىن باشقا كىم بار؟

مەنلەرنى بىلىدىغان زەيدىدىن باشقا كىم بار؟

دەپ مەرسىيە ئوقۇغان ئىدى.

رەبىئە ئىبنى كەئەب

رەبىئە ئىبنى كەئەب مۇنداق دەيدۇ: دىلىم ئىماننىڭ نۇرى بىلەن يورىغان، دىلىم ئىسلام چۈشەنچىلىرى بىلەن روشەنلەشكەن ۋاقىتلىرىم دەل مېنىڭ كىچىك ۋاقىتلىرىم ئىدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تۇنجى قېتىم كۆرۈشمىدىلا ئۇنى پۈتكۈل ۋۇجۇدىم بىلەن ياخشى كۆرۈپ قالغانىدىم. مېنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈشم شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتكەنكى، مەن ئۇنىڭغا بولغان ياخشى كۆرۈشم ئۈچۈن ھەرقانداق نەرسىدىن ۋاز كېچىشكە ھازىر ئىدىم. شۇڭا بىر كۈنى ئۆز- ئۆزۈمگە: ۋاي ساڭا! ئى رەبىئە ئىبنى كەئەب، سەن نېمە ئۈچۈن ئۆزەڭنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن پىدا قىلمايسەن؟! سەن بېرىپ ئۆزەڭنى ئۇنىڭ خىزمىتىگە تۇتۇپ بەر! ناۋادا سەن ئۇنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشەلسەڭ ئۇنىڭغا يېقىنلىشىش ئارقىلىق بۇ دۇنيادا چەكسىز بەختكە، ئاخىرەتتە بولسا چەكسىز ياخشىلىققا ئېرىشىسەن، دېدىم - دە بالىلىق دەۋرىمدىن باشلاپلا ئۆزەمنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىگە ئاتىدىم. مېنىڭ ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشتىن ئىبارەت ئارزۇيۇم بىكارغا كەتمىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى خىزمىتىگە قوبۇل قىلدى.

مەن ئۇنىڭغا خىزمەت قىلىشقا قوبۇل قىلىنغان كۈندىن ئېتىبارەن ئۇنىڭ سايىسىگە ئوخشاش ئۇنىڭدىن بىرقەدەممۇ ئايرىلمىدىم. نەگىلا بارسا بىرگە باردىم، قايسى تەرەپكە قارىسا مەن ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇپ تۇردۇم، بىرەر نەرسىگە ئېھتىياجى بارلىقىنى ھېس قىلسام دەرھال شۇ ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن ئالدىرىدىم، پۈتۈن بىر كۈن ئۇنىڭ ھاجىتىدە بولۇپ خۇپتەن نامىزىدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېتىپ بولغاندا

قايتماقچى بولاتتىم - دە يەنە ئۆز - ئۆزۈمگە: ئى رەببئە! سەن نېمە بىلىسەن، بەلكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېچىدە بىرەر ئىشى چىقىپ قالار دېگىنىمچە ئۇنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇراتتىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپۈنچە كېچىلەرنى قىيامدا تۇرۇپ ناماز ئوقۇغان ھالدا ئۆتكۈزەتتى. ئۇ نامازلىرىدا سۈرە فاتىھەنى تەكرارلايدىغانلىقىنى، ئۇنى يېرىم كېچىدىن ئۆتكەنلەردە ئوقۇيدىغانلىقىنى، بەزىدە: «اللھ اللھ نى ماختىغان ئادەمنىڭ ھەمدىسىنى قوبۇل قىلدى!» دەيدىغانلىقىنى ۋە بۇ سۆزنى سۈرە فاتىھەدىنمۇ كۆپرەك تەكرارلىغانلىقىنى ئاڭلايتتىم. مەن چارچاپ بەزىدە ئۇخلاپ قالسام بەزىدە ئۆيگە قايتاتتىم. بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىرەر ياخشىلىق قىلسا ئۇ ياخشىلىق قىلغۇچىنىڭ قىلغان ياخشىلىقىدىنمۇ بەكرەك ياخشىلىق قايتۇراتتى. بۇ ئۇنىڭ ئادەتلىرىدىن ئىدى. بىر كۈنى ئۇ مېنى مۇكاپاتلىماقچى بولۇپ يېنىمغا كېلىپ: «ئى رەببئە!» دېدى. مەن: خوش، ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەندىن سورىغىن، مەن سېنىڭ سورىغىنىڭنى بىرەي!» دېدى. مەن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن سېلىدىن نېمە سورۇشۇم كېرەكلىكىنى ھازىرچە بىلەلمىدىم، ماڭا ئويلۇنۇشقا بىر ئاز ۋاقىت بەرگەن بولساڭ، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بولدۇ» دېدى.

دەل مۇشۇ كۈنلەردە مەن ھىچنىمىسى يوق بويتاق ئىدىم. مېنىڭ ياتقۇدەك ئۆيۈممۇ يوق بولغاچقا باشقا پېتىر مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش مەسجىد سويۇسىدا يېتىپ قوپاتتىم. بىزنى كىشىلەر ”مۇسۇلمانلارنىڭ مېھمانلىرى“ دەپ چاقىرىشاتتى، مۇسۇلمانلاردىن بىرەر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سەدىقە ئېلىپ كەلسە ئۇ بۇ سەدىقنىڭ ھەممىسىنى بىزگە ئەۋەتىپ بېرەتتى. ئەگەر بىرەرسى سوۋغا تەغدىم قىلسا پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن ئازراق بىر قىسمىنى ئېلىپ قالغىنىنىڭ ھەممىسىنى بىزگە ئەۋەتىپ بېرەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ ئۇنىڭدىن بىرەر نەرسە سورۇشۇمنى ئېيتقاندىن كېيىن كۆڭلۈم ماڭا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مال - دۇنيا بېرىشنى، باشقا باي، پېقىر كىشىلەردەك ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولۇشنى دېيىشنى ۋەس - ۋەسە قىلدى، ئاندىن كېيىن يەنە: ياق! ياق! ئى رەببئە! ئۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى باقاسى يوق تۈگەپ كېتىدىغان نەرسىلەردۇر، اللە ساڭا بېرىشنى ئۈستۈگە ئالغان نەرسىلەر بار، اللە ساڭا ئۇنى چوقۇم بېرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا اللە نىڭ ھۆرمەتلىك بەندىسى، ئۇنىڭ اللە دىن تىلىگەنلىرى بېرىلىدۇ، سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزەڭنىڭ ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن ياخشىلىق سوراپ بېرىشنى تىلىگەن، دېدى. بۇ ئويۇم بىلەن دىلىم چەكسىز خۇرسەنلىككە تولدى.

مەن بۇ تەلەپپىنى سوراشنى قارار قىلغان ھامان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى رەببئە! نېمە دېمەكچىسەن؟» دېدى. مەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن سېنىڭ اللە تەئەنىڭ ساڭا جەننەتتىمۇ ھەمراھ بولۇشۇمنى سوراپ بېرىشىڭنى ئۈتۈنۈپ سورايەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنى ساڭا كىم ئۆگەتتى؟» دېدى. مەن: اللە بىلەن قەسەمكى! بۇنى ماڭا ھېچكىم ئۆگەتمىدى، لېكىن سەن ماڭا: سەن سورىغىن! دېگەندە كۆڭلۈم دەسلەپتە دۇنيانىڭ ياخشىلىقىنى سوراشنى ۋەس - ۋەسە قىلدى، ئارقىدىنلا دىلىمدا پانىي دۇنيانى باقىي دۇنيادىن ئەلا بىلىش تۇيغۇسى باش كۈتەردى - دە سەندىن يۇقىرقى تەلەپپىنى سوراشنى قارار قىلدىم، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئاز ئويلانغاندىن كېيىن يەنە: «مەندىن سورايدىغان باشقا ھاجەتلىرىڭ بارمۇ؟»

دېدى. مەن: سەندىن سورۇغان نەرسىنى ھىچنېمىگە تەڭ قىلمايمەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق بولسا سەن سەجدىنى كۆپ قىلىش ئارقىلىق ماڭا ياردەم بەرگىن!» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن دۇنيادا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇش نېسىۋىسىگە ئېرىشكەندەك جەننەتتىمۇ ھەمراھ بولۇش نېسىۋىسىگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئىبادەتتە تېخىمۇ تىرىشچان بولۇپ كەتتىم.

يۇقىرقى سۆھبەتنىڭ بولۇپ ئۆتكۈنىگە ئانچە ئۇزاق بولمىغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى چاقىرىپ: «ئى رەببئە توي قىلمايمسەن؟» دېدى. مەن: بىرەر ئىشنىڭ مېنى سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلىشتىن يۈز ئۆرىشمىگە سەۋەبچى بولۇپ قېلىشتىن ئەنسىرەيمەن، ئۇنىڭ ئۈستۈگە مەندە ئايالىمغا تويلىق بەرگىدەك ھەم ئۇنىڭ جېنىنى بېقىپ كەتكىدەك مالمۇ يوق، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گەپ قىلمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن كېيىن يەنە بىر قېتىم ئوخشاش سۇئالنى سورىۋىدى مەنمۇ ئوخشاش جاۋابنى بەردىم. كېيىن مەن يالغۇز قالغاندا ئۆز- ئۆزۈمگە: ئى رەببئە ئىسىت ساڭا! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلۋەتتە سېنىڭ ئەھۋالىڭنى، سېنىڭ دىنىڭ ۋە دۇنيالىقىڭ ئۈچۈن ياخشى بولغان قانداق نەرسىگە ئېھتىياجلىق ئىكەنلىكىڭنى، ھەم سېنىڭ قېشىڭدا بار- يوق نەرسىنى ئوبدان بىلىدىغان تۇرسا، اللە بىلەن قەسەمكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەمدى بۇنداق سۇئال سورىسا مەن چوقۇم ماقۇل دەيمەن، دېدىم.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا يەنە: «ئى رەببئە توي قىلمايمسەن؟» دېدى. مەن: قىلاي، ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى! بىراق كىممۇ ماڭا قىزىنى بېرەر، سەن مېنىڭ ئەھۋالىمنى ئوبدان بىلىسەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن پالانىنىڭ ئۆيىگە بارغىن ۋە ئۇلارغا: پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام سىلەرنى سىلەرنىڭ پالانى قىزىڭلارنى ماڭا تويلاپ قويۇشىڭلارنى بۇيرۇدى، دېگىن» دېدى.

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇغىنى بويىچە ئۇ ئائىلىگە ناھىيىتى خىجىل بولغان ھالەتتە باردىم ۋە ئۇلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىلەرنىڭ پالانى قىزىڭلارنى ماڭا تويلاپ قويۇشىڭلارنى بويىردى، دېدىم. ئۇلار: قىزىمىز پالانىنىمۇ؟ دەپ سورىدى. مەن: ھەئە، دېدىم. ئۇلار: اللە نىڭ ئەلچىسىنى ۋە ئۇ ئەۋەتكەن ئەلچىنى قىزىڭ قارشى ئالىمىز! اللە بىلەن قەسەمكى! اللە نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئەلچىسى ھاجىتى راۋا قىلىنغان ھالدا قايتۇرۇلدۇ، دەپ قىزىنى ماڭا بەرمەكچى بولدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ناھىيىتى بىر ياخشى ئائىلىدىن كەلدىم، ئۇلار ماڭا ئىشىنىپ قىزىنى بەرمەكچى بولدى، بىراق مەن ئۇ تويۇقنى نەدىن تاپىمەن، دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇرەيد ئىبنى خەسبىنى چاقىرتتى (بۇرەيد بەنى ئەسەلم قەبىلىسىنىڭ رەھبەرلىرىدىن ئىدى) ۋە ئۇنىڭغا: ئى بۇرەيد! سەن رەببىڭگە نوكىچا مىقتارى ئالتۇن جۇغلاپ بەرگىن، دېۋىدى، ئۇ بۇ ئالتۇنلارنى جۇغلاپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «سەن بۇ ئالتۇنلارنى ئېلىپ: بۇ قىزىڭلارنىڭ تويلىقى، دېگىن» دېدى. مەن ئۇلارنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئۇلارغا ئالتۇنلارنى بەرسەم ئۇلار ئۇنى قوبۇل قىلدى ۋە رازى بولۇشۇپ: ئىنتايىن كۆپكەن، ئىنتايىن ياخشىكەن! دېيىشىپ كېتىشتى. مەن يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ: مەن ئۇلاردەك ياخشى ئادەملەرنى كۆرمىگەن ئىدىم، ئۇلار تويۇقنى ئاز كۆرمەي رازى بولۇشۇپ: ئىنتايىن كۆپكەن، ئىنتايىن ياخشىكەن، دېيىشىپ كەتتى، دېدىم ۋە ئەمدى نېمە بىلەن توي قىلىمەن؟ دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇرەيدەگە: «ئى بۇرەيدە! ئۇنىڭغا بىر قوچقارنىڭ پۇلىنى يىغىپ بىرىڭلار» دېدى. ئۇلار ناھايىتى چوڭ بىر قوچقارنى ئېلىپ بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «سەن ئائىشەنىڭ قىشىغا بارغىن، ئۇ ساڭا قىشىدىكى ئارپىلارنىڭ ھەممىسىنى بەرسۇن» دېدى.

مەن ئائىشەنىڭ قېشىغا كەلدىم، ئائىشە ماڭا: ئاۋۇ سىۋەتنى ئالغىن، ئۇنىڭدا يەتتە سائ ئارپا بار، اللە بىلەن قەسەمكى، بىزنىڭ قىشىمىزدا بۇنىڭدىن باشقا ئاشلىق يوق، دېدى.

مەن قوچقار بىلەن ئارپىنى ئېلىپ قىز تەرەپنىڭ ئائىلىسىگە باردىم، ئۇلار: ئارپىنى بىز تەييارلايلى، قوچقارنى تەييارلاشقا سېنىڭ دوستلىرىڭ مەسئۇل بولسۇن، دېدى، مەن ۋە ئەسلىم قەبىلىسىدىكى كىشىلەر قوچقارنى سويۇپ ئۇنى پىشۇردۇق، گۆش ۋە نان تەييار بولدى. شۇنداق قىلىپ مەن توي زىياپىتى بەردىم ۋە تويغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چاقىردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تويغا كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ماڭا ئابا بەكرىنىڭ زېمىنىنىڭ قېشىدىن بىر پارچە زېمىن بەردى، مەنمۇ دۇنيالىق بولۇپ قالدىم. ھەتتا بىر كۈنى مەن ئابا بەكرى بىلەن بىر تۈپ خورمىنى تالىشىپ قالدۇق، مەن ئۇنىڭغا: بۇ خورما دەرىخى مېنىڭ زېمىنىمدا، شۇڭا بۇ دەرخ مېنىڭ، دەيتىم. ئابا بەكرى بولسا: ياق بۇ خورما دەرىخى مېنىڭ زېمىنىمدا! دەيتتى. مەن تالىشىۋەرگەچكە ئابا بەكرى ماڭا يامان سۆزدىن بىرنى دەپ سالدى ۋە ئارقىدىنلا پۇشايمان قىلىپ: ئى رەببئە! سەنمۇ مېنى تىلاپ ئۈچۈڭنى ئال، دېدى. مەن: اللە بىلەن قەسەمكى! مەن ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن، دېدىم. ئابا بەكرى: ئۇنداق بولسا مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ سېنىڭ مېنىڭدىن قىساس ئېلىشقا ئۇنىمانلىقنىڭنى شىكايەت قىلىمەن، دېدى.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ماڭدى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم، ماڭا قەۋمىدىكى بىرقانچە كىشى ئەگەشتى ۋە ماڭا: ئۇ ئادەم سېنى ئاۋال تىلىغان تۇرۇغلۇق يەنە تېخى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سېنى چېقىشتۇرغىلى ماڭدىمۇ؟! دېيىشتى. مەن: ۋاي سېلەرگە! بۇ كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلمەمسىلەر؟ ئۇ كىشى ئەڭ راستچىل ئابا بەكرىغۇ، ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ پىشقەدەمى، مەن ئابا بەكرىنىڭ سىلەرنىڭ مەن بىلەن بىرگە كەلگەنلىكىڭلارنى كۆرۈپ قىلىپ، سىلەرنى ماڭا ياردەم بەرگىلى كەپتۇ دەپ قاراپ سىلەرگە غەزەپلىنىپ قىلىشىدىن، بۇ گۇمان بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرگەندە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غەزەپلىنىپ مېنىڭ ھالاك بولۇپ كېتىشىمگە سەۋەبچى بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن سېلەر قايتىپ كېتىڭلار، دېدىم. ئۇلار قايتتى.

ئابا بەكرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن: «ئى رەببئە سىلەرگە نېمە بولدى؟» دېدى. مەن: خۇددى ئابا بەكرى ساڭا دېگەندەك، بىز تالىشىپ قالغاندىن كېيىن ئۇ قىلىپ سالغان يامان سۆزى ئۈچۈن مېنىڭمۇ شۇنداق سۆزنى قىلىشىمنى تەلەپ قىلدى، مەن ئۈنىمدىم، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بولۇپتۇ، سەن ئۇنداق سۆزنى قىلما، بىراق سەن: ئاللاھ ئابا بەكرىنى كەچۈرسۇن! دېگەن» دېدى. مەن: ئاللاھ ئابا بەكرىنى كەچۈرسۇن! دېدىم.

ئابا بەكرى قايتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بولسا تاراملاپ ياشلار قۇيۇلاتتى، ئۇ: ئى رەببئە ئاللاھ ساڭا مەن تەرەپتىن ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن، ئى رەببئە ئاللاھ ساڭا مەن تەرەپتىن ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن! دەيتتى.

رەببىنىڭ بايانى مۇشۇ يەردە ئاخىرلاشتى، اللھ ھەممىمىزنى
رەببى ۋە ئابا بەكرىدەك بىر- بىرىگە مېھرىبان، يېقىن
قىرىنداشلاردىن قىلسۇن! ئىمانىمىزنى كۈچەيتىپ، ئىسلامىمىزنى
يېڭىلاپ تۇرسۇن! اللھ بىزنى يېڭىدىن مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ
ھالىتىدەك گۇناھسىز ھالەتتە تۇرۇشقا مۇۋەپپىق قىلسۇن!
دىلىرىمىزنى بىرلەشتۈرۈپ، ئۇنى تېخىمۇ نۇرلۇق قىلسۇن،
ئامىن!!!

ئەبۇ ئاس ئىبنى رەبىئە

ئەبۇ ئاس ماڭا راست گەپ قىلدە ھەمدە
ۋەدە بېرىپ، ۋاپا قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

ئەبۇ ئاس ئىبنى رەبىئە كۈچ - قۇۋەتكە تولغان، قارىغان
كىشىنى مەپتۇن قىلغىدەك جەزىدارلىققا ئېگە نەۋقران ياش
بولۇپ، ئۇنىڭغا نامەت ئوڭ كۈزى بىلەن قارىغان، ئۇنى يۇقىرى
مەرتىۋەنىڭ زەربىلىرى ئورغان ئىدى. ئۇ ئۆزىدە يېتىلگەن
پەخىرلەنگىدەك خىسلەتلىرى، ۋاپادارلىق ۋە ئىنسانپەرۋەرلىكتەك
ئالىيجاناپلىقى، ئاتا - بوۋىلىرىدىن قالدۇرۇلغان يۈز - ئابرويلىق
مەرتىۋىسى ئۇنى ئەرەپ چەۋەندازلىرى ئىچىدە ئالاھىدە بىر
نەمۇنىلىك شەخسكە ئايلاندۇرغان ئىدى. ئەبۇ ئاس قۇرەيشلەرنىڭ
تىجارەت دەستۇرىدىكى قىشلىق ۋە يازلىق تىجارەت قىلىشنىڭ ئەڭ
ياخشى تىجارەت يولىنى مىراس ئالغان بولۇپ، ئۇنىڭ تىجارەت
كارۋانلىرى مەككە بىلەن شام ئارىلىقىدا قىش - ياز توختىماي
قاتناپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كارۋىنى يۈز تۈگە ۋە يۈز ئادەمدىن تەركىپ
تاپقان چوڭ تىپتىكى بىر كارۋان بولۇپ، ئەبۇ ئاسنىڭ
راستچىلىقى، ۋاپادارلىقى ۋە ئەقىل - پاراسىتىنى سىناقتىن
ئۆتكۈزگەن مەككە ئەھلى ئۇنىڭغا ئىشىنىپ ئۇنىڭ تىجارىتىگە ئۆز
مەبلەغلىرىنى قوشقان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئۇنىڭ ھاممىسى بولۇپ
خەدىچە ئانىمىز ئۇنى خۇددى ئۆز ئوغلىدەكلا ياخشى كۆرەتتى.
مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەبۇ ئاسقا بولغان مۇھەببىتى
خەدىچە ئانىمىزدىن قېلىشمايتتى.

يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چوڭ قىزى زەينەپ بويىغا يېتىپ خۇددى پورەكلەپ ئېچىلغان گۈلدەك خۇش - پۇراق چېچىشقا باشلىدى. ئۇنىڭغا مەككە مۇتۋەرلىرىنىڭ دىللىرى تەلپۈنۈشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئۇنىڭغا ئىشتىياق باغلىشى نېمە ئۈچۈن مۇمكىن بولمىسۇن؟! چۈنكى زەينەپ، نەسەبى ۋە مەرتىۋىسى جەھەتتە قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ ئېسىلى، ئاتا - ئانىسى بولسا مەككىنىڭ ئەڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىلىرى، ئۆزى بولسا ئەدەپ - ئەخلاققا ئاتا - ئانىسىنىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرى بىلەن خۇلۇقلانغىنى تۇرسا، ئۇلار ئۇنى قولغا كەلتۈرۈشكە قانداقمۇ تەلپۈنمىسۇن شۇنداقلا ئۇنى قولغا كەلتۈرۈشكە قانداقمۇ جۈرئەت قىلسۇن؟! ئۇلارنىڭ جۈرئەت قىلالماسلىقىنىڭ يەنە بىر سەۋەبى زەينەپنىڭ ھاممىسىنىڭ ئوغلى بولغان ئەبۇ ئاس ئۇلارنىڭ ئالدىدىن تۈسۈپ تۇرغان چوڭ بىر توساق ئىدى.

زەينەپ بىلەن ئەبۇ ئاسنىڭ توي قىلغىنىغا ئارىدىن ئۈزۈن ئۆتمەي مەككە زېمىنى پارلاق ئىلاھىي نۇر بىلەن نۇلاندى. اللە ئۆز رەھمىتىنىڭ نىشانى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئىنسانلارغا ھەقىقىي يەتكۈزۈشكە، ئۆز يېقىنلىرىدىن باشلاپ كىشىلەرگە اللە نىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇرۇشقا بۇيرىدى. ئۇنىڭغا تۇنجى ئىمان كەلتۈرگۈچىلەرنىڭ تۇنجىسى بولغان خەدىجە ئانىمىز بولدى. ئۇندىن كېيىن قىزلىرى زەينەپ، رۇقىيە، ئۆمۈم كۈلسۈم ۋە تېخى خىللا كىچىك بولغان فاتىمەلەر مۇ ئىمان كەلتۈردى.

ئەمما ئۇنىڭ كۈيىۋوغلى بولغان ئەبۇ ئاس ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ دىندىن ئايرىلغىنىسى كەلمىگەنلىكى سەۋەبىدىن ئۆزى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرگەن ۋە ئەڭ سادىق مۇھاكىمىنى بېغىشلىغان ئايالى قوبۇل قىلغان دىنى قوبۇل قىلالمىدى.

قۇرەيشلەر بىلەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئوتۇرسىدىكى زىددىيەت ئۆتكۈرلەشكەندە قۇرەيشلەر ئۆز - ئارا بىر - بىرىگە

تاپە - تەنە قىلىشىپ: قويۇڭلار سىلەرنى! سىلەر مۇھەممەدنىڭ قىزلىرىنى ئوغۇللىرىڭلارغا ئېلىپ بېرىپ ئۇنىڭ ھەيۋىسىنى تېخىمۇ كۆتۈرۈۋەتتىڭلار، ناۋادا ئۇلارنىڭ قىزلىرىنى قويدۇرۇۋەتسەڭلار ئۇنىڭ ھەيۋىسىمۇ سۇناتتى، دېيىشتى. ئۇلار بۇ پىكىرلىرىدىن سۈيۈنۈپ ئەبۇ ئاسنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى ئەبۇ ئاس! ئايالىڭنىڭ تاللىقىنى بېرىپ ئۇنى دادىسىنىڭ ئۆيىگە كەتكۈزۋەتكەن، بىز سېنى قۇرەيشلەرنىڭ ئىچىدىن ئەڭ چىرايلىق ۋە ئەڭ ياخشى ئاياللىرى بىلەن ئۆيلەپ قويۇمىز، دېدى.

ئەبۇ ئاس: اللە بىلەن قەسەمكى! مەن ئايالىمدىن ھەرگىز ئايرىلمايمەن، دۇنيادىكى ھەرقانداق ئايالنى ئۇنىڭغا تەڭ قىلمايمەن، دەپ كېسىپ جاۋاب بەردى.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زەينەبىتىن باشقا ئىككى قىزى رۇقىيە بىلەن ئۇمۇمىي كۈلسۈم تالاق قىلىنىپ قايتۇرۇۋېتىلگەن ئىدى. ئۇ ئىككىسىنىڭ قايتىپ كەلگىنىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەكسىچە سۈيۈنۈپ كەتتى، ئۇ ئەبۇ ئاسنىڭمۇ زەينەبىنى قايتۇرۇپ بېرىشىنى ئۈمۈد قىلاتتى، لېكىن بۇ چاغلاردا مۇمىن ئاياللارنىڭ مۇشرىك بىلەن نىكاھلىنىشى تېخى چەكلەنمىگەن بولغاچقا بۇنىڭغا ئۇنى مەجبۇرلىيالمىتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان، ئىسلام دىنى كۈچەيگەن، قۇرەيشلەر بىلەن مۇسۇلمانلار ئوتۇرسىدا بەدرى ئۇرۇشى يۈز بەرگەن چاغدا ئەبۇ ئاسمۇ بۇ ئۇرۇشقا چىقىشقا مەجبۇرلانغان ئىدى. بەدرى ئۇرۇشىنىڭ نەتىجىسى قۇرەيش مۇشرىكىرىغا ناھىيەتى ئېغىر بىر مەغلۇبىيەت ۋە خورلۇق ئېلىپ كېلىپ ئۇلارنىڭ بۇرىنى توپىغا مىلدى. ھەددىدىن ئاشقان ئازغۇنلارنىڭ ھەيۋىسى قاتتىق يەرگە ئۇرۇلۇپ بەزىلىرى ئۆلتۈرۈلسە بەزىلىرى ئەسەرگە چۈشتى يەنە بەزىلىرى بولسا رەسۋالارچە

قېچىپ قۇتۇلدى. ئەسرگە ئېلىنغانلارنىڭ قاتارىدا ئەبۇ ئاسمۇ بار ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىرلەرنىڭ ئۆزلىرىنى قۇتۇلدۇرۇشنى ئۈچۈن تۆلەيدىغان تۆلەم پۇلىنىڭ چىكىنى توختۇتۇپ بەردى. بۇ توختام مىقتارى ئەسىرلەرنىڭ قەۋمى ئىچىدىكى مەرتىۋىسى ۋە بايلىقىغا قاراپ مىڭ دەرھەمدىن تۆت مىڭ دەرھەمگىچە قىلىپ بېكىتكەن ئىدى.

مەككە بىلەن مەدىنە ئارىلىقىدا ئۆز ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن تۆلەم پۇللىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كېلىپ - كېتىۋاتقان ئەلچىلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى. زەينەپمۇ ئەبۇ ئاسمىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بىر ئەلچىنى تۆلەم پۇلى بىلەن بىرگە ئەۋەتتى. ئۇنىڭ ئەۋەتكەن تۆلەم پۇلى ئىچىدە ئۇنىڭ تويى بولغان كۈنى ئانىسى خەدىجە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلغان بىر بۇلاپكىمۇ بار ئىدى. بۇ بۇلاپكىنى كۆرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك يۈزىنى قايغۇ - ئەلەم قاپلىدى. ئۇ قىزىغا ئىچى ئاغرىپ ساھابىلارغا: زەينەپ بۇ ماللارنى ئەبۇ ئاسمىنىڭ تۆلەم پۇلى ئۈچۈن ئەۋەتتى، ئەگەر سىلەر ئۇنىڭ ئېرى ئەبۇ ئاسمىنى قويۇپ بېرىشنى، بۇ ماللارنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بېرىشنى توغرا كۆرسەڭلار شۇنداق قىلىڭلار! دېدى. ساھابىلار: بولىدۇ، ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! سېنى رازى قىلىش ئۈچۈن بىزدىن نېمىنى تەلەپ قىلساڭ شۇنى قىلىشقا تەييارمىز، دەپ جاۋاب بېرىشتى.

لېكىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ ئاسمىنىڭ قويۇپ بەرگىچە ئۇنىڭ مەككىگە بارغان ھامان قىزى زەينەپنى مەدىنىگە يولغا سېلىپ قويۇشنى شەرت قىلدى. ئۇ مەككىگە قايتىپلا ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ ئايالىنى دادىسىنىڭ ئەلچىلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن تەييارلىنىشقا بويرىدى ۋە ئايالىغا دادىسىنىڭ ئەلچىلىرىنىڭ مەككىدىن يىراق بولمىغان بىر جايدا ئۇنى ساقلاپ

تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ ئايالىنىڭ سەپەرگە لايىق ئوزۇق - تۆلىكىنى ۋە ئۇلارنى تەييارلاپ قېرىندىشى ئەمرى ئىبنى رەبئەنى ئايالى زەينەپكە ھەمراھ بولۇپ ئۇنى ساقلاۋاتقان كىشىلەرگە ساق - سالامەت تاپشۇرۇپ بېرىشكە بويرىدى.

ئەمرى ئىبنى ئاس ئوقىياسىنى دولىسىغا ئارتىپ ئوقدانى ئېلىپ يەڭگىسى زەينەپنى كاجۇغا ئولتۇرغۇزۇپ كۆپ - كۈندۈزدىلا مەككىدىن يولغا چىقتى. ئۇنى كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدىلا ئېلىپ ماڭاچقا كىشىلەر تەۋرىنىپ كەتتى ۋە بۇ ئىككىسىنىڭ ئالدىنى توسۇپ زەينەپكە تەھدىد سالدى. بۇ چاغدا ئەمرى ئوقىياسىنى بەتلەپ ئۇلارغا: اللھ بىلەن قەسەمكى! كىم زەينەپكە يېقىنلىشىدىكەن ئۇنىڭ جېنىنى ئالمەن! دەپ كىشىلەرنى چىكىندۈردى. چۈنكى ئۇ ئاتقان ئوقى خاتا كەتمەيدىغان مەرگەن ئىدى. بۇ چاغدا كىشىلەر ئارىسىدا تۇرغان ئەبۇ سۇفيان ئالدىغا چىقىپ: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! قۇراللىنى يىغىشتۇر، بىز سۆزلىشەيلى دېدى. ئەمرى قۇراللىنى يىغىشتۇرۋالدى. ئەبۇ سۇفيان ئۇنىڭغا: سەن ياخشى قىلىمىدىڭ، سەن زەينەپنى كىشىلەرنىڭ ئالدىدىلا ئۇچۇق - ئاشكارا ئېلىپ ماڭساڭ قانداق بولغىنى؟ ئەرەپلەرنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ بەدرىدىكى مەغلۇبىيىتىمىزنى ۋە مۇھەممەدنىڭ قولى ئارقىلىق بىزگە يەتكەن زىياننى بىلىدۇ. سەن مۇشۇنداق ئەھۋالدا زەينەپنى خەلىقئالەم ئالدىدا ئۇچۇق - ئاشكارا ئېلىپ ماڭساڭ باشقا قەبىلىلەر بىزنى قورقانچاق، يارامسىزلار! دەپ زاڭلىق قىلمايدۇ؟ سەن ھازىرچە زەينەپنى قايتۇرۇپ كەتكىن، كىشىلەر زەينەپنى قايتۇرۇپ ئەكەتتى، دەپ ئويلىغاندا ئاندىن ئۇنى يۇشۇرۇن ئېلىپ چىقىپ دادىسىنىڭ ئەلچىلىرىگە تاپشۇرۇپ بەرگىن، بىزنىڭ ئۇنىڭغا ھاجىتىمىز يوق، دېدى. ئەمىز بۇنىڭغا ماقۇل بولۇپ زەينەپنى مەككىگە قايتۇرۇپ ئەكەلدى ۋە ئۇنى ئارىدىن بىرقانچە

كۈن ئۆتكەندە كېچىسى ئېلىپ چىقىپ دادىسىنىڭ ئەلچىلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ قايتىپ كەلدى.

ئەبۇ ئاس ئايالى زەينەپتىن ئايرىلغاندىن كېيىن مەككىدە بىر مەزگىل تۇردى ۋە مەككە فەتىھى قىلىنىشتىن سەل ئىلگىرى شامغا تىجارەتكە باردى. ئۇ 200 تۈگە ۋە 175 ئادەمدىن تەركىپ تاپقان كارۋىنى بىلەن مەككىگە قايتىشىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوشۇنلىرىدىن بىرى مەدىنىگە يېقىن بىر جايدا ئۇنىڭ كارۋىنىنى توسۇپ كارۋانلارنى ئالدىغا سېلىپ ھەيدەپ ماڭدى. لېكىن ئەبۇ ئاس قېچىپ كېتىپ قولغا چۈشمىدى. كېچە كېلىپ قاراڭغۇلۇق ئۆز پەردىسىنى تاشلىغاندا ئەبۇ ئاس قاراڭغۇلۇقتىن پايدىلىنىپ يۇشۇرۇنغان ۋە ئىتتىيات قىلغان ھالدا مەدىنىگە كېرىپ زەينەپنىڭ ئۆيىگە كەلدى ۋە ئۇنىڭدىن پاناھلىق تىلىدى، زەينەپ ئۇنىڭغا پاناھلىق بەردى.

ئەتىسى ئەتىگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامىزى ئۈچۈن مەسجىتكە چىقىپ مېھراپتا تۇرۇپ ناماز ئۈچۈن تەگبىر ئوقۇۋاتقاندا زەينەپ ئاياللار ئارىسىدا تۇرۇپ: ئى خالايق! مەن مۇھەممەدنىڭ قىزى زەينەپ، مەن ئەبۇ ئاسقا پاناھلىق بەردىم، سىلەرمۇ ئۇنىڭغا پاناھلىق بېرىڭلار! دەپ تۈۋلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدىن سالام بېرىپ بولۇپ كىشىلەرگە قاراپ: «مەن ئاڭلىغانى سىلەرمۇ ئاڭلىدىڭلارمۇ؟» دەپ سورىدى. كىشىلەرنىڭ ھەممىسى: ھەئە، ئاڭلىدۇق؟ دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىگە قايتتى ۋە قىزى زەينەپكە: سىز ئەبۇ ئاسنى ھۆرمەتلەڭ، لېكىن شۇنى بىلىڭكى ئۇ سىزگە ھالال بولمايدۇ، دېدى. ئاندىن ئۇ مال ۋە كىشىلەرنى ئولجا ئالغان كىشىلەرنى چاقىرىپ: سىلەر ئەبۇ ئاسنى بىلىسىلەر، سىلەر ئۇنىڭ ماللىرىنى غەنىمەت ئالدىڭلار، ئەگەر سىلەر ياخشىلىق قىلىپ ئۇنىڭ ماللىرىنى قايتۇرۇپ بەرسەڭلار بىز ياخشى كۆرىدىغان بىر ئىشنى

قىلغان بولسىلەر، ناۋادا قايتۇرۇپ بەرمەيمەن، دېسەڭلارمۇ مەيلى، چۈنكى ئۇ سىلەرگە اللە بەرگەن غەنىمەت، سىلەر ئۇنىڭغا ھەقىقەتەن دېدى. ساھابىلار: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بىز ئۇ ماللارنى قايتۇرۇپ بېرىمىز! دېيىشتى.

ئەبۇ ئاس ماللىرىنى قايتۇرۇۋالغىلى كەلگەندە ساھابىلار ئۇنىڭغا: ئى ئەبۇ ئاس! سەن قۇرەيشلەر ئىچىدە ھۆرمەتكە سازاۋەرسەن، سەن ھەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ۋە ئۇنىڭ كۈيىۋىلىسى، سەن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولساڭ، بىز ساڭا بۇ ماللارنىڭ ھەممىسىنى بەرسەك، سەن قېشىڭدىكى مەككە ئەھلىنىڭ بۇ ماللىرىدىن پايدىلىنىپ بىز بىلەن بۇ يەردە قالساڭ بولمامدۇ؟ دېۋىدى، ئۇ: سىلەر مېنى بۇ يېڭى دىنغا ئۆز دىنىمدىن ئالدامچىلىق بىلەن چاقىرىشىڭلار نېمە دېگەن يامان! دەپ جاۋاب بەردى.

ئەبۇ ئاس ماللىرىنى ئېلىپ كارۋىنى بىلەن مەككىدىن يۈرۈپ كەتتى ۋە مەككىگە بېرىپلا ھەربىر ھەق ئىگىسىنىڭ ھەقىقىتىنى ئادا قىلغاندىن كېيىن: ئى قۇرەيش خەلقى! مەندە بىرەرسىڭلارنىڭ ئالماي قالغان مېلى بارمۇ؟ دەپ سورىدى. ئۇلار: يوق، ساڭا اللە ياخشى مۇكاپات بەرسۇن! بىز سېنىڭ ئىنتايىن ۋاپادار ئىكەنلىكىنى بىلدۈق! دېيىشتى، ئەبۇ ئاس ئۇلارغا قاراپ: مەن سىلەرنىڭ ھەقىقىيلىرىڭلارنى بېرىپ بولدۇم، ئەمدى بىر اللە دىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد اللە نىڭ ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن! اللە بىلەن قەسەمكى! مېنىڭ مەندە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئىمان كەلتۈرۈشۈمدىن پەقەتلا سىلەرنىڭ مېنى: ماللىرىمىزنى يەۋالماقچى بولۇپتۇ... دەپ گۇمان قىلىپ قىلىشلارلا توسۇپ قالغان ئىدى، مانا ئەمدى اللە ئالدىدا سىلەرنىڭ ھەقىقىيلىرىڭلارنى ئادا قىلىپ بولغىنىمدا ۋە ئۈستۈمدىكى مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىپ بولغىنىمدا مۇسۇلمان بولدۇم...!

دېدى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ مەككىدىن چىقىپ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام
ئۇنىڭ كەلگەنلىكىدىن ناھىيىتى خوشال بولدى ۋە ئۇنىڭغا ئايالى
زەينەپنى قايتۇرۇپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دائىم: «ئەبۇ
ئاس ماڭا قىلغان سۆزىدە راستچىل بولدى! ماڭا قىلغان ۋەدىسىگە
ۋاپا قىلدى!» دەيتتى.

ئاسم ئىبنى سابىت

كىمكى ئۇرۇش قىلسا ئاسم
ئىبنى سابىتتەك ئۇرۇش
قىلسۇن!

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام .

پۈتۈن قۇرەيشلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇرۇش
قىلىش ئۈچۈن ئوھۇد تېغىغا چىقتى . ئۇلارنىڭ پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى
بەدر ئۇرۇشىدا ئۆلتۈرۈلگەن ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى ئۈچۈن ئىنتىقام
ئېلىش ئىستىگىدە يانغان ئۆچمەنلىك ئوتلىرى كۆيدۈرگەن ئىدى ،
ئۇلار بۇ ئۇرۇشقا ئەللىرىنىلا ئېلىپ چىقىپ قالماي بەلكى ئۇرۇش
مەيدانىدا ئەسكەرلەرگە مەدەت بېرىش ، ئۇلارنىڭ روھىنى
ئۇرغۇتۇش ... ئۈچۈن قۇرەيشلەرنىڭ ئىچىدىكى ئىززەتلىك خانىم
قىزلارنىمۇ بىرگە ئېلىپ چىقىشقاندى ، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەبۇ
سوفياننىڭ ئايالى ھىند ، ئەمرى ئىبنى ئاسىننىڭ ئايالى رىيە ،
ئېرى بىلەن بىرگە مۇساپە ، جۇلاس ۋە كېلاپ قاتارلىق ئۈچ بالىسى
بىلەن بىرگە چىققان سۇلاڧە دېگەن ئايالمۇ بار ئىدى .

ئىككى قوشۇن ئوھۇد تېغى باغرىدا ئۇچراشۇپ ئۇرۇش ئوتى
لاۋۇلدىغان پەيتتە ، ئۆتبىنىڭ قىزى ھىند ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىرگە
تۇرغان باشقا ئاياللار قوللىرىغا داپلىرىنى ئېلىشىپ ئۇلارنى
رىغبەتلەندۈرۈپ

جەڭ قىلساڭلار ئەگەر سىلەر ئىلگىرلەپ ، يولڭلارغا
پاياندازلار سالىمىز!

چېكىنسەڭلار ئارقىڭلارغا بىر قەدەم ، سىلەردىن بىز
يۈزمىزنى ئۆرۈيمىز!

دەپ شېئىر - ئوقۇشقىلى تۇردى. بۇنىڭ بىلەن قۇرەيش تەرەپىنىڭ ئاتلىقلىرى تېخىمۇ جانلىنىپ كەتتى. بۇ ئۇرۇشتا غەلبە مۇشرىكلار تەرەپتە بولدى. غەلبە خوشالىقىدا مەستخۇش بولغان ئاياللار ئورنىلىرىدىن تۇرۇپ تەنتەنە قىلىشقان ھالدا ئۇرۇش مەيدانلىرىنى ئارىلاپ يۈرۈپ ئۆلۈكلەرنىڭ قۇرساقلىرىنى يېرىشقا، كۆزلىرىنى ئويۇشقا، قۇلاقلىرىنى، بۇرۇنلىرىنى كېسىشكە باشلىدى. ھەتتا ئۇلارنىڭ ھەر بىرى مۇسۇلمان شەھىدلەرنىڭ جەسىدىدىن كېسىۋالغان بۇرۇن قۇلاقلىرىنى بەدىدە ئۆلتۈرۈلگەن ئاتالىرى، ئاكا - ئۆكىلىرىنىڭ ئىنتىقامى ئۈچۈن، بۇلاپكا، ھالقا قىلىپ زىننەت ئورنىدا ئېسىۋېلىشتى.

لىكىن سۇلاڧىنىڭ ئەھۋالى بۇ ئاياللارنىڭ ئەھۋالىغا ئوخشىمايتتى، ئۇ چەكسىز بىئاراملىق ۋە تىت - تىتلىق ئىچىدە ئېرى ۋە ئۈچ بالىسىنىڭ تىزراق قايتىپ كېلىشىنى، ئۇلار بىلەن بىرگە غەلبە خوشالىقىنى تەن - تەنە قىلىشىنى كۈتەتتى. ئەمما ئۇنىڭ كۈتۈشى بىكارغا كەتتى. قانچە كۈتسىمۇ ئۇلارنىڭ قايتىپ كەلمىگەنلىكىنى كۆرگەن سۇلامە ئاخىردا ئۇرۇش مەيدانىغا كىرىپ ئۆلۈكلەر ئارىسىدا ئارىلاپ ھەر بىر جەسەتنىڭ چىرايىغا دىققەت قىلىپ قاراشقا باشلىدى. ئۇ تۇيۇقسىز قانغا مىلىنىپ ياتقان ئېرىنى ئۆلۈكلەر ئارىسىدىن تونۇپ قالدى. ئۇ خۇددى غالجىرلاشقان چىشى يولۋاسقا ئوخشاش چېپىپ ئۆلۈكلەر ئارىسىدىن ئوغۇلىرىنى ئىزدەشكە باشلىدى. ئاخىردا ئۇچلا بالىسىنىڭ ئوھۇد تاغ باغرىدا ياتقانلىقىنى، مۇساپە بىلەن كىلاپنىڭ ھاياتىدىن ئايرىلغانلىقىنى، جۇلاسىنىڭ بولسا ئاخىرقى تىنىقىدا جان تالىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

سۇلامە سەكرات ئازابىدا جان تالىشىۋاتقان ئوغلىغا ئۆزىنى ئاتتى ۋە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ

ئوغلنىڭ بېشىنى قۇچىغىغا ئالدى. ئۇنىڭ پىشانىسى ۋە يۈز - كۆزلىرىدىكى قانلىرىنى سۈرتكۈشكە باشلىدى. قاتتىق قايغۇرغانلىقىدىن ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياش قۇرۇپ قالغانىدى. ئۇ ئوغللىدىن: ئى ئوغلۇم! سېنى كىم يېقتىتى؟ دەپ سورىدى، جۇلاس ئانىسىنىڭ سۇئالىغا جاۋاب قايتۇرۇشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ لېكىن ئاغرىق ئازابىدىن ئۇ سۆزلىيەلمەيۋاتاتتى. ئانا سۇئالىنى قايتىلىدى، جۇلاس ناھىيىتى تەسلىكتە: مېنى ئاسىم ئىبنى سابىت يېقتىتى ۋە... قېرىندىشىم مۇساپەنى... دېگىنىچە جان ئۆزدى.

سۇلاپە چاچلىرىنى يۇڭدىغىنىچە ۋاقىراپ يىغلاشقا باشلىدى. ئۇلات ۋە ئۇززالار بىلەن قۇرەيشلەر ئاسىم ئىبنى سابىتنى ئۆلتۈرۈپ ئۇنىڭ باش سۆڭىكىدە ھاراق ئىچمىگىچە كۆز يېشىنىڭ قۇرۇمايدىغانلىقىدۇق قەسەم ئىچتى ۋە يەنە ئاسىمنى ئەسىرگە ئېلىپ ياكى ئۆلتۈرۈپ بېشىنى ئېلىپ كەلگەنلەرگە ئېسىل ماللاردىن خالىغانچە بېرىدىغانلىقىغا ۋەدە بەردى.

بۇ خەۋەر قۇرەيشلىكلەرنىڭ ئىچىدە تىزلا تارقالدى، مەككە ياشلىرىنىڭ ھەر بىرى ئاسىمنى قولغا چۈشۈرۈپ ياكى ئۇنىڭ بېشىنى سۇلاپەگە ئەكىلىپ بېرىپ ئۇنىڭ ئېسىل مۇكاپاتىغا ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلىشتى.

مۇسۇلمانلار ئوھۇد ئۇرۇشىدىن كېيىن مەدىنىگە قايتتى، ئۇلار ئۇرۇش ۋە ئۇرۇشتىكى ئىشلارنى ئەسلىشەتتى، ئۇرۇشتا شەھىد قىلىنغان شەھىدلەرنى ئەسلىشەتتى. ئۇلارغا اللە دىن رەھمەت تىلىشەتتى. ئۇرۇشتىكى ماھىر چەۋندازلارنىڭ نەتىجىلىرىنى ماختىشاتتى. ئۇلار تەرىپلىشىۋاتقان كىشىلەر ئىچىدە ئاسىم ئىبنى سابىتمۇ بار بولۇپ، كىشىلەر ئاسىمنىڭ جەڭدىكى باتۇرلىقى، ئۇنىڭ ئۆلتۈرگەن كىشىلىرىنىڭ ئىچىدە بىر ئائىلىدىن بولغان ئۈچ ئاكا - ئۆكىنى بىراقلا ئۆلتۈرگەنلىكىنى ماختاشتى،

ئارىدىن بىرى: بۇنىڭ ئەجەپلەنگىدەك نېمىسى بار، ئىسىڭلاردىمۇ! دەسلەپ بەدىر ئۇرۇشىغا چىققىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزدىن قانداق ئۇرۇشىدىغانلىقىمىز توغرىسىدا سورىغاندا ئاسىم: ئوقىياسىنى قولىدا تۇتقان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ: ئەگەر قارشى تەرەپ يۈزگەز يېقىنلاشسا بۇ چاغدا جەڭ ئوقىيا ئېتىش بىلەن، دۈشمەن نەيزە بويى يېقىنلاشسا نەيزە بىلەن، نەيزە سۇنۇپ ياكى ئىگىلىپ كەتسە نەيزىنى تاشلاپ قىلىچ بىلەن بولىدۇ يەنى جەڭنى قىلىچ بىلەن قىلىمىز، دېۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇرۇش مانا مۇشۇنداق بولىدۇ، كىمكى ئۇرۇشماقچى بولسا ئاسىم ئۇرۇش قىلغاندەك بولسۇن! دېگەن ئەمەسمۇ؟ دېدى.

ئۇھۇد ئۇرۇشى بولۇپ ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلاردىن ئاسىم ئىبنى سابىت قاتارلىق ئالتە كىشىنى تاللاپ، ئاسىمنى ئۇلارغا باشلىق قىلىپ بىر ئىش ئۈچۈن بىرىەرگە ئەۋەتتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن يولغا چىقتى ۋە سەپەردە مەككىگە يېقىن بىرجايدا كېتىۋاتقاندا ھۈزەيلىلىكلەردىن بىر تۈركۈم كىشىلەر ئۇلارنى سېزىپ قېلىپ ئۇلارنى قورشىۋالدى. بۇ ئالتىسى ئۇلار بىلەن ئېلىشماقچى بولغاندا ھۈزەيلىلىكلەر ئۇلارغا: سىلەر بىزگە تەڭ كىلەلمەيسىلەر! تەسلىم بولساڭلار بىز سىلەرگە يامانلىق قىلمايمىز، بۇنىڭ ئۈچۈن سىلەرگە ۋەدە بېرىمىز، دېيىشتى.

بۇ چاغدا ساھابىلار قانداق قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەتلەشكەندەك بىر - بىرىگە قاراشتى، ئاسىم بۇرادەرلىرىگە: مەن مۇشرىكلارنىڭ قولىغا چۈشمەيمەن، دېگىنىچە سۇلاپىنىڭ جاكارلىغان قەسىمىنى ئەسلىدىدە قىلىچىنى ياللاڭچىلاپ تۇرۇپ اللە غا: ئى اللە! مەن دىنىڭنى قوغدايمەن، ئى اللە مەن دىنىڭنى قوغدايمەن! سەن مېنىڭ گۆش - سۆڭەكلىرىمنى قوغدۇغىن! ئۇنى دۈشمەنلىرىڭدىن بىرەرسىنىڭ قولىغا چۈشۈرمىسەڭ!... دەپ دۇئا

قىلدى - دە ھۈزەيلىلىكلەرگە قاراپ ئېيتىلدى. بۇرادەرلىرىدىن ئىككىسى ئۇنىڭغا ئەگەشتى ۋە قاتتىق ئېلىشىپ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى شەھىد قىلىندى. قالغان ئۇچىسى تەسلىم بولغان ئىدى، ئۇلارنىمۇ ئۇ مۇشرىكلار ئالدام قولغا چۈشۈرۋالغاندىن كېيىن قەبىھ يوللار بىلەن ئۆلتۈرۈپتشتى.

ھۈزەيلىلىكلەر دەسلەپتە ئۆزلىرى ئۆلتەرگەن كىشىلەرنىڭ ئىچىدە ئاسم ئىبنى سابىتنىڭمۇ بارلىقىنى بىلمەيتتى. كېيىن بۇنى بىلگەندە ئۇلار ئىنتايىن خۇشال بولۇپ كېتىشتى ۋە نۇرغۇن مۇكاپاتتىن ئۈمۈدلىنىپ كېتىشتى. نېمىشقا خوش بولمىسۇن؟! چۈنكى ئۇلار ئەسلىدە ئۆلتۈرسە نۇرغۇن مۇكاپات بېرىلىشى شەرت قىلىنغان بىرىنى ئۆز قوللىرى بىلەن ئۆلتۈرگەن تۇرسا!

ئاسم ئىبنى سابىت ئۆلتۈرۈلۈپ ئارىدىن بىر قانچە سائەت ئۆتە - ئۆتمەي قۇرەيلىكلەر بۇنى ئاڭلىدى، چۈنكى ھۈزەيلىلىكلەرنىڭ ماكانى مەككىگە يېقىنلا بىر جايدا ئىدى. ئۇلار سۇلاپىنىڭ ھەسرەتلىرىنى بېسىلدۇرۇش ئۈچۈن ئاسمىنىڭ بېشىنى بېرىشىنى ئۈمىد قىلىپ ھۈزەيلىلىكلەرگە نۇرغۇن سوغا - سالاملار بىلەن ئەلچى ئەۋەتتى. ھۈزەيلىلىكلەر ئاسمىنىڭ كالىسىنى كېسىش ئۈچۈن جەسەدنىڭ قېشىغا كېلىشتى، بىراق جەسەدنىڭ ئەتراپىغا نۇرغۇنلىغان ھەرىلەر ئولاشقان بولۇپ بۇ ھەرىلەر ھەر بىر يېقىنلاشقۇچىنى چېقىپ ھېچكىمنى جەسەد قېشىغا يېقىن كەلتۈرمىدى، ئۇ كىشىلەر: كەچ بولسۇن، كەچتە ھەسەل ھەرىلىرى تارقايدۇ، شۇ چاغدا كىلەرمىز، دەپ يېقىن بىر يەرگە بېرىپ ئولتۇرۇشتى. بىراق كۈندۈز كېتىپ كېچىنىڭ كېلىشى بىلەن ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلاپ شۇنچىلىك قاتتىق يامغۇر ياغدىكى، گۇياكى زېمىن يۈزىدىكى جانلىقلار بۇنداق قاتتىق يامغۇر كۆرمىگەن ئىدى. پۈتكۈل جىلغىلار شۇنداق تېزلىكتە سۇغا تولۇپ كەتتى. ھەممە يەر كەلۈننىڭ ھۇجۇمى ئاستىدا قالدى. تاڭ

ئاتقاندا ئۇلار ئاسمىنىڭ جەسىدىنى ئىزدەشپ ھەممە ياقلاغا
بېرىپ باقان بولسىمۇ ھېچنەردىن تاپالمىدى. چۈنكى كەلكۈن
ئۇنىڭ جەسىدىنى يىراق - يىراق جايلارغا ئېلىپ كەتكەن ئىدى.
الله ئاسمىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ ئۇنىڭ جەسىدىنىڭ
پارچىلىنىشتىن، مۇشرىكلارنىڭ ئۇنىڭ بېشىدا ھاراق ئېچىشتىن
ساقلاپ قالغانىدى.

الله غا شۈكۈرلەر بولسۇنكى! الله ھەرگىزمۇ مۇئەلەزگە قارشى
ھالدا كاپىرلارغا ياردەم بەرمەيدۇ!

سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتەلىپ

سەفىيە اللە نىڭ
دىنىنى قوغداش يولىدا
تۇنجى بولۇپ مۇشرىك
ئۆلتەرگەن ئايال دۇر.

ئەرلەر شۇنچە يۇقىرى ھۆرمەت ۋە ئىكرام بىلەن تەرىپىنى
قىلىدىغان بۇ تەمكىن، ئەقىللىق ۋە قەھرىمان ئايال كىم؟ ئىسلام
تارىخىدا مۇشرىك ئۆلتەرگەن ئاياللارنىڭ تۇنجىسى بولغان بۇ باتۇر
ئايال كىم؟ مۇسۇلمانلار ئىچىدە اللە يولىدا قىلىچ كۆتەرگەن تۇنجى
ئاتلىق پەھلىۋاننى تەرىپىلەپ مۇسۇلمان قوشۇنى سېپىگە قاتقان
كەسكىن تەدبىرلىك بۇ ئايال كىم؟

بۇ ئىچىلىك كۆپ سورالغان بۇ ئايال پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسى، قۇرەيش قەبىلىسى ھاشىم
جەمەتىدىن بولغان ئابدۇلمۇتەلىپنىڭ قىزى - سەفىيە دۇر.

بۇ نېئەتلىك ئايال نەسەپ جەھەتتىن ھەر تەرەپتىن ئېسىل
نەسەپ بىلەن نېئەتلەنگەن بولۇپ ئۇنىڭ ئاتىسى ئابدۇلمۇتەلىپ
بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چوڭ دادىسى يەنى
قۇرەيشلەرنىڭ ئاقساقلى ۋە ئۇلار ئىتائەت قىلىدىغان كاتتا بېشى
ئىدى، ئانىسى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى
ئامىنەنىڭ ھەمىشەسى ھالە بىنتى ۋەھەپ ئىدى. بۇندىن باشقا
يەنە نىكاھ جەھەتتىنمۇ ئېسىل مەرتىۋىلىك ئورۇنغا چىققان بولۇپ
ئۇنىڭ بىرىنچى ئېرى بەنى ئۆمەيە قەبىلىسىنىڭ كاتتىۋىشى
بولغان ئەبۇ سۇفیان ئىبنى ھەزىپنىڭ قېرىندىشى ھارىس ئىبنى
ھەزىپ، ئىككىنچى ئېرى ھەزىپنىڭ خەدىجە ئانىمىزنىڭ

قېرىندىشى ئەۋۋام ئىبنى خۇۋەيلىد ئىدى. اللھ ئۇنىڭ ئوغلى زۇبەير ئىبنى ئەۋۋامنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياردەمچىسى قىلىش ئارقىلىق ئۇنى ئىسلام تەرەپتىن كىشىنىڭ دىلىرى سۆيۈنگەدەك بىر نېمەت ئاتا قىلدى.

سەفەيەنىڭ ئىككىنچى ئېرى ئەۋۋام ۋاپات بولۇپ كەتكەندە ئۇلارنىڭ يالغۇز ئوغلى زۇبەير تېخى كىچىك بولۇپ، سەفەيە بۇ بالىسىنى چاپا – مۇشەقەتلەرگە چىداق ياراملىق، باتۇر بىر جەڭچى قىلىپ يېتىشتۈرۈشكە تىرىشتى. ئۇنىڭ ئوينىدىغان ئويۇنلىرىنىمۇ ئوقيا ئېتىش، قورال ياساش، خەتەرلىك ئورۇنلارغا كىرگۈزۈپ ۋە چىقىرىش، ھەرقانداق قىيىن بىر جايلاردىن چىكىنمەي ئىلگىرلەشتەك پائالىيەتلەر بولۇشىغا شارائىت يارىتىپ بەردى. بالا بۇنداق ئويۇنلار ئارقىلىق ئويناشتىن باش تارتقاندا ياكى چېكىنگەندە ئانىسى ئۇنى قاتتىق ئۇراتتى، ھەتتە بۇ ھەقتە زۇبەيرنىڭ تاغلىرى تەرىپىدىن قاتتىق ئەيىبلەنپ: كىچىككە بالىنى شۇنداقمۇ ئۇرغان بارمۇ؟ ئانا تۇرۇپ بالىنى شۇنداق ئۇرارسىز؟!... دېگەندە سەفەيە ئۇلارغا مۇنداق جاۋاب بەردى:

كىم مېنى بالىنى ئۇردى دېگەنلەر،

بىلىمدى مەقسەتم ھەقىقىتىمنى.

ئارزۇيۇم باتۇر بوپ يېتىشىشكەن ئۇ،

غەنىمەت ئالغۇچى يېڭىپ دۈشمەننى.

اللھ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى توغرا ۋە ھەق دىن بىلەن ئەۋەتكەندە ۋە ئۇنى يېقىن تۇغقانلىرىدىن باشلاپ ئاگاھلاندۇرۇشقا بويرۇغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇل مۇتەلىپ جەمەتىدىكى ئەر – ئايال، قېرى – ياش ھەممىسىنى يىغدى ۋە ئۇلارغا تەشۋىق قىلىپ:

«ئى مۇھەممەدنىڭ قىزى فاتىمە! ئى ئابدۇلمۇتەللىپنىڭ قىزى سەفىيە! ئى ئابدۇل مۇتەللىپنىڭ جەمەتى! مەن اللە نىڭ دەرگاھىدا مەن سىلەر ئۈچۈن ھىچنېمىگە كاپالەتلىك قىلالمايمەن!» دېدى ۋە ئۇلارغا تەبلىغ قىلىپ ئۇلارنى اللە غا ئىشىنىشكە ۋە ئۆزىنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىقلاشقا چاقىردى.

ئۇلاردىن ئىلاھىي نۇرغا يۈزلەنگىنى يۈزلەندى، يۈزلەنمىگىنى يۈز ئۆردى. سەفىيە اللە نىڭ بىرلىكىگە ئىشەنگەن، پەيغەمبەرنىڭ راستلىقىنى تەستىقلىغان كىشىلەرنىڭ ئالدىنقى قاتارىدىكىلىرىدىن بولدى بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئۇلۇغلىق مەرتىۋىسى ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل بولغان بولۇپ، ئىسلام ئۇنى ھەقىقىي ئۇلۇم مەرتىۋىگە ئىگە قىلدى.

سەفىيە ئوغلى زۇبەيىر بىلەن مۇسۇلمانلار سېپىگە قەدەم قويدى ھەم بۇرۇن ئىسلامغا كىرگەن بارلىق مۇسۇلمانلار بېشىدىن كەچۈرگەن ئازاپ ئوقۇبەتنىڭ ھەممىسىنى بېشىدىن كەچۈردى. اللە پەيغەمبىرىنى مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشقا بويرۇغاندا ھاشىم جەمەتىدىن بولغان ئابىرۇيلۇق بۇ ئېسىل خانىم ئۆتمۈشكە دائىر بارلىق ئەسلىمىلەر، نام - ئابروي، شانۇ - شەۋكىتىنى مەككىدە قالدۇرۇپ اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى تەرىپىگە ھىجرەت قىلىپ مەدىنىگە يول ئالدى.

يېشى ئاتمىشقا يېقىنلاشقان بۇ خانىمنىڭ جەڭ مەيدانلىرىدا قالدۇرغان ئۇنتۇلغۇسىز ئىش - ئىزلىرى كىشىلەرنى تىخىمۇ ھەيران قالدۇرۇرلىق بولۇپ بىزنىڭ ئۇ ئىش - ئىزلاردىن تۆۋەندىكى ئىككى مىسالنى كەلتۈرۈشمىزلا بىزنىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن تەرىپىمىزگە دەلىل بولالايدۇ.

ئۇ ئىككى مىسالنىڭ بىرى ئوھود كۈنىدىكىسى بولۇپ، سەفىيە بۇ ئۇرۇشقا مۇسۇلمان قوشۇنىدىكى ئاياللار سېپىدە چىققان

ئىدى، جەڭ مەيدانىدا ئۇ سۇيەتكۈزۈپ بېرىش، بۇزۇلغان ئوقيا ۋە ئوقلارنى ئوڭشاشتەك ئىشلار بىلەن شوغۇللىناتتى. لېكىن ئۇنىڭ پۈتۈن دىققىتى جەڭ مەيدانىنىڭ ئەھۋالىنى كۈزۈتىش بىلەن ئاۋارە ئىدى. بۇنىڭ ھەيران قىلارلىق نېمىسى بار؟ چۈنكى ئۇ جەڭ مەيدانىدا ئاللاھنىڭ ئەلچىسى ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، قېرىندىشى ھەمزە ئىبنى مۇتەللىپ، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ياردەمچىسى بولغان زۇبەير يەنە نۇرغۇن مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى جەڭ قىلىۋاتسا... ھەممىدىن مۇھىمى ئۇ ئەڭ قىزىقىدىغان نەرسە ئۇ ئارقىلىق ياكى شەھىدلىككە ئېرىشىپ ئاللاھنىڭ مەڭگۈلۈك نېئىمىتىگە ئېرىشىش ياكى تىرىك قالغاندىمۇ جىھاد قىلىپ دۈشمەن بىلەن ئۇرۇشقانلىقىنىڭ ئەجرىنى ئېلىشتىن ئىبارەت بىر مۇقەددەس ساۋاپ مەنبەسى بار ئىدى.

جەڭ مەيدانىنى ئەستايىدىل كۈزەتكەچ ئۆز ئىشىنى قىلىۋاتقان سەفىيە تۇيۇقسىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا بىر قانچە كىشىدىن باشقا كىشىلەرنىڭ ھەر تەرەپكە تارقاپ كەتلىگەنلىكىنى، مۇشەرىكلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىغا يېقىنلىشىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە قەستلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى - دە قولىدىكى سۇ قاچىسىنى چۆرۈتىپ خۇددى بالىلىرىنى ھۆجۇمدىن قوغدىماقچى بولغان چىشى يولۋاسقا ئوخشاش جەڭ مەيدانىغا ئېتىلىپ بارغىنىچە قېچىپ كېتىۋاتقانلارنىڭ بىرىنىڭ قولىدىن بىر تال نەيزىنى يۇلۇپ ئالدى - دە سەپلەرنى بۇسۇپ ئۇچرىغان دۈشمەن ئەسكەرلىرىنى نەيزىسى بىلەن ئۇرۇپ ئالغا ئىلگىرلەشكە باشلىدى ۋە: ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنى يالغۇز تاشلاپ قاچامسىلەر؟ دەپ ۋاقىراپ ئىدا قىلىشقا باشلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفىيەنىڭ سەپلەرنى بۇسۇپ كېلىۋاتقان سەفىيەنى كۆرۈپ ئۇنىڭ دۈشمەن تەرىپىدىن

ئۆلتۈرۈلۈپ جەسىدى پارچىلىنىۋىتىلگەن قېرىندىشى ھەمىزنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىشتىن ئەنسىرەپ زۇبەيرگە: ئۇ ئايالغا دىققەت قىل! ئۇ ئايال! دېگىنىچە سەفىيەنىڭ ئالدىغا ئىلگىرلەپ كېلىۋېرىشىدىن توساپ قالماقچى بولدى. زۇبەير بولسا: ئانا! ئارقىڭىزغا يېنىڭ، ئانا! ئارقىڭىزغا يېنىڭ، دېدى. سەفىيە ئۇنىڭغا:

نېرى تۇر، بۇ يەردە سېنىڭ ئاناڭ يوق... دېدى. زۇبەير: ئانا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىزنى قايتسۇن! دەيدۇ، دېدى. سەفىيە: نېمە ئۈچۈن؟ مەن قېرىندىشىم ھەمىزنىڭ پارچىلانغانلىقىنى ئاڭلىدىم، ئۇ اللە يولىدا! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ چاغدا: ئى زۇبەير! ئۇنى قويۇۋەت، دېدى. زۇبەير ئانىسىنىڭ يولىنى قويۇۋەتتى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندا ئۇ قېرىندىشى ھەمىزنىڭ جەسىدىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ قۇرسىقىنىڭ يېرىلىپ يۈرۈكىنىڭ سۇغىرۇپلىغانلىقىنى، قۇلاق ۋە بۇرۇنلىرىنىڭ كېسىۋېلىنىپ چىرايىنىڭ تۇنۇغۇسىز دەرىجىدە بۇزۇۋېتىلگەنلىكىنى كۆرۈپ: ئى اللە! ئۇ سېنىڭ يولۇڭدا! مەن اللە نىڭ ھۆكىمىگە رازى بولدۇم، اللە بىلەن قەسەمكى! مەن سەبىرى قىلىمەن ۋە اللە دىن بۇ ئىشلارغا اللە تەرىپىدىن ئەجىر ئۇمۇد قىلىمەن! دېدى.

مانا بۇ ئۇنىڭ ئوھۇد كۈندىكى مەيدانى، ئۇنىڭ خەندەك ئۇرۇشى بولغان چاغدىكى كۆرسەتكەن قەھرىمانلىقى، ئۇنىڭ نەقەدەر زېرەك، ئەقىللىق ۋە باتۇر ئىكەنلىكىنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى.

بىرەر ئۇرۇشقا چىقماقچى بولسا ئالاھىدە قوغدۇغۇچى قوشۇن ۋە مۇھاپىزەتچىلەر بولمىغان ئەھۋالدا ئاياللار ۋە بالىلارنى مەدىنىكى بىرەر مۇستەھكەم قورغان ئىچىگە ئەكىرىپ قويۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دائىملىق ئادەتلىرىدىن ئىدى.

خەندەك ئۇرۇشىغا چىقىش ئالدىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاممىلىرىنى، ئاياللىرىنى ۋە باشقا مۇسۇلمانلارنىڭ ئاياللىرى بىلەن ئۇلارنىڭ ئۇشاق بالىلىرىنى ھاسسان ئىبنى سابىتقا دادىسىدىن مىراس قالغان قورغان ئىچىگە ئەكىرىپ قويىدى، بۇ مەدىنىدىكى قورغانلار ئىچىدە ئەڭ مۇستەھكەمى ئىدى. بۇ قورغاننىڭ تاملىرى ھەم ناھىيىتى ئىگىز ئىدى.

مۇسۇلمانلار خەندەك ئەتىراپىغا يىغىلىپ دۈشمەن ۋە ئۇنىڭ ياردەمچى قوشۇنلىرىغا تاقابىل تۇرۇشتەك ئۇرۇش ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش تۇرغان بىر پەيتتە سەفىيە تۇن قاراڭغۇسىدا ھەركەتلىنىۋاتقان بىر سايىنى كۆرۈپ قالدى، ئۇ قۇلاق سېلىپ ئاڭلاپ ئۇ سايىدىن چىققان شەپىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. ئەسلىدە بىر يەھۇدىي قورغان تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان ئىدى. ئۇنىڭ مەقسىتى بولسا قورغان ئىچىدىكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى تىڭ - تىڭلاش بولۇپ ئۇ بۇ مەقسەتتە قورغان ئەتىراپىدا ئايلىنىپ يۈرەتتى.

سەفىيە بۇ يەھۇدىيىنىڭ قورغان ئىچىدە تۇرغان كىشىلەر پەقەت ئاياللار ۋە بالىلاردىنلا ئىبارەتمۇ ياكى ئۇلارنىڭ مۇھاپىزەتچىسىمۇ بارمۇ؟ دەپ ئەھۋال ئۇققىلى كەلگەن يەھۇدىي جاسۇسى ئىكەنلىكىنى بىلدى - دە كۆڭلىدە بەنى قۇرەيىزە يەھۇدىيلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۆزلىرى ئوتۇرسىدىكى كېلىشىمنى بۇزۇپ قۇرەيش ۋە ئۇلارغا ئەگەشكەنلەرگە ياردەم بەرگىلى كېلىپتۇ، ناۋادا ئۇلار بۇ قورغانغا كېلىپ قالسا بۇ يەردە بىرمۇ ئەركىشى يوق، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەڭگە يارايدىغان ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇرۇشقا ئېلىپ چىققىپ كەتكەن، ئەگەر اللە نىڭ بۇ دۈشمەنلىرى بۇ يەردىكىلەرنىڭ قوغدۇغۇچىسىز قالغان ئاياللار ۋە بالىلاردىنلا ئىبارەت ئىكەنلىكىنى بىلسە ئاياللارنى ئەسىر ئالىدۇ، بالىلارنى قۇل

قىلىدۇ، مۇسۇلمانلارغا بۇ بىر چوڭ مۇسبەت بولىدۇ، دېگەنلەرنى ئويلىدى - دە ياغلىقنى ئېلىپ بېشىنى يۆگىدى، كىيىمنى چىڭ باغلاپ قولغا كالتەكنى ئالدى، ئۇ قەلئەنىڭ ئىشىكىنىڭ قىشىغا كېلىپ ئىشىكنى ئاستا قىيا ئېچىپ ئۆزىنى ئىشىكنىڭ ئارقىسىغا دالدىغا ئالدى، سەفىيە ئۆزىنىڭ تۇرغان ئورنىنىڭ دۈشمىنىگە ھۇجۇم قىلىشقا تامامەن مۇمكىن بولغانلىقىنى جەزم قىلغاندىن كېيىن، كالتەكنى ئېگىز كۆتۈرۈپ دۈشمەننىڭ بېشىغا زەربىلەن ئۇردى، ھەددىدىن قاتتىق ئۇرغاچقا كالتەك ئۇنىڭ قولىدىن قاڭقىپ چۈشۈپ كەتتى، ئۇ كالتەكنى قولغا ئېلىپ ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى قېتىم ئۇردى، يەھۇدىي يىقىلىپ شۇھامان جان بەردى.

سەفىيە جەسەتنىڭ يېنىغا بېرىپ يېنىدىكى پىچقى بىلەن ئۇنىڭ كالىسىنى كېسىۋېلىپ ئۇنى سېپىل تېمىدىن ئارتۇلدۇرۇپ تاشلىدى، باش دومۇلاپ سېپىل سېرتىدا ئۇنىڭ خەۋىرىنى كۈتۈپ تۇرغانلارنىڭ ئالدىغا چۈشتى، بۇنى كۆرگەندىن كېيىن ئۇلار: مۇھەممەد ئاياللار ۋە بالىلارنى مۇھەپىزەتسىز تاشلاپ قويماپتۇ، دېيىشىپ تىكىۋىتىشتى.

اللە ئابدۇلمۇتەلىپنىڭ قىزى سەفىيەدىن رازى بولسۇن! ئۇ مۇسۇلمان ئاياللىرىغا تەڭداشسىز بىر قەھرىمانلىق نەمۇنىسىنى ياراتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ بىر بالىسىنى ھەقىقىي ياراملىق قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىشتا بولسۇن، اللە يولىدا شەھىد بولغان قېرىندىشىغا ماتەمدار بولغان ئەھۋالدا سەۋرى قىلىشتا بولسۇن ۋە ياكى نۇرغۇن قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كەلگەندە ئۆزىنىڭ ئەقىل - ئىقتىدارىنى نامايەندە قىلىشتا بولسۇن ئۇ مۇسۇلمانلارغا ناھىيىتى بىر ياخشى ئۆرنەك بولدى، تارىخ ئۆزىنىڭ نۇرلۇق بەتلىرىگە: ئابدۇلمۇتەلىپنىڭ قىزى سەفىيە ئىسلامدا مۇشرىك ئۆلتەرگەن مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ تۇنجىسى، دەپ يازدى.

ئۆتتە ئىبنى غەزۋان

ئۆتتەنىڭ ئىسلامدا ئورنى بار.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب.

مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خۇپتەن نامىزىدىن كېيىن ئۇخلاش ئۈچۈن ئورنىغا كېلىپ ياتتى، بىراق ئۇنىڭ ئۇيقىسى كەلمىدى، چۈنكى بۇرەيدە ئۇنىڭغا: پارس قوشۇنلىرى مەغلۇپ بولۇپ مۇسۇلمان قوشۇنلىرىغا تەسلىم بولايلا دېگەندە ئۇلارغا ئۇيەر - بۇ يەردىن ياردەم كېلىپ ئۇرۇشنى قايتىدىن باشلاۋاتىدۇ، دەپ خەۋەر ئېلىپ كەلگەن ئىدى. خەۋەردە يەنە ”ئۆبەللە“ شەھىرىنىڭ مەغلۇبىيەتكە يۈزلەنگەن پارسلىقلارنىڭ ئارقا سەپ بازىسى قاتارىدا تەمىنات بىلەن تەمىنلەۋاتقانلىقىدىنمۇ ئۇچۇر بېرىلگەن ئىدى. ئۆمەر ئۆبەللە شەھىرىنى پەتھى قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ پارس قوشۇنىغا ياردەم بېرىش يولىنى ئۇزۇش ئۈچۈن قوشۇن ئەۋەتمەكچىمۇ بولدى، بىراق ئادەمنىڭ ئازلىقىنى ئويلاپ بۇ خىيالدىن ياندى. چۈنكى ئۆمەرنىڭ قېشىدا ئاز ساندىكى ياشانغان كىشىلەردىن باشقا ھەممىسى ئۇرۇشقا چىقىپ كەتكەن ئىدى.

ئۇ بۇرۇنقى يولىنى يەنى قوشۇننىڭ ئازلىقىدىن ئىبارەت بۇ بوشلۇقنى قومانداننىڭ پاراستى بىلەن تولدۇرۇشتەك تەدبىرىنى ئىشقا سالدى، ئۇ كىشىلەرنى بىر - بىرلەپ خىيال ئىكرانىدىن ئۆتكۈزدى، ئۇنىڭ خىيالىغا تۇيۇقسىز كەلگەن بىرسىنىڭ ئىسمى بىلەن ئۆزىمۇ تۇيمايلا: تاپتىم! تاپتىم! دەپ ۋاقىرئەتتى، ئاندىن بىر ئاز پەسكويغا چۈشۈپ بېشىنى ياستۇققا قايتا قويغاندىن كېيىن خىيالدىن: ئۇ دېگەن بەدىر، ئوھۇد، خەندەك ۋە باشقا ئۇرۇشلارغا

قاتناشقان مۇجاھىد، يەمامە ئۇرۇشىنىڭ مەيدانلىرىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن شاھىد، ئۇنىڭغا بىرەر تال ئوق ياكى بىرەر قىلىچمۇ خاتا تېگىپ كېتىپ قالغان، ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇ زېمىن يۈزىدە ئەڭ بالدۇر ئىمان ئېيتقان يەتتە كىشىنىڭ يەتتىنچىسى، شۇنداقلا ئىسلامدىكى ئىككى قېتىم ھىجرەت قىلغۇچىلارنىڭ بىرى، دېگەنلەرنى كەچۈردى.

تاڭ ئاتقاندا ئۆمەر: ئۆتبە ئىبنى غەزۋانى چاقىرىڭلار! دېدى. ئۇ چاقىرىلىپ كېلىنگەندىن كېيىن ئۆمەر ئۇنى ئۈچ يۈز ئون نەچچە ئادەمگە باشلىق قىلىپ بۇ قوشۇننىڭ بايرىقىنى تۇتقۇزدى ۋە ئۇنىڭغا ئارقىسىدىن يەنە ئەسكەر تولۇقلاپ ئەۋەتىپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلدى.

بۇ كېچە قوشۇن يولغا چىقىشقا ھازىرلاندى، قوشۇننى ئۇزۇتۇش ئالدىدا ئۆمەر قوماندانغا: ئى ئۆتبە! مەن سېنى ئۆيەللە شەھىرىگە ئەۋەتمەكچى بولۇۋاتىمەن، ئۇ دۇشمەن ئىستىھكامى، مەن اللە دىن ساڭا ياردەم بېرىشنى سورايمەن، سەن ئۇ يەرگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ئۇ يەردىكى كىشىلەرنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلغىن، ئۇلاردىن دەۋەتگە ئاۋاز قوشقانلارنى قوبۇل قىلغىن، ئۇنىمىغانلاردىن تۆلەم ئال، تۆلەمگىمۇ ئۇنىمىغانلارنىڭ گەدىنىگە قىلىچ ئۇر! مەيلى قانداقلا ئەھۋالدا بولسۇن مەسئۇل قىلىنغان ئىشىڭدا اللە دىن قورق! كۆڭلۈڭنى كېيىر ۋە تەمادىن يېراق تۇت! بىلگىنىكى سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولغان، اللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەۋەبى بىلەن اللە سېنى خارلىقتىن ئەزىزلىككە كۆتەرگەن زاتسەن، سەن ھەتتا كۈچۈيۈپ ھوقۇق تۇتقان قوماندانلىق مەرتىۋىسىگە كۆتۈرۈلدىڭ، سېنىڭ قوشۇندىكى ھەرقانداق بويرۇقنىڭ ئىجرا قىلىندۇ، دېگەن سۆزۈڭ كۈچكە ئىگە بولىدۇ، ئەگەر سەن ئېزىپ كېتىپ قالمىساڭلا بۇنىڭدىنمۇ ياخشى نېئەت بولامدۇ؟! دېدى.

ئۆتتە قوشۇن بىلەن ئۆبەللە شەھىرىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى، قوشۇندا ئۇنىڭ ئايالى ۋە قوشۇندىكىلەرنىڭ ئاياللىرىدىن بولۇپ تۆت - بەشتەك ئايال بار ئىدى. ئۇلار يۈرۈپ ئۆبەللە شەھىرىگە ئانچە يىراق بولمىغان بىر قومۇشلۇققا چۈشتى. ئۇلاردا يىگۈدەك بىر نەرسە يوق ئىدى. قورساقلىرى بەك ئېچىپ كەتكەچكە قوشۇندىكى بەزى كىشىلەرگە ئۆتتە: بۇ يەردىن يىگىدەك بىر نەرسە ئىزدەپ بېقىڭلار، دېدى. ئۇلاردىن بىر قىسمى ئاچلىققا دال بولغۇدەك بىر نەرسە تېپىپ كېلىش ئۈچۈن يۈرۈپ كەتتى، كەتكەنلەرنىڭ تېپىپ كەلگەن تامىقى توغرۇلۇق ناھىيىتى قىزىقارلىق بىر ۋەقەلىك بار بولۇپ بۇنى تاماق ئىزدەك كەتكەنلەردىن بىرى ئۆز ئاغزى بىلەن سۆزلەپ بەرسۇن، ئۇ كىشى مۇنداق دەيدۇ: بىز يىمەكلىك ئىزدەپ بىر دەرەخزارلىققا كېلىپ قالدۇق، بۇ يەردە ئىككى سېۋەت بار بولۇپ بىرىنىڭ ئىچىدە خورما يەنە بىرىنىڭ ئىچىدە پوستان سېرىق بولغان ئاق دانچىلار بار ئىكەن، بىز ئۇ نەرسىلەرنى ئېلىپ قوشۇن تەرەپكە قايتتۇق، ئىچىمىزدىن بىرى سۈۋەتكە قاراپ: بۇ دۈشمەنلەرنىڭ بىزگە تەييارلاپ قويغان زەھىرى بولۇشى مۇمكىن، ئۇنىڭغا يېقىنلاشماڭلار! دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىز يەنە بىر سېۋەتتىكى خورمىلارنى يېيىشكە باشلىدۇق، دەل شۇ چاغدا نوختىسىنى ئۇرۇۋالغان بىر ئات كېلىپ سېۋەتتىكى دانىنى يېيىشكە باشلاپتۇ، بىز ئاتنىڭ تېزلا ئۆلۈپ ھارام بولۇپ قېلىشىدىن ئىلگىرى ئۇنىڭ گۆشىدىن پايدىلىنىۋېلىش ئۈچۈن ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە تەمىشلىۋىدۇق ئاتنىڭ ئىگىسى قىشىمىزغا كېلىپ: ئۇنى قويۇۋېتىڭلار! مەن ئۇنى كېچىچە كۈزۈتەي، ئەگەر ئۇنىڭ ئۆلۈپ قېلىش ئىھتىمالىنى سەزسەملا مەن ئۇنى بۇغۇزلىۋالمەن، دېدى.

ئىككىنچى كۈنى تاڭ ئاتقاندا بىز ئاتنىڭ ھېچقانداق بىر زىيان - زەخمەتسىز تۇرغانلىقىنى كۆردۇق، بۇ چاغدا سىڭلىم ماڭا:

ئاكا! مەن دادامدىن: زەھەر ئوتتا قىزدۇرۇلۇپ پىششۇتىلسە زەرەر قىلالمايدۇ، دەپ ئاڭلىغانىدىم، دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىز ھېلىقى دانچىدىن ئازراق ئېلىپ قازانغا سېلىپ ئوت قالاپ قىزىتىشقا باشلىدۇق، بىردەمدىن كېيىن سىڭلىم: كېرىڭلار، ئۇنىڭ قانداق قىزارغانلىقىغا قاراڭلار! دېدى. قارىساق ئۇنىڭ رەڭگى قىزىرىپ پوستى ئېتىلىشقا، ئىچىدىن ئاق دانچىلار ئېتىلىپ چىقىشقا باشلىغان ئىدى. بىز ئۇنى يېيىش ئۈچۈن تاۋاقلارغا ئالدۇق، ئۆتبە بىزگە: اللە نىڭ ئىسمىنى ئاتاپ يەڭلار! دېدى. بىز ئۇنى يىدۇق، ئۇ ئىنتايىن تەملىك يېمەكلىك ئىكەن، بىز كېيىنچە بۇ يېمەكلىكنىڭ گۈرۈچ ئىكەنلىكىنى بىلدۇق.

ئۆتبە كىچىك بۇ قوشۇن بىلەن يولغا چىققان ئۆبەللە شەھىرى بولسا دەسلەپ دەرياسىنىڭ قىرغىقىغا جايلاشقان سېپىلىق شەھەر بولۇپ پارىسلار بۇ شەھەرنى قورال - ياراغ ئىستىھكامى قىلغان ھەمدە دۈشمەنلەرنى كۈزۈتۈش ئۈچۈن سېپىل تاملىرىدىن روجەكلىك مۇنارلارنى سالغان ئىدى. لېكىن بۇلار ئۆتبەنىڭ كىچىك قوشۇنىنىڭ بۇ شەھەرگە كىرىشىنى توسۇپ قىلىشتا ھىچنېمىگە ئەسقا تەتمىدى. بۇ چاغدا بۇ ھۇجۇمچى قوشۇندا ئاز ساندىكى ئاياللارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئالتە يۈزدىن سەل ئارتۇق كىشى بار ئىدى. ئۆتبەنىڭ يېنىدا قىلىچ ۋە نەيزىدىن باشقا قورال يوق ئىدى. ئۆتبە ئەقلىنى ئىشقا سالماقتىن باشقا چارە يوقلىقىنى تونۇپ يەتتى.

ئۆتبە ئاياللارغا ئۇچىغا بايراق چىگىلگەن نەيزىلەرنى تەييارلاپ بەردى ۋە ئۇلارنى بۇ بايراقلىرىنى كۆتۈرۈپ قوشۇننىڭ ئارقىدىن مېڭىشقا بۇيرۇپ: بىز شەھەرگە يېقىنلاشقنىمىزدا سىلەر بىزنىڭ كەينىمىزدىن چاڭ - تۇزاڭ شۇنداق چاڭ - تۇزاڭ چىقىرىڭلاركى بۇ تۇزاڭلار ھاۋانى بىر ئالسۇن! دېدى.

ئۇلار يۈرۈپ ئۆيەللە شەھىرىگە يېقىنلاشقاندا پارس قوشۇنلىرى ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقتى ۋە مۇسۇلمانلار قوشۇنىنىڭ ئۆزلىرى تەرەپكە ئېلىرىلەپ كېلىۋاتقانلىقىنى، ئۇلارنىڭ كەينىدە لەپىلىداۋاتقان بايراقلىرىنى، ھاۋانى بىر ئالغان چاڭ - تۇزاڭنى كۆردى - دە، جىددىيلىشىپ: بۇ كېلىۋاتقانلار قوشۇنىڭ ئالدىنقى سېپى ئىكەن، ئۇلارنىڭ كەينىدە چاڭ - تۇزاڭ چىقىرىپ كېلىۋاتقان زور بىر بىر قوشۇن بار ئوخشايدۇ، ئۇلارغا سېلىشتۇرغاندا بىزنىڭ سانىمىز ئاز، دېيىشكىنىچە كۆڭۈلىرىگە قورقۇنچ چۈشۈپ ئەنسىرگەن ۋە ئالاقىدە بولغان ھالدا ئۆزى يەڭگىل، پۇلى قىممەت نەرسىلىرىنى ئېلىشىپ دەجلە دەرياسىغا توختۇتۇلغان كېمىلەرگە ئولتۇرۇپ ئالدىراپ قېچىپ كېتىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۆتتە بۇ شەھەرگە بىرمۇ ئادىمنى چىقىم قىلماستىن غەلبە بىلەن كىردى ۋە بۇ شەھەرنىڭ ئەتراپىدىكى يېزا - كەنتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىگەللىدى.

ئۇنىڭ قوشۇنى بۇ يەردىن ساناپ تۈگەتكۈسىز بايلىقلارنى ئولجا ئالدى، ھەتتاكى ئۇلاردىن مەدىنىگە قايتقانلاردىن بىرى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى سورۇغۇچىلارغا: نېمىسىنى سورايسىلەر؟! اللھ بىلەن قەسەمكى! مەن بۇ يەرگە ماڭغاندا ئۇلار ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى جىڭلاۋاتقان ھالدا قالدى، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئۆيەللە شەھىرىگە كۈچۈپ مېڭىشقا باشلىغان.

ئۆتتە بۇ شەھەردە تۇرغان قوشۇننىڭ بۇ باياشات مۇھىت ئىچىدە بۇ يەردىكىلەرنىڭ ناچار ئەخلاقلىرىنى يۇقتۇرۇۋېلىشىدىن، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ داۋاملىق ئۇرۇش قىلىش قىزغىنلىقىنىڭ بوشۇشۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئۆمەر ئېنى خەتاپقا بەسىرە شەھىرىنى قۇرۇش توغرىلىق خەت يازدى ۋە خېتىدە بەسىرە شەھىرىنى قۇرۇش ئۈچۈن تاللىغان ئورۇننىڭ لاھىيەسىنى سۈرەتلەپ بەردى، ئۆمەر ئۇنىغا رۇخسەت بەردى.

ئۆتبە يېڭى شەھەرنىڭ لاھىيەسىنى تۈزۈپ چىقتى ۋە قۇرۇلۇش قىلىشنى ئالدى بىلەن مەسجىد سېلىشتىن باشلىدى. بۇنىڭ ئەجەپلەنگىدەك يېرى بارمۇ؟ ئۇ ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى مەسجىدلەرنى ئاۋات قىلىدىغان دىن ئۈچۈن اللە يولىدا كۆرەش قىلىدىمۇ؟ مەسجىدلەرنىڭ پەزىلىتى بىلەن دىن دۈشمەنلىرىنىڭ ئۈستۈدىن نۇسرەت قازانمىدىمۇ؟ مەسجىد قۇرۇلۇشىدىن كېيىن ئۇرۇشقا چىققان بۇ جەڭچىلەر زېمىن بۆلۈشۈش ۋە ئۆي سېلىپ ئۆنى بېزەش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كەتتى. لىكىن ئۆتبە ئۆزىگە ئۆي سالماي رەختىن توقۇلغان چىدىردا ياشاۋەردى. چۈنكى ئۇنىڭ دىلىدا ئۆي سېلىشتىنمۇ مۇھىم ئورۇندا تۇرۇدىغان بىر خىيال ھۆكۈم سۈرەتتى.

ئۇ ۋاقىتتىن ئۆتۈشى بىلەن بەسرە شەھىرىدىكى بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ مال - دۇنياغا ئەقلى كېتىپ قالغان ئادەملەردەك بېرىلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى، تېخى تۇنۇگۇنلا پوستى ئېتىلغان گۈرۈپ تامىقىنى ئاران تاپالىغان ۋە ئۇنىڭ نېمىلىكىنى دەسلەپتە بىلەلمىگەن مۇسۇلمانلارنىڭ بۈگۈن ”فالۇزەج“ ”لەۋزىنەخ“ ۋە ئۇلاردىن باشقا ئېسىل ۋە تاتلىق پارىس تاماقلرىنىڭ تەمىنى تېتىپ قالغانلىقىنى كۆردى - دە دىننىڭ ئاقىۋىتىدىن ناھىيىتى ئەنسىردى. ئۆزىنىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئاخىرەتلىكىدىن تېخىمۇ بەكرەك ئەنسىرەپ كىشىلەرنى كۈفە مەسجىدىگە يىغىپ ئۇلارغا خۇتبە سۆزلەپ مۇنداق دېدى:

ئى خالايق! دۇنيا ۋە ئۇنىڭدىكى نەرسىلەر تۈگەپ كېتىدىغان نەرسىلەردۇر، ھەممىڭلار بۇ يەردىن مەڭگۈ ئاخبارلاشمايدىغان بىر ماكانغا كېتىسىلەر، سىلەر ئۇ يەرگە ئەمەلىرىڭلارنىڭ ياخشىلىرىنى ئېلىپ بېرىڭلار! مەن ئۆزەمنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە بولغان دەسلەپكى يەتتە كىشىنىڭ يەتتىنچىسى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇمايمەن، ئۇ ۋاقىتلاردا

بىزنىڭ يەيدىغان نەرسىلىرىمىز بولمىغاچقا دەرەخ غازاڭلىرىنى يەيتۇق، شۇنداق نەرسىلەرنى يەپ كالىپۇكلىرىمىز يېرىلىپ كېتەتتى. شۇ چاغلاردىكى بىر كۈنى مەن بىر پارچە يېپىنچا تېپىۋالدىم، مەن ئۇنى ئوتۇردىن ئىككى قىلىپ يىرتىم ۋە ئۇنىڭ بىر پارچىسىنى سەئىد ئىبنى ۋەققاس بىر پارچىسىنى مەن بىردىن ئىشتان قىلىپ كىيگەن ئىدۇق، مانا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ھەر بىرىمىز بىرەردىن شەھەرگە باشلىق بولدۇق، مەن ئۆزەمنىڭ ئۆز نەزىرىمدە چوڭ، اللە نىڭ نەزىرىدە كىچىك بولۇپ قېلىشىمدىن پاناھ تىلەيمەن... دېدى.

كېيىن ئارىدىن بىرىنى ئورنىغا باشلىق قىلىپ تاللاپ قويۇپ مەدىنىگە يول ئالدى ۋە ئۆمەرنىڭ يېنىغا كىرىپ ئەمىلىدىن ئىستىپا سورىدى، ئۆمەر بۇنىڭغا قوشۇلماي ۋە ئۇنىڭ قايتا - قايتا يالۋۇرۇشلىرىغا قوشۇلماي ئۇنى يەنىلا بەسرە شەھىرىگە باشلىق قىلىپ مەجبۇرىي يولغا سالدى.

ئۆتبە قىلچە خالىمىغان بولسىمۇ ئۆمەرنىڭ بۇيرۇقىغا بوي سۇنۇپ يولغا چىقتى، ئۇ تۈگىسىگە مىنىۋېتىپ: ئى اللە! مېنى بەسرە شەھىرىگە قايتۇرمىساڭ! ئى اللە! مېنى بەسرە شەھىرىگە قايتۇرمىساڭ! دەپ دۇئا قىلدى.

اللە ئۆتېنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدى، ئۇ مەدىنىدىن ئايرىلىپ ئانچە ئۇزاق ماڭمايلا تۈگىسى پۇتلىشىپ كېتىپ ئۇ تۈگىدىن يىقىلىپ چۈشۈپ جان ئۆزدى.

اللە بىزلەرنىمۇ ئۆتېگە ئوخشاش دۇنيادىن كۆڭلى سوۋىغان، ئاخىرەت ئۈچۈن تەييارلىق قىلغان، پاك ئىمان، سەممى، سادىق قەلبىلىك مۆمىنلەردىن قىلسۇن! بىزگىمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش كۈچكۈك ئىمان ئاتا قىلىپ، ھەر بىر ئىشتا اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەيدىغانلاردىن قىلسۇن! ئامىن!!!

نۇتەيىم ئىبنى مەسۇد

نۇتەيىم ئىبنى مەسۇد ئۇرۇشنىڭ
ھېلە - نەيرەڭ بىلەن
بولۇدىغانلىقىنى بىلىدىغان
كشىدۇر.

نۇتەيىم ئىبنى مەسۇد ئەزەلدىن ئەقىللىق، سەزگۈر، پىكىرى
ئۆتكۈر، قەيسەر ۋە چىدامچان كىشى ئىدى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا
پەرەزىنىڭ توغرۇلۇقى، ئىنكاسىنىڭ تېزلىكى ۋە ھۇشيارلىقىنى
ئۆستۈنلىكىدەك اللە ئۇنىڭغا ئىنئام قىلغان ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن
بىرگە يەنە سەھرادا ئۆسكەن ياشلارغا خاس خارەكتىرىمۇ تەڭ
مۇجەسسەملەشكەنىدى.

ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس يەنە بىر خۇلقى بولۇپ ئۇ ئەيشى -
ئىشارەتلىك، راھەت تۇرمۇش كەچۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى ۋە
كۆپۈنچە بۇ خىل خاھىشنى يەھۇدىيلارنىڭ قېشىغا بېرىپ شۇلار
بىلەن بۇ جەھەتتە ھەمئەپسەس بولۇش ئارقىلىق قاندۇراتتى.
قاچانكى ئۇنىڭ كۆڭلى ناخشا - مۇزىكىنى تارتسا يۈك تاقىلىرىنى
تېگىپ نەجدىدىن مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقاتتى ۋە كۆڭلىنى
ئاچىدىغان يەھۇدىيلارغا كۆپلەپ پۇل بېرەتتى. بۇ سەۋەپتىن ئۇنىڭ
مەدىنىگە قىلىدىغان سەپىرى كۆپ ھەم بەنى قۇرەيزە يەھۇدىيلىرى
بىلەن بولغان ئالاقىسى قويۇق ئىدى.

اللە بەندىلىرىگە پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى
ئەۋەتىپ ئۇلارنى توغرا ۋە ھەق بولغان دىنغا ھىدايەت قىلىشنى
خالغان، مەككە زېمىنى بۇ مۇقەددەس نۇرنىڭ ھۆرمىتىدىن
شەرەپلىنىشكە باشلىغان ئاشۇ مەزگىللەردە نۇتەيىم بولسا كۆڭۈل

تىزگىنىنى ئۆز خاھىشىغا قويۇۋەتكەن ھالەتتە ياشاۋاتقان بولۇپ، ئۇ بۇ يېڭى دىننىڭ ئۆز ئارزۇسى بويۇچە ياشىشىغا توسالغۇ بولۇشىدىن ئەنسىرەپ بۇ دىندىن يۈز ئۆرگەن ئىدى.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ئۆزىنىڭ ئىسلام دىنىنىڭ دۈشمەنلىرى قاتارىدىن سانىلىپ ئىسلامغا قارشىلىق بىلدۈرۈشكە مەجبۇرلىنىپ قېلىنىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. ئەمما ئۇ ئەھزاب ئۇرۇشى بولغان كۈنى ئۆزى ئۈچۈن ئىسلام تارىخىدا داستان بولغىدەك بىر يېڭى سەھىپە ئاچتى، ئۇنىڭ بۇ سەھىپىسىگە ئۇرۇشنىڭ ھېلە - نەپرەڭلەر بىلەن بولۇدىغانلىقىغا دەلىل بولغىدەك ئاجايىپ بىر ۋەقەلىك يېزىلغان ئىدى.

نۇئەيمىگە تەۋە بولغان بۇ ھېكايىنى تەپسىلىيەرەك ئاڭلاش ئۈچۈن ئەھزاب ئۇرۇشىدىن سەل ئىلگىرى ۋاقىتقا قايتىشقا توغرا كېلىدۇ.

ئەھزاب⁽¹⁾ ئۇرۇشىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئىلگىرى مەدىنىدىكى بەنى قۇرەيزە يەھۇدىيلىرىدىن بولغان بىر تۈركۈم كىشىلەر ۋە ئۇلارنىڭ كاتىۋاشلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق ئۇنىڭ دىنىنى يوق قىلىش ئۈچۈن ئۇرۇش قوزغاشنى قارار قىلىشتى. بۇ قارارلىرىغا ئاساسەن ئۇلاردىن بىر تۈركۈم ئەلچىلەر مەككىگە بېرىپ قۇرەيش كاتىبلىرىنى مۇسۇلمانلار

⁽¹⁾ ئەھزاب ئۇرۇشى ھىجرىيەنىڭ 5 - يىلى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن بەنى مۇشرىكلارنىڭ بىرلەشمە قوشۇنى ئوتتۇرسىدا بولۇپ ئۆتكەن ئۇرۇش بولۇپ ئۇرۇشۇشقا كەلگەن مۇشرىكلارنىڭ قوشۇنى كۆپ خىل گۇرۇھلارنىڭ بىرلىشىشىدىن تەركىپ تاپقاچقا ئەھزاب (گۇرۇھلار) ئۇرۇشى، دەپ ئاتالغان، بۇ ئۇرۇشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنە شەھىرىنىڭ سىرتىغا خەندەك كولاپ مۇداپىئەدە تۇرغاچقا بۇ ئۇرۇش يەنە خەندەك ئۇرۇشى دەپمۇ ئاتالغان.

بىلەن ئۇرۇشۇشقا قىزىقتۇردى ۋە قۇرەيش قوشۇنى مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا ئۇلار بىلەن بىرلىشىدىغانلىقى ۋە ھەمكارلىشىدىغانلىقى توغرىلىق ئۇلارغا ۋەدە بەردى.

بۇ ئەلچىلەر مەككىدىكى قۇرەيشلەرنىڭ يېنىدىن ئايرىلىپ نەجدەدىكى غەتقان قەبىلىسىگە باردى ۋە ئۇلارنىمۇ ئىسلامغا ۋە پەيغەمبەرگە قارشى چىقىشقا قۇتراتقۇلۇق قىلىپ بۇ يېڭى دىننى يىلتىزى بىلەن قوشۇپ قۇمۇرۇرۇپ تاشلاش ئۈچۈن بىرلىشىشكە چاقىردى، ھەم ئۇلارنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قۇرەيشلەر بىلەن ئارىلىرىدا بۇ توغرىلىق كېلىشكەنلىكلىرىنى دەپ بۇلار بىلەنمۇ ئەھدە تۈزۈشۈپ ئۇرۇش قىلىشنىڭ ۋاقتىنى بېكىتتى.

قۇرەيشلەر ئەبۇ سۇفیاننىڭ قوماندانلىقىدىكى چوڭ - كىچىك ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان زور قوشۇن بىلەن مەدىنىگە ئۇلاغلىق ۋە پىيادە بولۇپ يولغا چىقىشتى. غەتقان قەبىلىسىمۇ ئۆيەينە ئىبنى ھىسسىنى غەتبىنىڭ قوماندانلىقىدا نەجدەدىن ھەممىسى قومۇرۇلۇپ چىقىشتى. غەتقان قەبىلىسىنىڭ قوشۇنىڭ ئالدىنقى سېپىدە ھېكايىمىزنىڭ باش قەرىمانى ئۇئەيم ئىبنى مەسۇدۇمۇ بار ئىدى.

بۇ بىرلەشمە قوشۇننىڭ خەۋىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى چاقىرتىپ ئۇلارغا قانداق قىلىش توغرىلىق مەسلىھەت سالدى، مەسلىھەتنىڭ نەتىجىسىدە ئۇلار بۇ چوڭ قوشۇننىڭ مەدىنىگە كىرىشىدىن توسۇش ئۈچۈن مەدىنە سىرتىغا ھۇجۇمدىن مۇداپىئەلىنىدىغان خەندەك كولاشقا بىرلىككە كەلدى.

بىرلەشمە قوشۇن مەدىنىنىڭ يۇقىرقى تەرىپىدە ئۇچراشقاندىن كېيىن بەنى نەزىير يەھۇدىيلەرنىڭ كاتىۋاشلىرى بەنى قۇرەيزە

يەھۇدىيلەرنىڭ كاتىۋاشلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى قوزغۇلۇپ مەككە ۋە نەجدىدىن كەلگەن بىرلەشمە قوشۇنغا ماسلىشىپ ئۇرۇشقا چىقىشقا قىزىقتۇردى.

بەنى قۇرەيزە كاتىۋاشلىرى كەلگەنلەرگە: سىلەر دەل بىز ياخشى كۆرۈدىغان ۋە ئارزۇ قىلىۋاتقان بىر ئىشقا چاقىرىپ كېلىپسىلەر، لىكىن سىلەر بىز بىلەن مۇھەممەدنىڭ ئوتۇرسىدا بىزنىڭ مەدىنىدە خاتىرجەم ياشىشىمىز بەدىلىگە ئۇنىڭ بىلەن تىنچ ئۆتۈشكە كېلىشكەن كىلىشىم بارلىقىنى بىلىسىلەر، ناۋادا مۇھەممەد بۇ ئۇرۇشتا غەلبە قىلىپ قالسا ۋەدىمىزنى بۇزغانلىقىمىز ئۈچۈن بىزنى جازالىشىدىن، ھەتتا مەدىنىدىن ھەيدەپ چىقىرىۋېتىشىدىن قورقىمىز، دېيىشتى.

ئەمما بەنى نەزىير يەھۇدىيلەرنىڭ كاتىۋاشلىرى ئۇلانى بۇ كېلىشىمنى بۇزۇشقا قىزىقتۇرۇپ بۇ قېتىمقى جەڭدە مەغلۇبىيەت شەكسىز مۇسۇلمانلار تەرىپىگە بولۇدىغانلىقىغا ئۇلارنى ئىشەندۈرۈشكە تىرىشىش، ئىككى چوڭ گۇرۇھنىڭ ھەيۋىتى بىلەن ئۇلارنى روھلاندۇرۇشقا تىرىشىش ئارقىلىق ئۇلارنى قۇتراتتى. نەتىجىدە بەنى قۇرەيزە يەھۇدىيلەرى ئۇلارغا مايىل بولۇپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىلەن بولغان كېلىشىمنى بۇزدى ۋە ئىككى تەرەپنىڭ ئوتۇرسىدا تۈزۈلگەن ئەھدىنامىنى يېزىپ تاشلاپ بۇ ئۇرۇشتا ئەھزاب قوشۇن تەرەپتە تۇرۇدىغانلىقلىرىنى ئىلان قىلدى. بۇ خەۋەر مۇسۇلمانلارغا بەكلا ئېغىر كەلدى.

ئەھزاب قوشۇنى مەدىنىنىڭ ئەتراپىنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋېلىپ مەدىنىگە سىرتىن كېلىدىغان يېمەك - ئىچمەك ۋە ياردەم يولىنى ئۇزۇپ تاشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەھزاب قوشۇنلىرىنىڭ مەدىنە سىرتىدا مەدىنىنى قورشاشقا ئالغان ھالەتتە تۇرغانلىقىنى، مەدىنە ئىچىدىكى بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىنىڭ دۈشمەنلەرگە قارىتا ئىچكى جەھەتتىكى ياردەمچى ئورنىدا

تەييارلىنىپ ياتقانلىقىنى بىلدى، مۇناپىقلار ۋە دىللىرىدا مۇناپىقلىق كېسىلى بارلار ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى قىياپەتلىرىنى ئاشكارا لايىدىغان: مۇھەممەد بىزگە كىسرا ۋە قەيسەرنىڭ مال - دۇنياسىغا ئىگە بولۇدىغانلىقىمىزنى دېگەن ئىدى، ئەمدى بولسا ھېچ بىر كىشى تاهەرەتكىمۇ خاتىرجەم چىقالمايۋاتىدۇ، دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىشقا باشلىدى. بۇنداق كىشىلەر ئۇرۇش بولۇپ قالسا بەنى قۇرەيىزە يەھۇدىيلەرنىڭ ئاياللىرى ۋە بالىلىرىغا زىيان يەتكۈزۈشىدىن ئەنسىرەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن بىر - بىرلەپ ئايرىلىشقا باشلىدى. ھەتتا ئاخىردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن پەقەتلا مۇئمىنلاردىن نەچچە يۈزدەكلا ئادەم قالغانىدى.

يىگىرمە نەچچە كۈنگىچە داۋاملاشقان مۇھاسىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كېچىسى پەرۋەردىگارىغا دۇئا قىلىپ: «ئى اللھ مەن سەندىن ۋەدەگىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشىڭنى تىلەيمەن! ئى اللھ مەن سەندىن ۋەدەگىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشىڭنى تىلەيمەن!» دېدى.

دەل مۇشۇ كېچىسى نۇئەيم ئىبنى مەسۇدنىڭمۇ ئۇيغۇسى قاچقان بولۇپ ئۇ ئۇيان - بۇيانغا ئۆرۈلۈپ ئوخلىالمىدى، ئۇ كۆزلىرىنى سۈزۈك كېچە ئاسمىنىدا چاقناۋاتقان يۇلتۇزلارغا تىكىنىپ ئويلىنىۋاتقاندا باشلىدى ۋە ئۆز - ئۆزىگە: ۋاي ساڭا ئى نۇئەيم! سەن نەجدىدىن ئىبارەت ئاشۇ يىراق جايدىن ئۇ ئادەم ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن نېمە سەۋەپتىن ئۇرۇشقىلى كەلدىڭ؟ سەن ياكى دەپسەندە قىلىنغان ھوقۇق ۋە ياكى تۆكۈلگەن ئابروينى دەپ ئۇرۇش قىلغىلى كەلمىدىڭ، بەلكى ھېچبىر سەۋەپسىزلا ئۇرۇش قىلغىلى كەلدىڭ، سەنچىلىك ئەقلى بار بىر كىشىنىڭ باشقىلارنى سەۋەپسىز ئۆلتۈرۈشى ياكى ئۆزۈنىڭ ئۆلتۈرۈلىشىگە سەۋەپكار بولۇشى ئەقىلغا ئۇيغۇنمۇ؟ ۋاي ئىست

ساڭا! سەن نېمىگە ئاساسەن ئەگەشكۈچىلىرىنى ئادىلىققا، ئىھسان قىلىشقا، يېقىنلىرىغا ياردەم بېرىشكە چاقىرغان ئادەمگە قارشى ئۇرۇش قىلماقچى بولسەن؟ ئۇ كىشى ئېلىپ كەلگەن ھەق ۋە توغرا يولغا ئەگەشكەنلەرنىڭ قىنى بىلەن نەيزەڭنى بۇياشقا بۇيرۇغان ئۇ سەۋەپ زادى نېمە؟ دەيتتى. نۆۋەيىمنىڭ ئۆز - ئۆزى بىلەن ئېلىپ بارغان بۇ سۆھبىتى ئاخىرى ئۇنىڭغا كەسكىن بىر قارارنى ئاتا قىلدى، نۆۋەيىم بۇ قارارنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن شۇ ھامانلا ئاتلاندى.

نۆۋەيىم بىر يەردە ياتقان ئەسكەرلەرنىڭ ئارىسىدىن ئاستىغىنە سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ كېچە قاراڭغۇلىقىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بار تەرەپكە كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نۆۋەيىمنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭدىن: «سەن نۆۋەيىم ئىبنى مەسۇدۇمۇ؟ دەپ سورىدى. نۆۋەيىم: ھەئە، ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ كېچىدە سېنى بۇ يەرگە نېمە ئېلىپ كەلدى؟» دېدى. نۆۋەيىم: مەن بىر اللە تىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا ۋە سېنىڭ اللە نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق ئېيتىشقا كەلدىم، ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن مۇسۇلمان بولغىلى كەلدىم، قەۋمىم مېنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى بىلمەيدۇ، مېنى سەن خالىغان ئىشىڭغا بۇيرىغىن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىزنىڭ بىردىن - بىر ئادىمىمىز بولۇسەن، سەن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا بېرىپ ئۇلارنى بىزگە ھۇجۇم قىلىشتىن ئىمكانىيىتىڭنىڭ يېتىشىچە توسقىن، ئۇرۇش دېگەن نەيرەك» دېدى. نۆۋەيىم: بولۇدۇ، ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن مەندىن سېنى خۇرسەن قىلىدىغان ئىشنى كۆرۈسەن، دېدى - دە، ئارقىغا بۇرۇلۇپ يۈرۈپ كەتتى.

بۇنى ئاڭلاپ ئۇلار: سەن بىزگە يول كۆرسەتتىڭ، كۆيۈندۈڭ، دېيىشىپ كەتتى.

نۇتەيم ئۇلارنىڭ قېشىدىن چىقىپ ئەبۇ سۇفیاننىڭ قېشىغا كەلدى يەنى قۇرەيشلەرنىڭ قوماندانلىرىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئۇلارغا: ئى قۇرەيش خەلقى! سىلەر مېنىڭ سىلەرگە بولغان سەممىي دوسلۇقىمنى ۋە مۇھەممەدكە بولغان ئۆچمەنلىكىمنى بىلىسىلەر... مەن بىر ئىشتىن خەۋەر تاپتىم، بۇ ئىشنى سىلەرگە ئۆتۈرۈپ قويۇشىمنىڭ زۆرۈرلىكىنى ۋە ئۇ ئىشنى ئۆز ۋاقتىدا يىغىشتۇرۇش ئۈچۈن سىلەرگە مەسلىھەت بەرمىسەم بولمايدىغانلىقىنى بىلىدىم، بىراق سىلەر بۇ سۆزلىرىمنى سىر تۇتۇڭلار، دېدى. قۇرەيشلەر: بىز سېنىڭ دېگىنىڭدەك قىلىمىز، دېيىشتى. ئۇ سۆزىنى داۋام قىلىپ: بەنى قۇرەيزە مۇھەممەدكە قارشى چىققىنىغا پۇشايمان قىلىپتۇ ۋە مۇھەممەدكە ئادەم ئەۋەتىپ: بىز قىلغان ئىشىمىزغا پۇشايمان قىلدۇق ۋە سەن بىلەن قايتا سۈلھى تۈزۈشۈپ يارىشىپ قىلىش نىيىتىگە كەلدۇق، قىلغان ئىشىمىزنىڭ بەدىلىگە قۇرەيش ۋە غەتان قەبىلىسىدىن بىر قىسىم مۆتىۋەر كىشىلەرنى تۇتۇپ ئۇلارنى سىلەرگە تاپشۇرۇپ بەرسەڭ رازى بولامسەن؟ تاكى سەن ئۇلارنىڭ ئۈستۈدىن غەلبە قىلغانغا قەدەر بىز سەن بىلەن بىرگە ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىمىز دەپتۇ، مۇھەممەد بۇ تەكلىپكە قوشۇلۇپتۇ، ناۋادا ئۇلار سىلەردىن ئادەم سوراپ كەلسە ھەرگىز بەرمەڭلار، دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان ئەبۇ سۇفیان: سەن نېمە دېگەن ياخشى ئىتىپاقداش، اللە ساڭا كۆپلەپ ئەجىر بەرسۇن! دېدى.

نۇتەيم بۇ يەردىن چىققىپ قەۋمى غەتاقان قەبىلىسىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئۇلارغىمۇ ئەبى سۇفیانغا دېگەن سۆزلەردەك سۆزلەرنى قىلدى ھەم ئەبى سۇفیاننى ئاگاھلاندۇرغان ئىشلاردىن ئاگاھلاندۇردى.

ئەبۇ سۇفیان بەنى قۇرەيزە قەبىلىسىدىن ئەھۋال ئىگەلەپ كېلىشى ئۈچۈن ئوغلىنى ئەۋەتتى. ئوغلى ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپ: ئاتام سېلەرگە سالام ئېيتتى، ھەمدە سېلەرگە: بىزنىڭ مۇھەممەد بىلەن بولغان مۇھاسىرىمىز بەك ئۇزۇراپ كەتتى، بىز ئاخىرى مۇھەممەدكە قارشى ئۇرۇش ئېچىش قارارىغا كەلدۇق... دېگەن سۆزىنى يەتكۈزۈپ قويۇشىمنى تاپىلدى، ھەمدە سېلەرنى ئاتام بىلەن ئۇچۇرۇشۇش ئۈچۈن چاقىرىپ كېلىشكە ئەۋەتكەندى، دېدى.

بەنى قۇرەيزە كاتتىلىرى ئەبى سۇفیاننىڭ ئوغلىغا: بۈگۈن شەنبە! بىز بۇ كۈندە ھېچ ئىش قىلمايمىز، ئۇنىڭ ئۈستۈگە سېلەر بىلەن غەتاقان قەبىلىسىدىكى مۆتىۋەرلەردىن بىزگە يەتمىش كىشىنى گۆرۈگە بېرىشكە رازى بولمىساڭلار بىز سېلەر بىلەن بىرگە ئۇرۇشقا چىقمايمىز، ناۋادا ئۇرۇشۇش ئېغىر كەلسە سېلەر يۇرتۇڭلارغا بىزنى تاشلاپ كېتىۋېلىپ قۇتۇلسىلەر، بىزنى بولسا مۇھەممەدكە تاشلاپ بېرىسىلەر، سېلەر بىلىسىلەر بىز ئۇنىڭغا ھەرگىزمۇ تەڭ كىلەلمەيمىز، دېيىشتى.

ئەبى سۇفیاننىڭ ئوغلى قايتىپ كېلىپ بەنى قۇرەيزە قەۋمىنىڭ دېگەنلىرىنى يەتكۈزدى. بۇنى ئاڭلاپ قۇرەيشلەر: ھۇ مايمۇن، تۈڭگۈزلارنىڭ بالىلىرى! ئۇلار ئەمدى زىيان تارتتى، اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇلار بىزدىن بىر تال قوينىمۇ گۆرۈگە ئالالمايدۇ، دېيىشتى.

شۇنداق قىلىپ نۇئەيم ئەھزاب قوشۇنىنىڭ ئارىسىنى پارچىلاشتا تولۇق غەلبە قىلدى، اللە قۇرەيش ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىگە شۇنچىلىك قاتتىق شىۋىرغانلىق بىر سوغۇق بوران ئەۋەتتىكى، بۇ شامال ئۇلارنىڭ چىدىرلىرىنى ئۆرۈپ قازانلىرىنى كۆمۈرۈپ، ئوتلىرىنى ئۆچۈرۈۋەتتى ھەم ئۇلارنىڭ ئېغىز - بۇرۇنلىرىغا قۇم توشقۇزىۋەتتى. ئۇلار قاچىدىغان جاي

تاپالماي قالدى - دە ئامالسىز كېچە قاراڭغۇلۇقتىن پايدىلىنىپ تىكىۋەتتى.

تاڭ يۇرغاندا مۇسۇلمانلار دۈشمەن قوشۇنىنىڭ چىكىنىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ خۇشاللىقلىرىنى باسالماي ھالدا: بەندىسىگە ياردەم بەرگەن، ئۆز قوشۇنىنى ئەزىز قىلغان، ئۆزى يەككە تۇرۇپ نۇرغۇن گۇرۇھنى مەغلۇپ قىلغان اللە غا مىڭلارچە شۈكرىلەر بولسۇن! دەپ توۋلىشىپ كەتتى.

شۇ كۈندىن باشلاپ نۇتەيم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشەنچلىك ئادەملەردىن بىرى بولۇپ قالدى. مەككە فەتىھى قىلىنغان كۈنىسى ئەبى سۇفيان مۇسۇلمانلارنىڭ قوشۇنىنى كۆزدىن كەچۈرۈپتەن غەتقان قەبىلىسىنىڭ بايرىقىنى كۆتۈرۋالغان بىر ئادەمنى كۆردى ۋە يېنىدىكىلەردىن: ئاۋۇ كىشى كىم؟ دەپ سورىدى. ئۇلار: ئۇ نۇتەيم ئىبنى مەسۇد، دەپ جاۋاب بەرگەندە ئەبى سۇفيان: بىزگە ئۇنىڭ خەندەك كۈنى قىلغان ئىشى ناھايىتى بەك يامان بولغان ئىدى! اللە بىلەن قەسەمكى ئۇنىڭ بۇرۇن مۇھەممەدكە ئاداۋىتى ناھايىتى بەك كۈچلۈك ئىدى، مانا بۈگۈن ئۇنىڭ ئالدىدا قەۋمنىڭ بايرىقىنى مېڭىپتۇ، ئۇ بىزگە ئۇرۇش ئېچىش ئۈچۈن مۇھەممەدنىڭ بايرىقى ئاستىدا مېڭىپتۇ، دېدى.

اللە نۇتەيمگە بارلىق مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن كاتتا ئەجىر ئاتا قىلسۇن! ھەمدە ئازغۇنلۇق ئىچىدىن توغرا يول تېپىپ ماڭالايدىغان ئەقىل - پاراسەت ئاتا قىلسۇن! خاتالىقلىرىمىزنى تۆھپىلەر يارىتىش ئارقىلىق يۇيۇش پۇرسەتلىرىنى ئاتا قىلسۇن! ئامىن!...

خەبىباب ئىبنى ئەرتى

اللھ خەبىبابقا رەھمەت قىلسۇن!
ئۇ قىزىقىپ مۇسۇلمان بولغان،
بويسۇنۇپ ھىجرەت قىلغان،
مۇجاھىد بولۇپ ياشىغان...
كىشىدۇر.

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ.

خۇزائى قەبىلىسىلىك ئۆمۇ ئەنمار مەككىدىكى قۇل بازىرىغا
ماڭدى، ئۇ ئۆز خىزمىتىگە سېلىپ مەنپەئەتلىنىش، قول ھۈنرى
بىلەن پايدىغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۆزىگە بىر قۇل سېتىۋالماقچى
بولغان ئىدى، ئۇ سېتىلىشقا چىقىرىلىپ قويۇلغان قۇللارنىڭ يۈزىگە
سەپسېلىپ قاراشقا باشلىدى. ئۇنىڭ كۆزى تېخى بالاغەتكە
يەتمىگەن بىر كىچىك بالىغا چۈشتى. ئۇ بالا ناھايىتى ساغلام
كۆرۈنەتتى، كۆزلىرىدىن بولسا ئۇنىڭ چېچەنلىكى بىلىنىپ
تۇراتتى. ئۇ بالىنى سېتىۋېلىپ ئېلىپ ماڭدى.

ئۇ يولدا كېتىۋاتقاچ بۇ بالا بىلەن تۆۋەندىكىدەك سۆزلىشىپ
ماڭدى:

ئى بالا! ئىسمىڭ نېمە؟ دېدى.

خەباب.

ئاتاڭنىڭ ئىسمىچۇ؟

ئەرەت.

سەن قەيەرلىك؟

نەجدىدىن .

ئۇنداقتا سەن ئەرەبكە نىسە نغۇ؟

شۇنداق ، مەن بەنى تەمم قەبىلىسىدىن .

سەن قانداق بولۇپ مەككىدىكى قۇل بېدىكىلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالىدۇ؟

بىزنىڭ قەبىلىمىزگە ئەرەب قەبىلىلىرىدىن بىر قەبىلە ھۇجۇم قىلىپ ، تۆگىلەرنى ھەيدەپ كەتتى ، ئاياللارنى ئەسىرگە ئالدى ، كىچىك بالىلارنى قۇللۇققا تۇتۇۋالدى ، مەنمۇ شۇ بالىلارنىڭ قاتارىدا ئىدىم ، مەن قولىدىن - قولىغا ئۆتۈپ مەككىگە كېلىپ سىزنىڭ قولىڭىزغا چۈشتۈم ، دېدى .

ئۇمۇمىي ئەنمار بالىنى قىلىچ ياساشنى ئۆگىنىشى ئۈچۈن مەككىدىكى تۆمۈرچىلەردىن بىرىگە شاگىرتلىققا بەردى ، ئۇ قىلىچ ياساشنى ناھايىتى ئاسانلا ئۆگىنىۋالدى ۋە قىلىچنى ناھايىتى ياخشى ياسىيالايدىغان بولدى . خەبىباب بۇ ھۆنەرنى پۇختا ئىگەلەپ بولغاندا ئۇمۇمىي ئەنمار ئۇنىڭغا بىر دۇكاننى ئىجارىگە ئېلىپ ، دۇكانغا كېتەرلىك كېرەكلىك سايمانلارنى سېتىۋېلىپ بەردى ۋە خەبىبابنىڭ ھۈنرى بىلەن مەنپەئەتكە ئېرىشىشكە باشلىدى .

خەبىباب دۇكاننى ئېچىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا كىشىلەر ئۇنىڭ ۋاپادار ، راستچىل ئىكەنلىكىگە ۋە ياسىغان قىلچىلىرىنىڭ ياخشىلىقىغا قاراپ بەس - بەست بىلەن ئۇنىڭ ياسىغان قىلچىلىرىنى سېتىۋېلىشقا باشلىدى . چۈنكى خەبىبابنىڭ يېشى كىچىك بولسىمۇ لىكىن ئۇ چوڭلارغا خاس ھېكمەتلىك سۈپەتلەرگە ئىگە بىر بالا ئىدى .

ئۇ ھۇنىرىدىن بىكار بولسىلا پۈتۈنلەي بۇزۇقچىلىققا چۆكۈپ كەتكەن بۇ نادان جەمئىيەتنىڭ ئېچىنارلىق ئەھۋالى ئۈستۈدە پىكىر يۈرگۈزەتتى ۋە ئۆزىنىڭمۇ شۇنىڭ قۇربانى بولۇپ كېتىۋاتقان بۇ ئازغۇنلۇق، چىرىكلىك ئىچىدىكى ئەرەپ دۇنياسىغا، ئۇنىڭدىكى قالايمىقانچىلىققا قاراپ گاڭگىراپ قالاتتى ۋە بەزىدە ئۆز-ئۆزۈگە: بۇ زۇلمەتلىك كۈنلەرمۇ ئاخىرلىشىدۇ! دەپ قوياتتى. ئۇ قاراڭغۇلۇقنىڭ يوقۇلۇپ قۇياشنىڭ پارلاپ چىقىشىنى، ئۇ خىلدىكى ھاياتنىڭ ئۇزۇنغا داۋاملىشىشىنى ناھايىتى بەك ئۈمۈد قىلاتتى.

خەبابنىڭ كۈتىشى ئۇزۇنغا بارمىدى، ئۇ بەنى ھاشىم جەمئىيەتىدىن مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ ئىسىملىك بىرىنىڭ ئېغىزىدىن ھەقىقەت قۇياشنىڭ پارلىغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىدى ۋە دەرھاللا ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى ئۇنىڭ ئەقلىنى ھەيران قىلدى، ھەم ئۇنىڭ سۆزلىرىگە جەلپ بولۇپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قولىنى ئېچىپ: ”بىر ئاللاھ تەئالا باشقا ئىلاھ يوق! مۇھەممەد ئاللاھنىڭ ئەلچىسى“ دەپ گۇۋاھلىق بەردى. ئۇ زېمىن يۈزىدە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان ئالتە كىشىنىڭ ئالتىنچىسى بولدى.

خەباب ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ھېچكىمدىن يوشۇرمىدى. ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىق خەۋىرى خۇجايىنى ئۆممۇ ئەنمارغا يېتىشى بىلەنلا ئۇ ئاچچىقىنى باسالماي بىر تۇغقىنى سىبا ئىبنى ئابدۇلئۇززانى ئەگەشتۈرۈپ خەبابنىڭ قىشىغا باردى، ئۇ ئىككىيلەنگە خۇزائە قەبىلىسىنىڭ ياشلىرىدىن بىر تۈركۈمى ئەگىشىۋالغان ئىدى، بۇ چاغدا خەباب دۇكاندا خاتىرجەم ھالدا ئۆز ئىشىنى بېرىلىپ ئىشلاۋاتقان ئىدى. سىبا ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭغا: بىزگە سەن تورغۇرلۇق بىر خەۋەر يەتتى، بىراق بىز ئۇنىڭغا ئىشەنمىدۇق، دېدى. خەباب: نېمە ئىش؟ دېدى. سىبا:

سېنىڭ ئۆز دىنىڭدىن يېنىپ بەنى ھاشىم جەمەتىدىكى ھېلىقى كىشىگە ئەگەشكەنلىكىڭ خەۋىرى، دېدى. خەباب:

مەن دېنىمدىن يانمىدىم، مەن شېرىكى يوق بىر ئاللاھ غا ئىشەندىم ۋە سىلەرنىڭ بۇتلىرىڭلاردىن قول ئۈزۈم، مۇھەممەدنىڭ ئاللاھ نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بەردىم... دېدى.

سېبا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى خەبىبىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاش بىلەن تەڭلا يۇپۇرلۇپ كېلىپ ئۇنى ئۇرۇپ - دەسسەپشە باشلىدى، ئاخىرى ئۇ تاياق دەستىدىن يۈز - كۆزى يارىلانغان ھالدا يەرگە يېقىلدى. خەبىب بىلەن ئۇنىڭ خۇجايىنى ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن بۇ ئىش قورۇق چۆپكە تۇتاشقان ئوتتەك بىردىنلا مەككىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە تارقالدى. كىشىلەر خەبىبىنىڭ جۈرئەتلىك ئىكەنلىكىدىن ھەيران قالدى، چۈنكى تاكى شۇ كۈنگىچە ئۇنىڭدىن باشقا مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ ئىمانلىرىنى يوشۇرۇپ كېلىشىۋاتقان بولغاچقا ئۇلاردىن بىرەرنىڭمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىمانىنى ئاشكارىلىشى كۆرۈلمىگەن ئىدى.

بۇ ئىش قۇرەيش كاتتىلىرىنىمۇ تەۋرىتۋەتتى. ئۇلار ئۇممۇ ئەنئەدىن باشقا خۇجايىنى ياكى بىرەر ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىسى يوق بىر قۇل تۇمۇرچىنىڭ ئۆزلىرىنى ھاكىمىيەتكە قارشى چىقىشىنى، ئۇلارنىڭ ئىلاھلىرىنى تىللاپ، ئاتا - بوۋىلىرىنى ھاماقەتلەر قاتارىغا چىقىرۋېتىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغان ئىدى. ئۇلار مۇشۇنداق ئىشنىڭ كېيىن يەنە يۈز بېرىدىغانلىقىغا ئالدىن جەزم قىلىشتى.

قۇرەيشلەر خاتا مۆلچەرلىمىگەن ئىدى، خەبىبىنىڭ جاسارىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ كۆپ ساندىكىلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ ئىمانلىرىنى ئاشكارىلاشقا رىغبەتلەندۈردى، نەتىجىدە

ئۇلارمۇ ئىمان ئېيتقانلىقلىرىنى بىر - بىرلەپ ئاشكارلاشقا باشلىدى.

قۇرەيش كاتتاۋاشلىرى كەبىننىڭ ئالدىغا يېغىلىشتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئۇلارنىڭ رەئىسلىرىدىن، ئەبۇ سۇفيان ئىبنى ھەرب، ۋەلىد ئىبنى مۇغىيرە، ئەبۇ جەھل ئىبنى ھىشام قاتارلىقلار بار ئىدى. ئۇلار مۇھەممەدنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىپ ئۇنىڭ ئىشلىرىنىڭ كۈندىن - كۈنگە چوڭىيۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇلار ئىشنىڭ تېخىمۇ يوغىناپ كېتىشىدىن ئىلگىرى ئۇنى يېغىشتۇرۇشنىڭ چارىلىرىنى ئويلاپ تېپىپ ئاخىرىدا ھەر بىر قەبىلە ئۆز قەبىلىسىدىن ئىمان ئېيتقانلارنى تاكى دىندىن يانغان ياكى ئۆلگەنگە قەدەر جازالاش قارارىنى چىقاردى.

سېبا ۋە ئۇنىڭ قەۋمىدىكىلەرگە خەبىرنى جازالاش ۋەزىپىسى يۈكلەنگەن بولۇپ، ئۇلار كۈننىڭ ھازارتى تازا قىزىغان ۋاقىتتا خەبىرنى مەككىنىڭ قۇملىقىغا ئېلىپ چىقىپ، كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، تۆمۈر چاپان كەيدۈرۈپ سۇمۇ بەرمەي ئازاپلايتتى، ئۇ قاتتىق قىيىنلىقتا ئۇلار خەبىباتىن: مۇھەممەد توغرىسىدا نېمە دەيسەن؟ دەپ سورايتتى. خەبىباب:

اللھ نىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى، ئۇ بىزنىڭ قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا چىقىشىمىز ئۈچۈن توغرا ھەق بىلەن كەلگەن! دەيتتى. ئۇلار ئۇنى بىرھازا ئازاپلاپ: لات ۋە ئۇززا ھەقىدە نېمە دەيسەن؟ دەيتتى. خەبىباب: ئۇ ئىككىسى يا مەنپەئەت، يا بىر زەرەر بېرەلمەيدىغان گاس كىچىدۇر، دەيتتى. ئۇلار قىزىتىلغان تاشنى ئەكەلدۈرۈپ ئۇ تاشلارنى خەبىبابنىڭ ئۈستىگە چاپلاپ تاشلاپ قويمايتتى، خەبىبابنىڭ قوۋۇرغىلىرىنىڭ مايلىرى پىرىلداپ ئېقىپ چۈشەتتى.

ئۇمۇم ئەنمارنىڭ خەبىباقا سالغان ئازابى بىر تۇغقىنى سىيانىڭكىدىن قېلىشمايتتى. بىر كۈنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋاتقاچ خەبىباقا گەپ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قىلىپ جۇدىنى تۇتتى، ئۇ كۈندە دېگىدەك خەبىبانىڭ قېشىغا كېلىپ قىزىتىلغان تۆمۈرنى ئۇنىڭ بېشىغا ياقاتتى، ھەر قېتىم ياقاندا كۆيۈكتىن بېشىدىن تۆتۈن چىققىپ كېتەتتى ۋە ئۇ ھۇشىدىن كېتەتتى. خەبىباب ئۇمۇم ئەنمار بىلەن ئۇنىڭ قېرىندىشى سىباغا ئاللاھ تەن جازا تەلەپتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنى مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشقا بۇيرۇغاندا خەبىبامۇ ماڭماق ئۈچۈن تەييارلاندى. لېكىن ئۇ تېخى مەككىدىن ئايرىلمايلا ئاللاھ ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدى. ئۇمۇم ئەنمارغا شۇنداق غەلىتە بىر باش ئاغرىقى چاپلاشتىكى ئاغرىق ئازابىدىن ئۇ ئىتقا ئوخشاش ئېگىرايتتى. بۇنداق كېسەلنى ھەم ھىچكىممۇ ئاڭلاپ باقمىغان ئىدى، ئۇنىڭ بالىلىرى ھەر تەرەپتىن تۈۋىپ ئىزدەشتى، ئاخىرى ئۇلارغا بۇ كېسەلگە بېشىنى داغلاشتىن باشقا چارە يوقلىقىنى ئېيتىشتى، شۇنىڭ بىلەن بالىلىرى تۆمۈرنى قىزىتىپ ئۇنىڭ بېشىنى داغلاشقا باشلىدى. داغلىغاندىكى كۆيۈك ئازابىنىڭ قاتتىقلىقىدىن ئۇ باش ئاغرىقىدىن سەل ئارام تاپقاندا بولاتتى.

خەبىباب ئەنسارىلارنىڭ ھىمايىسىدە ئۇزۇندىن بېرى مەھرۇم بولغان راھەتنىڭ لەزىتىنى قايتا تېتىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ياشاش ھاياتىدىن خۇرسەن بولدى. ئۇ بەدىر ئۇرۇشىغا قاتنىشىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايرىقى ئاستىدا جەڭ قىلدى، ئاندىن كېيىن ئۇھۇد ئۇرۇشىغا قاتناشتى... ئۇ ئۇرۇشتا سىيانىڭ ئاللاھ نىڭ يولۇسى ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەلىپنىڭ قولى بىلەن ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ ناھايىتى خوشال بولدى.

خەبىباب ناھايتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن بولۇپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەلىپىلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ يەنى ئابا بەكرى، ئۆمەر، ئوسمان ۋە ئەلىلارنىڭ (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) زامانىسىغىچە ياشىدى.

ئۆمەر (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ خەلىپىلىكى دەۋرىدە بىر كۈنى ئۆمەرنىڭ قېشىغا كىردى، ئۆمەر ئۇنى ھۆرمەتلەپ ئۆز يېنىدىكى تۆردىن ئورۇن بەردى ۋە: بۇ ئورۇنغا بىلدىن قالسا سەنلا لايىق بولالايسەن، دېدى. ئاندىن كېيىن خەبىبابتىن ئەينى چاغدا مۇشرىكلارنىڭ ئۇنىڭغا سالغان كۈلپەتلىرى توغرىسىدا سورىدى، خەبىباب ئۇلارنى تىلغا ئېلىشتىن خىجىل بولغىنىدا ئۆمەر قايتا ئىلتىماس قىلىپ چىڭ تۇرۇۋالدى. خەبىباب كىيىملىرىنى سالدى، ئۆمەر ئۇنىڭ بەدىنىدىكى تارتۇق ئىزلىرىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى ۋە ئۇنىڭدىن: بۇ ئىشلار قانداق بولغان؟ دەپ سورىدى. خەبىباب: مۇشرىكلار مېنى جازالاش ئۈچۈن ئوت قالاپ چوغ چۈشۈرەتتى، ئاندىن مېنىڭ كىيىملىرىمنى سالدۇرۇپ مېنى چوغ ئۈستۈدە سۆرەيتتى. ھەتتە مېنىڭ تېنىمدىن گۆش - مايلىرىم ئاجىراپ چۈشەتتى. مېنىڭ بەدىنىمدىن چۈشكەن سۇلار بىلەن ئوت ئۈچۈپ قالاتتى، دېدى.

خەبىباب ھاياتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىرىدە نامراتلىقتىن قۇتۇلۇپ باي بولدى، ئۇ ئۆزىمۇ ئويلاپ باقمىغان دەرىجىدە كۆپ ئالتۇن - كۈمۈشكە ئېرىشتى، لېكىن ئۇ ماللىرىنى ھېچكىم ئويلاپ باقمىغان يوللارغا ئىشلىتەتتى.

ئۇ دىنار - دەرھەملىرىنى پېقىرلار بىلىدىغان يەرگە قويۇپ قويۇپ ئۇنىڭغا قۇلۇپ سالمايتتى، ھاجەتمەنلەر ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ خالىغانچە ئېلىپ كېتەتتى. ئۇ ماللىرىنى شۇنداق سەرپ قىلىپ تۇرۇپمۇ مۇشۇ ماللىرىدىن ھېساپ بېرەلمەي قىلىشىدىن ۋە بۇ سەۋەپ بىلەن ئازاپلىنىپ قېلىشتىن ئەنسىرەيتتى.

ساھابىلاردىن بىر تۈركۈم كىشىلەر مۇنداق دەيدۇ: بىز خەبىباب ئاغرىپ يېتىپ قالغاندا ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلدۇق، ئۇ بىزگە: بۇ يەردە سەكسەنمىڭ بار، اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنى تۇتۇپ قېلىپ باقمىدىم ھەم سورىغانلاردىنمۇ يوشۇرمۇدۇم، دېگىنىچە يىغلاپ كەتتى. بىز ئۇنىڭدىن: نېمىشقا يىغلايسەن؟ دېسەك ئۇ: مەن يىغلايمەن، چۈنكى، مېنىڭ دوستلىرىم كېتىپ قالدى، ئۇلار بۇ دۇنيادىكى ئەجىرلىرىدىن ھېچنېمىگە ئېرىشەلمىدى، مەن بولسام ھايات قالدۇم ۋە مۇنۇ ماللارغا ئېرىشتىم، مەن بۇ ماللارنىڭ ئەمەللىرىمنىڭ ساۋابى بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن، دېدى.

خەبىباب ۋاپات بولغاندا خەلىپە ئەلى ئىبنى ئەبى تالىپ خەبىبابنىڭ قەبرىسى ئالدىدا: اللە خەبىبابقا رەھمەت قىلسۇن! ئۇ قىزىقىپ مۇسۇلمان بولغان، بويسۇنۇپ ھىجرەت قىلغان، جىھاد قىلىپ ياشىغان ئىدى. اللە ياخشى ئىش قىلغان كىشىلەرنىڭ ئەجىرىنى بىكار قىلىۋەتمەيدۇ! دېگەن ئىدى.

رەبئە ئىبنى زىياد ھارس

مەن خەلىپە بولغاندىن تارتىپ
ھازىرغىچە ھىچكىم ماڭا رەبئە
ئىبنى زىيادتەك راست گەپ
قىلىپ باقمىدى.
ئۆمەر ئىبنى خەتتاب.

اللھ نىڭ پەيغەمبىرى ئىسلام نۇرىغا پۈركۈگەن شەھىرى
مەدىنە بۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ خەلىپىسى ۋە سادىق دوستى ئەبۇ
بەكرى (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) دىن ئايرىلىپ قالغانلىق
ماتەم قايغۇسىغا چۈمۈلگەن ئىدى. شۇ كۈندىن ئېتىۋارەن ھەرقايسى
شەھەرلەرنىڭ ۋەكىلىرى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (اللھ ئۇنىڭدىن رازى
بولسۇن!) قا قول بېرىپ ئۇنىڭ خەلىپىلىكىگە بەيئەت قىلىش
ئۈچۈن ھەر تەرەپتىن كېلىشكە باشلىدى.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ئالدىغا
بەھرەيىندىن كەلگەن ئەلچىلەر باشقا بىر تۈركۈم ئەلچىلەر بىلەن
بىرلىكتە كېرىپ كەلدى. ”ئەلفارۇق“ لەقىبى بىلەنمۇ ئاتالغان
مۆمىنلەرنىڭ بۇ يېڭى خەلىپىسى مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن
پايدىلىق بولغان دانا پىكىر جەۋھەرلىرىنىڭ ئوتۇرىغا تۈكۈلىشىنى
ئەلچىلەردىن تولىمۇ ئۈمۈد قىلغان ھالدا ئىدى. ئۆمەر قېشىغا
كىرگەنلەردىن بىر قانچە كىشىنى سۆزلەشكە تەكلىپ قىلغان
بولسىمۇ ئۇلاردىن ئۆمەر ئۈمۈد قىلغانلارنىڭ بىرەرەمۇ سۆزلەنمىدى.
ئۇ ئەلچىلەر ئىچىدە تۇرقىدىن ياخشىلىق ئالامىتى بىلىنىپ تۇرغان
بىر ئادەمگە ئىشارەت قىلىپ: سەن ئۆز كۆز قارىشىڭنى سۆزلەپ
باق! دېدى.

ئۇ ئادەم ئالدى بىلەن ئالەمغا ھەمدۇ سانا ئوقۇغاندىن كېيىن: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ئالەم سېنى مۇسۇلمانلارغا سىناق يۈزىسىدىن خەلىپە قىلدى، سەن ئىگە قىلىنغان ئىشلاردا ئالەم دىن قورق! بىلگىنىكى فۇرات دەرياسى قىرغىقىدا بىرەر قوي يۈتۈپ كەتسە قىيامەت كۈنى شۇنىڭ سورۇقىنى تارتىسەن، دېدى. ئۆمەر بۇنى ئاڭلاپ ئاۋازىنى چىقىرىپ يىغلاپ كەتتى ۋە: مەن خەلىپە بولغاندىن باشلاپ ھېچكىم ماڭا سەندەك راست گەپ قىلىپ باقمىغانىدى، سەن كىم بولىسەن؟ دېدى. ئۇ: مەن رەببى ئىبنى زىياد ھارىس، دەپ جاۋاب بەردى. ئۆمەر: مۇھاجىر ئىبنى زىياد ھارىسنىڭ قېرىندىشىمۇ؟ دېدى. ئۇ: ھەئە! دېدى.

مەجلىس تارقىغاندا ئۆمەر ئەبۇ مۇسانى چاقىرىپ: سەن رەببى ئىبنى زىيادنىڭ ئەھۋالىنى كۈزەت! ئەگەر ئۇ راستچىل بولسا ئۇنىڭدا مۇشۇ ئۆمەتنىڭ ئىشلىرى ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ياخشىلىق بار، ئۇنى بىرەر خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپ ماڭا ئۇنىڭ خەۋىرىنى بەر! دېدى.

بۇ ئىشتىن كېيىن ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئەبۇ مۇسا خەلىپىنىڭ بۇيرىقىغا ئاساسەن ئەھۋاز زېمىنىدىكى مەنازىر شەھىرىنى فەتىھ قىلىش ئۈچۈن ئەسكەر تەييارلاپ بۇ قوشۇنغا رەببى ئىبنى زىياد ھارىسەنى ۋە ئۇنىڭ بىر تۇغقان مۇھاجىر قېرىندىشىنىمۇ ئېلىۋالدى.

ئەبۇ مۇسا مەنازىر شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالدى، ئۇرۇش تارىخىدا ئاز ئۇچرايدىغان بۇنداق ئۇرۇشنى ئۇلار تېخى كۆرۈپ باقمىغان ئىدى. مۇشرىكلار ئۇرۇشۇش كۈچىنىڭ كۈچلۈكلىكى ۋە چىداملىقلىقى بىلەن تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز باتۇرلۇقلارنى كۆرسەتتى، بۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار قوشۇنىدا ئۆلۈم كۆپىيىپ كەتتى. مۇسۇلمانلار بۇ كۈندە رامزان روزىسىنى تۇتقان ھالدا ئۇرۇشتى.

رەببىئەنىڭ قېرىندىشى مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئۆلۈمنىڭ كۆپۈيۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، اللە رازىلىقى ئۈچۈن ئۆز جېنىنى ئاتىدى - دە ئۆلۈمگە تەييارلاندى ھەم قېرىندىشى رەببىئە ئىبنى زىيادقا ۋەسىيەت قىلدى. رەببىئە ئىبنى زىياد ئەبۇ مۇسانىڭ قېشىغا بېرىپ: مېنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىم ھازىر روزا تۇتقان ھالدا اللە يولىدا ئۆز جېنىنى تىكمەكچى بولۇۋاتىدۇ، مۇسۇلمانلارغا ئۇرۇش بىلەن روزىنىڭ قىيىنلىقى تەڭ كېلىپ ئىرادىلىرى بوشاپ قېلىۋاتىدۇ، ھەم ئۇلارنىڭ ھېچ بىرى روزىنى بۇزۇشقا ئۇنىمايۋاتىدۇ، ئەمدى سەن خالىغان بۇيرۇقنىڭنى بەر! دېدى.

ئەبۇ مۇسا ئورنىدىن تۇرۇپ قوشۇنغا قاراپ ئۆلۈك ئاۋازدا: ئى مۇسۇلمانلار گۇرۇھى! مەن ھەر بىر روزا تۇتقۇچىنىڭ ياكى روزىسىنى بۇزۇشنى ياكى ئۇرۇشتىن چېكىنىشنى بۇيرۇيمەن! دېدى ۋە كىشىلەرنىڭ سۇ ئىچىشى ئۈچۈن يېنىدىكى چۈگۈندىن سۇ ئىچتى. باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ سۇ ئىچتى. رەببىئەنىڭ قېرىندىشىمۇ بۇنى ئاڭلاپ دەرھال سۇدىن بىر يۇتۇم ئىچتى ۋە: اللە بىلەن قەسەمكى! مەن بۇ سۇنى ئۆسۈزلۈقۇمنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس بەلكى باشلىقنىڭ بۇيرىقىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ئىچتىم، دېگىنىچە قىلىچىنى سۇغۇرۇپ سەپلەرنى يېرىپ ئالغا ئىلگىرلەپ دۈشمەنلەرنىڭ بېشىدا قىلىچ ئوينۇتۇشقا باشلىدى. ئۇ دۈشمەن سېپىگە ئىچكىرلەپ كىرگىنىدە ھەر تەرەپتىن ئۇنىڭغا چېپىلغان قىلىچ ۋە سانچىلغان نەيزىلەر ئۇچۇپ كېلىشكە باشلىدى، ئاخىرى ئۇ زېمىنغا يېقىلدى. دۈشمەن قوشۇنى ئۇنىڭ بېشىنى كېسىۋېلىپ ئىگىز بىر يەرگە ئېسىپ قويۇشتى.

رەببىئە قېرىندىشىنىڭ بېشىغا قاراپ: ساڭا مۇبارەك ۋە ياخشى ئورۇنلار بولسۇن! اللە بىلەن قەسەمكى! اللە خالىسا مەن سەن ۋە بارلىق مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئىنتىقام ئالىمەن! دېدى.

ئەبۇ مۇسا رەبىئەنىڭ قېرىندىشىغا ئىچ ئاغرىتىۋاتقانلىقىنى، دىلىنىڭ بولسا دۈشمەنلەرگە نەپرەت بىلەن يېنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قوشۇنىنىڭ قوماندانلىقىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ بېرىپ ئۆزى “سۇس” شەھىرىنى فەتھى قىلىشقا يۈرۈپ كەتتى.

رەبىئە ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرى مۇشرىكلارغا خۇددى بوراندەك ئېتىلدى ۋە شەھەر سېپىلىرى ئىچىگە كەلكۈن دومىلاتقان تاشتەك باستۇرۇپ كىردى. بۇنىڭ بىلەن دۈشمەننىڭ كۈچى ئاجىزلاپ اللە نىڭ خالىشى بىلەن مۇنازىرە شەھىرى مۇسۇلمانلارنىڭ قولىدا فەتھى قىلىندى. رەبىئە قارشىلاشقانلارنى ئۆلتۈرۈپ كىچىكلەرنى ئەسىرگە ئېلىپ، ئۇ يەردىن اللە خالىغان نەرسىلەرنى ئولجا ئالدى.

مەنازىر ئۇرۇشىدىن كېيىن رەبىئە خۇددى كېچە ئاسمىندا چاقنىغان يۇلتۇزدەك نۇرلۇق سىما بىلەن ھەممىگە تونۇشلۇق بولۇپ، ئۇنىڭ شەرىپلىك نامى ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈشكە باشلىدى. ئۇ ھەممە كىشىنىڭ نەزىرىدە قولىدىن چوڭ ئىشلار كېلىدىغان كاتتا قوماندان بولۇپ ئاتالدى. مۇسۇلمانلار “سەجىستان” شەھىرىنى فەتھى قىلىش قارارىغا كەلگەندە قۇشۇننىڭ قوماندانلىقى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇلدى ۋە ئۇنىڭ قولى ئارقىلىق بۇ شەھەرنىڭ فەتھى قىلىنىشى ئۈمۈد قىلىندى.

رەبىئە اللە يولىدا جىھاد قىلىدىغان قوشۇننى باشلاپ يىرتقۇچ ھاياۋانلارمۇ كېسىپ ئۆتەلمەيدىغان مۇساپىسى 75 فەرسەخ كېلىدىغان بۇ پىپايان چۆلىنى بېسىپ ئۆتۈپ سەجىستانغا قاراپ يۈرۈش قىلدى. ئۇنىڭ بۇ يۈرۈشتە تۇنجى بولۇپ دۇچ كەلگىنى سەجىستانغا ئۆتەر يولىدىكى “روستوقۇ زالىق” شەھىرى بولدى. بۇ شەھەر ئىگىز سېپىلار بىلەن قورشالغان، كاتتا بىنالار سېلىنغان بايلىقى كۆپ، مېۋىلىرى مول بىر شەھەر ئىدى.

رېرەك قوماندان رەبىئە بۇ شەھەرگە يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇن بۇ شەھەرنىڭ ئەھۋالىنى يىراقتىن كۆرۈتۈش ئارقىلىق بۇ شەھەر ئەھلىنىڭ پات ئارىدا ناھايىتى چوڭ بىر بايرام ئۆتكۈزىدىغانلىقىنى پەملىدى ۋە بايرام مەزگىلىدە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن پۇرسەت كۆتۈپ ياتتى. ئاخىرى بايرام ۋاقتىمۇ كەلدى، شەھەر خەلقى ھېچنىمىدىن خەۋەرسىز بايرام تەنتەنسى ئۆتكۈزۈۋاتقان كېچىلەرنىڭ بىرىدە شەھەرگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ شەھەر خەلقىنىڭ بېشىدا قىلىچ ئوينۇتۇشقا باشلىدى.

بۇ شەھەرنى ناھايىتى تېز سۈرئەتتە ئىشخال قىلىپ ئۇلاردىن **20 مىڭ** كىشىنى ئەسىرگە ئالدى، بۇ شەھەرنىڭ باشلىقىمۇ ئەسىرگە چۈشتى. ئەسىرگە چۈشكەنلەرنىڭ ئىچىدە يەنە باشقا بىر كەنتتىن بۇ شەھەرنىڭ باشلىقىغا تاپشۇرۇش ئۈچۈن پۇل ئېلىپ كەلگەن بىر خادىم بولۇپ ئۇنىڭ يېنىدىن **300 مىڭ** تەڭگە چىقتى. رەبىئە: بۇ پۇللارنى قايرەدىن ئېلىپ كەلدىڭ؟ دەپ سورىدى. خىزمەتكار: كەنتلەرنىڭ بىرىدىن، دېدى. ھەر بىر كەنتتىن ھەر يىلى مۇشۇنچىلىك پۇل يىغىلارمىدۇ؟ دېدى رەبىئە. ئۇ خىزمەتكار شۇنداق، دېدى.

ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندا شەھەر باشلىقى ئۆزى ۋە بالىلىرىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن نۇرغۇن تۆلەم پۇلى بىلەن كەلدى. رەبىئە: سەن كۆپ بەدەل تۆلىسەڭ ئاندىن قويۇۋىتىمەن، دېدى. شەھەر باشلىقى: نېمە شەرت؟ دېدى. رەبىئە: مەن نەيزەمنى يەرگە سانجىمەن، سەن نەيزەمنىڭ ئەتراپىغا تاكى نەيزەم كۆمۈلگىچە ئالتۇن - كۈمۈن تۆكسەن، دېدى. شەھەر باشلىقى بۇنىڭغا مۇقۇل بولۇپ، كانلىرىغا بېرىپ ھەتتە نەيزە كۆمۈلگىچە ئالتۇن - كۈمۈش ئېلىپ كېلىپ تۆكتى.

رەبىئە ئۆزىنىڭ غالىپ قوشۇنى بىلەن سىجىستان زېمىنىغا قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئېتىنىڭ تۇۋاقلرى دەسگەن ھەممە يەر

ئۇلارنىڭ فەتىھى قىلىنغان زېمىنىغا ئايلاندى. نۇرغۇن شەھەر ئەھلى ئۇلارنىڭ يۈزىگە تېخى قۇرال تەڭلەنمەستىنلا ئۆزلىكىدىنلا تەسلىم بولۇپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىشكە باشلىدى. سىجىستان شەھىرى بولسا ھەرقانداق بەدەل تۆلەشكە قارىماي قارشىلىق بىلدۈرۈپ شەھەرنى ساقلاپ قىلىش پىلانىنى قۇرۇشقان ئىدى.

ئىككى تەرەپ ئۇچرۇشۇپ جەڭ مەيدانىدا شۇنچىلىك قاتتىق ئۇرۇشتىكى ئۇرۇشنىڭ غەلىبىسى مۇسۇلمانلار تەرەپكە يۈزلەنگەندە بۇ شەھەرنىڭ باشلىقى بەرۋەيز كۈچىنىڭ تۈگەش ۋاقتىدىن بۇرۇن، سۈلھى ئارقىلىق ئۆزى ۋە خەلقىنى ساقلاپ قېلىش نىيىتىدە رەبىئەگە ئەلچى ئەۋەتتى، رەبىئە سۈلھى تۈزەشكە ماقۇل بولۇپ ۋاقىت بېكىتتى. رەبىئە قول ئاستىدىكىلەرگە كەلمەكچى بولغان بەرۋەيزنىڭ يولىغا ۋە سۈلھى تۈزۈلدىغان ئورۇننىڭ ئەتراپىغا پارىس ئەسكەرلىرىنىڭ ئۆلۈكىنى قالايماقان تاشلاپ قويۇشنى بۇيرىدى.

رەبىئەنىڭ ئۆزىمۇ گەۋدىلىك ئىگىز بوي، سۈرلۈك ئادەم بولغاچقا ئۇنىڭغا قارىغان ئادەمنىڭ تىنى شۈركىنەتتى. بەرۋەيز سۈلھىگە رەبىئەنىڭ قېشىغا كىرىش بىلەنلا تېنى شۈركۈنۈپ قورقۇندى بولجۇڭ گۆشلىرى تارتىشىپ كەتتى. يۈرىكىنىڭ سېلىشى ئىتتىكلەپ ھەتتا ئۇنىڭغا يېقىنلىشىشقىمۇ جۈرئەت قىلالىمىدى.

بەرۋەيز كېكەچلەپ تۇرۇپ سۈلھىنىڭ بەدىلى ئۈچۈن بېشىدا ئالتۇندىن جامى بولغان مىڭ نەپەر قۇل تەغدەم قىلىدىغانلىقىنى ۋەدە بەردى. رەبىئە بۇ كېلىشىمگە ماقۇل بولدى.

ئەتىسى رەبىئە بېشىدا ئالتۇن جامى بار مىڭ نەپەر قۇل بىلەن بىرلىكتە مۇسۇلمانلارنىڭ تەكبىرلىرى ئارىسىدا شەھەرگە

غالىپلارچە كىرىپ كەلدى. مانا بۇ كۈن ئاللاھ نىڭ كۈنلىرىنىڭ ئىچىدىكى خاتىرىلەشكە ئەرزىيدىغان كۈنلەرنىڭ بىرى ئىدى.

رەببى ھاياتى بويىچە ئاللاھ نىڭ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن دۈشمەنگە ئۇرۇلغان قىلىچى بولۇپ ياشىدى. ئۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن نۇرغۇن شەھەرلەرنى فەتىھ قىلىپ ۋە ئۇلارنى باشقۇرۇپ بەردى. خەلىپىلىك ھوقۇقى بەنى ئۆمەييەگە كەلگەندە مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبى سۇفيان ئۇنى خۇراسانغا باشلىق قىلدى. لېكىن رەببى بۇنىڭغا قىزىقمىدى. بولۇپمۇ بەنى ئۆمەييە مۆتىۋەرلىرىدىن بىرىنىڭ ئۇنىڭغا يازغان تۆۋەندىكى خېتى ئۇنىڭ ھوقۇققا بولغان ئۆچمەنلىكىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەن ئىدى. ئۇ خەتتە مۇنداق دېيىلگەن ئىدى: ”مۆئمىنلەرنىڭ خەلىپىسى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبى سۇفيان ئۇرۇشتا ئۆلچىغا چۈشكەن ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى مۇسۇلمانلارنىڭ غەزىنىسىگە تاپشۇرۇپ قالغانلىرىنى مۇجاھىدلار ئارىسىدا تەقسىم قىلىشقا بۇيرۇيدۇ!“

رەببى بۇ خەتكە جاۋابەن: ”مەن ئاللاھ نىڭ كىتابىدىن مۆئمىنلەرنىڭ باشلىقى ماڭا بۇيرىغان نەرسىنىڭ دەل ئەكسىنى تاپتىم“ دەپ يېزىپ ئەۋەتۋەتكەندىن كېيىن كىشىلەرگە: ئەتە ئەتىگەندە غەنىمەتلىرىڭلارنى ئېلىۋېلىڭلار! دەپ جاكارلاتقۇزدى. ئاندىن غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى دەمىشقىتىكى مۇسۇلمانلار خەلىپىسىگە ئەۋەتتىپ بەردى.

بۇ خەت يېتىپ بارغاندىن كېيىنكى جۈمە كۈنى رەببى ئاق كىيىم كىيىپ مەسجىدكە كىلىپ كىشىلەرگە خۇتبە سۆزلىدى. ئاندىن كىشىلەرگە: مەن ھاياتلىقتىن چارچىدىم، مەن دۇئا قىلىسام ماڭا ئامىن دەپ بېرىڭلار! دېدى. ئاندىن: ئى ئاللاھ ئەگەر سەن مەندە بىرەر ياخشىلىق بار دەپ قارىساڭ مېنى كېچىكتۈرمەستىن ئۆز دەرگاھىڭغا ئېلىپ كەتكىن! دەپ دۇئا قىلدى، كىشىلەر: ئامىن! دېدى.

دەل شۇ كۈنى كەچقۇرۇن كۈن تېخى پاتماي تۇرۇپلا رەببىئە
پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا كېتىپ قالدى. (اللھ ئۇنىڭدىن رازى
بولسۇن! ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن!)

ئابدۇللاھ ئىبنى سالاھ

جەننىتى كىشىلەرگە قاراپ
خۇرسەن بولىدىغان ئادەم
ئابدۇللاھ ئىبنى سالاھقا
قارسۇن!

ھۈسەن ئىبنى سالاھ ئەينى چاغلاردىكى مەدىنىنىڭ كاتتىلىرىدىن ئىدى. مەدىنىدىكى ھەر خىل دىن ئەھلى ئۇنى كىشىلەر ئىچىدە تەقۋا، سالىھ، پەرزكارلىقى بىلەن تونۇلغان سەممىي ئادەم، دەپ ھۆرمەتلەيتتى.

ھۈسەين ئىنتايىن خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرەتتى، لىكىن ئۇ ۋاقتىنى ھەرگىزمۇ بىكار ئۆتكۈزۈۋەتمەيتتى. ئۇ ۋاقتىنى ئۈچكە بۆلگەن بولۇپ ئۇنىڭ بىر بۆلىكىنى چىركاۋىدا ۋەز - نەسىھەت قىلىش ئۈچۈن، ئىككىنچى بىر بۆلىكىنى خورمىلىق بېغىنى پەرۋىش قىلىش ئىشلىرى ئۈچۈن، ئۈچىنچى بىر بۆلىكىنى دىننى چۈشۈنۈش ئۈچۈن تەۋرات بىلەن ھەپىلىشىپ ئۆتكۈزەتتى.

ئۇ ھەر قېتىم تەۋراتنى ئوقۇپ بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەر ۋە ئۇنىڭ ئاخىرقىسى بولغان، مەككىدىن چىقىدىغان پەيغەمبەرنىڭ بىشارىتى ھەققىدىكى خەۋەرلەر ئۈستۈگە كەلگەندە ئۇزاق - ئۇزاق توختايتتى ۋە بۇ كەلگۈسىدىكى پەيغەمبەرنىڭ سۈپەتلىرى، ئالامەتلىرى توغرىسىدىكى بايانلارنى قايتا - قايتا ئوقۇيتتى. كىتاپتا خەۋەر بېرىلگەن پەيغەمبەرنىڭ ئۆز يۇرتىدىن مەدىنىگە كېلىدىغانلىقىدىن ھەم بۇ يەردە تۇرۇدىغانلىقىدىن ئىنتايىن سۈيۈنەتتى. ئۇ ھەر قېتىم بۇ ھەقتىكى مەزمونلارنى ئوقۇسا ياكى بۇ

مەزمونلار ئۇنىڭ خىيالىغا كەچسلا ئۇ ئاشۇ پەيغەمبەرنى كۆرەلشى، ئۇنىڭغا ئىشىنىپ ئىمان ئېيتقۇچىلارنىڭ ئەۋەلقىسى بولۇشى ئۈچۈن ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن بولۇشىنى ئۈمۈد قىلىپ اللە دىن بۇنى تىلەيتتى.

اللە ھۈسەيىن ئىبنى سالامنىڭ دۇئاسىنى ئۇزۇن قىلىپ ئۇنىڭ ئۆمرىنى ھەتتا توغرا يولغا ھىدايەت قىلىنغۇچىلار ئۈچۈن رەھمەت ئەلچىسى قىلىپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرنىڭ كېلىشىگىچە ئۇزۇن قىلدى. ھەمدە ئۇنى بۇ پەيغەمبەر بىلەن ئۇچرىشىش، ئۇنىڭ بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇش، ئۇ ئارقىلىق ئەۋەتىلگەن ھەق دىن بىلەن نېسىپلىنىشكە مۇيەسسەر قىلدى.

بىز ئۇنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلىشىنىڭ جەريانىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى ئۆز ئاغزى بىلەن سۆزلەپ بەرگىنىگە قۇلاق سالايلى، ئۇ بۇ ھەقتە توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاشكارلانغانلىقىنى ئاڭلىغىنىمدا مەن ئۇنىڭ ئىسمىنى، نەسەبىنى، سۈپەتلىرىنى، كەلگەن ۋاقتى ۋە ئورنىنى سۈرۈشتۈردۈم ھەمدە ئاڭلىغانلىرىمنى تەۋرەتتا بايان قىلىنغان سۈپەتلەر ۋە ئۇ توغرىسىدا بېرىلگەن بىشارەتلەر بىلەن سېلىشتۇردۇم. ئاخىردا مەن ئۇنىڭ ھەقىقەتەن اللە تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن، كىتاپلاردا ئالدىن بىشارەت بېرىلگەن پەيغەمبەرنىڭ دەل ئۆزى ئىكەنلىكىگە ئىشەندىم، لېكىن مەن بۇلارنى يەھۇدىيلاردىن يوشۇردۇم ۋە بۇ ھەقتە ھىجىر سۆز قىلمىدىم. بۇ ئەھۋال اللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەككىدىن ئېلىپ چىققىپ مەدىنىگە ئېلىپ كەلگىچە شۇ بويۇچە داۋاملاشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېتىپ كېلىپ قۇيا كەنتىگە كېلىپ چۈشكەندە بىزنىڭ يېنىمىزغا بىر ئادەم كېلىپ: بىر پەيغەمبەرنىڭ بۇ يەرگە يېتىپ كېلىش ئالدىدا ئىكەنلىكىنى خەۋەر قىلدى. بۇ چاغدا مەن خورما دەرىخى ئۈستۈدە ئىشلاۋاتاتتىم.

مېنىڭ ھاممام خالىدە بىنتى ھارىس دەرەخ تۆۋىدە ئولتۇراتتى. مەن بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ھامان ئۆزەمنى تۇتالماي: **اللھ بۈيۈكتۇر!...** **اللھ ھەممىدىن بەك بۈيۈكتۇر! دەپ توۋلاپ كەتتىم. ھاممام مېنىڭ تەكبىر ئېيتقانلىقىمنى ئاڭلاپ چۈچۈپ كېتىپ: اللھ سېنى زىيانكارلار ئىچىدە قىلسۇن! اللھ بىلەن قەسەمكى! سەن مۇسا ئىبنى ئىمراننىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان بولساڭمۇ بۇنچىلىك قىلىپ كەتمەستىڭ! دېدى. مەن:**

ئى ھامما! اللھ بىلەن قەسەمكى! بۇ پەيغەمبەر مۇسا ئىبنى ئىمراننىڭ قېرىندىشى، شۇنداقلا ئۇ ئىككىسى بىر دىندا، بۇ پەيغەمبەرمۇ مۇسا ئەۋەتىلگەن ھەق بىلەن ئەۋەتىلگەن!... دېدىم. ئۇ: سىلەر ھەمىشە بىزگە: ئۆزىدىن بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەرنى تەستىقلاپ، پەرۋەردىگارنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئاخىرقىسى بولۇپ ئەۋەتىلدۇ، دەپ خەۋەر بېرىدىغان پەيغەمبەر مۇشۇمۇ؟ دېدى. مەن:

ھەئە! دەل ئۆزى شۇ، دېدىم. ھاممام: ئۇنداق بولسا بولۇپتۇ، دېدى.

مەن دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ماڭدىم ۋە ئۇ يەرگە بېرىپ نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ ئىشىكى ئالدىدا قىستىلىشىپ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم ۋە مەنمۇ بېرىپ قىستىلىپ ئۇنىڭغا يېقىنلاشتىم. مېنىڭ ئۇنىڭ ئاغزىدىن تۇنجى ئاڭلىغان سۆز: **«ئى خالايتق! سالامنى ئومۇملاشتۇرۇڭلار، ئاچ قالغانلارغا تائام بېرىڭلار، كېچىدە كىشىلەر ئۇخلىغاندا تۇرۇپ ئىبادەت قىلىڭلار، شۇنداق قىلساڭلارلا جەننەتكە ئامان - ئىسەن كىرەلەيسىلەر!»** دېگەن سۆزلەر بولدى.

مەن ئۇنىڭغا زەن سېلىپ قاراشقا باشلىدىم ۋە ئۇنىڭ چىرايىنىڭ يالغانچىنىڭ چىرايىغا ئوخشىمايدىغانلىقىغا ئىشەنچ

قىلدىم - دە ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ: ”بىر ئاللاھ تەئەلىك باشقا ئىلاھ يوق! مۇھەممەد ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى!“ دەپ گۇۋاھلىق بەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا قاراپ: «ئىسمىڭ نېمە؟» دېدى. مەن: ھۈسەيىن ئىبنى سالام، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى ئابدۇللاھ ئىبنى سالام!» دېدى. مەن دەرھال: ھەئە، ئابدۇللاھ ئىبنى سالام، سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بۈگۈندىن باشلاپ ماڭا بۇنىڭدىن باشقا بىر ئىسمىنىڭ بولۇشىنى ياقىتۇرمايمەن، دېدىم.

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدىن قايتىپ ئۆيۈمگە كېلىپ ئايالىمنى ۋە ئەھلى ئەۋلادىمنى ئىسلامغا چاقىردىم، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مۇسۇلمان بولدى، ھامام خالىدەمۇ مۇسۇلمان بولدى، ئۇ ناھايىتى ياشىنىپ قالغان ئىدى. مەن ئۇلارغا: سىلەر مېنىڭ ۋە ئۆزەڭلارنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مەن روخسەت قىلمىغىچە يەھۇدىيلاردىن يوشۇرۇن تۇتۇڭلار، دېدىم. ئۇلار ئۇنىڭغا ماقۇل بولۇشتى. ئاندىن مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ: يەھۇدىيلار بوھتانچى، يۈزسىز ئادەملەردۇر، مەن سېنىڭ ئۇلاردىن كاتتا ئادەملەرنى ھۇزۇرىڭغا چاقىرىشىڭنى، مېنى ئۆيلىرىڭنىڭ بىرىگە مۆكۈندۈرۈپ قويۇشىڭنى، ئاندىن ئۇلار مېنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى بىلىشتىن بۇرۇن سەن ئۇلاردىن مېنىڭ ھەققىمدە سوراپ كۆرۈشىڭنى، ئۇلارنىڭ نەزىرىدىكى مېنىڭ ئورنۇمنى سۈرۈشتۈرۈپ ئۇلارنى ئىسلامغا چاقىرىشىڭنى ئۈمۈد قىلىمەن! ئەگەر ئۇلار مېنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى بىلىپ قالسا مېنى ئەيىپلەيدۇ، مېنى سۆكىدۇ ۋە ماڭا بۆھتان چاپلايدۇ، دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى ئۆيلىرىمنىڭ بىرىگە كىرگۈزۈۋەتتى ۋە ئۇلارنى ئۆيىگە چاقىرىپ ئۇلارغا ئىسلامنى چۈشەندۈرۈشكە، ئىماننىڭ گۈزەل تەرىپلىرىنى بايان قىلىشقا، ئۆزى ھەقىدە كەلگەن كىتاپلاردىكى بىشارەتلەرنى ئۇلارغا

ئەسلىتىشكە باشلىدى، بىراق ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئاساسىز قارشىلىشىشقا، ھەقىقەت توغرىسىدا تالىشىشقا باشلىدى، مەن ئۇلارنىڭ ھەممە سۆزلىرىنى ئاڭلاپ تۇردۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتىشىدىن ئۈمۈدىنى ئۆزگەن چاغدا ئۇلارغا: «ھۈسەيىن ئىبنى سالامنىڭ سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىكى ئورنى قانداق؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: ئۇ بىزنىڭ رەھبىرىمىز ۋە رەھبىرىمىزنىڭ ئوغلى، ئۇ بىزنىڭ ئالىمىمىز ۋە ئالىمىمىزنىڭ ئوغلى، دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر ئۇ مۇسۇلمان بولسا سىلەرمۇ مۇسۇلمان بولامسىلەر؟» دېدى. ئۇلار:

ئوھوي! ئۇ ھەرگىزمۇ مۇسۇلمان بولمايدۇ، ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولىشىدىن ئاللى ساقلىسۇن! دېيىشىپ كېتىشتى. بۇ چاغدا مەن يوشۇرغان ئۆيىدىن چىقىپ: ئىيەھۇدىيلار گۇرۇھى! ئاللى تەن قورقۇڭلار! مۇھەممەد ئېلىپ كەلگەن نەرسىنى قوبۇل قىلىڭلار! ئاللى بىلەن قەسەمكى، سىلەر ئۇنىڭ ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى بىلىسىلەر، ئۇنىڭ ھەققىدىكى بىشارەتلەرنىڭ قولۇڭلاردىكى تەۋراتلاردا ئېنىق يېزىلغانلىقىنى ھەم بىلىسىلەر، مەن ئۇنىڭ ئاللى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ھەق پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىمەن، ئۇنىڭغا ئىشىنىمەن ۋە ئۇنى تەستىقلايمەن، ئۇنى ئېتىراپ قىلىمەن! دېدىم. ئۇلار دەرھال:

سەن يالغان ئېيتتىڭ! سەن بىزنىڭ ئەڭ ئەسكى ئادىمىمىز! ئەسكى ئادىمىمىزنىڭ بالىسى، بىزنىڭ ئەڭ جاھىلىمىز ۋە ئەڭ جاھىلىمىزنىڭ بالىسى! دەپ مېنى ئاغزىغا كەلگەن بارلىق ئەيىپلەش سۆزلىرى بىلەن ئەيىپلەشتى، سۆكۈشتى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: مەن ساڭا يەھۇدىيلار بوھتانچى، ئەسكى، ئالدامچى ۋە پەسكەش كىشىلەر دېمىگەنمىدىم، دېدىم.

ئابدۇللاھ ئىبنى سالام ئىسلامغا خۇددى ئۇسسۇز ئادەم بۇلاق سۈيگە تەشنا بولغاندەك تەشئالىق بىلەن كىردى. ئۇ قۇرئانغا شۇنچىلىك بېرىلدىكى، ئۇنىڭ لەۋلىرى قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىنى ئوقۇپ قۇرۇمايتتى. ئۇنىڭ دىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا شۇنچىلىك بېرىلىپ كەتتىكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىدىن ئەگىشىپلا يۈرۈپتتى.

ئۇ جەننەتكە كىرىش ئۈچۈن ئەمەل - ئىبادەتلەرگە شۇنچىلىك بېرىلگەنكى ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ھەققىدە بىر بىشارەت بەرگەن بولۇپ بۇ بىشارەت ساھابىلار ئىچىدە ئاشكارا بولۇپ كەتكەن ئىدى. بۇ بىشارەت قەيىز ئىبنى ئۇبادە رىۋايەت قىلغان قىسسىدە بايان قىلىنغان بولۇپ ئۇنى رىۋايەت قىلغۇچى مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىدىكى مەسجىدىنىڭ ئىلىم سورۇنلىرىنىڭ بىر سورۇنىدا ئولتۇرغان ئىدىم، بۇ سورۇندا دىللارغا ئارام، جانغا راھەتلىك بەخش ئەتكۈچى بىر پىشقەدەم كىشى بار بولۇپ، ئۇ كىشىلەرگە شۇنچىلىك تەسىرلىك، شىرىن سۆزلەرنى قىلدىكى ئۇ ئادەم ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭغاندا كىشىلەر ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قارىشىپ: جەننەت ئەھلىدىن بىرەر ئادەمگە قاراپ خوشال بولىدىغان ئادەم مۇشۇ كىشىگە قارىسۇن! دېيىشتى. مەن ئۇلاردىن: ئۇ كىشى كىم؟ دەپ سورىسام، ئۇلار: ئابدۇللاھ ئىبنى سالام! دېيىشتى. مەن كۆڭلۈمدە: اللە بىلەن قەسەمكى، مەن بۇ ئادەمگە ئەگىشمەن، دېدىم ۋە ئۇ ئادەمنىڭ ئارقىدىن ماڭدىم. ئۇ مېڭىپ مەدىنە شەھىرى ئىچىدىن چىقتى ئاندىن ئۆيىگە قاراپ ماڭدى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كېلىپ كىرىشكە روخسەت سورۇدۇم، ئۇ روخسەت بەردى.

مەن كىرگەندە ئۇ: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! نېمە ھاجىتىڭ بار؟ دېدى. مەن:

سىز باياتتىن مەسجىدىتىن چىققىپ كەتكەندە كىشىلەر سىزگە قاراپ: جەننەت ئەھلىدىن بىرەر ئادەمگە قاراپ خوشاللىنىدىغان ئادەم مۇشۇ ئادەمگە قارىسۇن! دېيىشكەنلىكىنى ئاڭلىدىم، شۇنىڭ بىلەن سىز توغرۇلۇق بىلىش، ھەمدە كىشىلەرنىڭ بۇنى قانداق بىلىۋالغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن ئارقىڭىزدىن كەلدىم، دېدى. ئۇ ماڭا:

ئى بالام! جەننەت ئەھلىنى اللە ئوبدان بېلىدۇ! دېدى. مەن: ھەئە... شۇنداق! لىكىن ئۇلار دېگەن سۆزنىڭمۇ بىرەر ئاساسى بار بولۇشى كېرەك، دېدىم. ئۇ: مەن بۇنىڭ سەۋەبىنى ھازىرلا ساڭا سۆزلەپ بېرىمەن، دېدى. مەن: قېنى سۆزلەڭ، اللە سىزگە رەھمەت قىلسۇن! دېدىم. ئۇ:

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات ۋاقتىدا بىر كېچىسى مۇنداق چۈش كۆردۈم، چۈشۈمدە بىر ئادەم كېلىپ ماڭا: ئورنىڭىدىن تۇر! دېدى، مەن ئورنىمدىن تۇردۇم، ئۇ ئادەم مېنىڭ قولۇمدىن تۇتتى. مېنىڭ سول تەرىپىمدە بىر يول باركەن مەن شۇ يولدا ماڭماقچى بولغىنىمدا ئۇ ئادەم: قوي ئۇنى! ئۇ سېنىڭ يولۇڭ ئەمەس، دېدى. مەن شۇنداق قارىسام تۇيۇقسىز ئوڭ تەرىپىمدە بىر ئوچۇق يول پەيدا بولدى، ھېلىقى كىشى مېنى ئاشۇ يولدا مېڭىشقا بۇيرىدى، مەن شۇ يولدا مېڭىپ ئاخىردا ئارىلىقلىرى كەڭرى كەتكەن، ياپ - يېشىل، گۈزەل بىر باغچىغا كىرىپ قالدىم، بۇ باغچىنىڭ ئوتۇرسىدا تۇۋى يەردە، ئۈچى ئاسمانغا تاقاشقان تۆمۈردىن بولغان بىر تۆۋرۈك بار ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈچىدا ئالتۇندىن ياسالغان بىر ھالقا بار ئىكەن، ئۇ كىشى ماڭا: ئۇنىڭغا چىق! دېدى. مەن:

چىقالمايمەن، دېدىم. ئۇ چاغدا مېنىڭ قىشىمغا بىر خىزمەتچى كېلىپ مېنى كۆتۈردى، مەن يۇقىرغا قاراپ ئۆرلەپ ھەتتا تۈۋرۈكنىڭ ئۈچىغا چىقتىم - دە ھېلىقى ئالتۇن ھالقىنى

ئىككى قولۇم بىلەن تۇتۇۋالدىم. مەن تاكى تاڭ ئاتقانغا قەدەر ئۇنىڭغا ئېسىلىپ قالدىم.

ئەتىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چۈشۈمنى بايان قىلىپ بەردىم، ئۇ ماڭا: «سول تەرىپىڭدە سەن كۆرگەن يول دوزاخنىڭ يولى، ئوڭ تەرىپىڭدىكى يول بولسا جەننەت ئەھلىنىڭ يولى، سېنى گۈزەللىكى ۋە يېشىللىقى بىلەن ھەيران قالدۇرغان باغ بولسا ئىسلام، باغ ئوتۇرسىدىكى تۈۋرۈك بولسا دىننىڭ ئاساسى، ھالقا بولسا مۇستەھكەم تۇتۇلىدىغان ئىتتىقاد، سەن ئۇنىڭغا تاكى ئۆلگىچە ئېسىلىپ تۇرىدىكەنسەن!» دېگەن ئىدى، دېدى.

سۇراقە ئىبنى مالىك

ئەگەر سەن كىسرا نىڭ بىر
جۈپ بىلەيزۇكىنى سالىساڭ
قانداق بولۇپ كېتەرسەن؟
مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام .

بىر ئەتىگىنى قۇرەيشلەر چۈچۈشۈپ ئويۇر - توپۇر بولۇشۇپ
كېتىشتى، چۈنكى ئۇلارنىڭ يۇرت مەھلىلىرىنىڭ ھەممە يېرىدە:
مۇھەممەد كېچىدىن مەككىدىن چىققىپ كېتىپتۇ! دېگەن خەۋەر
تارقالغان ئىدى، لېكىن قۇرەيشلەرنىڭ كاتىلىرى بۇنىڭغا
ئىشەنگىسى كەلمىدى، ئۇلار بەنى ھاشىم جەمەتىدىكىلەرنىڭ
ئۆيلىرىنى ۋە مۇھەممەدنىڭ بارلىق دوستلىرىنىڭ ئۆيلىرىنى
ئاختۇردى، ئاختۇرۇش ئەبۇ بەكرىنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە ئۆيدە
ئەسما بار ئىدى، ئۇنىڭدىن ئاتاڭ قېنى؟ دەپ سورىدى، ئۇ
بىلمەيمەن! دەپ جاۋاب بېرىش بىلەنلا ئەبۇ جەھىل ئالدىغا
كېلىپ ئۇنىڭ مەڭزىگە بىرنى سالىدى، تايلاق زەربىسىدىن
سىلكىنىپ كەتكەتكەچە ھەتتا ئۇنىڭ قۇلقىدىكى ھالقىسىمۇ
چۈشۈپ كەتتى. ئۇلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى تاپالمىغاندىن
كېيىن ئۇنىڭ ھەقىقەتەن مەككىدىن چىققىپ كەتكەنلىكىگە
ئىشەندى، لېكىن بۇ ئىشىنىش ئۇلارنىڭ تەرسالىقنى تېخىمۇ بەك
ئاشۇردى، ئۇلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ماڭغان يولىنى
ئىزچىلاپ تېپىش ئۈچۈن مەخسۇس ئادەملەرنى تەشكىل قىلدى،
ھەم ئىزچىلار بىلەن بىللە ئۇلارمۇ چىقتى. ئۇلار سەۋرى غارىغا

كەلگەندە ئىزچىلار: بۇ ئادەم بۇ غاردىن تېخى ئۆتۈپ كەتمەپتۇ، دېدى.

ئۇلار خاتالاشمىغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، دوستى ئەبۇ بەكرى بىلەن بۇ غارغا يوشۇرۇنۇۋالغان ئىدى، قۇرەيشلەر غارنىڭ ئۈستۈدە ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭاتتى، بۇنى كۆرۈپ تۇرغان ئەبۇ بەكرىنىڭ كۆزلىرىگە ياش كەلدى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇھەببەت، كۆيۈنىش ۋە كايىش نەزىرى بىلەن قارىدى، ئەبۇ بەكرى: ئىي ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئۆزۈم ئۈچۈن ئەندىشە قىلىمىدىم، پەقەت ساڭا بىرەر ئىش بولۇپ قالمىسىكەن، دېگەن ئۈمۈتتە يىغلىدىم، دەپ پىچىرلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەمكىن ھالدا: «ئىي ئەبۇ بەكرى! سەن غەم قىلما! ئاللاھ بىز بىلەن بىللەدۇر!» دېدى.

ئاللاھ ئەبۇ بەكرىگە خاتىرجەملىكنى چۈشۈردى، ئۇ غار ئۈستۈدە ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ يۈرگەن كىشىلەرنىڭ پۇتلىرىغا قارايتتى ۋە ئىي ئاللاھ نىڭ ئەلچىسى! ئەگەر ئۇلاردىن بىرەرسى پۇتنىڭ ئاستى تەرىپىگە قارىسىلار ئىككىمىزنى كۆرۈۋالىدۇ، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىككىمىزدىن ئۈچىنچىسىنىڭ ئاللاھ ئىكەنلىكىگە قانداق قارايسەن؟» دېدى. ئۇلار غار ئۈستۈدىكى بىر ياشنىڭ: يۇرۇڭلار! غار ئىچىگە قاراپ باقايلى، دېگەنلىكىنى ئاڭلىدى، بۇ چاغدا ئۆمەيە ئىبنى خەلەف مەسخىرلىك ھالدا: غار ئىشىكىدە تور تارتقان ئۆمۈچۈكنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بۇ ئۆمۈچۈك مۇھەممەد تۇغۇلۇشتىن بۇرۇنمۇ بار ئىكەن، دېدى. ئەبۇ جەھل: لات ۋە ئۇززا بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنى بىزگە يېقىن بىر جايدا سۆزلىرىمىزنى ئاڭلاپ، ھەركەتلىرىمىزنى كۆرۈپ تۇرامدىكىن، دەپ گۇمان قىلىمەن، لېكىن ئۇنىڭ سېھرى بىزنىڭ كۆزلىرىمىزنى پەردىلىۋالدى، دېدى.

قۇرەيشلەر مۇھەممەدنى ئىزدەشتىن بولدى قىلمىدى، ئۇلار مەككە بىلەن مەدىنە ئارىلىغىدىكى يول بويىدا ئولتۇراقلاشقان كىشىلەرگە: كىمكى مۇھەممەدنى تىرىك ياكى ئۆلۈك ھالدا تېپىپ كەلسە ئۇنىڭغا ئېسىل تۈگىلەردىن 100 دانە تۈگە مۇكاپات بېرىمىز! دەپ جاكارلىدى.

سۇراقە ئىبنى مالىك مەككەگە يېقىن جايدىكى "قۇدەيد" قەبىلىسىدىن بولۇپ ئۇ قەۋمنىڭ بىر يىغىلىشىدا ئولتۇراتتى، قۇرەيشلەرنىڭ جاكارچىسى بۇ يەرگە كېلىپ بۇ ئىلانى جاكارلىدى، بۇنى ئاڭلىغان سۇراقە تۈگىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاش بىلەن ئۇنىڭغا ئېرىشىشكە بولغان قىزىقىشى كۈچەيدى، لېكىن ئۇ بۇنى باشقىلار تۇيۇپ قالمىسۇن، دەپ ئېغىز ئاچماي ئولتۇرۋالدى. سۇراقە بۇ يەردىن تېخى قوزغالماي تۇرۇپلا ئۇنىڭ قەۋمىدىن بىر ئادەم بۇ يەرگە كېلىپ: اللھ بىلەن قەسەمكى، يېنىمدىن ئۈچ ئادەم ئۆتتى، مەن ئۇلارنى مۇھەممەد، ئەبۇ بەكرى ۋە ئۇلارنىڭ يول باشلىغۇچىسىمىكىن، دەپ گۇمان قىلىمەن، دېدى. سۇراقە: بەلكىم ئۇلار تۈگىسىنى ئىزدەپ چىققان پالانىلار بولۇشى مۇمكىن، دېدى. ھېلىقى ئادەم: بەلكىم شۇنداقىمۇ، دەپ قويۇپ باشقا گەپ قىلمىدى.

سۇراقە ئۆزى بۇ سورۇندىن دەرھال چىقىپ كەتسە بىرەرنىڭ گۇمانىنىڭ قوزغۇلۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇ يەردە بىر ئاز ئولتاردى، ئاندىن ئۇلارنىڭ دىققىتىنى قوزغىمىغان ھالدا سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ دەرھال ئۆيىگە كەلدى ۋە خىزمەتكارىغا كىشىلەرگە تۇيۇدۇرماي ئاتنى تەييارلاپ ئۇنى جىلغىنىڭ ئوتتۇرىغا باغلاپ قورالنى ئاتقا يېقىن جايغا قويۇپ قويۇشقا بۇيرىدى.

سۇراقە تۈمۈر كېيىمنى كىيىپ، قۇرالنى ئېسىپ، ئېتىغا مىندى، مۇھەممەدنى باشقىلارنىڭ ئۆزىدىن بۇرۇن تۇتۇۋالماستىقى ئۈچۈن ئۇچقاندەك يۈرۈپ كەتتى.

سۇراقە قەۋمىدىكى ساناقلىق چەۋەندازلارنىڭ بىرى بولۇپ، قەددى قامەتلىك، بويى ئىگىزلىكى بىلەن تونۇلغان، سەپەرگە چىداملىق ئادەم ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇ يەنە ئەقىللىق، زېرەك شائىر بولۇپ، مىنىدىغان ئېتىمۇ نەسىللىك ئېسىل ئاتلاردىن ئىدى.

سۇراقە يولنى قاتلاپ ماڭدى، لىكىن ئارىدىن ئۇزاق ماڭمايلا ئېتى مۇدۇرلۇپ كېتىپ ئۇ يىقىلىپ چۈشتى، ئۇ بۇ ئىشتىن شۇم پال ئېلىپ: بۇ زادى نېمە ئىش؟ ھۇ ئۆلگۈر ئات! دەپ ئېتىغا يەنە مېنىپ يولغا راۋان بولدى، لىكىن ئارىدىن بىر ئاز ئۆتۈپ ئېتى يەنە بىر مۇدۇرلۇپ ئۇ يەنە يىقىلىپ چۈشتى، ئۇنىڭ كۆڭلىدە گۇمان تېخىمۇ كۈچەيدى ۋە ئارقىغا قايتماقچىمۇ بولدى، لىكىن يۈز تۈگىگە ئېرىشىش ئىشتىياقى ئۇنى يەنە ئالدىغا مېڭىشقا زورلايتتى.

سۇراقە ئېتىدىن ئىككىنچى قېتىم يېقىلغان يېرىدىن ئۇزاق ماڭمايلا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ دوستىنى كۆردى، ئۇ ئوقىياسغا قولىنى ئۇزاتتى - يۇقولى قېتىپلا قالدى، چۈنكى ئۇ ئېتىنىڭ تۇياقلىرىنىڭ زېمىنغا پېتىپ كېتىۋاتقانلىقىنى، ئالدىنى تۇپا - چاڭ توسۇۋالغانلىقىنى كۆردى، ئۇ ئېتىنى دېۋىتى، لىكىن ئات يەرگە مېلىنىپ كەتكەندەك قىمىر قىلمايتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ دوستىغا قاراپ: ئى ئىككى ئادەم! سىلەر ئېتىمنىڭ پۇتلىرىنى قويۇۋىتىش ھەققىدە پەرۋەردىگارنىڭلارغا دۇئا قىلساڭلار، مەن سىلەرگە چىقىلماي! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلىۋىدى، ئۇنىڭ ئېتىنىڭ پۇتلىرىنى قويۇۋەتتى، لىكىن ئۇنىڭ ئاچ كۆزلىكى يەنە قوزغۇلۇپ ئاتنى ئۇلار تەرەپكە چاپتۇردى، ئەمما ئاتنىڭ پۇتلىرى بولسا بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك چوڭقۇر پېتىپ كەتتى، سۇراقە يالۋۇرۇپ: نەرسىلىرىم ۋە قۇراللىرىم سىلەرنىڭ بولسۇن! مەن ئارقامدىكىلەرنى قايتۇرۇپ ئەكىتىشكە ۋەدە بېرىي! دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىزگە ئۇ نەرسىلىرىڭنىڭ كېرىكى يوق، لېكىن سەن كىشىلەرنى بىزدىن قايتۇر!» دېدى ئاندىن ئۇنىڭ ئېتىنىڭ مېڭىشىغا دۇئا قىلدى، ئېتى ماڭدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولغا راۋان بولماقچى بولغاندا سۇراقە ئۇلارغا: اللھ بىلەن قەسەم! مەندىن سىلەرگە زىيان يەتمەيدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن بىزدىن نېمە تەلەپ قىلماقچى؟» دېدى. سۇراقە: اللھ بىلەن قەسەمكى، ئى مۇھەممەد! ماڭا ئىشەن، سېنىڭ دېنىڭ كەلگۈسىدە ئاشكارلىنىپ، ئىشلىرىڭ يۈكسىلىدۇ، ناۋادا مەن سېنىڭ ھۇزۇرۇڭغا بارسام مېنى ھۆرمەتلەشكە ۋەدە بەر! ۋە بۇ توغرىسىدا ماڭا خەت يېزىپ بەر! دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرىنى بۇيرۇپ بىر سۆڭەك تاختايغا خەت يېزىپ بەردى ۋە قايتىلىۋاتقاندا سۇراقەگە: «ئى سۇراقە! ئەگەر سەن كىسرانىڭ بىلەيزۈكىنى تاقىساڭ قانداق قىلارسەن» دېدى. كىسرا ئىبنى ھورمۇزما؟ دېدى سۇراقە ھەيران بولۇپ، «ھەئە! كىسرا ئىبنى ھورمۇز» دېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

سۇراقە قايتتى ئۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئىزلەپ ماڭغان كىشىلەرنى كۆرۈپ ئۇلارغا: قايتىڭلار! مەن ئۇنى ئىزدەپ ھەممە يەرنى قېزىۋەتتىم، مېنىڭ ئىز ئىزلىگۈچى ئىكەنلىكىمنى سىلەر ئوبدان بىلىسىلەر، دېدى. شۇنىڭ بىلەن باشقا كىشىلەرمۇ قايتىشتى.

سۇراقە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككە زېمىنىدىن ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ مەدىنىگە يېتىپ بارغانغا قەدەر ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ دوستى بىلەن بولغان ئىشلارنى ئاشكارلىمىدى، كېيىن ئۇ بۇ ئىشلارنى سۆزلىگەندە ئەبۇ جەھىل سۇراقەنىڭ قورقۇنچاقلىقىغا، پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويغانلىقىغا

مالامەت قىلدى، سوراقە ئۇنىڭغا: ئى ئەبۇ ھەكىم! ئەگەر سەن ئاتنىڭ پۇتلىرىنىڭ يەرگە قانداق پېتىپ كېرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرسەڭ ئىدىڭ مۇھەممەدنىڭ ھەقىقەتەن ئىسپات بىلەن كۈچلەندۈرۈلگەن پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە شەك قىلمايتتىڭ، ئاشۇنداق ۋاقىتتا كىممۇ ئۇنىڭغا قارشىلىق قىلالىسۇن؟ دېدى.

كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتۈۋەردى، قاراڭغۇ كېچىدە مۇساپىر شەكىلدە قېچىپ چىققان مۇھەممەد ئەمدىلىكتە بولسا مەككىنى ئىشخال قىلغۇچى قوشۇننىڭ رەھبىرى بولۇپ قايتىپ كەلدى، ئۇنى قىلىچ ۋە نەيزىلەر بىلەن قوراللانغان نەچچە مىڭ قوشۇن قوغداپ ماڭغان ئىدى، ئەينى چاغلاردا ھاكاۋۇرلۇق، مەنمەنلىك ۋە زومۇگەرلىك بىلەن زېمىنغا پاتماي قالغان قۇرەيش كاتتىلىرى قورقۇپ تىترىگەن ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا تەسلىم بولغىنىچە ئۇنىڭدىن ئەمىنلىك سورۇشۇپ كېلىشمەكتە ئىدى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: بىزنى قانداق جازالايسىن؟ دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلەرگە خاس كەڭ قورساقلىق بىلەن ئۇلارغا: «بېرىڭار، سىلەن ئەركىن - ئازات!» دېدى. بۇ ۋاقىتتا سوراقە تەييارلانغان ئۇلىقىغا مېنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئۆز ئىسلامىنى ئىلان قىلىش ئۈچۈن كەلدى، ئۇ ئەينى چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا يېزىپ بەرگەن ئەھدىنامىنىمۇ بىللە ئېلىۋالغان ئىدى. ئۇ بۇ ۋەقەلىكلەرنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

مەن جىئرانغا چۈشكۈن قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدىم، مەن ئەنسارىلاردىن تەشكىللەنگەن مۇھاپىزەتچىلارنىڭ ئىچىگە كىردىم، ئۇلار مېنى نەيزىلىرىنىڭ دەستىلىرى بىلەن ئىتتىرىپ: نېمە قىلماقچى سەن؟ يىراق تۇر، يىراق تۇر! دەيتتى، مەن ئۇلارنىڭ توسىغان نەيزىلىرىگە پەرۋا

قىلماي سەپ يېرىپ ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردىم، بۇ چاغدا ئۇ تۆگىسىنىڭ ئۈستۈدە ئىكەن، مەن ئۇنىڭغا: ئىيى، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مەن سوراقە بولۇمەن، بۇ سېنىڭ ماڭا يېزىپ بەرگەن خېتىڭ، دېدىم، ئۇ: «ئى سوراقە! كەل، يېقىن كەل! بۈگۈن بولسا ۋەدىگە ۋاپا قىلىنىدىغان، ياخشىلىق قىلىنىدىغان كۈن» دېدى. مەن ئۇنىڭ ئالدىدا ئىسلامغا كىرگەنلىكىمنى ئاشكارىلىدىم، مەن ئۇنىڭ ياخشىلىقىغا ۋە خەيرىيىتىگە ئېرىشتىم.

سوراقە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچۇرۇشۇپ ئارىدىن بىرنەچچە ۋاقىت ئۆتۈپلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىغا سوراقە قاتتىق قايغۇردى، ئۇ ئەينى چاغدا يۈز تۆگىنى دەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقىنى، ئەمدى بولسا پۈتۈن دۇنيادىكى تۆگىلەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىممىتى ئالدىدا ئۇنىڭ ئېلىۋەتكەن تىرىقچىلىك ئەمەلىيىتىنى ئەسلىدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەينى چاغدا: «ئى سوراقە! ئەگەر سەن كىسراىنىڭ بىلەيزۇكىنى تاقىساڭ قانداق قىلارسەن؟» دېگەن سۆزىنى ئەسلىپ مۇشۇنداق بىر كۈننىڭ چوقۇم كىلىدىغانلىقىغا شەكسىز ئىشەندى.

كۈنلەر ئۆتۈۋەردى، مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىلىكى ئەبۇ بەكرىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ قولىغا ئۆتتى، ئۇنىڭ قوشۇنلىرى پارىس زېمىنىغا خۇددى كەلكۈندەك بېسىپ كىردى، ۋە ئۇلارنىڭ قورغان - ئىستېھكاملىرىنى پاچاقلاپ، شاھلىق تەختلىرىنى گۇمران قىلدى، ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن بۇ ۋەھشى ئىنسانلارنىڭ سەلتەنەتلىرى ئۆرۈلۈپ نۇرغۇن غەنىمەتلەرنى ئالدى.

ئۆمەرنىڭ خەلىپىلىك مەزگىلىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىنىڭ بىرىدە سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققەسنىڭ ئەلچىلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسىگە غەلبە خوشالىقىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن مەدىنىگە كەلدى، ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ غەزىنىسىگە ئۇرۇشتا ئېلىنغان غەنىمەتلەرنىڭ بەشتىن بىرىنى بىرگە ئالغاچ كەلگەن ئىدى. غەنىمەتلەر ئۆمەرنىڭ ئالدىغا قويۇلغاندا ئۇ ئەجەپلەنگەن ھالدا ئۇ نەرسىلەرگە قارىدى، چۈنكى ئۇ نەرسىلەرنىڭ ئىچىدە كىسىرانىڭ مەرۋايىت تاشلار بىلەن زىننەتلەنگەن تاجى، ئالتۇن يىپىلار بىلەن كەشتىلەنگەن كىيىم - كىچەكلىرى، ئېسىل تاش ۋە جەۋھەرلىرى ئورنۇتۇلغان بەلبىغى، ھىچكىم كۆرۈپ باقمىغان شەكىلدىكى بىر جۈپ بىلەيزۈكى بار ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ساناپ بولغۇسىز ئېسىل نەرسىلەر بار ئىدى.

ئۆمەر(اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) بۇ نەرسىلەرنى ھاسىسى بىلەن ئۇياق - بۇياققا ئۆرۈپ - چۆرۈپ بېقىپ ئەتراپىدىكىلەرگە: بۇ ۋەزىپىنى ئورۇندىغانلار دىيانەتلىك ۋە ئىشەنچلىك ئادەملەر ئىكەن، دېدى. بۇ چاغدا ئەلى(اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! سەن پاك بولغاچقا پۇقرالىرىڭمۇ پاك دىيانەتلىك، ئەگەر سەن چىرىكلەشكەن بولساڭ، ئۇلارمۇ چىرىكلەشكەن بولاتتى، دېدى.

ئۆمەر سوراقىنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا كىسىرانىڭ كۆيىنىكىنى، ئىشتىنىنى، تونىنى ۋە ئۆتىگىنى كىيگۈزۈپ، قىلچى بىلەن ئېسىل بەلبىغىنى ئېسىپ قويدى، بېشىغا بولسا ئۇنىڭ ئالتۇن تاجىنى تاقىدى، قوللىرىغا ئۇنىڭ ئىككى بىلەيزۈكىنى تاقىدى، بۇ چاغدا مۇسۇلمانلار: اللە ئەكبەر! اللە ئەكبەر! دەپ تەكبىر ئېيتىشىپ كېتىشتى. بۇ چاغدا ئۆمەر سوراقىنىڭ بۇ سۆلىتىگە قاراپ: پاھ، پاھ! بىشىدا كىسىرانىڭ تاجى، قولىدا ئۇنىڭ بىلەيزۈكى بولغان مەدەلەج قەبىلىسىدىكى ئەرەب، دېدى. ئاندىن ئاسمانغا قاراپ:

ئى اللھ! سەن بۇ ماللارنى پەيغەمبىرىڭگە بەرمىدىڭ، ئۇ ساڭا مەندىن سۆيۈملۈك ۋە ھۆرمەتلىك ئىدى، ئەبۇ بەكرىگىمۇ بەرمىدىڭ، ئۇ مەندىن سۆيۈملۈك ۋە ھۆرمەتلىك ئىدى، ئۇنى بولسا ماڭا بەردىڭ، مەن سېنىڭ بۇ نەرسىلەرنى مېنى جازالاش ئۈچۈن بەرگەن بولۇشىڭدىن پاناھ تىلەيمەن!... دېدى. ئاندىن شۇ سورۇن تارقىماي تۇرۇپلا غەنىمەتلىرىنى مۇسۇلمانلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بەردى.

فايزۇرۇد دەيلەمىيۇ

فەيزۇر، مۇبارەك
ئائىلىدىن چىققان
مۇباراك ئادەم.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خوشلىشىش ھەجىدىن قايتىپ كېلىپ، كېسەل بولۇپ قالغاندا ئۇنىڭ كېسەل بولۇپ قالغانلىق خەۋىرى ئارالنىڭ ھەممە جايلىرىغا تارقالدى. شۇنىڭ بىلەن يەمەندىكى ئەسۋەدول ئەنسى، يەمامىدىكى مۇسەلىمەتلى كەزەب، بەنى ئەسەد دېيارىدىكى تۆلەيھەتۇل ئەسەدى قاتارلىقلار ئىسلامدىن يېنىپ كەتتى ۋە خۇددى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ قۇرەيش قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلگىنىدەك ئۆزلىرىنى ئۆز قەۋملىرىگە ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر، دەپ ئاتىۋېلىشتى.

ئەسۋەدۇل ئەنسى بولسا كۆڭلى قارا، ئىنتايىن ئەسكى ۋە كۆز بويامچى كاھىن ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇ ئەقىللەرنى ئۆزىگە مايىل قىلغىدەك سۆزمەن، سەپسەتە نەزىرىلىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ كالىسىنى قايمۇقتۇرۇپتەلەيدىغان، مەنسەبى ۋە مال - مۈلكى بىلەن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئالدىيالايدىغان كۆڭلى قارا كىشى ئىدى. بىراق ئۇ ئۆزىدىكى بارلىق رەزىلىكلەرنى يوشۇرۇپ باشقىلارغا سالاپەتلىك، سەممىي قىياپىتى بىلەن كۆرۈنۈشكە تىرىشاتتى.

شۇ مەزگىللەردە يەمەندىكى "ئىنئائىلار" مەرتىۋە ۋە نوپۇز جەھەتتە ئۈستۈن ئورۇنغا ئىگە كىشىلەر بولۇپ ئۇلارنىڭ كاتتىسى فەيزۇرۇد دەيلەمىيۇ بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى

ئىدى. ” ئەنبا“ دېگەن نام ئاتىلىرى بولسا يۇرتلىرىدىن بۇ يەرگە كەلگەن، ئانىلىرى بولسا ئەرەب مىللىتىدىن بولغان كىشىلەرگە قويۇلغان نام ئىدى. ئۇلارنىڭ كاتتىسى بازان دېگەن ئادەم ئەسلىدە ئىسلام ئاشكارلانغان مەزگىلدە پارس دۆلىتىنىڭ پادىشاھى كىسرا تەرىپىدىن يەمەنگە باشلىق بولغان كىشى ئىدى. بازان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ راستچىلىقى، دېنىنىڭ يۈكسەكلىكى ئاشكارلانغاندا كىسراغا بويسۇنۇشتىن باش تارتىپ پۈتكۈل قەۋمى بىلەن بىللە ئىسلامغا كىرگەن ئىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىنمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆز شاھلىق مەرتىۋىسىدە قالدۇردى، ئۇ ئەسۋەدۇل ئىنسى ئاشكارلىنىشتىن بىرنەرسە ۋاقىت ئىلگىرى ئۇ ئۆلۈپ كەتكەنگە قەدەر شۇ ھالەتتە ئىدى.

ئەسۋەدۇل ئىنسىغا تۇنجى بولۇپ ئاۋاز قوشقانلار ئۇنىڭ مەزھىج قەبىلىسىدىن بولغان خەلقى ئىدى، ئۇ كىشىلەر بىلەن بىرگە سەناغا ھۇجۇم قىلدى ۋە ئۇ يەرنىڭ ۋالىيسى بازانىڭ ئوغلى شەھرىنى ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ ئايالى ئازادنى خوتۇنلۇققا ئالدى. ئاندىن سەنادىن باشقا جايغا ھۇجۇم قىلىشقا ماڭدى.

ئۇ ھۇجۇم قىلغان رايۇنلار كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك تېز سۈرئەتتە ئۇنىڭ ئىشخالىيىتىگە ئۆتتى، ھەتتا ھەزرىمەۋت بىلەن تاشنىق، بەھرەيىن، ئىسپائەدىن ئەدەنگىچە ئۇنىڭ قىلىچى ئاستىدا بويسۇندۇرۇلدى.

ئەسۋەدىل ئەنەسنىڭ كىشىلەرنى ئالداش ۋە ئۇلارنى قايمۇقتۇرۇشتا قوللىنىدىغان نەرسىسى ئۇنىڭ ئەقلى ئىدى. ئۇ ئەگەشكۈچىلىرىگە ئۇنىڭ ئاسماندىن ۋەھىي ئېلىپ چۈشۈدىغان، غەيپتىن خەۋەر بېرىدىغان پەرىشتە بارلىقىنى ئېيتقان ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ يالغان سۆزىنى راست قىلىپ كۆرسۈتۈش ئۈچۈن تەرەپ - تەرەپكە تىك - تىگچىلىرىنى ئەۋەتىپ كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىنى، ئۇلار يۈللىقان مەسىلىلەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئىگەلەپ

كېلىشكە ئەۋەتەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىلەرگە قايەردە، كىمدە نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى، ئۇ كىشىلەرنىڭ نېمىلەرنى ئويلاپ، نېمىلەرنى قىلىۋاتقانلىقىنى دەپ بېرەتتى، بۇنىڭ بىلەن نادان ئەگەشكۈچىلەر ئۇنىڭ بۇ قەدەر كارامەتلىرىگە ئالدىنىپ ئۇنى ئاجايىپ ئادەم دەپ بىلەتتى، شۇنداق ئۇسۇل بىلەن ئۇنىڭ نامى خۇددى قورۇق ئوتۇنغا تۇتاشقان ئوتتەك ھەممە ياققا ئىنتايىن تېز سۈرئەتتە تارقىدى.

ئەسۋەدىل ئىنىسىنىڭ دىندىن يېنىپ يەمەنگە ھۇجۇم قىلغانلىق خەۋىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەمەندىكى ئىلگىرى ئىسلام كەلتۈرگەن ياخشى كىشىلەرنىڭ يېنىغا ئون نەچچە ساھابىسىنى مەكتۈپ بىلەن يوللىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەكتۈبىدا ئۇلارنى بۇ قارغۇلارچە ئازغۇنلۇققا ئىمان ۋە كەسكىن ئىرادە بىلەن قارشى تۇرۇشقا چاقىرىپ، ئەسۋەدۇل ئەنسىدىن قانداقلا قىلىپ بولمۇسۇن قوتۇلۇشقا بۇيرۇغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۈبىنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تاپقان ھەر بىر كىشى ئۇنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىشقا ئاتلاندى. بۇ بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىشقا ئەڭ ئالدىرىغىنى ھېكايىمىزنىڭ باش قەھرىمانى فەيرۇزۇد دەپلەمى ۋە ئەبنالاردىن ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولغانلار ئىدى. بىز بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن تېخىمۇ ئېنىقراق خەۋەردار بولۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ بايانىنى ئاڭلايلى، ئۇ بىزگە ئەقىللەرنى لال قىلغۇدەك ئاجايىپ ۋەقەلىكلەرنى سۆزلەپ بەرسۇن:

مەن ئەبنالاردىن مەن بىلەن بىرگە بولغانلار ئاللاھنىڭ دىندىن بىرمىنۇتمۇ شەكلىنىپ قالمىغان ئىدۇق، ئاللاھنىڭ

ساقلىشى بىلەن بىزنىڭ ھىچقايسىمىز دىلىمىزدا اللە نىڭ دۈشمىنىگە ئىشىنىش دېگەن نەرسىنى ئويلاپمۇ قويىمىغاندۇق، بىز ھەممە ۋاقىت اللە نىڭ بۇ دۈشمىنىگە ھۇجۇم قىلىپ ئۈنىگەندىن ھەرقانداق قىلىپ بولسىمۇ قۇتۇلۇش پۇرسىتىنى كۈتۈپ تۇرغان ئىدۇق. بىزگە يەنى ئىلگىرى دىنغا كىرگەنلەرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبى يەتكەن ھامان بىر- بىرىمىزنى رىغبەتلەندۈرۈپ ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلىشقا ئاتلاندىق.

ئەسۋەدۇل ئىنسى ئىشلىرىدا ئۇتۇق قازانغىنىچە مەغرۇرلىنىپ، تەكەبۇرلىشىپ كېتىۋاتقان ئىدى. ئۇ قوشۇن قوماندانى قەيس ئىبنى ئەبىدىيە غۇسقا چوڭچىلىق قىلىپ زومىگەرلىك ئىشلەتتى، ئۇنىڭغا بولغان مۇئامىلىسى ئۆزگەردى، ھەتتا قەيس ئەسۋەدنىڭ ئۆزىنى جازالىشىدىن خاتىرجەم بولالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغان ئىدى.

مەن تاغامنىڭ ئوغلى دازەۋەي بىلەن بىرگە ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەكتۇبىنىڭ مەزمۇنىنى يەتكۈزدۈق ۋە ئۇنى ئەسۋەدنىڭ ئۇنىڭغا قول سېلىشىدىن بۇرۇن ئۇنىڭ قول سېلىشىغا قىزىقتۇردۇق، ئۇ بىزنىڭ چاقىرىقىزدىن يايىراپ كەتتى، ئۇ بىزنى خۇددى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولغانلىقىمىزنى ئېيتىپ بىز بىلەن ھەمكارلاشماقچى بولدى، بىز ئۇ كازاپقا قارشى ئىچكى تەرەپتىن تاقابىل تۇرساق، باشقا قېرىنداشلىرىمىز سىرتىن تاقابىل تۇرۇشقا كېلىشۋالدۇق.

ئەسۋەدۇل ئىنسىنىڭ ئېرىنى ئۆلتۈرۈپ ئۆزىنى نىكاھىغا ئېلىۋالغان ئايالى ئازاد مېنىڭ تاغامنىڭ قىزى ئىدى. بىز بۇ پىلاننىمىزنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئۇنى بىزگە ھەمكارلىشىشقا چاقىرىشنى توغرا تاپتۇق.

مەن ئەسۋەدنىڭ قەسرەسىگە بېرىپ تاغامنىڭ قىزى ئازاد بىلەن ئۇچرۇشۇپ: ئى تاغامنىڭ قىزى! سەن بۇ ئادەمنىڭ ساڭا قىلغان ئەسكىلىكىنى ئوبدان بىلسەن، ئۇ سېنىڭ ئېرىڭنى ئۆلتۈرۈپ سېنى نىكاھقا ئېلىۋالدى، باشقىلارنىڭ ئايالىنى ئاياق - ئاستى قىلدى، نۇرغۇن كىشىلەرنى ھالاك قىلىپ، ھوقۇقىنى تارتىۋالدى، بۇ بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇسۇسەن بىزگە، ئومومەن قىلىپ ئېيتقاندا پۈتكۈل يەمەن خەلقىگە يوللىغان مەكتۇبى، ئۇ خېتىدە بىزنى ئازغۇنلۇقتىن قۇتۇلۇشقا چاقىرىپتۇ، سەن بىزگە بۇ ئىشتا ياردەملەشسەڭگەن، دېدىم.

سىلەرگە قايسى ئىشتا ياردەملىشىمەن؟ دېدى، ئۇ.

ئۇنى ئۆيدىن سىرتقا ئېلىپ چىقىشقا.

مەن بەلكى ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە ياردەم بېرەي!

اللھ بىلەن قەسەمكى! مەن ساڭا مۇشۇ مەقسەتتە دېگەن ئىدىم، لېكىن مەن بۇ سۆزنى يۈز - تۇرانە دېيىشتىن خىجىل بولۇپ قالدۇم.

اللھ ھەق بىلەن ئەۋەتكەن پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى! مەن ئۆز دىنىمدىن ھېچ شەكىللىنىپ باقمىدىم، مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا دۇنيادا ئۇنىڭدىنمۇ بەكرەك ئۆچ كۆرۈلۈدىغان كىشى يوق، مەن ئۇنى كۆرگەندىن بېرى ئۇنىڭ گۇناھلارغا پاتقان ھالدا ياشايدىغان، باشقىلارنىڭ ھەق - ھوقۇقىغا قىلچە رايە قىلمايدىغان، يامان ئىشلاردىن قول يىغمايدىغان ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىدىم.

ئۇنداقتا ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە قانداق ياردەم بېرىسەن؟

بۇ ئادەمنىڭ خىزمەتچىلىرى ۋە قوغدۇغۇچىلىرى بار، سارايدا ئاشۇ يىراق ھوجرىدىن باشقا مۇھاپىزەتچىلەر تۇرمايدىغان بىرمۇ

جاي يوق، ئۇ يەرنىڭ كەينى تەرىپى قۇرۇقلۇقتا ماۋۇ - ماۋۇ تەرەپلەرگە تۇتشىدۇ، كەچ كىرگەندىن باشلاپ سىلەر بۇ يەرنىڭ تېمىنى كىچىچە تىشىڭلار، سىلەر ئۇنىڭ ئىچىدىن چىراق ۋە قورال - ياراقلارنى تاپسىلەر ۋە يەنە مېنىڭ كۈتۈپ تۇرغانلىقىمنى بايقايسىلەر، ئاندىن سىلەر ئۇ يەرگە كىرىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈڭلار، دېدى.

بۇنداق ساراينى تەشمەك تەس، ناۋادا بۇ يەردىن بىرەر مۇھاپىزەتچى ئۆتۈپ قالسا بىزنى كۆرۈپ قىلىپ ۋاقىراپ ھەممىنى چاقىرىدۇ.

توغرا! مېنىڭ سېلەرگە باشقا بىر مەسلىھەت بار.

ئۇ قانداق مەسلىھەت؟ ئەتە سىلەر ئىچىڭلاردىن بىرىنى خىزمەتكار سىياقىدا ياساپ مېنىڭ قېشىمغا ئەۋەتىڭلار، مەن ئۇنىڭغا ھوجرىنىڭ ئىچى تەرىپىدىن ئاز قالغىچە تىشىشكە بۇيرۇي، شۇنداق بولغاندا سىلەر سىرتىن ئاسانلا تىشلەيسىلەر.

پاھ! بۇ نېمە دېگەن دانا مەسلىھەت؟!

مەن قايتىپ قالغان ئىككى ھەمبەمغا بولغان ئەھۋاللارنى يەتكۈزدۈم، ئۇلار بۇ ئىشلارغا بەرىكەت تىلەشتى، بىز شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئىشلارنىڭ تەييارلىقىغا چۈشۈپ كەتتۇق.

بىز بىزنىڭ ياردەمچىلىرىمىزدىن بىر قىسىم مۇئەللىمىگە مەخپىيەتلىكنى ئاشكارلاپ، ئۇلارنىمۇ تەييارلىق كۆرۈشكە چاقىردۇق ھەم ئۇلار بىلەن ئىككىنچى كۈنى تاڭ ئېتىش ۋاقتىنى ۋەدىلەشكەن ۋاقىت قىلدۇق، قاراڭغۇ چۈشۈپ دېيىشۋالغان ۋاقىتىمىز بولغاندا بىز تىشىدىغان جايغا قاراپ ماڭدۇق، بىز دېيىشكىنىمىز يەردىن تىشىپ ئىچىگە كىرىپ ئۇ يەردىكى تەييارلانغان قۇراللارنى ئېلىپ چىراقلارنى ياقىتۇق ۋە اللە نىڭ

دۇشمىنىڭ ھوجرىسى تەرەپكە قاراپ ماڭدۇق. تاغامنىڭ قىزى ئۇنىڭ ئىشىكىدە تۇرغان ئىكەن، ئۇ ماڭا ئىشارەت قىلدى، مەن كىردىم، ئاللاھ نىڭ دۇشمىنى قاتتىق ئۇخلاۋاتاتتى، مەن ئۇنىڭ بويىغا خەنجەر ئۇردۇم، ئۇ كالا خىقىرغانداك خىقىراپ بوغۇزلانغان تۈگىدەك تىپىرلاپ كەتتىم، مۇھاپىزەتچى ئۇنىڭ خىقىرىغىنىنى ئاڭلاپ ساراي تەرەپكە كېلىپ: نېمە ئىش بولدى؟ دېدى. تاغامنىڭ قىزى ئۇلارغا: ئەنسىرمەي قايتىڭلار! ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرىگە ۋەھىي چۈشۈۋاتىدۇ، دېدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قايتتى.

بىز تاكى تاڭ ئاتقىچە سارايدا تۇردۇق، تاڭ ئاتقاندا مەن ساراينىڭ تېمىغا چىققىپ: ئاللاھ ھۇ ئەكبەر! ئاللاھ ھۇ ئەكبەر! بىر ئاللاھ دىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەدنى ئاللاھ نىڭ ئەلچىسى، ئەسۋەدنى كەزەب دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن! دەپ توۋلىدىم، بۇ بىزنىڭ پارول بەلگىمىز ئىدى.

مۇسۇلمانلار ھەر تەرەپتىن ساراي تەرەپكە قاراپ كېلىشتى، مۇھاپىزەتچىلەر ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلاپ چۈچۈشىپ كېتىشتى دەرھال ھەرىكەتكە كەلدى، ئىككى تەرەپنىڭ ئادەملىرى ئۇچرىشىپ ھەتتا گىرەلىشىپ كېتىشتى، مەن ساراي تېمىنىڭ ئۈستۈدىن ئەسۋەدنىڭ بېشىنى تاشلىدىم، بۇنى كۆرۈپ ئۇنىڭ قوشۇنى ئاجىزلاپ كەتتى. ئۇلار بوشۇشۇپ كۈچى ئاجىزلاپ كەتتى، مۇئمىنلەر تەگبىر ئېيتىشقان ھالدا دۈشمەن تەرەپكە ئېتىلدى، قۇياش كۆتۈرۈلگىچە ھەممە ئىشلار ئوڭۇشلۇق تاماملاندى.

قۇياش كۆتۈرۈلگەندە بىز ئاللاھ نىڭ ئەلچىسىگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ مەكتۇپ يازدۇق، خوش خەۋەر يەتكۈزگۈچىلەر مەدىنىگە يېتىپ بېرىپ دەل شۇ كېچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپات تاپقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپتۇ، لىكىن ئۇلار يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلارگە ئەسۋەدنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى

بىلدۈرۈپ ۋەھىي چۈشكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ بولغانلىقىنىمۇ بىلىپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە: «ئەسۋەد كەچتە ئۆلتۈرۈلدى، ئۇنى مۇبارەك ئائىلىدىن بولغان مۇبارەك ئادەم ئۆلتۈردى»، دەپتۇ. ساھابىلار: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇ كىم؟ دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ فەيرۇز!... فەيرۇز غەلىبىگە ئېرىشتى!» دېگەن.

اللھ فەيرۇز ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرىغا كاتتا ئەجىرلەرنى ئاتا قىلغاي!

سابىت ئىبنى قەيس ئەنسارى

سابىت ئىبنى قەيستىن باشقا
بىر ئادەمنىڭ ۋەسىيىتى
ئۆلگەندىن كېيىن
ئورۇندالمىدى .

سابىت خەزەج قەبىلىسىنىڭ ھۆرمەتكە ئىگە
كاتتىباشلىرىدىن بىرى ، شۇنداقلا ئابرويلۇق كىشىلىرىنىڭ بىرى
ئىدى . ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇ يەنە زېھنى ئۆتكۈر ، چېچەن ، ناتىق ،
كىشى ئىدى ، سۆز قىلسا ئۇنىڭ سۆزى باشقىلارنىڭ سۆزىنى
بېسىپ چۈشەتتى ، نۇتۇق سۆزلىسە نۇتۇقى ئاڭلىغۇچىلارنى ئەسىر
قىلىۋالاتتى ، ئۇ مەدىنىدىكى ئىسلامغا بۇرۇن كىرگۈچىلەرنىڭ بىرى
بولۇپ ، ئۇ ئەينى زاماندا مەككىلىك ياش تەشۋىقاتچى مۇسئەب
ئىبنى ئۇمەيرنىڭ مۇڭلۇق ئاۋازى بىلەن قىلغان تىلاۋىتىدىكى اللە
نىڭ سۆزلىرىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنىڭغا ئەسىر بولغان ، اللە نىڭ
تەڭدىشى بولمىغان گۈزەل كەلىمىلىرىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنىڭ
ئىنساننىڭ مەنۋىيىتىگە تەسىر قىلغان گۈزەل بەلگىلىمىرىگە
مەبتۇن بولغان ئىدى .

اللە ئۇنىڭ دىلىنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتتى ، ئۇ اللە نىڭ
پەيغەمبىرىنىڭ بايرىقى ئاستىغا قوشۇلۇشى بىلەن ئۇنىڭ قەدىرى
قىممىتى ۋە مەرتىۋىسى تېخىمۇ ئاشتى .

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ
كەلگەندە سابىت ئىبنى قەيس ئۆز قەۋمىدىن تەشكىللەنگەن زور
بىر تۈركۈم ئاتلىقلار سېپىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامى ھۆرمەت
بىلەن كۈتۈۋالدى ۋە ئۇ يەردە كامىل بولغان بىر نۇتۇق سۆزلىدى . ئۇ

نۇتقىنى ئاللاھ غا ھەمدۇ ئېيتىش، پەيغەمبەرگە تىنچلىق ۋە رەھمەت تىلەش بىلەن باشلاپ تۆۋەندىكى سۆزى بىلەن ئاخىرلاشتۇردى:

ئى ئاللاھ نىڭ ئەلچىسى! بىز سېنى ئۆزۈمىز، بالىلىرىمىز، ئاياللىرىمىزدىنمۇ بەكرەك قوغداشقا ۋەدە بېرىمىز، بىزنىڭ بۇنداق قىلىشىمىزنىڭ بەدىلىگە نېمە بار؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «جەننەت» دەپ جاۋاب بەرگەندە ساھابىلارنىڭ قوللىرى جەننەت، دېگەن سۆزنى ئاڭلاش بىلەن خۇشاللىنىپ يۈزلىرى نۇرلىنىپ كەتتى ۋە: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! بىز رازى بولدۇق، بىز رازى بولدۇق!... دېيىشىپ كەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇددى ھەسسان ئېنى سابىتنى ئۆزىنىڭ شائىرى قىلىۋالغانىدەك ئاشۇ مۇبارەك كۈندىن باشلاپ سابىت ئېنى قەيىسلىنى ئۆزىنىڭ نۇقۇچىسى قىلىۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئەرەبلەر ئۆز سۆزلىرىنىڭ مەنىلىرى ھەققىدە ئاتىقلىرىنىڭ تىلى ئارقىلىق مۇنازىرلىشىشكە كەلسە ھەسسان ئېنى سابىتنى شائىرلار بىلەن بەسلىشىشكە، سابىت ئېنى قەيىسنى ئاتىقلار بىلەن بەس - مۇنازىرە قىلىشقا تاللايتتى.

سابىت دىلىدا ئىمانى كۈچلۈك، سەمىمىي، تەقۋادار، ئاللاھ دىن ھەممىدىن بەك قورقۇچى، ھەرقانداق بىر ئىشتا ئاللاھ نىڭ غەزىبىدىن ئاگاھكار بولۇپ تۇرغۇچى مۇئمىن كىشى ئىدى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ناھايتىمۇ بەك غەمكىن ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ: «ئى مۇھەممەدنىڭ ئاتىسى! ساڭا نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. ئۇ: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن

«نېمە ئۈچۈن؟»

(1) سۈرە ھۇجۇرات 2 - ئايەت.

پەرز نامازلار ئۈچۈنلا كېلىدىغان بولۇپ قالىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى سۈرۈشتۈرۈپ:

«كىم ماڭ ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كېلىدۇ؟» دېدى. ئەنسارلاردىن بولغان بىر كىشى: مەن! ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى - دە ئاندىن سابىتنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇ كىشى سابىتنىڭ ئۆيىگە كىرىپ ئۇنىڭ بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتارغانلىقىنى كۆردى ۋە: ئى مۇھەممەدنىڭ ئاتىسى؟ ئەھۋالنىڭ قانداق؟ دېدى.

- ناچار!

- نېمە ئۈچۈن؟

- سەن مېنىڭ ئاۋازىمنىڭ يۇقىرلىقىنى بىلسەن، كۆپىنچە ئەھۋالدا مېنىڭ ئاۋازىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى چىقىدۇ، قۇرئاندا يۇقىرىقى ئايەتنىڭ چۈشكەنلىكىدىن خەۋىرىڭ بار، مەن ئۆزەمنى ئەمەللىرى بىكار بولۇپ كېتىپ دوزاخ ئەھلىدىن بولۇپ كېتىدىغانلاردىن بولۇپ قالامدىمكىن، دەپ ئەنسراۋاتمەن، دېدى.

ھېلىقى ئەنسارى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا قايتىپ سابىتنىڭ دېگەنلىرىنى يەتكۈزدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئەنسارغا: «سەن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ "سەن دوزاخ ئەھلىدىن ئەمەس بەلكى جەننەت ئەھلىدىن" دېگەن سۆزنى دېگىن» دەپ بۇيرىدى. مانا بۇ سابىت ھاياتىدا ئەڭ تەشنا بولۇپ كېلىۋاتقان خۇش بىشارەت ئىدى.

سابىت بەدىرىدىن باشقا بارلىق جەڭلەرگە قاتناشتى، ئۇ ھەر قېتىم جەڭگە كىرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىشارەت بەرگەن شەھىدلىكنى ئۈمۈد قىلىپ كېرەتتى، بىراق جەڭ ئاخىرلاشقاندا

ئۇنىڭدىن قۇرۇق قالغانلىقىنى ھېس قىلاتتى. ئۇ شەھىدلىككە بىر يىچاق ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يېقىن ھالەتتە ئىدى.

ئەبۇ بەكرى (ﷺ) ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) نىڭ خەلىپىلىكى زامانىدا مۇسەيلىمە بىلەن مۇسۇلمانلار ئۆتۈرسىدا كەسكىن جەڭ بولدى، بۇ چاغدا سابىت ئەنسارىلار قوشۇنىنىڭ قوماندانى، ئەبۇ ھۇزەيفەنىڭ ئازادگەردىسى سالىم مۇھاجىرلار قوشۇنىنىڭ قوماندانى، خالىد ئىبنى ۋەلىد بولسا مۇھاجىرلار، ئەنسارىلار ۋە سەھرادىن كېلىپ قوشۇلغان يىگىتلەرنىڭ بولۇپ يۆتكۈل قوشۇنىنىڭ قوماندانى ئىدى. جەڭنىڭ كۆپۈنچە ۋاقتىدا غەلبە ھاممان مۇسەيلىمە تەرەپكە يۈزلىنىپ تۇردى، ھەتتا مۇسۇلمانلارغا قارشى ھۇجۇم خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ چىدىرىغىچە يېتىپ بارغىدەك ئەھۋالغا يەتتى.

سابىت شۇ كۈنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالىنىڭ قەلبىلەرنى چەكسىز ئۆمۈدسىزلىككە تولدۇرغىدەك دەرىجىدە ناچارلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. مۇسۇلمانلار ئاجىزلاشقىنىچە ئۇلارنىڭ ئاغزىلىرىدىن چىقىۋاتقان ئالايىق، سەت كەلىمىلەرنى ئاڭلىدى. مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى شەھەر بالىلىرى سەھراىقلارنى ”قورقۇنچاقلار“ دەپ ئەيىپلىسە، سەھراىقلار شەھەرلىكلەرنى ”جەڭ قىلالمايدىغانلار، جەڭنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدىغانلار“... دېيىشىپ ئەيىپلىشەتتى.

سابىت ئۆلۈمگە تەييارلىنىپ ئۆلۈملىكى ئۈچۈن كىيەن كىيىدى ۋە شەھىد بولغانلارنىڭ باش تەرىپىدە تۇرۇپ: ئى مۇسۇلمانلار گۇرۇھى! بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا بۇنداق ئۇرۇش قىلمايتتۇق، سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلارنى باستۇرۇپ كېلىشكە يول قويغىنىڭلار ئىنتايىن يامان بىر ئىش بولدى... سىلەرنىڭ ئۆزەڭلارنى ئۆزەڭلار بۇي سۇندۇرۇپ بەرگىنىڭلار ئەجەپمۇ يامان بولدى... دېدى ئاندىن بېشىنى ئاسمان تەرەپكە كۆتۈرۈپ: ئى ﷻ! مەن ئۇلارنىڭ (دۈشمەنلەرنىڭ) مۇشرىكىلىكتىن ئېلىپ

كەلگەن ئىشلىرىدىن سېنى پاك دەپ بىلىمەن، (مۇسۇلمانلارنىڭ) قىلغان ناچارلىقلىرىدىن سېنى پاك دەپ بىلىمەن! دېدى ئاندىن ياخشى كىشىلەر بىلەن مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ دۈشمەن سېپى تەرەپكە شىركەبى ئېتىلدى. ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ھۇجۇمغا ئۆتكەن ئۇ ياخشى كىشىلەر بەرا ئىبنى مالىك ئەنسارى، مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ قېرىندىشى زەيد ئىبنى خەتتاب، ئەبۇ ھۇزەيفەنىڭ ئازاد قىلىۋەتكەن قۇلى سالم... ئۇلاردىن باشقا ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان بىر تۈركۈم ساھابىلار ئىدى.

سابىت بۇ قېتىملىق ھۇجۇمدا مۇسۇلمانلارنىڭ ۋۇجۇدىنى غەيرەت - شىجائەتكە، كاپىرلارنىڭ دىللىرىنى ۋەھىمىگە تولدۇرۇۋەتكىدەك دەرىجىدە باتۇرلۇق كۆرسەتتى. ئۇ ئۇرۇش مەيدانىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىدە چېپىپ يۈرۈپ ھەر خىل تىپتىكى قۇراللىقلار بىلەن ئېلىشىۋەردى. ئۇنىڭغا ئۇرۇلغان زەربىلەردىن يارىسى ئېغىرلىشىپ تاكى يەرگە شېھىد بولۇپ يىقىلغىچە ئۇرۇش قىلدى. ئۇ اللە نىڭ ئەلچىسى ئۇنىڭغا بىشارەت بەرگەن شېھىدلىكتىن سۈيۈنگەن، اللە نىڭ ئۆزىنىڭ سەۋەبى بىلەن ئۇلارغا ئاتا قىلغان غەلىبىسىدىن مەمنۇن بولغان ھالدا كۆز يۇمدى.

سابىتنىڭ ناھايىتى ياخشى بىر تۆمۈر كېيىمى بار ئىدى. جەڭدە ئۇ شېھىت بولۇپ يىقىلغاندا ئۇنىڭ جەسىتىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر مۇسۇلمان كىشى ئۇنىڭ بۇ تۆمۈر كېيىمنى ئېلىۋالغان ئىدى. ئۇ شەھىد بولغان كېچىسى مۇسۇلمانلاردىن بىرى چۈشىدە سابىتنى كۆردى. سابىت ئۇ ئادەمنىڭ چۈشىدە ئۇ ئادەمگە:

مەن سابىت ئىبنى قەيس، مېنى تونىدىڭمۇ؟ دېدى. ئۇ ئادەم: ھە، دېگەندە سابىت: مەن ساڭا بىر ئىشنى ۋەسىيەت قىلىمەن، مەن تۈنۈگۈن ئۆلتۈرۈلگەندە مۇسۇلمانلاردىن بىرى

مېنىڭ قېشىمدىن ئۆتتى، ئۇ مۇنداق - مۇنداق سۈپەتلىك بىر ئادەم ئىدى، ئۇ كىشى مېنىڭ تۈمۈر كىيىمىمنى ئېلىۋېلىپ پالانى تەرەپتىكى بەرگاھنىڭ ئەڭ چېتىدىكى چېدىر تەرەپكە ئېلىپ كەتتى ۋە ئۇنى قازان ئاستىغا باستۇرۇپ قازاننىڭ ئۈستىگە ئىگەرنى باستۇرۇپ قويدى، سەن خالىدقا دېگەنلىرىمنى ئېيتىپ ئۇ كېيىمنى ئەكەلدۈرۋالغىن، ئۇ كىيىم ھازىرمۇ ئۆز ئورنىدا. ساڭا ۋەسىيەت قىلىدىغان يەنە بىر ئىش، سەن ئۇنى ھەرگىزمۇ چۈشۈمدە دېيىلگەن سۆز دەپ سەل قارىما، سەن خالىدقا: ئەگەر سىز مەدىنىگە خەلىپىنىڭ قېشىغا بارسىڭىز، سابىتنىڭ مۇنداق - مۇنداق قەرزلىرى ۋە ئازاد قىلىۋىتىدىغان فالانى ۋە فۇستانى قوللىرى بار ئىكەن، سىز ئۇنىڭ قەرزلىرىنى تۆلەپ قۇللىرىنى ئازاد قىلىۋىتىڭ، دېگەن، دېدى.

ھېلىقى ئادەم ئويغىنىپ چۈشىدە كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنى ئۇنىڭغا خەۋەر قىلدى، خالىد ئۇ تۈمۈر كىيىمنى ئېلىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتكەن ئىدى، ئەۋەتىلگەن ئادەم ئۇ كىيىمنى دەل ھېلىقى ئادەمنىڭ چۈشىدە تەسۋىرلەنگەن ئورنىدىن ساق پېتى ئېلىپ كەلدى.

خالىد مەدىنىگە قايتقاندىن كېيىن خەلىپە ئەبۇ بەكرىگە ھېلىقى ئادەمنىڭ چۈشى ئارقىلىق سابىت ۋەسىيەت قىلغان ئىشلارنى دېدى. ئەبۇ بەكرى سابىتنىڭ ۋەسىيىتىنى ئىجرا قىلىپ ئاندىن: سابىت ئىبنى قەيسىتىن باشقا ئۇنىڭدىن بۇرۇن ۋە كېيىن بىرەر ئادەمنىڭمۇ ئۆلگەندىن كېيىن قىلغان ۋەسىيىتى ئىجرا قىلىنغانلىقى كۆرۈلمىگەندى... دېدى.

اللھ سابىت ئىبنى قەيسىتىن رازى بولسۇن ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن! ئۇنىڭ ئورنىنى ئالىي جەننەتلەردە قىلسۇن! ئامىن!!!

ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرى

ئەسما يۈز يىل ئۆمۈر كۆردى،
ئۇنىڭ بىرەر تال چىشى
چۈشمىدى، يا ئەقلىدىن
ئادىشىپمۇ قالمىدى.

تارىخچىلار.

بىز بۇ يەردە بايان قىلماقچى بولغان ئەسەرىمىزنىڭ باش قەھرىمانى ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرى ھاياتىدا كىشىنىڭ دىلىنى سۈيۈندۈرگىدەك پەزىلەت، ئارتۇقچىلىق ۋە ئۇلۇغلىقنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان بىر ئايالدىۇر. چۈنكى ئۆزى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ يېقىن دوستى ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ يەنى مۇسۇلمانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىنكى خەلىپىسى ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزىدۇر. ئۇنىڭ قىز قېرىندىشى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ھەزرىتى ئانئىمىز ئائىشەدۇر، ئۇندىن باشقا ئۇنىڭ بوۋىسى يەنى ئەبۇ بەكرىنىڭ ئاتىسى ئەبۇ ئەتىق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياردەمچىسى بولغان ئېرى زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام ۋە ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ساھابىلاردىندۇر (اللھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) ئۇنىڭ باشقىلارغا چېتىلغان شەرىپىنى قويۇپ ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئەسما بولغانلىقىنىڭ ئۆزىلا ئۇنىڭ شەرەپلىنىشىگە يېتەرلىكتۇر.

ئەسما بۇرۇن ئىمان ئېيتقۇچىلارنىڭ بىرى بولۇپ ئۇنىڭدىن بۇرۇن پەقەت 17 ئادەم ئىمان ئېيتقان ئىدى. ئەسما يەنە ”ئىككى بەلۋاغ ئىگىسى“ دېگەن نامىمۇ ئىگە بولغان بىر پەزىلەت ئىگىسى بولۇپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئاتىسى مەدىنىگە

ھىجرەت قىلىدىغان كۈنى ئۇلارغا ئوزۇقلۇق ۋە سۇ تەييارلاپ بېرىپ بۇ نەرسىلەرنى تاڭىدىغان نەرسە تاپالمىغاندا ئۆزىنىڭ بەلۋىغىنى ئوتۇردىن يىرتىپ بىر پارچىسىدا ئوزۇق خالتىسىنى، يەنە بىرىدە تولۇمنى باغلىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە دىن جەننەتتە ئىككى بەلۋاغ بېرىشكە دۇئا قىلغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ”ئىككى بەلۋاغ ئىگىسى“ دېگەن نامغا ئىگە بولغان.

ئۇ زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام بىلەن نىكاھلانغاندا زۇبەير بولسا قولىدا نە خىزمىتىنى قىلىدىغان خىزمەتچىسى نە بىر ئېتىدىن باشقا ئائىلىسىنى باياشات قىلغىدەك مال - دۇنياسى يوق كەمبەغەل يېگىت ئىدى. بىراق ئەسما ئۇنىڭ ئۈچۈن بەكلا ياخشى بىر ئايال ئىدى، ئەسما دائىم ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ ئېتىنى يېتىلەيتتى، ئۇنى ئوتلىتىپ، ھەلەپ ئېتىپ بېرىش ئۈچۈن دانلارنى يەنچىتتى. اللە ئۇلارغا كەڭچىلىك ئاتا قىلىپ ئۇلارنى ساھابىلارنىڭ ئەڭ بايلىرىنىڭ قاتارىدىن قىلغانغا قەدەر ئۇ شۇ ھالەتتە ياشىدى.

ئەسمانىڭ دىنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن اللە ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرى تەرەپكە ھىجرەت قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن ۋاقىتلىرى دەل ئۇنىڭ ئوغلى زۇبەيرگە بولغان ھامىلىلىك مەزگىلىنىڭ ئاخىرلىرىغا توغرا كەلدى، ئۇ ئەھۋالنىڭ بۇنچىلىك قىيىنچىلىقىدىن قورقماي سەپەرگە ئاتلاندى.

ئۇ دەل مەدىنىدىكى قۇيا مەسجىدى بار كەنتكە يېتىپ بارغاندا كۆزى يورىدى، مۇسۇلمانلار خۇشاللىنىپ تەكبىر ۋە تەھلىل ئېيتىشتى، چۈنكى تۇغۇلغان بۇ بۇۋاق مەدىنىگە ھىجرەت قىلغۇچىلارنىڭ ئىچىدە تۇنجى تۇغۇلغان بۇۋاق ئىدى، ئەسما ئوغلى ئابدۇللاھ زۇبەيرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىپ ئۇنىڭ قۇچىغىغا قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇبارەك

تۈكرىكلىرى بىلەن بالىنى ئېغىزلاندۇردى ۋە دۇئا قىلدى. بۇ بالىنىڭ قورسىقىغا كىرگەن تۇنجى نەرسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك تۈكرىكى بولدى.

ئەسمادا ئەرلەردىمۇ ئاز تېپىلىدىغان ئەقىل - ئىدراك ۋە پەزىلەت، ئۇلۇغلۇق سۈپەتلىرى بار ئىدى. ئۇنىڭ سېخىلىكى بولسا ئۆلگە قىلغۇدەك دەرىجىدە ئىدى، بۇ ھەقتە ئوغلى ئابدۇللاھ مۇنداق دېگەن: مەن ھاممام ئائىشە ۋە ئانامدەك سېخى كىشىنى كۆرمىدىم، بىراق بۇ ئىككىسىنىڭ سېخىلىكى ئوخشىمايتتى، ھاممام ئائىشە بولسا نەرسىلەرنى يىغىپ قويۇپ ھاجەتمەنلەرگە يەتكىدەك بولغاندا ئاندىن بېرەتتى، ئانام بولسا ئەتىگە ھىچنېمە قالدۇرمايتتى.

ئەسما ھەرقانداق قىيىن ئەھۋالدىمۇ ئىشلارنى ياخشى بىر تەرەپ قىلالايدىغان ئەقىل ئىگىسى ئىدى. ئاتىسى ئەبۇ بەكرى ئەينى زاماندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇپ مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا ئۆيىدە بار بارلىق مال - مۈلكىنى بىللە ئېلىپ ماڭغان ئىدى، ئۇنىڭ ئېلىپ ماڭغان مېلىنىڭ سانى ئالتە مىڭ دەرھەم بولۇپ ئۇ ئائىلىسىدىكىلەر ئۈچۈن ھىچنېمە قالدۇرمىغان ئىدى. ئەسمانىڭ بوۋىسى ئەبۇ قۇھافە ئەبۇ بەكرىنىڭ سەپەر قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ (ئۇ چاغدا ئۇ مۇشرىك ئىدى) ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلدى ۋە ئەسماغا: اللھ بىلەن قەسەمكى! مەن ئۇنىڭ ئۆزى ئارقىلىق سىلەرنى غەم - ئەندىشىگە سېلىپ قويغاننىڭ ئۈستىگە سىلەرنى كەمبەغەل بىر ھالەتتە قالدۇردى، دەپ قارايمەن، دېدى. ئەسما ئۇنىڭغا:

ئى بوۋا! ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇ بىزگە كۆپ مال قالدۇرۇپ قويدى، دېگىنىچە شېغىللارنى ئېلىپ مال ساقلايدىغان تەكچىگە قويغاندىن كېيىن ئۈستىگە بىر پارچە رەختنى يېپىپ بوۋىسىنىڭ قولىنى تۇتۇپ (ئۇنىڭ كۆزى كۆرمەس ئىدى) رەختنىڭ

ئۈستىدىن سىلاتقۇزۇپ: قانداق بىزگە مال قالدۇرۇپتىمۇ؟ دېدى.
بوۋىسى:

قالدۇرۇپتۇ، ئەگەر ئۇ مۇشۇ ماللارنىڭ ھەممىسىنى قالدۇرغان
بولسا ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلىپتۇ، دېدى.

ئەسما مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ياشانغان كىشىنى
خاتىرجەم قىلىشنى ۋە ئۇنىڭ ئۆزىگە مال بېرىشىدىن توساپ
قىلىشنى مەقسەت قىلغان ئىدى. چۈنكى ئۇ گەرچە بوۋىسى بولغان
تەغدىردىمۇ مۇشرىكلاردىن ئۆزىگە ياردەم قىلىنىشنى خالىمايتتى.

تارىخ ئەسمانىڭ ھاياتىدىكى نۇرغۇن ئالاھىدە كۆرۈنىشلەرنى
ئۇنتۇپ قالدى، دېگەندىمۇ ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير
بىلەن ئاخىرقى قېتىمقى ئۇچرۇشى ۋە بۇ ئۇچرىشىشتا نامايەندە
بولغان ئۇنىڭ ئۆتكۈر ئەقلى پىكرى، كەسكىن پوزىتسىيەسى ۋە
كۈچلۈك ئىماننىڭ سۆھبەتتىكى ئىپادىسىنى ھەرگىز ئۇنتۇپ
قالمايدۇ. بۇ ۋەقەلىك مۇنداق ئىدى:

يەزىد ئىبنى مۇئاۋىيە ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەسمانىڭ
ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرگە ھىجاز، مىسىر، ئىراق،
خۇراسان، شام دىيارلىرىنىڭ كۆپلىگەن جايلارىدىكى مۇسۇلمانلار
بەيئەت قىلدى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆممەيە جەمەتىدىكىلەر
ھەججە ئىبنى يۇسۇف سەفەينىڭ قوماندانلىقىدا ئابدۇللاھقا
قارشى زور قوشۇن ماڭدۇردى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپ
ئوتتۇرىسىدا كەسكىن جەڭ باشلاندى. ئۇ جەڭدە ئۆزىگە خاس
باتۇرلۇق ۋە چەۋەندازلىق بىلەن قەھرىمانلارچە ئۇرۇش قىلدى،
لېكىن ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر پەيدىن - پەي ئۇنىڭدىن ئايرىلىشقا
باشلىدى، ئۇ ئاخىرىدا اللەنىڭ ئۆيى بىلەن پاناھلاندى، يەنى ئۇ
بىر قانچە كىشىلىرى بىلەن مۇقەددەس كەبىنىڭ ئىچىدە
قوغدۇنۇشقا مەجبۇر بولدى.

ئۇ شەھىد بولۇشتىن بىر قانچە سائەت ئىلگىرى ئانىسى ئەسمانىڭ قېشىغا كەلدى، بۇ چاغدا ئەسما كۆزى تۇتۇلۇپ ياشىنىپ قالغان ئىدى. ئابدۇللاھ: ئى ئانا! سىزگە ئاللاھنىڭ رەھمىتى ۋە بەرىكىتى بولسۇن، دېدى. ئەسما: ئوغلۇم ئابدۇللاھ ساڭىمۇ تىنچلىق بولسۇن!... ھەججىڭىزنىڭ مەنچاناقلىرى (چوڭ - چوڭ تاشلارنى يىراققا ئاتىدىغان قورال) ئاتقان تاشلار يەرلەرنى تىرتىۋاتقان مۇشۇنداق چاغدا سەن بۇ يەرگە نېمە دەپ كەلدىڭ؟ دېدى.

سىزدىن مەسلىھەت سورىغىلى.

مەندىن؟ قايسى ئىش توغرىسىدا؟

كىشىلەر ماڭا ياردەم قىلمىدى، ھەججىڭىزدىن قورقۇپ ۋە ئۇنىڭ مال - دۇنياسىغا قىزىقىپ مەندىن يۈز ئۆردى، مېنىڭ قېشىمدا پەقەت بىر قانچە كىشىلا قالدى، ئۇلار ھەر قانچە چىداملىق بولغان تەقدىردىمۇ پەقەت بىرنەچچە سائەتلا بەرداشلىق بېرەر، بەنى ئۆممەيەنىڭ ئەلچىلىرى ناۋادا مەن قۇرالىنى تاشلام ئابدۇللاھ ئىبنى مەرۋانغا بوي سۇنسام ماڭا خالىغىنىمنى بېرىدىغانلىقى توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتىدۇ، سىزنىڭچە قانداق؟

ئەسما ئوغلىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ: ئى ئابدۇللاھ! ئۆز ئەھۋالىڭنى ئۆزەڭ بىلىسەن، ئۆزەڭنى ئۆزەڭ ئوبدان بىلىسەن!... ئەگەر ھەقىقەتكە چاقىرىپ ھەق ئۈستىدە تۇرساڭ چىداملىق بول! سەن خۇددى سېنىڭ بايرىقىڭ ئاستىدا ئۆلگەن مۇئمىنلەر سەۋرى قىلغاندەك سەۋرى قىل!... ئەگەر سەن مالنى كۆزلىگەن بولساڭ ناھايىتى ئەسكى ئادەم بولغان بولسىەن، نەتىجىدە ئۆزەڭنىمۇ، ئادەملىرىڭنىمۇ ھالاك قىلىسەن.

لېكىن، مەن بۈگۈن شەكسىز ئۆلتۈرىلىمەن.

بۇ سەن ئۈچۈن ھەججىغا تەسلىم بولۇپ كالاڭنىڭ بەنىي ئۆممەيەنىڭ بالىلىرىنىڭ ئوينىغىنىدىن ياخشى .

مەن ئۆلۈمدىن قورقمايۋاتمەن، بەلكى ئۇلارنىڭ مېنى چانۇتتىشىدىن ئەنسىراۋاتمەن .

ئۆلگەندىن كېيىن ئىنسان ئەنسىرەيدىغان ئىش قالمايدۇ، بۇغۇزلۇنىپ بولۇنغان قوي سويۇشنىڭ ئازابىنى سەزمەيدۇ... .

اللھ سىزنىڭ ئانا بولغىنىڭىزغا، ئۇلۇغ خىسلەتلەرگە ئىگە بولغىنىڭىزغا بەرىكەت بەرسۇن! مەن پەقەت يېنىڭىزغا مۇشۇنداق سۆزلەرنى ئاڭلاش ئۈچۈنلا كەلگەنمەن، اللھ مېنىڭ ئاجىزلىشىپ قالغانلىقىمنى ئوبدان بىلىدۇ، مېنىڭ ئىشلىرىمدا دۇنيا ۋە ئۇنىڭ زىننەتلىرىنى ياقتۇرۇپ ئەمەس بەلكى اللھ ھارام قىلغان ئىشلارغا يول قويۇلۇۋاتقانلىقىغا غەزەپلەنگەنلىكىمگە شاھىد، مانا مەن ھازىر سىز ياخشى كۆرۈدىغان ئىشقا ماڭمەن، ئەگەر شەھىد قىلىنسام ماڭا قايغۇرماڭ، ئىشلىرىڭىزنى اللھ غا تاپشۇرۇڭ... .

ئەگەر سەن ناھەق ئىش ئۈستىدە ئۆلتۈرۈلسەڭ ئاندىن ساڭا قايغۇرىمەن .

ماڭا ئىشىنىڭ ئانا، ئوغللىڭىز بولغان مەن ھەرگىز يامان ئىش قىلىش نىيىتىدە بولمىدىم، بۇزۇقچىلىق بىلەنمۇ شۇغۇلانمىدىم، اللھ نىڭ ھۆكىمدە زۇلۇم قىلمىدىم، ئامانەتكە خىيانەت قىلىش نىيىتىدە بولمىدىم، مېنىڭ نەزىرىمدە اللھ نىڭ رازىلىقىدىن ئەلا نەرسە يوق، مەن بۇ سۆزلەرنى ئۆزەمنى ئاقلاش نىيىتىدە ئەمەس بەلكى دىلىڭىزغا سەۋرى كىرگۈزۈش ئۈچۈن داۋاتمەن .

سېنى ئۆزى مەن ياخشى كۆرۈدىغان ئىش ئۈستىدە قىلغان اللھ غا مەدھىيەلەر بولسۇن! ئى ئوغللۇم! يېقىنراق كەل، مەن

سېنىڭ پۇرىغىڭنى پۇرىۋالاي، بەدەنلىرىڭنى سىلىۋالاي، بۇ بەلكىم سەن بىلەن ئاخىرقى ئۇچرىشىشىمىز بولۇپ قېلىشى مۇمكىن.

ئەسما شۇنداق دەپ ئوغلىنىڭ قولىرىغا، پۇتلىرىغا ئۆزىنى ئېتىپ سۈيۈشكە باشلىدى، ئۇنىڭ يۈزلىرىنى، بۇيۇنلىرىنى پۇرايتتى، بەدىنىنى سىلايتتى. ئۇ تۇرۇپلا قولىنى يىغىۋېلىپ:

بۇ كەيگىنىڭ نېمە؟ دېدى.

مېنىڭ تۈمۈر كىيىمىم.

ئى بالام! بۇ شەھىد بولۇشنى ئىرادە قىلغان ئادەمنىڭ كىيىدىغان كىيىمى ئەمەس.

لېكىن مەن ئۇنى سىزنىڭ كۆڭلىڭىزنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈنلا كىيۋالغان ئىدىم.

بۇنى سىلىۋەت، بۇ كىيىم سېنى قوغداشقا لايىق، ھۇجۇم قىلىشقا ۋە ھەرىكىتىڭنىڭ يەڭگىل بولۇشىغا پايدىلىق، لېكىن ئۆلۈپ كېتىپ قالساڭ ئەۋرىتىڭنىڭ ئېچىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇزۇن ئىشتان كىيۋال!

ئابدۇللاھ تۈمۈر كىيىمنى سىلىۋېتىپ ئۇزۇن ئىشتاننى كەيدى ۋە جەڭنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن ھەرەم تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى، ئۇ كېتىۋاتقاچ: ئى ئانا! ماڭا دۇئا قىلىشنى ئۇزۇپ قويماڭ! دەيتتى. ئەسما قولىنى ئاسمانغا كۆتۈرۈپ:

ئى اللە ئۇنىڭ قاراڭغۇ كېچىلىرى كىشىلەر ئۇخلاۋاتقاندا ئۇزاق ئىبادەت قىلغانلىقى، قاتتىق يىغلىغانلىقىغا رەھمەت قىلغىن!... ئى اللە! ئۇنىڭ روزا تۇتقان ھالدا مەككە - مەدىنە ئارىسىدا قىلغان سەپىرىدىكى ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقىغا رەھمەت قىلغىن! ئى اللە! ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىغا قىلغان ياخشىلىقىغا رەھمەت قىلغىن!... ئى اللە مەن ئۇنى ئۆزەڭگە تاپشۇردۇم! سېنىڭ ھۆكمىڭگە رازى بولدۇم،

ماڭا سەۋرى قىلغۇچىلارنىڭ ساۋابىنى بەرگىن!... دەپ دۇئا قىلدى.

شۇ كۈنى قۇياش پاتماي تۇرۇپلا ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير شەھىد قىلىندى. ئۇنىڭ شەھىد قىلىنغانلىقىغا ئون نەچچە كۈن ئۆتۈپ ئانىسى ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرىمۇ ۋاپات بولدى. ئۇ يۈز يىل ئۆمۈر كۆرگەن، بىرەر تال چىشى چۈشمىگەن، ئەقلىدىن ھېچ كېتىپ قالمىغان ئايال ئىدى. (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!)

تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھ تەيمىيە

«كىمكى ھاياتىنى
ئاخىرلاشتۇرۇپ يەر ئۈستۈدە
تىرىك يۈرگەن كىشىگە قاراپ
ئۆزىنى سۈيۈندۈرمەكچى بولسا،
تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھقا
قارىسۇن»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام .

تەلھە شام دىيارىدا تىجارەت قىلىش ئۈچۈن قۇرەيش
كارۋانلىرى بىلەن كېتىۋاتاتتى . كارۋانلار شامنىڭ بۇسرا شەھىرىگە
يېتىپ بارغاندا قۇرەيش سودىگەرلىرىنىڭ كاتتىۋاشلىرى بۇسرا
شەھىرىنىڭ ئاۋات بازىرىغا سودا - سېتىق ئۈچۈن كېتىشتى .

تەلھەنىڭ يېشى كىچىك بولغانلىقتىن ئۇنىڭ تىجارەتكە
ماھىرلىقى چوڭ سودىگەرلەرگە يەتمىسىمۇ لېكىن ، تىجارەتتە ئۇلار
بىلەن رىقابەتلىشەلەيدىغان ، ئۇلارنىڭ مالىسىنى ئېسىللىرىنى
تاللاپ سېتىۋالالايدىغان ئەقىلغا ۋە ئۆتكۈر سېزىمچانلىققا ئىگە
ئىدى .

تەلھە ھەرقايسى جايلاردىن كەلگەن تىجارەتچىلەر بىلەن
تولغان بازارغا بېرىپ - كېلىپ يۈرگەندە پەقەت ئۇنىڭ ھايات
مۇساپىسىنىڭ يۈنلىشىنىلا ئەمەس پۈتكۈل تارىخ يۈنلىشىنى
ئۆزگەرتىۋەتكىدەك چوڭ بىر ئىش يۈز بەردى . بىز بۇنى ئەڭ
ياخشىسى تەلھەنىڭ ئۆزىنىڭ بايانىدىن ئاڭلايلى . ئۇ مۇنداق
دەيدۇ:

بىز شۇ چاغدا بۇسرانىڭ بازىرىدا ئىدۇق، بىر دەرۋىش كىشىلەر ئارىسىدا تۇرۇپ: ئىى تىجارەتچىلەر! بۇ پەسىل ئىگىلىرىدىن سوراپ بېقىڭلار، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھەرەمدىن كەلگەن بىرەر كىشى بارمىكىن؟ دەپ توۋلىدى. بۇ چاغدا مەن ئۇنىڭغا يېقىنلا جايدا ئىدىم، مەن ئۇنىڭ قېشىغا ئالدىراپ بېرىپ: مەن ھەرەملىك، دېدىم.

- سىلەرنىڭ ئازاڭلاردا ئەھمەد ئاشكارا بولدىمۇ؟

- ئەھمەد دېگەن كىم؟

- ئابدۇللاھ ئىبنى مۇتەللىپنىڭ ئوغلى، بۇ ئاي بولسا ئۇ ئاشكارلىنىدىغان ئاي، ئۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسى، ئۇ سىلەرنىڭ زېمىنىڭلار بولغان ھەرەمدىن چىقىپ قارا تاشلىق، خورمىلىق، ساسلىق زېمىنغا ھىجرەت قىلدۇ، ئۇ يەردىن سۇ تامچىپ تۇرۇدۇ، ئى يىگىت سەن ئۇنىڭ قېشىغا بۇرۇن بېرىشقا ئەھمىيەت بەر!...

دەرۋىشنىڭ بۇ سۆزى ماڭا قاتتىق تەسىر قىلدى، مەن ئالدىراپ تۆگەمنىڭ يېنىغا بېرىپ بىرگە كەلگەن كارۋانلارنى قالدۇرۇپ مەككىگە قاراپ يولغا چىقتىم، مەن مەككىگە بېرىپلا ئائىلەمدىكىلەردىن: مەن كەتكەندىن كېيىن بۇ يەردە بىرەر ئىش يۈز بەردىمۇ؟ دەپ سورىدىم. ئۇلار: شۇنداق مۇھەممەد ئابدۇللاھ ئىبنى مۇتەللىپ باش كۆتۈرۈپ چىققىپ ئۆزىنى "پەيغەمبەر" دەپ ئاتىدى. ئەبۇ قۇھافەنىڭ ئوغلى ئەبۇ بەكرى ئۇنىڭغا ئەگەشتى، دېيىشتى.

مەن ئەبۇ قۇھافەنىڭ ئوغلىنى توناتتىم، ئۇ مۇلايىم ۋە سۈيۈملۈك، كىشىلەرگە يۇمشاق مۇئامىلە قىلىدىغان ئادەم ئىدى، ئۇ ھەم ئەخلاقلىق، دۇرۇس، يېتىلگەن سودىگەر بولۇپ بىز ئۇنىڭ بىلەن چىقىشىپ ئۆتەتتۇق، ئۇ قۇرەيشلەرگە ئائىت خەۋەرلەرنى

بىلگەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ نەسەبىنى ئېسىدە ساقلىغانلىقى ئۈچۈن بىز ئۇنىڭ سورۇنىنى ياخشى كۆرەتتۇق. مەن دەرھال ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ: مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئاشكارلىغانلىقىنى ۋە سېنىڭ ئەگەشكەنلىكىڭ توغرىسىدىكى خەۋەرلەر راستمۇ؟ دېدىم. ئۇ:

شۇنداق، ئۇ مېنى دىنغا قىززىقتۇرۇشقا باشلىدى، دېدى. مەن ئۇنىڭغا ھېلىقى دەرۋىشنىڭ دېگەنلىرىنى سۆزلەپ بەردىم، ئۇ ھەيران قىلىپ: سەن مەن بىلەن مۇھەممەدنىڭ قېشىغا بېرىپ بۇ سۆزلەرنى ئۇنىڭغىمۇ سۆزلەپ بەرگىن ۋە ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ دىنغا كىرگىن، دېدى.

بىز بىرلىكتە ئۇنىڭ قېشىغا باردۇق، ئۇ ماڭا ئىسلام توغرىسىدا مەلۇمات بېرىپ قۇرئاندىن ئازراق ئوقۇپ بەردى ۋە ماڭا دۇنيا – ئاخىرەتنىڭ خوش خەۋەرلىرىدىن بايان قىلىپ بەردى.

اللھ دىلىمنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋەتتى، مەن ئۇنىڭغا بۇسرادىكى دەرۋىشنىڭ دېگەنلىرىنى سۆزلەپ بەردىم، ئۇ بۇنىڭدىن خوش بولدى. مەن ئۇنىڭ ئالدىدا ”بىر اللھ تىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد اللھ نىڭ ئەلچىسى“ دەپ گۇۋاھلىق ئېيتىم. مەن ئەبۇ بەكرىنىڭ قولى ئارقىلىق ئىسلام كەلتۈرگەنلەرنىڭ تۆتىنچىسى ئىدىم.

قۇرەيشلىك بۇ ياشنىڭ ئىسلام دىنغا كىرگەنلىكى ئۇنىڭ ئائىلىسى، ئۇرۇغ – تۇغقانلىرىغا خۇددى ئاسماندىن چاقماق چۈشكەندەك ئېغىر تۇيۇلدى. ھەممىدىن قاتتىق بىئارام بولغىنى ئۇنىڭ ئانىسى ئىدى. ئۇ ئوغلىنىڭ ئېسىل سۈپەتلىرىدىن ۋە گۈزەل ئەخلاقلىرىدىن كىشىلەرگە مەنپەئەت تېگۈۋاتقانلىقى ئۈچۈن كېيىن ئۇنىڭ كىشىلەرگە خوجايىن بولۇپ قېلىشىنى ئۈمۈد قىلاتتى.

ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بۇ كىشىلەر ئۇنى دىندىن قايتۇرۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ ئىرادىسىنىڭ تاغىدەك مۇستەھكەم ئىكەنلىكىنى بايقاشتى. ئۇلار ئۇنى دىندىن چىرايلىقچە ياندۇرۇشتىن ئۈمۈد ئۆزگەندە بولسا قاتتىق قوللۇق قىلىشقا ئۆتۈپ ئۇنى ئازاپلاشقا باشلىدى.

مەسۇد ئىبنى خەراش (اللھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) بۇ ھەقتە كۆرگەنلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: مەن بىر كۈنى سەفا بىلەن مەرۋا ئارىلىقىدا سەيئى قىلىۋاتاتتىم، مەن بىر توپ كىشىلەرنىڭ بىر ياش يېگىتنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىۋالغانلىقىنى، ئۇ يېگىتنىڭ قوللىرى دۈمبىسىگە قارىپ باغلانغان بولۇپ كىشىلەر ئۇنى ھەدەپ ئىتتىرىپ ئارقىسىدىن سۈكۈلدۈشۈپ يۈگىرىشۋاتقانلىقىنى، باشلىرىغا ئۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، ئۇنىڭ ئارقىسىدا بىر ياشانغان ئايال بولۇپ ئۇ ھەدەپ ئۇنى تىللايتتى، ۋاقىرايتتى. مەن ئۇ كىشىلەردىن: بۇ يېگىت نېمە ئىش قىلغانكەن؟ دېسەم ئۇلار:

بۇ بولسا تەلھە، ئۇ ئۆز دىنىنى تاشلاپ بەنى ھاشىملىق بالغا ئەگىشىپتۇ، دېيىشتى. مەن: ئۇنداقتا ئاۋۇ ياشانغان ئايال كىممۇ؟ دېدىم. كىشىلەر: ئۇ ئايال بۇ يېگىتنىڭ ئانىسى، ھەزىزەمنىڭ قىزى سەئىبە، دېدى.

قۇرەيشلىكلەرنىڭ يولۋىسى دەپ نام ئالغان نۇفەل ئىبنى خۇۋەيلىد تەلھەنى باغلىدى، ئەبۇ بەكرىنىمۇ ئۇنىڭغا چېتىپ باغلاپ بۇ ئىككىسىنى قۇرەيشلىكلەرنىڭ ئەخمەقلىرىنىڭ قاتتىق جازالىشى ئۈچۈن تاپشۇردى. شۇندىن كېيىن بۇ ئىككىسى ”بىر جۈپلەر“ دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

ۋاقىتنىڭ ئۆتىشىگە ئەگىشىپ ئوخشىمىغان ۋەقەلەر ئارقا - ئارقىدىن يۈز بېرىشكە، تەلھەمۇ پىشىپ يېتىلىشكە باشلىدى.

ئۇنىڭ ﷲ يولىدا سىنىلىدىغان سىناقلارنىڭ سالمىقى ئېغىرلىشىشقا باشلىدى. بۇ جەرياندا ئۇنىڭ ئىسلامغا ۋە مۇسۇلمانلارغا يېتىدىغان مەنپەئەتىمۇ زورۇيۇپ ھەتتا ئاخىردا مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ”تىرىك شەھىد“ دەپ ئاتىلىدىغان شەرەپلىك نامغا ئىگە بولدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ”ياخشى تەلھە“، ”سېخى تەلھە“، ”مەرت تەلھە“ دەپ چاقىراتتى، ئۇنىڭ بۇنداق دەپ چاقىرىلىشىغا سەۋەپ بولغان بىر- بىرىدىن گۈزەل ۋە تەسىرلىك ھېكايىلىرى بار ئىدى. ئەمدى بىز ئۇنىڭ تەپسىلاتلىرىغا نەزەر سالايلى.

ئۇنىڭ ”تىرىك شەھىد“ دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى مۇنداق ئىدى. ئوھۇد كۈنى مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدىن چېكىنىپ كەتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئەنسارلاردىن ئون كىشى ۋە مۇھاجىرلاردىن تەلھەدىن باشقا ھېچكىم قالمىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ كىشىلەر بىلەن ھۇجۇمدىن مۇداپىئەلەنگەن ھالدا تاغقا ئۆرلۈۋاتاتتى، بىر تۈركۈم مۇشرىكلار بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئىز بېسىپ قوغلاپ چىقىۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمكى ئۇلارنى چېكىندۈرسە ئۇ مېنىڭ جەننەتتىكى ھەمراھىم» دېدى. تەلھە: ئى ﷲ نىڭ پەيغەمبىرى مەن شۇنداق قىلاي! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى توسۇپ: «ئورنىڭدا جىم تۇر!» دېدى. ئەنسارلاردىن بىرى: مەن قىلاي، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بولدۇ» دېدى.

ھېلىقى ئەنسارى جەڭ قىلىپ ئۆلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدىكىلەر بىلەن يەنە يۇقىرى ئۆرلەشكە باشلىدى، مۇشرىكلار يەنە ئۇلارغا ئەگىشۋالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇلارغا قارشى تۇرۇدىغان بىرى يوقمۇ؟» دېدى.

تەلھە: مەن ئى اللە نىڭ ئەلچىسى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئورنىڭدا جىم تۇر!» دېدى. ئەنسارىلاردىن بىرى: مەن، ئى اللە نىڭ ئەلچىسى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بولدۇ سەن قىل!» دېدى. ئۇ ئەنسارىمۇ ئۆلتۈرۈلگەنگە قەدەر ئۇرۇش قىلدى، مۇشرىكلار ئۆرلەۋەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بايامقى سونالنى سورىۋەردى، ھەر قېتىم تەلھە: مەن! دەپ چىققاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى توسۇيتتى ۋە ئەنسارىلارغا روخسەت قىلاتتى، ھەتتا ئەنسارىلارنىڭ ھەممىسى ئۆلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا تەلھەدىن باشقا ھېچكىم قالمايدى، مۇشرىكلار بولسا يەنىلا ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاخىرىدا تەلھەگە: «ئەمدى سەن قىلساڭ بولىدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇدۇل چىشى سۇنۇپ، چىكىسى يېرىلغان، ئاققان قانلار ئۇنىڭ مۇبارەك يۈزىگە سىرغىۋاتقان ئىدى، ئۇنىڭغا ھارغىنلىق يەتكەن ئىدى، تەلھە مۇشرىكلارغا ھۇجۇم قىلىش بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مۇداپىە قىلىش ئىشىنى تەڭ قىلىۋاتاتتى، ئۇ بىردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاغنىڭ ئۈستى تەرىپىگە يۆتكەپ قويسا بىردە قايتىپ قوغلاپ چىقىۋاتقان مۇشرىكلارغا قارشى ھۇجۇم قىلاتتى، ئۇ بۇنداق ئىشنى شۇ تەرىقىدە داۋام قىلدۇرىۋەردى.

بۇ ۋەقەلىك ھەققىدە ئەبۇ بەكرى مۇنداق دەيدۇ: بىز شۇ چاغدا ئەبۇ ئۆبەيدە بىلەن بىرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن يىراق بىر جايدا ئىدۇق، بىز ئۇنى قۇتقۇزغىلى كەلگىنىمىزدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنى قويۇپ دوستۇڭلارنىڭ يېنىغا بېرىڭلار!» دېدى. ئۇنىڭ بەدىنى قىلىچ ئۇرۇلغان، نەيزە تىقىلغان، ئوقيا ئېتىلغان بولۇپ سەكسەن نەچچە يېرى يارىلانغان، يارىلىرىدىن قانلار ئېقىۋاتقان ھالەتتە ئىدى، تۇيۇقسىز بىر

زەرىپىدىن ئۇنىڭ ئالقىنى يېرىلىپ بىر ئورەككە ھۇشسىزلىنىپ يىقىلدى. مانا شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمكى ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ يەر ئۈستۈدە تىرىك يۈرگەن كىشىگە قاراپ ئۆزىنى سۈيۈندۈرمەكچى بولسا تەلھە ئېنى ئۆيەيدۇللاھقا قارىسۇن» دەيتتى. ھەر قېتىم ئوھۇد كۈنى تىلغا ئېلىنسا ئەبۇ بەكرى سىددىق: ئۇ كۈننىڭ ھەممىسى تەلھەگە مەنسۇپ! دەيتتى. مانا بۇ تەلھەنىڭ «تىرىك شەھىد» دەپ ئاتىلىشىدىكى تەسىرلىك ھېكايىسى.

ئەمما ئۇنىڭ «ياخشى تەلھە»، «سېخى تەلھە»، «مەرت تەلھە» دەپ ئاتىلىشىغا سەۋەپ بولغان نۇرغۇن ھېكايىلىرى بار. بىز بۇ يەردە پەقەت ئۇلاردىن تىپىك بىر نەچچە مىسالنىلا كەلتۈرۈمىز.

تەلھە تىجارەت دائىرىسى كەڭ، بايلىقى كۆپ سودىگەرلەردىن ئىدى، بىر كۈنى ئۇنىڭغا ھەزرەتتۇل مەۋتىن مال كەلدى، ئۇ مىڭ دەرھەم قىممىتىدىكى مال ئىدى. تەلھە شۇ كۈنى كېچىسى قورققان، ئەنسىرگەن ھالدا ياتتى، ئۇنىڭ قېشىغا ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئۆمۈم كۈلسۈم كىرىپ: ئۇ مۇھەممەدنىڭ ئاتىسى! سىزگە نېمە بولدى؟ بىز سىزنى رەنجىتتۇقمۇ - يە؟ دېدى.

تەلھە: ياق! سىز مۇسۇلمان ئادەمنىڭ ھەقىقىي ياخشى ئايالى، لېكىن مەن كېچىدىن بېرى ئويلىنىپ: بۇ مال ئۆز ئۆيىدە تۇرۇپ ئۇخلىغان ئادەمنىڭ پەرۋەردىگارىغا بولغان ئىتقادى قانداق بولار؟ دەپ قالدۇم، دېدى.

ئۆمۈم كۈلسۈم: سىز بۇنىڭ نېمىسىدىن ئەنسىرەيسىز؟ ھازىر دوستلىرىڭىز ۋە كىشىلەر ئىچىدىكى ھاجەتمەنلەر قايەردە؟! سىز تاڭ ئاتقان ھاممان ئۇ ماللارنى ئۇلارغا بۆلۈپ بېرىڭ، دېدى. تەلھە: اللە سىزگە رەھمەت قىلسۇن! سىز ھەقىقەتەن ئىشنى

ياخشى بىر تەرەپ قىلغۇچىنىڭ قىزى ۋە ئىشنى ياخشى بىر تەرەپ قىلغۇچى ئايالىسىز... دېدى.

تاڭ ئاتقاندا ئۇ ماللارنى ھەميان تاۋاقلاردا مۇھاجىر ۋە ئەنسارلاردىن بولغان ھاجەتمەنلەرگە بۆلۈپ بەردى.

كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان يەنە مۇنداق بىر ھېكايە بار بولۇپ: بىر كۈنى كىشىلەردىن بىر كىشى كېلىپ تەلھەدىن ياردەم سوراپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن تۇغقاندارچىلىقى بارلىقىنى ئېيتىپتۇ، بۇ ئۇنىڭغا ئىلگىرى ھېچكىشى تەرىپىدىن دېيىلمىگەن بىر تۇغقاندارچىلىق ئىكەن. تەلھە ئۇنىڭغا: مېنىڭ بىر زېمىنىم بار ئىدى، ئوسمان ئىبنى ئەففان بۇ زېمىن ئۈچۈن 300 مىڭنى بەرگەن ئىدى، خالىساڭ ئاشۇ زېمىننى ئال، خالىساڭ پۇلىنى ئال! دېدى. ئۇ ئادەم: پۇلىنى ئالاي، دېدى. شۇنىڭ بىلەن تەلھە ئۇنىڭغا ئۇ زېمىننىڭ پۇلىنى بەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن ”ياخشى تەلھە“، ”سېخى تەلھە“، ”مەرت تەلھە“ دېگەن مۇبارەك ناملارغا ئىگە بولغان تەلھەگە مۇبارەك بولسۇن! اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! ۋە قەبرىسىنى نۇرلۇق قىلسۇن! ئامىن!!!

ئەبۇ ھۇرەيرە دەۋسى

ئەبۇ ھۇرەيرە ئىسلام ئۆمىتى
ئۆچۈن پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ
ھەدىسلىرىدىن 1600 دىن
ئارتۇقنى يادلىغان كىشىدۇر.

تارىخچىلار.

سىزنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى
ئىچىدىكى يۇلتۇز كەبى چاقناپ نۇر تارقاتقۇچىلارنىڭ بىرى بولغان
ئەبۇ ھۇرەيرىنى بىلىشىڭىزدە شەك يوق. ئىسلام ئۆمىتى ئىچىدە
ئۇنى بىلىمەيدىغان، ياكى نامىنى ئاڭلىمىغان بىرەر بارمۇ؟!

ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن كىشىلەر ئۇنى "ئابدۇشەمسى" دەپ
چاقىراتتى، اللە ئۇنى ئىسلامغا كىرىشكە مۇيەسسەر قىلىش
ئارقىلىق ھۆرمەتلەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۆچرىشىش
شەرىپىگە ئىگە قىلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن:
«ئىسمىڭ نېمە؟» دەپ سورىدى. ئۇ: ئابدۇشەمسى، دېدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى سەن ئابدۇراھمان...» دېدى.
ئۇ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن!
شۇنداق ئابدۇراھمان، دېدى.

ئەمما ئۇنىڭ "ئەبۇ ھۇرەيرە" دەپ ئاتىلىپ قېلىشىدىكى
سەۋەب بولسا ئۇنىڭ كىچىك چاغلىرىدا ئوينىيدىغان بىر چىشى
مۇشۇكى بار بولۇپ تەڭتۈشلىرى ئۇنى ئەبۇ ھۇرەيرە (مۇشۇكنىڭ
ئاتىسى) دەپ چاقىرىشىدىغان ئىدى. بۇ لەقەم ھەتتا ئۇنىڭ

ئىسمىنى بېسىپ چۈشكىدەك دەرىجىدە ئومۇملىشىپ كەتكەن ئىدى.

ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بولغان ئالاقىسى قويۇقلاشقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ كۆپۈنچە ھالدا ”ئەبۇ ھىرى” (يەنى ئەركەك مۇشۇكىنىڭ ئاتىسى) دەپ چاقىرىدىغان بولدى، ئۇ ئەبۇ ھىرى دەپ چاقىرىلىشنى ئەبۇ ھۈرەيرە دەپ چاقىرىلىشىدىن ئەلا بىلەتتى ۋە: مېنىڭ دوستۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى بۇ لەقەم بىلەن چاقىردى، ”ھىرى” بولسا ئەركەك مۇشۇك، ”ھۈرەيرە” بولسا چىشى مۇشۇك، دەيتتى.

ئەبۇ ھۈرەيرە ئەينى چاغدا تۇفەيىل ئىبنى ئەمىر دەۋىسىنىڭ قولى بىلەن ئىسلامنى قوبۇل قىلغان بولۇپ ھىجرەتنىڭ 6 - يىلى ئۆز قەۋمىدىن بولغان بىرمۇنچە كىشىلەر بىلەن مەدىنىدىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئەلچى بولۇپ بارغانغا قەدەر ئۆز قەۋمى ئىچىدە تۇرغان ئىدى.

دەۋىلىك بۇ يىگىت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا ۋە ئۇنىڭ سۆھبىتىگە ئۆزىنى بېغىشلىدى. مەسجىدنى تۇرار جاي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇستاز ۋە يېتەكچىسى قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئايالى ۋە بالىلىرى يوق بولۇپ پەقەت مۇشرىك ھالىتىدە قېلىۋەرگەن قېرى ئانىسى بار ئىدى. ئۇ ئانىسىغا ئىچ ئاغرىتىپ ۋە ياخشىلىق قىلىپ ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشنى توختاتمايتتى، لېكىن ئانىسى ئىسلامنى قوبۇل قىلىشتىن ئۆزىنى قاقچۇرۇپ قارشىلىق قىلاتتى.

ئانىسى تەرسالىق قىلىۋەرسە ئۇنىڭغا ئېچىنغان ھالدا ئۇنى بىر مەزگىل ئۆز ھالىغا قويۇپ قوياتتى، شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ

يەنە ئانىسىنى ئاللى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلغان ئىدى، ئانىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا ئۇنى ناھايىتى بەك بىئارام قىلىدىغان سۆزدىن بىرنى قىلدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يىغلىغان پېتى كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئى ئەبۇ ھۇرەيرە! نېمىشقا يىغلىدىڭ؟» دەپ سورىدى.

مەن ئانامنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشتا ھېچ بوشاپ قالمدىم، ئۇ تاكى ھازىرغىچە ئۇنىماي كېلىۋاتاتتى، بۈگۈنمۇ يەنە ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلسام ئۇ سەن توغرىسىدا ياخشى بولمىغان بىر سۆزنى قىلدى، سەن ئاللىغا ئانامنىڭ دىلىنى ئىسلام ئۈچۈن ئېچىۋېتىشكە دۇئا قىلساڭ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلدى.

ئەبۇ ھۇرەيرە مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۆيگە قايتتىم، بارسام ئىشىك ئىچىدىن تاقاقلىق ئىكەن، مەن ئۆي ئىچىدە سۇنىڭ شالاقشىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم، مەن ئۆيگە كىرمەكچى بولغىنىمدا ئانام: ئەبۇ ھۇرەيرە! كىرمەي تۇر! دېدى. ئۇ كىيىملىرىنى كىيىپ بولۇپ: كىرگىن، دېدى. مەن كىردىم، ئۇ ”بىر ئاللىدىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئاللىنىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى!“ دەپ گۇۋاھلىق بەردى. مەن شۇ ھامان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا چاپتىم، بىر ئاز بۇرۇن مەن ھەسرەتلىنىپ يىغلىغان بولسام ئەمدىلىكتە خۇشاللىقتىن يىغلاۋاتاتتىم، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى ئاللىنىڭ ئەلچىسى! خۇش خەۋەر! ئاللى دۇنيانىڭ ئىجابەت قىلىپ ئەبۇ ھۇرەيرىنىڭ ئانىسىنى ئىسلامغا ھىدايەت قىلدى، دېدىم.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ياخشى كۆرەتتى، ئۇنىڭغا قاراپ تويمايتتى ۋە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىنمۇ نۇرلۇق ۋە گۈزەل نەرسىنى ئۇچرىتىپ

باقىمىدىم، ئۇنىڭ چىرايىدا خۇددى قۇياش ماڭغاندەك قىلاتتى... دەيتتى.

ئۇ ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمسۆھبەت قىلغان، ئىسلامغا ھىدايەت قىلىش بىلەن ياخشىلىق قىلغان ئاللاھ غا ھەمدۇ ئېيتىپ: ئەبۇ ھۇرەيرىنى ئىسلامغا ھىدايەت قىلغان ئاللاھ غا ھەمدۇلار بولسۇن! ئەبۇ ھۇرەيرىگە قۇرئاننى ئۆگەتكەن ئاللاھ غا مەدھىيىلەر بولسۇن! ئەبۇ ھۇرەيرىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا سۆھبەتداش قىلىش بىلەن ياخشىلىق ئاتا قىلغان ئاللاھ غا مەدھىيىلەر بولسۇن! دەيتتى.

ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنى قانداق بېغىشلىغان بولسا بىلىم ئېلىشقىمۇ شۇنداق بېغىشلىغان ئىدى. ئۇ ئېلىم ئىگىلەشنى ئەڭ يۇقىرى نىشانى ۋە ئادىتى قىلغان ئىدى، بۇ ھەقتە زەيدىن ئىبنى سابىت مۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى مەن ئەبۇ ھۇرەيرە ۋە باشقا بىر كىشى ئۈچىمىز مەسجىتتە ئولتۇرۇپ دۇئا قىلغان ھالدا ئاللاھ نى ئەسلەۋاتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ بىزنىڭ ئارىمىزدا ئولتاردى، بىز جىم بولۇپ قالدۇق، ئۇ بىزگە: «ئىشىڭلارنى داۋام قىلىۋىرىڭلار» دېدى. مەن ھەمىيەم بىلەن بىرگە دۇئا قىلدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ئامىن! دېيىشىپ بەردى، ئاندىن ئەبۇ ھۇرەيرە دۇئا قىلىشقا باشلىدى، ئۇ: ئى ئاللاھ! مەن سېنىڭدىن ئىككى بۇرادىرىم سورىغان نەرسىنى، ھەمدە ئۇنتۇلمايدىغان ئىلىم - مەرىپەتنى سورايمەن! دەپ دۇئا قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئامىن! دېيىشىپ بەردى. بىز قايتىدىن: بىز مۇ ئۇنتۇلمايدىغان بىلىم سورايمىز! دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «دەۋىس قەبىلىسىلىك بۇ بالا سىلەردىن بۇرۇن تىلەپ بولدى» دېدى.

ئەبۇ ھۈرەيرە ئىلىمنى ئۆزى ياخشى كۆرگەندەك باشقىلار ئۈچۈنمۇ ياخشى كۆرەتتى، بىر كۈنى ئۇ مەدەنە بازىرىدا كېتىۋېتىپ كىشىلەرنىڭ مال - دۇنياغا، سودا - سېتىققا ھەددىدىن ئارتۇق بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى ۋە بۇنىڭغا ھەيران قالدى، ئۇ ئۇلارغا: ئى مەدەنە كىشىلىرى! سىلەر نېمە دېگەن ئاجىز؟ دېدى. ئۇلار:

- ئى ئەبۇ ھۈرەيرە! سەن بىزنى قايسى تەرەپتىن ئاجىز دەيسەن؟

- مەسجىد تە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مىراسى تارقىتىلىۋاتسا سىلەر بۇ يەردە تۇرۇسىلەرغۇ؟ بېرىپ نېسىۋىڭلارنى ئېلىۋالامسىلەر؟ دېدى.

- قەيەردە؟

- مەسجىد تە.

ئۇلار ئالدىرىشىپ كېتىشتى، ئەبۇ ھۈرەيرە ئۇلارنى ساقلاپ تۇرغان ئىدى، ئۇلار بىردەمدىن كېيىن قايتىپ كېلىشىپ: ئى ئەبۇ ھۈرەيرە! بىز مەسجىتكە كىردۇق، تەقسىم قىلىۋاتقان ھېچنېمىنى كۆرمىدۇق، دېدى.

- مەسجىد تە بىرەر مۇ ئادەمنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟

- كۆردۇق، ناماز ئوقۇۋاتقان، قۇرئان ئوقۇۋاتقان، ھالال - ھارام توغرىسىدا مۇزاكىرلىشىۋاتقان كىشىلەر بار ئىكەن.

- ۋاي ئىسىت سىلەرگە! ئەنە شۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قالدۇرۇلغان مىراسلار ئەمەسمىدى.

ئۇ ئىلىم ئۆگىنىش ۋە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرۈنلىرىغا ئۆزىنى ئاتىۋەتكەنچە ھېچكىم تارتمىغان

ئاچارچىلىقلارنى تارتقان ئىدى. ئۇ ئۆزى توغرىسىدا توختۇلۇپ مۇنداق دەيدۇ:

مېنىڭ قۇرسىقىم قاتتىق ئېچىپ كەتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن بىرىدىن قۇرئان ئايەتلىرىنى سورايتىم، ئەمەلىيەتتە سورىغان ئۇ ئايەتنى مەنمۇ بىلەتتىم، مەقسەتتىم ئۇلارنىڭ مېنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ تاماق بېرىشى ئۈچۈن شۇنداق قىلاتتىم.

بىر كۈنى مېنىڭ قۇرسىقىم ئىنتايىن بەك ئېچىپ كەتتى، ھەتتا مەن قۇرسۇقىمغا تاش تېگىپ ساھابىلار ماڭىدىغان يول ئۈستۈدە ئولتۇردۇم، مېنىڭ قېشىمدىن ئەبۇ بەكرى ئۆتتى، مەن ئۇنىڭدىن ئاللاھنىڭ كىتابىدىن بىر ئايەت سورىدىم، مەن ئۇنى مېنى ئۆيىگە چاقىرىسكەن، دەپ سورىغان ئىدىم، ئۇ مېنى چاقىرىمىدى ئارقىدىن ئۆمەر كەلدى، ئۇنىڭدىنمۇ ئايەت سورىدىم، ئۆمۈم كېتىپ قالدى. ئاخىردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلدى، ئۇ مېنىڭ ئاچ قالغانلىقىمنى سەزدى ۋە: «ئى ئەبۇ ھۇرەيرە!» دېدى.

مەن خوش! ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! دېگىنىمچە ئۇنىڭغا ئەگەشتىم، ھەتتا بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلدۇق، ئۇ ئۆيدە بىر قاچا سۈت تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ: «بۇ سۈت نەدىن كەلدى؟» دەپ سورىدى. ئۆيىدىكىلىرى: پالانچى سىلىگە ئەۋەتپەتۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا قاراپ: ئى ئەبۇ ھۇرەيرە! سەن بېرىپ سۇپا ئىگىلىرىنى (ئىگە چاقىسىز، ئۆي - ماكانىسىز ھالدا مەسجىدنىڭ سۈپىسىدا ياتىدىغان كىشىلەر) چاقىرىپ كەلگىن!» دېدى. ئۇنىڭ بۇيرىقى مېنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى، مەن ئىچىدە: بۇ سۈت پەقەت بىر قاچىلا تۇرسا سۇپا كىشىلىرىگە يېتەمدۇ؟ دەپ ئويلىدىم، ئەمەلىيەتتە بولسا مەن ئاشۇ سۈتتىن مېڭىشتىن بۇرۇن بىر يۈتۈم بولسىمۇ ئىچىپ كۈچلۈنۈشلىشىنى

خالغان ئىدىم. ئەمما ئامالسىز يەنىلا چىقىپ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چاقىرىپ كىردىم، ئۇلار كىرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەبۇ ھۇرەيرە! ئۇ سۈتنى ئېلىپ ئۇلارغا بەر!» دېدى. مەن قاچىنى ئۇلارغا بەردىم، ئۇلاردىن ھەر بىر كىشى ئاشۇ سۈتنى ئىچىپ قاندى، مەن قاچىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۇندۇم، ئۇ كۈلۈمسىرىگەن ھالدا: «ئىككىمىز قايتۇق» دېدى.

- راست ئېيتىسەن.

«قېنى ئىچكىن!» مەن ئىچتىم.

«يەنە ئىچكىن» يەنە ئىچتىم. ئۇ ماڭا ئىچكىن، دەرۋەردى، مەن ئىچتىم ۋە: اللہ بىلەن قەسەمكى! ھەتتا قۇرسقىمىنىڭ ھىچ بىر بوش يېرى قالمايدى، دېدىم. ئۇ ئاندىن قولۇمدىن قاچىنى ئېلىپ ئېشىپ قالغىنىنى ئىچتى.

بۇ ئىشلار بولۇپ ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي مۇسۇلمانلارغا مال - دۇنيا يېغىپ كەتتى، ئەبۇ ھۇرەيرەمۇ ئايىلى ۋە بالىسى بار بىر ئائىلىك ئادەمگە ئايلاندى، لېكىن بۇلارنىڭ ھىچقايسىسى ئۇنىڭ پاك ۋۇجىدىنى ئۆزگەرتەلمىدى، ئۇ تەنھالىقتىكى كۈنلىرىنى ئۇنتۇپ قالمايدى. ئۇ ھەممىشە: يېتىملىكتە ئۆستۈم، مىسكىن ھالەتتە ھىجرەت قىلدىم، غەزۋاننىڭ قىزى بۇسراغا ئۇنىڭ ماڭا تاماق بېرىشى بەدىلىگە ئىجارىگە ئىشلەيتتىم، كىشىلەر كەلسە ئۇلارنىڭ خىزمەتلىرىدە بولۇپ ئۇلارغا مىنسە ئۇلارنى يېتىلەيتتىم، ئاندىن اللہ مېنى خۇجاينىم بۇسراغا ئۆيلەپ قويدى... دەيتتى.

دىنىنى قانۇن تۈۋرىك قىلغان، ئەبۇ ھۇرەيرەنى رەھبەرلىك دەرىجىسىگە كۆتەرگەن اللہ غا مەدھىيىلەر بولسۇن!

ئەبۇ ھۇرەيرە مول ئىلىم ئىگىسى بولۇش پەزىلىتى بىلەن كەڭ قۇرساق، تەقۋاقلق، پەرزكارلىقتەك پەزىلەتلەرنىمۇ ئۆزىدە مۇجەسسەملەشتۈرگەن بولۇپ ئۇ كۈندۈزى روزا تۇتسا كېچىنىڭ ئۈچدەن بىرىدە تۇراتتى، ئاندى ئايالنى ئويغۇتاتتى، ئايالى تۇرۇپ قىزىنى ئويغۇتاتتى، كېچىنىڭ قالغان ئۈچدەن بىرىدە قىزى تۇراتتى، دېمەك ئۇنىڭ ئۆيىدە كېچىچە ئىبادەت ئۈزۈلمەيتتى.

ئۇ مۇئاۋىيە تەرىپىدىن كۆپ قېتىم مەدىنىگە ۋالىي قىلىپ بېكىتىلگەن ئىدى. ئەمەل ئۇنىڭ كەڭ قۇرساق، چىقىشقاق مەجەزىدىن ھىچنەرسىنى ئۆزگەرتەلمىدى. بىر قېتىم ئۇ مەدىنىنىڭ مەلۇم بىر كوچىسىدا كېتىۋاتقان بولۇپ مۇرىسىدا ئائىلىسى ئۈچۈن كۈتۈرۋالغان ئۇتۇنى بار ئىدى. ئۇنىڭ قېشىدىن سەلئەب ئىبنى مالىك ئۆتۈۋىدى ئۇ ئۇنىڭغا: ئى مالىكنىڭ ئوغلى! ۋالىيغا يولنى بوشات! دېدى. (ئۇ چاغدا ئۇ ۋالىي ئىدى)

- اللھ ساڭا رەھىم قىلسۇن! شۇنچە كەڭ يول ساڭا تار كېلىۋاتامدۇ؟

- ۋالىي ۋە ئۇنىڭ ئۈستۈدىكى يۈك ئۈچۈن يولنى بوشۇتۇپ بەر، دېدى.

ئۇنىڭ بىر قارا تەنلىك ئايال خىزمەتچىسى بولۇپ ئۇ ئايال ئەسكىلىك قىلىپ ئۇنىڭ ئائىلىسىنى دەرتكە سېلىپ قويدى، ئەبۇ ھۇرەيرە ئۇنى ئۇرۇش ئۈچۈن قامچىسىنى كۈتۈرۈپ توختاپ قالدى ۋە: قىيامەتتە قىساس بولۇپ قالمىسا ئىدى، بىزگە يەتكۈزگەن ئەزىيىتىڭ ئۈچۈن ساڭمۇ ئەزىيەت قىلار ئىدىم، لېكىن مەن سېنى پۇلنى تولۇق بېرىدىغان بىرىگە ساتمەن، مەن ئۇ ئارقىلىق ئېرىشىدىغان نەرسىگە بەكمۇ مۇھتاج، سەن اللھ رازىلىقى ئۈچۈن ئازات! بارغىن! دېدى.

ئۇنىڭ قىزى بىر كۈنى: ئى ئاتا! دوستلىرىم ئاتاڭ ساڭا نېمىشقا ئالتۇن جابدۇقلار بىلەن سېنى زىننەتلەپ قويىمىدى، دېيىشىپ مېنى ئەيىبلەشۋاتىدۇ، دېدى. ئۇ: ئى قىزىم! سىز ئۇلارغا: ئاتام مېنىڭ ئوت بىلەن جازالىنىشىمدىن قورقىدۇ، دەڭ دېدى.

ئۇنىڭ قىزىنى ياسىنىشتىن چەكلىشى ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ بېخىلىق قىلغانلىقىدىن ئەمەس ئىدى، چۈنكى ئۇ ئاللاھ يولىدا مەرت، كەڭ قۇرساق ئادەم ئىدى.

بىر كۈنى مەرۋان ئىبنى ھەكىم ئۇنىڭغا يۈز دىنار ئالتۇننى خىزمەتكارى ئارقىلىق بەردى، ئاندىن ئەتىسى بىر ئادەمنى ئەۋەتىپ: خىزمەتكارىم ئالتۇننى ساڭا خاتا يەتكۈزۈپتۇ، ئەسلىدە مەن ئالتۇننى باشقا بىرىگە بەرمەكچى ئىدىم، دېگەندە ئەبۇ ھۈرەيرە: مەن ئۇنى ئاللاھ يولىدا سەدىقە قىلىۋەتكەن ئىدىم، ئۆيۈمدە بىر دىنارمۇ قالغان ئىدى، مۇناشىم چىققاندا ئېلىۋالغىن، دېدى.

ئەسلىدە مەرۋان بۇ ئىشنى ئەبۇ ھۈرەيرىنى سىناش ئۈچۈن قىلغان بولۇپ ئەبۇ ھۈرەيرىنىڭ ھەقىقەتەن دۇرۇس ئادەملىكىنى بىلدى.

ئەبۇ ھۈرەيرە ئۆمۈر بويى ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىپ كەلدى، ئۇ ھەر قېتىم ئۆيىدىن چىقماقچى بولسا ئانىسىنىڭ ھوجرىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئى ئانا! سىزگە ئاللاھ نىڭ رەھمەت ۋە بەرىكەتلىرى بولسۇن! دەيتتى. ئانىسىمۇ: ئى ئوغلۇم! ساڭىمۇ سالامەتلىك، رەھمەت ۋە بەرىكەتلىرى بولسۇن! دەيتتى. ئۇ: كىچىك ۋاقتىمدا سىز ماڭا ياخشىلىق قىلغاندەك ئاللاھ سىزگىمۇ رەھمەت ئاتا قىلسۇن! دېسە. ئانىسى: چوڭ بولغىنىڭدا ماڭا ياخشىلىق قىلغانلىقىڭغا ئاللاھ رەھمەت قىلسۇن! دەيتتى، ئۇ سىرتىن قايتىپ كەلگەندە يەنە شۇنداق سالام بېرەتتى.

ئۇ كىشىلەرنى ئاتا - ئانىلارغا ياردەم بېرىشكە قىزىقتۇراتتى
ۋە ئۇلارنىڭ سىلە - رەھىمنى ئۇلاشقا دەۋەت قىلاتتى .

سەلەمە ئىبنى قەيس ئەشجەئى

ئەھۋازنى فەتتەھ قىلغۇچى

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (اللہ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) كىشىلەرنىڭ خاتىرجەم ھالدا قانغۇدەك ئۇخلىۋېلىشى ئۈچۈن كېچىدە مەدىنىنىڭ ئەتىراپىنى ئايلىنىپ كۈزەتچىلىك قىلىپ ئويۇقسىز ئۆتكۈزدى.

ئۇ كوچا ئايلانغاچ ئەھۋازغا بارىدىغان قوشۇننىڭ بايرىقىنى كىمگە تۇتقۇزۇش ئۈستۈدە ئويلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئىچىدىن باتۇر، قەيسەر كىشىلەرنى بىر - بىرلەپ كۆز ئالدىدىن ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى. تۇيۇقسىز ئۇنىڭ ئېسىگە بىرى كېلىشى بىلەن ئۆز - ئۆزىگە: تاپتىم، تاپتىم، دەپ توۋلاپ كەتتى.

ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەندە ئۇ سەلەمە ئىبنى قەيسنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا: مەن سېنى ئەھۋازغا بارىدىغان قوشۇنغا قوماندان قىلدىم، اللہ نىڭ ئىسمى بىلەن ئاتلانغىن، اللہ يولىدا اللہ نى ئىنكار قىلغانلار بىلەن ئۇرۇشقىن، ئەگەر سىلەر مۇشرىكلاردىن بولغان دۈشمىننىڭلار بىلەن ئۇچراشساڭلار ئالدى بىلەن ئۇلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىڭلار، ئەگەر ئۇلار ئىسلامغا كىرىپ ئۆز يۇرتلىرىدا تۇرۇپ قېلىشنى خالىسا جەڭدە سىلەرگە ياردەم بەرمىسە ئۇلارغا پەقەت زاكات بېرىشلا پەرز بولىدۇ، ئېلىنغان غەنمەتتە ئۇلارنىڭ نېسۋىسى يوق، ئەگەر ئۇلار جەڭدە ھەمكارلاشسا ئۇلارمۇ سىلەر نېسۋىدار بولغان نەرسىلەردىن ئوخشاش نېسۋىدار بولىدۇ، ئەگەر ئۇلار ئىسلامنى قوبۇل قىلمىسا ئۇلارنى تۆلەم تۆلەشكە بۇيرۇڭلار، ئۇلارغا چېقىلمىگاڭلار، ئۇلارنى

ھېمايە قىلىڭلار، ئۇلارنىڭ قۇربى يەتمەيدىغان ئىشقا ئۇلارنى تەكلىپ قىلماڭلار، ئەگەر ئۇلار تۆلەم بېرىشكەمۇ ئۇنىمىسا ئاندىن ئۇلار بىلەن ئۇرۇشىڭلار، اللە سىلەرگە ياردەم بېرىدۇ، ناۋادا ئۇلار مۇداپىئەلىنىۋېلىپ ئاندىن اللە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىنىڭ ھۆكۈمىگە چۈشۈشنى تەلەپ قىلسا ئۇلارنىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلماڭلار، سىلەر اللە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىنىڭ ھۆكۈمىنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيسىلەر، جەڭدە غەلبە قىلساڭلار نەرسىلەرنى ئوغۇرلىقچە ئېلىۋالىدىغان، خىيانەت قىلىدىغان، رەھىمسىزلىك، ئۆلۈكلەرنى پارچىلاش، كىچىكلەرنى ئۆلتۈرۈشتەك ئىشلارنى قىلماڭلار!... دېدى.

سەلەمە ئىبنى قەيس: بۇيرۇقىڭىزغا بوي سۇنمىز ۋە سىزگە ئىتائەت قىلىمىز، ئى مۆئمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! دېدى. ئۆمەر ئۇنى قىزغىنلىق بىلەن ئۇزۇتۇپ قويدى، ئۇنىڭ قوللىرىنى چىڭ سىقىپ، ئۇنىڭغا دۇئالار قىلدى، ئۆمەر سەلەمە تۇنىڭ يەلكىسىدىكى مەسئۇلىيەتنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەن ئىدى. چۈنكى ئەھۋالنىڭ يوللىرى ئىگىز - پەس، مۇداپىئەسى مۇستەھكەم بولغان بۇسرا بىلەن پارس چىگرىلىنىدىغان رايۇن ئىدى، بۇ يەردە كورد مىللىتىدىن بولغان كۈچلۈك خەلق ياشايتتى.

مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنى پارسىلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلاش ۋە ئۆيەرنى ئۆزلىرىنىڭ ئىشخالىيەت دائىرىسى قىلىپ ئۇلارنىڭ بۇ يەرنى ئەسكەر تۇرغۇزۇش گازارىمىسى قىلىۋېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئەھۋالنى ئىشخال قىلىۋېلىش ئىنتايىن مۇھىم ئىدى، ئۇنداق بولمىغاندا ئىراقنىڭ تىنچلىقى ۋە خاتىرجەملىكى تەھدىدكە ئۇچرايتتى.

سەلەمە قوشۇننىڭ ئالدىدا ماڭدى، ئەمما ئۇلار ئەھۋال رايۇن دائىرىسى ئىچىگە كىرىش بىلەنلا بۇ يەرنىڭ ناچار تەبىئىي مۇھىتى بىلەن كۈرەش قىلىشقا دۇچ كەلدى. قوشۇن ئىگىز قىيالارغا ياماشقاندا ئىگىزگە ئۆرلەشتىكى مۈشكۈللىكنىڭ جاپاسىنى تارتسا،

پەسكە قاراپ چۈشكەندە ھالاكەتلىك ساسلىقنىڭ خەتىرىگە دۇچ كېلەتتى، مەيلى ئويغاق ياكى ئۇخلىغان ھالەتتە بولسۇن زەھەرلىك يىلان - چايانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئەلىنىشكە توغرا كېلەتتى. لېكىن سەلەمەنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغان جۇشقۇن روھى ئەسكەرلەرگە شىجائەت بېغىشلايتتى، ئۇنىڭ ئۈچۈن تارتقان بۇ جاپا - مۇشەققەت ۋە قىيىنچىلىقلار شىرىن ۋە ئاسان تۇيۇلاتتى، ئۇ پات - پات قوشۇندىكى ئەسكەرلەرنىڭ روھىغا مەلھەم بولىدىغان مۇئىمىلىك روھقا ئىگە ۋەز - نەسىھەتلەرنى قىلىپ ئۇلارنىڭ روھلىرىنى ئورغۇتسا، كېچىلىرى قۇرئان ئوقۇپ مۇڭلۇق ۋە تەسىرلىك ئاۋازى بىلەن ئەسكەرلەرنىڭ ھارغىنلىق ۋە جاپاسىنى ئۇنتۇلدۇراتتى.

سەلەمە مۇئىمىلەرنىڭ ئەمرىنىڭ بۇيرىقى بويىچە ئەھۋاز ئەھلىنى ئالدى بىلەن ئىسلامغا چاقىردى، ئۇلار بۇنىڭدىن ئۆزلىرىنى ئېلىپ قاچتى، ئۇلارنى تۆلەمگە بۇيرىۋىدى بۇنىڭغىمۇ چوڭچىلىق قىلىپ باش تارتتى، ئەمدى بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىدا ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلماقتىن باشقا يول قالمايغان ئىدى. ئۇلار ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاپ ئۈچۈن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشقا ئاتلاندى.

بۇ قېتىمقى ئۇرۇش كەڭ - كۆلەملىك، قاتتىق ئۇرۇش بولدى، ھەر ئىككى تەرەپ كەم كۆرۈلىدىغان قەھرىمانلىقلارنى كۆرسەتتى. جەڭ باشلىنىپ بەك ئۇزۇنغا سوزۇلمايلا جەڭنىڭ غەلىبىسى ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈنلىككە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن ئاتلانغان مۇئىمىلەر تەرەپكە يۈزلەندى ۋە مۇشرىكلارنىڭ ئېچىنىشلىق مەغلۇبىيىتى بىلەن ئاخىرلاشتى.

جەڭ ئاخىرلاشقاندا سەلەمە قوشۇن ئارىسىدا غەنىمەتلەرنى ئۆلەشتۈرۈشكە تۇتۇش قىلدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئېسىل زىننەت بۇيۇملىرىنى كۆرۈپ ئۇنى خەلىپىگە ئەۋەتىپ بېرىشنى خالىدى ۋە

قوشۇندىكىلەرگە: بۇ زىننەت بۇيۇملىرى سىلەرگە تەقسىملەنسە سىلەرگە بۇنىڭدىن ھېچقانچە نەرسە تەگمەيدۇ، ئەگەر بۇنى خەلىپىگە ئەۋەتىپ بەرسەك قوشۇلامسىلەر؟ دېدى. كۆپچىلىك بىردەك: قوشۇلىمىز، دېدى.

ئۇ بۇ زىننەت بۇيۇملىرىنى كىچىك بىر ساندىقچىغا سېلىپ قەۋمىدىن بولغان بەنى ئەشجە ئەلىك بىر كىشىنى تاللاپ ئۇنىڭغا: سەن خىزمەتچىڭ بىلەن بىللە مەدىنىگە بارغىن، خەلىپىگە غەلبە خەۋىرىنى يەتكۈزگەچ بۇ زىننەت بۇيۇمىنى ئۇنىڭغا تەغدىم قىل! دېدى.

بەنى ئەشجە ئەلىك بۇ ئادەم بىلەن ئۆمەرنىڭ ئۇچرىشىشىغا دائىر مۇنداق بىر ئىبرەتلىك ۋەقەلىك بولۇپ ئۇنى بىز بۇ ئادەمنىڭ ئۆز ئاغزىدىن قىلغان بايىندىن ئاڭلايلى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

مەن خىزمەتچىم بىلەن بوسراغا باردىم، بىز سەلەمە بەرگەن پۇلغا ئىككى ئۇلاغ سېتىۋېلىپ، يۈك - تاقلىرىمىزنى ئۇنىڭ ئۈستۈگە تېگىپ مەدىنىگە يول ئالدۇق، بىز مەدىنىگە يېتىپ بارغاندا ئۇ يەردىن مۇئىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئىزلەپ ئۇنى كىشىلەرگە ئەتىگەنلىك تاماق بېرىۋاتقان يېرىدىن تاپتۇق، ئۇ پادىچىلارنىڭ ھاسىسىغا تايىنىۋالغان بولۇپ خىزمەتچىسى يەرفەئىگە: ئى يەرفەئ بۇلارغا گۆشنى جىقلاپ قوي!... ئاۋۇلارنىڭ نانلىرىنى تولۇقلا... ماۋۇلارنىڭ شورپىسىنى جىقلاپ قوي... دەپ تاۋاقلار ئەتىراپىدا ئايلىنىپ يۈرەتتى.

مەن ئۇنىڭ ئالدىغا كەلگىنىمدە ئۇ ماڭا: قېنى ئولتۇر! دېدى. مەن كىشىلەرگە يېقىنلا جايدا ئولتاردىم، ماڭا تاماق كەلتۈرۈلدى، مەن تاماقنى يېدىم، كىشىلەر تاماقلىرىنى يەپ بولغاندا ئۆمەر: ئى يەرفەئ! قاچاڭنى كۈتۈر، دەپلا ماڭدى، مەنمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم.

ئۇ ئۆيىگە كىرگەندە مەنمۇ كىرىشكە ئىجازەت سورىدىم، ماڭا ئىجازەت بەردى، ئۇ پالاز ئۈستۈدە قوۋزاق تىقىلغان ئىككى ياستۇققا يۆلەنگىنىچە ئولتارغان ئىدى، ئۇ ياستۇقتىن بىرنى ماڭا تاشلاپ بەردى، مەن ئۇنىڭدا ئولتۇردۇم، ئۇ ئارقىسىدىكى پەردىگە قاراپ: ئۆممۈ كۈلسۈم! بىزگە ناشتىلىق بېرىڭ! دېدى. مەن كۆڭلۈمدە خەلىپىنىڭ ئۆزىگە خاس تامىقى قانداقتۇ؟ دەپ ئويلىدىم، ئۆممۈ كۈلسۈم تۈزلىرى يۇمشىمىغان بىر مايلىق ناننى سۇندى، ئۆمەر ناننى قويۇپ: يىگىن! دېدى. مەن ئازراق يىدىم، مەن ئۇنىڭدەك ھۇزۇرلىنىپ يىگەن كىشىنى كۆرمىگەن ئىدىم. ئاندىن ئۇ: بىزگە ئۈسۈلۈك بېرىڭلار، دېدى. شۇنىڭ بىلەن بىزگە ئارپا شەرىپىتىدىن قىلىنغان ئىچىملىك قاچىسى كەلتۈرۈلدى. ئۇ: ئاۋال بۇ كىشىگە بېرىڭلار! دېۋىدى ماڭا بەردى، مەن ئازراق ئىچتىم، ھەتتا مېنىڭ شەرىپىتىم ئۇنىڭكىدىن تاتلىق ۋە ئېسىل ئىكەن. ئۆممۈ ئىچىپ بولغاندىن كېيىن: بىزگە تاماق بېرىپ تويغۇزغان، ئىچىملىككە قاندۇرغان اللە غا مەدھىيەلەر بولسۇن! دېدى.

مەن ئۇنىڭغا: سېلىگە مەكتۈپ ئېلىپ كەلگەندىم، دېدىم.

- كىمدىن؟

- سەلەمەتۇ ئىبنى قەيسىتىن.

- سەلەمە ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىنى قارشى ئالغىمىز، ماڭا قوشۇنىنىڭ ئەھۋالىدىن سۆزلەپ بەرگىن!

- ئى مۆئمىلەرنىڭ ئەمرى ئەھۋال سىلى ئويلىغاندەكلا ياخشى، اللە نىڭ دۈشمەنلىرى ئۈستۈدىن نۇسرەت قازاندۇق...

- اللە غا مىڭ مەرتىۋە شۈكرى! ئۇ بەردى، ئارتۇق قىلدى... نېمەت بەردى، چەكسىز قىلدى... سىلەر بۇسرادىن ئۆتۈڭلارمۇ؟

- شۇنداق، ئۆتتۇق.

- ئۇ يەردە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالىرى قانداقراقكەن.
- اللە نىڭ ياردىمى بىلەن ياخشى تۇرۇپتۇ؟
- باھا قانداقراق؟
- بەك ئەرزانچىلىق.
- گۆشچۇ؟ گۆش دېگەن ئەرەبلەرنىڭ ئاساسلىق نەرسىسى، ئەرەبلەر گۆش ئارقىلىقلا ياخشىلىنالايدۇ.
- گۆشمۇ مولچىلىققەن.
- يېنىڭدىكى نېمە ئۇ؟
- بىز اللە نىڭ دۈشمەنلىرى ئۈستۈدىن غەلبە قىلغاندىن كېيىن غەنىمەتلەرنى يىغقان ئىدۇق، سەلەمە بۇ زىننەت بۇيۇملىرىنى كۆرۈپ: بۇ زىننەت بۇيۇملىرى سىلەرگە تەقسىملەنسە سىلەرگە بۇنىڭدىن ھېچقانچە نەرسە تەگمەيدۇ، ئەگەر بۇنى خەلىپىگە ئەۋەتىپ بەرسەك قوشۇلامسىلەر؟ دېدى. كۆپچىلىك بىردەك: قوشۇلىمىز، دېدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ نەرسىلىرىنى سىلىگە ئېلىپ كەلدىم، دېدىم.
- ساندۇقنى ئۇنىڭغا ئۇزاتقىنىمدا ئۇ ساندۇقنى ئېچىم ئۇنىڭ ئىچىدىكى قىزىل، يېشىل، سېرىق رەڭدىكى جۇلاللىنىپ تۇرغان ئالماس، ياقۇتلارنى كۆرۈپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرغىنىچە ساندۇقنى تاشلىۋەتتى. بۇ نەرسىلەر ھەممە يەرگە چاپراپ كەتتى.
- ئاياللار مېنىڭ ئۇ نەرسىلەرنى يوشۇرۇۋالدى، دەپ ئويلىغاندەك پەردە تەرەپكە يېقىنلاشتى. خەلىپە ماڭا: ئۇلارنى يېغىشتۇر! دېدى.
- مەن ئۇ نەرسىلەرنى يېغىشتۇرۇۋاتقىنىمدا ئۇ خىزمەتچىسىگە: ئۇنى ئۇرغىن، ئاغرىغىدەك ئۇر! دېدى. مەن يەردىكى نەرسىلەرنى تىرەتتىم، يەرفەۋ مېنى ئۇراتتى.

خەلىپە: سەن ۋە خىزمەتچىڭ قارشى ئېلىنمايدۇ، سەن بۇ يەردىن يوقال! دېدى. مەن: بىزگە بىز تاكى ئەھۋالغا يېتىۋالغىچە مىڭىدەك ئۇلاخ بەرگەن بولساڭ، سېنىڭ خىزمەتچىڭ بىزنىڭ ئۇلاغلىرىمىزنى ئېلىۋالغان، دېدىم.

ئۇ يەرفەنگە قاراپ: ئۇلارغا سەدىقە تۆگىلىرىدىن ئىككى تۆگە بەرگىن، دېدى. ئاندىن ماڭا: ئەگەر بۇ ئۇلاغلارنى ئىشلىتىپ بولغىنىڭدا سەندىنمۇ ئېھتىياجلىقراق بىرگە بېرىۋەتكىن، دېدى.

- ماقۇل، شۇنداق قىلىمەن، اللە خالىسا شۇنداق قىلىمەن.

- ئاگاھ بول! اللە بىلەن قەسەمكى بۇ زىننەت بۇيۇملىرى ئەسكەرلەرگە ئۆلەشتۈرۈلۈپ بېرىلىشتىن بۇرۇن ئەسكەرلەر تارقىلىپ كېتىپ قالغان بولسا كۆرگىلىكىڭنى كۆرسۈتمەن.

مەن شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا ئاتلىنىپ سەلەمەننىڭ قېشىغا كەلدىم ۋە ئۇنىڭغا: سەن مېنى بۇيرىغان ئىشتا اللە ماڭا بەرىكەت بەرمىدى، ساڭا ۋە ماڭا بىرەر مۇسبەت كېلىشتىن ئىلگىرى بۇنى قوشۇن ئىچىدە ئۆلەشتۈرۈپ بېرىۋەت! دېدىم ۋە ئۇنىڭغا بولغان ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بەردىم، شۇنىڭ بىلەن ئۇ زىننەت بۇيۇملىرىنى ئۆلەشتۈرۈپ بولۇپ ئاندىن ئورنىدىن قوزغالدى.

اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!

مۇئاز ئىبنى جەبەل

ئۇمۇتتىمىدىن ھالال ۋە ھارامنى
ئەڭ ياخشى بىلىدىغىنى مۇئاز
ئىبنى جەبەلدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام.

ئەرەب يېرىم ئارىلى ھىدايەت، ھەقىقەت نۇرىدا پارلىغان
ۋاقتىدا يەسرىبلىك بۇ بالا يەنە مۇئاز بالاغەتكا يېتىش ئالدىدا
ئىدى. ئۇ تىلىنىڭ پاساھەتلىكلىگى، ئەقلىنىڭ ئۆتكۈرلىكى،
چىچەن، سەزگۈرلىكى، ھىممىتىنىڭ يۇقىرلىقى بىلەن
تەڭتۇشلىرىدىن ئالاھىدە پەرىقلىنەتتى، ئۇنىڭ ئۈستۈگە ئۇ
كۆرۈنىشى چىرايلىق، قارا كۆز، قەددى قامىتى كېلىشكەن يىگىت
بولۇپ بۇدۇر چاچلىرى ئۇنىڭ ئاپپاق پاقىراق چىشلىرى بىلەن
كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىپ تۇراتتى.

بۇ يىگىت مەككىلىك دەۋەتچى يىگىت مۇسئەبىنىڭ قولى
بىلەن ئىسلام كەلتۈرگەن بولۇپ ئەقەبە كېچىسى ئۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك قوللىرىغا ياشلىق ئۇرغۇپ تۇرغان
قوللىرىنى قويۇپ بەيئەت قىلغان ئىدى. مۇئاز پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشىش ئارقىلىق بەختكە، ئۇنىڭغا
بەيئەت قىلىش بىلەن شەرەپكە ئېرىشىشنى مەقسەت قىلىپ
مەدىنىدىن يولغا چىققان 72 كىشىنىڭ ئىچىدىن بىرى ئىدى.

بۇ يىگىت مەككىدىن بەيئەت قىلىپ مەدىنىگە قايتقاندىن
كېيىن بۇتلارنى چېقىش ئىشىنى ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئۇسۇلدا
ئېلىپ بېرىشقا، دوستلىرىنى ھەم بۇ ئىشقا يېتەكلەشكە باشلىدى.

ئۇلارنىڭ سەۋەبىدىن مەدىنىنىڭ چوڭلىرىدىن بىرى بولغان ئەبۇ ئىبنى جۇمۇھ ئىسلامنى قوبۇل قىلدى.

ئەمرى ئىبنى جۇمۇھ مەدىنىدىكى بەنى سەلەمە قەبىلىسىنىڭ ئاقساقىلى ۋە مۆتىۋەرلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇمۇ باشقا مۆتىۋەرلەردەك ئۆزى ئۈچۈن ئېسىل ياغاچتىن ئېسىل بىر بۇت ياساتقان بولۇپ ئۇ بۇنىڭغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلەتتى، ئۇنى يېپەك يۇپۇقلار بىلەن بىزەپ، ھەر كۈنى ئەتىگەندە ئۇنى مايلاپ، خۇش بۇراق نەرسىلەرنى چېچىپ تۇراتتى.

مۇئاز ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ بۇتىنى قاراڭغۇ كېچىدە ئېلىپ چىقىپ بەنى سەلەمە قەبىلىسىنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى بىر جايدىكى پاسكىنا نەرسىلەرنىڭ ئارىسىغا تاشلىۋەتتى. ئىككىنچى كۈنى ئەمرۇ بۇتىنى تاپالمىغاندىن كېيىن تەرەپ - تەرەپلەرنى ئىزدەشتۈردى، ئاخىردا ئۇنى ئەخلەت - چاۋىلارنىڭ ئارىسىدىن تېپىپ چىقىپ: خەپ سىلەرنى! بىزنىڭ ئىلاھىمىزغا كېچىدە مۇشۇنداق ئىشلارنى قىلغان زادى كىمدۇ؟ دەپ ئاچىغلاپ، ئۇنى يەنى يۇيۇپ، تازىلاپ، ماي سۈرۈپ، ئەتىر بىلەن خۇشبۇيلاپ قويدى ۋە ئۇنى ئورنىغا قويغاندىن كېيىن: ئى مانا! ساڭا كىمنىڭ شۇنداق قىلغانلىقىنى بىلگەن بولسام اللە بىلەن قەسەمكى، ئۇنى رەسۋا قىلىۋەتتەتتىم، دېدى.

ئىككىنچى كۈنى كېچىدە ئۇ ئۇخلاپ قالغاندا ھېلىقى ياشلار يەنە كېلىپ ئالدىنقى كۈندىكى ئىشلارنى يەنە تەكرارلىدى. ئۇ ئەتىسى يەنە بۇتىنى ئىزلەپ باشقا بىر ئازگالدىن تاپقاندىن كېيىن يۇيۇپ، تازىلاپ ئەتىر سۈرۈپ يەنە ئورنىغا قويدى ۋە بۇنداق قىلغانلارنى تازا تىللاپ قاغدى.

بۇ ئىش تەكرارلىنىۋەردى، ئۇمۇ بۇتىنى ئىزلەپ تېپىپ تازىلاپ يەنە بۇرۇنقى ئورنىغا قوياتتى. بىر كۈنى ئۇ بۇتنىڭ قېشىغا

قېلىچىنى قويۇپ بۇتقا قاراپ: ﷲ بىلەن قەسەمكى، ساڭا بۇ ئىشلارنى كىمىنىڭ قىلغانلىقىنى مەن بىلمەيمەن، ئى مانا! ئەگەر سەندە ياخشىلىق بولسا سەن ئۆزەڭنى قوغدا، بۇ قېلىچ سەن بىلەن بىرگە، دېدى.

كەچ كىرگەندە ياشلار يەنە كېلىپ بۇتنىڭ بويىدىن قېلىچنى ئېلىۋالدى ۋە ئۇنى بىر ئۆلۈك ئىتنىڭ بويىغا باغلاپ ئازگالغا تاشلىۋەتتى، ئەمرو ئەتسى بۇتنى ناھايتى بەك ئىزدەپ ئاخىرى ئۆلۈك ئىت بىلەن باغلانغان ھالدا ئازگالدا ياتقان يېرىدىن تاپتى ۋە:

ﷲ نىڭ نامىدىن قىلايىكى قەسەم،

ئەمەسسەن ھەرگىزمۇ ھەقىقىي ئىلاھ.

گەر بولساڭ ئەگەردە ھەقىقىي ئىلاھ،

تۇرمايتتىڭ ئىت بىلەن ھەرگىزمۇ بۇنداق!

دەپ بولۇپ بۇتىدىن ۋاز كېچىپ ئىسلامنى قوبۇل قىلدى ۋە ئىسلامى ياخشى بولغانلارنىڭ قاتارىدىن ئورۇن ئالدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەندىن كېيىن مۇناز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىدە بولدى، ئۇنىڭدىن قۇرئاننى، ئىسلامنىڭ شەرىئى قانۇنلىرىنى ئۆگەندى، ھەتتا ئاخىردا ساھابىلارنىڭ ئىچىدە ﷲ نىڭ كىتابىنى ئەڭ ياخشى ئوقۇيدىغانلاردىن، ﷲ نىڭ شەرىئەتلىرىنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغانلاردىن بولۇپ قالدى.

يەزىد ئىبنى قۇتۇپ ئۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: مەن ھۇمۇستىكى بىر مەسجىدكە كىرىپ چېچى بۇدرە بىر يىگىتنى كۆردۈم، كىشىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشىۋالغان بولۇپ ئۇ ھەر بىر ئېغىز سۆز قىلسا ئۇ سۆزلەر ئۇنىڭ ئاغزىدىن خۇددى ئۈنچە تۈكۈلگەندەك

دانه، دانه چىققاتتى. مەن بېرىپ: ئۇ كىم؟ دەپ سورىسام ماڭا: ئۇ مۇئاز ئىبنى جەبەل، دەپ جاۋاب بېرىلدى.

ئەبۇ مۇسلىم خەۋلانى مۇنداق دەيدۇ، مەن دەمەشىقتىكى بىر مەسجىدكە كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى بۇ يەردە سورۇن تۈزۈشۈپتۇ، ئۇلار ئارىسىدا كۆزلىرى قارا، چىشلىرى نۇرلۇق بىر يىگىت بار ئىدى، ئۇلار ھەر قېتىم بىرەر مەسىلىدە ئىختىلاپلىشىپ قالسا ھېلىقى يىگىتتىن ئۇ ھەقتە سورىشاتتى، مەن ئۇلاردىن: ئۇ كىم؟ دەپ سورىسام: مۇئاز ئىبنى جەبەل، دېيىشتى.

ئۇنىڭ بۇنداق مەرتىۋىگە ئېرىشىشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى مۇئاز ترىناقلىرى يۇمران، كىچىك چاغلىرىدىن تارتىپلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدا تەربىيلىنىپ، مول بىلىم بۇلاقلىرىدىن سۇغۇرۇلغان. ئۇ ئىلىمنى ئەسلى مەنبەسىدىن ئالغان بولغاچقا ئۇ ياخشى ئۇستازنىڭ ياخشى شاگىرتى ئىدى. بۇ توغرىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇمۇتمىدىن ھالال - ھارامنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغىنى مۇئاز ئىبنى جەبەل» دېگەن سۆزى ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئەڭ ياخشى باھادۇر. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە قۇرئاننى توپلىغان ئالتە كىشىنىڭ بىرى، شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى مۇئاز بار سورۇندا سۆز قىلىشقا توغرا كەلسە ئۇنىڭدىن ئەيمىنىپ قالاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئىككى خەلىپىسى ئۇنىڭ ئىلىمىنى ئەڭ مۇكەممەل بىر مەنپەئەتلىك ئورۇنغا قويدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى فەتھى قىلغاندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ ئاللى بىر نىسقا توپ - توپ بولۇپ كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ مەككىنىڭ خەلىپىلىكىنى ئەتتاپ ئىبنى ئۇسەيدكە تاپشۇردى، كىشىلەرنىڭ دىنىنى چۈشۈنۈپ، ئۇنىڭ شەرىئىي

بەلگىلىمىلىرىنى بىلىۋېلىشقا ياردەمچى بولۇش ئۈچۈن مۇئازنى ئۇستازلىققا قالدۇردى.

يەمەن پادىشاھانىڭ ئەلچىلىرى يەمەندە قالغان، يېڭىدىن دىننى قوبۇل قىلغانلارغا دىن ئۆگىتىدىغان بىرىلىرىنى ئەۋەتىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلار ئىچىدىن بىر قانچە يىلەننى اللە نىڭ دىنىغا چاقىرىدىغان ئۇلۇغ دەۋەتچىلىك ئىشىغا بۇيرىدى ۋە مۇئازنى ئۇلارغا باشلىق قىلىپ سايلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئۇزۇتۇپ ئۇلارنىڭ ئۇلاغلىرىغا ياندېشىپ پىيادە چىقتى. مۇئازمۇ ئۇلاغ ئۈستىدە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇددى مۇئازغا قېنىۋالماقچى بولغاندەك ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاق بىرگە ماڭدى، ئاندىن ئۇنىڭغا ۋەسىيەت قىلىپ: ئى مۇئاز! بەلكىم بىر يىلدىن كېيىن مېنى كۆرەلمەسلىكىڭ، بەلكىم مەسجىدتىن، مېنىڭ قەبرىمەنىڭ قېشىدىن ئۆتۈشىڭ مۇمكىن... دېدى. مۇئازنىڭ كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلىۋەتتى، باشقا ساھابىلارمۇ يىغلىۋەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگىنىدەك مۇئاز شۇ كەتكىنچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قايتا كۆرەلمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇ يىل ۋاپات بولدى. مۇئاز مەدىنىگە كېلىپ مەدىنىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلىپ چۆلدەرەپ قالغاندەك بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ يىغلاپ كەتتى.

ئۆمەر خەلىپىلىككە ئولتۇرغاندا مۇئازنى كىلاب قەبىلىسىنىڭ ماللىرىنى تەقسىم قىلىپ، بايلارنىڭ سەدىقىسىنى كەمبەغەللەرگە تارقىتىپ بېرىشكە ئەۋەتتى، ئۇ ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىپ بولۇپ ئايالىنىڭ قېشىغا ئۆيىدىن چىققاندا يەلكىسىگە يۆگەپ چىققىپ كەتكەن يېپىنچىسى بىلەن قايتىپ كەلگەندە ئايالى: باشقىلار

ئائىلىسىگە ھەدىيە قىلىپ ئېلىپ كېلىدىغان نەرسىلەردىن بىرەر نەرسىنىمۇ ئېلىپ كەلمىدىڭىزمۇ؟ دېدى.

مۇئاز: مەن بىلەن بىرگە مەندىن ھېساب ئېلىپ تۇرۇدىغان بىر كۈزەتچى بار، دېدى. ئايالى: سىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ بەكرىنىڭ زامانىدا ئۇلارنىڭ نەزىرىدا ئىشەنچلىك ئىدىڭىز، ئۆمەرنىڭ سىزگە نازارەتچى قويغىنى نېمە قىلغىنى؟ دېدى ۋە بۇ ئىشلارنى ھەتتا ئۆمەرنىڭ ئايالىغىچە ئاڭلاتتى، ئۆمەر ئايالىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندا مۇئازغا: مەن سەن بىلەن بىرگە سېنى نازارەتچى قىلىپ تۇرۇدىغان بىرىنى ئەۋەتتىمۇ؟ دېدى. مۇئاز:

ياق! ئى مۆئمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! مەن بۇنداق دېيىشتىن باشقا بىرەر ئورۇنلۇق سەۋەپ تاپالمىغان ئىدىم، دېدى. ئۆمەر كۈلۈپ مۇئازغا ئازراق نەرسە بېرىپ: بۇنىڭ بىلەن ئايالىڭنى رازى قىل... دېدى.

شامنىڭ ۋالىيسى يەزىد ئىبنى ئەبۇ سۇفيان ئۆمەرگە ئەلچى ئەۋەتىپ: ئى مۆئمىنلەرنىڭ خەلىپىسى، شامدا كىشىلەر كۆپىيىپ شەھەرلەر توشتى، ئۇلار ئۆزلىرىگە قۇرئان ئۆگىتىدىغان، دىننى چۈشەندۈرىدىغان بىرىگە مۇھتاج، ماڭا بۇ ئىشتا ياردەم قىلساڭ، دېدى.

ئۆمەر دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە قۇرئان توپلىغان كىشىلەرنىڭ بەشىنى چاقىردى، ئۇلار مۇئاز ئىبنى جەبەل، ئوبادە ئىبنى سابىت، ئەبۇ ئەيۇبى ئەنسارى، ئۆبەيدە ئىبنى كەئب ۋە ئەبۇ دەردائىلار ئىدى. ئۆمەر ئۇلارغا: شامدىكى قېرىنداشلىرىڭلار ئۆزلىرىگە قۇرئان ئۆگىتىپ، دىن چۈشەندۈرۈدىغان كىشىلەرنى ئەۋەتىشنى تەلەپ قىلىپتۇ، سىلەردىن ئۈچۈڭلار ماڭا ياردەم بېرىڭلار، سىلەر خالىساڭلار چەك

تاشلاڭلار، ياكى مەن تالاي، اللھ سىلەرگە رەھمەت قىلسۇن، دېدى.

ئۇلار: نېمىشقا چەك تاشلىغۇدەكمىز، ئەبۇ ئەييۇپ ياشىنىپ قالغان كىشى، ئۆبەيدە بولسا كېسەلچان، مانا ئۈچىمىز قالدۇق، دېدى.

ئۇنداق بولسا ئاۋۋال سىلەر ئۈچىڭلار بىرلىكتە بېرىڭلار، ئەگەر سىلەر ئۇ يەردىكى كىشىلەردىن رازى بولساڭلار، بىرىڭلار قېلىپ بىرىڭلار پەلەستىنگە، بىرىڭلار دەمەشىققە بېرىڭلار، دېدى.

ئۇلار ئۆمەرنىڭ بۇيرىقى بۇيىچە ئاۋۋال كۆپچىلىككە بىراقلا بېرىپ ئاندىن كېيىن ئۇ يەردە ئۆبادە ئىبنى سابىتنى قالدۇرۇپ ئەبۇ دەردا دەمەشىققە، مۇئاز پەلەستىنگە ماڭدى.

مۇئاز ئۇ يەردە ۋابا كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالدى، ئۆلۈم ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاندا قىبلىگە قاراپ:

قارشى ئالىمەن ئۆلۈمنى،

يوقلىغۇچى ئۇ يوقۇغۇچىنى،

ئىشتىياق ئۈستۈگە كەلگەن دوستىنى،

دېگەن بېيىتلەرنى قايتا - قايتا ئوقۇپ ئاخىردا ئاسمانغا قاراپ: ئى اللھ! سەن مېنىڭ كۆچەت تىكىپ، ئۈستەڭ ئاقتۇرۇش ئۈچۈن بۇ دۇنيادا ئۇزۇن ياشاشنى خالايدىغانلاردىن ئەمەسلىكىمنى ئوبدان بىلىسەن، ئى اللھ! مېنىڭ جېنىمنى مۇئىنلەرنىڭ روھىنى قوبۇل قىلغاندەك قوبۇل قىلغىن... دېدى.

ئۇ كىشىلەرنى اللە نىڭ دىنىغا دەۋەت قىلىپ، ئائىلىسىدىن،
ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىدىن يىراق جايدا مۇھاجىر ھالەتتە بۇ دۇنيادىن
خوشلاشتى.

اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! ۋە ئۇنى رازى قىلسۇن!
ئامىن!!!